

Apocalipsis 18: eth fòrt pregón —2018-2030

“A queigut, a queigut, Babilonia era Grana!” »

“Gessetz d'al mitan d'era, pòble mèn...”

Samuel presente

Explica-me

Daniel e er Apocalipsis .

Pròves proféticas que Diu existís

Es sues revelacions definitives entàs sòns escuelhudi

En aguesta òbra: Eth sòn Projècte - Eth sòn Jutjament

Version: 01-12-2024

(70-tardor-5995)

“ E sentí era votz d'un òme al mitan d'Ulai;

Plorèc e didec: Gabriel, explica-li era vision ” Daniel 8:16.

Nòta explicativa dera portada

D'ensús a tà baish: Messatges des tres angels d'Apocalipsis 14.

Aguestes son tres vertats deth libre de Daniel revelades as sants dempús deth jutjament dera primauera de 1843 e dempús deth deth 22 d'octobre de 1844. Ar ignorar eth papèr deth dissabte, es prumèrs adventistas pas podien comprèner eth veritable significat d'aguesti messatges. Es adventistas que demorauen eth retorn de Crist auien restacat era sua experiència a eth " clam de miejanet " o " miejanet " citat ena parábola des " dètz vèrges " de Mateo 25:1 ath 13 a on s'anóncie eth " retorn ". Der Espós " se mencione.

1- Eth tèma deth jutjament se desvolopèc en Dan.8:13-14 e eth tèma deth messatge deth prumèr angel en Apocalipsis 14:7: " Temetz a Diu e datz-li glòria pr'amor qu'a arribat era ora deth sòn jutjament e adorad ath que a hèt". Era tèrra, es cèus e es gotilhs d'aigua! »: Eth retorn ath dissabte, unic veritable setau dia der orde divin, eth dissabte josieu e dia de pòsa setmanau, ei requerit per Diu ena cramba des sues dètz mandamientos.

2- Era denóncia dera Roma papal , " cuerno petit " e " rei desparièr " de Daniel 7:8-24 e 8:10-23 ath 25, qu'arrecep eth nòm de " Babilonia era grana " en messatge deth dusau angel d'Apo. 14:8: “ A queigut, a queigut Babilonia era Grana! ”: Principauments, a causa deth dimenge, er

ancian "dia deth solei" hereditado der emperaire Constantino I qu'ac instaurèc eth 7 de març de 321. Mès aguesta expression " queigüec " se justifique pera revelacion dera sua natura maldita per part de Diu coma eth ac introdusic as sòns siervos adventistas dempús de 1843, en 1844, ath restaurar era practica deth dissabte abandonat. " Era a queigut " signifie: "ei prenuda e vençuda". Eth Diu dera vertat anóncie atau era sua victòria contra eth camp dera mentida religiosa.

3- Eth tèma deth jutjament finau a on " eth huec dera mòrt dusau " tuste as rebèls crestians. Aguesta ei era imatge presentada en Dan.7:9-10, eth tèma se desvolòpe en Apocalipsis 20:10-15, e ei eth tèma deth messatge deth tresau angel en Apocalipsis 14:9-10: " E d'aute, un tresau angel les seguic, en tot díder en nauta votz: Se quauqu'un adora ara bèstia e ara sua imatge, e arrecep junhetz mèrca ena sua tèsta o ena sua man, eth tanben beuerà eth vin deth furor de Diu, vessat pur en cáliz dera sua ira, e serà tormentat damb huec e azufre, deuant es sants angels e deuant er Anhèth ": Ací eth dimenge s'identifique damb era " mèrca dera bèstia ".

Note era correspondéncia identica des nombres des versículos especifics en Daniel 7: 9-10 e Apocalipsis 14: 9-10 .

Eth quatau angel : apareish sonque en Apo.18 a on imagine era proclamacion finau des tres messatges adventistas anteriors que se beneficien de tot eth lum divina qu'a vengut a illuminar-les des de 1994 e enquiara fin deth mon, ei díder, enquia primauera de 2030 Èst ei eth papèr qu'a d'exercir aquest trabalh. Eth lum que vengüec a illuminà'c revèle es successives colpes: dera religion catolica, des deth 538; dera religion protestante, des de 1843; e era institucion oficiau adventista, des de 1994. Totes aquestes casudes espirituaus aueren era causa, en sòn temps: er arrefús deth lum prepausat per Esperit Sant de Diu en Jesucristo. " En temps dera fin " mencionada en Dan.11:40, era Glèisa Catolica amasse ena sua maladeta a toti es grops religiosi, crestians o pas, qu'arreconeishen eth sòn ministèri e era sua autoritat; açò jos es auspicios dera sua cridada aliança "ecuménica" que, dempús deth protestantismo, se lijunhec ada eth er adventismo oficiau en 1995.

2 Corintios 4:3-4

" ...S'eth nòste Evangèli encara ei velhat, que se pèrden entre eth ei velhat; entàs incrédulos cuya intelligéncia eth Diu d'aquest sègle a cegado, entà que pas veiguen er esplendor der evangèli dera glòria de Crist, eth quau ei era imatge de Diu . »

"E s'eth mot profética contunhe d'èster mau comprenuda, sonque ac serà entad aqueri qu'an de perder-se"

Ath delà, en resumit des revelacions presentades en aquest document sabem que, entà " justificar era santidad ",

des dera primauera de 1843 establít peth decret deth Diu creador e legislador de Daniel 8:14, segontes eth sòn “ evangèli etèrn ”,

en tota era tèrra, cada òme e cada hemna,

a d'èster cristianat en nòm de Jesucristo per inmersión totau entà obtier era gràcia divina,

a d'observar eth dissabte , eth setau dia de pòsa sabàtico, santificado per Diu en Génesis 2, e era cramba des sòns 10 mandamientos citadi en Éxodo 20; açò, entà preservar era sua gràcia,

A d'aunorar es leis moraus divines e es leis dietéticas prescrites ena Santa Bíblia, en Génesis 1:29 e Levítico 11, (santidad deth còs)

E pas auem de “ despreciar eth sòn mot profética ”, entà pas “ apagar er Esperit de Diu ” (1 Tes. 5:20).

Quinsevolhe que pas complisque damb aguesti critèris ei condemnat per Diu a sofrir era “ mòrt dusau ” descrita en Apocalipsis 20.

samuel

Explique – JO DANIEL E APOCALIPSIS

Paginación de tèmes tractadi.

Prumèra part: nòtes preparatorias

Utilize era recèrca automatica de nombres de pagina deth logicial utilizat.

pagina De titoli

07	Presentacion
12	Diu e es sues creacions
13	Es fondaments bíblicos dera vertat
16	Nòta fonamentau : 7 de març de 321, dia maldito deth pecat
26	Eth testimòni de Diu dat ena tèrra

28	Nòta : Pas confóner martirio damb puniment
29	Génesis: un resumit profético vitau
30	Fe e incredulidad
33	Neurituds entath climat avient
37	Era istòria revelada dera fe veritabla
39	Nòtes preparatorias entath libre de Daniel
41	Tot comence en Daniel – ETH LIBRE DE DANIEL
42	Daniel 1 - Arribada de Daniel a Babilonia
45	Daniel 2 - Era estatua dera vision deth rei Nabucodonosor
56	Daniel 3 - Es tres companhs en horn
62	Daniel 4 - eth rei umiliat e convertit
69	Daniel 5 - Eth jutjament deth rei Belsasar
74	Daniel 6 - Daniel en varat des leons
79	Daniel 7 - Eth quate animaús e eth petit cuerno papal
90	Daniel 8 - Identitat papal confirmada - eth decretè divin de Dan.8:14.
103	Daniel 9 - Era anóncia deth temps deth ministèri terrenau de Jesucristo.
121	Daniel 10 - Anóncia dera grana calamidad - Visions dera calamidad
127	Daniel 11 - Es sèt guèrras de Siria.
146	Daniel 12 - Era mission universau adventista illustrada e datada.
155	Entratge ath simbolismo profético
158	Adventismo
163	Eth prumèr guardar ar Apocalipsis
167	Es simbèus de Roma ena profecia
173	Luz sobre eth dissabte
176	Eth decretè de Diu de Daniel 8:14
179	Preparacion entad Apocalipsis
183	Er Apocalipsis en resumit

- 188 Dusau part: er estudi detalhat der Apocalipsis
- 188 Apocalipsis 1 : Prefaci-Eth retorn de Crist-Eth tèma adventista
- 199 Apocalipsis 2 : Era Assemblada de Crist des des sòns inicis enquia 1843
- 199 1.º Periòde : Éfeso - 2.º Periòde : Esmirna - 3.º Periòde : Pérgamo -
4ta ère : Tiatira
- 216 Apocalipsis 3 : Era Assemblada de Crist des de 1843 - restaurada era fe crestiana apostólica
- 216 5.º Periòde : Sardis - 6.º Periòde : Filadelfia -
- 223 Era destinacion der adventismo revelat ena prumèra vision d'Elena de White
- 225 7ma ère : Laodicea
- 229 Apocalipsis 4 : jutjament celestial
- 232 Nòta : Profecies dera LEI DIVINA
- 239 Apocalipsis 5 : eth Hilh der Òme
- 244 Apocalipsis 6 : Actors, puniments divini e senhaus des temps de l'ère crestiana - Es prumèrs 6 sagèths
- 251 Apocalipsis 7 : Er adventismo deth setau dia sagerat damb eth “ sagèth de Diu ”: eth dissabte e eth “ setau sagèth ” secrèt .
- 259 Apocalipsis 8 : Es prumères quate “ trompetas ”
- 268 Apocalipsis 9 : Era cincau e sièisau “ trompetas ”
- 268 era cincau “ trompeta ”
- 276 era sièisau “ trompeta ”
- 286 Apocalipsis 10 : eth “ petit libre daurit ”
- 291 Fin dera prumèra part der Apocalipsis
- Dusau part: es tèmes desvolopadi
- 292 Apocalipsis 11 : reinatge papal - ateísmo nacionau - era setau “ trompeta ”
- 305 Apocalipsis 12 : eth gran plan centrau
- 313 Apocalipsis 13 : es faussi frairs dera religion crestiana
- 322 Apocalipsis 14 : Eth temps der adventismo deth setau dia
- 333 Apocalipsis 15 : Era fin deth periòde de pròva

- 336 Apocalipsis 16 : Es sèt darrères plagues dera ira de Diu
- 345 Apocalipsis 17 : era prostituta ei desenmascarada e identificada
- 356 Apocalipsis 18 : era prostituta arrecep eth sòn puniment
- 368 Apocalipsis 19 : era batalha der Armagedón de Jesucristo
- 375 Apocalipsis 20 : es mil ans deth setau milenio e eth jutjament finau
- 381 Apocalipsis 21 : era Naua Jerusalem glorificada simbolizada
- 392 Apocalipsis 22 : Eth dia sense fin dera eternidad
- 405 Era letra aucís mès er Esperit da vida
- 408 Eth temps terrenau de Jesucristo
- 410 Santidad e santificaci3n
- 424 Es separacions deth Génesis – deth Génesis 1 ath 22 –
- 525 Eth compliment des promesas hètes a Abraham: Génesis 23 a...
- 528 Er Éxodo e eth fidèu Moisés – Dera Bíblia en generau – Era ora dera darrèra eleccion – Adventismo deth setau dia: junhetz separacion, un nòm, junhetz istòria – Es principaus jutjaments de Diu – Divin dera Ad a era Z – Distorsiones des tèxtes bíblicos – Er Esperit restaure era vertat.
- 547 Era dedicacion finau
- 548 Era darrèra telefonada

Nòta: es traduccions a idiòmes estrangèrs se realizen mejançant logicial de traduccion automatica, er autor sonque ei responsable des tèxtes en francés, idiòma dera version originau des documents.

Explica-me Daniel e er Apocalipsis.

Presentacion

Neishí e viu en aguest país sumamente abominable, donques que Diu cride simbolicaments en sòn cap-lòc “ Sodoma e Egipte ” en Apocalipsis 11:8. Eth sòn modèl de societat, republican,

envejat, anèc imitado, difonut e adoptat per nombrosi pòbles en tot eth mon; aguest país ei França, país dominante, monárquico e revolucionari, experimentador de cinc Republicues damb regims publicanos condemnadi per Diu. Proclame e mòstra damb orgulh es sues taules de drets umans, escandalosamente opausades as taules de déuers umans escritti en forma de “dètz mandamientos”, peth madeish Diu creador. Des dera sua origina e era sua prumèra monarquia, a assumit era defensa deth sòn enemic, era religion catolica romana, cuya ensenhament jamès a deishat de cridar "mau" çò que Diu cride "plan" e de cridar "plan" çò qu'eth cride "dolent". ". Prosiguiendo Era sua casuda inexorable, era sua Revolucion li amièc a adoptar er ateísmo. Atau, coma creatura, coma recipient de tèrra, França se tròbe immersida en un afrontament que l'opausa ath Diu todopoderoso, autentic recipient de hèr; eth resultat ère predecible e profetizado per eth; era experimentarà era destinacion de “ Sodoma ” colpabla des madeishi pecats qu'era. Era istòria mondiau pendent es darrèri 1.700 ans a estat moldeada pera sua influéncia maligna, en particulara eth sòn supòrt ara autoritat deth regim papal catolic roman, des deth sòn prumèr monarca, Clovis I , eth prumèr rei des franqui. Siguec cristianat en Reims, eth 25 de deseme der an 498. Aguesta data amie eth signe d'ua celebracion navideña estacada per Roma, injusta e escandalosamente, a ua faussa data de neishença de Jesucristo, Diu encarnado, creador deth mon e tot çò que viu o existís; qui damb arrason reclame eth títol de “ Diu de vertat ” pr'amor qu'aborrís “ era mentida qu'a ath diable per pair ”, coma declarèc Jesús.

Vò pròves innegables que cap papa roman ei legitim entà afirmar èster un siervo de Jesucristo? Ací ei, precis e bíblico: Jesús declarèc en Mateo 23:9: “ E ad arrés cridetz pair eth vòste ena tèrra; pr'amor qu'òm ei eth vòste pair, qu'ei dins es cèus. »

Com se cride eth Papa ena tèrra? Toti pòden vedé'c, “sant pair ”, o quitament, “fòrça sant pair ”. As sacerdots catolics tanben se les cride “ pairs ”. Aguesta actitud rebèla hè que multituds de sacerdots se placen coma intermediaris supausadaments indispensables entre Diu e eth pecador, mentre era Bíblia ensenhe entà eth eth liure accés a Diu legitimat per Jesucristo. D'aguesta manèra, era fe catolica infantiliza ar èster uman entà que semble indispensable e essenciau. Aguesta desviación dera intercesión dirècta de Jesucristo serà denunciada per Diu en ua profecia, en Dan.8:11-12. Pregunta-Resposta : Quién pòt creir qu'eth poderós Diu creador pogue préner coma es sòns siervos a èssers umans que li desaubedissen damb tan escandalosa “ arrogància ” denunciada en Dan.7:8 e 8:25? Era resposta bíblica ad aguesta infantilización dera ment umana ei dins aguest versículo de Jer.17:5: “ Atau ditz YaHWÉH: Maldito er òme que confie en òme , que pren era carn coma supòrt , e escarte eth sòn còr de YaHWÉH. ! »

A causa de que siguec França era quau moldeó en gran mesurada era istòria religiosa de grana part de l'ère crestiana, Diu li dèc a un francés era mission de revelar eth sòn papèr maldito; açò, en tot illuminar eth significat amagui des sues revelacions proféticas numerotades en un còdi estrictaments bíblico.

En 1975 arrecebí era anóncia dera mia mission profética a trauès d'ua vision, cuyo veritable significat sonque comprení en 1980, dempús deth mèn bautismo. Cristianat ena fe crestiana adventista deth setau dia, sabi, des de 2018, qu'è estat ponut en ministèri peth temps d'un

jubilèu (7 còps 7 ans) que fenirà ena primavera de 2030 damb eth retorn en glòria deth Senhor Diu Todopoderoso, Jesucristo.

Arreconéisher era existéncia de Diu o de Jesucristo pas ei sufisent entà obtier era salvacion etèrna .

Arrebrembe ací que, abans de tornar ath cèu, Jesús dirigic as sòns discipols es mots d'aguesti versículos de Mat.28:18 ath 20: “ Jesús, en tot apropar-se, les parlèc atau: Tota potestat m'ei dada en cèu e ena tèrra. Anatz, donques, e hetz discipols a totes es nacions , en tot cristianar-les en nòm deth Pair e deth Hilh e der Esperit Sant , e en tot ensenhar-les a salvar tot çò que vos è manat . E è ací, jo sò damb vosati toti es dies, enquiara fin deth mon ”. Eth sòn divin Esperit inspirèc ar apostòl Pedro damb aguesta auta declaracion formau e solemna de Hèts 4:12: “ En cap aute i a salvacion; pr'amor que pas i a d'aute nòm jos eth cèu, dat as òmes, que podem en eth èster salvos ”.

En conseqüéncia, comprenez, era religion que mos reconcílie damb Diu pas se base en un eretatge religiós deguda as tradicions umanes. Era fe en sacrifici voluntari expiatorio aufrít per Diu, a trauès dera sua mòrt umana en Jesucristo, ei era unica manèra d'obtier era nòsta reconciliacion damb era perfècta justícia dera sua divina santidad. Ath delà, sigues qui sigues, quinsevolhe que sigue era tua origina, era tua religion heredada, eth tòn pòble, era tua raça, era tua color o era tua lengua, o quitament eth tòn estatus entre es òmes, era tua reconciliacion damb Diu sonque arribe a trauès de Jesucristo e era adesion as sòns ensenhaments qu'eth dirigís. As sòns discipols enquiara fin deth mon; coma ac demòstre aguest document.

Era expression “ Pair, Hilh e Esperit Sant ” designe tres papèrs successius exercidi per unic Diu en sòn plan de salvacion aufrida ar òme pecador culpable, condemnat ara “ mòrt dusau ”. Aguesta “trinidad” pas ei junhetz reünion de tres dius, coma cren es musulmani, çò que justifique eth sòn arrefús d'aguest dogma crestian e era sua religion. Coma “ Pair ”, Diu ei eth nòste creador entà toti; coma “ Hilh ” se dèc a se madeish un còs de carn entà expiar es pecats des sòns escuelhudi en lòc d'eri; en “ Esperit Sant ”, Diu, Esperit de Crist ressuscitat, ven entà ajudar as sòns escuelhudi a arténher era sua conversion en tot obtier “ era santificaciòn qu'arrés veirà sense eth ath Senhor ”, segontes ensenhe er apostòl Pablo en Heb.12. : 14; “ santificaciòn ” ei èster escartat entà e per Diu. Confirme era sua acceptacion der escuelhut e se manifèste enes òbres dera sua fe, en sòn amor a Diu e ena sua vertat bíblica inspirada e revelada.

Era lectura d'aguest document ei fonamentau entà compréner eth naut nivèu de maladeta que pese envolòpa es pòbles dera tèrra, es sues institucions religioses e es deth mon crestian occidentau, particularaments, pera sua origina crestiana ; pr'amor qu'eth camin traçat per Jesucristo constituís er unic e exclusiu camin salvador deth projècte de Diu; coma resultat, era fe crestiana contunhe d'èster eth principau objectiu des atacs deth diable e es demònis.

Basicaments, eth projècte salvador dessenhath peth Diu creador ei simple e logic. Mès era religion aquerís un caractèr complèx peth hèt que qui l'ensenhen sonque pensen en justificar era sua concepcion religiosa e, en tot practicar eth pecat, fòrça còps per ignorància, aguesta

concepcion ja non ei conforme as exigéncias de Diu. Coma resultat, les tuste damb era sua maladeta qu'eri interpreten ath sòn favor e pas escoten eth retrèigue divin.

Aguesta òbra pas preten arreceber un prèmi literari; entath Diu creador, era sua unica foncion ei sométer as sòns escuelhudi ara pròva dera fe que les permeterà obtier era vida etèrna conquistada per Jesucristo. Trobaràs repeticions aqui, mès èst ei er estil que Diu use ath plasmar es madeishi ensenhaments que revèle a traùs de desparières imatges e simbèus. Aguestes nombroses repeticions constituïssen era melhora pròva dera sua autenticidad e atestiguan era importància que daue as vertats illustrades en ahèr. Es parábolas ensenhades per Jesús confirmen aguesta enfasi e repeticion.

Trobaràs en aguesta òbre revelacions dades peth gran Diu creador que mos visitèc jos eth nòm uman de Jesús de Nazaret, qui arrecebec eth títol de “ungido”, o “mesías”, segontes er ebrèu “mashiah” citat en Dan. .9:25, o “cristo”, deth grèc “christos” des escrits deth nau pacte. En eth, Diu venguec a aufrir era sua vida perfèctaments pura coma sacrifici voluntari, entà validar es ritos des sacrificis d'animaus que precediren era sua venguda des deth pecat originau cometut per Eva e Adán. Eth tèrme “ unguido ” designe ad aqueth qu'arrecep era unció der Esperit Sant simbolizada per òli d'olivo. Era revelacion profètica dada per Diu en solet nòm de Jesucristo e era sua òbra expiatoria guida as sòns escuelhudi peth camin que condusís ara vida etèrna. Pr'amor qu'era salvacion per gràcia soleta pas empedís qu'es escuelhudi quèiguen en trapadères que pas neson conscientes. Ei, donques, entà completar eth sòn aufriment de gràcia, qu'en nòm de Jesucristo, Diu ven a revelar era existéncia des principaus trapadères que permeten as sòns darrèri servidors deth temps dera fin, analizar, jutjar e comprèner claraments era confusa situacion dera religion crestiana universau que prevalece en aguesta darrèra epòca dera salvacion terrena.

Mès abans de semiar conven arrancar de cap e tot; pr'amor qu'era natura deth Diu creador ei distorsionada pes ensenhaments des granes religions monoteístas que prevalecen ena tèrra. Toti eri an en comun qu'imposen per obligacion ar unic Diu e dan atau testimòni dera sua separacion e de quina relacion que sigue damb eth. Era aparenta libertat estacada ara fe crestiana s'a de sonque as circonstàncies actuaus dera epòca, mès tanlèu coma Diu permete qu'es demònis actuatz liuraments, reapareisherà aguesta intolerancia cap a qui pas les seguissen. Se Diu auesse volut actuar mejançant era coerció, li aurie bastado, simplaments, hèr-se visibla as sòns uelhs, entà obtier des sues creatures qu'aubedissen totes es sues voluntats. Se non actuèc d'aguesta manèra ei pr'amor qu'era sua eleccion des cargues elegidi se base, unicaments , ena liura eleccion d'estimà'c o refusà'c; liura eleccion que da a totes es sues creatures. E s'i a junhetz coacció, ei sonque era deth caractèr naturau des escuelhudi que son empenhudi e atrèti, pera sua liura natura individuau, peth Diu der amor. E aguest nòm d'amor li conven, pr'amor que çò sublima, en tot aufrir as sues creatures junhetz demostracion ponuda en accion qu'ac hè incontestabla ; açò en tot aufrir era sua vida entà expiar, ena persona de Jesucristo, es pecats heredados e cometudi sonque pes sòns escuelhudi en moment dera sua ignorància e feblesa. Atencion ! Ena tèrra, aguest mot amor sonque pren era forma deth sentiment e dera sua feblesa. Era de Diu ei fòrt e perfèctaments justa; çò cual mèrque era diferéncia pr'amor que pren era forma d'un principi a on eth sentiment ei totauments contarotlat. Era veritabla religion aprovada per Diu pause, donques, ena liura adesion ara sua persona, as sòns pensaments e as sòns principis establidi enes leis. Tota era

vida terrenau ei bastida envolòpa es sues leis fisiques, quimiques, moraus, psiquiques e espirituas. Atau coma era idèa d'escapar dera lei dera gravetat terrèstre e hèr-la desaparéisher jamès entrarie dins era ment der òme, eth sòn esperit sonque pòt florir armoniosamente en respècte e era obediencia as leis e principis establidi peth Diu creador. E atau son perfèctaments justificades aguesti mots der apostòl Pablo en 1 Cor.10:31: " Ja sigatz que mingetz, o beuatz, o hetz quina auta causa que sigue, hetz-ac tot entara glòria de Diu ". Era aplicacion d'aguesta invitacion gratuïta ei possible peth hèt que, ena Bíblia, e sonque en era, Diu a liurat e revelat es sues opinions divines. E ei important auer en compde era sua opinion ath realizar era òbra de " santificaciòn que ", segontes Heb. 12:14, " arrés veirà sense eth ath Senhor ". A viatges era sua opinion pren era forma d'ua prescripcion, mès pas ei mès discutibla qu'era proporcionada peth medicau especialista a qui er èster uman s'apresura a aubedir, en tot pensar atau actuar en sòn melhor interès entara sua salut fisica o mentau (encara que. Ei confonut). Eth Diu creador ei, sustot, er unic e veritable mètge des anmes, a qui coneish enquiath mès minim detalh. Duele Mès sane quan era situacion ei favorable. Mès, en darrèra instància, destruirà e aniquilarà tota vida celestial e terrenau que s'age mostrat emplàstica d'estimà'c e, per tant, d'aubedí'c.

Era intolerancia religiosa ei, per tant, eth frut revelador dera faussa religion monoteïsta. Constituís junhetz fauta e un pecat gravísimo pr'amor que desfigura eth caractèr de Diu e, ar atacà'c, pas cor eth risc d'obtier era sua benediccion, era sua gràcia e era sua salvacion. Maugrat açò, Diu ac use coma un flagelatz entà punir e herir ara umanitat incrédula o desleiau. Me basi ací en testimònis bíblicos e istorics. De hèt, es escrits der ancian pacte mos ensenhen qu'entà punir era infidelidad deth sòn pòble, era nacion cridada Israèl, Diu utilizèc en pòble "filisteo", eth sòn vesin mès pròplèu. Enes nòsti dies aguest pòble contunhe aguesta accion jos eth nòm de "palestinian". Mès tard, quan volec revelar eth sòn jutjament e eth sòn condemne fin d'aguest Israèl carnal terrenau, invocó es servicis deth rei caldeo Nabucodonosor; açò tres còps. En tresau, en -586, era nacion siguec destruïda e es subviventis sigueren deportados a Babilonia per un periòde de "70 ans" profetizado en Jer.25:11. Mès tard encara, per negar-se a arreconéisher a Jesucristo coma eth sòn mesías, era nacion siguec destruïda nauaments per tropes romanes dirigides per Tito, er eretièr der emperaire Vespasiano. Pendent l'ère crestiana, oficiauments en tot quèir en pecat en 321, era fe crestiana siguec liurada ara intolerancia des papes tre 538. E aguesta fe catolica dominante cerquèc disputes damb es pòbles d'Autan Miei que s'auien convertit religiosamente musulmani en madeish sègle VI . . Eth cristianisme desleiau a trobat aqui un perpetuo adversari formidable. Pr'amor qu'era oposicion religiosa des dus camps ei coma es polos, totauments opausadi enquiara fin deth mon. Er incrédulo tanben ei capinaut e cerque era glòria dera exclusividad; ath pas obtié'c de Diu, s'ac atribuí a se madeish e pas accèpte èster qüestionat. Aguesta descripcion der individu caracterize, tanben colectivamente, as membres qu'apartien as desparières assemblades e s'acorròpen enes desparières religions fausses. Condemnar era intolerancia pas signifie que Diu sigue tolerante. Era intolerancia ei junhetz practica umana inspirada en camp demoníaco. Eth mot tolerante implique eth pensament d'intolerancia e eth mot de veritabla fe ei aprobacion o desaprobaciòn segontes eth principi bíblic "òc o pas". Diu, pera sua part, apiege era existéncia deth mau sense tolerarlo; ac apiege per un temps de libertat prevista en sòn projècte d'eleccion des sòns cargues elegidi. Eth mot tolerància, per tant, sonque s'aplique ara umanitat, e eth tèrme apareishec en Edicte de Nantes d'Enrique IV deth 13 d'abri de 1598.

Mès junhetz còp finalizat eth temps de gràcia, eth mau e qui ac hèn seràn destruïdi. Era tolerància i auie remplaçat era libertat religiosa dada ar òme per Diu des deth principi.

S'anóncie eth menu d'aguesta òbra; era evidéncia serà presentada e demostrada ath long des pàgines.

Diu e es sues creacions.

Eth lexic espiritual utilizat pes òmes ena Euròpa latina amague messatges essenciaus liuradi per Diu. Çò de madeish arribe, en prumèr lòc, damb eth mot Apocalipsis que, en aguest aspècte, evoque era grana catatròfa temuda pes òmes. Maugrat açò, darrèr d'aguest tèrme aterrador se tròbe era traduccion "Revelacion" que revèle as sues siervos en Crist coses indispensables e de besonh entara sua salvacion. Segontes eth principi qu'era felicitat d'ua causa era desgràcia de d'auti, es deth camp opausat, es messatges en absolut opausadi son fòrça rics en ensenhaments e fòrça soent suggeridi ena sacrosanta "Revelacion" dada ar apostòl Juan.

Aute tèrme, eth mot "angel", amague leçons importantes. Aguest mot francés proven deth latin "angelus" madeish prenut deth grèc "aggelos" que signifie: messatgèr. Aquesta traduccion mos revèle era valor que Diu da as sues creatures, es sues contrapartes a qui creèc liures e relativaments independentes. Ar èster era vida dada per Diu, aguesta independéncia conserve restriccions logiques. Mès aguest tèrme "messatgèr" mos revèle que Diu ve as sòns omològui liures coma messatges viui. Atau, cada creatura represente un messatge compausat d'ua experiéncia de vida mercada per eleccions e posicions personaus que constituïssen çò qu'era Bíblia cride "ua anma". Cada creatura ei unica coma anma viuenta. Pr'amor que çò que pas sabien es prumèras contrapartes celestiales creades per Diu, aqueri a qui tradicionauments cridam "es angels", ei que qui les dèc era vida e eth dret a víuer pòt recuperar-les. Sigueren creadi entà víuer entà tostem e ne coneishien eth significat deth mot mòrt. Ei entà revelar-les çò que signifie eth mot mòrt que Diu creèc era nòsta dimension terrenau qu'era espècia umana, o Adán, exercirie en eth eth papèr de mortau dempús deth pecat deth Jardin der Edén. Eth messatge que representam agrade a Diu sonque se s'ajuste as sues nòrmes de plan e bontat. S'aguest messatge complís damb eth sòn estandard de maldad e maldad, qui ac amie ei deth tipe rebèl a qui condemne ara mòrt etèrna, a ua destruccion e aniquilación finau de tota era sua anma.

Es fonaments bíblicos dera vertat

Diu considerèc bon e corrècte revelar, prumèr, es origines deth nòste sistèma terrèstre a Moisés, entà que tot èster uman ac sabesse. Indique aquíu junhetz prioritat der ensenhament espirituau. En aguesta accion mos presente es bases dera sua vertat que comencen per regular er orde deth temps. Pr'amor que Diu ei eth Diu der orde e dera nòbla coerència. Descorbiram, en comparason damb es sòns estandards, er aspècte estúpido e incoerent deth nòste orde actuau establít per òme de pecat. Pr'amor qu'efectivaments ei eth pecat e ja eth pecat originau eth quau ac càmbie tot.

Mès ei essenciau comprèner abans que bric, qu'eth “ principi ” citat per Diu ena Bíblia, e prumèr mot deth libre cridat “Génesis” ei “origina”, pas se hè referència a eth “ principi ” dera vida, mès sonque eth dera sua creacion de tota era nòsta dimension terrèstre qu'includís es esteles deth cosmos celestial, totes creades eth quatau dia dempús dera tèrra madeisha. Damb aquest pensament en ment, podem comprèner qu'aquest sistèma terrèstre especific, qu'es nets e es dies se succediràn en eth, ei creat entà convertir-se en entorn a on Diu e es sòns fidèus escuelhudi e eth campament enemic deth diable s'afrontaràn entre se. Aquesta luta deth plan divin contra eth mau deth diable, eth prumèr pecador dera istòria dera vida, ei era sua arrason d'èster e era basa de tota era revelacion deth sòn projècte salvífico universau e multiversal. Pendent aquest trabalh, descobriràs eth significat de cèrti enigmaticos mots prononciades per Jesucristo pendent eth sòn ministèri terrenau. Veiratz atau guaire significat aquerissen en gran projècte començat per unic gran Diu, creador de totes es formes de vida e de matèria. Ací barri aquest important parentèsi e torni ath tèma der orde deth temps establít per aquest Suprèm Sobiran dera existència.

Abans deth pecat, Adán e Eva auien es sues vides estructurades en torni a ua succession de setmanes de sèt dies. Segontes eth modèl dera cramba des dètz mandamientos (o Decálogo) qu'ac arrebrembe , eth setau dia ei un dia santificado entara pòsa per Diu e per òme, e en tot

saber aué çò qu'aguesta accion profetiza, podem comprèner per qué Diu s'aferra a respectar aquesta practica. En sòn projècte globau qu'explique es arrasons d'aquesta especifica creacion terrena, era setmana, unitat de temps prepausat, profetiza sèt mil ans que se realizarà pendent eth eth gran projècte dera manifestacion universau (e multiversal) deth sòn amor e dera sua justícia. En aquest programa, en analogía damb es prumèrs sies dies dera setmana, es prumèrs sies milenios seràn ponudi jos era demostracion deth sòn amor e paciència. E coma eth setau dia, eth setau milenio serà dedicat ar establiment dera sua perfècta justícia. Pogui resumir atau aquest programa en tot díder: sies dies (de mil ans = sies mil ans) entà salvar, e eth setau (= mil ans), entà jutjar e aniquilar as rebèls terrèstres e celestiales. Aquest projècte salvador pausará integralaments en sacrifici expiatorio voluntari realizat peth Diu creador, en aspècte divin terrenau dera persona aperada, pera sua voluntat divina, Jesucristo ena version grèga o segontes era ebrèa, Jesús eth Mesías.

Abans deth pecat, en perfècte orde divin originau, eth dia entièr se compause de dues parts parièras successives; A 12 ores de net lunar les seguissen 12 ores de lum solar e eth cicle se repetís perpetuamente. Enes nòstes condicions actuaus, aquesta situacion sonque se presente dus dies ar an, ena epòca des equinoccios de primavera e tardor. Sabem qu'es estacions actuaus s'an d'a ua inclinación der èish dera Tèrra, e atau podem comprèner qu'aquesta inclinación apareishec coma conseqüència deth pecat originau cometut peth prumèr coble, Adán e Eva. Abans deth pecat, sense aquesta inclinación, era regularidad der orde divin ère perfècta.

Era revolucion complèta dera Tèrra ath torn deth Solei indique era unitat der an. En sòn testimòni, Moisés compde era istòria der Éxodo des ebrèus liberadi per Diu dera esclavitut egipciana. E eth madeish dia d'aquesta gessuda, Diu li didec a Moisés, en Éxodo 12:2: “ Aquest mes serà entà vosati eth prumèr mes der an; serà entà tu eth prumèr mes ”. Tau insistència da testimòni dera importància que Diu li da ara causa. Eth calendari ebrèu de dotze mesi lunares fluctuaba damb eth temps, e darrèr der orde solar, siguec de besonh ahíger un decimotercer mes addicionau entà recuperar era concordancia dempús de diuèrsi ans d'acumulacion d'aquest retard. Es ebrèus gesseran d'Egipte " eth dia 14 deth prumèr mes der an " que logicaments començaue en equinoccio de primavera; nòm que signifie justaments “prumèr còp”.

Aquesta orde dada per Diu, “ aquest mes serà entà vosati eth prumèr mes der an ”, pas ei baladí, pr'amor qu'ei dirigida a toti es òmes que reclamaràn era sua salvacion enquiara fin deth mon; Er Israèl ebrèu, receptor dera Revelacion divina, en tot èster sonque era avantgarda deth gran projècte salvador universau deth sòn programa divin. Ath sòn temps lunar li seguirà eth temps solar de Crist, a trauès deth qual se revèle damb tot eth sòn lum eth projècte salvífico de Diu.

Era restauracion perfècta d'aguestes nòrmes divines jamès s'artenherà en ua Tèrra poblada per èssers umans rebèls e dolenti. Maugrat açò, contunhe d'èster possible, ena relacion individuau qu'auem damb Diu, aquest poderós Esperit creatiu invisible que magnifica tant er amor coma era justícia. E quina relacion que sigue damb eth a de començar per aquesta recèrca des sues valors e en prumèr lòc, es deth sòn orde de temps. Se tracte d'un acte de fe, pro simple e sense merit particular; un minim qu'aufrir des deth nòste costat uman. E en tot

èster agradable eth nòste apropament a Eth, se hè possible era relacion amorosa dera creatura e eth sòn Creador. Eth cèu pas se guanhe damb hazañas o miracles, mès damb signes d'atencion recíproca, qu'exprimissen er amor veritable. Açò ei çò que cadun pòt describir ena òbra de Jesucristo, que dèc era sua vida, voluntàriaments, coma signe d'ua telefonada, entà salvar sonque ara sua estimada escuelhuda.

Dempús d'aguest quadre admirable der orde divin, guardem er aspècte patétic deth nòste orde uman. Aquesta comparason ei tanta mès de besonh pr'amor que mos permeterà comprèner les retrègues que Diu profetizò a trauès deth sòn profèta Daniel, a qui Jesús ena sua ora autenticó coma tau. Entre aguesti retrègues liegem en Dan.7:25: " Eth se prepausa cambiar es tempsi e era lei ". Diu coneish sonque un estandard d'aguestes causes; aqueri qu'eth madeish establic des dera creacion deth mon e dempús revelèc a Moisés. Quién S'ausèc a cométer semblable barbaridad? Un regim dominante ath que atribuís " era arrogància " e " era capitada des sues artimañas ". Tanben descrit coma un " rei desparièr ", era sintèsi d'aguesti critèris suggerís un poder religiós. Ath delà, acusat de " perseguir as sants ", es possibilitats d'interpretacion estrenhen e barren eth regim papal roman establit, sonque , des de 538 per un decret a causa der emperaire Justiniano I . Mès er Apocalipsis cridat Apocalipsis revelarà qu'aguesta data de 538 ei sonque era conseqüència e era extension d'un mau cometut contra " es tempsi e era lei divina " des deth 7 de març de 321 per emperaire roman Constantino I. Eth sòn crim serà arrebrembat soent en aguest estudi, pr'amor qu'aguesta dolenta data pòrte era maladeta ara pura e perfècta fe crestiana establida enes tempsi des apostòls. Aquest compartir era colpa, en relèu, entre era Roma imperiau pagana e era Roma papal catolica ei junhetz clau principau entara revelacion profética bastida enes testimònis escrits per Daniel. Pr'amor qu'er emperaire pagano establic eth prumèr dia de pòsa, mès ei eth regim papal crestian qui ac imposèren religiosamente ena sua forma " cambiada ", particulara e umana, des dètz mandamientos de Diu.

Nòta fonamentau: 7 de març de 321, eth dia maldito deth pecat

E poderosamente maudit, pr'amor qu'eth 7 de març de 321, eth rèste deth sant setau dia deth dissabte siguec, per orde d'un decret imperiau datat, oficiauments remplaçat peth prumèr dia. En aquera epòca, aquest prumèr dia ère dedicat pes paganos ath culte deth Diu Solei, eth SOLEI INVICTVS, ei díder, er escandaloso SOLEI INVICTO, ja objècte d'adoración per part des egipciani ena epòca der Éxodo des Ebrèus, mès tanben, en America, pes incas e es aztecas, e enquia aué pes japonesi (tèrra d'eth "solei naciente"). Eth diable tostemp use es madeishes recèptes entà amiar as umans ara sua casuda e condenación per part de Diu. Espete eth sòn superficialidad e era sua ment carnal que les amie a despreciar era vida espiritua e es leçons deth passat istoric. Aué, 8 de març de 2021, quan escriui aguesta nòta, es notícies dan testimòni dera importància d'aquest otratge, junhetz veritabla lesa majestad

divina, e junhetz còp mès, eth temps divin crube tot eth sòn significat. Entà Diu era epòca der an comence en primauera e fenís ara fin der iuèrn, ei díder, en nòste calendari roman actua, deth 20 de març ath 20 de març següent. Resulte atau qu'eth 7 de març de 321 siguec entà Diu eth 7 de març de 320, ei díder, 13 dies abans dera primauera de 321. En conseqüència, entà Diu, anèc er an 320 eth quau merquèc era sua fin, per acte abominable cometut contra era sua justa e santa lei divina. Segontes eth temps de Diu, er an 2020 constituís eth 17° aniversari (17: nombre deth jutjament) en nombre de sègles des der an 320. Per tant, pas ei d'estranyar que des de principis der an 2020, era maladeta divina age entrat dins ua fasa agressiva. En forma d'un virus contagioso qu'a causat panic en Cogant, ena societat d'òmes cuya confiança e fe s'an ponut enteramente ena sciéncia e eth sòn progrès. Eth panic ei era conseqüència dera incapacitat de presentar junhe guarís o vacuna eficaça maugrat es naves capacitats tecniques des scientifics actuaus. Ath dar-li ua valor profético ad aguesti 17 sègles, pas inventi bric, pr'amor qu'entà Diu es nombres an un significat espiritua qu'eth revèle e utilize en bastiment des sues profecies, e justaments en Apocalipsis, eth capítol 17 ei dedicat ath tèma de " eth jutjament dera ramera que se sè envolòpa fòrça aigües ". " Babilonia Eth gran " ei eth sòn nòm e es "granes aigües " implicades suggerissen eth " arriu Eufrates " ath que Diu apunte en messatge dera " sièisau trompeta " d'Apocalipsis 9:13, simbèu dera pròplèu Tresau Guèrra Mondiau. Darrèr d'aguesti simbèus son eth catolicismo papal e era Euròpa crestiana desleiau, hònts e objectius dera sua ira. Era luta entre Diu e es òmes a pena comence; era ola de hèr contra era ola de hanga, eth resultat dera luta ei predecible; mejor, ei profetizado e programat. Com anave Diu a commemorar eth 17° centenari deth 7 de març de 320 (320, entà eth e es sòns escuelhudi; 321 entath mon falsamente religiós o profano)? Pendent longtemps è creigut que serie mejançant era entrada ara guèrra mondiau, mès junhetz guèrra mondiau que fenirà en forma atomica, pr'amor que Diu çò profetizó, tres còps, en Dan.11:40 ath 45, Ezequiel 38 e 39, e fin finala , en Apocalipsis 9:13 ath 21. Era luta iniciada per Diu contra era umanitat rebèla des dera primauera de 2020 ei deth madeish tipe qu'era quau emprenec contra eth faraon d'Egipte en tempsi de Moisés; e eth resultat finau serà eth madeish; er enemic de Diu perderà aqui era sua vida, coma Faraon que, en sòn temps, vedec morir ath sòn hilh primogénito e perdec era sua. Agust 8 de març de 2021, obsèrvi qu'aguesta interpretacion pas se complic, mès ère preparat entad açò des de hège apuprètz un mes, en tot auer comprenut per inspiracion divina qu'eth 321 ère entà Diu 320 e qu'en conseqüència, i auie planeado maudíder, pas sonque eth dia 7 de març de 2020, mès tot er an ath que s'atribuís aguest dia maldito, en tot aplicar-se atau, entad aguest puniment, eth principi citat en Nombres 14:34: " Atau coma vos prenec quaranta dies explorar era tèrra, atau amiaratz eth puniment des vòstes iniquidades quaranta ans, un an per cada dia. ".

Mès ad aguesta observacion s'ahig junhetz causa. Eth nòste calendari faus non solaments ei confonut en çò que tanh ath començament der an, tanben ei confonut en çò que tanh ara data dera neishença de Jesucristo. Incorrectamente, En sègle V , eth monge Dionisio eth Petit ac place en dera mòrt deth rei Herodes que reauments auec lòc en – 4 deth sòn calendari. Ad aguesti 4 ans cau ahíger es " dus ans " estimadi per Herodes coma era edat deth Mesías a qui volie dar mòrt segontes Mateo 2:16: " Alavetz Herodes, en tot veir qu'i auie estat enganhat per Es magos s'enojaron fòrça e manèc aucir a toti es mainatges de dus ans entà tà baish qu'èren dins Belém e dins tot eth sòn territòri, segontes era data qu'i auie preguntat cuidadosamente as magos . Alavetz, quan compde es ans, Diu agrega 6 ans ara nòsta abituau data faussa e

enganhosa e era neishença de Jesús auec lòc ena primauera d'aguest an – 6. Coma resultat, er an 320 siguec entà eth: 326 e eth 17. Er aniversari secular deth nòste an 2020 siguec entà eth er an 2026 deth veritable moment dera neishença de Jesucristo. Aguest nombre 26 ei eth nombre deth tetragrama “YHWH”, en ebrèu “Yod, Hé, Wav, Hé”, que Diu se nomentèc per eth a se madeish, a arraitz dera qüestion de Moisés: “ Quin ei eth tòñ nòm? » ; Açò, segontes Éxodo 3:14. Eth gran Diu creador auie per tant un motiu mès entà mercar damb eth sòn sagèth reau personau aguest dia mercat peth sòn todopoderosa maladeta divina; e açò enquiara fin deth mon. Eth flagelo des malauties contagiosas qu'apareish en enguan 2026 deth temps divin acabe de confirmar era contunhitat d'aguesta maladeta que prenerà desparières formes pendent es darrèri ans de vida ena planeta Tèrra. Ua Tresau Guèrra Mondiau Nucleara mercarà “ era fin ” des “ tempsi des nacions ” anonciades per Jesucristo en Mateo 24:14: “ Agustes bones naues deth reiaume seràn predicadas en tot eth mon, entà testimòni a toti”. Nacions. Alavetz arribarà era fin ”. Aguesta “ fin ” començarà damb era fin deth periòde de gràcia; era aufèrta de salvacion fenirà. Ua pròva de fe basada en respècte ath sòn sant dissabte separarà definitivaments eth campament des “ oelhes ” deth des “ crabes ” de Mateo 25, 32-33: “ Totes es nacions seràn amassades deuant eth. Eth separarà a òm de d'auti, coma eth pastor separe es oelhes des cabritos; e ponerà es oelhes ara sua dreita e es crabes ara sua quèrra ”. Eth decret d'ua lei que hèsque obligatòri eth dimenge roman resultarà en darrèra instància en qu'es veritables sants escuelhudi de Jesucristo siguen condemnadi a mòrt. Aguesta situacion complirà aguesti mots de Dan.12:7: “ E sentí ar òme vestit de lino, depès sus es aigües der arriu; aucèc era sua man dreita e era sua man esquerra ath cèu, e jurèc que viu per eth pes sègles que serà en un temps, e tempsi, e era mitat d'un temps, e que totes aguestes causes fenirà quan es fòrces deth pòble Eth sant demorarà entièraments estrossejat ”. Des d'ua perspectiva umana, era sua situacion serà desesperada e era sua mòrt iminenta. Ei alavetz quan gessen ath lum aguesti mots de Jesucristo citades en Mateo 24:22: “ E s'aguesti dies pas anèssen escuerçadi, arrés se sauvarie; mès per amor des escuelhudi aguesti dies seràn escuerçadi ”. Er an 6000 fenirà abans deth 3 d'abriu de 2036 deth temps divin, ei díder, eth 3 d'abriu de 2030 deth nòste calendari faus que ven 2000 ans dempús deth dia dera crucifixión de Jesucristo consumada eth dia 14 dempús der inici der an primaveral. 30. E aguesti “ dies ” an d'èster “ escuerçadi ” o amendridi. Açò signifie qu'era data d'aplicacion deth decret de mòrt serà anteriora ad aguesta data. Pr'amor qu'ei era situacion d'emergéncia era quau requerís que Crist intervengue dirèctaments entà salvar as sòns escuelhudi . Alavetz auem d'auer en compde era prioritat de Diu de glorificar er estandard de " temps " que dèc ara sua creacion terrenau. Ei eth qui inspirarà as rebèls des darrèri dies a escuelher ua data que supère en quauqui dies eth prumèr dia dera primauera de 2030, darrèr que se nebarren es 6.000 ans d'istòria terrèstre. Se presenten alavetz dues possibilitats: ua data que demorarà desconeishuda enquiara fin, o eth 3 d'abriu de 2030 que mèrque eth limit maximal possible e espiritualmente significatiu. Considerem que maugrat era sua extrèma importància, eth dia 14 der an dera crucifixión de Jesucristo pas ei avient entà mercar era fin de 6000 ans d'istòria mondiau, e fòrça mens eth començament deth setau milenio. Per açò poni era mia preferéncia e era mia fe ena data de primauera deth 21 de març de 2030, data deth temps profético “ abraçat ” deth 3 d'abriu o ua data intermediària. Mercada pera natura creada per Diu, era primauera ei decisiva quan volem compdar es 6000 ans d'istòria dera umanitat; çò qual se hè possible des deth moment en qu'Adán e Eva pequèren. En relat bíblico deth Génesis, es dies prealables ad aguesta prumèra primauera sigueren dies etèrni. Eth temps compdat per Diu ei

eth dera tèrra deth pecat e es 6000 ans que profetiza era setmana comencen damb er inici dera primèra primauera e fenirà damb era fin d'un darrèr iuèrn. Ua primauera comencèt eth compde enreire enquias 6.000 ans. A causa deth pecat, era tèrra sofric òm inclinación deth sòn èish de 23° 26' e podec començar era succession des estacions. Enes hestivitats josives der ancian pacte, predominan dus dies festius: eth dissabte setmanau e era Pasca. Agustes dues hèstes se placen jos eth simbolismo des nombres "7, 14 e 21" des dies "7, 14 e 21" que representen es tres fases deth plan de salvacion divina: Eth tèma deth dissabte setmanau d'Apocalipsis 7 que profetiza era recompensa des sants escuelhudi, entàs "7"; era òbra redentora de Jesucristo que constituís eth miei entà aufrir aguesta recompensa, entàs "14". Ajatz en compde qu'ena hèsta dera Pasca, que dure 7 dies, eth dia 15 e eth dia 21 son dus dissabtes d'inactividad profana. E eth triple "7" o "21" designe era fin des primèrs 7000 ans e era entrada ara eternidad dera naua creacion divina ena tèrra renauda segontes Ap.21; aquest nombre 21 simbolize era perfeccion (3) dera plenitud (7) deth projècte de vida qu'ère era mèta desirada per Diu. En Apocalipsis 3, es versículos 7 e 14 mèrquen respectivaments eth principi e era fin dera institucion adventista deth setau dia; ací nauaments es dues fases deth madeish tèma santificado. Atau madeish, Apocalipsis 7 tracte eth tèma deth sellamiento des escuelhudi adventistas e Apocalipsis 14 presente es messatges des tres angels que resumissen era sua mission universau. Atau, en an 30, era fin des 4000 ans se complic ena primauera, e per arrasons sonque simboliques, Jesús siguec crucificado 14 dies dempús deth 21 de març d'aguesta primauera der an 30, ei díder, 36 entà Diu. A trauès d'aguesti exemples, Diu confirme, eth "7" deth dissabte e eth "14" dera redención des pecats des escuelhudi per Jesucristo son inseparables. Atau, quan ara fin, eth "7" deth dissabte sigue atacat, Crist Redentor d'eth "14" volarà ena sua ajuda entà dar-li glòria, es 14 "dies" maximals que separaràn es dues dates seràn " abracades ". O plan, suprimit entà salvar as sòns darrèri fidèus elegidi.

Releyendo Mateo 24, me semblèc qu'eth messatge de Crist se dirigís, particularaments, as sòns discipòls ena fin deth mon, a nosati que viuem aguesti darrèri ans. Es versículos 1-14 corbissen eth temps enquiath temps dera " fin ". Jesús profetiza sus successions de guèrres, aparicions de faussi profètes e er enfriamiento espiritua fin. Dempús, es versículos 15 ath 20, en dobla aplicacion, se hèn referéncia tant ara destruccion de Jerusalem arrenhada pes romans en an 70 d.C. Coma ara agression finau des nacions contra eth judaïsme des escuelhudi qu'obsèrven eth sant dissabte de Diu. Dempús d'açò, eth versículo 21 profetiza era sua " grana angoisha " finau: " Pr'amor qu'aurà alavetz ua angoisha tan grana coma l'a pas aguda des deth principi deth mon enquia ara, e 'jamès l'aurà '; Ajatz en compde qu'aguesta aclaración " e jamès aurà " proíbís era sua aplicacion entath temps des apostòls, pr'amor que serie dins contradiccion damb er ensenhament de Dan.12:1. Açò signifie que qu'ambdues cites se restaquen damb eth madeish assolidatge ena pròva terrenau fin dera fe. En Dan.12:1, era expression ei identica: " En aqueth temps se lheurà Miguel, eth gran prince, defensor des hilhs deth tòn pòble; e serà temps d'angoisha, cual jamès ac a agut des de qu'existiren es nacions enquia aqueth temps . En aqueth temps seràn salvos aqueri deth tòn pòble que se tròben escriti en libre . ". Era " angoisha " serà tan grana que " es dies " lescalerà èster " escuerçadi " segontes eth versículo 22. Eth versículo 23 indique era nòrma dera veritabla fe que pas creish enes aparicions espontànèes de Crist ena tèrra: " Se, donques, didec: È ací eth ei dins eth desèrt; pas anetz aqui; è ací, eth ei dins es camèras; pas ac creigatz ". Ena

madeisha ère finau, er espiritismo multiplicarà es sòns “ prodigios ” e es sues aparicions enganholes e seductoras deth faus Crist, que subyugarán as anmes mau instruidas: “ Pr'amor que se lheuaràn faussi cristos e faussi profètes; haràn grani prodigios e miracles, enquiath punt d'enganhar , se siguesse possible, quitament as escuelhudi ”; çò cual ei confirmat per Apocalipsis 13:14: “ E era enganhèc as abitants dera tèrra damb es senhaus que li auien estat dades entà hèr en preséncia dera bèstia, en tot díder as abitants dera tèrra que hessen ua imatge dera bèstia. Qu'auie era herida d'espasa e que viuec . Eth versículo 27 evoque era aparicion poderosa e victoriosa deth divin Crist e eth versículo 28 profetiza “ era taulejada ” aufrida as aves rapaces dempús dera sua intervencion. Pr'amor qu'es rebèls que subervisquen enquiara sua venguda seràn exterminados e liuradi a pastar “ as aves deth cèu ”, coma ensenhe Apocalipsis 19:17-18 e 21.

Resumisqui ací tota aguesta naua comprenença dera creacion divina. Ar establir era prumèra setmana, Diu fixe era unitat deth dia que còste d'ua net escura e un dia clar, eth solei sonque ac illuminarà tre eth 4º dia . Era net profetiza er establiment deth pecat ena tèrra a causa deth futur desaubediment d'Eva e Adán. Enquia aguest acte de pecat, era creacion terrenau mòstra característica etèrna . Cometut eth pecat, es causes càmbien e pòt començar eth compde regresiva de 6000 ans, pr'amor qu'era tèrra s'incline sus eth sòn èish e comence eth principi des estacions. Era creacion terrena maldita per Diu aquerís alavetz era característica perpetua que coneishem. Es 6000 ans que comencèren ena prumèra primauera mercada peth pecat fenirà ena primauera deth 6001 damb eth retorn en glòria divina de Jesucristo. Eth sòn advenimiento fin se complirà en “ eth prumèr dia deth prumèr mes ” deth prumèr an deth setau milenio .

Dit açò, eth 7 de març de 2021, deth nòste faus calendari uman, acabe d'èster mercat religiosamente per ua visita deth Papa Francisco as crestians orientaus perseguidi en Iraq per extremistes musulmani. En aguesta amassada arrebrembèc as musulmani qu'auien eth madeish Diu, eth de Abraham, e les consideraue es sòns “frairs”. Aguesti mots qu'alegren as incrédulos occidentaus pas son mens qu'un enòrme otratge entà Jesucristo, que dèc era sua vida en sacrifici peth perdon des pecats des sòns escuelhudi. E aguesta intrusió deth cap des “ex trauessèrs” catolics “crestians” en sòn territòri sonque pòt intensificar era ira des islamistes. Aguesta accion pacifica deth Papa portarà, per tant, conseqüéncias dramatiques profetizadas en Dan. 11:40: era intensificacion dera “laspanada” d'eth “rei deth sud” musulman contra era Itàlia papal e es sòns aliadi europèus. E en aguesta perspectiva, er escrancament economic de França e de toti es païsi occidentaus d'origina crestiana provocada pes sues caps, a causa deth virus Covid-19, cambiarà er equilibri de poder e, en darrèra instància, permeterà era realizacion dera “Tresau Guèrra Mondiau” impulsada. Tornem ara fin des darrèri 9 ans qu'encara mos demoren per deuant. Entà concludir, arrebrembem qu'a eth provocar era epidemia deth Covid-19 e es sues evolucions, Diu dauric eth camin ara maladeta que caracterizarie es darrèri dètz ans dera istòria umana ena tèrra.

Eth 7 de març de 2021, maugrat açò, siguec mercat per actes de violéncia de jones entre bandes rivaus e contra es autoritats policères en diuèrses ciutats de França. Açò confirme eth camin cap a ua confrontacion generalizada; es posicions de cadun son irreconciliables pr'amor que son incompatibles. Aguesta ei era conseqüéncia dera laspanada de dues cultures diametralmente opausades: era libertat laica occidentau contra era societat des patrons e

capos des païsi deth sud, ath delà tradicionau e nacionalmente musulmani. S'ei gestando ua tragèdia coma era deth Covid-19, sense suenh.

Entà completar era observacion der orde abominable legitimat pera umanitat, auem de soslinhar: eth cambiament d'an dempús deth mes 12 qu'amie eth nòm de mes 10 (deseme), ath començament der iuèrn; eth cambiament de dia en mitat dera net (medianoche); Sonque eth conteo precís e regular des ores contunhe d'èster positiu. Atau, eth polit orde divin a desapareishut a causa deth pecat, remplaçat per un orde pecaminoso que desapareisherà ath sòn còp, quan apareisherà eth glorioso Diu creador, entad ajuste de compdes, ei díder ara fin des prumèrs sies mil ans, ena primauera de 2030, entàs umans enganhadí, o primauera de 2036 dera veritabla neishença deth nòste Senhor e Salvador Jesucristo, entàs sòns escuelhudi.

Eth parrabastatge establít e observat atestigua era maladeta divina que pese sus era umanitat. Pr'amor que des dera inclinación dera tèrra, eth calcul deth temps a perdut era sua estabilitat e regularidad, en tot èster es ores dera net e deth dia dins perpetua successión d'aumentacion e disminucion.

Er orde en qu'eth Diu creador organize eth sòn plan salvador mos revèle ath delà es prioritats espirituaus que prepausa ar òme. Escuelhec revelar eth sòn amor sublime en tot dar era sua vida en Jesucristo coma rescat dempús de 4000 ans d'experiéncias umanes ena tèrra. Ath hèr açò, Diu mos ditz: "Prumèr, mòstra-me eth tònd obediencia e jo te mostrarè eth mèn amor".

Ena tèrra es òmes se succedissen en tot reproduir es madeishi fruts de caractèr, maugrat açò era generacion deth temps finau qu'entram en eth dins 2020 presente ua particularitat; Dempús de 75 ans de patz en Euròpa e d'ua incresibla evolucion recenta dera sciéncia genetica, fòrça logicaments es europèus e es sòns derivadi, des d'Estats Units, Australia e Israèl, crederen que podien arrespòner a toti es problèmes de salut, ar èster es sues societats de mès en mès higienizadas. Çò de nau pas ei er atac d'un virus contagios, mès eth comportament des caps des societats auançades. Era causa d'aguest comportament de paur ei era sua exposicion enes pòbles dera tèrra a trauès deth bombardament des mejans de comunicacion, e entre aguesti mejans, es nauí mejans o hilats sociaus qu'apareishen ena telaraña que constituís era comunicacion liura en Internet, que trobar difusores mès o mens clari. Era umanitat demore en eth atau atrapada pes sòns excèssi de libertat que quèn sus era coma ua maladeta. En Estats Units e Euròpa, era violéncia afronte a comunitats étnicas entre se; aqui ei era maladeta dera experiéncia de " Babel " era quau se renauís; Ua auta innegabla leçon divina que pas siguec aprenuda, pr'amor qu'ei descendiente d'un solet coble que necessàriaments parle eth madeish idiòma, enquia aguesta experiéncia colpabla, qu'encara vedem aué, era umanitat ei separada per multiples lengües e dialèctes creadi per Diu e escampadi per tota era tèrra. . E òc, Diu pas deishèc de crear dempús des prumèrs sèt dies dera creacion; encara creèc fòrça entà maudíder e a viatges entà bendecir as sòns escuelhudi, eth maná afruit en desèrt, as hilhs d'Israèl, ei un exemple.

Maugrat açò, era libertat ei en esséncia, un regal maravilloso deth nòste Creador. En eth pause eth nòste liure compromís damb era sua causa. E ací, cau admeté'c, aguesta libertat

integrau implique era existéncia der azard pr'amor que Diu pas interven de cap manèra; un mot que fòrça credentes pas cren en absolut. E se confonen, pr'amor que Diu dèishe grana part ar azard ena sua creacion, e en prumèr lòc, eth papèr de suscitar entre es escuelhudi era apreciación des sues nòrmes celestiales revelades. En tot auer identificat as sòns escuelhudi, eth Creador se hè cargue d'eri entà guidar-les e ensenhar-les es sues vertats que les preparen entara vida celestial etèrna. Es malformaciones e monstruosidades observades ena neishença des creatures umanes pròven era accion der azard que produsís errors genetics en procès de reproduccion dera espècia damb conseqüéncias mès o mens grèus. Era proliferacion d'espècies se base en impuls de cadees reproductives que genèren errors de conformitat de còp en quan; açò en tot includir eth principi d'eretatge o de forma independenta a causa dera possibilitat de vida. En resumit, s'è dera mia fe ara possibilitat d'ua vida liura, è de, peth contrari, era recompensa e era neuritud d'aguesta fe, ar amor de Diu e as iniciatiues ja prenudes e qu'eth contunhe de préner entà salvar-me. .

Ena istòria dera sua creacion terrenau , eth dia en que serà maudit per Diu apareish prumèr ena setmana; era sua destinacion ei escrit: eth sòn objectiu serà " separar eth lum des tènèbres ". Escuelhut pes faussi crestians entà contradecir era eleccion de Diu que santifica eth setau dia, aguest prumèr dia aurà complit pleaments eth sòn papèr coma " mèrca " deth campament rebèl desobediente en Apocalipsis 13:15. Atau coma eth prumèr dimenge ei maudit per Diu, eth setau dia, dissabte, ei quirnòcha e santificado per Eth. E entà compréner aguesta oposicion ei de besonh abraçar eth pensament de Diu, qu'ei signe de santificación per e entà eth. Eth dissabte se hè referéncia ath setau dia e aguest nombre sèt, "7", simbolize era plenitud. Jos aguest tèrme plenitud, Diu pon eth pensament dera intencion que creèc entà eth era nòsta dimension terrena, ei díder, era regulacion deth pecat, eth sòn condenación, era sua mòrt e era sua desaparicion. E en aguest plan, aguestes causes se compliràn pleaments pendent eth setau milenio que profetiza eth dissabte setmanau. Per açò aguesta mèta ei mès importanta entà Diu qu'es mejans de redención que redimirá era vida des escuelhudi terrenaus e que realitzarà damb eth personalaments, en Jesucristo, a còsta de patiments atroces.

Ací i a d'auta arrason que Diu ditz per eth en Eclesiastés 7:8: " mejor ei era fin d'ua causa qu'eth sòn principi ". En Génesis, era succession en orde "net-dia" o " tard-deman " confirme aguest pensament divin. En Isaías 14:12, jos era aparència deth rei de Babilonia, Diu li didec ath diable: " Ací ès queigut deth cèu, lucero deth maitin , hilh dera aurora! As queigut per tèrra, tu, vencedor des nacions ! » Era expression que Diu ac designe damb eth, " estela deth maitin ", suggerís qu'ac compare damb eth "solei" deth nòste sistèma terrèstre. Siguec era sua prumèra creatura e ara empara deth rei de Tir, Ezé. 28:12 relate era sua glòria originau: " Hilh d'òme, lance lamentacion sus eth rei de Tir! Li dideràs: Atau ditz eth Senhor Yahweh: Poneres eth sagèth ara perfeccion, ères plen de sabença, perfècte en hermosura . » Aguesta perfeccion licallec desaparéisher, remplaçada per un comportament rebèl qu'ac convertic en enemig, eth diable e er adversari, eth Satanás condemnat per Diu pr'amor qu'eth versículo 15 declare: " Perfèctes auetz estat enes vòsti camins, des deth dia en qu'èretz creat enquia que se trobèc entre vosati iniquidad ". Atau, era quau ère considerada era " estela deth maitin " empenhie as òmes desleiaus a aunorar coma divinidad ara "estela deth maitin " dera creacion divina: "eth Solei Invicto" divinizado deth culte roman ath que quasi tot eth mon crestian occidentau rend culte paganamente. Diu sabie, quitament abans dera sua creacion, qu'aguest prumèr angel se

rebelaria contra eth e maugrat açò ac creèc. Atau madeish, eth dia abans dera sua mòrt, Jesús anoncièc qu'òm des 12 apostòls ac anaue a traicionar, e quitament li didec dirèctaments a Judas: " Tot çò que tecalgue hèr, he-ac lèu!". ". Açò mos permet comprèner que Diu pas cerque empedir qu'es sues creatures exprimitz es sues eleccions, quitament quan sigatz contràries as sues. Jesús tanben convidèc as sòns apostòls a deishà'c s'aguest ère eth sòn desir. Ei en tot deishar as sues creatures totaus libertat entà exprimir-se e revelar era sua natura que pòt seleccionar as sòns escuelhudi pera sua fidelitat demostrada e, en darrèra instància, destrúir a toti es sòns enemics celestiales e terrèstres, es indignes e es indiferentes.

Pecat originau

Eth rèste deth primèr dia aquerís enòrma importància en nòsta ère crestiana pr'amor que constituís eth " pecat " restaurat des deth 7 de març de 321 e pr'amor que se convertís ena mèrca deth campament qu'entrèc dins rebellion contra eth campament santificado de Diu. Mès aguest " pecat " pas a de hèr-mos desbrembar eth " pecat " originau que condemne ara umanitat a mòrt per eretatge des d'Adán e Eva. Illuminat per Esperit, aguest tèma m'amièc a descriure importantes leçons amagades en libre deth Génesis. A nivèu d'observacion, eth libre mos revèle era origina dera creacion enes capítols 1, 2, 3. Eth significat simbolic d'aguesti nombres seguís perfèctaments justificat: 1 = unitat; 2 = imperfecció; 3 = perfeccion. Açò merite ua explicacion. Gén.1 relate era creacion des primèrs 6 dies. Era sua definicion " tard deman " sonque aquerirà significat dempús deth pecat e dera maladeta dera tèrra que se convertís en domeni dominat peth diable, que serà eth tèma de Gén.3 qu'era expression " tard deman " pas a sense eth significat. Significat a nivèu terrèstre. Ar aufrir era explicacion, eth capítol 3 pon eth sagèth de perfeccion ad aguesta revelacion divina. Atau madeish, en Gén.2, eth tèma deth dissabte deth setau dia o, mès justaments, dera pòsa de Diu e der òme en setau dia, tanben sonque aquerís eth sòn significat dempús d'eth "pecat originau" cometut per Eva e Adán. En Gén.3 que li da era sua arrason d'èster. Atau, paradoxauments, sense era justificacion dada en Génesis 3, eth dissabte santificado merite eth sòn simbèu "2" d'imperfecció. De tot açò se despren qu'era tèrra siguec creada per Diu entà èster aufrida ath diable e as sòns demònis entà que es dolenti fruts des sues anmes se materializèssen e apareishessen deuant es uelhs de toti, Diu, angels e òmes, e qu'es angels e es òmes escuelhen eth sòn partit.

Aguesta analisi m'amie a soslinhar qu'er establiment deth setau dia santificado en pòsa profetiza era maladeta d'eth " pecat " terrenau establida en Gén.3, pr'amor qu'era tèrra madeisha ei maldita per Diu, e donques ei sonque tre eth moment dera mòrt. E eth sòn procès ac tuste, eth sòn temps de sies mil ans e es mil ans deth setau milenio cruben un significat, ua explicacion, ua justificacion. Ei oportun soslinhar açò: abans dera creacion terrenau, en cèu, eth conflicte ja afronte ath camp deth diable damb eth camp de Diu, mès sonque era mòrt de Jesucristo harà definitives es eleccions individaus; que se harà visible damb era percaça deth cèu des rebèls condemnadi en tà deuant a morir ena creacion terrenau. Ara plan, en cèu, Diu pas organizèc era vida des angels en alternancias " tard deman ", açò pr'amor qu'eth cèu

represente era sua nòrma etèrna; aquerò que prevalecerà e contunharà entàs sòns escuelhudi eternamente. Tèsta ad aguestes donades: qué passe damb era tèrra abans deth pecat? Escarte des alternancias “ tard-deman ”, era sua nòrma ei tanben era deth cèu, aparentaments era vida se desvolòpe en ua nòrma etèrna; animaus veganos, umans veganos e sense mòrt que serà la pague deth pecat, es dies se succedissen as dies e poderie durar entà tostemp.

Mès en Gén.2, Diu mos revèle eth sòn orde deth temps dera setmana que fenís en setau dia damb ua pòsa entà Diu e entad òme. Aguest mot pausi proven deth vèrb “cesar” e s'aplique tant ara òbra realizada per Diu coma as òbres realizades pes umans. Pòdes compréner qu'abans deth pecat, ne Diu ne es èssers umans podien senter-se cansadi. Eth còs d'Adán pas sofric cap dolencia, fatiga o dolor de cap tipe. Ara plan, es setmanes de sèt dies se succedien e se reproduzien coma un cicle etèrn, saui qu'es successions “ tard deman ” mercauen era diferéncia damb era nòrma celestial deth reiaume de Diu. Donques, aguesta diferéncia auie coma objectiu revelar proféticamente un programa dessenhath peth gran Diu creador. Atau coma era hèsta de “Yom Kippur” o “Dia dera Expiación” se renaue cada an entre es ebrèus e profetizaba era fin deth pecat a trauès deth sòn expiación assolida pera mòrt de Jesucristo, atau eth dissabte setmanau profetiza era arribada deth setau. milenio, Quan Diu e es sòns escuelhudi entraràn dins era veritabla pòsa pr'amor qu'es rebèls auràn mòrt e era maldad aurà estat derrotada. Maugrat açò, es escuelhudi encara son preocupadi per eth “ pecat ” donques que damb Crist, an de jutjar es “ pecats ” e es pecadores, qui en aguest moment serà dormit en sòn mortau. Per açò, coma es sies dies anteriors, eth setau ei plaçat jos eth signe d'eth “ pecat ” qu'abaste e tanh as sèt dies de tota era setmana. E sonque ath començament der ueitau milenio, dempús de qu'es pecadores agen estat consumidi en “ eth huec dera mòrt dusau ”, començarà era eternidad sense “ pecat ” ena tèrra renauida. S'es sèt dies son mercadi peth pecat e profetizan 7000 ans, eth compde d'aguesti 7000 ans sonque pòt començar damb er establiment deth pecat revelat en Gén.3. Atau, es dies terrenaus sense pecat pas son dins era nòrma e logica dera successió “ tard deman ” o “ lum d'escuror ” e coma aguest temps ei sense “ pecat ”, pas pòt entrar dins es 7000 ans programadi e profetizados entad eth “ pecat ”. ”Pera setmana de sèt dies.

Aguest ensenhament destaque era importància d'aguesta accion que Diu atribuís ath papado roman en Dan.7:25: “ eth formarà eth plan entà cambiar es tempsi e era lei ”. “ Cambiar es tempsi ” establidi per Diu resulte ena impossibilitat de descorbir eth caractèr profético deth dissabte setmanau dera “ lei ” de Diu. E açò ei çò qu'a hèt Roma des de Constantino I, des deth 7 de març de 321, ar ordenar era pòsa setmanau eth prumèr dia en lòc deth setau. Ath seguir er orde roman, eth pecador pas se libèrre d'eth “ pecat ” originau hereditado d'Adán e Eva, mès qu'ath delà assumís un “ pecat ” addicionau, aguest còp voluntari, qu'aumente era sua colpa cap a Diu.

Er orde deth temps “ tard deman ” o “ escuror lum ” ei un concèpte escuelhut per Diu e aubedir ad aguesta eleccion favorís e autorize er accés ath mistèri profético dera Bíblia. Bric obligue ar òme a adoptar aguesta eleccion e era pròva ei qu'era umanitat a optat per mercar eth sòn cambiament de dia ara medianoche, ei díder, 6 ores dempús deth ser primaveral; que profetiza eth campament d'aqueri que se desvelhen massa tard entath retorn gloriós de Crist, er Espós ena parábola des dètz vèrges. Es messatges subtils dadi per Diu son, per tant, mès delà dera sua posita intellectuau. Mès entàs sòns escuelhudi, er orde deth temps divin illumine

totes es sues profecies e especiuaments era der Apocalipsis, a la debuta que Jesús se ne presente coma " er alfa e era omega ", " eth principi o principi e era fin ". Cada dia que passe enes nòstes vides profetiza eth plan de Diu eth quau resumís en Gén.1, 2 e 3 donques que " net " o " escuror " represente es sies dies profanos presentadi en Gén.1, deth temps que era pòsa divina establít en Gén.2 anóncie eth temps " leugèr ". Ei sus aguest principi que segontes Dan.8:14, eth temps de l'ère crestiana se dividís en dues parts: un temps de " escuror " espirituau entre 321, quan s'establís eth " pecat " contra eth dissabte, e 1843, a on s'establís un Eth temps de " lum " comence entàs escuelhudi des d'aguesta data enquiath retorn de Jesucristo ena primauera de 2030 a on, coma en Gén.3, en Diu creador Todopoderoso, ven a jutjar entre es escuelhudi e rebèls, " oelhes e crabes ", mentre jutjaue entre era " serpiente, era hemna e Adán ". Atau madeish, en Apocalipsis, es tèmes de " Cartes tàs sèt Glèises, des sèt sagèths e des sèt trompetas " profetizan " tenèbres " entàs sies prumèrs e " lum " divin entath setau e darrèr grad de cadun d'aguesti tèmes. . Ei tan cèrt qu'en 1991, er arrefús oficiau d'aguest darrèr "lum" per part der adventismo institucionau, eth lum que Jesús m'a dat des de 1982, li amièc a dider-li, ena Carta dirigida a " Laodicea " en Ap.3 :17: " Pr'amor que didetz: Sò ric, sò enriquit, e de bric è besonh , e pr'amor que pas sabetz qu'ètz desgraciadi, miserables, praubes, cècs e desnudos. ". Es adventistas oficiaus an desbrenbat aguesta cite de 1 Pedro 4:17: " Pr'amor qu'aguest ei eth temps en que començarà eth jutjament sus era casa de Diu . Ara plan, se comence per nosati, quin serà era fin que pas neaubedissen er evangèli de Diu? » Era institucion existís des de 1863 e Jesús bendijo eth sòn establiment en l'ère " Filadelfia ", en 1873. Segontes eth principi divin " tard deman " o " lum escuror ", era darrèra e setau ère simbolizada peth nòm " Laodicea anaue a èster un temps de gran " lum " divina e era presenta òbra constituís pròva d'açò, un gran " lum " en vertat a vengut a illuminar es mistèris profetizados, en aguesta ère finau, a expensas dera institucion oficiau adventista. Mondiau. Eth nòm " Laodicea " ei plan justificat donques que signifie "pòble jutjat o pòble de jutjament". Qui pas apartien o ja non apartien ath Senhor son condemnadi a junher-se as partidaris d'eth "dia maldito de Diu". En tot mostrar-se emplàstics de compartir damb Diu era sua justa condemne d'eth "dimenge" roman, eth dissabte ja non les semblarà tan important coma en temps bendito deth sòn bautismo. Un messatge dat per Jesucristo ath sòn sierva Elena G. De White, en sòn libre "Prumèr Escrits" e ena sua prumèra vision, arrevirèc aguesta situacion atau: "perderen de vista, e era mèta, e a Jesús... S'enfonsèren en mon dolent e jamès les tornam a veir".

Génesis 2 profetiza eth temps d'eth " lum " e aguest capítol deth Génesis comence damb era santificaciòn d'eth " setau dia ". Fenís damb aguest versículo 25: " Èren ambdús desnudos, er òme e era sua hemna, e pas s'avergonhien ". Eth ligam entre aguesti dus tèmes mòstre qu'era descubèrta dera sua desnudez fisica serà conseqüència dera imputaciòn d'eth " pecat " que cometeràn e que relatat en Gén.3, apareish atau coma causa d'ua desnudez espirituau mortau. En tot comparar aguest ensenhament damb era de " Laodicea ", trobam eth dissabte associat a eth " pecat " que mos dèishe " desnudos ". En aguest contèxte finau, era practica deth dissabte ja non ei sufisent entà preservar era gràcia de Crist, pr'amor qu'a er aufrir eth sòn plen lum profética as autoritats oficiaus adventistas entre 1982 e 1991, era exigència de Jesucristo a augmentat e volgues entad açò ère que damb era practica deth sòn sant dissabte er escuelhut digne dera sua gràcia liure eth sòn interès, eth sòn temps, era sua vida e tota era sua

anma pes sues revelacions profetizadas en Daniel e Apocalipsis ; mès tanben en tota era Bíblia revelada que constituís es sues “ dues testimònis ” segontes Apocalipsis 11:3.

Eth testimòni de Diu dat ena tèrra.

Per important que sigue, era visita de Diu ara umanitat ena forma de Jesucristo pas a de hèr-mos desbrembar era sua visita anteriora en tempsi de Moisés. Pr'amor qu'ei en aguest contèxt alunhat a on Diu li revelèc es origines dera dimension terrèstre. E coma revelacion dada per Diu, eth relat deth Génesis ei tan important coma eth der Apocalipsis revelat ar apostòl Juan. Era forma escuelhuda per Diu entà organizar era vida terrena profetiza eth sòn plan d'amor cap as creatures que lida ada eth complèta libertat, entà que poguen arrespòner ath sòn amor e víuer damb Eth eternamente o refusà'c e desaparéisher ena bric dera mòrt, segontes es condicions dera sua saludable aufèrta.

S'Adán ei creat sonque, en prumèr lòc, ei pr'amor que se presente coma " era imatge de Diu (Gén. 1, 26-27)" en cèrca der amor d'ua contraparte liura ara sua imatge, pr'amor que tot eth temps deth sòn eternidad darrèra ère d'absoluta solitud. Açò li resultèc insuportable enquiath punt d'èster disposat a suportar es conseqüències dera libertat qu'anaue a dar as sòns èssers viuenti. Era creacion d'Eva tre ua des costillas d'Adán, mentre aguest se tròbe immergit en un sòn mortau, profetiza era creacion dera sua Glèisa, era Escuelhuda compausada pes sues fidèles escuelhudi, frut coelhut pera sua mòrt expiatoria en Jesucristo; açò justifique eth papèr de “ ajudant ” que Diu atribuís ara hemna que sorgic d'eth e cuyo nòm Eva signifie “ vida ”. Era Escuelhuda “ viuerà ” eternamente e ena tèrra a era vocacion d'aufrir a Diu era sua “ ajuda ” entà colaborar humanamente ena realizacion deth sòn projècte que preten establir enes sòns univèrsi etèrni un amor perfècte, compartit e sense perturbacions.

Eth pecat de desaubediment entre dins era umanitat a trauès d'Eva o a trauès deth simbèu dera “ hemna ” des sòns escuelhudi que heredarán aguest pecat originau. Tanben, coma Adán, per amor a Eva, en Jesucristo, Diu se hè uman entà compartir e suportar en lòc deth sòn Escuelhut, eth puniment mortau que meriten es sòns pecats. Era istòria deth Génesis ei, per tant, ath madeish temps un testimòni istoric que revèle es nòstes origines e es sues circumstàncies, e un testimòni profético que revèle eth principi salvador deth gran projècte amorós deth Diu creador todopoderoso.

Dempús des prumèrs sies dies dera creacion mencionada en Génesis 1, sies dies que profetizaron es sies mil ans reservadi per Diu entara sua seleccion des escuelhudi terrenaus, en Génesis 2, jos era imatge d'un dissabte etèrn, se daurirà eth setau dia illimitat entà arrecèber. Es escuelhudi provadi e seleccionadi.

Diu coneish des deth principi eth resultat deth sòn projècte, es nòms des sòns escuelhudi qu'apareisheràn ath long de sies mil ans. Auie tot eth poder e autoritat entà jutjar e destruir as angels rebèls sense auer de crear era nòsta dimension terrenau. Mès ei justaments pr'amor que respècte as sues creatures, qu'ac estimen e a qui eth mestressa, qu'organize ua manifestacion universau ena tèrra creada damb aguesta fin.

Diu elève peth dessus de tot eth principi dera vertat. Coma s'anòncie en Sau.51:6, Jesús definís as sòns escuelhudi coma " neishudi de nau " o "neishudi dera vertat" entà que poguen èster conformadi ara nòrma dera vertat divina. Segontes Juan 18:37, eth madeish vin a " dar testimòni dera vertat " e se presente en Apocalipsis 3:14 jos eth nòm de " Veraz ". Aguesta exaltacion e glorificaciòn deth principi de vertat ei dins absoluta oposicion a la debuta de mentida, e es dus principis adòpten multiples formes. Eth principi dera mentida a sedusit constantaments as abitants dera tèrra ath long dera sua istòria. Enes tempsi modèrnes, mentir s'a convertit ena nòrma d'existècia. S'adòpte jos eth tèrme "lantèrna" ena mentalitat comerciau, mès pas dèishe d'èster frut deth diable, " pair dera mentida " segontes Juan 8:44. En nivèu religiós, es mentides apareishen en forma de multiples falsificacions religioses desparières segontes es pòbles e lòcs dera tèrra que se tracte. E era fe crestiana madeisha s'a convertit ena imatge perfècta dera "confusion" (= Babel), per çò de nombrós que son es sues escuras falsificacions.

Era mentida s'ensenhe científicamente. Pr'amor que, contràriaments ath sòn enfoque autoritario, eth pensament científic ei emplàstic de proporcionar pròves reaus des sues teories evolutives des espècies e des milions e miles de milions d'ans qu'es sòns científics atribuïssen ara existècia dera Tèrra. Contràriaments ad aquest pensament científic, eth testimòni deth Diu creador aufrís fòrça pròves dera sua realitat, pr'amor qu'era istòria terrèstre da testimòni des sues accions, qu'eth diluvio d'aigües neconstituís eth prumèr exemple, atestiguado pera preséncia de fossils marini enes planes e quitament enes cims des montanhes mès nautes dera tèrra. Ad aquest testimòni naturau se some eth testimòni deishat pera istòria umana, era vida de Noé, era vida d'Abraham, era desliurança des ebrèus dera esclavitud egipciana e era neishença deth pòble josieu, testimònis oculares viui dera sua istòria enquiara epòca deth. Fin deth mon; ei tanben eth testimòni presenciau des apostòls de Jesucristo que presencièren es sòns miracles, eth sòn crucifixiòn e eth sòn resurrecciòn; açò ath punt qu'era paur ara mòrt les abandonèc, e seguiren peth camin deth martirio ath sòn Mèstre e eth sòn Modèl Jesús de Nazaret.

Ar evocar aquest mot "martirio" è de daurir ací ua explicacion.

Nòta: pas confóner martirio damb puniment

Es dues causes an era madeisha aparència extèrna e, donques, pòden confoner-se facilaments. Maugrat açò, aguesta confusion a grèus conseqüències, donques qu'era accion punitiva cor eth risc d'èster imputada ath vertadièraments escuelhut de Diu e, peth contrari, eth hilh deth diable pòt èster imputat a un martirio per un Diu fòrça enganhós. Alavetz, entà veir damb claretat, auem d'auer en compde era següenta analisi que partís d'aguest principi; Prumèr, hem era qüestion: qué ei eth martirio? Aguest mot proven deth grèc "martus" que signifie: testimòni. Qué ei un testimòni? Ei qui relate fidèlaments o pas çò qu'a vist, audida o comprenut sus un tèma. Eth tèma qu'ací mos interèsse ei religiós, e que dan entre eth testimòni de Diu, i a testimònis veritables e faussi. Çò Qu'ei segur ei que Diu hè era diferéncia entre ambdús. Era vertat li ei coneishuda e era bendice pr'amor que, pera sua part, aguest veritable testimòni s'esfòrce per mostrar-se fidèu en tot practicar en " òbres " tota era sua vertat revelada e persevera en aguest camin enquiara acceptacion dera vertat mòrta. E aguesta mòrt ei autentica martirio, pr'amor qu'era vida aufrida ara mòrt s'ajustae ara nòrma de santidad exigida per Diu entath sòn temps. S'era vida aufrida pas ei dins aguesta conformitat, alavetz pas ei un martirio, ei un puniment que tuste a un èster viuient liurat ath diable entara sua destruccion, pr'amor que pas se beneficie der emparament e dera benediccion de Diu. En tot depéner dera conformitat damb er estandard de vertat requerida per Diu entà cada epòca, era identificacion d'eth "martirio" depenerà dera nòsta coneishença deth jutjament divin revelat enes sues profecies qu'apunten ath temps dera fin; qu'ei er objectiu e tèma d'aguest trabalh.

Ei important compréner qu'era vertat pas a era capacitat de convertir ua ment rebèla; era experiéncia deth prumèr angel creat, cridat per Diu, Satanás, des dera sua rebellion, ac pròve. Era vertat ei un principi que naturauments se senteràn cap ada eth atrèti es escuelhudi, es quaus l'estimen e son disposadi a lutar ath costat de Diu en Jesucristo, era mentida que li perjudicie.

En conclusion, era Revelacion Divina se bastís progressivaments ath long de sies mil ans d'experiéncias e testimònis viscudi enes melhores e pejors condicions. Un temps de sies mil ans pòt semblar cuert, mès entad òme que sonque da veritable interès as ans dera sua pròpria vida, ei en realitat un temps sufisament long que permet a Diu estener-se ath long des sègles, e mai justaments des sies mil ans. , Es desparières fases dera realizacion deth sòn projècte globau. Exclusivaments en Jesucristo, Diu da as sòns escuelhudi dera fin des tempsi, respecto des sòns mistèris e òbres, ua comprenença clara reservada entad aguest temps finau.

Génesis: Un resumit profético vitau

En aguest entendement, eth relat deth Génesis liure es claus fonamentaus des profecies bíblicas de Daniel e er Apocalipsis; e sense aguestes claus, aguesta comprenença ei impossibla. Aguestes causes seràn arrebrembades quan serà de besonh, pendent er estudi profético, mès d'ara en tà deuant auem de saber qu'es mots " prigonds, mar, tèrra, hemna ", amiaràn ua idèa especifica deth pensament divin ena sua revelacion "Apocalipsis". Son restacadi a tres estapes successives dera creacion terrèstre. " Er abisme " se hè referéncia ena planeta Tèrra entièraments corbit d'aigua e sense vida. Dempús, eth dusau dia, eth dera separacion des elements, " era mar ", coma sinonim e simbèu dera mòrt, serà poblat unicaments per animaus marini eth 5° dia ; eth sòn entorn ei ostil entàs èssers umans creadi entà respirar aire. " Era tèrra " ges dera " mar " e serà abitada tanben eth cincau dia pes animaus e fin finala, eth sièisau dia, per " er òme format a imatge de Diu " e " era hemna " que serà formada en ua costilla umana. Amassa, er òme e era hemna conceberàn dus hilhs. Eth prumèr " Abel ", tipe der escuelhut espirituau (Abel = Pair ei Diu) serà assassinat per gelosies pera sua major " Caín ", tipe der òme carnal, materialista (= aquesiment) profetizando atau era destinacion deth tipic. Escuelhut, Jesucristo e es sòns escuelhudi, que sofriràn e moriràn coma martirs a causa des "Caïnes", josivi, catolics e protestantes, toti "mercaderes deth temple", cuyos successius e agressives gelosies se demòstren e realizat ath long dera istòria terrenau. Era leçon dada per Esperit de Diu ei, donques, era següenta: d'eth " abisme " emergem, successivaments , " era mar e era tèrra", simbèus des fausses religions crestianes que condusissen ara perdición des anmes. Entà designar ara sua assemblada escuelhuda, li da eth mot " hemna " qu'ei, s'ei fidèla ath sòn Diu, era " Esposa " d'eth " anhèth ", imatge simbèu deth madeish Crist profetizado peth mot " òme » (Adán). S'ei desleiau, contunhe d'èster " hemna ", mès adòpte era imatge

de “ prostituta ”. Totes aquestes causes demoraran confirmades en estudi detallat presentat en aquest treball e era sua vita importància se harà evident. Podetz comprendre facilaments, en 2020, es esdeveniments profetitzats enes profecies de Daniel e der Apocalipsis, ena sua major part, s'an ja complit ena istòria, e son coneishudi pes òmes. Mès pas sigueren identificadi entath papèr espirituau que Diu les dèc. Es istorians noten hèts istorics, mès sonque es profètes de Diu pòden interpretar-les.

Fe e incredulidad

Per natura, er èster uman, des dera sua origina, ei deth tipe credent. Mès creir pas ei fe. Er òme a totemp creigut ena existència de Diu o divinitades, esperits superiors que liauie d'a eth servir e agradar entà pas auer de sofrir es damatges causadi pera sua ira. Aquesta creença naturau s'estenec de sègles en sègles e de milenios en milenios enquias tempsi modèrnes, a on es descubèrtes scientificas s'apoderèren deth cervèth der òme occidentau, que des d'alavetz s'a tornat incrédulo e incrédulo. Ajatz en compde qu'aquest cambiament caracterize principaments a persones d'origina crestiana. Pr'amor qu'a eth madeish temps, en Autan, Alunhat Autan e Africa persistiren es credences en esperits invisibles. Açò s'explique per manifestacions sobrenaturales presenciades pes persones que practiquen aquesti ritos religiosi. En Africa, era evidència clara dera existència d'esperits invisibles proïbís era incredulidad. Mès çò qu'aquestes persones pas saben ei qu'es esperits que se manifesten poderosamente entre eri son en realitat esperits demoníacos refusadi peth Diu creador de tota vida e condemnadi a mòrt en libertat condicional. Aquestes persones pas son incrédulos, ne incrédulos, coma es occidentaus, mès eth resultat ei eth madeish, donques que servissen a demònis que les sedusissen e les mantien jos eth sòn domeni tiránico. Eth sòn religiosidad ei deth tipe pagano idòlatra qu'a caracterizat ara umanitat des des sues origines; Eva siguec era sua prumèra victima.

En Cogant, era incredulidad ei en realitat eth resultat d'ua eleccion, pr'amor que pòques persones desconeishen era sua origina crestiana; e entre es defensors dera libertat republicana i a persones que citen mots dera Santa Bíblia, testificando atau que pas ignòren era sua existéncia. Pas ignòren es hèts gloriosos que neda testimòni de Diu e, maugrat açò, òpten per pas prener-les en compde. Ei aguest tipe d'incredulidad çò qu'er Esperit cride incredulidad e qu'ei era oposicion absoludaments rebèla ara veritabla fe. Pr'amor que s'a en compde es pròves que li da era vida en tota era tèrra e particularaments enes manifestacions sobrenaturales des pòbles africanis, er òme pas a possibilitat de justificar era sua incredulidad. Per tant, es accions sobrenaturales amiades a tèrme pes demònis condemnen era incredulidad occidentau. Eth Diu creador tanben da pròva dera sua existéncia, en tot actuar poderosamente a trauès de fenomèns produsidi pera natura subjècta a eth; tèrratremes, erupciones volcánicas, maremotos destructius, epidemias mortaus, mès totes aquestes causes ara arreceben explicacions scientificas que mascaren e destruïssen era origina divina. Ara vista, gran enemic dera fe, se some era explicacion scientifica que convenç ath cervèth uman e ath madeish temps ac encoratge enes sues eleccions qu'ac amien ara sua perdición.

Qué demore Diu des sues creatures? Seleccionarà entre eri ad aqueri qu'apròven es sues concepcions dera vida, ei díder, qu'abracen es sòns pensaments. Era fe serà era mieja, mès pas era mèta. Per açò se ditz qu'era “ fe sense òbres ”, qu'a d'amiar-se a tèrme, ei “ mòrta ” en Santiago 2:17. Pr'amor que s'existís era fe veritabla, tanben existís era fe faussa. Eth ben e eth mau mèrquen era diferéncia, e Diu pas a problèmes entà identificar era obediéncia entà distinguir-la deth desaubediment. En quin cas que sigue, contunhe d'èster er unic jutge cuya opinion decidirà eth futur etèrn de cadua des sues creatures , donques qu'er objectiu dera sua seleccion ei unic e era sua aufèrta de vida etèrna s'obten exclusivaments a trauès de Jesucristo. Eth pas pera tèrra sonque se justifique entà aufrir era possibilitat d'aguesta seleccion des etèrni escuelhudi. Era fe pas ei frut d'esfòrci e sacrificis formidables, mès d'un estat naturau obtengut o pas pera creatura des dera sua neishença. Mès quan existís, a d'èster nutrido per Diu, de çò de contrari morís e desapareish.

Era veritabla fe ei quauquarren raro. Pr'amor que contràriaments ar aspècte enganhós dera religion crestiana oficiau, pas basta damb plaçar ua crotz sus eth cavòt d'ua creatura entà que se li daurisquen es pòrtes deth cèu. E soslinhi açò pr'amor que semble passat per naut, didec Jesús en Mateo 7:13-14: “ Entratz pera pòrta estreta. Pr'amor qu'ampla ei era pòrta e espacioso eth camin qu'amie ara perdición , e son fòrça es quaus entren per eth . Mès estreta ei era pòrta e estret eth camin qu'amie ara vida , e son pòqui es quaus la tròben. » Aguest ensenhament se confirme encara mès ena Bíblia en exemple dera deportacion des josivi a Babilonia, donques que Diu sonque tròbe digne dera sua eleccion a Daniel e es sues tres companhs e cinc reis poderosi; e Ezequiel que viu en aguesta epòca. Dempús liegem en Ezequiel 14:13-20: “ Hilh d'òme, s'un país peque contra mí en tot cométer infidelidad, e jo esteni era mia man contra eth, se li trinquí eth sostengui deth pan, se li envii hame sus era, s'exterminara d'era òmes e bèsties, e siguessen al mitan d'era aguesti tres òmes, Noé, Daniel e Job , sauvarien es sues anmes damb era sua justícia, ditz eth Senhor Yahweh. Se jo hesse vagar peth país fieras que çò despoblarían, se se convertisse en un desèrt per a on arrés passarie a causa d'aguestes fieras, e siguessen aguesti tres òmes al mitan d'eth, serie viu! Ditz eth Senhor Yahweh, pas sauvarien a hilhs ne a hilhes, mès que sonque eri se sauvarien , e era tèrra se convertirie en un desèrt. O se portèsse era espasa contra aguesta tèrra, se didesse: Qu'era

espasa corretz pera tèrra! S'exterminara a òmes e bèsties, e siguessen aguesti tres òmes al mitan, serie viu! Ditz eth Senhor Yahweh, pas sauvarien a hilhs ne a hilhes, mès que sonque eri se sauvarien . O s'envièsse plaga en aguesta tèrra, se vessèsse contra era era mia ira a trauès dera mortalitat, entà exterminar d'era a òmes e bèsties, e entre eres siguessen Noé, Daniel e Job, viu jo! Ditz Jehová eth Senhor, pas sauvarien a hilhs ne a hilhes, mès que damb era sua justícia sauvarien es sues pròpies anmes. » Atau aprenem qu'en moment deth diluvio des aigües, sonque Noé siguec trobat digne de salvacion entre es ueit persones protegides pera arca.

Jesús didec ath delà en Mateo 22:14: “ Pr'amor que fòrça son es cridadi, mès pòqui es escuelhudi. » Era arrason s'explique simplaments peth naut estandard de santidad exigít per Diu que vò aucupar eth prumèr lòc en nòste còr o bric. Era conseqüència d'aguesta exigéncia s'opausa ath pensament umanista deth mon que place ar òme peth dessús de tot. Er apostòl Santiago mos avertic contra aguesta oposicion, en tot dider-mos: “ Adúlteros! Pas sabetz qu'er amor deth mon ei enemistad contra Diu ? Per tant, qui volgues èster amic deth mon se hè enemig de Diu . » Jesús mos ditz nauaments en Mateo 10:37: “ Eth quau estime eth sòn pair o era sua mair mès que jo pas ei digne de jo , e eth quau estime eth sòn hilh o hilha mès que jo Pas ei digne de jo ”. Ath delà, se coma jo, convides a un amic a arrespóner ad aguest critèri religiós exigít per Jesucristo, pas t'estones se te cride fanático; Açò ei çò que me passèc a jo, e alavetz comprení que sonque auie a Jesús coma eth mèn veritable amic ; eth, “ eth Veritable ” d'Apocalipsis 3:7. Tanben te cridaram fundamentalista, pr'amor que te mòstres leiau damb Diu, legalista, pr'amor que mestresses e aunores era sua santa lei mejançant era tua obediéncia. Aguest serà, en partida, eth prètz uman a pagar entà agradar ath Senhor Jesús, tan digne deth nòste sacrifici e deth liurament totau qu'eth exigís.

Era fe mos permet arrecéber de Diu es sòns pensaments secrèti enquia descorbir era magnitud dera sua prodigioso projècte. E entà compréner eth sòn projècte globau, er escuelhut a d'auer en compde era vida celestial des angels que precedic ara experiéncia terrena. Pr'amor qu'en aguesta societat celestial, era division des creatures e era seleccion des angels boni fidèus a Diu pas se realizauen sus era fe en Crist crucificado o sus eth sòn arrefús coma serie eth cas ena tèrra. Açò confirme qu'a nivèu universau, era crucifixión de Crist que demorèc sense pecat ei entà Diu eth miei de condenación deth diable e es sòns seguidors e qu'ena tèrra, era fe en Jesucristo represente eth miei escuelhut per Diu entà auer er amor que sent pes sòns escuelhudi qu'ac estimen e aprècien. Era intencion d'aguesta demostracion dera sua totau abnegación ère poder condemnar legauments a mòrt a creatures celestiales e terrèstres rebèles que pas compartissen eth sòn sens d'existéncia. E entre es sues creatures terrenaus, seleccione a qui abracen es sòns pensaments, apròven es sues accions e es sòns jutjaments pr'amor que son boni entà compartir eth sòn eternidad. Ara fin, aurà resolt eth problèma creat pera libertat dada a totes es sues creatures celestiales e terrenaus, pr'amor que sense aguesta libertat, er amor des sues creatures escuelhudes serie inutil e quitament impossibla. De hèt, sense libertat, era creatura pas ei mès qu'un robòt, damb comportament automatizado. Mès eth prètz dera libertat serà, ara fin, er exterminio des creatures rebèles deth cèu e dera tèrra.

Se da atau era pròva qu'era fe pas se base en un simple: “ Cre en Senhor Jesús e seràs sauvi ”. Aquesti mots bíblicas se basen en çò qu'implique eth vèrb “creir”, ei díder, era obediencia as leis divines que caracterize era veritabla fe. Entà Diu, era mèta ei trobar creatures que li aubedisquen per amor. Quauqui uns les trobèc entre es angels celestiales e entre es sues creatures umanes terrenas, quauqui uns seleccionèc e contunharà de seleccionar quauqui uns enquiara fin deth temps de gràcia.

Minjar entath climat avient

Atau coma eth còs uman a de besonh neuritud entà esperlongar era sua vida, era fe produsida en sòn esperit a de besonh tanben era sua neuritud espirituau. Tot èster uman sensible ara demostracion d'amor dat per Diu en Jesucristo sent eth desir de hèr ath sòn còp quauquarren per eth. Mès com podem hèr quauquarren que li agrade se non sabem quina demora de nosati? Ei era responsa ad aguesta qüestion era quau constituirà era neuritud dera nòsta fe. Pr'amor que “ sense fe ei impossibla agradar a Diu ” segontes Heb.11:6. Mès aguesta fe encara a de tornar-se viua e agradabla entà eth mejançant era sua conformitat damb es sues expectatives. Pr'amor qu'eth Senhor Diu Todopoderoso ei eth sòn Consumador e eth sòn jutge. Multituds de credentes crestianes anhelan auer ua bona relacion damb eth Diu deth cèu, mès aguesta relacion contunhe d'èster impossibla pr'amor qu'era sua fe a pas estat alimentada adequadaments. Era responsa ath problèma mos la da Mateo 24 e 25. Jesús centre eth sòn ensenhament enes nòsti darrèri dies, que pòc abans deth temps dera sua dusau aparicion, aguest còp, ena glòria dera sua divinidad. Ac descriu en tot multiplicar es imatges en parábolas: parábola dera higuera, en Mateo 24:32 ath 34; parábola deth lairon nocturn, en Mateo 24:43 ath 51; parábola des dètz vèrges, en Mateo 25:1 ath 12; parábola des talents, en

Mateo 25:13 ath 30; parábolas des oelhes e es crabes, en Mateo 25:31 ath 46. Entre aquestes parábolas, era mencion de “ minjar ” apareish dus còps: ena parábola deth lairon nocturn e ena des oelhes e es crabes pr'amor que, maugrat era Enes aparències, quan Jesús ditz: “ Auí hame e me dèretz de minjar ”, mos parle dera neuritud espiritua, qu'era fe der òme morís sense eth. “ Pr'amor que non solaments de pan viuerà er òme, mès de tot mot que ges dera boca de Diu . Mateo 4:4”. Era intencion dera neuritud dera fe ei protegí'c contra era “ mòrt dusau ” d'Apocalipsis 20, que hè qu'òm pèrde eth dret a víuer eternamente.

Coma part d'aguesta reflexion, dirigís eth tòu guardar e atencion ad aquesta parábola deth lairon nocturn:

V.42: “ Velhatz, donques, pr'amor que pas sabetz en quin dia vierà eth vòste Senhor ”.

Eth tèma deth retorn de Jesucristo ei definit e era sua "demora" provocarà un desvelhar espiritua enes Estats Units de Norteamérica, entre 1831 e 1844. Se cride "Adventismo", en tot èster eri madeishi designadi es membres d'aguest movement. Pes sòns contemporanèus damb eth tèrme “adventistas”; mot prenut deth latin “adventus” que signifie: advenimiento.

V.43: “ Sapiatz plan açò, que s'eth propietari de casa sabesse a quina ora dera net a de vier eth lairon, velharie e pas permeterie qu'aplanèssen era sua casa ”.

En aquest versículo, eth “ estimi dera casa ” ei eth discipol que demore eth retorn de Jesús, e eth “ lairon ” se hè referéncia ath madeish Jesús. A trauès d'aguesta comparason, Jesús mos mòstre era ventaja de saber era data deth sòn retorn. Per açò mos anime a descorbí'c, e nòsta escote des sòns conselhs condicionarà era nòsta relacion damb eth.

V.44: “ Per tant, tanben vosati sigatz preparadi, pr'amor qu'eth Hilh der Òme ven ara ora en que pas pensatz ”.

È corregit , en aquest versículo, eth temps futur des vèrbs pr'amor qu'en grèc originau, aquesti vèrbs son dins temps present. En efècte, aquesti mots les ditz Jesús as sòns discipols contemporanèus que li interrogan sus aquest tèma. En temps dera fin, eth Senhor utilizarà aquest tèma “adventista” entà zarandear as crestians en tot poner-les a pròva dera fe profética; entad açò organizarà successivaments en temps, quate expectatives “adventistas”; cada viatge justificadi per nauí lums dades per Esperit, es tres prumèrs se hèn referéncia as tèxtes proféticos de Daniel e der Apocalipsis.

V.45: “ Quién ei, donques, eth siervo fidèu e prudent, a qui eth sòn senhor a ponut sus eth sòn pòble, entà dar-li era neuritud ath sòn degut temps? »

Ages suenhat de pas confoner-te en tòu jutjament, pr'amor qu'eth “ minjar ” que se neparle en aquest versículo ei actuauments deuant es tòns uelhs. Òc, ei aquest document ath que è dat eth nòm de “Explique Daniel e er Apocalipsis” eth quau constituís aquesta “ neuritud ” espiritua imprescindible entà alimentar era vòsta fe, pr'amor que proporcione, des de Jesucristo, totes es responses as qüestions que legítimamente podetz hèr. , E mai delà d'aguestes responses, revelacions inesperades, coma era veritabla data deth retorn de

Jesucristo que mos compromet enquiara primauera de 2030 ena quatau e darrèra “demora” “adventista”.

Preocupat personalaments per aguest versículo, presenti aguest document, frut dera mia fidelitat ath Diu dera vertat e dera mia prudéncia, pr'amor que pas voi èster estonat peth retorn de Jesucristo. Jesús ací revèle eth sòn plan entàs darrèri tempsi. A previst entad aguest temps “ neurituds ” avientes entà alimentar era fe des sòns escuelhudi, que demoren fidèlaments eth sòn retorn glorioso. E aguesta “ neuritud ” ei profético.

V.46: “ Bienaventurado aqueth siervo, qu'eth sòn senhor, quan liarribarà ada eth , ac trobarà en tot hèr atau! »

Se confirme ací eth contèxte deth sòn retorn glorioso, ei eth dera quatau expectativa “adventista”. En efècte, eth siervo en ahèr ja ei fòrça erós de conéisher eth pensament revelat de Diu, eth sòn jutjament sus era fe des òmes. Mès aguesta bienaventuranza s'estenerà e tanh a toti aqueri que, en tot arrecéber aguest darrèr lum divina, era propagarán e compartiràn damb es escuelhudi escampadi pera tèrra, enquiath retorn efectiu de Jesucristo.

V.47: “ Vos digui era vertat, eth l'establirà sus toti es sòns bens. »

Es bens deth Senhor se haràn referéncia, enquiath sòn retorn, as valors espirituaus. E eth siervo se convertís entà Jesús en guardián deth sòn tresaur spirituu; eth depositario exclusiu des sòns oráculos e deth sòn lum revelat. Dempús de liéger tot aguest document, poderàs veir que pas exagèri ath dar-li ara sua revelacion bíblica profética eth nòm de “tresaur”. Qué d'aute nòm poderie dar-li a ua revelacion que protegís contra era “ mòrt dusau ” e daurís eth camin ara vida etèrna? Pr'amor que disipa e hè desaparéisher era possibilitat de dobte, fatal entara fe e era salvacion.

V.48: “ Mès s'ei un siervo dolent, que ditz laguens se: Eth mèn senhor trigue en vier ” ,

Era vida creada per Diu ei deth tipe binario. Tot a eth sòn absolut opausat. E Diu presentèc ar òme dus camins, dus camins entà guidar es sues eleccions: era vida e eth plan, era mòrt e eth mau; eth forment e era palha; era oelha e eth cabrito , eth lum e es tenèbres . En aguest versículo, er Esperit apunte ath siervo dolent, mès siervo ara fin, çò que designe era fe faussa pas alimentada per Diu e sustot, era faussa fe crestiana que fenís en tot arténher e en tot tånher ara madeisha fe adventista, en nòste temps dera fin. . Ath pas arrecéber mès lum de Jesucristo pr'amor que refusèc era quau li siguec presentada entre 1982 e 1991 e qu'anunciaue era sua venguda entà 1994, aguest adventismo produsic un frut de maldad que resultèc ena radiación deth messatgèr de Diu en noveme de 1991. Notatz-vos que Jesús revèle es pensaments ocults deth còr: “ eth quau ditz en se madeish ”. Pr'amor qu'es aparéncies deth comportament religiós extèrne son extrèraments enganholes; eth formalismo religiós remplace era veritabla fe viua e plea de gelosia pera vertat.

V.49: “... se comence a tustar as sòns companhs, se minga e beu damb es borrachos ” ,

Era imatge ei un shinhau anticipada enquiara data, mès era radiación exprimís, claraments, en tempsi de patz, era oposicion e era luta qu'exprimissen e precedissen ara persecucion reau que vierà; ei sonque ahèr de temps. Des de 1995, er adventismo institucionau a minjar “ e en

tot béuer damb borrachos ” enquiath punt de hèr ua aliança damb protestantes e catolics ar entrar dins era aliança ecuménica. Pr'amor qu'en Apocalipsis 17:2, en tot apuntar ara fe catolica telefonada " Babilonia era Grana ", e ara fe protestante cridada " tèrra ", er Esperit ditz: " Damb era s'an liurat es reis dera tèrra ara fornicación". , E deth vin deth sòn fornicación ei qu'es abitants dera tèrra M'emborraché ”.

V.50: “ ...eth senhor d'aguest siervo vierà en un dia que pas demora, e a ua ora que pas sap ” ,

Era conseqüència der arrefús deth lum sus era tresau expectativa adventista e era data 1994, fin finala se manifèste en forma de desconishment deth temps deth veritable retorn de Jesucristo, ei díder, era quatau expectativa adventista deth projècte divin. Aguest desconishment ei conseqüència dera ruptura dera relacion damb Jesucristo, per çò que podem dedusir çò de següent: es adventistas plaçadi en aguesta tragica situacion ja non son as uelhs de Diu o, ath sòn jutjament, “adventistas”.

V.51: “ ...ac abocinarà, e li darà era sua part damb es hipócritas : aqui serà eth plor e eth croishir de dents. »

Era imatge exprimís era ira que Diu infligirà as faussi siervos qu'ac an traicionado. Obsèrvi en aguest versículo eth tèrme " hipócritas " qu'er Esperit designe damb eth as faussi crestians en Dan.11:34, mès se requerís ua lectura mès ampla entà compréner eth contèxt deth temps ath que se dirigís era profecia, qu'includís es versículos 33 e 35: “ E es mès savis entre eri instruirán a fòrça. I a quauqui que sucumbirán per un temps ara espasa e ara ahlama, ath cautiverio e ath saqueo. En moment en que sucumban, seràn ajudadi un shinhau, e fòrça Se junherà ada eri per ipocrisia . Quauqui uns des savis queiràn, entà èster purificados, purificados e blanqueados, enquiath temps dera fin , pr'amor que pas arribarà enquiath temps soslinhat. » Eth “ siervo dolent ” ei, donques, justaments aqueth que traiciona es expectatives de Diu, eth sòn Mèstre, e se junh, “ enquiath temps dera fin ”, ath campament des “ hipócritas ”. Compartís, des d'alavetz, damb eri era ira de Diu que les tuste enquiath jutjament finau, a on son aniquilados, consumidi en “ lac de huec ” que da definitiuaments “ era mòrt dusau ”, segontes Apocalipsis 20: 15: “ Eth quau pas siguec trobat inscrit en libre dera vida siguec lançat ath lac de huec ”.

Era istòria revelada dera fe veritabla

era veritabla fe

I a fòrça causes que díder sus eth tèma dera veritabla fe, mès prepausi ja aguest aspècte que me semble prioritari. Quinsevolhe que volgue establir ua relacion damb Diu a de saber qu'era sua concepcion dera vida ena tèrra e en cèu ei er extrèm opausat deth nòste sistèma establít ena tèrra qu'ei bastít sus pensaments capinauti e dolenti inspiradi peth diable; eth sòn enemic e eth des sòns veritables escuelhudi. Jesús mos dèc era manèra d'identificar era veritabla fe: “ Pes sòns fruts les coneisheratz . Apletam arradims des espinos o higes des cardets? (Mateo 7:16)”. Basadi en aguesta declaracion, agen era seguretat que toti es quaus afirmen eth sòn nòm e es quaus pas presenten, era sua gentilesa, era sua amabilidad, era sua abnegación, eth sòn esperit de sacrifici, eth sòn amor ara vertat e era sua gelosia pera obediencia as mandamientos de Diu, jamès an estat ne seràn es sòns sirvientes; açò ei çò que mos ensenhe 1 Cor.13 ath definir eth carisme dera veritabla santidad; çò que requerís eth just jutjament de Diu: versículo 6: “ era pas se regocija ena injustícia, mès que se regocija ena vertat ”.

Com podem creir qu'eth perseguit e eth perseguidor son jutjadi per Diu dera madeisha manèra? Quin ei era semblança entre Jesucristo, voluntàriaments crucificado, e era inquisicion papal romana o Juan Calvino, que sometec a òmes e hemnes a tortures enquiara mòrt? Entà pas veir era diferéncia, auem d'ignorar es mots inspiradi enes escrits bíblicos. Èst ère eth cas, abans de qu'era Bíblia se difonesse per tot eth mon, mès des de qu'a estat disponible per tot dera tèrra; Quines desencuses pòden justificar es errors de jutjament des èssers umans? Pas i a cap. Donques, era ira divina venidera serà fòrça grana e incontrollable.

Es tres ans e miei que Jesús trabalhèc pendent eth en sòn ministèri terrenau mos son reveladi enes Evangèlis, entà que coneisham era nòrma dera veritabla fe ena opinion de Diu; er unic qu'impòrte. Era sua vida se mos aufrís coma modèl; un modèl qu'auem d'imitar entà èster arreconeishudi per eth coma es sòns discipols. Aguesta adopcion implique que compartim era sua concepcion dera vida etèrna que prepausa. Aquiu demore desterrado er egoísmo, atau coma er orgulh devastador e destructiu. Pas i a lòc entara brutalidad e era maldad ena vida etèrna aufrida sonque as escuelhudi arreconeishudi peth madeish Jesucristo. Eth sòn comportament siguec pacíficamente revolucionari, pr'amor qu'eth, Mèstre e Senhor, se hec servidor de toti, en tot inclinar-se enquia ruscar es pès des sòns discipols, entà dar significat concrèt ath sòn condemne des valors capinautes manifestadi pes caps. Figures religioses josives dera sua epòca; causes qu'encara aué caracterizen as religiosi josivi e crestians. En absoluta oposicion, era nòrma revelada en Jesucristo ei era nòrma dera vida etèrna.

Ath mostrar as sòns siervos es mejans entà identificar-se a se madeishi, as sòns enemics, as faussi siervos de Diu, Jesucristo actuèc entà salvar es sues anmes. E eth sòn promesa d'èster, enquiara fin deth mon, “ al mitan ” des sòns escuelhudi, se complís e consistís en illuminar-les

e protegir-les pendent tota era sua vida terrena. Er estandard absolut dera fe veritabla ei que Diu demore damb es sòns escuelhudi. Jamès son privadi deth sòn lum e deth sòn Esperit Sant. E se Diu se retire ei pr'amor qu'er escuelhut ja non ac ei; eth sòn estat espirituau cambièc en just jutjament de Diu. Pr'amor qu'eth sòn jutjament s'adapte ath comportament uman. A nivèu individuau, es cambiaments contunhen d'èster possibles en ambdues direccions; deth plan ath mau o deth mau ath plan. Mès pas ei atau, a nivèu collectiu des grops e institucions religioses, que sonque càmbien deth plan ath mau, quan pas s'adapten as cambiaments establidi per Diu. En sòn ensenhament, Jesús mos ditz : “ Un bon arbe pas pòt dar dolenti fruts, atau coma un arbe dolent pas pòt dar boni fruts (Mateo 7:18)”. Mos dèc atau a comprèner que, peth sòn frut abominable, era religion catolica ei un “ arbe dolent ” e que, pera sua faussa doctrina, contunharà d'èster-ac quitament quan, privada deth supòrt monárquico, cessament de perseguir enes pòbles. E cò de madeish arribe damb era religion anglicana creada per Enrique VIII entà justificar es sues adulterios e es sòns crims; Quina valor pòt dar-li Diu as sòns descendientes e monarques successori? Agust ei tanben eth cas dera religion calvinista protestante, donques qu'eth sòn fundador, Juan Calvino, ère temut, pera reputacion dera sua duretad de caractèr e es nombroses execucions a mòrt que legitimèc ena sua ciutat de Ginebra, de manèra fòrça similara as practiques catoliques deth sòn temps, enquiath punt d'anar mès delà d'eres. Agust protestantismo probablaments pas agrardarie ath doç Senhor Jesucristo, e de cap manèra pòt prener-se coma modèl dera veritabla fe. Ei tan cèrt qu'ena sua revelacion dada a Daniel, Diu ignòre era reforma protestante, en tot apuntar sonque ath regim papal de 1260 ans, e ath temps der establiment des messatges der Adventismo deth Setau Dia, portador des vertats divines revelades, des de 1844. , Enquiara fin deth mon, qu'arribe, en 2030.

Totes es falsificacions religioses dolentes istoriques an aspèctes deth modèl aprovat per Diu, mès jamès ac igualen. Era veritabla fe se nutre constantaments der Esperit de Crist, era fe faussa pas. Era fe veritabla pòt explicar es mistèris des profecies bíblicas de Diu, era fe faussa pas. En mon circulen multitud d'interpretacions de profecies, cadua mès fantasiosa qu'era anteriora. A diferència d'eri, es mies interpretacions s'obtien unicaments de cites dera Bíblia; eth messatge ei, per tant, precís, estable, coerent e coerent damb eth pensament de Diu que jamès se nedesvie; e eth Todopoderoso velhe per era.

Nòtes preparatorias entath libre de Daniel

Eth nòm Daniel signifie Diu ei eth mèn jutge. Era coneishença deth jutjament de Diu ei basa principau dera fe, pr'amor qu'amie ara creatura ara obediencia ara sua volontat revelada e comprenuda, unica condicion entà èster quirnòcha per Eth en tot moment. Diu cerque er amor des sues creatures qu'ac concrèten e ac demòstren mejançant era sua fe obediente. Per tant, eth jutjament de Diu se revèle a traùs des sues profecies qu'utilizen simbèus coma enes parábolas de Jesucristo. Eth jutjament de Diu se revèle per prumèr còp en libre de Daniel, mès sonque sè es bases principaus deth sòn jutjament sus era istòria religiosa crestiana, que se revelarà en detalh en libre Apocalipsis.

En Daniel, Diu revèle pòc, mès aguest pòc quantitatiu ei de grana importància qualitativa, pr'amor que constituís eth fondament de tota era Revelacion profética. Es arquitectes deth bastiment saben çò de decisiu e determinante qu'ei era preparacion dera òbra. Ena profecia, èst ei eth papèr assignat as revelacions arrecebudes peth profèta Daniel. En efècte, quan se comprenen claraments es sòns significats, Diu arrenh eth doble objectiu de provar era sua existència e dar as sòns escuelhudi es claus entà comprèner eth messatge liurat per Esperit. En aguestes "pòques causes" trobam totes parièrs: era anòncia d'ua succession de quate empèris universaus dominantes des des tempsi de Daniel (Dan.2, 7 e 8); era datacion oficiau deth ministèri terrenau de Jesucristo (Dan.9); era anòncia dera apostasia crestiana en 321 (Dan.8), eth reinatge papal de 1260 ans entre 538 e 1798 (Dan.7 e 8); e era aliança "Adventista" (Dan. 8 e 12) des de 1843 (enquia 2030). Agrego Ad açò Dan.11 que, coma veiram, revèle era forma e evolucion dera darrèra Guèrra Mondiau nucleara terrèstre qu'encara demore per complir-se abans deth retorn gloriós de Diu Salvador.

Sutilmente, Eth Senhor Jesucristo evoquèc eth nòm de Daniel entà arrebrembar era sua importància entara naua aliança. " Per tant, quan veiratz establida en lòc sant era abominación desoladora que parlèc eth profèta Daniel , suenhat eth quau la lieg! (Mateo 24:15)»

Se Jesús testificó en favor de Daniel, ei pr'amor que Daniel i auie arrecebut d'eth es ensenhaments sus era sua prumèra venguda e eth sòn retorn gloriós, mès que quin aute que sigue abans d'eth. Entà que se comprenen claraments es mèns mots, as de saber que Crist que venguec deth cèu se presentèc prèviament a Daniel jos eth nòm " Miguel ", en Dan.10:13-21, 12:3 e aguest nòm ei prenut per Jesús. -Crist en Apocalipsis 12:7. Aguest nòm " Micaël " ei mès coneishut ena sua forma catolica latina Michel, eth nòm dat ath famós Mont Saint-Michel ena França bretona. Eth libre de Daniel ahig detalhs numéricos que mos permeten saber er an dera sua prumèra venguda. Tanben volesse soslinhar qu'eth nòm " Micaël " signifie: Qui ei coma Diu; e eth nòm " Jesús " s'arrevire coma: YaHWÉH sauve. Ambdús nòms se hèn referéncia ath gran Diu creador, eth prumèr damb eth títol celestial, eth dusau damb eth títol terrenau.

Era Revelacion deth Futur se mos presente coma un jòc de bastiment de diuèrsi estatges. A la debuta deth cinèma, entà crear efèctes de relèu enes diboishi animadi , es cineastes utilizauen plaques de veire cuyos desparièrs patrons pintadi, un còp superpuestos, dauen ua imatge en diuèrsi nivèus. Çò de madeish arribe damb era profecia dessenhada per Diu.

Tot comence en Daniel

ETH LIBRE DE DANIEL

Tu que lieges aguesta òbra, sabes qu'eth Diu Todopoderoso illimitat ei viu, encara que sigue amagui. Aguest testimòni d'eth " profèta Daniel " siguec escrit entà convencer-te/convéncer-te d'açò. Amie eth sagèth deth testimòni dera anciana e naua aliança pr'amor que Jesús ac evoquèc enes mots dirigidi as sòns discipols. Era sua experiéncia revèle era accion d'aguest Diu bon e just. E aguest libre mos permet descorbir eth jutjament que Diu amie a tèrme sus era istòria religiosa dera sua monoteísmo, josieu en ua prumèra aliança, dempús crestian, ena sua naua aliança, bastida sus era sang vessada per Jesucristo, eth 3 d'abriu deth 30 deth sòn ère. Quién Mejor que " Daniel " pòt revelar eth jutjament de Diu? Eth sòn nòm signifie "Diu ei eth mèn jutge". Aguestes experiéncias viscudes pas son fábulas, mès testimòni dera benediccion divina deth sòn modèl de fidelitat. Diu ac presente entre es tres persones que lisauvarie ada eth ena desgràcia en Ezequiel 14:14-20. Aguesti tres tipus d'escuelhudi son " Noé, Daniel e Job ". Eth messatge de Diu mos ditz claraments que quitament en Jesucristo, se non mos semblam ad aguesti modèls, era pòrta dera salvacion demorarà barrada entà nosati. Aguest messatge confirme eth camin estret, camin estret o pòrta estreta qu'an de per eth passar es escuelhudi entà entrar ath cèu, segontes er ensenhament de Jesucristo. Era istòria de " Daniel " e es sues tres companhs se mos presente coma eth modèl dera fidelitat que Diu sauve damb eth enes dies d'angoisha.

Mès tanben ei dins aguesta istòria dera vida de Daniel era conversion de tres reis poderosi que Diu artenehac arrancar ath diable a qui adoraban en complèta ignorància. Diu hec d'aguesti emperaires es pòrtavotzes mès poderosi dera sua causa ena istòria dera umanitat, es prumèrs, mès tanben es darrèri, pr'amor qu'aguesti òmes modèl desapareisheràn e era religion, es valors e era morau decaerán sense cesar. Entà Diu, arrancar ua anma ei ua luta longa e eth cas deth rei " Nabucodonosor " ei un modèl sumamente revelador en sòn genre. Confirme era parábola de Jesucristo, aguest " Bon Pastor " que dèishe era sua vegada entà cercar era oelha descarriada.

Daniel 1

Dan 1:1 En tresau an deth reinatge de Joacim rei de Judá, Nabucodonosor rei de Babilonia partic contra Jerusalem e era sitió.

1a- Eth tresau an deth reinatge de Joacim, rei de Judá

Reinatge de Joacim de 11 ans des de –608 enquia –597. 3er an en –605.

1b- Nabucodonosor

Aguesta ei era traduccion babilónica deth nòm deth rei Nabucodonosor: "Nabu protegís ath mèn hilh major". Nabu Ei eth diu mesopotámico dera coneishença e era escritura. Ja podem comprèner que Diu vò que se li retorne aguest poder sus era coneishença e era escritura.

Dan 1:2 E Jehová liurèc ena sua man a Joacim rei de Judá, e part des utensilios dera casa de Diu. Nabucodonosor Amièc es utensilios ena tèrra de Sinar, ena casa deth sòn diu, e les ponec ena casa deth tresaur deth sòn diu.

2a- Eth Senhor liurèc enes sues mans a Joacim, rei de Judá

Er abandon deth rei josieu per part de Diu ei justificat. 2Cr.36:5: Joacim auie vint-e-cinc ans quan comencèc a reinar, e reinó onze ans en Jerusalem. Hec çò de dolent deuant es uelhs de Jehová eth sòn Diu .

2b- Nabucodonosor amièc es utensilios ena tèrra de Sinar, ena casa deth sòn diu, les ponec ena casa deth tresaur deth sòn diu.

Aguest rei ei pagano, pas coneish ath Diu veritable a qui servís Israèl mès se preocupe d'aunorar ath sòn diu: Bel. Dempús dera sua futura conversion, servirà damb era madeisha fidelitat ath veritable Diu de Daniel.

Dan 1:3 Eth rei ordenèc a Aspenaz, cap des sòns eunucos, que portèsse quauqui uns des hilhs d'Israèl de neishença reau o de familia nòbla,

Dan 1:4 gojats joeni sense defècte de còs, de polida aparència, dotadi de sabença, d'entendement e instruccion, capaces de servir en palai deth rei, e qu'aprenerien es letres e era lengua des caldeos.

4a- Eth rei Nabucodonosor se mòstre amigable e intelligent, sonque cerque ajudar as mainatges josivi a integrar-se exitosament ena sua societat e es sues valors.

Dan 1:5 Eth rei les assignèc entà cada dia ua porción deth minjar dera sua taula e deth vin que beuie, damb era intencion de criar-les per tres ans, ath cap que naserien ath servici deth rei.

5a- Es boni sentiments deth rei son evidenti. Compartís damb es joens çò que s'aufrís, des des sòns dius enquiath sòn minjar.

Dan 1:6 Entre eri èren Daniel, Ananías, Misael e Azarías des hilhs de Judá.

6a- De toti es joens josivi amiadi a Babilonia, sonque quate mostrèren ua fidelitat modèl. Es hèts que seguissen son organizadi per Diu entà mostrar era diferéncia en frut que dan aqueri que li servissen e a qui eth bendice e aqueri que pas li servissen e a qui eth ignòre.

Dan 1:7 E eth cap des eunucos les ponec nòms: Daniel Beltsasar, Hananías Sadrac, Misael Mesac e Azarías Abed-nego.

7a- Era intelligéncia ei compartida per aguesti joens josivi qu'accepten amiar nòms paganos impòsti peth vencedor. Nomentar ei un signe de superioritat e un principi ensenhat peth Diu veritable. Gèn.2:19: E Yahweh Diu, que formèc dera tèrra tota bèstia deth camp e tota ave deth cèu, les portèc ar òme entà veir com les cridarie, e que tot èster viuient auie de cridar-se coma òme li darie.

7b- Daniel “Diu ei eth mèn jutge” passe a cridar-se Beltsasar: “Bel protegirà”. Bel Designe ath diable ath que aguesti pòbles paganos, en complèta ignorància, servien e aunorauen, víctimes d'esperits demoníacos.

Hananías “Gràcia o Dada de YaHWÉH” se convertís en “Shadrach “inspirat en Aku”. Aku Ère eth diu dera lua en Babilonia.

Mishaël “Qui ei era justícia de Diu” se convertís en Meschac “qu'aparten a Aku”.

Azarías “Eth Socorro o Socorro ei YaHWÉH” se convertís en “Abed-Nego” “Siervo de Nego” , e ací ja, eth diu solar des caldeos.

Dan 1:8 Daniel resolvec pas contaminar-se damb eth minjar deth rei ne damb eth vin que beuie eth rei, e preguèc ar eunuco principau que pas ac obliguèsse a contaminar-se.

8a- Auer un nòm pagano pas supause un problèma quan ès derrotat, mès contaminar-te enquiath punt d'avergonhir a Diu ei fòrça demanar. Era leiautat des joens les amièc a abstier-se des vins e minjars deth rei pr'amor qu'aguestes causes èren tradicionauments presentades as deidades paganas aunorades en Babilonia. Ara sua joenessa les manque maturitat e encara pas razonan coma Pablo, eth testimòni fidèu de Crist que considère vent as fausses deidades (Rom.14; 1Co.8). Mès per temor a escandalizar as fèbles ena fe, actue coma eri. S'actue de manèra contrària, pas comet pecat, pr'amor qu'eth sòn razonamiento ei corrècte. Diu condemne era contaminacion cometuda voluntàriaments damb tota coneishença e consciéncia; en aquest exemple, era eleccion intencional d'aunorar a dius paganos.

Dan 1:9 Diu li dèc a Daniel favor e gràcia deuant eth cap des eunucos.

9a- Era fe des joens se demòstre pera temor de desagradar a Diu; Eth pòt bendecirlos.

Dan 1:10 Eth cap des eunucos didec a Daniel: Temi ath mèn senhor eth rei, que t'a indicat qué as de minjar e béuer; pr'amor que per qué aurie de veir era tua cara mès abatuda qu'eth des joens dera tua edat? Exposaries era mia cap ath rei.

Dan 1:11 Alavetz Daniel didec ath mayordomo a qui er eunuco principau i auie confiat era supervision de Daniel, Hananías, Misael e Azarías:

Dan 1:12 Pròva as tues siervos pendent dètz dies, e da-mos legumbres entà minjar e aigua entà béuer;

Dan 1:13 Alavetz guardaràs es nòstes cares e es cares des joens que mingen eth minjar deth rei, e haràs damb es tòns siervos conforme a çò qu'as vist.

Dan 1:14 E eth les concedic çò que demanèren, e les ponec a pròva pendent dètz dies.

Dan 1:15 Ath cap de dètz dies èren mès guapos e mai gròssi que toti es joens que minjauen eth minjar deth rei.

15a- Podem establir ua comparason espirituaual entre es “ dètz dies ” dera experiéncia de Daniel e es sues tres companhs, damb es “ dètz dies ” d'ans proféticos de persecucion deth messatge de l'ère “ Esmirna ” d'Apo 2:10. . De hèt, en ambdues experiéncias, Diu revèle eth frut amagat d'aqueri que diden èster d'eth.

Dan 1:16 Eth mayordomo prenec eth minjar e eth vin que les èren destinadi, e les dèc legumbres.

16a- Aquesta experiéncia mòstre com Diu pòt actuar ena ment des òmes entà que favorisquen as sòns siervos segontes era sua santa voluntat. Pr'amor qu'eth risc que correc eth mayordomo deth rei siguec gran e Diu licalec intervier entà que acceptèsse es prepauses que li hec Daniel. Era experiéncia de fe ei ua capitada.

Dan 1:17 Diu dèc ad aguesti quate joena coneishença, intelligéncia en totes es letres e sabença; e Daniel expliquèc totes es visions e sòns.

17a- Diu concedic ad aguesti quate joena coneishença, intelligéncia en totes es letres e sabença

Tot ei un regal deth Senhor. Qui pas ac coneishen pas saben guaire depen d'eth se son intelligenti e savis o ignorantés e tontos.

17 b- e Daniel expliquèc totes es visions e toti es sòns.

Prumèr en mostrar era sua fidelitat, Daniel ei aonorat per Diu que li autrage eth don de profecia. Èst siguec eth testimòni que dèc en sòn temps ath fidèu José, cautivo des egipciani. Entre es ofrendes de Diu, Salomón tanben escuelhec era sabença; e per aquesta eleccion Diu li dèc tot la rèsta, glòria e riquesa. Daniel ath sòn còp experimentarà aquesta elevacion bastida peth sòn Diu fidèu.

Dan 1:18 Ara ora soslinhada peth rei entà amiar-l'ac, eth cap des eunucos se les presentèc a Nabucodonosor.

Dan 1:19 Eth rei parlèc a erij; e entre toti aguesti joens pas i auie cap coma Daniel, Ananías, Misael e Azarías. Per tant, sigueren admetudi ath servici deth rei.

Dan 1:20 En çò que tanh a totes es causes que requerien sabença e entendement, e qu'eth rei les preguntèc sus eth, les trobèc dètz còps superiors a toti es magos e astrólogos qu'i auie en tot eth sòn reiaume.

20a- Diu mòstre atau “ era diferéncia que li servissen entre eth e es quaus pas li servissen ”, qu'ei escrit en Mau.3:18. Es nòms de Daniel e es des sòns companhs entraràn dins eth testimòni dera Santa Bíblia, donques es sues demostracions de fidelitat serviràn de modèl entà animar as escuelhudi enquiara fin deth mon.

Dan 1:21 Atau siguec Daniel enquiath prumèr an deth rei Ciro.

Daniel 2

Dan 2:1 En dusau an deth reinatge de Nabucodonosor, Nabucodonosor auiec sòns. Era sua ment ère inquieta e pas podie dormir.

1a- Alavetz, en – 604. Diu se manifestè en esperit deth rei.

Dan 2:2 Eth rei cridèc as magos, as astrólogos, as hechiceros e as caldeos, entà que li compdèssen es sòns sòns. Eri vengueren e se presentèren deuant eth rei.

2a- Eth rei pagano se dirigís alavetz en pòble qu'enquia alavetz i auie en eth confiat, en tot èster cadun un especialista en sòn camp.

Dan 2:3 E eth rei les didec: È agut un sòn; Era mia ment ei bandejada e volesse conéisher aguest sòn.

3a- Eth rei didec plan: Voi conéisher aguest sòn ; pas parle deth sòn significat.

Dan 2:4 Es caldeos arresponeren ath rei en lengua aramea: Oh rei, viu entà tostem! Compda-l'ac as tòns sirvientes e t'ac explicaram.

Dan 2:5 E eth rei arresponec un autre viatge e didec as caldeos: Açò se m'a escapat; Se non me hètz saber eth sòn e era sua explicacion, seratz abocinadi e es vòstes cases demoraràn redusides a un pialèr de lordèra.

5a- Era intransigencia deth rei e es mesures extrèmes que pren son excepcional e inspirades per Diu que cree es mejans entà confóner era charlataneria pagana e revelar era sua glòria a trauès des sòns fidèus servidors.

Dan 2:6 Mès se me compdes eth sòn e era sua explicacion, arreceberàs de jo regals e dádivas e gran aunor. Per tant, compda-me eth sòn e era sua explicacion.

6a- Agustè regals, presents e grani aunors , Diu les prepare entàs sòns fidèus escuelhudi.

Dan 2:7 Eri arresponeren per dusau còp: Compde eth rei eth sòn as sòns siervos, e nosati ac explicaram.

Dan 2:8 E eth rei arresponec e didec: En vertat veigui que tractes de guanhar temps, pr'amor que ves qu'er ahèr se m'a escapat.

8a- Eth rei demane as sòns savis quauquarren que jamès se les a demanat e pas ac arrenh.

Dan 2:9 Per tant, se non me hètz saber eth sòn, era madeisha senténcia vos corbirà a toti; vòs preparar-te entà dider-me mentides e falsedades, mentre demores qu'es tempsi cambiatz. Per tant, compda-me eth sòn e saberè s'ès capaç de dar-me era explicacion.

9a- vòs preparar-te entà dider-me mentides e falsedades, mentre demores qu'es tempsi càmbien

Ei sus era basa d'aguest principi qu'enquiara fin deth mon, toti es faussi videntes e adivinos s'enriquissen.

9b- Per tant, compda-me eth sòn e saberè s'ès capaç de dar-me era explicacion.

Per prumèr còp aquest razonamiento logic se manifèste en pensament d'un òme. Es barlòques s'ac passen geniau en tot saber compdar quinsevolhe causa as sòns clients ingenuos e massa crédulos. Era peticion deth rei desenmascara eth sòn limit.

Dan 2:10 Es caldeos arresponeren ath rei: Pas i a arrés ena tèrra que pogue díder çò qu'eth rei demane; cap rei, per gran e poderós qu'age estat, a exigit jamès tau causa a cap mago, astrólogo o caldeo.

10a- Son cèrti es sòns mots, donques enquia alavetz Diu pas i auie intervengut entà desenmascararlos, entà que comprenen qu'eth ei er unic Diu, e qu'es sòns divinitades paganas pas son mès que mès e ídolos bastidi damb mans e esperits d'òmes dadi. As esperits demoníacos.

Dan 2:11 Çò qu'eth rei demane ei malaisit; Pas i a arrés que pogue dider-l'ac ath rei, excepto es dius, cuya abitada pas ei entre es òmes.

11a- Es savis ací exprimissen ua vertat innegabla. Mès ath hèr aguesti comentaris, admeten pas auer cap relacion damb es dius , deth temps que tot eth temps ei consultat per persones enganhades que cren qu'obtieràn responses de deidades amagues a trauès d'eri. Era provocacion lançada peth rei es desenmascara. E entà artenhé'c, siguec de besonh era sabença impredecible e infinida deth Diu veritable, ja sublimemente revelada en Salomón, aguest mèstre dera sabença divina.

Dan 2:12 Deuant açò eth rei s'enojó, e s'enojó fòrça. Ordenèc que toti es savis de Babilonia siguessen executadi.

Dan 2:13 Se publiquèc era senténcia, es magos sigueren executadi, e cercauen a Daniel e as sòns companhs entà destruir-les.

13a- Ei en tot plaçar as sòns pròpris siervos abans dera mòrt que Diu les ressuscitarà en glòria damb eth rei Nabucodonosor. Aquesta estrategia profetiza era darrèra experiéncia dera fe adventista a on es escuelhudi demoraràn era mòrt decretada pes rebèls en ua data decidida. Mès ací nauaments era situacion serà ath revèrs, pr'amor qu'es mòrti seràn aqueri rebèls que s'auciràn entre se quan eth Crist poderós e victorioso apareisherà en cèu entà jutjar-les e condemnar-les.

Dan 2:14 Alavetz Daniel parlèc sàvia e sabiamente a Arjoc, capitan dera guardia deth rei, qu'i auie gescut a aucir as savis de Babilonia.

Dan 2:15 E eth arresponec e didec a Arjoch, comandant deth rei: Per qué ei tan severa era senténcia deth rei? Arjoc Li expliquèc er ahèr a Daniel.

Dan 2:16 E Daniel siguec ath rei e li preguèc que li dèsse temps entà dar-li era explicacion ath rei.

16a- Daniel actue segontes era sua natura e era sua experiéncia religiosa. Sap qu'es sòns dons proféticos li son dadi per Diu, en qui acostume a póner tota era sua confidança. Ar assabentar-se de çò qu'eth rei pregunte, sap que Diu a es responses, mès ei era sua voluntat hèr-l'ac saber?

Dan 2:17 Alavetz Daniel siguec ena sua casa e compdèc aguest ahèr a Hananías, a Misael e a Azarías, es sòns companhs,

17a- Es quate joens viuen ena casa de Daniel. “ Aqueri dera sua madeisha congregación s'amassen ” e representen era assemblada de Diu. Ja abans de Jesucristo, “ a on dus o tres s'amassen en mèn nòm, jo sò al mitan d'eri ”, ditz eth Senhor. Er amor fraternal junh ad aguesti joens que demòstren un polit esperit de solidaritat.

Dan 2:18 en tot sollicitar-les a implorar misericòrdia deth Diu deth cèu, entà que Daniel e es sòns companhs pas anèssen destruidi damb eth rèste des savis de Babilonia.

18a- Deuant tan fòrta menaça contra era sua vida, era oracion ardiente e eth dejun sincèr ei es uniques armes des escuelhudi. Eri ac saben e demoraràn era responsa deth sòn Diu que les a ja dat tantes pròves qu'era mestressa. Ena fin deth mon, es darrèri escuelhudi que se lidirigís ada eth eth decrèt de mòrt actuaràn dera madeisha manèra.

Dan 2:19 Alavetz eth secrèt siguec revelat a Daniel en ua vision de net. E Daniel bendijo ath Diu deth cèu.

19a- Sollicitat pes sòns escuelhudi, eth Diu fidèu ei aqui, pr'amor qu'organizèc era pròva entà dar testimòni dera sua fidelitat a Daniel e es sues tres companhs; entà elevar-les as lòcs mèns nauti deth govèrn deth rei. Eth, experiéncia dempús d'experiéncia, les harà indispensables entad aguest rei ath que condusirà e fin finala convertirà. Aguesta conversion serà frut deth comportament fidèu e irreprochable des quate joens josivi santificados per Diu entà ua mission excepcionau.

Dan 2:20 Daniel arresponec e didec: Bendito sigatz eth nòm de Diu des deth sègle e enquiath sègle. Ada eth apartien era sabença e era fòrça.

20a- Un elògi plan justificat pr'amor qu'era pròva dera sua sabença demore, en aguesta experiéncia, innegablement demostrada. Era sua fòrça liurèc a Joacim a Nabucodonosor e era imposèc es sues idèes ena ment des òmes que favoririen eth sòn projècte.

Dan 2:21 Eth ei qui càmbie es tempsi e es circumstàncies, eth quau derriba e establís reis, eth quau da sabença as savis, e sciéncia as comprenudi.

21a- Aguest versículo exprimis claraments totes es arrasons entà creir en e en Diu. Nabucodonosor Eventuauments se convertirà quan s'encuedarà pleaments d'aguestes causes.

Dan 2:22 Eth revèle çò de prigond e çò d'amagat, coneish çò qu'ei dins es tenèbres, e eth lum demore damb eth.

22a- Eth diable tanben pòt revelar çò de prigond e ac amagui, mèns eth lum pas ei dins eth. Ac hè entà sedusir e aluenhar as umans deth Diu veritable qui, ath hè'c, actue entà salvar as sòns escuelhudi en tot revelar-les es trapadèrs mortaus tendudes pes demònis condemnadi as tenèbres terrenas, des dera victòria de Jesucristo sus eth pecat. E mòrt.

Dan 2:23 Diu des mèns pairs, te glorifico e vanti, pr'amor que m'as dat sabença e fòrça, e m'as hèt saber çò que t'auem demanat, que mos as revelat eth secrèt deth rei.

23a- Era sabença e era fòrça èren dins Diu, dins era oracion de Daniel, e Diu se les dèc. Vedem en aguesta experiéncia que se complís eth principi ensenhat per Jesús: “ demanatz e se vos darà ”. Mès demore clar qu'entà obtier aguest resultat, era leiutat deth sollicitant a de superar totes es pròves. Era fòrça arrecebuda per Daniel prenerà forma en tot actuar sus eth pensament deth rei, qui se veirà sometut a ua pròva evident e innegabla que li obligarà a adméter era existéncia deth Diu de Daniel desconeishut entà eth e eth sòn pòble enquia alavetz.

Dan 2:24 Dempús d'açò Daniel siguec a Arjoc, a qui eth rei i auie manat destruir as savis de Babilonia; e siguec e li parlèc atau: Pas destruisques as savis de Babilonia! Amia-me deuant eth rei e li darè era explicacion.

24a- Er amor divin se lieg en Daniel que pense en obtier vida entàs savis paganos. Se tracte tanben d'un comportament que testimonia a Diu era sua bontat e compasión, en un estat

d'ànim de perfècta umilitat. Diu pòt demorar satisfèt, eth sòn siervo çò glorifica pes òbres dera sua fe.

Dan 2:25 Arjoc amièc rapidaments a Daniel deuant eth rei, e li parlèc atau: È trobat entre es cautivos de Judá un òme que darà explicacion ath rei.

25a- Diu a ath rei en grana angoisha, e era mèra perspectiva d'obtier era responsa que tant desirè harà qu'era sua ira s'aplaque immediataments.

Dan 2:26 E eth rei arresponec e didec a Daniel, cuyo nòm ère Beltsasar: Pòdes mostrar-me eth sòn qu'auí, e era sua explicacion?

26a- Eth nòm pagano que se li da pas càmbie bric. Ei Daniel e pas Beltsasar qui li darà era responsa demorada.

Dan 2:27 Daniel arresponec en preséncia deth rei e didec: Çò qu'eth rei pregunte ei un secrèt, qu'es savis, es astrólogos, es magos e es adivinos, pas pòden revelar ath rei.

27a- Daniel intercedís en favor des savis. Çò Qu'eth rei les demanaue ère dehòra dera sua posita.

Dan 2:28 Mès i a un Diu en cèu que revèle es secrèts, e qu'a hèt saber ath rei Nabucodonosor çò que succedirà ara fin des tempsi. Aguest ei eth tòn sòn e es visions qu'aueres en tòn lhet.

28a- Aguest començament dera explicacion harà que Nabucodonosor sigue atent, pr'amor qu'eth tèma deth futur a tostemp tormentat e angoishat as òmes, e era perspectiva d'obtier responses sus aguest tèma son apassionantes e reconfortant. Daniel dirigís era atencion deth rei ath Diu viuient invisible, çò cual resulte estonant entath rei qu'adoraba a deidades materializadas.

Dan 2:29 En tòn lhet, oh rei, t'an pujat pensaments sus çò que serà dempús d'aguest temps; e eth quau revèle es secrèts vos a hèt saber çò que succedirà.

Dan 2:30 S'aguest secrèt m'a estat revelat, pas ei pr'amor qu'age en mí sabença major qu'era de toti es viuienti; mès ei entà que se dongue era explicacion ath rei, e entà que tu coneishes es pensaments deth tòn còr.

30a- pas ei qu'age en mí ua sabença superiora ara de toti es viuienti; mès ei entà que se li dongue era explicacion ath rei

Perfècte umilitat en accion. Daniel se hè a un costat e li ditz ath rei qu'aguest Diu invisible ei interessat en eth; aguest Diu mès poderós e eficaç qu'aqueri a qui a servit enquia alavetz. Imagine er efècte d'aguesti mots ena sua ment e còr.

30b- e conéisher es pensaments deth tòn còr

Ena religion pagana s'ignòren es nòrmes deth plan e deth mau deth Diu veritable. Es reis jamès son qüestionadi, pr'amor que son temudi e temudi pr'amor qu'eth sòn poder ei gran. Era descubèrta deth Diu veritable permeterà a Nabucodonosor describir gradualmente es sòns defèctes de caractèr; çò qu'arrés auesse agut era audacia de hèr entre eth sòn pòble.

Era leçon tanben ei dirigida a nosati: sonque podem conéisher es pensaments deth nòste còr se Diu actue ena nòsta consciéncia.

Dan 2:31 Oh rei, guardères e vederes ua grana imatge; aguesta estatua ère immensa e d'extraordinari esplendor; Era se presentèc deuant tu e eth sòn aspècte ère terrible.

31a- vederes ua grana estatua; Aguesta estatua ère immensa e d'extraordinari esplendor.

Era estatua illustrarà es successions des grani empèris terrenaues que se succediràn enquiath retorn en glòria de Jesucristo, d'ací era sua immensa aparéncia . Eth sòn esplendor ei eth des successius governants corbidi de riqueses, glòria e aunors rendudi pes òmes.

31b- era ère deuant tu, e eth sòn aspècte ère terrible.

Eth futur profetizado pera estatua ei deuant eth rei e pas darrèr d'eth. Eth sòn aspècte terrible profetiza es multituds de mòrts umanes que provocaràn, es guèrres e es persecucions que caracterizaràn era istòria umana enquiara fin deth mon; es governants caminen sus cadavres.

Dan 2:32 Era cap d'aguesta imatge ère d'aur pur; eth sòn pitrau e es sòns braci èren d'argent; eth sòn ventre e es sues cueishes èren de bronze;

32a- Era cap d'aguesta estatua ère d'aur pur.

Daniel ac confirmarà en versículo 38, era cap d'aur ei eth madeish rei Nabucodonosor. Aquest simbèu ac caracterize pr'amor que prumèr se convertirà e servirà damb fe ath veritable Diu creador. Er aur ei eth simbèu dera fe purificada en 1 Pedro 1:7 . Eth sòn long reinatge mercarà era istòria religiosa e justificarà era sua mencion ena Bíblia. Ath delà, constituís eth cap deth bastiment des successions de governants terrenaues. Era profecia comence en prumèr an deth sòn reinatge en –605.

32b- eth sòn pitrau e es sòns braci èren d'argent

Er argent a mens valor qu'er aur. S'altèr, er aur demore inalterable. Assistim a ua degradacion des valors umanes que seguís era descripcion dera estatua d'ensús a tà baish. Tre – 539, er empèri des medos e es persas succedirà ar empèri caldeo.

32c- eth sòn ventre e es sues cueishes èren de bronze

Eth latón tanben a mens valor qu'er argent. Ei òm aleación de metau a basa de coeire. Se deteriora terriblemente e càmbie d'aparéncia damb eth temps. Tanben ei mès dur qu'er argent, e ath sòn còp mès dur qu'er aur, que per se sonque contunhe d'èster fòrça maleable. Era sexualitat ei dins eth centre dera imatge escuelhuda per Diu, mès tanben ei imatge dera reproduccion umana. Er empèri grèc, pr'amor que çò ei, resultarà fòrça prolífico, en tot dar ara umanitat era sua cultura pagana que contunharà enquiara fin deth mon. Es estatuas grègues de latón honut e honut seràn admirades enquiara fin. Era desnudez deth còs se revèle e eth sòn morau depravada ei illimitada; aquestes causes hèn der empèri grèc un simbèu tipic deth pecat que perdurarà a trauès des sègles e milenios enquiath retorn de Crist. En Dan.11:21 ath 31, eth rei grèc Antíoco 4 coneishut coma Epífanès, perseguidor deth pòble josieu pendent “7

ans” entre – 175 e – 168, serà presentat coma un tipe deth perseguidor papal a qui precedís en relat profético d'aguest capítol. Aguest versículo 32 acorropèc e evoquèc successivaments es empèris que condusiren ar empèri roman.

Dan 2:33 es sues cames de hèr; es sòns pès, en partida de hèr e en partida de hanga coduda.

33a- es sues cames, de hèr

Coma quatau empèri profetizado, eth de Roma se caracterize peth maximal endurziment representat peth hèr. Tanben ei eth metau mès comun que s'oxida, s'oxida e se destruí. Ací nauaments eth deteriorament se confirme e va tà aumentacion. Es romans son politeístas; adòpten es dius des enemics vençudi. Atau ei coma eth pecat grèc s'estenerà, a trauès dera sua extension, en toti es pòbles deth sòn empèri.

33b- es sòns pès, en partida hèr e en partida escampi codut

En aguesta fasa, ua partida d'arguila afeblís aguesta dura dominacion. Era explicacion ei simpla e istorica. En 395, er Empèri Romano se dissolvec e dempús es dètz dits des pès dera estatua artenherien er establiment de dètz reiaumes crestiani independenti, mès toti ponudi jos era supervision religiosa der avesque de Roma, que se convertirie en Papa tre 538. Aguesti dètz reis son mencionadi en Dan.7:7 e 24.

Dan 2:34 Mentre guardàuetz, queiguetz ua pèira sense man, e tustèc es pès de hèr e de hanga coduda dera imatge, e les bricalhèc.

34a- Era imatge dera pèira que tuste ei inspirada ena practica dera mòrt per lapidación. Aguesta ère era nòrma entara execucion de pecadores colpables en ancian Israèl. Aguesta pèira, per tant, ven a acalhauar as pecadores terrenaus. Era darrèra plaga dera ira de Diu serà eth granizo segontes Apocalipsis 16:21. Aguesta imatge profetiza era accion de Crist contra es pecadores en moment deth sòn glorioso retorn divin. En Zac.3:9, er Esperit li da a Crist era imatge d'ua pèira, era principau ena cantoada, aquera que Diu comence damb eth eth bastiment dera sua bastissa espirituau: Pr'amor qu'è ací, era pèira que poní deuant Josué, i a sèt uelhs en aguesta pèira; è ací, jo madeish grauarè çò qu'en era sigue grauat, ditz Jehová des armades; e lheuarè era iniquidad d'aguesta tèrra en un dia. Dempús liegem en Zac.4:7: Quién ès tu, grana montanha, deuant Zorobabel? Seràs suavizado. Ponerà era pèira principau entre aclamacions: Gràcia, gràcia entà era! En aguest madeish lòc, enes vèrsi 42 e 47, liegem: Me didec: Qué ves? Arresponí: Guardi, e è ací un candelero tot d'aur, e un pichèr dessus, e que sosten sèt lutzes, e sèt candelabros entàs lutzes que son dins era part superiora deth candelero ; ... Pr'amor qu'es quaus despreciaron eth dia des començaments fèbles s'alegraràn quan veirà eth nivèu ena man de Zorobabel. Aguesti sèt son es uelhs deth Senhor, que recorren tota era tèrra . Entà confirmar aguest messatge, trobaram en Apocalipsis 5:6, aguesta imatge, qu'es sèt uelhs dera pèira e eth candelero s'atribuïssen en eth ar Anhèth de Diu, ei díder, a Jesucristo: E vedí al mitan deth tròn e es quate èssers viuenti e al mitan des ancianos, un anhèth qu'ère aqui coma inmolado. Auie sèt cuernos e sèt uelhs, que son es sèt esperits de Diu enviat per tota era tèrra. Eth jutjament des pòbles pecadores ac realize Diu en persona, pas interven cap man umana.

Dan 2:35 Alavetz eth hèr, era hanga coduda, eth bronze, er argent e er aur se bricalhèren amassa, e demorèren coma tamo que s'escape de l'ère der estiu; eth vent se les amièc e pas se trobèc tralha d'eri. Mès era pèira que tustèc era imatge se convertic en ua grana montanha qu'aumplic tota era tèrra.

35a- Alavetz eth hèr, era hanga coduda, eth bronze, er argent e er aur sigueren bricalhadi amassa, e demorèren coma tamo que s'escape de l'ère en estiu; eth vent se les amièc e pas se trobèc tralha d'eri.

Ath retorn de Crist, es descendientes des pòbles simbolizadi per aur, er argent, eth bronze, eth hèr e era hanga coduda demorèren toti enes sòns pecats e dignes de destruccion per eth, e era imatge profetiza aguesta aniquilación.

35b- Mès era pèira que tustèc era imatge se convertic en ua grana montanha, e aumplic tota era tèrra

Er Apocalipsis revelarà qu'aguesta anóncia sonque se complirà entièraments dempús des mil ans deth jutjament celestial, damb era installacion des escuelhudi ena tèrra renauida, en Apocalipsis 4, 20, 21 e 22.

Dan 2:36 Èst ei eth sòn. Daram era explicacion deuant eth rei.

36a- Eth rei fin finala escote çò que sonièc. Semblabla responsa pas se pòt inventar, pr'amor qu'ère impossibla enganhà'c. Per tant, qui li descriu aquestes causes a arrecebut era madeisha vision. E arrespon tanben ara peticion deth rei en tot mostrar-se capaç d'interpretar es imatges e dar eth sòn significat.

Dan 2:37 Oh rei, tu ès rei de reis, pr'amor qu'eth Diu deth cèu t'a dat domeni, poder, fòrça e glòria;

37a- Reauments aprècii aquest versículo a on vedem a Daniel en tot parlar informalment ath rei poderós, çò que cap òme s'ausarie a hèr enes nòsti dies perversos e corruptos. Eth discors informau pas ei insultante, Daniel sent respècte peth rei caldeo. Era tuinalidad ei sonque era forma gramaticau utilizada per un subjècte isolat que s'exprimis deuant un unic tresau. E "per fòrça gran que sigue eth rei, pas ei mens un òme", coma sabec díder ena sua epòca er actor Molière. E la derive des vòts injustificados neishec ena sua epòca damb Luis 14, eth capinaut "rei solei".

37b- Oh rei, tu ès eth rei de reis, pr'amor qu'eth Diu deth cèu t'a dat er empèri

Mès que respècte, Daniel pòrte ath rei ua reconeishença celestial qu'eth desconeishie. De hèt, eth Rei de reis celestial da fe d'auer bastit ath Rei de reis terrenaus. Governar as reis constituís eth títol imperiau. Eth simbèu der empèri ei " es ales dera agla " qu'ac caracterizaràn coma eth prumèr empèri en Dan.7.

37c- potèncie,

Designa eth dret a dominar as multituds e se mesura en quantitat, ei díder, en massa.

Pòt hèr virar era cap e aumplir d'orgulh a un rei poderós. Eth rei a viatges cedirà ar orgulh e Diu ac sanarà a trauès d'ua severa pròva de humillación revelada en Dan.4. A d'acceptar era idèa que pas obtenguec eth sòn poder pes sues pròpies fòrces, mès pr'amor qu'eth Diu veritable s'ac dèc. En Dan.7, aguest poder prenerà era imatge simbolica der Os des medos e persas.

Eth poder, obtengut, a viatges, ath sènter un uet en se madeishi e enes sues vides, es òmes se suicidan. Eth poder te hè fantasear damb obtier ua grana felicitat que pas arribe. "Tot nau, tot polit", ditz eth refrán, mès aguesta sensacion a pena dura. Ena vida modèrna, artistes renombrados, admiradi e enriquidi acaben suicidándose maugrat ua capitada aparenta, deslumbrante e glorioso.

37d- fòrce

Designa era accion, era pression jos pression que hè doblegar ar oponente en ua esgatussada. Mès aguesta luta se pòt liurar contra òm madeish. Dempús parlam de fòrça de caractèr. Era fòrça se mesure en qualitat e eficiència.

Tanben a eth sòn simbèu: eth leon segontes Judges 14:18: " çò qu'ei mès fòrt qu'eth leon, çò qu'ei mès doç qu'era mèu ". Era fòrça deth leon ei dins es sòns músculos; es des sues anedes e garras mès sustot es dera sua boca qu'agarra e asfixia as sues victimes abans de devorarlas. Era revelacion desviada d'aguesta responsa ara enigma sometuda as filisteos per Sansón se convertirà ena conseqüència d'ua accion de fòrça incomparable dera sua part contra eri.

37- e glòria .

Aguest mot càmbie de significat enes sues concepcions terrèstres e celestial. Nabucodonosor Obtenguec glòria umana enquia aguesta experiència. Eth plaser de dominar e decidir era destinacion de totes es creatures dera tèrra. Li rèste descorbir era glòria celestial que Jesucristo obtierà en tot hèr-se a se madeish, Mèstre e Senhor, siervo des sòns siervos. Entara sua salvacion, eventuauments acceptarà aguesta glòria e es sues condicions celestiales.

Dan 2:38 Eth a liurat ena tua man, dondequiera qu'abiten, as hilhs des òmes, e as bèsties deth camp, e as aves deth cèu, e t'a ponut senhor sus toti eri: tu ès eth quau ès. Era cap daurada.

38a- Aguesta imatge serà utilizada entà designar a Nabucodonosor en Dan.4:9.

38b- tu ès era cap d'aur.

Aguesti mots mòstren que Diu sap d'antemano es decisions que prenerà Nabucodonosor. Aguest simbèu, era cap d'aur , profetiza era sua futura santificación e era sua eleccion entara salvacion etèrna. Er aur ei eth simbèu dera fe purificada segontes 1 Pedro 1:7: entà que era pròva dera vòsta fe, mès preciosa qu'er aur corruptible (que maugrat açò ei provat peth huec), resultatz en alabanza, glòria e aunore, quan Jesucristo apareisherà. . Er aur , aguest metau maleable , ei era imatge d'aguest gran rei que se dèishe transformar pera òbra deth Diu creador.

Dan 2:39 Dempús de tu se lheuarà d'aute reiaume, mendre qu'eth tòñ; dempús un tresau reiaume, que serà de bronze, e governarà sus tota era tèrra;

39a- Damb eth temps, era qualitat umana se deteriorará; er argent deth pitrau e des dus braci dera estatua son mendres qu'er aur dera cap. Coma Nabucodonosor, Darío eth medo se convertirà, Ciro 2 eth persa tanben segontes Esd.1:1 ath 4, en tot estimar toti tanben a Daniel; e dempús d'eri Darío eth persa e Artajerjes 1 segontes Esd.6 e 7. Enes pròves, s'alegraràn de veir ath Diu des josivi anar en ajuda des sòns.

39b- dempús un tresau reiaume, que serà de bronze, e que governarà sus tota era tèrra.

Ací era situacion entad empèri grèc se deteriora grèvaments. Eth latón, eth simbèu qu'ac represente, designe era impureza, eth pecat . Er estudi de Dan.10 e 11 mos permeterà compréner per qué. Mès ja ei dins ahèr era cultura deth pòble coma inventora dera libertat republicana e totes es sues desviaciones perversas e corruptas que segontes eth principi pas an limit, per açò Diu ditz en Pro.29:18: Quan pas i a revelacion , eth pòble ei sense restriccions; Erós se sauve era lei!

Dan 2:40 Aurà un quatau reiaume, fòrt coma eth hèr; atau coma eth hèr trinque e tot ac trinque, atau eth trincarà e tot ac trincarà, coma eth hèr que tot ac partís en tròci.

40a- Era situacion empejore damb aguest quatau reiaume qu'ei eth de Roma que dominarà es empèris anteriors e adoptarà totes es sues divinidades, de manèra qu'acumularà totes es sues caracteristiques negatiues en tot aportar ua novetat, ua disciplina férrea de duresat implacable. Açò ac hè tan efectiu que cap país pòt resistí'c; tant ei atau qu'eth sòn empèri s'estenerà des d'Anglatèrra en oèst enquia Babilonia en costat orientau. Eth hèr ei vertadièraments eth sòn simbèu, des des sues espases de doble talh, es sòns armaduras e es sòns escuts, de manèra que, ar atacar, era armada adòpte era aparència d'un casquelh erizado de puntes de lance, formidablementeficaça contra es atacs desordenados e dispersos des sòns enemics .

Dan 2:41 E coma as vist es pès e es dits, en partida de hanga d'alfarero, e en partida de hèr, aguest reiaume serà dividit; mès aurà en eth quauquarren dera fòrça deth hèr, pr'amor que vederes hèr barrejat damb hanga.

41a- Daniel pas ac especifique mès era imatge parle. Es pès e es dits des pès representen ua fasa dominante que succedirà ar empèri roman pagano representat peth hèr . Dividit, aguest empèri roman se convertirà en camp de batalha des petiti reiaumes formadi dempús deth sòn desintegración. Era aliança deth hèr e era hanga pas cree fòrça, mès division e feblesa. Liegem arguila d'alfarero . Er alfarero ei Diu segontes Jer.18:6: Pas pogui jo actuar damb vosati coma aguest alfarero, oh casa d'Israèl? Ditz eth Senhor. È ací, coma era hanga ena man der alfarero, atau ètz vosati ena mia man, oh casa d'Israèl. Aquesta hanga ei eth compausant pacific dera umanitat que Diu neseleccione as sòns escuelhudi e les convertís en veires d'aunor.

Dan 2:42 E coma es dits des pès èren en partida de hèr e en partida de hanga coduda, atau aguest reiaume serà en partida fòrt e en partida fragil.

42a- Obsèrve qu'eth hèr roman contunhèc enquiara fin deth mon, encara qu'er Empèri Romano perdec era sua unitat e eth sòn domeni en an 395. Era explicacion radica ena sua reanudación deth domeni pera seduccióm religiosa dera fe catolica romana. Açò s'auèc d'a eth supòrt armat brindat per Clodoveo e es emperaires bizantinos ar avesque de Roma cap ar an 500. Bastiren eth sòn prestigi e eth sòn nau poder papal qu'ac convertic, mès sonque as uelhs des òmes, en cap terrenau dera glèisa crestiana. Des de 538.

Dan 2:43 Auetz vist hèr barrejat damb hanga, pr'amor que seràn barrejadi per aliances umanes; mès pas se junheràn entre se, coma pas se combine eth hèr damb era hanga.

43a- Es dits des pès, dètz en nombre , se convertiràn en dètz cuernos en Dan.7:7 e 24. Dempús deth còs, e es pès, representen as nacions crestianes occidentaus d'Euròpa en temps finau, ei díder, nòste ère. Ath denonciar es aliances hipócritas des nacions europèes, Diu revelèc hè 2.600 ans era fragilitat des acòrds que junhen enes pòbles dera Euròpa actua, justaments junhudi sus era basa des "Tractadi de Roma".

Dan 2:44 Enes dies d'aguesti reis eth Diu deth cèu lhearà un reiaume que jamès serà destruit, ne passarà jos eth domeni d'aute pòble; eth quebrantarà e destruirà toti aguesti reiaumes, e eth madeish demorarà entà tostemp.

44a- En tempsi d'aguesti reis

Era causa ei confirmada, es dètz dits son contemporanèus deth retorn glorioso de Crist.

44b- eth Diu deth cèu lhearà un reiaume que jamès serà destruit

Era seleccion des escuelhudi se hè jos eth nòm de Jesucristo des deth sòn ministèri, pendent era sua prumèra venguda ena tèrra, entà expiar es pecats d'aqueri a qui saue. Mès pendent es dus mil ans que seguiren ad aguest ministèri, aguesta seleccion se realizèc en umilitat e persecucion deth camp diabòlico. E des de 1843, aqueri a qui Jesús saue son pòqui, coma ac confirmarà er estudi de Dan.8 e 12.

Es 6000 ans deth temps de seleccion des escuelhudi arriben ara sua fin, eth setau milenio daurís eth dissabte dera eternidad sonque as escuelhudi redimidos pera sang de Jesucristo des d'Adán e Eva. Toti auràn estat seleccionadi pera sua fidelitat pr'amor que Diu amie artenhi as umans fidèus e obedientes, en tot liurar ath diable, as sòns angels rebèls e as umans desobedientes ara complèta destruccióm des sues anmes.

44c- e que pas passarà jos eth domeni d'aute pòble

Pr'amor que pon fin as dominacions e successions umanes terrenas.

44d- eth trincarà e destruirà toti aguesti reiaumes, e eth madeish perdurarà entà tostemp

Er Esperit explique eth significat que li da ath mot fin; significat absolut. Aurà ua eliminacion de tota era umanitat. E Apocalipsis 20 mos revelarà çò que succedirà pendent eth setau milenio . Descorbiram atau eth programa planeado per Diu. Ena tèrra desolada, eth diable serà presoèr, sense companhia celestial ne terrenau. E en cèu, pendent 1000 ans, es

escuelhudi jutjaràn as impíos mòrti. Ara fin d'aguesti 1000 ans, es dolenti ressuscitaràn entath jutjament finau. Eth huec que les destruisque purificará era tèrra que Diu harà naua gloricándola entà acuelher eth sòn tròn e as sòns escuelhudi redimidos. Era imatge dera vision resumís, per tant, accions mès complexes qu'er Apocalipsis de Jesucristo revelarà.

Dan 2:45 Açò ac indique era pèira que vederes quèir dera montanha sense ajuda de man quauqu'ua, e que bricalhèc eth hèr, eth bronze, era hanga coduda, er argent e er aur. Eth gran Diu a hèt saber ath rei çò que succedirà dempús d'açò. Eth sòn ei cèrt e era sua explicacion ei segura.

45a- Fin finala, dempús dera sua venguda, en tot èster Crist simbolizat pera pèira , eth jutjament celestial de mil ans e era sua execucion deth jutjament finau, ena tèrra naua restaurada per Diu, prenerà forma e lòc era grana montanha anonciada ena vision. Entath .

Dan 2:46 Alavetz eth rei Nabucodonosor se prostrèc sus era sua cara e adoró a Daniel, e manèc que li aufrissen sacrificis e encens.

46a- Encara pagano, eth rei reaccione segontes era sua natura. En tot auer arrecebut de Daniel tot çò qu'i auie demanat, se prostrèc deuant eth e complic es sòns compromisi. Daniel pas s'opausa as accions idólatras que practique cap a eth. Encara ei massa lèu entà contradecirlo e qüestionà'c. Eth temps, qu'aparten a Diu, harà eth sòn trabalh.

Dan 2:47 E eth rei parlèc a Daniel, en tot díder: Vertadièraments eth tòn Diu ei Diu de dius e Senhor de reis, e eth revèle secrèti, donques que tu as pogut descorbir aguest secrèt.

47a- Èst siguec eth primèr pas deth rei Nabucodonosor cap ara sua conversion. Jamès poderà desbrembar aguesta experiéncia qu'ac obligue a adméter que Daniel ei dins relacion damb eth Diu veritable, de hèt, eth Diu des dius e eth Senhor des reis . Mès eth séquito pagano que li ajude retardarà era sua conversion. Es sòns mots dan testimòni dera eficacitat dera òbra profética. Eth poder de Diu entà díder d'antemano çò que succedirà place ar òme normau contra eth mur d'evidéncia convincente qu'er escuelhut cedís deuant eth e eth queigut resistís.

Dan 2:48 Alavetz eth rei lheuèc a Daniel e li dèc fòrça e rics presents; li dèc comandament sus tota era província de Babilonia e ac nomentèc governant suprèm sus toti es savis de Babilonia.

48a- Nabucodonosor actuèc damb Daniel dera madeisha manèra que Faraon i auie hèt abans qu'eth damb José. Quan son intelligenti e pas obstinadamente barradi e bloquejati, es grani caps saben apreciar es servicis d'un servidor qu'apòrte valiosas qualitats. Eri e eth sòn pòble son beneficiaris des benediccions divines que reposen sus es sòns escuelhudi. Per tant, era sabença deth Diu veritable beneficie a toti.

Dan 2:49 Daniel demanèc ath rei que liurèsse era administracion dera província de Babilonia a Sadrac, Mesac e Abed-nego. E Daniel ère dins era cort deth rei.

49a- Aguesti quate joens se distinguien, pera sua actitud particularaments fidèla cap a Diu, des auti joens josivi qu'arribèren damb eri a Babilonia. Dempús d'aguesta pròva que poderie auer arribat a èster dramatica entà toti, apareish era aprobacion deth Diu viu. Vedem atau era

diferéncia que Diu hè entre qui li servissen e qui pas li servissen. Elève as sòns foncionaris elegidi que s'an mostrat dignes, publicaments, deuant es uelhs de tot eth pòble.

Daniel 3

Dan 3:1 Eth rei Nabucodonosor hec ua imatge d'aur de seishanta codes de naut e sies codes d'ample. L'installèc ena val de Dura, ena província de Babilonia.

3a- Eth rei siguec convençut mès encara pas convertit peth Diu viu de Daniel. E era megalomanía encara ac caracterize. Es adults qu'ac entornegen ac encoratgen en aguest camin coma ac hè eth guèine dera fábula damb eth cuervo, çò adoran e ac venèren coma a un diu. Ath delà, eth rei acabe en tot comparar-se damb un diu. Cau díder qu'en paganismo la derive ei facil pr'amor qu'es autes fausses deidades son immobiles e congeladas en forma d'estatues deth temps que eth, eth rei, en tot èster viu, ja ei superior a eres. Mès qué mau s'emplegue aguest aur ena elevacion d'ua estatua! Evidentaments, era vision anteriora encara pas a dat fruts. Dilhèu quitament es aunors qu'eth Diu des dius li mostrèc ajudèren a mantier e quitament hèr créisher eth sòn orgulh. Er aur, simbèu dera fe purificada pera pròva segontes 1 Pedro 1,7, ajudarà a revelar era preséncia d'aguest tipe de fe sublime enes tres companhs de Daniel, ena naua experiéncia narrada en aguest capítol. Aquesta ei ua leçon que Diu dirigís en particular as sòns escuelhudi en darrèr jutjament adventista quan un decret de mòrt profetizado en Apocalipsis 13:15 serà a punt de lheuar-les era vida.

Dan 3:2 Eth rei Nabucodonosor convoquèc as sátrapas, as mayordomos, as governadors, as jutges principaus, as tesoreros, a les escriues, as jutges e a toti es magistrats des províncies, entà que venguessen ara dedicacion dera imatge qu'eth rei Nabucodonosor i auie lheuath.

2a- A diferéncia dera pròva de Daniel en Dan.6, era experiéncia pas s'a d'a es conspiracions deth pòble qu'entornege ath rei. Ací ei eth frut dera sua personalitat çò que se revèle.

Dan 3:3 Alavetz s'amassèren es sátrapas, es mayordomos, es governadors, es jutges principaus, es tesoreros, les escriues, es jutges e toti es magistrats des províncies, entà dedicar era imatge qu'eth rei Nabucodonosor i auie lheuath. Se parèren deuant era imatge que Nabucodonosor i auie erigido.

Dan 3:4 E un heraldo clamèc a grana votz: Açò ei çò que vos manen, pòbles, nacions e òmes de tota lengua!

Dan 3:5 Quan sentes eth son dera trompeta, dera flaüta, dera guitarra, deth sambuque, deth salterio, dera gaita e de tota classa d'estruments musicaus, alavetz te prostraràs e adoraràs era estatua d'aur qu'erigió eth rei Nabucodonosor.

5a- En moment en qu'escotes eth son dera trompeta

Era senhau deth jutjament serà dada peth son dera trompeta , atau coma eth retorn de Jesucristo ei simbolizat en Apocalipsis 11:15 peth son dera setau trompeta , e es sies puniments anteriors tanben son simbolizadi pes trompetas.

5b- te prostraràs

Era postración ei era forma fisica d'aunor rendut. En Apocalipsis 13:16, Diu ac simbolize pera man des òmes qu'arreceberàn era mèrca dera bèstia, era quau consistís en practicar e aunorar eth dia deth solei pagano que remplacèc ath sant e divin dissabte .

5c- e t'encantarà

Era adoración ei era forma mentau d'aunorar. En Apocalipsis 13:16, Diu ac represente a trauès dera tèsta der òme qu'arrecep era mèrca dera bèstia .

Aguest versículu mos permet descorbir es claus d'aguesti simbèus citadi en Apocalipsis de Jesucristo. Era tèsta e era man der òme resumissen es sòns pensaments e es sies òbres e entre es escuelhudi, aguesti simbèus arreceben eth sagèth de Diu en contraposición ara mèrca dera bèstia , identificada damb eth "dimenge" deth catolicismo roman, acceptat e sostengut pes protestantes des dera sua entrada ena aliança ecuménica.

Tota era organizacion d'aguesta mesura imposada peth rei Nabucodonosor serà renauida ena fin deth mon ena pròva dera fidelitat ath dissabte deth Diu creador. Cada dissabte, era negativa des escuelhudi a trabalhar atestiguará era sua resisténcia ara lei des òmes. E eth dimenge, era sua negativa a participar en culte comun impòst les identificarà coma rebèls que necau des-hèr-se. Alavetz se prononciarà ua senténcia de mòrt. Eth procès serà, per tant, perfectaments coerent damb çò que viueràn es tres companhs de Daniel, pleaments quirnòches per Diu pera sua fidelitat ja demostrada.

Maugrat açò, abans dera fin deth mon, aguesta leçon siguec aufrida, prumèr, as josivi dera anciana aliança que sigueren sometudi a ua pròva similara entre – 175 e – 168, perseguidi enquiara mòrt peth rei grèc Antíoco 4 coneishut coma Epífanès. E Dan.11 testificará que cèrti josivi fidèus preferiren èster assassinadi abans que cométer ua abominación deuant eth sòn veritable Diu. Pr'amor qu'en aqueri dies Diu pas intervenguec entà salvar-les milagrosamente, coma tanpòc ac hec posterioraments damb es crestians assassinadi per Roma.

Dan 3:6 Eth quau pas se prostratz e adore, immediataments serà lançat en un horn de huec.

6a- Entàs companhs de Daniel, era menaça ei eth horn de huec . Aguesta menaça de mòrt ei era imatge deth decret de mòrt finau. Mès i a ua diferéncia entre es dues experiéncias deth principi e era dera fin, pr'amor qu'ara fin, eth horn de huec serà eth puniment deth jutjament finau des agresores perseguidores des sants escuelhudi de Diu.

Dan 3:7 Per tant, quan toti es pòbles senteren eth son dera trompeta, e dera flaüta, e dera guitarra, e deth sambuque, e deth salterio, e de tot estrument de musiciana, toti es pòbles, es nacions e es pòbles de totes es lengües Se prostrèc e adoró era estatua d'aur qu'eth rei Nabucodonosor i auie lheuath.

7a- Aquest comportament de sumisión quasi generau e unaním des masses as leis e ordenances umanes profetiza encara eth sòn comportament en moment dera darrèra pròva dera fe terrena. Eth darrèr govèrn universau dera tèrra serà aubedit damb era madeisha temor.

Dan 3:8 En aguesta escasença, e ath madeish temps, vengueren uns caldeos e acusèren as josivi.

8a- Es escuelhudi de Diu son eth blanc dera ira deth diable que domine totes es anmes que Diu pas arreconeish coma es sòns escuelhudi. Ena tèrra, aquest òdi diabòlic se materialize en forma de gelosies e, ath madeish temps, d'un gran òdi. Se les considèra alavetz responsables de toti es maus que sofrís era umanitat, encara qu'ei çò de contrari çò qu'explique aquesti maus que pas son mès que conseqüéncias dera abséncia deth sòn emparament per part de Diu. Qui odian as foncionaris elegidi traman complòts entà convertir-les ena execración populara que necau des·hèr-se en tot aucir-les.

Dan 3:9 Eri arresponeren e dideren ath rei Nabucodonosor: Oh rei, viu entà tostem!

9a- Es agents deth diable entren dins scèna, eth teishum s'esclarís.

Dan 3:10 Tu as dat mandamiento que tot eth quau sent eth son dera trompeta, dera flaüta, dera guitarra, deth sambuque, deth salterio, dera gaita e de tota classa d'estruments, se prostratz e adore era imatge d'aur. ,

10a- Arrebremen ath rei es sòns pròpris mots e er orde dera sua autoritat reau que se liexigís ada eth obediéncia.

Dan 3:11 e eth quau pas se prostratz e adore, serà lançat en un horn de huec.

11a- S'arrebrembe tanben era menaça de mòrt; era trapadèra se barre sus es sants escuelhudi.

Dan 3:12 Ara i a josivi a qui as confiat era administracion dera província de Babilonia, Sadrac, Mesac e Abed-nego, òmes que pas t'an en consideracion, oh rei; Pas servissen as tòns dius, ne adoran era imatge d'aur qu'as lheuut.

12a- Era causa ère previsible, en tot èster confiadi es nauti cargues a josivi estrangèrs, es pérfidós gelosies alugades auien de manifestar eth sòn frut d'òdi assassini. E atau, es escuelhudi de Diu son soslinhadi e condemnadi pera venjança populara.

Dan 3:13 Alavetz Nabucodonosor, enojado e enojado, ordenèc que portèssen a Sadrac, Mesac e Abed-nego. E aguesti òmes sigueren amiadi deuant eth rei.

13a- Arrebrembe qu'aguesti tres òmes obtengueren de Nabucodonosor es mès nauti cargues en sòn reiaume, pr'amor que li semblauen mès savis, mès intelligenti qu'es deth sòn pòble. Per açò eth sòn estat de " irritacion e furia " explicarà eth sòn oblit momentáneo des sues qualitats excepcionaus.

Dan 3:14 Arresponec Nabucodonosor e les didec: Ei prudent, Sadrac, Mesac e Abednego, pas servir as mèns dius e adorar era imatge d'aur qu'è en naut?

14a- Ne demore a qu'arresponen ara sua qüestion: desaubedisses es mies ordes deliberadamente?

Dan 3:15 Ara prepara-te, e quan senteràs eth son dera trompeta, dera flaüta, dera guitarra, deth sambuque, deth salterio, dera gaita e de tota classa d'estruments, te prostraràs e adoraràs era imatge. Qu'è hèt; se non çò adoráis, immediataments seratz lançadi al mitan d'un horn de huec. E quién ei eth diu que vos liurarà dera mia man?

15a- Ar encuedar-se de repente de çò d'util que li son aguesti òmes, eth rei ei disposat a aufrir-les ua naua oportunitat en tot aubedir era sua orde imperiau universau.

Era qüestion formulada arreceberà ua responsa inesperada deth Diu veritable a qui Nabucodonosor semble auer desbrenbat, amiat pes activitats dera sua vida imperiau. Ath delà, pas i a bric qu'establisque era data der ahèr.

Dan 3:16 Sadrac, Mesac e Abednego arresponeren ath rei Nabucodonosor: Pas ei de besonh que t'arresponam sus aguest ahèr.

16a- Aguesti mots diti ath rei mès poderós deth sòn temps semblen escandalosas e irreverentes, mès aguesti òmes que les dideren pas son gent rebèla. Ath contrari, constituïssen modèls d'obediencia ath Diu viu, a qui an decidit fermemente demorar fidèus.

Dan 3:17 È ací eth nòste Diu a qui servim pòt liurar-mos deth horn de huec, e dera tua man, oh rei, mos liurarà.

17a- A diferéncia deth rei, es fidèus escuelhudi restanquèren es pròves que Diu les dèc entà demostrar qu'ère damb eri dins era pròva dera vision. Ar associar aguesta experiéncia

personau damb es gloriosos arrebrems deth sòn pòble liberat des egipcians e eth sòn esclavitud, per aguest madeish Diu fidèu, amien era audacia enquiath punt de desafiar ath rei. Era sua determinacion ei totau, quitament a còsta dera mòrt. Mès er Esperit les hè profetizar era sua intervencion: eth mos liurarà dera tua man, oh rei .

Dan 3:18 De çò de contrari, sap, oh rei, que pas serviram as tòns dius, ne adoraremos era estatua d'aur qu'as erigido.

18a- E en cas qu'era ajuda de Diu pas arribe, ei melhor que morisquen coma fidèus escuelhudi que subervíuer coma traidores e cobardes. Aquesta fidelitat se trobarà ena pròva imposada peth perseguidor grèc en – 168. E dempús, pendent tota l'ère crestiana entre es veritables crestians qu'enquiara fin deth mon pas confoneràn era lei de Diu damb era lei des òmes dolenti.

Dan 3:19 Alavetz Nabucodonosor s'aumplec d'ira e cambièc de cara, en tot tornar era sua cara contra Sadrac, Mesac e Abed-nego. Parlèc de nau e ordenèc que se cauèsse eth horn sèt còps mès de çò de degut.

19a- A de comprendre-se qu'aguest rei jamès pendent era sua vida vedec ne escotèc ad arrès opausar-se as sues decisions; çò que justifique eth sòn furia e eth cambiament ena aparència dera sua cara . Eth diable entre dins eth entà amià'c a aucir as escuelhudi de Diu.

Dan 3:20 Alavetz manèc a quauqui uns des soldats mès fòrts dera sua armada qu'estaquèssen a Sadrac, Mesac e Abednego, e les lancèssen en horn de huec.

Dan 3:21 E aguesti òmes sigueren estacadi enes sòns calzones, es sòns túnicas, es sòns sailes e es sòns auti vestidi, e sigueren lançadi al mitan deth horn de huec.

21a- Toti aguesti materiaus mencionadi son combustibles ar atau coma es sòns còssi carnales.

Dan 3:22 Coma era orde deth rei ère severa, e eth horn ère extraordinàriaments caud, era ahlama aucic as òmes qu'auien tirat en eth a Sadrac, Mesac e Abed-nego.

22a- Era mòrt d'aguesti òmes atestigua era eficacitat mortífera deth huec d'aguest horn.

Dan 3:23 E aguesti tres òmes, Sadrac, Mesac e Abed-nego, queigueren estacadi al mitan deth horn de huec.

23a- S'execute era orde deth rei, en tot aucir quitament as sòns pròpris servidors.

Dan 3:24 Alavetz eth rei Nabucodonosor auec paur e se lheuèc rapidaments. E eth arresponec e didec as sòns conselhèrs: Auem pas tirat a tres òmes estacadi al mitan deth huec? Eri arresponeren ath rei: Cèrtaments, oh rei!

24a- Eth rei de reis deth sòn temps pas pòt creir çò que ve. Çò Que ve ei mès delà dera imaginacion umana. Sent eth besonh de tranquillizar-se en tot preguntar a qui li entornegen s'era accion de lançar a tres òmes ath huec deth horn ei ua realitat. E aguesti li confirmen era causa: Ei cèrt, oh rei!

Dan 3:25 Eth arresponec e didec: Bon, veigui a quate òmes sense ligams, en tot caminar al mitan deth huec, e sense sofrir cap damatge; e era figura dera cramba se semble ara d'un hilh des dius.

25a- Semble que sonque eth rei auec era vision deth quatau personatge que çò aterrorizó. Era fe exemplar des tres òmes son aonoradi e arresponuda per Diu. En aquest huec, eth rei pòt distinguir as òmes e ve ua figura de lum e huec ath costat d'eri. Aquesta naua experiéncia supèra ara prumèra. Encara se li pròve era realitat deth Diu viu.

25b- e era figura dera cramba se semble ara d'un hilh des dius

Era aparéncia d'aquest quatau personatge ei tan distinta ara des òmes qu'eth rei ac identifique damb un hilh des dius . Era expression ei erosa pr'amor qu'efectivaments se tracte d'ua intervencion dirècta de qui serà entàs òmes, eth Hilh de Diu e eth Hilh der òme , Jesucristo.

Dan 3:26 Alavetz Nabucodonosor s'apropèc ara entrada deth horn de huec e, en tot parlar, didec: Sadrac, Mesac e Abed-nego, siervos deth Diu Naut, gessetz e vietz. E Sadrac, Mesac e Abednego gesseran d'al mitan deth huec.

26a- Un còp mès, Nabucodonosor se transforme en anhèth deuant un rei leon inmensamente mès fòrt qu'eth. Aquest recordatorio desvelhe eth testimòni dera experiéncia dera vision anteriora. Eth Diu deth cèu li hè ua dusau crida.

Dan 3:27 S'amassèren es sátrapas, es mayordomos, es governadors e es conselhèrs deth rei; Vederen qu'eth huec pas i auie agut poder sus es còssi d'aguesti òmes, qu'eth peu des sues caps auie pas estat cremat, qu'es sòns calzonillos pas èren dañados e qu'era aulor deth huec pas les i auie afectat.

27a- En aquesta experiéncia, Diu mos da a nosati e a Nabucodonosor ua pròva dera sua veritabla omnipotencia. Creèc leis terrenaus que condicionen era vida de toti es èssers umans e de toti es animaus que viuen en sòn solèr e ena sua dimension. Mès acabe de demostrar que ne eth ne es angels son subjèctes ad aquestes nòrmes terrenaus. Creador des leis universaus, Diu ei peth dessus d'eres e pòt, ara sua volontat, ordenar casi milagrosos que, en sòn temps, portaràn glòria e reputacion a Jesucristo.

Dan 3:28 Nabucodonosor arresponec e didec: Bendito sigatz eth Diu de Sadrac, Mesac e Abed-nego, qu'envièc eth sòn angel e liurèc as sòns siervos que confièren en eth, e que violèren eth mandamiento deth rei e liurèren eth sòn còs en lòc de servir e adorar. Quin diu que sigue que pas sigue eth sòn Diu!

28a- Era ira deth rei s'a anat. Un còp recuperat coma òme, apren dera experiéncia e emet ua orde qu'evitarà qu'açò torne a succedir. Pr'amor qu'era experiéncia ei amara. Diu mostrèc as babilonios qu'eth ei viu, actiu e plen de fòrça e poder.

28b- qui envièc ath sòn angel e liurèc as sòns siervos que confiauen en eth, e que violèren eth mandat deth rei e liurèren es sòns còssi en lòc de servir e adorar a quin diu que sigue que pas siguesse eth sòn Diu!

Damb un naut grad de lucidez, eth rei s'encuede de cuán admirable ei era leiautat des òmes a qui eth sòn hòl orgulh volie aucir. Pas i a dobte que s'encuede que mercés ath sòn poder li aurie estat possible evitar aguesta estúpida pròve provocada peth sòn orgulh que sonque li hè cométer errors en tot póner en risc a persones innocentes.

Dan 3:29 Ara plan, èst ei eth mèn mandamiento: Tot òme, de quin pòble que sigue, nacion o lengua, que parle mau deth Diu de Sadrac, Mesac e Abed-nego, serà abocinat, e era sua casa serà redusida a un pialèr de lordèra, pr'amor que pas i a d'aute diu que pogue liberar coma eth.

29a- Damb aguesta declaracion, eth rei Nabucodonosor brinde eth sòn emparament as escuelhudi de Diu.

Ath madeish temps, menaça a quinsevolhe que parle mau deth Diu de Sadrac, Mesac e Abednego, e especifique, serà abocinat e era sua casa demorarà redusida a un pialèr de lordèra, pr'amor que pas i a Pas i a d'aute diu que pogue liurar coma eth. Deuant aguesta menaça, ei segur que mentre reine eth rei Nabucodonosor, es fidèus escuelhudi de Diu pas auràn problèmas a causa de conspiracions.

Dan 3:30 Dempús d'açò eth rei hec prosperar a Sadrac, Mesac e Abednego ena província de Babilonia.

30a- “Plan ei çò que plan acabe” entàs fidèus escuelhudi deth Diu viu, creador de tot çò que viu e existís. Pr'amor qu'es sòns escuelhudi ressuscitaràn es darrèri e caminaràn sus eth povàs des mòrti, es sòns ancians enemics, ena tèrra restaurada, pera eternidad.

Ena darrèra pròva tanben s'obtierà aguesta fin erosa. Atau, era prumèra pròva e eth darrèr se beneficien dera intervencion dirècta deth Diu viu en favor des sòns escuelhudi a qui ven a salvar en Jesucristo, Salvador, donques qu'eth sòn nòm Jesús signifie “YaHWÉH sauve”.

Dan 4:1 Nabucodonosor rei entà toti es pòbles, nacions e lengües qu'abiten en tota era tèrra. Qu'era patz vos sigue dada en abundancia!

1a- Eth tono e era forma ac demòstren, eth rei que parle ei eth quau se convertic ath Diu de Daniel. Es sues expressions se semblen as escrits des epístolas deth nau pacte. Aufrís patz, pr'amor qu'eth madeish ei ara dins patz, dins eth sòn còr uman, damb eth Diu der amor e dera justícia, eth veritable, er unic, er unic.

Dan 4:2 Me semblèc plan mostrar es senhaus e prodigios qu'eth Diu Naut a hèt amb ieu.

2a- Eth rei actue ara coma Jesús didec as cècs e lisiados guaridi per eth: “ anatz e mostratz-vos en temple e hetz saber çò que Diu a hèt damb vosati ”. Eth rei ei animat peth madeish desir inspirat per Diu. Pr'amor qu'es conversions son possibles toti es dies, mès Diu pas les da a tot er impacte que neviuec un rei de reis, un empeaire poderós e fòrt.

Dan 4:3 Cuán granes son es sues senhaus! Cuán Poderoses son es sues maravilhes! Eth sòn reinatge ei un reinatge etèrn, e eth sòn domeni perdure de generacion en generacion.

3a- Era comprenença e era certitud d'aguestes causes li dan era patz e era veritabla felicitat que ja son disponibles aquí dejós. Eth rei apre nec e comprenec tot.

Dan 4:4 Jo Nabucodonosor viuie en patz ena mia casa e erosa en mèn palai.

4a- Tranquil e erós? Òc, mès contunhe d'èster un pagano inconverso entath Diu veritable.

Dan 4:5 Auí un sòn que m'espantèc; Es pensaments que me perseguien en mèn lhet e es visions dera mia ment m'aumplen de terror.

5a- Aguest rei Nabucodonosor vertadièraments se mos presente coma era oelha descarriada que Diu en Crist ven a cercar entà ajudar-la e salvar-la dera desgràcia. Pr'amor que dempús d'aguest temps terrenau pacific e erós, eth futur deth rei serie era perdición e era mòrt etèrna. Entara sua salvacion etèrna, Diu ven a perturbà'c e tormentà'c.

Dan 4:6 E manè que portèssen deuant mí a toti es savis de Babilonia, entà que me dèssen era explicacion deth sòn.

6a- Evidentaments, Nabucodonosor a seriosi problèmes de memòria. Per qué pas cride a Daniel immediataments?

Dan 4:7 Alavetz vengueren es magos, es astrólogos, es caldeos e es adivinos. Les compdè eth sòn e pas me dèren era explicacion.

7a- Es causes succedissen coma ena prumèra vision, es adivinos paganos preferissen arreconéisher era sua incapacitat abans que compdar fábulas ath rei qu'a ja menaçat es sues vides.

Dan 4:8 Fin finala apareishec deuant mí Daniel, cridat Beltsasar segontes eth nòm deth mèn diu , e qu'a en eth er esperit des dius sants. Li compdi eth sòn:

8a- Se da eth motiu der oblit. Bel contunhaue d'èster eth diu deth rei. Arrebrembe ací que Darío eth Medo, Ciro eth Persa, Darío eth Persa, Artajerjes 1º , segontes Esd.1, 6 e 7, toti en sòn temps apreciaràn as josivi escuelhudi e ath sòn unic Diu. En tot incluir a Ciro sus qui Diu profetiza en Isaías 44:28, en tot díder: Digui de Ciro: Eth ei eth mèn pastor, e eth harà tota era mia voluntat; diderà de Jerusalem: Sigue reedificada! E deth temple: Que sigue fondat! - Eth pastor profetizado complirà era voluntat profética de Diu a qui arreconeish aubedir. Aguest aute tèxte confirme era sua conversion profetizada: Isaías 45:2: Atau ditz eth Senhor ath sòn ungido, a Ciro , e en vèrs 13: Jo sò qui lheuè a Ciro ena mia justícia, e redreçarè toti es sòns camins. ; Eth rebastirà era mia ciutat e liberarà as mies cautivos, sense rescat ne soborno, ditz Jehová des armades. E eth compliment d'aguest plan apareish en Esd.6:3 ath 5: En an prumèr deth rei Ciro, eth rei Ciro dèc aguesta orde sus era casa de Diu en Jerusalem: Que s'edifique de nau era casa, entà que sigue un lòc a on se hèsqen sacrificis. S'aufrissen, e qu'age bases solides. Aurà seishanta codes de naut, seishanta codes d'ample, tres arrues de pèires labradas e ua arrua de husta naua. Es despenses correràn a cargue dera casa deth rei . Ath delà, es veires d'aur e d'argent dera casa de Diu, que Nabucodonosor i auie prenut deth temple de Jerusalem e amiat a Babilonia, seràn retornadi, amiadi ath temple de Jerusalem ath lòc a on èren, e lòcs dins era casa. De Diu. Es despenses correràn a cargue dera casa deth rei. Diu li concedís es aunors que li i auie dat ath rei Salomón. Maugrat açò, ages suenh! Aguest decretè pas permeterà qu'eth calcul prepausat en Dan.9:25 sigue utilizat entà obtier era data dera prumèra venguda deth Mesías; serà eth deth rei Artajerjes eth Persa. Ciro Hec rebastir eth temple, mès Artajerjes autorizèc era reconstruccion des murs de Jerusalem e eth retorn de tot eth pòble josieu ena sua tèrra nacionau.

Dan 4:9 Beltsasar, cap des magos, que jo sigues qu'as en tu er esperit des dius sants, e entà qui cap secrèt ei malaisit, da-me era explicacion des visions qu'auí en sòns.

9a- Auem de besonh compréner a on ei eth rei. Ena sua opinion , contunhaue d'èster pagano e sonque arreconeishie ath Diu de Daniel coma un diu mès, sauvi qu'ère capaç d'explicar es sòns. Pas se li arribèc era idèa d'auer de cambiar de diu. Eth Diu de Daniel ère simplaments un diu mès comparat damb es auti.

Dan 4:10 Aguestes son es visions dera mia ment mentre jadi. Guardè, e è ací un arbe fòrça naut al mitan dera tèrra.

10a- Enes imatges que Jesús utilizarà entà dar es sues leçons as persones espirituaus que vò ensenhar, er arbe serà era imatge der òme, des dera cana que se doble e se doble enquiath cedro poderós e majestuos. E atau coma er òme pòt apreciar eth frut sabroso d'un arbe, Diu aprècie o pas es fruts que dan es sues creatures, des des mès agradables enquiias mens agradiui, quitament es detestables e repugnantes.

Dan 4:11 E aguest arbe se hec gran e fòrt, en tot arténher era sua copa enquiath cèu, e ère vist des des confines de tota era tèrra.

11a- Ena vision dera estatua, eth rei caldeo ja ère comparat a un arbe, segontes era imatge deth poder, dera fòrça e der empèri que li i auie estat dat peth Diu veritable.

Dan 4:12 Eth sòn follaje ère polit, e eth sòn frut abondi; amiaue minjar entà toti; es bèsties deth camp se refugiauen jos era sua ombra, e tot èster viuenta s'alimentaue d'era.

12a- Aguest poderós rei compartie damb toti es deth sòn empèri es riqueses e es neurituds produsides jos es sues directives.

12b- es aves deth cèu heren eth sòn larèr entre es sues branques,

Era expression ei ua repeticion de Dan.2:38. En sens literal, aquestes aves deth cèu representen era patz e era serenitat que reinan jos eth sòn govèrn. En sens espirituau, se hèn referéncia as angels celestiales de Diu, mès en aquesta unica referéncia d'Ecc.10:20, ei Diu madeish qui ei dins ahèr, pr'amor que sonque eth escudriña es pensaments de cadun: Pas maudigues ath rei. , Quitament ena tua ment, e pas maudigues ath ric ena abitacion a on dormisses; pr'amor qu'er audèth deth cèu s'amiarie era tua votz, er animau alado publicarie es tòns mots . Ena majoria de les cites, es aves deth cèu evoquen agles e aves rapaces, dominantes entre es espècies aladas. Es aves s'assentisquen a on abunda era sua neuritud; Per tant, era imatge confirme era prosperidad e era saciedad alimentària.

Dan 4:13 Enes visions deth mèn esperit qu'auí en tot èster acostado, guardè, e è ací, òm que nevelhen e son sants, descenie deth cèu.

13a- En efècte, es angels celestes pas an besonh de dormir, donques son dins permanenta activitat. Es quaus son sants e servissen a Diu descenen deth cèu entà amiar Es sòns messatges as sòns siervos terrenaus.

Dan 4:14 E clamèc damb fòrça, e parlèc atau: Talhatz er arbe, e talhatz es sues branques; gigote eth follaje e escampe es fruts; Que hugisquen es bèsties de jos eth, e es aves d'entre es sues branques!

14a- Era vision anóncie qu'eth rei perderà eth sòn reiaume e eth sòn domeni sus eth.

Dan 4:15 Mès dèishe eth talhi a on son es arraïtzes dins era tèrra, e estaca-ac damb cadees de hèr e bronze entre era èrba deth camp. Que s'empape ena arrosada deth cèu, e coma es bèsties, qu'age coma porción era èrba dera tèrra.

15a- Mès dèishe eth tronc en solèr a on son es arraïtzes.

Eth rei demorarà en sòn reiaume; pas serà expulsat.

15b- e estacà'c damb cadees de hèr e bronze, entre era èrba deth camp

Pas i a besonh de cadees de hèr o bronze, pr'amor que Diu simplaments harà qu'eth sòn maleable creatura pèrde era arrason e eth sens comun en toti es sòns aspèctes, fisic, mentau e morau. Eth rei poderós se prenerà per ua bèstia deth camp. Es grani deth sòn reiaume se veirà obligadi, per tant, a lheuar-li eth domeni deth reiaume.

15c- Que sigue empapado damb era arrosada deth cèu, e age, coma es bèsties, era èrba dera tèrra coma era sua porción

Podem imaginar era consternación des sòns adults qu'ac veirà en tot minjar èrba deth solèr, coma ua vaca o ua oelha. Refusarà es abitatges corbidi e preferirà víuer e dormir en camp.

Dan 4:16 Eth sòn còr d'òme li serà lheuàt, e li serà dat còr de bèstia; e sèt tempsi passaràn sus eth.

En aguesta experiéncia , Diu torne a dar pròva dera sua veritabla omnipoténcia. Coma Creador dera vida de totes es sues creatures, pòt en quin moment que sigue, entara sua glòria, tornar-la inteligenta o, peth contrari, embrutecerla. Ath demorar invisible as sòns uelhs, es òmes ignòren aguesta menaça que pese constantaments sus eri. Mès ei cèrt que rara còp interven, e quan ac hè ei per ua arrason e ua intencion concrèta.

Eth puniment se mesure. S'aplicarà ath rei Nabucodonosor sèt còps , sonque sèt ans. Pas i a legitimitat en utilizar aguesta durada damb d'auta persona que pas sigatz eth pròpri rei. Nauaments ací, ar escuélher eth nombre “7”, eth Diu creador rubrica damb eth sòn “sagèth reau” era accion qu'ei a punt de realizar-se.

Dan 4:17 Aguesta senténcia ei decretè que nevelhen, aguesta resolucion ei mandat des sants, entà que es viuenti sàpien qu'eth Naut governe sus eth reiaume des òmes, e ac da a qui volgues, e qu'eth lhèue aquí ath mès vil des òmes.

17a- Aguesta senténcia ei un decretè que nesusvelhen

Er Esperit soslinhe eth caractèr excepcionau d'aguesta intervencion divina que lida ada eth un papèr de “decretè” a causa de qui obsèrven . Er òme a d'aprèner que maugrat es aparéncias enganholes, es èssers celestiales ac susvelhen constantaments. Diu vò hèr d'aguest exemple ua leçon entàs èssers umans enquiara fin deth mon. Ath citar a qui obsèrven , revèlè era perfècta unitat collectiva des angels deth camp de Diu que les assòcie enes sòns projectes e enes sues accions. Ath delà, aguest versículo confirme que Diu atribuís ath nombre 17 un significat de jutjament, veir tanben Apocalipsis 17.

17b- entà que es viuenti sàpien qu'eth Naut a domeni sus eth reiaume des òmes, qu'a qui volgues ac da

Diu dirigís tot e contròtle tot. Soent, en tot desbrembar aguesta realitat amague, er òme se cre propietari dera sua destinacion e des sues decisions. Cre escuélher as sues caps, mès ei Diu qui les pon en cargue, segontes era sua bona voluntat e eth sòn jutjament sus es causes e es èssers.

17c- e qu'aquí lhèue ath mès vil des òmes

Ei cèrt eth dit: “era gent a es caps que se merite”. Quan eth pòble merite a un òme vil coma cap, Diu s'ac impose.

Dan 4:18 Èst ei eth sòn que soniè jo, eth rei Nabucodonosor. Tu, Beltsasar, das era explicacion, donques que toti es savis deth mèn reiaume pas me la pòden dar; pòdes, pr'amor qu'as laguens tu er esperit des dius sants.

18a- Nabucodonosor ei progresando, mès encara pas ei convertit. Encara arrebrembaue que Daniel servís a dius sants . Eth encara pas compren eth monoteísmo.

Dan 4:19 Alavetz Daniel, cuyo nòm ère Beltsasar, demorèc atónito per un moment, e es sòns pensaments ac perturbauen. Eth rei arresponec e didec: Beltsasar, pas te turbe eth sòn ne era explicacion; E Beltsasar arresponec: Senhor mèn, sigatz eth sòn entàs tòns enemics, e era sua explicacion entàs tòns adversaris!

19a- Daniel compren eth sòn e çò que va a succedir ei tan terrible entath rei que Daniel preferirie veir era causa complida sus es sòns enemics.

Dan 4:20 Er arbe que vederes, que creishec gran e fòrt, cuya copa arribaue enquiath cèu, e que se vedie per tot dera tèrra;

Dan 4:21 Aguest arbe, cuyo follaje ère polit e eth sòn frut abondu, que daue neuritud entà toti, que se refugiau en jos eth es bèsties deth camp, e entre cuyas branques hègen abitada es aves deth cèu,

21a- eth follaje ère polida

Aparència fisica e vestimenta.

21b- e fruts abondius

Era abundancia de prosperidad.

21c- qui amiaue minjar entà toti

Qui assegurèc eth sostengui alimentari de tot eth sòn pòble.

21d- que se refugiau en jos eth es bèsties deth camp

Eth rei protector des sòns sirvientes.

21- e entre cuyas branques es aves deth cèu heren eth sòn larèr

Jos eth sòn govèrn, eth sòn pòble viuie en grana seguretat. Es audèths Se vòlen e abandonen er arbe ath mendre perilh.

Dan 4:22 Tu ès, oh rei, que t'as hèt gran e fòrt, cuya granesa ei aumentada e exaltada enquias cèus, e cuyo domeni s'esten enquias confines dera tèrra.

Dan 4:23 E eth rei vedec a òm des sants vigilantes descéner deth cèu, en tot díder: Talhe er arbe e destruí-ac; mès dèishe eth tronc ena tèrra a on son es arraïtzes, e estaca-ac damb cadees de hèr e bronze, entre era èrba deth camp; sigue empapado damb era arrosada deth cèu, e eth sòn porción sigue damb es bèsties deth camp, enquia que passen sus eth sèt tempsi.

Dan 4:24 Aquesta ei era explicacion, oh rei, èst ei eth decret deth Naut, que se complirà sus eth mèn senhor eth rei.

Dan 4:25 Te tiraràn d'entre es òmes, e abitaràs damb es bèsties deth camp, e te daràn èrba entà minjar coma as bòus; seratz empapados dera arrosada deth cèu, e sèt tempsi passaràn sus vosati, enquia que sapiatz qu'eth Naut domine eth reiaume des òmes e ac da a qui volgues.

25a- enquia que sàpies qu'eth Naut governe eth reiaume des òmes e ac da a qui volgues.

Daniel mencione a Diu coma "eth Naut". Atau dirigís es pensaments deth rei sus era existència der unic Diu; ua idèa qu'a eth rei li còste fòrça compréner, a causa d'aguestes origines politeístas heredados de pairs a hilhs.

Dan 4:26 Eth mandamiento de deishar eth tronc a on son es arraïtzes der arbe signifie qu'eth tòn reiaume demorarà contigo quan arreconeisheràs qu'Aqueth que governe ei dins es cèus.

26a- Quan arreconeisherà que qui governe ei dins eth cèu, cesará era experiéncia de humillación pr'amor qu'eth rei demorarà convençut e convertit.

Dan 4:27 Per tant, oh rei, qu'eth mèn conselh t'agrade. Ponetz fin as vòsti pecats en tot practicar era justícia, e a vòstes iniquidades en tot mostrar compasió cap as desgraciadi, e era vòsta felicitat contunharà.

27a- Quan eth rei ponerà en practica es causes que Daniel enumera en aguest versículo, vertadièraments se convertirà. Mès aguest caractèr ei liurat ar orgulh, eth sòn poder indiscutible ac a tornat caprichoso e soent injust, coma mos an ensenhat experiéncias revelades anterioraments.

Dan 4:28 Totes aguestes causes se compliren en rei Nabucodonosor .

28a- Aquesta declaracion de Daniel proïbis quina auta interpretacion que sigue d'aguesta profecia, que condemne ara nulidad es bases proféticas ensenhades pes Testimònis de Jehová e quin aute grop que sigue religiós que contravengue era nòrma definida per Daniel. Ath delà, eth contengut de tot eth capítol ei pròva d'açò. Pr'amor qu'era istòria mos ensenharà per qué eth rei ei tustat per ua maladeta ena profecia der arbe.

Dan 4:29 Ath cap de dotze mesi, mentre caminaue peth palai reau en Babilonia,

29a- Passen 12 mesi, o un an o " un temps " entre era vision e era sua realizacion.

Dan 4:30 Eth rei arresponec e didec: Pas ei aguesta Babilonia era grana, era quau jo edificqué entà abitacion reau damb eth poder dera mia fòrça e entara glòria dera mia magnificencia?

30a- Èst ei eth moment fatídico qu'eth rei auesse hèt en eth mejor en demorar en silenci. Mès podem en eth comprené'c pr'amor qu'eth sòn Babilonia ère vertadièraments ua meravilha pura qu'encara figure coma òm des "sèt maravilhas deth mon". Jardins colgantes plei de vegetacion, estanhs, amples places e murallas en un quarrat de 40 km de cada costat. Murallas En cuya part superiora dus tancs poderien passar entre s'ath long de tota era muralla; Era autopista dera epòca. Ua des sues pòrtes, rebastida en Berlin, ei dins eth centre de dus murs formadi per pèires esmaltadas en blu qu'ei en eth grauat er emblema deth rei: un leon damb ales d'agla que mencione Dan.7:4. Auie quauquarren de qué èster capinaut. Mès Diu pas

ve orgulh enes sòns mots, ve orgulh mès sustot oblit e mensprètz pes sues experiéncias anteriores. Cèrtaments, aguest rei pas ei er unic èster capinaut ena tèrra, mès Diu a ponut es sòns uelhs en eth, ac vò en sòn cèu e ac aurà. Açò merite ua explicacion: Diu jutge as sues creatures mès delà des aparéncias. Eth escudriña es sòns còrs e es sues ments, e arreconeish, sense confoner-se jamès, es oelhes dignes de salvacion. Açò li amie a insistir e en escasences a hèr miracles mès eth metòde se justifique pera qualitat deth resultat finau obtengut.

Dan 4:31 Mentre encara ère eth mot dins era boca deth rei, descenec ua votz deth cèu: Sent, rei Nabucodonosor, qu'eth reiaume te serà lheuut.

31a- Nabucodonosor ei victima der amor de Diu que li tendec ua trapadèra e s'ac avertic en sòn sòn profético. Era senténcia deth cèu se pòt escotar, mès alegrem-mos pr'amor qu'eth mau que Diu li harà salvarà era sua vida e la harà etèrna.

Dan 4:32 Te tiraràn d'entre es òmes, abitaràs damb es bèsties deth camp, e te daràn èrba entà minjar coma as bòus; e sèt tempsi passaràn sus tu, enquia que sàpies qu'eth Naut domine eth reiaume des òmes e ac da a qui volgues.

32a- Pendent sèt ans, sèt còps , eth rei pèrd era lucidez e era sua ment ac convenç d'èster sonque un animau.

Dan 4:33 En aqueth madeish temps se complic eth mot sus Nabucodonosor. Siguec expulsat d'entre es òmes, minjaue èrba coma es bòus, eth sòn còs siguec empapado dera arrosada deth cèu; enquia qu'es sòns peus creisheren coma plumes d'agla, e es sues ungles coma plumes d'audèths.

33a- Eth rei testifica que tot çò qu'i auie estat anonciat ena vision se complic plan en eth. Ar escriuer eth sòn testimòni, eth rei convèrsi evoque aguesta experiéncia humillante, en tot parlar de se madeish en tresau persona. Era vergonha encara ac empenh a dar un pas enreire. Auta explicacion contunhe d'èster possibla, e ei qu'aguest testimòni siguec escrit amassa peth rei e Daniel, eth sòn nau frair en Diu veritable.

Dan 4:34 Passat eth temps soslinhat, jo Nabucodonosor aucè es mèns uelhs ath cèu, e era arrason tornèc a jo. È quirnòcha ath Naut, è vantat e glorificado ath que viu entà tostemp, cuyo domeni ei domeni etèrn, e cuyo reiaume perdure de generacion en generacion.

34a- Eth Diu savi e todopoderoso obten er amor dera oelha descarriada. Era s'a junhut ara sua vegada e multiplique es sues alabanzas entara sua glòria.

34b- aqueth cuyo domeni ei domeni etèrn, e cuyo reinatge perdure de generacion en generacion

Era formula se hè referéncia ath cincau reiaume , aguest còp, etèrn, dera vision deth Hilh der Òme de Dan.7:14: Ada eth li sigueren dat domeni, glòria e reiaume; e toti es pòbles, nacions e òmes de tota lengua li servien. Eth sòn domeni ei un domeni etèrn que pas passarà, e eth sòn reiaume jamès serà destruit . E tanben ena vision dera imatge en Dan.2:44: Enes dies d'aguesti reis, eth Diu deth cèu lhearà un reiaume que jamès serà destruit, ne passarà jos eth

domeni d'aute pòble; eth trincarà e destruirà toti aguesti reiaumes, e eth madeish demorarà entà tostemp .

Dan 4:35 Toti es quaus abiten era tèrra son bric deuant eth; hè çò que vò damb era armada deth cèu e qu'abiten damb eth ena tèrra; e pas i a qui pogue resistir era sua man e li digue. Eth: Qué hès?

35a- Gloria ath Diu viu! Pr'amor qu'aguest còp eth rei comprenec tot e se convertic.

Dan 4:36 En aqueth temps tornèc a jo eth sen; era glòria deth mèn reiaume, eth mèn magnificencia e eth mèn esplendor me sigueren restituïdi; me tornèren a preguntar es mèns conselhèrs e es mèns majors; Siguí restaurat ath mèn reiaume e eth mèn poder pas hec mèn qu'augmentar.

36a- Coma eth just e dreit Job, a qui Diu dèc hilhs, hilhes e posteridad ara fin dera sua dura pròva, eth rei recupèrè era confiança des sues granes e repren eth sòn ara savi reinatge entre es veritables savis illuminadi peth Diu viu. . Aguesta experiéncia pròve que Diu da eth reiaume a qui volgues. Siguec eth qui inspirèc as grani caldeos a demanar de nau ath sòn rei.

Dan 4:37 Ara jo, Nabucodonosor, vanti, ensalzo e glorifico ath Rei deth cèu, cuyas òbres son totes veritables e cuyos camins son justis, e que pòt umiliar que licaminen ada eth damb supèrba.

37a- Pòt didé'c, pr'amor que paguèc entà poder didé'c.

Entà evitar çò de peyor, trèir un dent pòt doler fòrça; mès çò qu'ei dins jòc pòt justificar eth patiment. Entà guanhar era eternidad pòt èster de besonh passar per pròves dures o fòrça dures; eth desarraïcsament der orgulh les justificarà quan serà possible. En tot conéisher eth sòn potenciau, Jesucristo cegó a Pablo en camin en Damasc, entà que er espiritualmente cèc “perseguidor des sòn frairs” se convertisse en sòn testimòni fidèu e celoso dempús d'auer recobrado era vista des sòn uelhs, mès sustot, era vista deth sòn esperit.

Daniel 5

Dan 5:1 Eth rei Belsasar dèc ua grana taulejada as sues nòbles, mil en totau, e beuec vin en preséncia d'eri.

1a- Eth rei Nabucodonosor dormic ena patz de Diu en tot èster ja pro anciano e li succedic eth sòn hilh Nabonido, reacio a governar, per çò que deishèc reinar en sòn lòc ath sòn hilh Belsasar. Pas confones aguest nòm que signifie “Bel protegís ath rei”, provocacion que Diu preten acceptar, que Nabucodonosor li dèc damb eth a Daniel: Beltsasar que signifie “Bel protegirà”. Ena origina d'aguesti nòms ei eth culte a Bel o Bélial, darrèr que se netròbe er unic organizador deth politeísmo: Satán, eth diable. Coma veiram, es successors deth rei convertit pas seguiren aguest camin.

Dan 5:2 Belsasar, quan auec provat eth vin, portèc es veires d'aur e d'argent qu'eth sòn pair Nabucodonosor i auie prenut deth temple en Jerusalem, entà que eth rei e es sòns nòbles, es sues hemnes e es sues concubinas, anèssen usades entà bevenda.

2a- Entad aquest rei pagano, aquesti veires d'aur e argent pas son mèc que despojos arrancadi as josivi. En tot auer escuelhut ignorar ath Diu veritable a qui Nabucodonosor s'i auie convertit, ignòre eth hèt qu'aquest Diu viu jutge totes es sues accions. Ar utilizar entà un emplec vil e profano aquestes causes consagradas e santificadas ath servici deth Diu creador, comet eth darrèr error dera sua cuerta vida. En sòn temps, Nabucodonosor sabec auer en compde eth poder actiu deth Diu des josivi pr'amor que comprenec qu'es sòns dius nacionaus en vertat pas existien. Toti es pòbles subjèctes ath rei de Babilonia auien sentut eth sòn poderós testimòni en favor deth Rei deth cèu, especiuaments era sua familha immediata. Donques, Diu a totes es arrasons entà mostrar-se ara just e despiadado.

Dan 5:3 Alavetz portèren es veires d'aur qu'auien estat trèti deth temple, dera casa de Diu en Jerusalem; e eth rei e es sòns nòbles, es sues hemnes e es sues concubinas ac prenien entà béuer.

3a- Daniel insistís ena origina d'aquesti veires que sigueren removidos deth temple, dera casa de Diu en Jerusalem. Ja, ath veir qu'eth Diu josieu permetec qu'aquestes causes siguessen retirades deth sòn temple, eth joen rei aurie d'auer comprenut qu'eth Diu veritable punís e punís severamente a qui li servissen mau. Es dius paganos pas hèn taus causes e es sues oficients sonque cerquen complacer as òmes cuya credulidad espeten.

Dan 5:4 Beueren vin e vantèren as dius d'aur, argent, bronze, hèr, husta e pèira.

4a- Er emplec profano ei anticuado, ei un emplec idólatra, eth satisfèsqui dera abominación entà Diu. Detalh important, en un gran alarde de descuido, eth rei festeja damb es sòns amics, mentre era sua ciutat ei menaçada pes medos e persas qu'era asedian.

Dan 5:5 En aqueth moment apareisheran es dits d'ua man d'òme, e escriuien tèsta ath candelero, sus era pèira caliza dera paret deth palai reau. Eth rei vedec er extrèm dera man qu'escriuie.

5a- Despreciados es miracles dera epòca de Nabucodonosor, aquest nau miracle pas preten convertir, mèc destruir era vida des colpables, coma veiram. Tèsta as dolenti acusadores que volien era mòrt d'un pecador, Jesucristo tanben escriuerà damb eth sòn dit en sable es pecats que cometen en secrèt.

Dan 5:6 Alavetz eth rei cambièc de color, e es sòns pensaments çò turbaron; es articulacions dera sua esquia se relajaron e es sòns jolhs tustarrèren entre se.

6a- Eth miracle produsís immediataments es sòns efèctes. Maugrat era intoxicación, era sua ment reacione, ei aterrorizado.

Dan 5:7 E eth rei clamèc damb fòrça pes astrólogos, es caldeos e es adivinos; e eth rei arresponec e didec as savis de Babilonia: Quinsevolhe que liege aquesta Escritura e me dongue

era explicacion d'era, serà vestit de púrpura, e amiarà en sòn còth un collar d'aur, e aucuparà eth tresau lòc en govèrn deth reiaume.

7a- Un còp mès, Daniel ei ignorat; es sòns testimònis sigueren despreciados pera succession reau. E de nau, en extrèma angoisha, eth joen rei promet es mès nauti aunors a qui resulte capaç de descifrar eth messatge escrit ena paret de forma sobrenatural. Qui hèsque açò obtierà eth tresau lòc en reiaume pr'amor que Nabonido e Belsasar aucupen eth prumèr e dusau lòc.

Dan 5:8 Entrèren toti es savis deth rei; mès pas poderen liéger era escritura e dar-li era explicacion ath rei.

8a- Coma baish Nabucodonosor, açò contunhe d'èster impossible entàs savis paganos.

Dan 5:9 Alavetz eth rei Belsasar auec fòrça paura e cambièc de color, e es sues nòbles demorèren consternados.

Dan 5:10 E era reina, a causa des mots deth rei e des sòns nòbles, entrèc dins eth salon dera taulejada, e didec atau: Oh rei, viu entà tostemp. Que pas te turben es tòns pensaments, e qu'era tua cara pas cambie de color!

Dan 5:11 I a un òme en tòn reiaume qu'a er esperit des dius sants en eth; e enes dies deth tòn pair se trobèren en eth lums, entendement e sabença coma era sabença des dius. Tanben eth rei Nabucodonosor, eth vòste pair, eth rei, eth vòste pair, ac ponec cap des magos, des astrólogos, des caldeos, des adivinos,

Dan 5:12 pr'amor qu'en eth se trobèc en Daniel, nomentat peth rei Beltsasar, esperit superior, coneishença e entendement, capacitat entà interpretar sòns, explicar enigmes e resòlver qüestions malaisides. Per tant, cridatz a Daniel, e eth darà era explicacion.

12a- Aguest testimòni dera reina ei confús e condemne a tota era familha reau: ac sabiem... Mès decidim pas aué'c en compde.

Dan 5:13 Alavetz Daniel siguec amiat deuant eth rei. Arresponec eth rei e didec a Daniel: Ès tu Daniel, òm des cautivos de Judá, qu'eth mèn pair eth rei treigues de Judá?

Dan 5:14 È sentut de tu qu'as er esperit des dius en tu, e qu'en tu i a lum, entendement e sabença extraordinària.

Dan 5:15 Acaben de portar deuant mí as savis e as astrólogos, entà que liegen aguesta escritura e me donguen era explicacion; mès pas poderen dar era explicacion des mots.

Dan 5:16 È aprenut que pòdes dar explicacions e resòlver qüestions malaisides; ara, se pòdes liéger aguesta escritura e dar-me era explicacion, seràs vestit de púrpura, amiaràs un collar d'aur en tòn còth e auràs eth tresau lòc en govèrn deth reiaume.

16a- Tresau lòc dempús de Nabonido eth sòn pair e eth madeish.

Dan 5:17 Daniel arresponec en preséncia deth rei: Sauve es tòns presents, e da es tòns presents a d'aute; maugrat açò, liegerè era escritura ath rei e li darè era explicacion.

17a- Daniel ei vielh e pas li da importància as aunors ne as bens e valors d'argent e aur, mès era oportunitat d'arrebrembar-li ad aguest joen rei es sues fautes, es sòn pecats que licalerà pagar pera sua vida, pas se nègue e ei siervo de Diu entad aguest tipe d'accions.

Dan 5:18 Oh rei, eth Diu suprèm dèc a Nabucodonosor eth tòn pair domeni, granesa, glòria e magnificècia;

18a- Eth reinatge de Nabucodonosor auie estat òbra e don deth Diu veritable, coma tanben ac anèc eth sòn magnificècia , qu'i auie atribuït, erròneamente, as sues pròpies fòrces , per orgulh, abans d'èster estúpido deuant Diu pendent sèt ans.

Dan 5:19 E a causa dera granesa que li i auie dat, toti es pòbles, es nacions, es òmes de tota lengua temeren e tremolèren deuant eth. Eth rei aucic que livolec ada eth e deishèc víuer que livolec a eth; lheuèc que livolec ada eth e baishèc que livolec a eth.

19a- Eth rei hec morir que livolie ada eth

En particular, aguest poder autreat per Diu ac amièc a punir en pòble josieu rebèl e a executar a fòrça des sòn representants.

19b- e deishèc era vida que nevolie

Daniel e es josivi cautivos se beneficièren.

19c- crièc que livolec ada eth

Daniel e es sues tres fidèus companhs sigueren elevadi peth dessus des caldeos peth rei Nabucodonosor.

19d- e baishèc es quaus volec

Es grani deth sòn reiaume lescalec consentir en èster governadi per joens estrangèrs procedenti deth cautiverio josieu. Pera sua man poderosa er orgulh nacionau josieu siguec umiliat e destruït.

Dan 5:20 Mès quan s'enaltecí eth sòn còr e s'endurecí eth sòn esperit entara supèrba, siguec lançat deth sòn tròn reau e despolhat dera sua glòria;

20a- Era experiència deth rei Nabucodonosor mos permet comprèner era arrogància atribuïda ath rei papal de Dan.7:8. Daniel demòstre ath rei que Diu da eth poder absolut a qui eth volgues, segontes eth sòn programa. Mès, ar arrebrembar era humillación deth rei Nabucodonosor, li arrebrembe que, per fòrça poderós que sigue, un rei terrenau depen deth poder illimitat deth rei celestial.

Dan 5:21 Siguec lançat d'entre es hilhs des òmes, e eth sòn còr se tornèc coma còr de bèsties, e era sua abitada siguec damb ases monteses; li dèren a minjar èrba coma as bòus, e eth sòn còs siguec empapado damb era arrosada deth cèu, enquia qu'arreconeishec qu'eth Diu suprèm governe eth reiaume des òmes e ac da a qui volgues.

21a- Obsèrvi, sonque en aguest versículo, era mencion “ ases sauvatges ”. Eth somèr ei un simbèu tipic de terquedad: “terco coma un somèr”, sustot s'ei “sauvatge” e pas domesticado. Ei eth simbèu que represente er esperit der òme que se nègue a escotar es leçons dades per Diu a trauès des experiéncias dera sua vida e des sues revelacions bíblicas.

Dan 5:22 E tu, Belsasar eth sòn hilh, as pas umiliat eth tòncòr, en tot saber totes aguestes causes.

22a- De hèt, siguec Belsasar qui se comportèc coma un “ase montés” ath pas auer en compde era experiéncia viscuda peth sòn “pair” (eth sòn pair-sénher).

Dan 5:23 T'as enaltecido contra eth Senhor deth cèu; Es veires dera sua casa sigueren portadi deuant tu, e damb eri beueres vin, tu e es tòns majors, es tues hemnes e es tues concubinas; As vantat as dius d'argent, d'aur, de bronze, de hèr, de husta e de pèira, que pas ven, ne senten, ne saben bric, ne an glorificado ath Diu qu'a ena sua man eth tòncòr e toti es tòns camins.

23a- Belsasar profanó es veires d'aur qu'èren santificados ath Diu creador entath servici religiós deth sòn temple. Mès ar usar-les entà vantar as faussi dius paganos, a artenhut eth satisfèsqui dera abominación . Aguesta imatge prepare era d'Apocalipsis 17:4: Aguesta hemna ère vestida de púrpera e escarlata, e adornada d'aur, pèires preciosas e pèrles. Auie ena sua man ua copa d'aur, plea d'abominaciones e des impurezas dera sua prostitucion . Arrecep eth nòm de “ Babilonia era grana ” en versículo 5.

Dan 5:24 Per açò envièc aguest extrèm dera man que trazó aguesta escritura.

24a- Ath sòn còp, Belsasar descorbís massa tard era existéncia deth veritable Diu viu qu'actue e reaccione de manèra milagrosa deuant eth comportament des òmes.

Dan 5:25 Aguesta ei era escritura que siguec escrita: pececillo, pececillo, tekel, oupharsin.

25a- Traduccion: compdat, compdat, pesat e dividit

Dan 5:26 E aguesta ei era explicacion d'aguesti mots. Compdat: Diu a compdat eth tòncòr e li a ponut fin.

26a- Eth prumèr “ compdat ” apunte ar inici deth reinatge, e eth dusau “ compdat ”, ara fin d'aguest reinatge.

Dan 5:27 Pesat: Siguéretz pesadi en balança, e siguéretz trobadi faltos.

27a- Era balança ei ací eth simbèu deth jutjament divin. Es òmes ac an adoptat entà designar es servicis de justícia; Ua justícia fòrça imperfècta. Mès era de Diu ei perfècta e, en tot basar-se ena imatge d'ua dobla balança , pese es accions de plan e de mau qu'a realizat eth jutjat. S'era meseta deth plan ei mès leugèra qu'era deth mau, la condemne divina ei justificada. E èst ei eth cas deth rei Belsasar.

Dan 5:28 Dividit: Eth tòncòr e liurat as medos e as persas.

28a- Mentre se liuraue a abominables borracheras en sòn palai reau, dirigit peth rei Darío, es medos entrèren dins Babilonia peth jaç der arriu, temporauments desviadi e shuts.

Dan 5:29 E immediataments Belsasar dèc ordes, e vestiren a Daniel de púrpara, e li poneren un collar d'aur ath còth, e s'anoncièc que serie eth tresau en govèrn deth reiaume.

Dan 5:30 Aquera madeisha net siguec assassinada Belsasar rei des caldeos.

Dan 5:31 E Darío de Medo prenec possession deth reiaume, en tot èster de seishanta dus ans.

31a- Aguest testimòni precís de Daniel pas ei arreconeishut pes istorians qu'atribuïssen aguesta accion ath rei persa Ciro 2 eth gran en – 539.

Daniel 6

Er enshament d'aguest capítol 6 ei identica ara de Daniel 3. Mos presente, aguest còp, a Daniel en ua pròva de fidelitat modèl , a imitar e reproduir entà toti es escuelhudi cridadi per Diu en Jesucristo. Es comentaris son utils, mès simplaments liegetz e aprene era leçon. Eth rei Darío actue coma Nabucodonosor en sòn temps e, ath sòn còp, as 62 ans , coheissarà era glòria deth Diu viu de Daniel; ua conversion obtenguda peth testimòni de fidelitat de Daniel quan Diu ac protegic des leons . Des der inici dera sua relacion sent cariño e interès per Daniel qui li servís fidèu e honestamente e en qui discierne ua ment superiora .

Dan 6:1 A Darío li conviege pòner sus eth reiaume cent vint sátrapas, que serien dins tot eth reiaume.

1a- Eth rei Darío revèle era sua sabença ath confiar eth govèrn deth reiaume a 120 governadors establidi en 120 províncies.

Dan 6:2 E ponec sus eri tres caps, qu'ère entre eth Daniel, entà que aguesti sátrapas les encuedessen, e entà que eth rei pas sofrisse cap damatge.

2a- Daniel contunhe d'èster entre es principaus caps que supervisan as sátrapas.

Dan 6:3 Daniel superaue as princes e as sátrapas, pr'amor qu'i auie en eth esperit superior; e eth rei pensèc en establí'c en tot eth reiaume.

3a- Darío, ath sòn còp, note era superioritat de Daniel en çò que tanh ara sua ment intelligentia e sàvia. E eth sòn plan d'establí'c sustot desvelharà gelosies e òdi contra Daniel.

Dan 6:4 Alavetz es governants e es sátrapas cerquèren oportunitat entà acusar a Daniel sus es ahèrs deth reiaume. Mès pas trobèren motiu ne bric que reprendre, pr'amor qu'eth ère fidèu, e pas se vedie en eth falta ne bric dolent.

4a- Daniel servís a Diu a on eth ac place, entà que servisque ath rei damb era madeisha dedicacion e fidelitat. Semble, donques, irrepreensible ; un critèri que se tròbe entre es sants “adventistas des darrèri dies” segontes Apocalipsis 14:5.

Dan 6:5 E aguesti òmes dideren: Pas trobaram escasença contra Daniel, levat que la trobem ena lei deth sòn Diu.

5a- Aguesti razonamientos revèlen eth pensament deth camp diabòlico dera darrèra pròva terrena dera fe que, era pòsa sabático deth setau dia dera lei de Diu permeterà en eth aucir as sòns fidèus servidors, donques que pas consentirà en aunar eth rèste deth prumèr dia obligatòri, dimenge segontes era lei religiosa romana.

Dan 6:6 Alavetz aguesti princes e aguesti sátrapas vengueren ath rei alborotados, e li dideren atau: Rei Darío, viu entà tostem!

6a- Aquesta entrada tumultuosa preten arrebrembar ath rei era fòrça deth nombre, era sua capacitat de crear disturbios e, per tant, eth besonh d'enfortir eth sòn domeni.

Dan 6:7 Toti es princes deth reiaume, es mayordomos, es sátrapas, es conselhèrs e es governadors, son d'opinion que s'emetè edicte reau, damb severa proïbicion, que quinsevolhe que laguens trenta dies ore a quin diu que sigue ne a cap òme, excepto tu, oh rei, serà lançat ath varat des leons.

7a- Enquia alavetz, eth rei Darío pas cerquèc obligar as òmes deth sòn reiaume a servir a un diu en lòc de d'aute. En politeísmo, era libertat religiosa ei complèta. E entà convencé'c/convéncer-ac, es conspiradores çò halagan, en tot aunarà'c a eth, eth rei Darío, coma a un diu. Tanben aqui, coma arribe damb toti es grani governants, er orgulh se desvelhe e li hè aprovar aguest orde que, maugrat açò, pas sorgic dera sua ment.

Dan 6:8 Ara, oh rei, confirme era proïbicion e escriu eth decret, entà que sigue irrevocable, conformatz ara lei des medos e des persas, qu'ei inmutable.

8a- Aquest decret profetiza admirablemente quién harà obligatòri eth dimenge roman ara fin des dies. Mès observem qu'aguest caractèr inmutable dera lei des medos e persas establida per òmes falibles e pecadores ei totauments injustificado. Era inmutabilidad aparten ath Diu viu e veritable, eth Creador.

Dan 6:9 Alavetz eth rei Darío escriuec eth decret e eth decret.

9a- Aquest pas ei essenciau, pr'amor qu'en tot auer-se escrit eth madeish eth decret e era defensa , aurà de respectar-se era lei inmutable des medos e persas .

Dan 6:10 Quan Daniel sabec qu'eth decret ère escrit, se retirèc ena sua casa, a on es hièstres der aposento naut èren daurides cap a Jerusalem; e tres còps ath dia s'ajulhaue, oraba e vantaue ath sòn Diu, coma abans.

10a- Daniel pas càmbie eth sòn comportament, e pas se dèishe influenciar per aguesta mesura umana. Ath daurir era sua hièstra, demòstre que vò que toti coneishetz era sua lei autat a Diu Todopoderoso. En aguest moment, Daniel vire en en direccion entà Jerusalem, a

on encara destruït, se tròbe eth temple de Diu. Pr'amor qu'er Esperit Diu se manifestèc pendent longtemps en aguest sant temple que nei auie hèt era sua abitada, era sua abitacion terrena.

Dan 6:11 Alavetz aguesti òmes entrèren alborotados e trobèren a Daniel orando e invocando ath sòn Diu.

11a- Es conspiradores ac luquèren e ac susvelhèren entà atrapà'c en acte de desaubediment ath reau decret ; actuauments un "delicte flagrante".

Dan 6:12 E se presentèren deuant eth rei e li dideren sus era defensa reau: As pas escrit ua defensa entà que quinsevolhe que laguens trenta dies ore a quin diu que sigue o a quin òme que sigue, excepto tu, oh rei, sigatz Lançat ath varat des leons? Eth rei arresponec: Açò ei cèrt, segontes era lei des medos e des persas, qu'ei inmutable.

12a- Eth rei sonque pòt confirmar eth decret qu'eth madeish redigic e signèc.

Dan 6:13 E arresponeren un autre viatge, e dideren ath rei: Daniel, òm des cautivos de Judá, t'a pas escotat, oh rei, ne era oracion de defensa qu'as escrit tres còps ath dia;

13a- Estonat en acte, ena accion dera sua oracion, Daniel ei denonciat. Eth rei aprècie a Daniel peth sòn comportament fidèu e leiau. Immediataments establirà eth ligam entre eth e aguest Diu a qui servís damb tanta gelosia e fidelitat donques que li pregue regularmente tres còps ath dia . Açò explique eth dolor e eth degrèu que li causarà a Daniel era condenación e eth començament dera sua pròplèu conversion.

Dan 6:14 Eth rei se turbó fòrça ath sénter açò; se prepausèc liberar a Daniel, e enquiath ser s'esforcèc per sauvà'c.

14a- Eth rei s'encuede alavetz qu'a estat manipulats e hè tot çò de possible entà salvar a Daniel, a qui aprècie fòrça. Mès es sòns esfòrci seràn en vano e eth rei descorbís damb tristesa deuant tot açò: era letra aucís, mès er esperit da vida . Ath dar mès tard as òmes aguesta expression, Diu mòstre eth limit deth respècte as leis. Era vida pas pòt regular-se sus letres o tèxtes de lei. En sòn jutjament divin, Diu pren en compte detalhes qu'era letra mòrta dera sua lei escrita ignòre e es òmes sense Diu pas an era sabença entà hèr çò de madeish.

Dan 6:15 Mès aguesti òmes insistiren sus eth rei, e li dideren: As de saber, oh rei, qu'era lei des medos e des persas exigís que tota proibicion o decret confirmat peth rei sigue irrevocable.

15a- Es conspiradores arrebremen eth caractèr irrevocable (injustificado) des decisions prenudes peth rei des medos e des persas. Eth madeish ei atrapat pera sua cultura heredada. Mès compren que siguec victima d'un complòt contra Daniel.

Dan 6:16 Alavetz eth rei ordenèc que portèssen a Daniel e ac lancèssen ath varat des leons. Arresponec eth rei e didec a Daniel: Qu'eth tòn Diu, a qui servisses damb paciència, te liure!

16a- Eth rei se ve obligat a lançar a Daniel ath varat des leons, mès desire de tot còr qu'eth Diu ath que servís tan fidèlaments intervengue entà sauvà'c.

Dan 6:17 Portèren ua pèira e la poneren ara entrada deth potz; eth rei ac sagerèc damb eth sòn anèth e damb er anèth des sòns nòbles, entà que bric cambièsse respecto a Daniel.

17a- Ací era experiéncia viscuda per Daniel presente similituds damb er enterrament de Crist, cuya pòrta circular de pèira tanben siguec sagerada entà impedir era intervencion umana.

Dan 6:18 Alavetz eth rei siguec ath sòn palai; Passèc era net en ayunas, pas li portèc concubina e pas podèc conciliar eth sòn.

18a- Aquest comportament deth rei da testimòni dera sua sinceritat. Ath hèr aquestes causes, demòstre que vò agradar ath Diu de Daniel e obtier d'eth era sua salvacion. Aquest ei eth començament dera sua conversion ar unic Diu.

Dan 6:19 Eth rei se lheuèc ar amanecer e siguec apresuradamente ath varat des leons.

19a- Ua preparacion de pureza seguida d'ua net d'insomnio a causa dera sua ment tormentada peth pensament dera mòrt de Daniel e aquesta carrèra cap ath varat des leons ar amanecer pas son accions practicades per un rei pagano mès es d'un frair qu'estime ath sòn frair. En Diu.

Dan 6:20 Quan arribèc près deth potz, cridèc a Daniel damb votz trista. Arresponèc eth rei e didèc a Daniel: Poderie Daniel, siervo deth Diu viu, eth tòn Diu, a qui servisses damb paciéncia, liurar-te des leons?

20a- Ar apropar-se ath varat, cridèc a Daniel damb votz trista.

Eth rei demore mès tem e tem çò de peyor entà Daniel. Maugrat açò, era sua esperança demore demostrada peth hèt qu'era ahlama e li hè ua qüestion.

20b- Podèc Daniel, siervo deth Diu viu, eth vòste Diu, a qui servitz damb paciéncia, liurar-vos des leons?

Ath designà'c coma “ Diu viu ”, Darío da testimòni der inici dera sua conversion. Maugrat açò, era sua qüestion “ Podèc eth liurar-vos des leons? » Mos mòstre qu'encara pas ac coneish. De çò de contrari aurie dit “ volie liurar-te des leons?” » .

Dan 6:21 E Daniel didèc ath rei: Rej, viu entà tostem!

21a- En boca des conspiradores, en versículo 6, era expression auie pòc significat, mès ena de Daniel profetizaba er accès ara vida etèrna reservada as escuelhudi de Diu.

Dan 6:22 Eth mèn Diu envièc eth sòn angel e bocèc era boca des leons, es quaus pas me heren cap damatge, pr'amor que siguí trobat innocent deuant eth; e ne deuant tu, oh rei, è hèt bric dolent.

22a- En aquesta experiéncia, eth rei Darío s'encuede de cuán estúpida, injustificada e desaprobada ei era concepcion immutable des decretès reaus umans per part deth veritable Diu Viu a qui Daniel servís sense amagar-se.

Dan 6:23 Alavetz eth rei s'alegrèc fôrça e manèc trèir a Daniel deth clòt. Daniel siguec trèt deth clòt e pas se trobèc en eth cap herida, pr'amor que confiaue en sòn Diu.

23a- Alavetz eth rei se ponec fôrça alègre

Aguesta reaccion d'alegror naturau e espontanèa revèle un futur escuelhut per Diu pr'amor qu'eth rei a ara era certitud dera sua existéncia e deth sòn poder.

23b- Daniel siguec trèt deth clòt, e pas se trobèc en eth cap herida

Atau coma es ròbes des tres companhs de Daniel lançades ath horn sobrecalentado pas sigueren cremades.

23c- pr'amor qu'i auie confiat en sòn Diu

Aguesta confidança se revelèc ena sua decision de pas aubedir eth decret reau qu'aurie privat a Diu des sues oracions; Ua eleccion impossibla e inconcebible entad aguest modèl de fe puraments uman.

Dan 6:24 Eth rei ordenèc que portèssen as òmes qu'auien acusat a Daniel e les tirèssen en varat des leons, eri, es sòns hilhs e es sues hemnes; e abans de qu'arribèssen ath hons deth potz, es leons s'apoderèren d'eri e les trinquèren toti es uassi.

24a- Diu tornèc era situacion en contra des dolenti que planeaban eth mau. Pendent eth temps des reis persas que vieràn, era experiéncia serà renauida entath josieu Mardoqueo a qui eth cap Amán volerà aucir damb eth sòn pòble en tempsi dera reina Ester. Aquiu tanben serà Amán qui acabarà penjat ena horca preparada entà Mardoqueo.

Dan 6:25 E dempús d'açò eth rei Darío escriuec en toti es pòbles, e a totes es nacions, e a totes es lengües qu'abiten en tota era tèrra: Patz a vosati en abundancia.

25a- Aguest nau escrit deth rei ei eth de un òme conquistat peth Diu viu. En tot èster ara dins perfècta patz en sòn còr, use era sua posicion dominante entà parlar en tot eth pòble deth sòn reiaume, eth testimòni dera sua patz qu'arrecebec deth Diu veritable.

Dan 6:26 Jo mani qu'en tot eth mèn reiaume age temor e temor deth Diu de Daniel. Pr'amor qu'eth ei eth Diu viu e demore entà tostem; eth sòn reiaume jamès serà destruit, e eth sòn domeni durarà enquiara fin.

26a- Comandament qu'en tota era extension deth mèn reiaume

Eth rei ordene mès pas obligue ad arrés.

26b- temor e temor peth Diu de Daniel

Mès enriquít per aguesta experiéncia, impose era temor e era temor deth Diu de Daniel entà disuadir as autors d'un nau complòt fomentat contra Daniel.

26c- Pr'amor qu'eth ei eth Diu viu, e demore entà tostem

Demore qu'aguest testimòni sigue arrecebut en còr deth pòble deth reiaume, e entad açò ac vante e exalte.

26d- eth sòn reiaume jamès serà destruït, e eth sòn domeni durarà enquiara fin

eth caractèr etèrn deth cincau reiaume dera estatua.

Dan 6:27 Eth ei eth quau liure e sauve, eth quau hè senhaus e prodigios en cèu e ena tèrra. Siguec eth qui liurèc a Daniel deth poder des leons.

27a- Ei eth qui liure e qui sauve

Eth rei da testimòni de çò qu'a observat mès aguesta desliurança e aguesta salvacion sonque tanhen ath còs fisic, era vida de Daniel. Moscalerà demorar era venguda de Jesucristo entà compréner eth desir de Diu de liberar e salvar deth pecat. Mès soslinhem qu'eth rei naturauments sentie eth besonh de purificarse entà agradar ath Diu viu.

27b- que hè senhaus e prodigios enes cèus e ena tèrra

Eth libre de Daniel da testimòni d'aguestes senhaus e prodigios, accions sobrenaturales que Diu realizèc, mès uelh, eth diable e es sòns demònis tanben pòden falsificar cèrti miracles divini. Entà identificar entre es dus possibles origines, basta damb compréner quién se beneficie deth messatge liurat. Conduís ara obediencia ath Diu creador o ath sòn desaubediment?

Dan 6:28 Daniel prosperó pendent eth reinatge de Darío e pendent eth reinatge de Ciro eth persa.

28a- Comprenem que Daniel pas tornarà ena sua tèrra natal, mès es leçons que Diu li ensenhèc en Dan.9 li auràn hèt acceptar sense sofrir aguesta destinacion decidida peth sòn Diu.

Daniel 7

Dan 7:1 : En prumèr an de Belsasar rei de Babilonia, Daniel sonièc e vedec visions mentre jadie. Dempús escriuec eth sòn e li compdèc çò de principau.

1a- Eth prumèr an de Belsasar, rei de Babilonia

Ei díder en – 605. Des dera vision de Dan.2, an passat 50 ans. Mòrt, eth gran rei Nabucodonosor ei remplaçat peth sòn arrèhilh Belsasar.

Dan 7:2 : Daniel comencèc e didec: Vedí ena mia vision nocturna, e è ací es quate vents deth cèu bohèren sus era grana mar.

2a- Es quate vents deth cèu irromperen

Son es guèrres universaus qu'amien as dominadores a esténer eth sòn poder en en direccion entàs quate punts cardinaus , cap ath Nòrd, eth Sud, er Èst e er Oèst.

2b- ena grana mar

Era imatge pas ei halagadora entara umanitat, pr'amor qu'era mar, quitament grana, ei simbèu de mòrt. Pas ei, en projècte de Diu, er ambient preparat entad òme hèt ara sua imatge, segontes Gén.1. Eth sòn entorn ei era tèrra. Mès era umanitat a perdut, des deth pecat originau, peth sòn desaubediment, era sua imatge divina e ja non ei deuant es sòns uelhs puri e sants mès qu'animaus marini impuros e voraces que se devoran òm a uns auti jos es inspiracions deth diable e des demònis. En aguesta vision, era mar simbolize era massa anonima d'èssers umans.

Ath delà, er airau corbit pera profecia se hè referéncia en pòbles connectadi pes sòns aspèctes costiers que bordean era Mar Mediterranèa. Per tant, era mar jògue un papèr important enes accions beliques des conquistes des dominadores.

Dan 7:3 E gesseren dera mar quate bèsties granes, desparières òm de d'auti.

3a- E quate grani animaus gesseren dera mar

Trobam en ua naua vision er ensenhament dat en Daniel 2, mès aqui, es animaus remplacen es parts deth còs dera estatua .

3b- desparièra letres er un der aute

Coma es materiaus dera estatua de Dan.2.

Dan 7:4 Eth prumèr ère semblable a un leon , e auie ales d'agla; Guardè enquia que li arranquèren es ales; siguec l'heuat dera tèrra e lòc en pè coma un òme, e li siguec dat còr d'òme.

4a- Er Eth prumèr ère coma un leon e auie ales d'agla.

Ací era cap daurada deth rei caldeo de Dan.2 se convertís en un leon damb ales d'agla ; Emblema grauat enes pèires blus de Babilonia, orgulh deth rei Nabucodonosor en Dan.4.

4b- Guardè, enquia que li arranquèren es ales.

Era profecia se hè referéncia as sèt ans o sèt tempsi que Diu alhocardic pendent eth ath rei Nabucodonosor. Pendent aguesti 7 ans (sèt còps) de humillación profetizada en Dan.4:16, eth sòn còr uman siguec removido, remplaçat peth còr d'ua bèstia.

4c- siguec lheuada dera tèrra e lòc en pè coma un òme, e li siguec dat còr d'òme.

Ací se confirme era sua conversion ath Diu creador. Era sua experiéncia mos permet compréner que, entà Diu, er òme sonque ei òme quan eth sòn còr amie era imatge deth de Diu. Eth ac revelarà en sòn encarnación en Jesucristo, modèl divin perfècte d'amor e obediencia.

Dan 7:5 E è ací ua dusau bèstia, semblada a un os , qu'ère a un costat; auie tres costillas ena boca entre es dents, e li dideren: Lhèua-te, minge fòrça carn.

5a- E è ací ua dusau bèstia, semblada a un os , qu'ère a un costat

Dempús deth rei caldeo, eth cofre e es armes d'argent des medos e persas se convertissen en un os . Era precision “ qu'ère d'un costat ” illustre era dominacion persa qu'apareishec en dusau lòc dempús dera dominacion meda, mès es sues conquestes obtengudes peth rei Ciro 2 eth persa li dèren un poder fòrça major qu'eth des medos.

5b- auie tres costillas ena boca entre es dents, e li dideren: Lhèua-te, minge fòrça carn

Es persas dominaràn as medos e conquistaràn tres païsi: Lidia deth ric rei Creso en – 546, Babilonia en – 539 e Egipte en – 525.

Dan 7:6 Dempús d'açò guardè, e è ací d'aute qu'ère semblable a un leopard , e auie ena sua esquia quate ales coma d'ave; aguest animau auie quate caps e li siguec dat domeni.

6a- Dempús d'açò guardè, e è ací d'aute qu'ère semblable a un leopard.

Ídem, Eth ventre e es cueishes descarados des governants grècs se convertissen en un leopard damb quate ales d'audèth ; Es desanors deth leopard grèc ac convertissen en un simbèu deth pecat .

6b- e auie quate ales ena esquia coma un audèth

Es quate ales d'audèth associat ath leopard illustren e confirmen era extrèma velocitat des conquestes deth sòn joen rei Alejandro Magne (entre -336 e -323).

6c- aguest animau auie quate caps e li siguec dat domeni

Ací, “ quate caps ”, mès en Dan.8 seràn “ quate grani cuernos ” es quaus designen as governants grècs, successors d'Alejandro Magne: Seleuco, Ptolomeo, Lisímaco e Casandro.

Dan 7:7 Dempús d'açò guardè enes mies visions nocturnes, e è ací, i auie ua quatau bèstia, terribla , terribla e en grana manèra fòrta; auie grani dents de hèr, minjaue, partie e pisoteaba çò que demoraue; ère desparièr de toti es animaus anteriors e auie dètz cuernos.

7a- Dempús d'açò, guardè enes mies visions nocturnes, e è ací, i auie ua quatau bèstia, terribla , terribla e extraordinàriaments fòrta.

Ací nauaments es cames de hèr der Empèri Romano se convertissen en un monstre damb dents de hèr e dètz cuernos . Pr'amor que segontes Apocalipsis 13:2, eth sonque amie es critèris des 3 empèris anteriors: Fòrça deth leon , confirmat en aguest versículo a on s'especificue: extraordinàriaments fòrt ; Eth poder der os e era velocitat deth leopard. Damb er eretatge deth sòn pecat simbolizat pes sòns desaunors.

7b- auie grani dents de hèr, minjaue, partie e pisoteaba çò que sobraue;

Aguesti detalhs li atribuïssen tuades e massacres amiades a tèrme peth simbèu deth hèr roman que contunharàn enquiara fin deth mon, peth sòn domeni papal.

7c- ère desparièra de toti es animaus anteriors e auie dètz cuernos.

Es dètz cuernos representen as franqui, es lombardos, es alamanes, es anglosajones, es visigodos, es borgoñones, es suevos, es hérulos, es vándalos e es ostrogodos. Aguesti son es dètz reiaumes crestiani que se formaràn dempús der escrancament der Empèri Romano tre er an 395, segontes es explicacions dades per angel a Daniel en versículo 24.

Dan 7:8 E guardè es cuernos, e è ací d'aute cuerno petit gessie d'al mitan d'eri, e tres des prumèrs cuernos sigueren arrancadi deuant aqueth cuerno; e è ací, era auie uelhs coma uelhs d'òme, e ua boca que parlaue a altivez.

8a- Guardè es cuernos, e è ací, d'aute cuerno petit gessec d'al mitan d'eri

dètz cuernos ges eth cuerno petit , que designe era Itàlia des ostrogodos a on se tròbe era ciutat de Roma e era telefonada "santa sedença" papal, en Palai de Letrán ena Montanha Celio; Nòm latin que signifie: eth cèu.

8b- e tres des prumèrs cuernos sigueren arrancadi deuant aguest cuerno

Es cuernos arrancadi son cronològicamente: es tres reis baishadi deth versículo 24, a saber, es hérulos entre 493 e 510, dempús, successivaments, es vándalos en 533 e es ostrogodos en 538, que sigueren expulsadi de Roma peth generau Belisario per orde de Justiniano I e definitivaments derrotadi en Ràvena en 540. Pr'amor qu'auem de notar era conseqüència dera expression abans d'aguest cuerno . Açò signifie qu'eth Cuerno pas a poder militar personau e se beneficie dera fòrça armada des monarques que li temen ada eth e ath sòn poder religiós e, per tant, preferissen apiejà'c e aubedí'c. Aguest razonamiento serà confirmat en Dan.8:24 a on liegeram: eth sòn poder aumentarà, mès pas pera sua pròpria fòrça e eth vèrs 25 especificarà: peth sòn prosperidad e era capitada des sues artimañas, aurà arrogància en còr . Se demòstre atau qu'era vertat sonque arrecep confirmacion en tot acorropar messatges similars escampadi enes desparièrs capítols deth libre de Daniel e, mès largaments, en tota era

Bíblia. Separadi, es capítols deth libre “sagèren” era profecia e es sòns messatges, es mèss subtils e es mèss importants demoren inaccesibles.

8c- e è ací, era auie uelhs coma uelhs d'òme

En Apocalipsis 9, er Esperit precedís es sues descripcions damb eth tèrme coma . D'aguesta manèra, suggerís ua semblança d'aparència que pas ei ua realitat. Ací, egalaments, cau notar era semblança damb er òme encarnado ena sua perfeccion en Jesucristo, mèss sonque a era pretension d'açò. Mèss i a mèss, pr'amor qu'es “ uelhs ” simbolizen era clarividencia des profètes que Jesús neei tanben eth modèl perfècte. E er Esperit hè allusion ara pretension profètica deth papado qu'eventuauments establirà era sua sedença oficiau ena ciutat deth Vaticano, mot que signifie: profetizar, deth latin “vaticinare”. Era causa serà confirmada en Apocalipsis 2:20, quan er Esperit compare aquesta glèisa catolica romana damb era Jezabel que hec aucir as profètes de YaHWÉH, era hemna estrangèra qu'adoraba as Baales, maridada peth rei Acab. Era comparason se justifique pr'amor qu'eth papado hè qu'es veritables profètes de Diu en Crist morisquen enes hogueras dera inquisicion.

8d- e ua boca que parlaue a arrogància.

En aquest capítol 7, eth divin Cineasta e Director presente en “zoom” l'ère crestiana que li tanh especiuaments, eth periòde comprenut entre era fin der Empèri Romano e eth retorn glorioso de Crist en Miguel, eth sòn nòm celestial damb es angels. Anóncie era venguda d'un rei arrogant, perseguidor des sants deth Naut , qu'ataque es nòrmes religioses divines en tot sajar cambiar es tempsi e era lei , es dètz mandamientos mèss tanben d'autes ordenances divines. Er Esperit anóncie eth sòn puniment finau; serà “ consumit peth huec pes sòns mots arrogantes ”. Donques, era scèna deth jutjament celestial deth setau milenio se presente immediataments dempús dera mencion des sues arrogantes mots . Abans d'era, eth rei Nabucodonosor tanben i auie mostrada arrogància mèss acceptèc humildemente era leçon de humillación que Diu li dèc.

Jutjament celestial

Dan 7:9 Guardè mentre se plaçauen tròns. E er Anciano des Dies se seiguec. Eth sòn vestit ère blanc coma era nhèu, e eth peu dera sua cap ère coma lan pura; eth sòn tròn ère coma ahlama de huec, e es arròdes coma huec abrasador.

9a- Guardè, mentre se plaçauen tròns

Aguesta scèna represente eth temps deth jutjament que seràn amiadi a tèrme pes sants redimidos de Jesucristo ena sua preséncia, seigudi sus tròns , sus eth cèu segontes Apocalipsis 4, pendent es mil ans citadi en Apocalipsis 20. Aquest jutjament prepare es condicions entath jutjament finau, cuya execucion s'illustre en versículo 11.

9b- E se seiguec er anciano de dies.

Ei Crist deificado, er unic Diu creador. Era accion deth vèrb sèr-se indique eth cessament d'ua activitat depès, ei era imatge dera pòsa. Eth cèu ei dins absoluta patz. Ena Tèrra, es dolenti sigueren destruïdi ath retorn de Crist.

9c- Eth sòn vestit ère blanc coma era nhèu, e eth peu dera sua cap ère coma lan pura.

Eth blanc ei eth simbèu dera perfècta pureza de Diu que tanh a tota era sua natura ath nivèu des sòns vestidi , simbèus des sues òbres e eth peu dera sua cap qu'ei ua corona de sabença pura e perfècta, liura de tot pecat .

Aguest versículo suggerís Isaías 1:18: Vietz e supliquemos! Ditz YaHWÉH. S'es vòsti pecats son coma era escarlata, seràn blanqui coma era nhèu; se son ròis coma era púrpura, seràn coma lan.

9d- eth sòn tròn ère coma ahlames de huec,

Eth tròn designe eth lòc deth gran jutge, eth jutjament dera ment de Diu. Ei plaçat jos era imatge des ahlames de huec que seràn es uelhs de Crist era justícia en Apocalipsis 1:14 a on trobam es descripcions d'aguest versículo. Eth huec destruís, çò que li da ad aguest jutjament era intencion de destrúir as enemics de Diu e as sòns escuelhudi. Coma ja son mòrti, aguest jutjament se hè referéncia ara mòrt dusau qu'afectarà definitivaments as condemnadi.

9e- e es arròdes coma huec ardiente.

Eth tròn a arròdes comparades damb un huec abrasador que s'alugarà ena tèrra: Apocalipsis 20:14-15: era mòrt dusau ei eth lac de huec . Es arròdes suggerissen, per tant, eth moviment des jutges deth cèu ena tèrra entara execucion des senténcias pronunciades. Eth Diu viu, eth gran jutge, se mò e quan era tèrra sigue renauida e purificada, eth se moirà nauaments entà installar aqui eth sòn tròn Reau segontes Apocalipsis 21:2-3.

Dan 7:10 Un arriu de huec fluyó e gessec de deuant eth. Mil miles li serviren e dètz mil milions sigueren dins era sua preséncia. Es jutges se seigueren e se dauriren es libres.

10a- Un arriu de huec fluyó e gessec de deuant eth.

Eth huec purificador que descenerà deth cèu entà devorar es anmes des mòrti queigudi e dempús ressuscitadi, segontes Apocalipsis 20:9: E pugèren sus era faz dera tèrra, e entornegèren eth campament des sants e dera estimada ciutat . Mès descenec huec deth cèu e es devoró .

10b- Mil miles li serviren

Ei díder, un milion d'anmes, des escuelhudi redimidos dera tèrra.

10c- e dètz mil milions se presentèren ena sua preséncia

Dètz mil milions d'anmes terrenas cridades per Diu son ressuscitades e convocades deuant eth e es sòns jutges entà sofrir era justa senténcia divina dera mòrt dusau , quauquarren confirmat en Lucas 19:27: E as auti, portatz ací as mènns enemics , que m'an pas volut. Reina sus eri e aucís-les ena mia preséncia . D'aguesta manèra, er Esperit confirme es

mots que parlèc a trauès de Jesús en Mateo 22:14: Pr'amor que fòrça son es cridadi, mès pòqui es escuelhudi . Açò serà particularaments atau enes darrèri dies segontes Lucas 18:8: ... Mès quan vierà eth Hilh der Òme, trobarà fe ena tèrra?

10d- Es jutges se seigueren e se dauriren es libres.

Eth tribunau suprèm jutjarà sus era basa des testimònis que permeteren dictar senténcia e es actes d'acusacion adaptada individualmente entà cada condemnat. Es sòns libres contien era vida d'ua creatura, sauvada ena memòria per Diu, damb angels fidèus coma testimònis, actuauments invisibles entàs terrícolas.

Dan 7:11 Alavetz guardè, a causa des mots arrogantes que parlaue eth cuerno; e mentre guardaue, er animau siguec assassinat.

11a- Alavetz guardè, a causa des mots arrogantes que pronuncièc eth cuerno

Coma es mots " a causa de " Mots arrogantes ", indiquen, aguest versículo vò mostrar-mos era relacion cause e efècte que definís eth jutjament de Diu. Pas jutge sense causa.

11b- e mentre guardaue, auciren ar animau

S'eth quatau animau que represente era succession, era Roma Imperiau - dètz reiaumes europèus - era Roma Papal, ei destruït peth huec, ei a causa dera arrogante activitat orau dera Roma Papal; activitat que contunharà enquiath retorn de Crist.

11c- e eth sòn còs siguec destruït , liurat ath huec entà èster cremat

Eth jutjament tuste ath madeish temps eth cuerno petit e es dètz cuernos civius qu'ac sostengueren e participèren enes sòns pecats segontes Apocalipsis 18:4. Eth Lac de Huec dera mòrt dusau es devorará e destruirà .

Dan 7:12 As auti animaues se les privèc dera sua fòrça, mès se les concedic prolongación dera vida enquia cèrt temps.

12a- Es auti animaues sigueren despolhadi deth sòn poder

Ací, coma en Apocalipsis 19:20 e 21, er Esperit revèle que se preve ua destinacion desparièra entàs pecadores comuns deth paganismo, en tot èster eretièrs deth pecat originau transmetut des d'Adán as masses umanes ath long dera istòria terrenau.

12b- mès se les concedic ua extension de vida enquia cèrt temps

Aguesta precision signifie que era ventaja des empèris anteriors ar auer pas experimentat era fin dera sua dominacion ena fin deth mon coma ei eth cas deth quatau animau roman jos era sua darrèra forma de govèrn universau crestian en moment deth retorn de Jesucristo. Era fin deth 4 ei mercada pera sua complèta destruccion. Dempús d'açò, era tèrra demorarà desordenada e ueda a imatge der abisme de Gén.1:2.

Jesucristo, Eth hilh der òme

Dan 7:13 Guardè en visions nocturnes, e è ací, enes bromalhs deth cèu viege òm semblable ath hilh der òme; Arribèc ar Anciano des Dies e ac apropèren a eth.

13a- Guardè enes mies visions nocturnes, e è ací, sus es bromalhs deth cèu viege òm coma un hilh d'òme

Aguesta aparicion deth hilh der òme lance lum sus eth significat dat ath jutjament qu'acabam de mencionar. Eth jutjament aparten a Crist. Mès en temps de Daniel, Jesús encara pas i auie vengut, per çò que Diu s'imagina çò qu'artenherà mejançant eth sòn ministèri terrenau pendent era sua prumèra venguda ena tèrra des òmes.

13b- venguec ar anciano de dies, e ac apropèren a eth.

Dempús dera sua mòrt, ressuscitarà a se madeish, entà presentar era sua perfècta justícia que siguec sacrificada coma ofrenda ath Diu otratjat, entà obtier eth perdon des sòns fidèus escuelhudi, escuelhudi e seleccionadi per eth madeish. Eth quadre presentat ensenhe eth principi dera salvacion que s'obten mejançant era fe en sacrifici voluntari de Diu en Crist. E confirme era sua validesa deuant Diu.

Dan 7:14 E li dèren domeni, glòria e reiaume; e toti es pòbles, nacions e òmes de tota lengua li servien. Eth sòn domeni ei un domeni etèrn que pas passarà, e eth sòn reiaume jamès serà destruit.

14a- Li siguec dat domeni, glòria e reiaume

Es donades d'aguest versículo se resumissen en aguesti versículos de Mateo 28:18 ath 20 que confirmen qu'eth jutjament cèrtaments aparten a Jesucristo: Jesús, en tot apropar-se, les parlèc atau: Tota potestat m'a estat dada en cèu e ena tèrra. . Anatz, donques, e hetz discipols a totes es nacions, en tot cristianar-les en nòm deth Pair e deth Hilh e der Esperit Sant, e en tot ensenhar-les a salvar tot çò que vos è manat. E è ací, jo sò damb vosati toti es dies, enquiara fin deth mon .

14b- e toti es pòbles, nacions e òmes de tota lengua li servien

En tèrmes absoluts, serà ena naua tèrra, era vieja renauda e glorificada dempús deth setau milenio. Mès es redimidos auràn estat seleccionadi de toti es pòbles, nacions e lengües pera unica salvacion obtenguda per Jesucristo pr'amor que li serviren pendent era sua vida. En Apocalipsis 10:11 e 17:15 aguesta expression se hè referéncia ena Euròpa cristianizada e en mon occidentau. En aguest grop trobam eth milion d'escuelhudi salvos que servissen a Diu en versículo 10.

14c- e eth sòn reinatge jamès serà destruit

Es detalhs citadi en Dan.2:44 sus eth se confirmen ací: eth sòn reinatge jamès serà destruit.

Dan 7:15 En çò que tanh a mí, Daniel, eth mèn esperit se turbó laguens mí, e es visions dera mia cap m'aterrorizaron.

15a- Jo, Daniel, auie un esperit turbado laguens mí

Eth problèma de Daniel ei justificat, era vision anóncie un perilh entàs sants de Diu.

15b- e es visions ena mia cap m'espantèren.

Lèu era sua vision de Miguel aurie eth madeish efècte en eth, segontes Dan.10:8: Demorè sonque, e vedí aguesta grana vision; Me manquèren es fòrces, era mia cara cambièc de color e se descompuso, e perdí tot vigor. Explicacion: eth hilh der òme e Miguel son òm e era madeisha persona divina . Era paur caracterizarà eth reinatge de Roma, pr'amor qu'en aguestes dues dominacions successives, pas darà ath pòbli governants sants coma Nabucodonosor, Darío eth Medo e Ciro 2 eth Persa.

Dan 7:16 E m'apropè a òm que neèren aqui, e li preguntè era vertat sus totes aguestes causes. Me didec e me dèc era explicacion:

16a- Ací comencen es explicacions addicionaus dades per angel

Dan 7:17 Aguestes quate granes bèsties, aguesti son quate reis que se lheuaràn dera tèrra;

17a- Notatz-vos qu'aguesta definicion s'aplique tant as successions revelades en Dan.2 pera imatge dera estatua coma ací en Dan.7, pera des animaus .

Dan 7:18 Mès es sants deth Naut arreceberàn eth reiaume, e possediràn eth reiaume entà tostemp, des dera eternidad enquiara eternidad.

18a- Madeish comentari qu'entà es quate successions. Nauaments, eth cincau se hè referéncia ath reiaume etèrn des escuelhudi que Crist bastís sus era sua victòria sus eth pecat e era mòrt.

Dan 7:19 Alavetz volí saber era vertat sus era quatau bèstia, qu'ère desparièra de totes es autes, extrèmamens terribla, qu'auie dents de hèr e clavos de bronze, que devoraba, bricalhaue e pisoteaba çò que demoraue;

19a- qu'auie dents de hèr

Trobam ací, enes dents , eth hèr ja simbèu dera duresat der Empèri Romano designat pes cames dera estatua de Dan.2.

19b- e clavos de latón .

En aguesta informacion addicionau, er angel especificque: e clavos de bronze . Er eretatge deth pecat grèc demore atau confirmada per aguest materiau impuro, òm aleación que simbolize er empèri grèc en ventre e es cueishes dera estatua de Dan.2.

19c- qui mingèc, partic e pisoteó çò que demorèc

Minjar o profitar es causes conquistades, çò que les hè créisher – trincar , forçar e destruír – pisotear , despreciar e perseguir – Aguestes son es accions qu'es dues “Romas” successives e es sòns partidaris civius e religiosi practicaràn enquiath retorn. De Crist. En Apocalipsis 12:17: er Esperit designe as darrèri “adventistas” damb eth mot “ remanente ”.

Dan 7:20 E des dètz cuernos qu'i auie ena sua cap, e der aute que gessie, e deuant eth cual quègen tres, sus aqueth cuerno qu'auie uelhs, ua boca que parlaue a arrogància, e ua aparència major qu'es auti .

20a- Aguest versículo pòrte un detalh contradictòri ath versículo 8. Com s'amie ací eth “ cuerno petit ”? Ua aparència major qu'es auti? Aguesta ei tota era sua diferéncia damb es auti reis des dètz cuernos . Ei fòrça fèble e fragil e, maugrat açò, mejançant era credulidad e era temor de Diu que ditz representar ena tèrra, les domine e manipule ath sòn talent, saui raras excepcions.

Dan 7:21 E vedí aguest cuerno en tot hèr guèrra contra es sants, e prevaleciendo sus eri,

21a- Era paradòxa contunhe. Era afirmè encarnar era mèns nauta santidad e Diu l'acuse de perseguir as sòns sants. Alavetz sonque i a ua explicacion: mentís coma respire. Era sua capitada ei eth de ua immensa mentida enganhosa e devastadora , fòrça destructiva deth camini traçat per Jesucristo.

Dan 7:22 enquia que venguec er Anciano des Dies e dèc dret as sants deth Naut, e arribèc eth temps en qu'es sants possediren eth reiaume.

22a- Erosaments era bona notícia se confirme. Dempús des escuras accions dera Roma papal e es sòns partidaris civius e religiosi, era victòria finau arribarà a Crist e es sòns escuelhudi.

Es versículos 23 e 24 especificuen er orde de succession.

Dan 7:23 Atau me parlèc: Era quatau bèstia ei un quatau reiaume qu'existirà sus era tèrra, desparièra de toti es reiaumes, e que devorarà en tota era tèrra, era hollarà e la bricalharà.

23a- Er empèri roman pagano ena sua forma imperiau entre – 27 e 395.

Dan 7:24 Es dètz cuernos son dètz reis que se lheuaràn d'aguest reiaume. Dempús d'eri se lheuarà d'aute, desparièr deth prumèr, e derribarà a tres reis.

24a- Ei mercés ad aguesta precision que podem identificar aguesti dètz cuernos damb es dètz reiaumes crestiani formadi en territòri occidentau deth saturat e estrossejat Empèri Romano. Aguest territòri ei eth dera nòsta Euròpa actuau: era UE (o UE).

Dan 7:25 Parlarà mots contra eth Naut, e oprimirà as sants deth Naut, e demorarà cambiar es tempsi e era lei; e es sants seràn liuradi enes sues mans per temps, e tempsi, e era mitat d'un temps.

25a- Parlarà mots contra eth Naut

Diu concentre en aguest versículo era sua denóncia des pecats qu'atribuís ath regim papal roman e as sòns avesques predecessors de Roma, per qui eth mau cometut siguec popularizat, justificat e ensenhat as multituds ignorantes. Er Esperit enumera es acusacions en tot començar pes mèns grèus: es mots contra eth madeish Naut . Paradoxauments, es papes

afirmen servir a Diu e representà'c ena tèrra. Mès ei justaments aguesta pretension era quau constituís era fauta pr'amor que Diu de cap manèra apròve aguesta pretension papal . E coma resultat, tot çò que Roma ensenhe falsamente sus Diu li afècte personalaments.

25b- oprimirà as sants deth Naut

Era persecucion injusta des sants deth versículo 21 ací s'arrebrembe e se confirme. Es jutjaments son prononciadi per tribunaus religiosi qu'amien eth nòm de "Santa Inquisicion". La torture s'utilize entà obligar a persones innocentes a adméter era sua colpa.

25c- e demorarà cambiar es tempsi e era lei

Aguesta acusacion li da ath lector era oportunitat de restablir es vertats fonamentaues deth culte dat ath Diu veritable, viu e unic.

Eth polit orde establir per Diu siguec cambiat pes monges romans. Segontes Éxodo 12:2, Diu didec as ebrèus en éxodo d'Egipte: Aguest mes serà entà vosati eth primèr des mesi; serà entà tu eth primèr mes der an . Aguesta ei ua orde, pas ua simpla prepausa. E coma era salvacion ven des josivi segontes Jesucristo, des der Éxodo, tot èster qu'entre dins era salvacion entre tanben dins era familha de Diu a on eth sòn orde a de reinar e èster respectat. Aguesta ei era veritabla doctrina dera salvacion, e ac a estat des dera epòca des apostòls. En Crist, er Israèl de Diu prenec un aspècte espirituaue, pas ei mens eth sòn Israèl qu'establic entà eth eth sòn orde e es sues doctrines. Segontes Romans 11:24, eth pagano convertit ei empeatat ena arraitz e eth tronc ebrèu d'Abraham, e pas ath revèrs. Pablo li avertís contra era incredulidad que s'a tornat fatal entàs josivi rebèls der ancian pacte e serà egalaments fatal entàs crestians rebèls deth nau; que tanh dirèctaments ara fe catolica romana, e er estudi de Dan.8 ac confirmarà, des de 1843, es crestians protestantes.

Èm sonque ath començament d'ua longa revelacion profética a on era acusacion divina hèta en aguest versículo ei omnipresente pr'amor qu'es conseqüències son terribles e dramatiques. Es tempsi cambiadi per Roma preocupen:

1 – era pòsa sabático deth 4° mandamiento de Diu. Eth setau dia a estat remplaçat des deth 7 de març de 321 peth primèr dia, considerat dia secular e inici dera setmana per Diu. Ath delà, aguest primèr dia siguec imposit per emperaire roman Constantino I ath dedicà'c ara adoración d'eth "venerable solei invicto", solei divinizado pes paganos, ja en Egipte, simbèu bíblico deth pecat. Daniel 5 mos mostrèc com Diu punís es otratges que li hèn, atau er òme demore avertit e sap çò que li demore quan Diu ac jutjarà coma jutgèc e aucic ath rei Belsasar. Eth dissabte santificado per Diu des dera fondacion deth mon a era dobla característica de tractar-se deth temps e dera lei divina, coma mencione eth nòste versículo.

2 – Eth començament der an, qu'originalmente auie lòc en primauera, mot que signifie primèr còp, siguec cambiat entà auer lòc ath començament der iuèrn.

3 – Segontes Diu, eth cambiament de dia se produsís ath ser, en orde net dia, pas a medianoche, pr'amor qu'ei rítmico e mercat pes esteles qu'eth creèc damb aguesta intencion.

Eth cambiament ena lei ei fòrça mès prigond qu'eth tèma deth dissabte. Roma pas profanó es veires d'aur deth temple, s'autorizèc a cambiar eth tèxte originau des mots escriti per Diu damb eth dit sus es taules de pèira liurada a Moisés. Causes tan santes qu'a eth tocar era arca que se trobauen en eth, Diu les tustauè damb era mòrt immediata.

25c- e es sants seràn liuradi enes sues mans per un temps, tempsi e miei temps

Qué signifie un temps ? Era experiéncia deth rei Nabucodonosor mos da era responsa en Dan.4:23: Te tiraràn d'entre es òmes, abitaràs damb es bèsties deth camp, te daràn èrba entà minjar coma as bòus; e sèt tempsi passaràn sus tu , enquia que sàpies qu'eth Naut domine eth reiaume des òmes e ac da a qui volgues. Dempús d'aguesta dura experiéncia, eth rei didec en versículo 34: Passat eth temps soslinhat , jo, Nabucodonosor, aucè es mèns uelhs ath cèu, e era arrason tornèc a jo . È quirnòcha ath Naut, è vantat e glorificado ath que viu entà tostep, cuyo domeni ei domeni etèrn, e cuyo reiaume perdure de generacion en generacion . Podem dedusir qu'aguesti sèt tempsi representen sèt ans des de que comence e fenís era durada en transcors dera sua vida. Donques, çò que Diu cride temps ei eth temps que li pren ena Tèrra completar ua revolucion complèta deth solei. D'ací sorgissen fòrça messatges. Diu ei simbolizat peth solei e quan ua creatura se lhèue capinauta, entà poner-la en sòn lòc, Diu li ditz: “Da tornades ath torn dera mia divinidad e apren quién sò”. Entà Nabucodonosor, sèt torns son de besonh mès efectius. Aua leçon se harà referéncia ara durada deth reinatge papal tanben profetizada peth tèrme " temps " en aguest versículo. En tot comparar damb era experiéncia de Nabucodonosor, Diu punís er orgulh crestian en tot liurà'c ara estupiditat per un temps, tempsi e miei temps d'ans proféticos. Des deth 7 de març de 321, er orgulh e era ignorància ena estupiditat heren qu'es òmes acceptèssen respectar er orde que cambiauè un mandamiento de Diu; çò qu'er umil esclau de Crist pas pòt aubedir, de çò de contrari se separarie deth sòn Diu salvador.

Aguest versículo mos amie a cercar era valor reau e es dates der inici e fin d'aguesta durada profetizada. Descorbiram que represente 3 ans e sies mesi. De hèt, aguesta formula reapareisherà en Apocalipsis 12:14 a on a un parallel damb era formula 1260 dies deth versículo 6. Era aplicacion deth còdi d'Ezé.4:5-6, un dia per un an, harà possible entà compréner qu'aguesti son reauments 1260 ans longui e terribles, de patiment e mòrt.

Dan 7:26 Alavetz vierà eth jutjament, e eth sòn domeni li serà lheuàt, e serà destruït e destruït entà tostep.

2a- Destaque er interès d'aguesta precision: eth jutjament e era fin dera dominacion des papes arriben ath madeish temps. Açò pròve qu'eth jutjament mencionat pas començarà abans deth retorn de Crist. En 2021, es papes seguissen actius, per çò qu'eth jutjament citat en Daniel pas comencèc en 1844, frairs adventistas.

Dan 7:27 Eth reiaume, eth domeni e era granesa de toti es reiaumes jos eth cèu seràn dadi en pòble des sants deth Naut. Eth sòn reinatge ei etèrn e toti es governants li serviràn e aubediràn.

27a- Eth jutjament, per tant, ei plan executat dempús deth retorn glorioso de Crist e der arrebatamiento ath cèu des sòns escuelhudi.

27b- e toti es governants li serviràn e li aubediràn

Coma exemples, Diu mos mòstre es tres governants presentadi en aquest libre: eth rei caldeo Nabucodonosor, eth rei medo Darío e eth rei persa Ciro 2.

Dan 7:28 Ací feniren es mots. Jo, Daniel, ère sumamente turbado pes mèns pensaments, cambiè de color e sauvè aquesti mots en mèn còr.

28a- Era molèstia de Daniel encara ei justificada, pr'amor qu'a aquest nivèu es pròves dera identitat dera Roma papal encara manquen de fòrça; era sua identitat contunhe d'èster ua "ipotèsi" ja fòrça convincente, mès ara fin e ath cap ua "ipotèsi". Mès Daniel 7 constituís sonque era dusau des sèt planchas proféticas presentades en aquest libre de Daniel. E auem ja pogut veir qu'es messatges liuradi en Dan.2 e Dan.7 son identics e complementaris. Cada naua pagina mos portarà elements addicionaus que se superpondrán as estudis ja realizadi , refortilharàn e refortilharàn eth messatge de Diu qu'atau serà de mès en mès clar.

Era ipotèsi qu'eth " cuerno petit " d'aquest capítol 7 ei era Roma papal encara ei per confirmar. Era causa serà hèta. Mès arrebrebem ja aquesta succession istorica que tanh en Roma, " eth quatau animau monstruoso damb dents de hèr ". Designe er Empèri Romano, seguit des " dètz cuernos " des reiaumes europèus liures e independenti, que lisuccedic a eth, en 538, eth " cuerno petit " presumptiu papal, aquest " rei desparièr ", que " tres cuernos o tres reis ", es Hérulos, es Vándalos e es Ostrogodos son deuant eth degradadi entre 493 e 538 enes vèrsi 8 e 24.

Daniel 8

Dan 8:1 En an tresau deth reinatge deth rei Beltsasar, jo Daniel auí ua vision qu'i auie ath delà d'eth vist abans.

1a- A passat eth temps: 3 ans. Daniel arrecep ua naua vision. En aguesta, i a sonque dus animaus que s'identifiquen claraments enes versículos 20 e 21 damb es medos, es persas e es grècs qu'èren enes visions anteriores eth 2don e 3er Empèri des successions profetizadas. Damb eth temps, enes visions, es animaus s'ajusten de mès en mès claraments as ritos des ebrèus. Dan.8 presente un moton e un mascle cabrió ; es animaus aufridi en sacrifici deth Dia dera Expiación deth rito josieu. Atau podem notar eth simbèu deth pecat ena superposició der empèri grèc: eth ventre e es cueishes de bronze de Dan.2, eth leopard de Dan.7 e era craba de Dan.8.

Dan 8:2 Quan vedí aguesta vision, me semblèc qu'ère dins Susa, eth cap-lòc, dins era província d'Elam; e pendent era mia vision ère prèc der arriu Ulai.

2a- Daniel ei dins Persia prèc der arriu Karoun que dins eth sòn temps ère er Ulai. Era principau persa e er arriu simbèu d'un pòble indiquen un lòc geografic de referéncia entara vision que Diu les darà. Donques, es messatges proféticos proporcionen en aguest capítol donades geografiques valiosos que mancauen enes capítols 2 e 7.

Dan 8:3 E aucè es mèns uelhs e guardè, e è ací un moton ère ath costat der arriu, e auie cuernos; Aguesti cuernos èren nauti, mèc òm ère mèc naut qu'er aute e s'elevaue eth darrèr.

3a- Aguest versícolo resumís era istòria de Persia illustrada per aguest moton cuyo cuerno eth mèc naut ac represente pr'amor qu'en tot auer estat iniciauments dominat peth sòn aliat Meda, s'elevèc per darrèr còp damb era arribada ath poder deth rei Ciro 2 eth persa, en 539, eth darrèr contemporanèu de Daniel segontes Dan.10:1. Mès ací soslinhi un problèma de data reau, pr'amor qu'es istorians ignòren per complet eth testimòni ocular de Daniel qu'atribuís, en Dan.5:31, era conquista de Babilonia ath rei medo Darío, qui organizèc Babilonia en 120 satrapías segontes Dan. 6: 1. Ciro Arribèc ath poder dempús dera mòrt de Darío, per çò que

pas en an 539 mès un shinhau mès tard, o peth contrari, era conquista de Darío poderie auer agut lòc un shinhau abans dera data – 539.

3b- Ua sutileza divina apareish en aguest versículo, ena forma utilizada entà designar un cuerno petit e òm gran. Açò confirme qu'era expression “ cuerno petit ”, cuidadosamente evitada , ei especifica e exclusivaments estacada ara identitat de Roma.

Dan 8:4 Vedí ath moton en tot tustar damb es sòns cuernos ath cogant, ath nòrd e ath sud; cap animau podie resistir-li, e pas i auie arrés que liurèsse as sues victimes; Hec çò que volec e se tornèc poderós.

4a- Era imatge d'aguest versículo illustre es successives fases des conquestes persas que les condusissen cap ar empèri, era dominacion deth rei de reis.

En Cogant : Ciro 2 hec ua aliança damb es caldeos e es egipciani entre – 549 e – 539.

En nòrd : Lidia deth rei Creso ei conquistada en – 546

Ath meddia : Ciro conquiste Babilonia en tot succedir ath rei medo Darío dempús d'eth – 539 e posterioraments eth rei persa Cambises 2 conquistarà Egipte en – 525.

4b- e se hec poderós

Artenhec eth poder imperiau que hec de Persia eth prumèr empèri profetizado en aguest capítol 8. Siguec eth dusau empèri enes visions de Dan.2 e Dan.7. En aguest poder, er Empèri persa estenut enquiara mar Mediterranèa ataquèc en Grècia, que la detenguec en Maraton en – 490. Es guèrres se repreneren.

Dan 8:5 Mentre guardaue atentaments, è ací un mascle cabrió que viege deth cogant, e recorrie tota era tèrra sus era sua faz, sense tocar-la; aguesta craba auie un gran cuerno entre es uelhs.

5a- Eth versículo 21 identifique claraments ath mascle cabrió: Eth mascle cabrió ei eth rei de Javan, Eth gran cuerno entre es sòns uelhs ei eth prumèr rei . Javan, Ei er ancian nòm de Grècia. En tot hèr cas omiso des fèbles reis grècs, er Esperit base era sua revelacion en gran conquistador grèc Alejandro Magne.

5b- è ací, un mascle cabrió vin der oèst

Encara se dan indicacions geografiques. Era craba proven de Cogant en relacion ar Empèri Persa prenut coma lòc geografic de referéncia.

5c- e viatgèc per tota era tèrra sus era sua superfícia, sense tocar-la

Eth messatge ei análogo tàs quate ales der audèth deth leopard de Dan.7:6. Soslinhe era extrèma rapiditat des conquestes d'aguest joen rei macedonio qu'estenerà eth sòn domeni enquiari arriu Indo en dètz ans.

5d- aguesta craba auie un gran cuerno entre es uelhs

Era identitat se da en versículo 21: Eth gran cuerno entre es sòns uelhs ei eth primèr rei. Aguest rei ei Alejandro Magne (– 543 – 523). Er Esperit li da era aparència der Unicornio, un fabuloso animau mitic. Denóncia atau era imaginacion fértile e inagotable d'ua societat grèga qu'inventaue fábulas aplicades ara religion e cuyo esperit a traussat es sègles enquias nòsti dies en Cogant engañosamente crestian. Ei un aspècte deth pecat confirmat pera imatge deth mascle cabrió , er animau qu'exercie eth papèr deth pecat en sagrat rito annau d'eth “dia dera expiación”. Era crucifixión deth Mesías Jesús complida ena sua divina perfeccion aguest rito licalec cesar dempús d'eth... Pera fòrça, mejançant era destruccion deth temple e dera nacion josiva pes romans en an 70.

Dan 8:6 E vin ath moton qu'auie cuernos, que vedí parat ath costat der arriu, e correc sus eth damb tota era sua ira.

6a- Alejandro Magne lance eth sòn atac contra es persas cuyo rei ei Darío 3. Aguest darrèr ei derrotat en Issos, hugís en tot deishar enreire eth sòn arc, eth sòn escut e eth sòn saile, ath delà dera sua esposa e eth sòn eretièr, en – 333 Mès tard serà assassinat per dus des sòns grani.

6b- e correc cap ada eth damb tota era sua furia

Aguesta furia ei istoricaments justificada. Siguec precedit per aguest escambi entre Darío e Alejandro: “Abans de qu'Alejandro coneishesse a Darío, eth rei persa li envièc regals destinadi a soslinhar es sues respectives posicions coma rei e hilh; Alejandro ère encara un joen prince novato en art de. Guèrra (branca I, correja 89). Darío li envie ua bala, un látigo, un fren de shivau e ua caisha d'argent plen d'aur. Ua carta qu'acompanhe ath tresaur glosa es elements: era pilòta ei entà que contunhe de jogar coma eth mainatge qu'ei, eth fren entà ensenhar-li a controlar-se, eth látigo entà corregir-li e er aur represente eth tribut qu'es macedonios an de pagar-li er emperaire persa.

Alejandro pas mòstre signes d'ira, maugrat era paur des messatgèrs. Ath contrari, les demane que feliciten a Darius peth sòn delicadeza. Darío, ditz, coneish eth futur, donques que li regalèc a Alejandro ua pilòta que represente era sua futura conquista deth mon, eth fren signifie que toti se someteràn a eth, eth látigo serà entà punir a qui s'ausen a lhear-se contra eth e er eth aur suggerís eth tribut qu'arreceberà de toti es sòns súbditos”. Detalh profético, Alejandro auie un shivau ath que li ponec eth nòm de “Bucéfalo” que signifie, damb prefixe aumentativo, “cap”. En totes es sues batalhes, serà ara “cap” dera sua armada, arma dins man. E serà pendent “dètz ans” era “cap” governant deth mon corbit pera profecia. Eth sòn notoriedad promoirà era cultura grèga e eth pecat qu'era estigmatiza.

Dan 8:7 Ac vedí en tot apropar-se ath moton e enojándose damb eth; tustèc ath moton e li trinquèc es dus cuernos, sense qu'eth moton auesse fòrces entà resist'c; ac lancèc ath solèr e chò pisoteó, e pas auec qui rescatèsse ath moton.

7a- Era guèrra iniciada per Alejandro Magne: en – 333, en Issos, eth campament persa siguec derrotat.

Dan 8:8 E eth mascle cabrió se hec fòrça fòrt; mès quan se hec fòrt, se trinquèc eth sòn gran cuerno. Quate grani cuernos se lheurèn entà remplaçà'c, as quate vents deth cèu.

8a- eth sòn gran cuerno se trinquèc

En 323, eth joen rei (– 356 – 323) moric sense eretièr ara edat de 32 ans, en Babilonia.

8b- Quate granes cuernos se lheuèren entà remplaçà'c, as quate vents deth cèu.

Es substituïts deth rei mòrt sigueren es sòns generaus: es diadochi. Èren dètz quan Alejandro moric e pendent 20 ans lutèren entre eri enquiath punt qu'ara fin de 20 ans sonque demorèren quate subviventis. Cadun d'eri fondèc ua dinastia reau en país que dominaue. Eth mèis gran ei Seleuco coneishut coma Nicator, fondèc era dinastia "Seléucida" que reinó sus eth reiaume de Siria. Eth dusau ei Ptolemaios Lacs, fondèc era dinastia "Lagid" que reinó en Egipte. Eth tresau ei Cassandros que reina sus Grècia, e era cramba ei Lysimachus (nòm latin) que reina sus Tracia.

Eth messatge profético basat ena geografia contunhe. Es quate punts cardinaus des quate vents deth cèu confirmen era identitat des païsi des combatents en ahèr.

Eth retorn de Roma, eth cuerno petit

Dan 8:9 D'òm d'eri gessec un cuerno petit , que creishec fòrça cap ath sud, cap ar autan e cap ara tèrra mèis polida.

9a- Er aspècte d'aguest versículu descriu es extensions d'un reiaume qu'a eth sòn còp se convertirà en un empèri dominante. Maugrat açò, enes leçons anteriores e ena istòria deth mon eth reiaume successor de Grècia ei Roma. Aquesta identificacion se justifique ath delà pera expression "cuerno petit", qu'aguest còp, ath contrari de çò que se hec entath cuerno mejan, mèis cuert, se cite claraments. Açò mos permet díder qu'aguest "cuerno petit" simbolize, en aguest contèxt, era creishenta Roma republicana. Pr'amor qu'interven cap ar Èst, coma polícies deth mon, soent pr'amor qu'ei cridat a resòlver un conflicte locau entre oponentes. E aquesta ei justaments era arrason que justifique era imatge que seguís.

9b- D'òm d'eri gessec un cuerno petit

Eth dominador anterior siguec Grècia, e ei des de Grècia que Roma ven a dominar en aguesta zòna orientau a on se tròbe Israèl; Grècia, òm des quate cuernos.

9c- que s'espandís fòrça cap ath sud, cap ar èst e cap as païsi mèis bèis.

Eth creishement roman comence des dera sua situacion geografica cap ath sud prumèr. Era istòria ac confirme , Roma entre dins es Guèrras Púnicas contra Cartago, actuau Tunisia, cap a – 250.

Era següenta fasa d'extension se produsís cap ar èst en tot intervier en òm des quate cuernos : Grècia, cap a – 200. Siguec convocada aqui per la liga grèga etolia entà apiejar-la contra era liga aquea (Etolia contra Acaya). Ar arribar a solèr grèc, era armada romana jamès ac abandonar e tota Grècia se convertirie en colònia romana tre eth – 160.

Des de Grècia, Roma contunharà era sua expansion en tot pòner un pè en Palestiniana e Judea que se convertirà en – 63 en ua província de Roma conquistada pes armades deth generau Pompeyo. Ei aguesta Judea, qu'er Esperit lidesigne ada eth damb aguesta polida expression: Era mès polida des tèrres , expression citada en Dan.11:16 e 42, e Ezé.20:6 e 15.

Se confirme era ipotèsi, eth “ cuerno petit ” ei Roma

Aguest còp ja non se permeten dobles, eth regim papal de Dan.7 demore desenmascarado, atau, en tot sautar-se es sègles innecessarios, er Esperit mos amie ara ora tragica que, abandonada pes emperaires, Roma repren en eth eth sòn domeni jos ua forma religiosa d'Aparència crestiana que liatribuís ada eth es accions revelades pes simbèus deth versículo 10 que seguís. Aguestes son es accions deth rei “ desparièr ” de Dan.7.

Era Roma Imperiau e dempús era Roma Papal perseguissen as sants.

Dues lectures successives d'aguest unic vèrs.

Dan 8:10 Era s'elevèc ara armada deth cèu, e part d'aguesta armada e quauques des esteles hec descéner ena tèrra, e es pisoteó.

10a- Era se lheuèc ara armada deth cèu.

Ath díder " era ", er Esperit manten coma objectiu era identitat de Roma, ena sequéncia cronològica des sues extensions, dempús de diuèrses formes de govèrn que lihè allusion ada eth en Apocalipsis 17:10, Roma artenhèc er empèri jos eth reinatge der Eth emperaire roman Octaviano coneishut coma Augusto. E anèc pendent eth sòn temps que Jesucristo neishec der Esperit, en còs encara vèrge de María, era joena esposa de José; ambdús escuelhudi pera unica arrason d'apartier ath linaje deth rei David. Dempús dera sua mòrt, un còp ressuscitat per se madeish coma ac i auie anonciat, Jesús manèc as sòns apostòls e discipòls era mission d'anonciar era bona naua dera salvacion (er Evangèli) entà hèr escuelhudi en tot eth mon. En aguest moment Roma s'afrontaue ara mansedumbre e ath pacifismo crestian; era en papèr deth carnicero, es discipòls de Crist en des anhèths inolados. A còsta de fòrça sang de martires vessades, era fe crestiana s'estenec per tot eth mon e particularaments en cap-lòc der empèri, Roma. Era Roma imperiau seguidora se lhèue contra es crestians. En aguest versículo 10, se superponen dues accions de Roma. Eth prumèr se hè referéncia ar imperiau e eth dusau ath papal.

En regim imperiau ja podem atribuir-li es accions citades:

Se lheuèc ara armada deth cèu : s'afrontèc as crestians. Darrèr d'aguesta expression simbolica, armadi deth cèu , ei eth crestian escuelhut que Jesús ja i auie segontes eth nomenat as sòns fidèus: ciutadans deth reiaume des cèus . Ath delà, Dan.12:3 compare as veritables sants damb es esteles que tanben son era simiente d'Abraham de Gèn.15:5. En prumèra lectura, ausar-se a martirizar as hilhs e hilhes de Diu constituís ja entara Roma pagana ua accion arrogante e ua elevacion indigna e injustificada . En dusau lectura, era pretension

der avesque de Roma de governar coma Papa ar Escuelhut de Jesucristo des der an 538 ei tanben ua accion arrogante, e ua elevacion encara mès indigna e injustificada .

Hec quèir ath solèr partís d'aguesta armada e es esteles, e es pisoteó : les perseguic e les aucic entà distrèir ara sua poblacion enes sòns sables. Es perseguidores son principauments Nerón, Domiciano e Diocleciano, eth darrèr perseguidor oficiau entre 303 e 313. En ua prumèra lectura, aguest dramatic periòde ei corbit en Apo.2 jos es nòms simbolic "d'Éfeso ", eth moment en que Juan arrecep era sua divina Revelacion aperada " Apocalipsis" e " Esmirna ". En dusau lectura, atribuïdes ena Roma papal, aguestes accions se placen en Apo.2 jos es periòdes aperadi " Pérgamo ", ei díder, aliança trincada o adulterio e "Tiatira", ei díder, abominaciones e mòrts. En tot díder, e era es pisoteó, er Esperit impute ad ambdues Romas eth madeish tipe d'accions sanguinarias. Eth vèrb pisoteado e era sua expression pisoteado s'atribuïssen ena Roma pagana en Dan.7:19. Mès era accion de dralhar contunharà enquiara fin des 2300 tarde-deman deth versículo 14 d'aguest capítol 8 segontes era declaracion deth versículo 13: Enquia quan seràn holladas era santidad e era armada ? Aquesta accion se realizèc en temps de l'ère crestiana e per tant auem d'atribuïr-la ena Roma papal e es sòns supòrts monárquicos; qu'era istòria confirme. Maugrat açò, observem ua diferéncia importanta. Era Roma pagana sonque literalaments hè quèir ath solèr as sants de Jesucristo , deth temps que era Roma papal, a trauès dera sua faussa instruccion religiosa, les hè quèir ath solèr espiritualmente, abans de perseguir-les literalaments ath sòn còp.

Es persecucions esporadiques contunhèren damb alternancias de patz enquiara arribada der emperaire Constantino I que ponec fin as persecucions contra es crestians damb er edicte de Milà, eth sòn cap-lòc roman, en an 313, que constituís eth termini deth periòde de " dètz ans " de persecucions que caracterizen l'ère " Esmirna " d'Apocalipsis 2:8. Mejançant aguesta patz, era fe crestiana pas guanharà bric e Diu perderà fòrça. Pr'amor que sense era barrèra dera persecucion, es compromisi des inconversos ad aguesta naua fe abundan e se multipliquen en tot er empèri e especiuaments en Roma a on era sang des martirs fluyó mès.

Donques, ei damb aguest temps que podem connectar eth començament dera dusau lectura d'aguest versículo. Aqueth que Roma se hè en eth crestiana en tot aubedir es ordes der emperaire Constantino que, en an 321, acabe d'eméter un edicte qu'ordene eth cambiament deth dia de pòsa setmanau: eth setau dia, eth dissabte, ei substituït peth prumèr dia dera setmana; en aquera epòca, dedicada pes paganos ath culte deth diu " venerable solei invicto ". Aquesta accion ei tan seriosa coma béuer es veires d'aur deth temple , mès aguest còp, Diu pas reaccionarà, era ora deth jutjament finau serà sufisenta. Damb eth sòn nau dia de pòsa, Roma estenerà era sua doctrina crestiana per tot er empèri, e era sua autoritat locau, er avesque de Roma, guanharà en prestigi e supòrt, enquiara elevacion suprèma qu'eth títol papal li autregre per decret, en 533 , eth bizantino. Er emperaire Justiniano I. Pas siguec enquiara percaça des ostili ostrogodos qu'eth prumèr papa reinante, Vigilio, prenec eth sòn sèti papal en Roma, en Palai de Letrán bastit ena Montanha Celio. Era data 538 e era arribada deth prumèr Papa mèrque eth compliment des accions descrites en versículo 11 que seguís. Mès tanben ei eth començament des 1260 dies-an deth reinatge des papes e de tot çò que les tanh e que siguec revelat en Dan.7. Un reinatge continu qu'es sants son pendent eth, un còp mès, pisoteados ,

mès aguest còp, pera dominacion religiosa papal romana e es sòns partidaris civius, es monarques, e eth sòn apogeo... En nòm de Crist.

Accions especificas deth papado establides en 538

Dan 8:11 Era se lheuèc contra eth capitan dera armada, e li lheuèc eth sacrifici perpetuo , e derribó eth lòc, es fondaments deth sòn santuari.

11a- Ascendió deuant dera armada.

Aguest cap dera armada ei logic e bíblicamente Jesucristo, segontes Ef.5:23: pr'amor qu'eth marit ei cap dera hemna, coma Crist ei cap dera Glèisa , qu'ei eth sòn còs, e qu'eth neei Salvador. Eth vèrb " era ressuscitèc " ei plan escuelhut, pr'amor que justaments, en 538, Jesús ei dins eth cèu mentre eth papado ei dins era tèrra. Eth cèu ei dehòra dera sua posita mès " era ressuscitèc " en tot hèr creir as òmes qu'ac remplace ena tèrra. Des deth cèu, Jesús a pòques possibilitats d'evitar as òmes dera trapadèra que les tend eth diable. Ei mès, per qué ac harie, quan eth madeish eth liurament ad aguesta trapadèra e a totes es sues maladetes? Pr'amor qu'auem plan liejut, en Dan.7:25, " es sants seràn liuradi enes sues mans per un temps, tempsi (2 tempsi) e miei temps "; son liuradi intencionalmente peth Diu Crist, a causa deth cambiament des tempsi e dera lei . Era lei modificada en 321 per Constantino sus eth dissabte, per supausat, mès sustot, era lei modificada peth papado roman, dempús deth 538 a on pas ei sonque eth dissabte eth quau ei afectat e atacat, mès tota era lei qu'ei reelaborada en Roma. Version.

11b- li lheuèc eth sacrifici perpetuo

Soslinhi era abséncia deth mot sacrifici en tèxte ebrèu originau. Dit açò, era sua preséncia suggerís eth contèxt dera anciana aliança, mès pas ei atau, coma acabi de demostrar. Jos eth nau pacte , eth sacrifici e era ofrenda cesaron, era mòrt de Crist, a mitat dera setmana citada en Dan.9:27, hec qu'aguesti ritos siguessen inutills. Maugrat açò, quauquarren demorèc der ancian pacte: eth ministèri deth somi sacerdot e intercesor pes pecats deth pòble que tanben profetizó eth ministèri celestial que Jesús complic en favor sonque des sòns escuelhudi crompadi damb era sua sang des dera sua resurrecció. Crist tornèc ath cèu, qué demorèc per lheuar-li? Era sua foncion sacerdotal ei eth sòn papèr exclusiu d'intercesor entà perdonar es pecats des sòns escuelhudi. De hèt, des der an 538, er establiment ena tèrra, en Roma, d'un cap dera Glèisa de Crist hec qu'eth ministèri celestial de Jesús siguesse vano e inutil. Es oracions ja non passen per eth e es pecadores contunhen d'èster portadores des sòns pecats e des sues colpes cap a Diu. Heb.7:23 confirme aguesta analisi, en tot díder: " Mès eth, per cuanto demore entà tostemp, a un sacerdocio intransferible ". Eth cambiament de governant ena tèrra justifique es fruts abominables que produsís aguest cristianisme sense Crist; fruts profetizados per Diu a Daniel. Per qué es crestians sigueren afectadi per aguesta terribla maladeta? Eth següent versículo 12 darà era responsa: a causa deth pecat .

Era identificacion deth perpetuo que s'acabe de realizar servirà de basa entàs calculs en tot utilizar es durades 1290 e 1335 dies-an que se prepausaràn en Dan.12:11 e 12; era basa establida ei era data 538, quan eth cap papal terrenau panèc eth sacerdocio perpetuo .

11c- e derribó eth lòc era basa deth sòn santuari

A causa deth contèxt deth nau pacte, entre es dus possibles significats deth mot ebrèu "mecon" arrevirada per "lòc", conservè era sua traduccion "basatz", egalaments legitima e mejor adaptada ath contèxt de l'ère crestiana que se lihè referéncia ada eth era profecia .

Ua lectura rapida pas ve bric mès qu'un estudi suenhat guidat per Esperit e daurís es uelhs as sutilezas deth libre de Daniel a on soent se parle deth santuari , çò cual resulte confús. Maugrat açò, ei possible pas deishar-se enganhar en tot depéner deth vèrb que mèrque era accion que se realize en santuari .

Ací en Dan.7:11: era sua basa ei desrocada peth papado.

En Dan.11:30: ei profanado peth rei grèc perseguidor des josivi Antíoco 4 Epífanès en – 168.

En Dan.8:14 e Dan.9:26 pas se tracte de santuari mès de santidad . Eth mot ebrèu "qodesh" ei sistematicaments mau arrevirada en totes es traduccions des versions mès comunes. Mès eth tèxte ebrèu originau demore sense cambiaments entà dar testimoni dera vertat originau.

As de saber qu'eth tèrme " santuari " se hè referéncia exclusivaments ath lòc a on Diu ei dins persona. Des de que Jesús ressuscitèc e tornèc ath cèu, ja non i a cap santuari ena tèrra . Derribar Es bases deth sòn santuari signifie, per tant, socavar es fondaments doctrinales que pertòquen ath sòn ministèri celestial, qu'illustre totes es condicions dera salvacion. En efècte, un còp cristianat, era persona cridada a de poder beneficiar-se dera aprobacion de Jesucristo, que jutge era sua fe pes sues òbres e accèpte o pas perdonar es sòns pecats en nòm deth sòn sacrifici. Eth bautismo mèrque eth començament d'ua experiéncia viscuda jos eth just jutjament de Diu e pas era sua fin. Çò Que signifie que quan s'interromp era relacion dirècta entre es escuelhudi terrenaus e eth sòn intercesor celestial, era salvacion ja non ei possible e eth pacte sant se trinque. Ei un terrible drama espirituau ignorat pes masses umanes enganhades e sedusides des deth 7 de març de 321 e er an 538 en qu'eth sacerdocio perpetuo de Jesucristo siguec removido peth papa entath sòn benefici. Volcar Es bases deth pròpri santuari signifie tanben atribuïr as 12 apostòls que representen era basa o fundament des Escuelhudi, casa espirituau, ua doctrina falsamente crestiana que justifique e legaliza eth pecat contra era lei divina; çò que cap apostòl aurie hèt.

Dan 8:12 E era armada siguec liurada en sacrifici perpetuo a causa deth pecat; eth cuerno lancèc era vertat ath solèr e auec capitada enes sues enterprises.

12a- Era armada siguec liberat damb eth sacrifici perpetuo

En un lenguatge mès simbolic aguesta expression a eth madeish significat qu'era de Dan.7:25: era armada siguec liurada ... Mès ací er Esperit ahig damb era perpetua

12b - a causa deth pecat

O, segontes 1 Juan 3:4, a causa dera transgresión dera lei cambiada en Dan.7:25. Pr'amor que Juan didec e escriuec: Tot aqueth que peque, transgredís era lei, e eth pecat ei transgresión dera lei. Aquesta transgresión se remonte ath 7 de març de 321 e se hè referéncia, en primèr lòc, ar abandon deth sant dissabte de Diu; eth dissabte santificado per eth, des dera creacion deth mon, en unic e perpetuo " setau dia ".

12c- eth cuerno lancèc era vertat ath solèr

Era vertat contunhe d'èster un mot espirituauc que designe era lei segontes Sau.119:142-151: Era tua lei ei era vertat... Toti es tòns mandamientos son era vertat .

12d- e a capitada enes sòns esfòrci

S'er Esperit de Diu creador ac anoncièc d'antemano, alavetz pas vos estranhetz d'auer ignorat aquesta enganha, era major fraudaria espirituauc en tota era istòria des òmes; mès tanben, era mès grèu pes sues conseqüéncias de pèrta d'anmes umanes entà Diu. Eth vèrs 24 ac confirmarà en tot díder: Eth sòn poder aumentarà, mès pas pera sua pròpria fòrça; causarà estragos increibles, trionfarà enes sues enterpreses , destruirà as poderosi e en pòble des sants.

Preparacion entara Santificación

Enes leçons dades pes ritos religiosi der ancian pacte apareish constantaments aquest tèma dera preparacion ara santificación. Primèr, entre eth temps dera esclavitud e era entrada a Canaán, era celebracion dera Pasca ère de besonh entà santificar en pòble que Diu anaue a conduir ath sòn solèr nacionau, Israèl, era tèrra prometuda. De hèt, sigueren de besonh 40 ans de pròva de purificacion e santificación entà que s'artenhesse era entrada a Canaán.

Atau madeish, respectu ath dissabte mercat en setau dia d'ua ponuda de solei a d'auta, ère de besonh un temps prealable de preparacion. Es sies dies d'activitats seculares requerien un ruscat deth còs e un cambiament de ròba, aquestes causes tanben èren imposades ath sacerdot entà que podesse, sense perill entara sua vida, entrar ath lòc sant deth temple entà oficiar aqui eth sòn servici rituauc .

Era setmana dera creacion de sèt dies e 24 ores seguís eth modèl des sèt mil ans deth plan de salvacion de Diu. De manèra qu'es primèrs 6 dies representen es primèrs 6 milenios que Diu selecciona pendent eth as sòns escuelhudi. E eth setau e darrèr milenio constituís eth gran dissabte que Diu e es sòns escuelhudi amassadi en cèu gaudissen pendent eth de veritable e completa pòsa. Es pecadores son temporauments toti mòrti; excepto Satanás, que demore isolat en ua tèrra despoblada pendent aquest periòde de "mil ans" reveladi en Apocalipsis 20. Abans d'entrar a eth "cèu" es escuelhudi an d'èster purificados e santificados. Era purificacion pause ena fe en sacrifici voluntari de Crist, mès era santificación s'obten pera sua ajuda dempús deth bautismo pr'amor que, era purificacion s'impute, o s'obten d'antemano en nòm d'un principi de fe, mès era santificación ei eth frut obtengut en realitat en tota era sua vida.

Anma pes escuelhudi a traùs dera sua cooperacion reau damb eth Diu viu Jesucristo. S'obten mejançant ua luta que liure contra se madeish, contra era sua dolenta natura, entà resistir ath pecat.

Daniel 9:25 mos ensenharà, Jesucristo vin a morir en ua crotz entà que es sòns escuelhudi pas pequèssen mès, pr'amor que venguec entà póner fin ath pecat . Ara plan, acabam de veir en versículo 12, er Escuelhut crestian siguec liurat ath despotismo papal a causa deth pecat. Era purificacion ei, per tant, de besonh entà obtier era santificaci3n qu'arrés veirà sense eth a Diu coma ei escrit en Heb.12:14: Perseguitz era patz damb toti e era santificaci3n, qu'arrés veirà sense eth ath Senhor .

Aplicat as 2000 ans de l'ère crestiana des dera mòrt de Jesucristo enquiath s3n retorn en 2030, aguest temps de preparacion e santificaci3n serà revelat enes versículos 13 e 14 que seguissen. Contràriaments ara credença originau des adventistas, aguesta ère pas ei era deth jutjament que descriu Daniel 7, mès era dera santificaci3n de besonh a causa deth legat centenari de pecats legitimadi pes abominables ensenhaments dera Roma papal. Precís qu'era òbra de Reforma iniciada tre eth sègle XIII pas arthenec era purificacion e santificaci3n exigides damb tota justícia peth Diu salvador tres còps sants e perfèctaments pur.

Dan 8:13 Sentí parlar a un sant; e d'aute sant didec ath que parlaue: Enquia quan se complirà era vision deth sacrifici perpetuo e deth pecat devastador? Enquia quan seràn pisoteados eth santuari e era armada?

13a- Sentí parlar a un sant; e d'aute sant didec ath que parlaue

Sonque es veritables sants prenen consciència des pecats heredados de Roma. Les trobaram nauaments ena scèna dera vision presentada en Dan.12.

13b- Enquia quan se complirà era vision?

Es sants exigissen ua data que mèrque era fin des abominaciones romanes.

13c- sus eth sacrifici perpetuo

Es sants demanen ua data que mèrque era reanudaci3n deth sacerdocio perpetuo per part de Crist.

13d- e sus eth pecat devastador ?

Es sants demanen ua data que mèrque eth retorn deth setau dia, dissabte, cuya transgresi3n ei punida damb era devastaci3n romana e era des guèrres; e entàs s3ns transgresores aguest puniment durarà enquiara fin deth mon.

13e- Enquia quan seràn pisoteados eth santuari e era armada?

Es sants demanen ua data que mèrque era fin des persecucions papales aplicades contra eri, es sants escuelhudi per Diu.

Dan 8:14 E me didec: Dus mil tres centes tardes e maitins; alavetz eth santuari serà purificado.

14a- Des de 1991, Diu a dirigit eth mèn estudi sus aguest versículo mau arrevirat. Ací ei era sua veritabla traduccion deth tèxte ebrèu.

E me didec: Enquiara tarde deth maitin dus mil tres cents e justificadi seràn era santidad.

Coma pòden veir, eth tèrme des 23:00 tarde-deman ei destinat ara santificaciòn des escuelhudi per Diu tre era data que se determinarà entad aguest tèrme. Se pon en dobte era justícia etèrna obtenguda enquia alavetz peth bautismo. Era exigéncia deth Diu tres còps sants, coma Pair, Hilh e Esperit Sant, a cambiat e s'a enfortit peth besonh qu'es escuelhudi ja non pequen contra eth dissabte ne contra quina auta ordenança que sigue que gesque dera boca de Diu. Se restablís atau er estret camin de salvacion ensenhada per Jesús. E eth modèl des escuelhudi presentat en Noé, Daniel e Job justifique ath milion d'escuelhudi pes dètz mil milions queigudi deth jutjament finau de Dan.7:10.

Dan 8:15 Mentre jo, Daniel, vedie aguesta vision e tractaue de comprendre-la, è ací, se ponec deuant mí òm qu'auie aparéncia d'òme.

15a- Logicaments, a Daniel li agradarie compréner eth significat dera vision e açò li valerà en Dan.10:12, ua aprobacion justificada de Diu, mès jamès li serà concedit pleaments eth sòn desir coma era responsa de Diu en Dan. 12:9 ac mòstre: Eth arresponec: Ve, Daniel, pr'amor qu'aguesti mots seràn sauvadi en secrèt e sagerades enquiath temps dera fin .

Dan 8:16 E sentí era votz d'un òme al mitan d'Ulai; cridèc e didec: Gabriel, explica-li era vision.

16a- Era imatge de Jesucristo al mitan d'Ulai anticipe era leçon dada ena vision de Dan.12. Er angel Gabriel, siervo pròplèu de Crist, ei er encargat d'explicar eth significat de tota era vision des deth sòn inici. Donques, seguim cuidadosamente era informacion addicionau que se revelarà enes versículos que seguissen.

Dan 8:17 Alavetz arribèc près deth lòc a on jo ère; e quan eth s'apropèc, auí paur e queiguí de bruces. Me didec: Preste atencion, hilh d'òme, pr'amor qu'era vision se hè referéncia a un temps que serà era fin.

17a- Era vision des èssers celestiales causarà tostemp aguest efècte en òme de carn. Mès sigam atenti a çò qu'eth mos convida a hèr. Eth temps de finalizacion considerable començarà ara fin de tota era vision.

Dan 8:18 Mentre eth parlaue amb ieu, demorè atónito sus era mia cara. Me toquèc e me hec demorar-me a on ère.

18a- En aguesta experiéncia, Diu soslinhe era maladeta dera carn que pas iguale era pureza des còssi celestes des angels fidèus.

Dan 8:19 Alavetz me didec: Jo t'ensenharè çò que succedirà ara fin dera ira, pr'amor qu'i a un temps soslinhat entara fin .

19a- Era fin dera ira de Diu arribarà, mès aguesta ira ei justificada peth desaubediment crestian, eretatge dera doctrina papal romana. Eth cessament d'aguesta ira divina profetizada serà, per tant, parciau, donques que sonque cesará vertadièraments dempús dera destruccion totau dera umanitat, damb eth retorn en glòria de Crist.

Dan 8:20 Eth moton que vederes, qu'auie cuernos, son es reis des medos e des persas.

20a- Se tracte que Diu datz punts de referéncia as sòns escuelhudi entà que comprenen eth principi dera succession des simbèus presentadi. Es medos e es persas mèrquen eth contèxt istoric deth començament dera revelacion. En Dan.2 e 7 demorèren en dusau posicion.

Dan 8:21 Eth mascle cabrió ei eth rei de Javan, eth gran cuerno entre es sòns uelhs ei eth prumèr rei.

21a- Ath sòn còp, Grècia ei era dusau succession; eth tresau en Dan.2 e 7.

21b- Eth gran cuerno entre es sòns uelhs ei eth prumèr rei

Coma auem vist, se tracte deth gran conquistador grèc, Alejandro Magne. Eth gran cuerno, imatge deth sòn caractèr ofensiu e beligerante qu'eth rei Darío 3 hec mau en umiliar, pr'amor que li costèc eth sòn reiaume e era sua vida. Ath plaçar aquest cuerno pas ena tèsta mès entre es uelhs, er Esperit mòstre eth sòn insaciabla ànsia de conquista que sonque era mòrt poderà detier. Mès es uelhs son tanben clarividencia profética, e des dera sua neishença, un clarividente li a anonciat ua destinacion excepcionau e eth cre ena sua destinacion profetizado pendent tota era sua vida.

Dan 8:22 Es quate cuernos qu'an sorgit entà remplaçar aquest cuerno trincadi son quate reiaumes que sorgiràn d'aguesta nacion, mès pas seràn tan fòrtes.

22a- Trobam es quate dinasties grègues fondades pes quate generaus que succediren a Alejandro, encara viues dempús de 20 ans de guèrres entre es dètz qu'anèren a la debuta.

Dan 8:23 Ara fin deth sòn reinatge, quan es pecadores seràn consumidi, se lhearà un rei insolente e astuto.

23a- En tot sautar-se es tempsi intermediaris, er angel evoque l'ère crestiana de dominacion dera Roma papal. Ath hè'c, indique era intencion principau dera revelacion dada. Mès aguesta explicacion pòrte arrenhi d'aute ensenhament qu'apareish ena prumèra frasa d'aquest versículo: Ara fin deth sòn domeni, quan es pecadores seràn consumidi. Quiénes Son auesti pecadores consumidi que precedissen ara epòca deth regim papal? Auesti son es josivi nacionaus rebèls que refusèren a Jesucristo coma Mesías e salvador, libertador, òc, mès sonque des pecats cometudi e sonque en favor d'aqueri a qui Eth arreconeish pera qualitat dera sua fe. De hèt, sigueren consumidi en an 70 pes tropes de Roma, eri e era sua ciutat de Jerusalem, e açò per dusau còp dempús dera destruccion provocada per Nabucodonosor en an 586. Damb aguesta accion, Diu dèc pròva qu'era anciana aliança i auie fenit des d'alavetz. Era mòrt de Jesucristo a on en Jerusalem eth vè-ac de separacion deth temple s'esquincèc en dus, d'ensús a tà baish, en tot mostrar atau qu'era accion venguec de Diu madeish.

23b- se lhearà un rei insolente e astuto

Aguesta ei era descripcion que Diu hè deth papado caracterizat segontes Dan.7:8 pera sua arrogància e ací pera sua descaro . Agrega E ei ingenioso . Er artificio consistís en velhar era vertat e adoptar era aparència de çò que pas èm. Er artificio s'utilize entà enganhar ath prójimo, açò ei çò que hèn es successius Papes.

Dan 8:24 Eth sòn poder aumentarà, mès pas pera sua pròpria fòrça; causarà estragos increposables, trionfarà enes sues enterpreses, destruirà as poderosi e en pòble des sants.

24a- Eth sòn poder aumentarà

De hèt, descrit en Dan.7:8 coma un “ cuerno petit ”, eth versículo 20 li atribuís “ ua aparència major qu'es auti ”.

24b- mès pas pes sues pròpies fòrces

Un còp mès, era istòria confirme que sense eth supòrt armat des monarques, eth regim papal pas poderie auer existit. En tot auer estat eth prumèr supòrt Clovis, rei des franqui dera dinastia merovingia, dempús eth dera dinastia carolingia e, fin finau, eth dera dinastia Capeto, rara còp a mancat eth supòrt dera monarquia francesa. E veiram qu'aguest supòrt a un prètze que pagar. Açò se harà, coma exemple, damb era decapitacion deth rei francés Luis XVI, dera reina Maria Antonieta, des cortesanos monárquicos e deth clero catolic roman, es principaus responsables, dera guillotina installada en França enes caps-lòcs e ciutats de província, des revolucionaris francesi entre 1793 e 1794; dus ères de “Terrors” inscrites damb letres de sang ena memòria dera umanitat. En Apocalipsis 2:22 aguest puniment divin serà profetizado damb aguesti mots: È ací, jo la lanci sus un lhet e li envii gran tribulacion. A es quaus adulteran damb era , levat que s'arrepientan des sues òbres. Harè morir as sòn hilhs ; e totes es glèises saberàn que jo sò eth quau escudriña es ments e es còrs, e recompensaré a cadun segontes es sues òbres.

24c- causarà estragos increposables

Ena tèrra arrés pòt compdar-les, mès en cèu Diu sap eth nombre exacte e ena ora deth puniment deth jutjament finau, toti seràn expiados, des des mès petiti enquias mès terribles, pes sòn autors.

24d- aurà capitada enes sues enterpreses

Com anaue pas a auer capitada, quan Diu li dèc aguest papèr de punir eth pecat cometut peth sòn pòble que reclame era salvacion guanhada per Jesucristo?

24- Destruirà as poderosi e en pòble des sants.

En tot hèr-se passar per representants de Diu ena tèrra e en tot menaçar-les damb era excomuniacion que barrarie era sua entrada ath cèu, eth papado obten era sumision des grani e monarques dera tèrra occidentau, e mai encara des petiti, rics o praubes. , Mès toti ignorantes, peth sòn incredulidad e indiferencia deuant es vertats divines.

Des der inici de l'ère dera Reforma iniciada des de Pedro Valdo en 1170, eth regim papal reaccionèc damb furia en tot incitar contra es fidèus siervos de Diu, es unics veritables

sants tostemp pacifiqui e pacifiqui, es ligues catoliques assassines apiejades pes tribunaus dera inquisicion dera sua faussa santidad. Es jutges encapuchados qu'ordenèren terribles tortures as sants e a d'auti, toti acusadi de herejía contra Diu e Roma, lescalerà rénder compdes des sòns exacciones deuant eth Diu veritable ena ora deth jutjament finau recentaments profetizado en Dan.7: 9 e Apocalipsis 20:9 ath 15.

Dan 8:25 A causa dera sua prosperidad e dera capitada des sues maquinaciones, aurà arrogància en sòn còr, e destruirà a fòrça que viuïen en patz, e s'ensoberbecerá contra es caps des princes; mès serà trincada, sense esfòrç de man quauqu'ua.

25a- Peth sòn prosperidad e era capitada des sues artimañas

Aguesta prosperidad suggerís eth sòn enriquiment qu'eth vèrs restaque damb es sòns trucs . De hèt, auem d'usar enganhes , quan èm petiti e fèbles, entà obtier es rics, es sòs e es riqueses de tot tipe qu'enumera Apocalipsis 18:12 e 13.

25b- aurà arrogància en sòn còr

Açò, maugrat era leçon dada pera experiéncia deth rei Nabucodonosor en Dan.4 e era, mès tragica, deth sòn arrèhilh Belsasar en Dan.5.

25c- destruirà a fòrça òmes que viuïen en patz

Eth caractèr pacific ei frut deth veritable cristianisme, mès sonque enquia 1843. Pr'amor qu'abans d'aguesta data, e principauments, enquiara fin dera Revolucion Francesa, ara fin des 1260 ans de reïnatge papal profetizados en Dan.7:25, era faussa fe Se caracterize pera brutalidad qu'ataque o arrespon ara brutalidad. Sonque en aguesti tempsi era gentilesa e era patz mèrquen era diferéncia. Es nòrmes mercades per Jesús an pas cambiat des des tempsi apostólicos, era escuelhuda ei ua oelha qu'accèpte èster sacrificada, jamès un carnicero.

25d- e se lheuarà contra eth cap de caps

Damb aguesta precision ja non se permeten dobtas. Eth cap , citat enes versículos 11 e 12, ei en vertat Jesucristo, eth Rei de reis e Senhor de senhors qu'apareish ena glòria deth sòn retorn en Apocalipsis 19:16. E anèc ada eth a qui eth papado roman li lheuèc eth legitim sacerdocio perpetuo .

Dan 8:26 E era vision dera tarde e deth maitin que se parle ei veritabla. Pera tua part, mantè aguesta vision en secrèt, pr'amor que se restaque damb tempsi alunhadi.

26a- E era vision des tardes e des maitins en ahèr, ei veritabla

Er angel da fe dera origina divina dera profecia des “2.300 tarde-deman” deth versículo 14. Per tant, cride era atencion, fin finau, sus aguesta enigma qu'a d'èster illuminat e comprenut pes sants escuelhudi de Jesucristo quan arribarà eth moment. Arribèc entà hè'c.

26b- Pera tua part, mantè en secrèt aguesta vision, pr'amor que se hè referéncia a tempsi alunhadi.

De hèt, entre era epòca de Daniel e era nòsta, an passat apuprètz 26 sègles. E atau mos trobam en temps dera fin a on aguest mistèri a d'èster illuminat; era causa serà hèta, mès pas abans der estudi de Dan.9 que proporcionarà era clau essenciau entà realizar es calculs prepausadi.

Dan 8:27 Jo, Daniel, siguí fòrça dies languideciendo e malaut; Dempús me lheuè e m'aucupè des ahèrs deth rei. Me demorè estonat deuant era vision e arrés s'assabentèc.

27a- Aguest detalh que tanh ara salut de Daniel pas ei bric personau. Mos arrevire era extrèma importància d'arrecéber informacion de Diu sus es 2300 trigues-maitins profetizadas; pr'amor qu'atau coma era malautia pòt amiar ara mòrt, era ignorància dera enigma condemnarà ara mòrt espirituau etèrna as darrèri crestians que viueràn en temps dera fin .

Daniel 9

Dan 9:1 En an prumèr de Darío hilh d'Asuero, deth linaje des medos, que comencèc a reinar en reiaume des caldeos,

1a- Segontes eth testimòni ocular de Daniel, per tant innegable, aprenem qu'eth rei Darío de Dan.5:30 ei hilh d'Asuero, dera raça des medos; Donques, eth rei persa Ciro 2 encara pas ac a remplaçat. Eth prumèr an deth sòn reinatge siguec aqueth que conquistèc en eth Babilonia, en tot arrancar-l'ac atau as caldeos.

Dan 9:2 En prumèr an deth sòn reinatge, jo Daniel vedí enes libres qu'auien de passar setanta ans des des tarcums de Jerusalem, conformatz ath nombre d'ans qu'eth Senhor i auie dit ath profèta Jeremías.

2a- Daniel se hè referéncia as escrits proféticos de Jeremías, eth profèta. Mos da un bèl exemple de fe e de confidança que junh as siervos de Diu jos eth sòn guardar. Confirme atau aguesti mots de 1 Cor.14:32: Es esperits des profètes son subjèctes as profètes . Daniel viuèc en Babilonia grana part des 70 ans profetizados sus era deportacion deth pòble ebrèu. Tanben li interèsse eth tèma deth sòn retorn en Israèl, que segontes eth aurie d'èster pro apròp. Entà obtier responses de Diu dirigit uua magnifica oracion qu'anam a estudiar.

Era oracion modèl dera fe d'un sant

Era prumèra leçon d'aguest capítol 9 de Daniel ei compréner per qué Diu volie qu'apareishesse en aguesta part deth libre de Daniel.

En Dan.8:23 a trauès dera anóncia profético des pecadores consumidi , arrecebem era confirmacion qu'es josivi dera nacion d'Israèl anèren nauaments condemnadi e destruïdi peth huec pes romans en an 70, per totes es causes que Daniel va a coheissar ena sua oracion. Ara plan, quién siguec aguest Israèl presentat ena prumèra aliança damb eth Diu viu des d'Abraham enquias 12 apostòls e discipòls de Jesucristo, en tot èster eth madeish josieu? Sonque ua mòstra de tota era umanitat, donques des d'Adán es òmes an estat parièrs escarte dera sua color de pèth que va des de fòrça clar enquia fòrça escur. Mès quinsevolhe que sigue era sua raça, era sua etnia, causes transmetudes genéticamente de pair e mair a hilhs e hilhes, eth sòn comportament mentau ei identic. Segontes eth principi de deshojar era margarideta, "t'estimi, un shinhau, fòrça, apasionadamente, locamente, bric", es òmes reproduissen aguesta gamma de sentiments cap ath Diu viu creador de totes es causes quan descorbís era sua existéncia. Ath delà, eth gran Jutge ve que diden entre eth èster d'eth, persones fidèls qu'ac estimen e li aubedissen, uns auti que diden estimà'c, mès li desaubedissen, uns auti que viuen era sua religion damb indiferéncia, uns auti que la viuen damb còr dur e mordaz que les torne fanáticos e, en extrèm, pas supòrten era contradiccion e mens encara les retrègues e apiegen er assassinat der oponente insuportable. Aguesti comportaments se trobèren entre es josivi, coma encara se tròben entre es òmes en tota era planeta Tèrra e en totes es religions que, maugrat açò, pas son parièrs.

Era oracion de Daniel ven a qüestionar-te, en quina d'aguestes conductes t'arreconeishes? Se non ei era de qui estime a Diu e li aubedís coma testimòni dera sua fidelitat, qüestione era tua concepcion dera fe; arrepiéntete e da-li a Diu un frut d'arrepentimiento sincèr e reau coma ac harà Daniel.

Era dusau arrason dera preséncia d'aguesta oracion en aguest capítol 9 ei qu'aquiu se tracte e desvolòpe era causa dera darrèra destruccion d'Israèl, en an 70 pes romans: era prumèra venguda deth Mesías ena tèrra des òmes . E en tot auer refusat ad aguest Mesías cuyos unics defèctes èren era perfeccion des sues òbres que les condemnauen, es caps religiosi lheuèren en pòble contra eth, damb acusacions calumniosas, totes desmanteladas e contradichas pes hèts. Alavetz basèren era sua acusacion finau en ua vertat divina, en tot acusar a eth, un òme, de preténer èster eth Hilh de Diu. Es anmes d'aguesti caps religiosi èren neres coma eth carbon d'un larèr en tot cremar que les consumirà en moment dera justa ira. Mès eth major error des josivi pas siguec aué'c aucit, mès aué'c pas arreconeishut dempús dera sua divina resurrecció. Deuant es miracles e bones òbres que realizauen es sues dotze apostòls, s'endurecieron coma Faraon en sòn temps e çò atestiguaron en tot dar mòrt ath fidèu diácono Esteban a qui eri madeishi acalhauèren sense recórrer aguest còp as romans.

Era tresau arrason d'aguesta oracion ei qu'assumís eth papèr d'ua darrèra observacion trista ara fin d'ua longa experiéncia viscuda en relacion damb Diu ; un testimòni, ua espècia de testament deishat pera aliança josiva ath rèste dera umanitat. Pr'amor qu'ei en aguesta

deportacion a Babilonia que cesa era demostracion preparada per Diu. Ei cèrt qu'es josivi tornaràn ath sòn solèr nacionau, e que per un temps Diu serà aunorat e aubedit, mès era leiautat desapareisherà rapidaments, ath punt qu'era sua subervivença sonque pòt justificar-se pera sua darrèra pròva de fe basada ena prumèra. Venguda deth Mesías, pr'amor qu'a d'èster, un hilh d'Israèl, un josieu entre es josivi.

Era quatau arrason d'aguesta oracion se base en hèt qu'es fautes declarades e coheissades an estat totes complides e renauides pes crestians dera sua epòca, des der abandon deth dissabte eth 7 de març de 321 enquias nòsti dies . Era darrèra institucion oficiau quironòcha des de 1873 e individualmente des de 1844 a pas escapat ara maladeta deth temps, des de que Jesús era vomitò en 1994. Er estudi des darrèri capítols de Daniel e deth libre Apocalipsis explicarà aquestes dates e es darrèri mistèris.

Ara escotem atentaments a Daniel en tot parlar a Diu Todopoderoso.

Dan 9:3 Tornè era mia cara cap a Jehová eth Senhor, entà tornar-me ara oracion e ara súplica, ath dejun, e en tot préner cilicio e cendre.

3a- Daniel ja ei vielh, mès era sua fe pas afeblís e era sua connexion damb Diu se presèrve, alimente e manten. En sòn cas, en tot èster eth sòn còr prigondaments sincèr, eth dejun, eth cilicio e es cendres an un significat reau. Aquestes practiques indiquen era fòrça deth pròpri desir d'èster escotat e concedit per Diu. Eth dejun mòstre era superioritat dada ara responsa de Diu en comparason damb es plasers de minjar. En aquest plantejament ei era idèa de dider-li a Diu ja non voi víuer sense era tua responsa, sense arribar ath suicidi.

Dan 9:4 Oré a Jehová eth mèn Diu e li coheissè: Senhor, Diu gran e temible, que sauve eth tòn pacte e a misericòrdia que te neestimen e sauen es tues mandamientos.

4a- Senhor, Diu gran e temible

Israèl ei exiliat en Babilonia e a pagat entà apréner que Diu ei gran e maravilloso.

4b- tu que sauves eth tòn pacte e as misericòrdia que te neestimen e sauen es tues mandamientos!

Daniel demòstre que coneish a Diu donques qu'extrè es sòns arguments deth tèxte deth dusau des dètz mandamientos de Diu, qu'es infortunados catolics desconceishen ath long des sègles d'escuror, pr'amor que soberanamente, eth papado prenece era iniciatiua de l'heuar-l'ac de dessus. Version des dètz mandamientos, pr'amor que s'ahigec un mandamiento centrat ena carn entà mantier eth nombre en dètz; un bon exemple de descarò e enganha denunciada en capítol anterior.

Dan 9:5 Auem pecat, auem hèt iniquidad, auem estat impíos e rebèls, mos auem escartat des tòns mandamientos e des tòns jutjaments.

5a- Pas poderiem èster mès cèrti e mai clari pr'amor qu'aguestes son es fautes qu'amièren en Israèl ara deportacion, excepto que Daniel e tres des sòns companhs pas sigueren colpables d'aguest tipe de falta; açò pas li empedís abraçar era causa deth sòn pòble mentre amie artenhi eth pes dera sua colpa.

Ei alavetz quan en 2021 auem d'encuedar-mos que nosati tanben, es crestians, servim ad aguest madeish Diu que pas càmbie segontes era sua declaracion en Mau.3:6: Pr'amor que jo sò eth Senhor, pas cambiament; e vosati, hilhs de Jacob, auetz pas estat consumidi . Serie apropiat díder "encara pas consumit". Pr'amor que des de que Malaquíás escriuec aguesti mots, Crist apareishec, es hilhs de Jacob ac refusèren e li dèren mòrt, e cossent damb eth mot profetizada en Dan.8:23, feniren en tot èster consumidi en an 70 pes romans. E se Diu pas càmbie, açò signifie que'es crestians desleiaus que transgreden es sòns mandamientos, en prumèr lòc eth dissabte santificado, seràn tustadi encara mès qu'es ebrèus e es josivi nacionaus dera sua epòca.

Dan 9:6 Auem pas escotat as tòns siervos es profètes, que parlèren en tòn nòm as nòsti reis, as nòsti princes, as nòsti pairs e en tot eth pòble dera tèrra.

6a- Ei vertat, es ebrèus son colpables d'aguestes causes, mès qué podem díder des crestians que, quitament ena darrèra institucion establida per eth, son colpables des madeishes accions?

Dan 9:7 Tua, oh Jehová, ei era justícia, e nòsta era vergonha en aguest dia, entàs òmes de Judá, e entàs abitants de Jerusalem, e entà tot Israèl, atau es quaus son apròp que son coma eth luenh, dins toti es païsi a on les perseguíretz a causa dera infidelidad que vos sigueren colpables.

7a- Eth puniment d'Israèl siguec terrible, auec fòrça mòrts e sonque es sobreviventi aueren era oportunitat d'èster deportados a Babilonia e des d'aquiu escampadi per toti es païsi der empèri caldeo e der empèri persa que li succedic. Era nacion josiva s'a dissolvut en tèrres estrangères e, maugrat açò, segontes era sua promesa, Diu lèu amassarà as josivi en sòn solèr nacionau, era tèrra des sòns pairs. Qué poder e poder a aguest Diu viu! Ena sua oracion, Daniel exprimís tot er arrepentimiento qu'aguest pòble a de demostrar abans de tornar ena sua tèrra santa, mès sonque quan Diu serà ath sòn costat.

Daniel coheisse era infidelidad josiva punida per Diu mès alavetz quin puniment entàs crestians que hèn çò de madeish? Deportacion o mòrt?

Dan 9:8 Senhor, vergonha entà nosati, entàs nòsti reis, entàs nòsti princes e entàs nòsti pairs, pr'amor qu'auem pecat contra tu.

8a- Se cite eth mot terrible, eth mot "pecat". Quién Poderà pòner fin ath pecat que cause tant patiment? Aguest capítol darà era responsa. Vau era pena apréner e arrebrembar ua leçon: Israèl sofric es conseqüències des decisions e comportaments des reis, caps e pairs qu'ac governèren. Atau qu'ací i a un exemple a on se pòt encoratjar eth desaubediment as caps corruptos entà demorar ena benediccion de Diu. Aguesta ei era eleccion que heren Daniel e es sues tres companhs e son benditos per açò.

Dan 9:9 Damb Jehová eth nòste Diu sigue misericòrdia e perdon, pr'amor que li auem desaubedit.

10a- En situacion de pecat sonque demore ua esperança; confiad en Diu bon e misericordioso entà que vos concedisque eth sòn perdon. Eth procès ei perpetuo, eth josieu dera anciana aliança e eth crestian dera naua an eth madeish besonh de perdon. Tanben ací Diu prepare ua responsa que licalerà pagar cara.

Dan 9:10 Auem pas aubedit era votz de Jehová eth nòste Diu, entà seguir es sues leis qu'eth ponec deuant nosati per miei des sues siervos es profètes.

10a- Èst ei tanben eth cas des crestians en an 2021.

Dan 9:11 Tot Israèl a traspasat era tua lei, e s'a escartat de sénter era tua votz. Alavetz sigueren vessades sus nosati maladetes e imprecaciones, que son escrites ena lei de Moisés, siervo de Diu, per quanto auem pecat contra Diu.

11a- Ena lei de Moisés, Diu efectivaments avertic en Israèl contra eth desaubediment. Mès dempús d'eth, eth profèta Ezequiel, contemporanèu de Daniel, deportado 13 ans dempús de Daniel, ei díder, 5 ans dempús de qu'eth rei Joaquín, frair de Joacim, a qui succedic, se trobèsse cautivo en arriu Quebar plaçat entre eth Tigris e er Éufrates. Aquiu Diu ac inspirèc e li hec escriuer messatges qu'aué trobam ena nòsta Bíblia. E ei en Ezé.26 a on trobam ua succession de puniments cuyo modèl se tròbe aplicat espiritualmente, mès non solaments, enes sèt trompetas der Apocalipsis en Apocalipsis 8 e 9. Aguest estonant semblat confirme que Diu reauments pas càmbie. Es pecats son punidi en nau pacte coma çò èren en ancian.

Dan 9:12 A complit es mots que parlèc contra nosati e contra es nòsti governants que mos governauen, e a portat sus nosati junhe calamidad gran , coma jamès a succedit jos tot eth cèu eth quau arribèc en Jerusalem.

12a- Diu a pas afeblit, complís damb eth madeish suenh es sues anóncies de bendecir o maudíder, e era “ calamidad ” que flagelèc en pòble de Daniel a coma objectiu avertir as nacions qu'aprenen aquestes causes. Mès qué vedem? Maugrat eth testimòni escrit ena Bíblia, aquesta leçon contunhe d'èster ignorada quitament per qui la liegen. Arrebrembe aquest messatge: Diu prepare entàs josivi e dempús d'eri, entàs crestians, d'outes dues granes calamidades que seràn revelades en rèste deth libre de Daniel.

Dan 9:13 Coma ei escrit ena lei de Moisés, tota aquesta calamidad a vengut sus nosati; e pas auem orado a Jehová eth nòste Diu, ne mos auem escartat de nòstes iniquidades, ne auem atengut ara tua vertat.

13a- Eth mensprètz pes causes que Diu i auie escrit ena Bíblia ei perpetuo tanben, en 2021 es crestians tanben son colpables d'aquesta falta e cren que Diu pas les va a contradecir. Tanpòc s'escarten des sòns iniquidades e pas son mès atenti ara vertat bíblica mès tan importanta entath nòste temps dera fin, era sua vertat profética revelada de manèra intensa e comprensibla, donques qu'es claus entara comprenença son quitament dins era madeisha Bíblia.

Dan 9:14 Jehová a velhat per aguest mau, e ac a portat sus nosati; pr'amor que just ei Jehová eth nòste Diu en tot çò qu'a hèt, mès nosati auem pas aubedit era sua votz.

14a- Qué mès pogui díder? Reauments! Mès sapiatz plan que Diu a preparat junhe calamidad fòrça major entara umanitat actuau, e pera madeisha causa. Vierà, entre 2021 e 2030, en forma de guèrra nucleara cuya mission divina ei aucir a un tèrç des òmes segontes Apocalipsis 9:15.

Dan 9:15 Ara donques, oh Jehová Diu nòste, que treigueres en tòn pòble dera tèrra d'Egipte damb era tua man poderosa, e que heres eth tòn nòm coma eth de aué, auem pecat, auem cometut iniquidad.

15a- Daniel mos arrebrebe per qué Diu condemne era incredulidad. Ena tèrra, era existéncia deth pòble josieu atestigua aguest hèt extraordinari a causa d'un poder sobrenatural, er éxodo d'Egipte deth pòble ebrèu. Tota era sua istòria se base en aguest hèt milagroso. Pas auem era oportunitat de presenciar aguest éxodo, mès arrés pòt negar qu'es descendientes d'aguesta experiéncia seguissen aué entre nosati. E entà profitar mejor aguesta existéncia, Diu liurèc en aguest pòble ar òdi nazi pendent era Dusau Guèrra Mondiau. Era atencion dera umanitat se dirigic atau as subreviventi qu'en 1948 obtengueren eth sòn reasentamiento en solèr dera sua anciana patria perduda des der an 70. Diu sonque deishèc quèir sus es sues caps es mots des sòns pairs qu'auien dit ath governador roman Poncio Pilato sus Jesús. , Entà obtier era sua mòrt, citi "qu'era sua sang quètz sus nosati e sus es nòsti hilhs". Diu les arresponec ath pè dera letra. Mès es crestians de totes es denominacions an ignorat vergonzosamente aguesta leçon divina, e podem compréner per qué, donques que toti compartissen era sua maladeta. Es josivi refusèren ath Mesías, mès es crestians despreciaron es sues leis. Per tant, la condemne de Diu d'ambdús ei perfèctaments justificada.

Dan 9:16 Senhor, conformatz ara tua grana misericòrdia, aluenha-te era tua ira e era tua furor dera tua ciutat Jerusalem, dera tua santa montanha; pr'amor qu'a causa des nòsti pecats e des iniquidades des nòsti pairs, Jerusalem e eth tòn pòble son oprobio entà toti es quaus mos entornegen.

16a- Daniel repren ací un argument que Moisés i auie presentat a Diu: qué diderà eth pòble que presenciarà eth puniment deth sòn pòble? Diu ei conscient deth problèma donques qu'eth madeish declare sus es josivi, per boca de Pablo en Rom.2:24: Pr'amor qu'eth nòm de Diu ei blasfemado entre es gentiles per causa de vosati, coma ei escrit . Hè allusion ath tèxte d'Eze.16:27: E è ací, è estenut era mia man contra tu, è redusit era porción que t'i auie assignat, t'è liurat ara voluntat des tòns enemics, es hilhes des Filisteos, que s'avergonhiren dera vòsta conducta criminau . En sòn compasió, Daniel encara a fòrça qu'aprèner sus eth jutjament de Diu sus era sua ciutat Jerusalem. Mès quan ditz " Jerusalem e eth tòn pòble son un oprobio entà toti es quaus mos entornegen " pas se confon, pr'amor que s'eth puniment d'Israèl auesse produsit enes paganos ua temor saludable e un desir de servir ad aguest Diu veritable, eth puniment aurie Auie un interès reau. Mès aguesta trista experiéncia dèc pòqui fruts, bric insignificants, donques qu'a era s'a dera conversion deth rei Nabucodonosor e deth rei Darío eth Medo.

Dan 9:17 Ara donques, oh Diu nòste, escote era oracion e súplica dera tua siervo, e per amor deth Senhor resplandezca era tua cara sus eth tòn santuari desolado.

17a- Çò que Daniel demane serà concedit mès pas pr'amor que Diu ac estime, mès simplaments pr'amor qu'aguest retorn en Israèl e era reconstrucció deth temple son dins eth sòn projècte. Maugrat açò, Daniel ignòre qu'eth temple, que de hèt serà rebastit, serà nauaments destruit en an 70 pes romans. Per açò era informacion qu'arreceberà en aguest capítol 9 ac guarirà dera importància tan josiva qu'encara li da ath temple de pèira bastida en Jerusalem; eth temple dera carn de Crist lèu ac harà vano, e per açò serà nauaments destruit en an 70 pes armades romanes.

Dan 9:18 Diu mèn, preste audida e escote! Daurís es uelhs e guarde es nòsti tarcums, guarde era ciutat que s'invoca eth tòn nòm! Pr'amor que pas ei sus eth pera nòsta justícia que vos presentam nòstes súplicas, mès pes vòstes granes misericòrdies.

18a- Ei vertat que Diu i auie escuelhut en Jerusalem entà hèr d'era eth lòc santificado peth sòn gloriosa preséncia. Mès eth lòc ei sant sonque quan Diu ei aqui, e des der an 586, aguest ja non ère eth cas. E, peth contrari, es tarcums de Jerusalem e eth sòn temple dèren testimòni dera imparcialidad dera sua justícia. Aguesta leçon siguec de besonh entà que es òmes guardèssen ath Diu veritable coma un èster viu que ve, jutge e reaccione a diferéncia des deidades paganas idólatras que sonque se restaquen damb es angels dolenti deth campament deth diable. Er òme fidèu servís a Diu mès er òme desleiau utilize a Diu entà dar-se legitimitat religiosa deuant qui ac entornegen. Era compasió de Diu que liapele ada eth Daniel ei reau e lèu darà era pròva mès polida d'açò, en Jesucristo.

Dan 9:19 Senhor, escote! Senhor, perdone! Senhor, preste atencion! Actue e pas tardes, per amor a tu, oh Diu mèn! Pr'amor qu'eth tòn nòm ei invocado sus era tua ciutat e sus eth tòn pòble.

19a- Era auançada edat de Daniel justifique era sua insisténcia pr'amor que, coma Moisés, eth sòn major desir personau ei poder experimentar aguest retorn ena sua tèrra "santa". Vò èster testimòni dera reconstrucció deth sant temple qu'un còp mès portarà glòria a Diu e en Israèl.

Dan 9:20 E maugrat açò parlè e oré, e coheissè eth mèn pecat e eth pecat deth mèn pòble Israèl, e presentè es mèns súplicas a Jehová eth mèn Diu pera santa montanha deth mèn Diu;

20a- Pas ei d'estranyar que Diu estime a Daniel, ei un modèl d'umilitat que li encante e arrespon ath critèri de santidad qu'exigís. Tot òme ei falible mentre visque en un còs de carn e Daniel pas ei era excepció. Coheisse es sòns pecats, conscient dera sua extrèma feblesa, coma toti moscau hèr. Mès era sua qualitat espiritua personau pas pòt corbir eth pecat deth pòble, pr'amor qu'eth ei sonque un òme, eth madeish imperfècte. Era solució vierà de Diu en Jesucristo.

Dan 9:21 Encara parlar en oracion, quan er òme Gabriel, a qui abans i auie vist en vision, volèc cap a mí ara ora dera ofrenda dera tarde.

21a- Eth temps escuelhut per Diu entara visita de Gabriel ei eth dera ofrenda vespertina, ei díder, eth deth sacrifici perpetuo d'un anhèth que profetiza pera tarde e peth maitin era futura ofrenda voluntària deth còs perfèctaments sant e innocent de Jesucristo. Morirà crucificado entà expiar es pecats des sòns unics escuelhudi que constituïssen eth sòn unic pòble veritable. Per tant, demore establít eth ligam damb era revelacion que se li darà de contunh a Daniel.

Fin dera oracion: era resposta de Diu

Dan 9:22 M'ensenhèc e parlèc amb ieu. Me didec: Daniel, è vengut ara a daurir eth tònd entendement.

22a- Era expression “daurís era tua intelligéncia” signifie qu'enquia alavetz, era intelligéncia ère barrada. Er angel parle sus eth tèma deth plan salvador de Diu que se mantenguec amagui enquiath moment dera sua amassada damb eth profèta escuelhut per Diu.

Dan 9:23 Quan comencèretz a orar, gessec eth mot, e è vengut a dider-vos; pr'amor qu'ès estimat. Preste atencion ath mot e compren era vision!

23a- Quan comencères a orar, gessec eth mot

Eth Diu deth cèu ac i auie organizat tot, eth moment dera amassada ara ora perpetua e er angel Gabriel designe a Crist per “eth Vèrb” coma harà Juan ar inici deth sòn Evangèli: eth Vèrb se hec carn . Er angel ven a anonciar-li “eth Mot” que vò díder que ven a anonciar-li era venguda de Crist profetizada des de Moisés segontes Deut.18:15 ath 19: Eth Senhor, eth tònd Diu, te lheuarà d'al mitan de tu. , 'Entre es tòns frairs, un profèta coma jo: ac escotaratz! Atau arresponerà ara peticion que heres a Jehová eth tònd Diu en Horeb eth dia dera assemblada, quan dideres: Pas sente mès era votz de Jehová eth mèn Diu, ne veigue mès aguest gran huec, entà pas morir. Eth SENHOR me didec: Çò qu'an dit ei bon. Les lheuarè d'entre es sòns frairs Profèta coma tu ponerè es mèns mots ena sua boca, e eth les parlarà tot çò que jo li mane . E se quauqu'un pas escote es mèns mots que parli en mèn nòm, li harè responsable . Mès eth profèta qu'age era audacia de parlar en mèn nòm un mot que jo li è pas manat díder, o que parle en nòm d'auti dius, aguest profèta serà punit damb era mòrt.

Aguest tèxte ei fonamentau entà comprèner era colpa des josivi en sòn arrefús ath Mesías Jesús pr'amor que complic damb toti es critèris profetizados sus era sua venguda. Prenut entre es òmes e transmissor deth mot divin, Jesús corresponie ad aguesta descripcion e es miracles que realizaue atestiguaban era accion divina.

23b- pr'amor qu'ès un estimat

Per qué Diu estime a Daniel? Simplaments pr'amor que Daniel ac estime. Er amor ei era arrason que Diu creèc per eth vida entàs creatures liures tèsta a eth. Ei eth sòn besonh d'amor era quau a justificat eth naut prètz que licalerà pagar entà obtié'c de quauques des sues creatures umanes terrenas. E ath prètz dera sua mòrt, que licalerà pagar, aqueri qu'escuelhe se convertiràn enes sòns companhs etèrni.

23c- Preste atencion ath mot e compren era vision!

Quin mot ei, eth mot der angel o eth "Mot" divin amagada en Crist? Çò Qu'ei segur ei qu'ambdues son possibles e complementàries pr'amor qu'era vision se harà referéncia a "eth Mot" que vierà en carn en Jesucristo. Donques, compréner eth messatge ei de soma importància.

Era profecia des 70 setmanes

Dan 9:24 Setanta setmanes an estat designades entath tòn pòble e entara tua santa ciutat, entà detier es transgresiones e póner fin as pecats, entà expiar era iniquidad e portar era justícia etèrna, entà sagerar era vision e eth profèta, e ungir. Eth Lòc Sant.

24a- Setanta setmanes an estat talhades deth tòn pòble e dera tua ciutat santa

Eth vèrb ebrèu "hatac" signifie en prumèr sens talhar o rebanar ; e sonque en sens figurat, "determinar o apariar". Conservi eth prumèr significat, pr'amor que da sentut ad aguesta accion d'Abraham que concrète era sua aliança damb Diu mejançant un sacrifici, en Gén.15:10: Abram prenec toti aguesti animaus, les partic pera mitat e ponec cada tròç òm cap ar aute. Er aute; mès pas compartic es audèths . Aguest rito illustre era aliança entre Diu e eth sòn siervo. Ei per açò qu'aguest vèrb "talhar" prenerà eth sòn significat complèt en "era aliança hèta damb fòrça pendent ua setmana" en versículo 27. Aguesti "fòrça" son es josivi nacionaus entà cuyo benefici, eth benefici dera fe en Crist crucificado ei presentat prumèr. Eth dusau interès d'aguest vèrb talhar ei qu'es 70 setmanes d'ans d'aguest capítol 9 se talhen enes "2300 tragues-maitins" de Dan.8:14. E d'aguesta cronologia se despren ua leçon qu'antepone era fe crestiana ara fe josiva. D'aguesta manèra, Diu mos ensenhe qu'en Jesucristo da era sua vida entà aufrir-la coma redención per tota credenta digna dera sua salvacion en tota era umanitat. Er ancian pacte licalc desaparéisher quan Jesús vessèc era sua sang entà trincar eth sòn nau pacte damb es escuelhudi de tota era tèrra.

Eth libre de Daniel preten ensenhar aguesta salvacion universau en tot presentar-mos es conversions des reis contemporanèus de Daniel; Nabucodonosor, Darío eth medo e Ciro eth persa.

Eth messatge ei òm advertencia solemne que menace en pòble josieu e ena sua ciutat santa Jerusalem, a qui se li a dat un termini de 70 setmanes. Ací nauaments eth còdi d'Ezé.4:5-6 da un dia per un an, era durada represente en totau 490 ans. Daniel a d'auer dificultats entà compréner eth significat d'ua menaça contra era sua ciutat que ja ei dins tarcums.

24b- entà detier es transgresiones e póner fin as pecats

Imaginatx-vos çò que passaue pera ment de Daniel ar escotar aguestes causes quan acabaue d'invocar a Diu en oracion peth perdon des sòns pecats e es pecats deth sòn pòble. Eth comprenrà rapidaments de qué se tracte. Mès nosati madeishi comprenem plan era exigéncia divina exprimida. Diu vò obtier des sòns escuelhudi que sauve, que pas pequen mès, que ponen fin as sues transgresiones des sues leis en tot póner atau fin as pecats cossent

damb çò qu'escriuerà er apostòl Juan en 1 Juan 3: 4: Tot aqueth que peque, transgrede era lei, e eth pecat ei transgresión dera lei . Aguest objectiu ei dirigit as òmes qu'an de lutar contra era sua natura maligna entà pas tornar a pecar.

24c- entà expiar era iniquidad e portar era justícia etèrna

Entath josieu Daniel , aguest messatge evoque eth rito d'eth "dia dera expiación", ua hèsta annau a on celebren era eliminacion des pecats mejançant eth sacrifici d'un mascle cabrió. Aguest simbèu tipic deth pecat representèc en Grècia en Dan.8 e era sua preséncia placèc era profecia ena atmosfèra espirituaual d'aguest "dia d'expiación". Mès com pòt era mòrt d'ua craba eliminar es pecats s'era mòrt d'auti animauals sacrificadi ath long der an a pas arthenhut eliminar-les? Era responsa ad aguest dilèma se da en Heb.10:3 ath 7: Mès era memòria des pecats se renauís cada an damb aguesti sacrificis; pr'amor qu'ei impossible qu'era sang de braus e de mascles cabríos lhèue es pecats . Per açò Crist, en tot entrar dins eth mon, didec: Sacrifici e ofrenda pas voleres, mès me formères un còs ; Auetz pas acceptat olocausts ne sacrificis peth pecat. Alavetz didí: È ací, vengui (en rollo deth libre se parle de jo) a hèr, Oh Diu, era tua voluntat . Es explicacions dades per apostòl Pablo ei fòrça clar e logiques. D'açò se dedusís que Diu s'a reservat entà se, en Jesucristo, era òbra d'expiación pes pecats anonciadi per angel Gabriel a Daniel. Mès a on ère Jesucristo dins aguest rito d'eth "dia dera expiación"? Era sua perfècta innocéncia personau, que simbolicaments ac convertie en anhèth pascual de Diu que lhèue es pecats deth mon, se hec cargue des pecats des sòns escuelhudi simbolizadi peth mascle cabrió deth rito dera expiación. Er anhèth siguec amagat peth mascle cabrió entà que er anhèth morisse peth mascle cabrió qu'i auie suenhat. Ar acceptar era sua mòrt ena crotz entà expiar es pecats des sòns escuelhudi, pecadi qu'eth neère responsable, en Crist Diu les dèc era pròva mès polida deth sòn amor per eri.

24d- e portar era justícia etèrna

Aguesta ei era erosa conseqüéncia dera mòrt deth Mesías salvador. Aguesta justícia qu'er òme, des d'Adán, pas podec produsir ei imputat as escuelhudi entà que a traucès dera sua fe en aguesta demostracion d'amor divin, per pura gràcia, les sigue imputada , iniciauments, era justícia perfècta de Jesucristo . Dera fe venç ath pecat. E quan açò desapareish per complèt, se ditz que s'impartís era justícia de Crist. Er estudiant se torne coma eth sòn Mèstre. Sus aguestes bases doctrinales se bastic era fe des apostòls de Jesús. Abans de qu'eth temps e es poders escuri les transformen, en tot ampliar atau eth camin estret ensenhat per Jesucristo. Aguesta justícia serà etèrna sonque entàs fidèus escuelhudi, aqueri qu'escoten e arresponen en obediencia as justes demandes de Diu.

24- entà sagerar era vision e eth profèta

O, entà que era vision se complisque damb era aparicion deth profèta anonciat. Eth vèrb sagerar hè allusion ath sagèth de Diu que da atau ara profecia e ath profèta que se presentarà ua autoritat e legitimitat divina complèta e indiscutibla. Era òbra qu'ei per realizar-se ei sagerada damb eth sòn divin sagèth reau. Eth nombre simbolic d'aguest sagèth ei "sèt: 7". Designe tanben era plenitud que caracterize era natura deth Diu creador e era deth sòn Esperit. Era basa d'aguesta eleccion ei eth bastiment deth sòn projècte ath long de sèt mil ans, per çò que dividic eth temps en setmanes de sèt dies coma es sèt mil ans. Era profecia des 70

setmanes da atau un papèr ath nombre (7), eth sagèth deth Diu viu en Apocalipsis 7. Es versículos que seguissen confirmaràn era importància d'aguest nombre "7".

24f- e ungir eth Lòc Sant

Aguesta ei era uncióon der Esperit Sant que Jesús arreceberà en moment deth sòn bautismo. Mès pas mos confonam, eth todon qu'aterrèc sus eth des deth cèu auie un solet objectiu, eth de convèncer a Juan que Jesús ère efectivaments eth Mesías anonciat; eth cèu da testimòni d'eth. Ena tèrra, Jesús tostemp siguec Crist e en forma de qüestions seleccionades as sacerdotès, eth sòn ensenhament ena sinagoga ara edat de 12 ans ei pròva d'açò. Entath sòn pòble, que neishec entre eth e creishec, era sua mission oficiau auie de començar damb era sua bautismo ena tardor der an 26 e auie de liurar era sua vida ena primauera der an 30. Eth títol Sant de Santos eth designe damb dignitat donques qu'encarna en forma de carn ath Diu viu qu'aterrorizó as ebrèus en tempsi de Moisés. Mès eth Lòc Sant viueth auie un simbèu materiau ena tèrra; eth lòc sant o santuari deth temple de Jerusalem. Ère un simbèu deth cèu, aguesta dimension inaccessible ara umanitat a on se tròben Diu e es sòns angels. Sedença deth jutjament divin e lòc deth sòn tròn, Diu coma Jutge demorèc era sang de Crist entà validar eth perdon des pecats des escuelhudi pendent es 6 milenios fixadi entad aguesta seleccion. Era mòrt de Jesús complic atau era "hèsta dera expiación" suprèma. S'a obtengut eth perdon e toti es ancians sacrificis aprovadi per Diu an estat validadi. Era uncióon deth Lòc Sant se hège en Dia dera Expiación rociando era sang deth mascle cabrió sacrificat en propiciatorio, un autar plaçat sus era arca que contiege es mandamientos transgredidos de Diu. Entad aguesta accion, un còp ar an, s'autorizaue ath somi sacerdot a penetrar mès delà deth velhi de separacion, ath lòc sant. Atau, dempús deth sòn resurreccióon, Jesús amièc ath cèu era expiación dera sua sang entà arreceber eth domeni, era legitimitat entà salvar as sòns escuelhudi mejançant era imputacióon dera sua justícia e eth dret de condemnar as pecadores impenitentes, incluididi es angels malignes e eth sòn cap Satanás, eth diable. . Eth Lòc Sant, en tot designar tanben eth cèu, era sang vessada per Jesús ena tèrra, li permeterà, en Miguel, expulsar ath diable e es sòns demònis deth cèu, quauquarren revelat en Apocalipsis 12:9. Atau, er error deth pòble religiós josieu siguec pas comprèner eth caractèr profético d'eth "dia d'expiación" annau. Credien erròneamente qu'era sang d'animau aufrut en aguesta celebracion poderie validar eth significat d'aute animau vessat pendent er an. Er òme hèt a imatge de Diu; er animau produsit pera vida terrèstre , com podem justificar era igualtat de valor entàs dues espècies?

En tot èster Diu, Jesucristo siguec eth madeish er òli dera uncióon coma Esperit Sant e ar ascender ath cèu pòrte artenhi era uncióon dera sua legitimitat guanhada ena tèrra.

Era clau des calculs.

Dan 9:25 Coneish, donques, e compren! Des deth temps qu'eth mot declarèc que Jerusalem serie edificada nauaments ar Ungido, ath Caudillo, hè sèt setmanes e seishanta dues setmanes, es lòcs e es varats seràn restauradi, mès en tempsi malaisidi.

25a- Sap açò alavetz e compren!

A arrason er angel ath cridar era atencion de Daniel pr'amor qu'abòrde donades que requerissen grana concentracion espirituau e intellectuau; pr'amor que calerà hèr calculs.

25b- Des deth temps en que s'anuncièc eth mot que Jerusalem serà reedificada ar Ungido, ath Caudillo

Aguesta part deth versículo per se soleta ei de soma importància pr'amor que resumís era intencion dera vision. Diu da en sòn pòble que demore ath sòn Mesías es mejans entà saber en quin an se presentarà ada eri . E aguest moment que s'anuncièc en eth eth mot que Jerusalem serà rebastit a de determinar-se segontes era durada des 490 ans profetizados. Entad aguest decret de reconstruccion, en libre d'Esdras trobam tres possibles decrets ordenadi successivaments per tres reis persas: Ciro, Darío e Artajerjes. Resulte qu'eth decret establít peth darrèr en – 458, permet era culminacion des 490 ans en an 26 de nòsta ère. Serà, donques, aguest decret d'Artajerjes eth quau aurà de conservar-se en tot auer en compde era estacion en que siguec escrit: primauera segontes Esd.7:9: gessec de Babilonia eth prumèr dia deth mes prumèr, e arribèc en Jerusalem er eth prumèr dia deth cincau mes, en tot èster sus eth era bona man deth sòn Diu . Er an deth decret deth rei se da en Esdras 7:7: Fòrça des hilhs d'Israèl, sacerdots e levitas, cantores, portiers e netineos, vengueren tanben en Jerusalem en an setau deth rei Artajerjes .

En tot èster era gessuda deth decret ua primauera, er Esperit apunte entara sua profecia, era Pasca dera primauera a on Jesucristo moric crucificado. Es calculs mos condusirà ad aguest objectiu.

25c- Hè sèt setmanes e seishanta dues setmanes, es lòcs e es acequias seràn restauradi, mès en tempsi malaisidi.

Iniciauments auem 70 setmanes. Er angel evoque 69 setmanes; 7+62. Es prumères 7 setmanes culminen en temps de recuperacion de Jerusalem e deth temple, en tempsi aciagos pr'amor qu'es josivi trabalhen jos era permanenta desfortuna des arabi que vengueren a establir-se ena zòna que deishèc liura era sua deportacion. Aguest versículo de Nehemías 4:17 descriu plan era situacion: Es quaus bastiren eth mur e es quaus amiauen o cargauen es cargues, trabalhauen damb ua man e sostiegen ua arma ena auta . Aguest ei un detalh que s'especifica, mès eth principau se tròbe ena setmana 70 compdada.

Era setmana 70

Dan 9:26 E dempús des seishanta dues setmanes er Ungido serà talhat, e pas aurà successor, ne bric entà eth. Eth pòble d'un governant que ven destruirà era ciutat e eth santuari sant , e era sua fin vierà coma per un diluvio; Se decidís qu'es devastaciones duraràn enquiara fin dera guèrra.

26a- Dempús des seishanta dues setmanes, un Ungido serà talhat

Aguestes 62 setmanes son precedides per 7 setmanes , çò que signifie qu'eth veritable messatge ei que “dempús des 69 setmanes” un unguido serà talhat , mès pas

quinsevolhe unguido, eth quau atau ei anonciat encarna en se madeish era unció divina. En tot usar era formula " un unguido ", Diu prepare en pòble josieu entara amassada damb un òme d'aparència correnta, aluenhat des limitacions divines. Segontes eth sòn parábola des viñadores, eth Hilh der Òme, hilh deth Proprietari dera vinha, se presente as viñadores dempús d'enviar as sòns messatgèrs que li precediren e a qui mautractèren. Des d'ua perspectiva umana, Jesús ei sonque un unguido que se presente darrèr de d'auti unguidos.

Er angel didec " dempús " dera durada totau de 69 setmanes, en tot indicar atau era setmana 70 . Atau, pas a pas, es donades der angel mos dirigissen cap ara Pasca de primavera der an 30 que se plaçarà al mitan d'aguesta setmana 70 de dies-an.

26b- e pas aurà successor entà eth

Aguesta traduccion ei tanta mès ilegítima cuanto qu'eth sòn autor, L.Segond, Precise ath marge qu'era traduccion literal ei: arrés entà eth . E a jo era traduccion literal me demore perfècta pr'amor que ditz çò que reaments passèc en moment deth sòn crucifixión. Era Bíblia çò atestigua, es pròpris apostòls auien deishat de creir que Jesús ère eth Mesías demorat pr'amor que, coma eth rèste deth pòble josieu, demorauen a un mesías guerrero qu'expulsarie as romans deth país.

26c- Eth pòble d'un cap que vierà destruirà era ciutat e era santidad deth santuari

Açò constituís era responsa de Diu ara incredulidad nacionau josiva observada: arrés entà eth . Er otratge contra Diu demorarà definitivaments pagat damb era destruccion de Jerusalem e dera sua faussa santidad ; pr'amor que des der an 30, ja non i a santidad en solèr josieu; eth santuari ja non ac ei. Entad aguesta accion, Diu se servic des romans, aqueri per qui es caps religiosi josivi heren crucificar ath Mesías, pas en tot ausar-se e pas en tot poder hè'c eri madeishi, mentre sabien, sense eri, acalhauar ath diácono Esteban "tres ans e sies mesi". " Mès tarde.

26d- e era sua fin vierà coma òm inundación

Siguec, donques, en an 70, que dempús de dièrsi ans de sètge roman, Jerusalem queiguec enes sues mans, e plei d'òdi destructiu, animadi per ardor divin, destruiren frenéticamente, coma s'i auie anonciat, era ciutat e era santidad que ja non existie, enquia qu'auèc Pas demorèc pèira sus pèira coma Jesús i auie anonciat abans dera sua mòrt en Mateo 24:2: Mès eth les didec: Vedetz tot açò? En vertat vos digui que pas demorarà ací pèira sus pèira que pas sigue derribada .

26 : se decidís qu'es devastaciones duraràn enquiara fin dera guèrra.

En Mateo 24:6, Jesús didec: Senteratz de guèrres e brusors de guèrres; ajatz suenhat de pas preocupar-vos, pr'amor qu'ei de besonh qu'aguestes causes vietz. Mès encara pas serà era fin. Dempús des romans, es guèrres contunhèren ath long des dus mil ans de l'ère crestiana e eth long temps de patz qu'auem gaudit des dera fin dera Dusau Guèrra Mondiau ei excepcionau mès programat per Diu. Era umanitat pòt atau produsir es fruts deth sòn perversión enquiara fin des sues fantasies abans de pagar mortalmente eth prèt.

Maugrat açò, pas auem de desbrembar, ath parlar des romans, qu'era sua succession papal esperlongarà es òbres d'eth “ devastador o desolador ” pagano e tanben enquiara fin dera guèrra liurada contra es escuelhudi de Crist Diu.

Dan 9:27 Harà damb fòrça un pacte fòrt per ua setmana , e pendent era mitat dera setmana harà cesar eth sacrifici e era ofrenda de granatge; E [aurà] ena ala d'abominaciones desoladoras e enquia exterminio (o destruccion totau), e serà quebrantada, [segontes] çò qu'a estat decretat, ena [tèrra] desolada .

27a- Harà ua aliança fòrta damb fòrça pendent ua setmana

Er Esperit profetiza er establiment deth nau pacte ; ei solid pr'amor que se convertís en basa dera salvacion aufrida enquiara fin deth mon. Jos eth tèrme fòrça, Diu se dirigís as nacionaus josivi, as sòns apostòls e as sòns prumèrs discipòls josivi qu'entraràn dins eth sòn pacte pendent es darrèri sèt ans deth termini dat ara nacion josiva entà acceptar o refusar oficiauments ath Mesías crucificado. Ei aquest pacte eth quau se “ talhe ” en versículo 24 entre Diu e es pecadores josivi arrepentidos. Ena tardor deth 33, era fin d'aguesta darrèra setmana serà mercada per aquest aute acte injust e odioso representat pera lapidación d'Esteban, eth nau diácono. Eth sòn unic error siguec dider-les as josives vertats que pas podien suportar escotar, mentre Jesús ponie es sòns mots ena sua boca. Ath veir assassinat a un seguidor dera sua causa, Jesús enregistrèt er arrefús nacionau oficiau deth sòn intercesión. Tre era tardor der an 33, es rebèls josivi alimentèren era ira romana que demorèt vaciada d'un blòc sus Jerusalem en an 70.

27b- e pendent era mitat dera setmana harà cesar eth sacrifici e era ofrenda

Aguest moment a mitat o mitat dera setmana ei era primauera 30, objectiu dera profecia des 70 setmanes. Aquest ei eth moment en que se complissen totes es accions citades en versículo 24: Era fin deth pecat, eth sòn expiación, era venguda deth profèta que complís era vision en tot establir era sua justícia etèrna e era unció de Crist ressuscitat qu'asciende ath cèu Victoriouso e Todopoderoso . Era mòrt expiatoria deth Mesías se mencione ací jos er aspècte d'ua conseqüència que compòrte: eth cessament definitiu des sacrificis e ofrendes d'animaus realizadi pera tarde e peth maitin en temple josieu, mès tanben des deth maitin enquiara tarde, pes pecats deth pòble. Era mòrt de Jesucristo torne obsolets es simbèus animaus que çò prefiguraban ena anciana aliança, e aquest ei eth cambiament essenciau produsit peth sòn sacrifici. Er esquinçat deth velhi deth temple que Diu realize en moment en que Jesús expira confirme eth cessament definitiu des ritos religiosi terrenaus, e era destruccion deth temple, en an 70, refortilhe aquesta confirmacion. Ath sòn còp, es hèstes josives annaus, totes proféticas dera sua venguda, lescalec desaparéisher; mès en cap cas era practica deth dissabte setmanau qu'arrecep en aquesta mòrt eth sòn veritable significat: profetiza era pòsa celestial deth setau milenio que, pera sua victòria, Jesucristo obten entà Diu e es sòn veritables escuelhudi a qui impute era sua perfeccion. Justícia etèrna citada en versículo 24.

Er inici d'aguesta “ setmana ” de dies-ans arribe ena tardor deth 26 damb eth bautismo de Jesús qui siguec cristianat per Juan eth Baptista.

27c- E [aurà] ena ala des abominaciones desoladoras

Ac sèigui, mès aguesta part deth versículo ei mau arrevirada ena version de L.Segond Pr'amor que siguec mau interpretada. En tot auer en compde es revelacions proporcionades en Apocalipsis de Juan, presenti era mia traduccion deth tèxte ebrèu que d'autes traduccions confirmen. Era frasa " en vòl ", simbèu de caractèr e domeni celestial, suggerís ua responsabilitat religiosa qu'apunte dirèctaments ena Roma papal, que " se lhèue " en Dan.8:10-11, e as sòns aliadi religiosi des darrèri dies. Es ales d'agla simbolizen era elevacion suprèma deth títol imperiau, per exemple eth leon damb ales d'agla que hè referéncia ath rei Nabucodonosor, o ath pròpri Diu, qu'amiaue en ales d'agla en sòn pòble ebrèu ath que liberèc dera esclavitud egipciana. Toti es empèris an adoptat aquest simbèu dera agla includida, en 1806, Napoleon I , que serà confirmat per Apo.8:13, dempús es emperaires prusianos e alemands, en tot èster eth darrèr eth dictator A.Hitler. Mès des d'alavetz, Estats Units tanben a aguesta agla imperiau en dolar dera sua moneda nacionau: eth dolar.

En tot deishar eth tèma anterior, er Esperit torne a apuntar ath sòn enemic favorit: Roma. Dempús dera mission terrenau de Jesucristo, er actor objectiu des abominaciones que causen era desolacion finau dera tèrra ei justaments Roma, cuya fasa imperiau pagana acabe de destrúir Jerusalem en an 70 en versículo 26. E era accion de cométer " abominaciones desoladoras " contunharà en temps enquiara fin deth mon. Es abominaciones, en plurau, son, per tant, atribuibles, en prumèr lòc, ena Roma imperiau, que perseguirà as fidèus escuelhudi, en tot aucir-les en espectaculari "scenaris" entà esvagar ath sanguinario pòble roman, causa que cesará en an 313. Mès ua auta ven dempús era abominación e consistís en póner fin ara practica deth setau dia dissabte, 7 de març de 321; aguesta accion encara ei atribuible ar Empèri Romano e eth sòn cap imperiau Constantino I. Damb eth, er Empèri Romano demorèc jos eth domeni des emperaires bizantinos. En 538, ath sòn còp, er emperaire Justiniano I cometec ua auta abominación ar establir ena sua sedença romana eth regim papal de Vigilio I , e aguesta prolongación des abominaciones enquiara fin deth mon a d'alavetz atribuir-se ad aguesta fasa dera lei papal que Diu denóncie. Des de Dan.7. Arrebrembam qu'eth nòm " cuerno petit " designe es dues fases dominantes de Roma en Dan.7 e Dan.8. Diu ve en aquestes dues fases successives sonque era contunhitat dera madeisha òbra abominable.

Er estudi des capítols anteriors mos a permetut identificar es desparières classes d'abominaciones qu'aquest versículo li impute.

27d- e enquia un exterminio (o destruccion complèta) e serà quebrantado , [segontes] çò de decretat, ena [tèrra] desolada .

" Era serà trincada [segontes] çò qu'a estat decretat " e revelat en Dan.7:9-10 e Dan.8:25: A causa dera sua prosperidad e dera capitada des sues artimañas, aurà arrogància en sòn còr, harà fòrça causes. Es òmes que viuuen en patz perecerán, e eth se lheuarà contra eth cap de caps; mès serà trincada, sense esfòrç de man quauqu'ua.

Eth tèxte ebrèu aufrís aquest pensament divin desparièr as traduccions actuaus.

Aquest matís se base en projècte de Diu de tirar era colpa des òmes ena planeta Tèrra que viuuen en eth ; çò que mos ensenhe Apocalipsis 20. Notem eth hèt qu'era faussa fe crestiana

ignòre aquest projecte divin que consistirà en exterminar as òmes dera faz dera tèrra, en retorn gloriós de Crist. En tot hèr cas omiso des revelacions dades en Apocalipsis 20, demoren en vano er establiment deth reiaume de Crist ena tèrra. Maugrat açò, ací e en Rev.20 se planea era destrucció complèta dera sua superfície. Eth retorn en glòria de Crist victorioso en tota era sua divinitat retornarà ena tèrra era sua aparència caotica des der inici dera sua istòria descrita en Génesis 1. Gigantesqui tèrratremes la gigotaràn e tornarà jos eth nòm d'abisme en sòn estat caotic " sense forma ". E uet ", "tohu wa bohu", iniciau. Pas demorarà sus era cap òme viu, mès que serà era preson deth diable isolat sus era pendent mil ans enquiara ora dera sua mòrt.

En aquesta estapa der estudi, è de proporcionar informacion adicionau envolòpa, en primèr lòc, era " setmana 70 " qu'acabe d'èster estudiada. Eth sòn compliment en dies-ans proféticos va acompanhat d'un compliment literal. Pr'amor que mercés ath testimòni d'un calendari josieu, coneishem era configuracion dera Setmana Santa der an 30. Eth sòn centre ère era víspera deth dimèrcles de quauque dissabte ocasionau justificat pera Pasca josiva qu'aquest an quège en dijaus. Atau podem rebastir entièraments eth desenvolopament d'aquesta Pasca que moric en eth Jesús. Detengut eth dimars pera tarde, jutjat pendent era net, Jesús siguec crucificado eth dimèrcles peth maitin as 9 ores. Expira As 15 h. Abans des sies dera tarde, José d'Arimatea placèc eth sòn còs en sepulcro e lheuèc era pèira qu'ac barraue. Passe eth dissabte pascual deth dijaus. Eth diuendres peth maitin, es hemnes piadosas crompen especias que preparen pendent eth dia entà embalsamar eth còs de Jesús. Era tarde deth diuendres as 6 dera tarde comence eth dissabte setmanau, ua net passe un dia en pòsa santificado per Diu. E eth dissabte pera tarde as 18 ores comence eth primèr dia dera setmana seculara. Era net passe e damb es primèrs lums der alba, es hemnes van ath sepulcro damb era esperança de trobar a quauquarrés que lhèue era pèira. Tròben era pèira lheuada e eth sepulcro daurit. En tot entrar ath sepulcro, María Magdalena e María, era mair de Jesús, ven un angel seigut que les ditz que Jesús a ressuscitat, er angel les ditz qu'anz e avertisquen as sòns frairs, as sòns apostòls. Mentre se deten en jardin, María Magdalena ve a un òme vestit de blanc ath que pren per un jardiner; en escambi arreconeish a Jesús; E ací, un detalh fòrça important que destruí ua crendença fòrça estenuda, Jesús ditz a María: " Encara pas è tornat ath mèn Pair ". Eth lairon qu'ère dins era crotz e eth madeish Jesús pas entrèren ath paradís, eth reiaume de Diu, eth madeish dia deth sòn crucifixión, donques que 3 dies complèts dempús, Jesús encara pas a tornat ath cèu. Alavetz pogui díder en nòm deth Senhor: que caren aqueri que pas an bric que díder d'eth! Entà pas auer de sofrir quauque dia eth ridicul o era vergonha.

Çò de dusau ei profitar era data – 458 que primèr mèrque eth començament des 70 setmanes de dies-an fixat entath pòble josieu a qui Diu li dèc dus signes principaus d'identitat: eth dissabte e era circuncisión dera carn.

Segontes Rom.11, es conversos paganos qu'entrèren ath nau pacte son empeutadi ena arraïtz e eth tronc ebrèu e josieu. Mès es bases dera naua aliança son puraments josives e Jesús se prepausèc arrebrembar açò en Juan 4:22: Vosati adoráis çò que pas coneishetz; adoramos çò que sabem, pr'amor qu'era salvacion ven des josivi. Aué, aquest messatge aquerís ua

importància viua pr'amor que Jesús ac dirigís as paganos falsamente convertidi de totes es epòques. Entà arruinarlos melhor, eth diable les empenhec a odiar as josivi e era sua aliança; que les escartèc des mandamientos de Diu e deth sòn sant dissabte. Donques, auem de rectificar aguest error e guardar eth nau pacte damb ua identitat josiva . Es apostòls e es nau discipòls josivi convertidi son aguesti “ fòrça ” que hèn ua solida aliança damb Jesús , en Dan.9:27, mès era sua basa contunhe d'èster josiva, tanben son preocupadi per inici deth periòde des “ 70 setmanes ”. Dat per Diu ara nacion josiva entà acceptar o refusar era nòrma deth nau pacte basat ena sang umana vessada voluntàriaments per Jesucristo. En deducció d'aguesti razonamientos era data – 458 se convertís en començament des “2300 tarde-deman” de Dan.8:14.

Ara fin d'aguesta longa durada profética, 2300 ans, tres causes lescalec cesar segontes Dan.8:13.

- 1- eth sacerdocio perpetuo
- 2- eth pecat devastador
- 3- era persecucion dera santidad e dera armada.

S'identifiquen es tres causes:

- 1- Eth sacerdocio terrenau perpetuo deth Papa.
- 2- eth rèste deth prumèr dia renombrado: dimenge.
- 3- Era persecucion dera santidad e des sants crestians, ciutadans deth reiaume des cèus.

Aguesti cambiaments auien coma objectiu:

- 1- Restaure a Jesucristo eth sòn sant e perpetuo sacerdocio celestial.
- 2- pòsa sabático deth setau dia .
- 3- Veir era fin des persecucions contra era santidad e es sants crestians.

Eth calcul prepausat entàs “2300 tarde-deman” tre era data – 458, era fin d'aguesta durada finalize ena primauera de 1843: $2300 - 458 = 1842 + 1$. En aguest calcul auem 1842 ans entièrs que licau ada eth somar +1 entà designar era primauera d'inicis der an 1843 a on fenís eth profetizado “2300 tarde-deman”. Aquesta data mèrque eth començament deth retorn dera intervencion de Diu que volgues atau liberar as sòns veritables sants des mentides religioses heredadas deth catolicismo papal roman des de hè 1260 ans. Atau, en tot préner era iniciatiua de crear un desvelhar espirituau enes EUA a on es protestantes an trobat refugi, er Esperit inspire en William Miller er interès pera profecia de Daniel 8:14 e dues dates successives prepauses anóncien eth retorn de Jesucristo, eth prumèr entara primauera de 1843, era dusau entara tardor de 1844. Entà eth, era purificacion deth santuari signifie que Jesús torne entà purificar era tèrra. Dempús de dues decepcions enes dates previstes, er Esperit da ua senhau as mès perseverantes que participèren enes dues pròves de fe. Ua vision celestial arrecebec

eth maitin deth 23 d'octobre de 1844 un des sants que traussaue es camps. Eth cèu se dauric a ua scèna que mostraue a Jesucristo coma Somi Sacerdòt oficiando en santuari celestial. Ena vision passèc deth lòc sant ath lòc sant. Atau, dempús de 1260 ans d'escuror, Jesucristo se retrobèc damb es sues fidèles sorteados pes dues pròves successives.

1- Era reanudación de çò perpetuo . Donques, ei a trauès d'aguesta vision que Diu oficiauments reprenec eth contraròtle deth sòn sacerdocio celestial perpetuo eth 23 d'octobre de 1844.

2- Eth retorn deth dissabte . En madeish mes, d'aute des sants comencèc a observar eth dissabte deth setau dia, dempús d'ua visita dera Sra. Rachel Oaks, qui li liurèc un folleto dera sua glèisa: "Es baptistes deth setau dia". Òm per òm, damb eth temps, es sants seleccionadi pes dues pròves tanben adoptèren eth setau dia dissabte. Atau Diu ponec fin ath pecat devastador instaurat pera Roma pagana, mès legalizado pera Roma papal jos eth nòm de "dimenge".

3- Detier es persecucions . Eth tresau tèma se hège referéncia ara santidad e as crestians perseguidi pendent 1260 ans. E aqui nauaments, en 1843 e 1844, reinó era patz religiosa en tot eth mon occidentau afectat pera profecia. Açò s'a d'a qu'era França revolucionària silenció damb era sua guillotina as responsables des abusi religiosi cometudi. Atau, dempús des darrèri ans sagnanti deth puniment des adúlteros religiosi segontes Apo.2:22-23, ara fin des 1260 ans en tot començar en 538, data restacada ara eliminacion deth perpetuo per establiment deth regim papal, ei díder, en 1798, reina era patz religiosa. E era libertat de consciéncia establida permet as sants servir a Diu segontes era sua eleccion e era sua coneishença que Diu aumentarà. En 1843, er Era santidad e era armada des sants , aguesti ciutadans deth reiaume des cèus seleccionadi per Jesucristo, ja non son perseguidi, coma ac anóncie era profecia de Daniel 8:13-14.

Totes aguestes experiéncias sigueren organizades e guidades peth Diu Todopoderoso qui en totau invisibilidad guide es ments des òmes entà que complisquen es sòns plans, tot eth sòn programa, enquiara fin deth mon quan aurà fenit era sua seleccion d'escuelhudi. De tot açò se despren qu'er òme pas escuelh aunarar eth dissabte e eth sòn lum, ei Diu qui li da aguestes causes que li apartien coma senhau dera sua aprobacion e deth sòn veritable amor per eth, coma ensenhe Ezé. -20: Tanben les dè es mènss dissabtes per senhau entre mí e eri, entà que sabessen que jo sò Jehová qu'es santifico... Santifica Es mènss dissabtes, e entà que siguen entre tà jo e entà vosati ua senhau dins que se saberà que jo sò Jehová eth vòste Diu . Coma ei eth qui cerque ara sua oelha descarriada, assegurem-mos que cap foncionari elegit pèrde era telefonada.

En Dan.8, ena unica resposta que Diu da en versículo 14 ara qüestion deth versículo 13, eth mot " santidad " encastre perfèctaments pr'amor qu'era santidad generauments tanh a tot çò qu'ei propietat de Diu e que li afècte particularaments. Èst siguec eth cas deth sòn sacerdocio

celestial perpetuo , deth sòn dissabte santificado des dera fundacion deth mon, eth dia dempús dera creacion d'Adán, e des sòns sants , es sòns fidèus escuelhudi.

Es experiéncias profetizadas en Daniel 8:13-14 se compliren entre 1843 quan entrèc dins vigor eth decret divin e era tardor de 1844, ambdues basades ena expectativa deth retorn de Jesucristo en aquestes dates, en tot apiejar-se atau ena idèa de Dempús der advenimiento de Jesucristo , es contemporanèus d'aquesta experiéncia dèren as participaires seguidors d'aquestes expectatives eth nòm d'"Adventistas", deth latin "adventus" que justaments signifie " adviento." Aquesta experiéncia "adventista" la trobaram en capítol 12 d'aquest libre de Daniel, a on er Esperit soslinharà era importància d'aquest darrèr "pacte" formalizat.

Daniel 10

Dan 10:1 En tresau an de Ciro rei de Persia, fué revelat mot a Daniel, cuyo nòm ère Beltsasar. Aguest mot, qu'ei veritabla, anóncie ua grana calamidad. Escotèc aguest mot e comprenec era vision.

1a- En tresau an de Ciro, rei de Persia, li siguec revelat mot a Daniel, cuyo nòm ère Beltsasar.

Ciro 2 reinó des de – 539. Donques, era data dera vision ei – 536.

1b- Aguest mot, qu'ei veritabla, anóncie ua grana calamidad.

Aguest tèrme, gran calamidad, anóncie era massacre a grana escala.

1c- Escotèc aguest mot e comprenec era vision.

Se Daniel comprenec eth significat, nosati tanben ac compreneram.

Dan 10:2 En aqueth temps jo, Daniel, siguí de düèl per tres setmanes.

Aguest düèl personau qu'afècte a Daniel confirme eth caractèr fúnebre dera massacre que s'amiarà a tèrme quan se produsirà era grana calamidad anonciada.

Dan 10:3 Pas mingè manjar, ne entrèc dins era mia boca carn ne vin, ne m'ungí enquia que se compliren es tres setmanes.

Aguesta preparacion de Daniel que cerque ua major santidad profetiza era situacion dramatica que profetizará er angel en Dan.11:30.

Dan 10:4 Eth dia vint-e-quate deth mes prumèr ère jo ath costat deth gran arriu Hidekel.

Hiddékel A eth nòm de Tigre en francés. Aguest ei er arriu qu'adaiguaue Mesopotamia damb er Éufrates que crotzaue e adaiguaue era ciutat caldea de Babilonia a causa der orgulh punit deth rei Nabucodonosor. Daniel pas podie comprené'c, mès aguesta aclaración ère destinada a jo. Pr'amor qu'anèc recentaments tà 1991 que dè a conéisher es veritables explicacions de Daniel 12 a on er arriu Tigris exercirà eth papèr d'un " tigre " que minge anmes umanes. Ua pròva de fe demore illustrada peth sòn perilhós horcadís. Sonque es escolhudi pòden crotzà'c e contunhar eth sòn camin damb Jesucristo. Se tracte nauaments d'ua imatge copiada dera trauèssa dera Mar Ròia pes ebrèus, trauèssa impossibla e fatal entàs pecadores egipciani. Mès eth quau evoque Daniel 12 selecciona as darrèri "adventistas" escolhudi cuya mission contunharà enquiath retorn de Crist. Eth darrèr d'eri experimentarà era darrèra grana calamidad , era sua forma extrèma que requerirà era intervencion de Crist en un poderós e glorioso retorn salvador e vengador.

Era prumèra calamidad anonciada a Daniel se mencione en Dan.11:30. Se tracte deth pòble josieu dera antiquitat, mès ua auta calamidad similara serà anonciada per ua imatge análoga en Apocalipsis 1. Açò s'artenherà dempús dera Tresau Guèrra Mondiau, que morirà en eth un tèrç des òmes . E aguest conflicte se presente en Apocalipsis 9:13 ath 21 mejançant simbèus, mès se desvolòpe en lenguatge simple en aguest libre de Daniel ara fin deth capítol 11 enes versículos 40 ath 45. De manèra que trobaram successivaments, en aguest capítol 11, era grana calamidad des josivi, dempús en Dan.12:1, era grana calamidad qu'aurà coma objectiu as escolhudi deth cristianisme e as josivi fidèus deth temps dera fin que se convertiràn a Crist. Se hè referéncia ara calamidad jos es tèrmes "tempsi d'angoisha" e er objectiu principau serà era practica deth dissabte santificado per Diu.

Comparason des dues visions des calamidades predichas

1- As hilhs deth pòble de Daniel der ancian pacte: Dan.10:5-6.

2- As hilhs deth pòble de Daniel deth nau pacte: Ap.1:13-14.

Entà apreciar pleaments er interès qu'auem de dar ad aguestes dues calamidades, auem de compréner qu'encara que se succedissen en temps, eth prumèr ei un tipe que profetiza era

dusau, qu'aurà coma objectiu eth retorn de Jesucristo, eth darrèr fidèu. Hilhs de Diu deth tipe de Daniel e es sòns tres companhs. Dempús de decènnis de patz, seguides d'ua terribla e terriblement destructiva guèrra atomica, eth dia de pòsa deth dimenge roman serà imposat peth govèrn universau organizat pes sobrevivents deth desastre. Dempús nauaments, era mòrt vierà a menaçar era vida des fidèus escuelhudi, coma enes dies de Daniel, Hananías, Misael e Azarías; e coma en temps des “Macabeos” en –168, a qui apunte era calamidad anonciada en aguest capítol de Daniel; e ara fin, es darrèri adventistas demoraràn fidèus ath dissabte deth setau dia en 2029.

Mès abans d'aguesta darrèra pròva, eth long reinatge papal de 1260 ans aurà ja provocat era mòrt de multituds de creatures en nòm de Diu.

En resumit, compréner eth messatge liurat per aguesta vision dada a Daniel mos permeterà compréner eth significat que li neda a Juan en Apocalipsis 1:13 ath 16.

Dan 10:5 E aucè es mèns uelhs e guardè, e è ací i auie un òme vestit de lino, e qu'auie sus es sòns lomos un cinto d'aur d'Ufaz.

5a- i auie un òme vestit de lino

Ua òbra de justícia simbolizada peth lino serà realizada per Diu a trauès d'un èster uman. Ena imatge descrita Diu pren era aparència deth rei grèc Antíoco 4 coneishut coma Epífanès. Serà eth perseguidor des josivi entre – 175 e – 164, durada deth sòn reinatge.

5b- en tot auer enes lomos ua cintura d'aur d'Ufaz

Plaçat sus es arnelhs, era cintura designe era vertat forçada. Ath delà, er aur que neei hèt proven d'Ufaz, qu'en Jer.10:9 apunte ath sòn emplec idólatra pagano.

Dan 10:6 Eth sòn còs ère coma crisólito, era sua cara resplandecia coma un relampit, es sòns uelhs coma ahlama de huec, es sòns braci e es sòns pès coma bronze bruñido, e eth son dera sua votz coma sorroih de multitud.

6a- Eth sòn còs ère coma crisólito

Diu ei er autor dera vision mèns anóncie era venguda d'un diu pagano, d'ací aguest glorioso aspècte sobrenatural.

6b- era sua cara brilhaue coma un rai

Se confirme era identitat grèga d'aguest Diu. Aguest ei Zeus, eth diu grèc deth rei Antíoco 4. Eth rai ei eth simbèu deth diu olimpic Zeus; eth diu des dius olimpics dera mitologia grèga

6c- es sòns uelhs èren coma ahlames de huec

Destruirà çò que garde e pas apròve; es sòns uelhs seràn ponudi enes josivi segontes Dan.11:30: ... guardarà que lian abandonat ada eth eth pacte sant. Era calamidad pas ven sense arrason, era apostasia contamine en pòble.

6d- es sòns braci e pès semblauen latón pulido

Eth borrèu que serà enviat per Diu serà tan pecador coma es sues victimes. Es sues accions destructives simbolizadas pes sòns braci e pès de bronze son eth simbèu deth pecat grèc ena estatua de Dan.2.

6º- e eth son dera sua votz ère coma eth sorrolh d'ua multitud

Eth rei grèc pas actuarà solet. Aurà darrèr e deuant ua multitud de soldades tan paganos coma eth entà aubedir es sòns ordes.

Eth clímax e clímax d'aguesta anóncia profético s'artenherà ena ora deth compliment de Dan 11:31: Apareisheràn tropes as sues ordes; Profanarán eth santuari, era fortalesa, poneràn fin ath sacrifici perpetuo e poneràn en pè era abominación deth destructor. Entà èster leiau bíblico, raiè eth mot sacrifici que pas ei escrita en tèxte ebrèu, pr'amor que Diu a previst entàs “ perpetuos ” dus ròtles successius desparièrs en ancian pacte e en nau. Ena antiquitat consistie en aufrir un anhèth pera tarde e peth maitin en olocaust. En conde, designe era intercesión celestial de Jesucristo qu'arrebrembe eth sòn sacrifici entà intercedir pes oracions des escuelhudi. En aguest contèxt de Dan.11:31, eth der ancian pacte, eth rei grèc ponerà fin as ofrendes perpetuas dera lei de Moisés. Atau, ei sonque eth contèxt deth temps qu'ei en eth evocat eth quau determine era interpretacion deth ministèri d'intercesión perpetua d'un sacerdot terrenau o deth somi sacerdot celestial: Jesucristo. Çò perpetuo Ei, donques, restacat a un ministèri uman o, segondària e definitiuaments, ath divin ministèri celestial de Jesucristo.

Dan 10:7 Jo Daniel vedí sonque era vision, e es òmes qu'èren amb ieu pas la vederen, mès qu'aueren fòrça paur, e hugiren e s'amaguèren.

7- Aquesta paur collectiva ei sonque era fèbla imatge deth compliment dera vision. Pr'amor qu'eth dia dera tuada prevista, es justu harien plan en hugir e amagar-se, encara que dehòra en ventre dera tèrra.

Dan 10:8 Me demorè sonque, e vedí aguesta grana vision; Me manquèren es fòrces, era mia cara cambièc de color e se descompuso, e perdí tot vigor.

8a- A trauès des sòns sentiments, Daniel contunhe profetizando es conseqüències dera desgràcia que vierà.

Dan 10:9 Sentí eth son des sòns mots; e ath sénter eth son des sòns mots, queiguí atónito, boca tà baish en solèr.

9a- En dia dera desgràcia, era votz deth rei perseguidor provocarà es madeishi efèctes terroríficos; es jolhs tustarraràn e es comes se doblaràn, emplàstiques d'amiar es còssi que queiràn ath solèr.

Dan 10:10 E è ací ua man me toquèc, e gigotèc es mèns jolhs e es mies mans.

10a- Erosaments entà eth, Daniel ei sonque eth profèta responsable d'anonciar en sòn pòble era arribada d'aguesta grana calamidad e eth madeish pas ei eth blanc dera justa ira de Diu.

Dan 10:11 Alavetz me didec: Daniel, òme estimat, preste atencion as mots que te diderè, e demora-te a on ès; pr'amor qu'ara sò enviat a vosati. Quan me parlèc atau, me demorè en tot tremolar.

11a- Daniel, òme estimat, preste atencion as mots que te diderè, e demora-te a on ès

Un estimat de Diu pas a per qué témer es sues intervencions celestiales. Era ira de Diu ei contra es dolenti e crusèli pecadores rebèls agressius. Daniel ei çò d'opausat ad aquestes persones. A de demorar en pè pr'amor qu'ei eth signe madeish dera diferéncia de destinacion que fin finala requeirà enes escuelhudi. Quitament en tot èster dins eth povàs dera mòrt terrenau, seràn desvelhadi e lòcs nauaments en pè. Es impiós s'acostaràn e es impiós seràn desvelhadi entath jutjament finau que serà destruit entà tostemp. Er angel especificue “en lòc a on ès”. E a on ei eth? Ena natura, près der arriu “Hiddekel”, en francés, er Éufrates, que designarà era Euròpa crestiana dera naua aliança der Apocalipsis. Era prumèra leçon ei qu'er òme pòt trobar-se damb Diu en quin lòc que sigue e èster quirnòcha per Eth aqui. Aquesta leçon derriba es prejudicis idólatras qu'entà fòrça persones, Diu sonque pòt trobar-se en glèises, bastisses sagrades, temples, autars, mèns ací pas i a bric d'açò. En sòn temps, Jesús renaurà aquesta leçon en tot díder en Juan 4:21 ath 24: Hemna, Jesús li didec, crei-me, que ven era ora en que ne en aquesta montanha ne en Jerusalem adoraréis ath Pair . Adoras çò que pas coneishes; adoramos çò que sabem, pr'amor qu'era salvacion ven des josivi. Mès arribe era ora, e a ja arribat, en qu'es veritables adoradores adoraràn ath Pair en esperit e en vertat; pr'amor qu'aguesti son es adoradores qu'eth Pair requerís. Diu ei Esperit, e es quaus çò adoran an d'adorarlo en esperit e en vertat.

Era dusau leçon ei mèns subtila, se base en arriu Hiddekel pr'amor qu'er Esperit a planeado daurir era comprenença deth sòn libre sonque as sòns darrèri servidors fidèus cuya experiéncia e era pròva que s'amie a tèrme mejançant eth era sua seleccion ei illustrada pera imatge dera perilhosa traùessa der arriu Hiddékel en francés, eth Tigre, coma er animau d'aguest nòm, tanben ena pròva dera fe, devorador d'anmes des òmes.

11b- pr'amor qu'ara sò enviat a vosati. Quan me parlèc atau, me demorè en tot tremolar.

Era amassada ja non ei ua vision; se transforme en un dialòg, un escambi entre dues creatures de Diu, ua procedenta deth cèu e era auta encara dera tèrra.

Dan 10:12 Me didec: Daniel, pas ages paur; pr'amor que des deth prumèr dia que disposères eth tòncòr a compréner e a umiliar-te deuant eth tòncòr Diu, sigueren sentudes es tòncòrs mots, e a causa des tòncòrs mots vengui .

Sustot aquest versículo, sonque è ua causa que díder. S'arribesses a pèrder era memòria, aumens arrebrembe aquest versículo que mos ditz com agradar ath nòste Diu creador.

Eth vèrs ei un exemple en sòn tipe; ua sequéncia logica basada en que cada causa a eth sòn efècte deuant Diu: era set de comprenença acompanhada dera veritabla umilitat ei escotada e satisfèta.

Ací comence ua longa revelacion que pas fenirà enquiara fin deth Libre de Daniel, eth deth capítol 12 .

Dan 10:13 e eth prince deth reiaume de Persia me resistic vint-e-un dies; mès è ací, Miguel, òm des principaus caps, venguec ena mia ajuda, e me demorè aquíu damb es reis de Persia.

13a- e eth cap deth reiaume de Persia me resistic vint-e-un dies

Er angel Gabriel preneres a Ciro 2 eth rei persa e era sua mission entà Diu consistís en influir enes sues decisions, entà que es accions emprenudes pas s'opausen ath sòn gran projècte. Er exemple d'aquest fracàs der angel demòstre qu'es creatures de Diu demoren efectivaments liures e independenti e, per tant, responsables de totes es sues eleccions e òbres.

13b- mès è ací, Miguel, òm des principaus caps, venguec ena mia ajuda

Er exemple revelat tanben mos ensenhe qu'en cas de besonh reau “ òm des principaus caps, Michael ”, pòt intervier entà forçar era decision. Aquesta ajuda superiora ei ajuda divina donques que Miguel signifie: “Qui ei coma Diu”. Ei eth qui vierà ena tèrra entà encarnarse en Jesucristo. En cèu ère entàs angels era representacion der Esperit de Diu damb eri. En aquest cas, era expression “ òm des principaus dirigentes ” pòt legítimamente estonar-mos. Bon, açò pas ei d'estranyar, pr'amor qu'era umilitat, era gentilesa, eth compartir e er amor que Jesús demostrarà ena tèrra, ja sigueren ponudi en practica ena sua vida celestial damb es sòns angels fidèus. Es leis deth cèu son es quaus Eth demostrèc pendent Eth sòn ministèri terrenau. Ena tèrra, se convertic en siervo des sues siervos. E aprenem qu'en cèu se hec parierà a d'auti angels principaus.

13c- e me demorè aquíu damb es reis de Persia

Per tant, eth domeni dera dinastia des reis persas contunharà pendent quauque temps enquiara dominacion grèga.

Dan 10:14 Ara vengui a mostrar-te çò que serà deth tòn pòble en futur; pr'amor qu'era vision encara se hè referéncia ad aqueri tempsi.

14a- Enquiara fin deth mon, eth pòble de Daniel serà preocupat, tant en ancian coma en nau pacte, pr'amor qu'eth sòn pòble ei Israèl a qui Diu sauve deth pecat egipcian , deth pecat

d'Adán per Jesucristo e deth pecat. Establít per Roma en cristianisme purificado pera sang de Jesús.

Era intencion dera revelacion qu'er angel li dèc a Daniel ei avertir en sòn pòble des tragèdies venideras. Daniel ja pòt comprèner que çò que li ei revelat ja non li tanh personalaments, mès tanben ei segur qu'aguesti ensenhaments seràn provechosas en futur entàs servidors deth sòn pòble e per tant entà toti aqueri a qui Diu se dirigís e les destine a trauès d'a eth.

Dan 10:15 Mentre eth me parlaue aguesti mots, jo guardè cap ara tèrra e sauvè silenci.

15a- Juan encara a ena sua ment era terribla vision dera calamidad e tracte de concentrar-se en sènter çò que sent, ja non s'ause a l'heuar era cap entà guardar a qui li parle.

Dan 10:16 E è ací òm damb semblança de hilhs d'òme toquèc es mèn s pòts. Daurí era boca e parlè, e didí ath que ère deuant mí: Senhor mèn, era vision m'a aumplit de paur, e è perdut totes es fòrces.

1a- E è ací, òm qu'auie aparència de hilhs d'òmes toquèc es mèn s pòts

Se plan era terribla vision siguec ua imatge fictiva irreau creada ena ment de Daniel, peth contrari, er angel se presente en forma umana identica ar òme terrenau. En prumèr lòc, eth tanben siguec creat a imatge de Diu, mès en un còs celeste liure de leis terrenas. Era sua natura celestial li da accés ad ambdues dimensions ar auer ua capacitat activa en cadua. Tòque es pòts de Daniel qui sent èst tocatz.

Dan 10:17 Com pòt parlar eth siervo deth mèn senhor ath mèn senhor? Ara me manquen es fòrces e ja non è alend.

17a- Entad èster uman puraments terrenau era situacion ei fòrça desparièra, s'imposen leis terrenas e era paur li a hèt pèrder es fòrces e er alend.

Dan 10:18 Alavetz eth quau auie aparència d'òme tornèc a tocar-me e m'enfortic.

18a- Damb doça insisténcia, er angel arrenh retornar-li es fòrces a Daniel en tot calmà'c.

Dan 10:19 Alavetz me didec: Pas tèmes, estimat, era patz sigue contigo. Coratge, coratge! E mentre eth me parlaue, prení fòrces, e didí: Dèishe qu'eth mèn senhor parlatz, pr'amor que tu m'as enfortit.

19a- Un messatge de patz! Identíc ath que Jesús dirigirà as sòns discipòls! Bric coma tranquilizar ua ment espantada. Es mots coratge, coratge, ac ajuden a recuperar er alend e recuperar es fòrces.

Dan 10:20 Eth me didec: Sabes per qué è vengut a tu? Ara torni a lutar contra eth governant de Persia; e quan jo m'anarà, è ací, vierà eth governant de Javán.

20a- Ara torni a lutar contra eth cap de Persia

Aguest cap de Persia ei Ciro 2 eth Gran a qui Diu considèrè eth sòn unguido; çò que pas li impedís auer de lutar contra eth entà orientar es sues decisions ena sua direccion.

20b- e quan anarà, è ací, vierà eth governant de Javan

Quan er angel abandonatz Ciro 2, un atac deth cap grèc dera epòca daurirà era creishenta hostilitat entre es dues dominacions persa e grèga.

Dan 10:21 Mès jo vos harè saber çò qu'ei escrit en libre dera vertat. Arrés m'ajude contra açò, excepto Michael, era tua cap.

21a- Aquesta revelacion qu'arreceberà Daniel se cride eth libre dera vertat. Aué en 2021, pogui confirmar eth compliment de tot çò aquí revelat, donques era sua comprenença a estat dada pleaments per Esperit immortal de Miguel nòste cap, entà Daniel en ancian pacte e tà jo, en nau pacte, des de Jesucristo. Reivindique aguest nòm entà jutjar as demònis encara actius enquiath sòn Glorioso retorn.

Daniel 11

Atencion ! Maugrat eth cambiament de capítol, era discussion entre er angel e Daniel contunhe en contunhitat damb eth darrèr versículo deth capítol 10 .

Dan 11:1 E jo, en primèr an de Darío de Mieja, ère damb eth entà ajudà'c e sostié'c.

1a- Creat per Diu entà víuer eternamente, er angel que parle a Daniel li ditz qu'ajudèc e apiegèc a Darío, eth rei medo, que capturèc Babilonia ara edat de 62 ans e qu'encara reinaba en Dan.6. Aguest rei estimaue a Daniel e ath sòn Diu mès, atrapat, ponec en perilh era sua vida en tot liurà'c as leons. Alavetz siguec eth qui intervenguec entà barrar era boca des leons e salvar era sua vida. Siguec per tant tanben eth qui ajudèc ad aguest rei Darío a compréner qu'eth Diu de Daniel ei er unic Diu veritable, creador de tot çò qu'existís, que viu e que pas i a d'aute coma eth.

Dan 11:2 Ara vos harè saber era vertat. È ací, encara aurà tres reis en Persia. Era cramba acumularà mès riquesa que toti es auti; e quan serà poderós enes sues riqueses, lheuarà a toti contra eth reiaume de Javan.

2a- Ara te harè saber era vertat

Era vertat ei coneishuda sonque peth Diu Veritable e ei eth nòm que Diu se da a se madeish ena sua relacion damb es sòns darrèri escuelhudi en Crist segontes Apocalipsis 3:14. Era vertat pas ei sonque era lei divina, es sues ordenances e es sues mandamientos. Tanben abaste tot çò que Diu planea escrupulosamente e hè que se complisque en sòn temps. Sonque descorbir cada dia dera nòsta vida, ua partida d'aguest gran programa que progresamos enquiara fin dera nòsta vida e colectivament, enquiara fin deth projècte finau de salvacion que veirà en eth as escuelhudi accedir ara eternidad prometuda.

2b- È ací, encara aurà tres reis en Persia

1.er Rei dempús de Ciro 2: Cambises 2 (– 528 – 521) masacra ath sòn hilh Bardiya, apodado Smerdis pes grècs .

2º rei: eth faus Smerdis, eth mago Gaumâta usurpador deth nòm Smerdis sonque reina per pòc temps.

3er rei: Darío 1º eth persa (– 521 – 486) hilh de Hystape.

2c- Era cramba amasarà mès riquesa que toti es auti

4º rei: Jerjes 1º (-486-465). Immediataments dempús d'eth, reinará Artajerjes I e liberarà a toti es cautivos josivi en setau an deth sòn reinatge, ena primauera – 458 segontes Esd.7:7-9.

2d- e quan serà poderós pes sues riqueses, lheuarà tot contra eth reiaume de Javan

Jerjes I reprimic e pacificó en Egipte rebèl, dempús liurèc era guèrra contra Grècia, aucupèc er Ática e arruinó Atenas. Mès siguec derrotat en Salamina en – 480. Grècia conservarà eth domeni sus eth sòn territòri. E eth rei persa demorèc en Asia, encara que lancèc atacs que demostrèren eth sòn desir de conquistar Grècia.

Dan 11:3 Mès se lheuarà un rei poderós, que governarà damb gran poder e harà tot çò que li plazca.

3a- Derrotat en sòn territòri, eth perseguit rei persa Jerjes I acabarà en tot morir, assassinat per dus des sòns grani òmes. Siguec derrotat per un joen que se nei auie trufat engañosamente. Grècia escuelhec coma rei a Alejandro Magne, un joen macedonio de 20 ans (neishut en – 356, reinó en – 336, – mòrt en – 323). Era profecia ac mencione coma fundador deth 3er empèri dera estatua de Dan.2, tresau animau de Dan.7 e dusau animau de Dan.8.

Dan 11:4 E quan eth serà enaltecido, eth sòn reiaume serà quebrantado e dividit cap as quate vents deth cèu; pas serà deth sòn descendencia, ne serà tan poderosa coma ère, pr'amor que serà desgarrada, e passarà a d'auti qu'a eri.

4a- Trobam aqui, era definicion exacta dada sus eth gran cuerno trincat deth mascle cabrió grèc de Dan.8:8 e era sua explicacion deth versículo 22: Es quate cuernos que sorgiren entà remplaçar aguest cuerno trincat, aguesti son quate reiaumes que se lheuaràn. D'aguesta nacion, mès que pas aurà tanta fòrça .

Arrebrembe çò que representen es “ quate grani cuernos ”.

1.º cuerno : Dinastia grèga seléucida fondada en Siria per Seleuco 1.º Nicátor .

2.º cuerno: Era dinastia grèga Lagid fondada en Egipte per Ptolomeo I Lacs .

3er cuerno: era dinastia grèga fondada en Trace per Lisímaco.

Cramba cuerno : era dinastia grèga fondada en Macedònia per Casandra

Dan 11:5 Eth rei deth sud se harà fòrt. Mès òm des sòns caps serà mès fòrt qu'eth e ac dominarà; eth sòn domeni serà poderós.

5a- Eth rei deth sud se harà fòrt

Ptolomeo I Soter Lacs –383 –285 rei d'Egipte o “ rei deth sud ”.

5b- Mès òm des sòns caps serà mès fòrt qu'eth, e dominarà; eth sòn domeni serà poderós.

Seleuco 1.º Nicátor –312–281 rei de Siria o “ rei deth nòrd ”.

Dan 11:6 Dempús de quauqui ans formaràn ua aliança, e era hilha deth rei deth sud vierà ath rei deth nòrd entà restablir era armonia. Mès era pas restancarà era fòrça deth sòn braç, e eth pas resistirà, ne eth ne eth sòn braç; serà liurada que la portèren damb eth, damb eth sòn pair e que siguec damb eth eth sòn sostè en aqueth temps.

6a- Era profecia se saute eth reinatge d'Antíoco I (–281–261), eth dusau “ rei deth nòrd ” qu'inicièc era prumèra “Guèrra Siria” (–274-271) contra eth “ rei deth sud ” Ptolomeo 2 Filadelfo (– 282 –286). Dempús ven era 2.ª “Guèrra Siria” (- 260 - 253) qu'opausa as egipcians ath nau “ rei deth nòrd ” Antíoco 2 Theos (- 261 - 246).

6b- Dempús d'uns ans s'aliaràn, e era hilha deth rei deth sud vierà ath rei deth nòrd entà restablir era armonia.

Comence un comportament escabroso. Entà maridar-se damb Berenice, Antíoco 2 se divorcia dera sua esposa legitima telefonada Laodice. Eth pair acompanhe ara sua hilha e se lètge damb era en casa deth sòn gendre.

6c- Mès era pas restancarà era fòrça deth sòn braç, e eth pas resistirà, ne eth ne eth sòn braç; serà liurada que la portèren damb eth, damb eth sòn pair e que siguec damb eth eth sòn sostè en aqueth temps.

Mès just abans dera sua mòrt, Antíoco 2 deshereda a Bérénice. Laodicea Se vietz e la hè aucir amassa damb eth sòn pair e era sua petita hilha (eth braç = mainatge). Nòta : en Apocalipsis 3:16, Jesús se va a divorciar dera sua esposa adventista oficiau telefonada simbolicaments Laodicea; tant mès cuanto qu'Antíoco 2 se cride a se madeish “Theos”, Diu. En Anglatèrra, eth rei Enrique VIII obtenguec melhors resultats: se divorciò en tot separar-se dera autoritat religiosa de Roma, creèc era sua glèisa anglicana e provoquèc era mòrt des sòns sèt esposas, ua dempús de d'auta. Dempús ven era 3ª “Guèrra Siria” (-246-241).

Dan 11:7 Un retoño des sues arraïtzes sorgirà en sòn lòc; vierà ara armada, entrarà dins es fortalèses deth rei deth nòrd, disposarà d'eres coma volgue e se harà poderós.

7a- En sòn lòc sorgirà un retoño des sues arraïtzes

Ptolomeo 3 Evergetes -246-222 frair de Berenice.

7b- vierà ara armada, entrarà dins es fortalèses deth rei deth nòrd

Seleuco 2 Kallinicos -246-226

7c- disposarà d'eth coma volgue e se harà poderós

Era dominacion aparten ath rei deth sud. Aquesta dominacion egipciana ei favorabla as josivi a diferéncia des grècs seléucidas. Auem de compréner immediataments qu'entre es dus governants opausadi son eth territòri d'Israèl qu'es dus partits dins guèrra an de crotzar enes sues ofensives o enes sues retirades.

Dan 11:8 Tanben l'heuarà e amiarà en Egipte es sòns dius e es sues imatges de fundición, e es sòns objèctes preciosos d'argent e aur. Dempús se mantierà aluenhat deth rei deth nòrd pendent uns ans.

8a- En reconeishença, es egipcians ahigeràn ath sòn nòm, Ptolomeo 3, eth nòm de "Evergetes" o benefactor.

Dan 11:9 E anarà contra eth reiaume deth rei deth sud, e tornarà ena sua tèrra.

9a- Era responsa de Seleuco 2 fracassèt enquiar inici dera 4^a " Guèrra Siria" (-219-217) qu'afrontèt a Antíoco 3 contra Ptolomeo 4 Filopator.

Dan 11:10 Es sòns hilhs gesseràn e amassaràn ua grana multitud de tropes; òm d'eri auançarà, s'estenerà coma un torrente, se desbordará e dempús tornarà; e empenheràn es hostilitades enquiara fortalèsa deth rei deth sud.

10a- Antíoco 3 Megas (-223 -187) contra Ptolomeo 4 Filopátor (-222-205). Es subernòms ahijudi revèlen er estat de trufe deth pòble Lagid, pr'amor que Philopator signifie en grèc, amor deth pair; un pair que Ptolomeo i auie aucit... Un còp mès, es atacs seléucidas fracassèren. Era dominacion demorarà en camp lèg.

Dan 11:11 Eth rei deth sud s'enojarà e gesserà e atakarà ath rei deth nòrd; l'heuarà ua grana multitud, e es tropes deth rei deth nòrd seràn liurades enes sues mans.

11a- Aquesta aplastante derròte seléucida ei quauquarren bon entàs josivi que preferissen as egipcians pr'amor que les tracten plan.

Dan 11:12 E aquesta multitud s'enorgullecerá, e eth còr deth rei s'enaltecerá; Derribará a miles, mès pas trionfarà.

12a- Era situacion cambiarà damb era 5^a " Guèrra Siria" (-202-200) qu'afrontarà a Antíoco 3 contra Ptolomeo 5 Epífanes (-205 -181).

Dan 11:13 Pr'amor qu'eth rei deth nòrd vierà un autre viatge e amassarà major multitud qu'era prumèra; Ath cap d'un temps, uns ans, partirà damb ua grana armada e granes riqueses.

13a- Lamentablement entàs josivi, es grècs seléucidas tornèren ath sòn territòri entà atacar Egipte.

Dan 11:14 En aqueth temps fòrça se lheuaràn contra eth rei deth sud, e òmes violenti entre eth tònd pòble se rebelarán entà complir era vision, e queiràn.

14a- Eth nau rei deth sud egipcian Ptolomeo 5 Epífanes - o Illustre (-205-181) de cinc ans se ve en dificultats per atac d'Antíoco 3 apiejat pes sòns oponentes. Mès es josivi apiegen ath rei egipcian en tot lutar contra es seléucidas. Eri son, non solaments derrotadi e assassinadi, mès qu'acaben de convertir as grècs seléucidas sirios en enemics mortaus de per vida.

Era revuelta josiva revelada en aguest versículu ei justificada per ua preferéncia josiva peth camp egipcian; per tant, son ostili ath camp seléucida, que recupèrè eth domeni dera situacion. Mès, pas avertic Diu en sòn pòble contra es aliances damb es egipciani? "Egipte, aguesta cana que traspasse era man qu'en era se neapiege", segontes Isaías 36:6: " È ací, tu l'as ponuda en Egipte, as prenut per supòrt aguesta cana trincada, que traspasse e traspasse era man". De tot aqueth qu'en eth s'apiege: aguest ei Faraon, rei d'Egipte, entà toti es quaus en eth confien ". Aguesta advertencia semble èster ignorada peth pòble josieu e era sua relacion damb Diu ei dins eth sòn peyor moment; eth puniment s'apròpe e tuste. Antíoco 3 les hè pagar caro eth sòn hostilitat.

Ajatz en compde : aguesta revuelta josiva a coma objectiu " complir era vision " en sens que prepare e bastís er òdi des sirios contra eth pòble josieu. Atau, era grana calamidad anonciada en Dan.10:1 vierà a tustar-les.

Dan 11:15 E gesserà eth rei deth nòrd, e edificará terrasses, e prenerà es ciutats fòrtes. Es tropes deth sud e er elèit deth rei pas resistiràn, les mancaràn fòrces entà resistir.

15a- Era dominacion a cambiat de partit permanentaments, ei dins eth camp seléucida. Tèsta a eth, eth rei egipcian a sonque cinc ans.

Dan 11:16 Quinsevolhe que vage contra eth, harà çò que volgue, e arrés se li resistirà; se detierà en país mès polit, exterminando tot çò que quèigue enes sues mans.

16a- Antíoco 3 encara pas arrenh conquistar Egipte e era sua set de conquista ac irrite, eth pòble josieu se convertís en sòn dolor. Vacia Er excedente dera sua ira sus era nacion josiva martira que se lihè referéncia ada eth era expression " era mès polida des tèrres ", coma en Dan.8:9.

Dan 11:17 Prepausará vier damb totes es fòrces deth sòn reiaume, e hèr era patz damb eth rei deth sud; li darà ara sua hilha per hemna, damb era intencion de provocar es sòns tarcums; mès açò pas succedirà e pas aurà capitada.

17a- Dat qu'era guèrra pas a capitada, Antíoco 3 sage eth camin dera aliança damb eth camp Lagid. Aguest cambiament d'estrategia a ua causa: Roma se convertic en protectritz d'Egipte. Atau que sage resòlver es diferéncias en tot dar ara sua hilha Cleopatra, era prumèra

deth nòm, en matrimòni damb Ptolomeo 5. Eth matrimòni s'amie a tèrme, mès eth matrimòni vò mantier era sua independéncia deth camp seléucida. Eth plan d'Antíoco 3 entà apoderar-se d'Egipte tornèc a fracassar.

Dan 11:18 Ponerà eth sòn guardar enes isles, e prenerà fòrça d'eres; mès un cap ponerà fin ar oprobio que volie atrèir, e ac harà requèir sus eth.

18a- Conquistarà tèrres en Asia mès acabe en tot trobar ena sua rota era armada romana, ací designat coma en Dan.9:26 damb eth tèrme “ cap ”; Açò s'a d'a que Roma ei encara ua republica qu'envie es sues armades a poderoses operacions de pacificacion jos era direccion des Legadi que representen eth poder des senadors e deth pòble, era plebe. Era transicion en govèrn imperiau pas cambiarà aguest tipe d'organizacion militar. Aguest cap se cride Lucio Escipiòn coneishut coma african, eth rei Antíoco s'arriesgó a afrontar-se ada eth e siguec derrotat ena batalha de Magnesia en 189 e condemnat a pagar en Roma coma compensacion de guèrra un enòrme deute de 15.000 talents. Ath delà, eth sòn hilh mendre, eth futur Antíoco 4 Epífanès, perseguidor des josivi que complirà en versículo 31 era “ calamidad ” profetizada en Dan.10:1, ei prenut coma ostatic pes romans.

Dan 11:19 Alavetz anarà as fortalèses deth sòn país; e empuntarà e queirà, e pas serà trobat mès.

19a- Es sòns de conquista feniren damb era mòrt deth rei, substituït peth sòn hilh major Seleuco 4 (-187-175).

Dan 11:20 Eth quau ac remplace portarà un exactor ara part mès polida deth reiaume, mès en pòqui dies serà quebrantado, e pas per ira ne per guèrra.

20a- Entà saldar eth deute contractat damb es romans, eth rei envie ath sòn ministre Heliodoro en Jerusalem entà apoderar-se des tresors deth temple, mès victima d'ua terribla vision en temple, abandone aguest projècte espantat. Aguest exactor ei Heliodoro, qui dempús assassinarà a Seleuco 4, qui li i auie encargat era sua mission en Jerusalem. Era intencion vau era accion, e Diu li hec pagar per aguesta profanación deth sòn sant temple damb era mòrt dera sua cap que, assassinat, pas moric ne pera ira ne pera guèrra .

Antíoco 4 er òme representat ena vision dera grana calamidad

Dan 11:21 Un òme despreciado aucuparà eth sòn lòc, sense èster revestit de dignitat reau; apareisherà al mitan dera patz e s'apoderarà deth reiaume mejançant intrigues.

21a- Èst ei Antíoco, eth hilh mendre d'Antíoco 3. Cautivo E ostatic des romans, podem imaginar es efèctes que produsic en sòn caractèr. En tot auer-se convertit en rei, licalie vengarse dera vida. Ath delà, eth sòn sojorn damb es romans permetec un cèrt entendement damb eri. Era sua arribada ath tròn de Siria se base en intrigues, donques d'aute hilh, Demetrio, major, auie prioritat sus eth. Ath veir que Demetrio hec un pacte damb Perseo, rei

de Macedònia, enemic des romans, aguest darrèr favoric e placèc en tròn ath sòn amic Antíoco.

Dan 11:22 E es tropes que se vèssen coma un torrente seràn arrasadas deuant eth, e destruides, coma un prince deth pacte.

22a- Es tropes que s'estenen coma un torrente seràn immergides deuant eth e destruides.

Era hostilitat se repren damb era 6^a " Guèrra Siria" (-170-168) .

Aguest còp es romans permeteren qu'Antíoco 4 reprenesse era guèrra deth sòn pair contra eth lèg campament d'Egipte. Jamès a meritat tant eth sòn simbèu deth pecat, grèc ei cèrt en aguest contèxt. Mès lèu jutge es hèts, coma ac hec Diu alavetz. En campament de Lagid, Ptolomeo 6 ei maridat incestuosamente damb era sua fraia Cleopatra 2. Eth sòn frair mendre, Ptolomeo 8, coneishut coma Physcon, ei associat damb eri. Alavetz podem comprèner per qué Diu permet qu'Antíoco esclafatz era sua armada.

22b- atau coma un cap dera aliança.

Menelao, Collaborador des seléucidas, cobege eth lòc deth legitim somi sacerdot Onías, hè qu'Andrónico ac assassine e aucepe eth sòn lòc. contunhe d'èster èst er Israèl de Diu? En aguest drama, Diu comence a arrebrembar accions que Roma realitzarà ath long des sègles. De hèt, era Roma imperiau aucirà ath Mesías e era Roma papal cobejarà e li lheuarà era sua sacerdocio perpetuo, tau coma Menelao aucic a Onías entà remplaçà'c.

Dan 11:23 E dempús que s'age junhut a eth, usarà enganha; Partirà e aurà ventaja damb pòques persones.

23a- Antíoco hè aliances damb toti, disposat a trincar-les se li conven. Aguest personatge per se sonque ei ua imatge dera istòria des reis de França e d'Euròpa; aliances hètes, aliances trincades e guèrres sagnantes intercaladas damb breves periòdes de patz.

Mès aguest versículo tanben contunhe, en dobla lectura, en tot dar-mos un escapol deth regim papal que perseguirà as sants pendent 120 ans. Pr'amor qu'eth rei grèc e eth papado son fòrça similars: enganhes e enganhes en ambdús.

Dan 11:24 Entrarà dins patz as lòcs mès fértiles dera província; harà çò qu'es sòns pairs, ne es pairs des sòns pairs, auien pas hèt; eth repartirà eth botín, eth botín e es riqueses; formarà projèctes contra es forteses, e açò per un temps determinat.

24a- Cau pagar er enòrme deute contractada damb es romans. Damb aguesta fin, Antíoco 4 impose imposadi enes sues províncies e, per tant, en pòble josieu que domine sus eth. Pren çò qu'a pas semiat e despolhe des sues riqueses enes pòbles esclavizados que demorèren jos eth sòn domeni. Pas abandonèc eth sòn objectiu de conquistar Egipte pes bones o pes dolentes. E entà èster apreciat pes sòns soldats e obtier eth sòn supòrt, compartís eth botín damb es sues tropes e aunore profusamente as sues deidades grègues, era principau que: eth Zeus olimpic, eth diu des dius dera mitologia grèga.

En dobla lectura, eth regim papal roman neactuarà dera madeisha manèra. Coma ei fèble per natura, a de sedusir e enquir as grani des reiaumes entà èster arreconeishut e apiejat per eri e es sues fòrces armades.

Dan 11:25 Deuant d'ua grana armada usarà era sua fòrça e era sua ardor contra eth rei deth sud. E eth rei deth sud entrarà dins guèrra damb ua armada nombrosa e fòrça poderós; mès pas resistirà, pr'amor que contra eth se tramarán plans dolenti.

25a- En – 170, Antíoco 4 arranque Pelusio e pren possession de tot Egipte excepto eth sòn principau Alexàndria.

Dan 11:26 Es quaus mingen dera sua taula ac destruiràn; es sues tropes s'esteneràn coma un torrente, e es mòrti queirà en gran nombre.

26a- Ptolomeo 6 entabla negociacions damb eth sòn oncle Antíoco 4. Se junh ath partit seléucida. Mès desaprobado pes egipcians, siguec substituït, en Alexàndria, peth sòn frair Ptolomeo 8, traicionado per tant pera sua familha que minjaue es neurituds dera sua taula . Era guèrra contunhe e es mòrti quèn en granes quantitats .

Dan 11:27 Ambdús reis cercaràn eth mau enes sòns còrs, e ena madeisha taula parlaràn mentida. Mès açò pas aurà capitada, pr'amor qu'era fin pas arribarà enquiath temps soslinhat.

27a- Un còp mès fracassen es intrigues d'Antíoco 4. Era sua relacion damb eth sòn nebot Ptolomeo 6, que se junhec a eth, se base ena enganha.

27b- Mès açò pas aurà capitada, pr'amor qu'era fin sonque arribarà en temps soslinhat.

De quina intencion parle aguest versículo? En vertat, suggerís diuèrses fins e, en prumèr lòc, era fin dera guèrra entre Antíoco 3 e es sòns nebots e nebodes egipcians. Aquesta fin ei apròp. Uns auti finaus se haràn referéncia ara durada des 1260 ans deth reinatge papal en Dan.12:6 e 7 e ath temps dera fin deth versículo 40 deth capítol actuau que veirà eth compliment dera Tresau Guèrra Mondiau que prepare eth contèxt entara darrèra grana calamidad universau .

Mès en aguest versículo, aquesta expression pas a cap ligam dirècte damb “ eth temps dera fin ” citada en versículo 40, coma descorbiam e demostraram. Era estructura d'aguest capítol a ua aparència hábilmente enganhsa.

Dan 11:28 Tornarà ena sua tèrra damb granes riqueses; serà ostil en sòn còr ara santa aliança, actuarà contra era e dempús tornarà en sòn país.

28a- Tornarà en sòn país damb granes riqueses

Responsabla des riqueses arrancades as egipcians, Antíoco 4 empen eth sòn camin de retorn a Antioquia, en tot deishar enreire a Ptolomeo 6 a qui a plaçat coma rei sus era mitat der Egipte conquistat. Mès aquesta mieja victòria irrita ath rei insatisfecho.

28b- Era molèstia que trobèc eth rei convertic as josivi en blanc dera sua ira. Ath delà, ath visitar era sua casa, descargarà part dera sua ira sus eri, mès pas s'apaciguará.

Dan 11:29 Ath sòn degut temps tornarà a anar cap ath sud; mès aguest darrèr còp es causes pas succediràn coma abans.

29a- entram dins er an dera grana calamidad.

En – 168, Antíoco s'assabentèc qu'es sòns nebots s'auien reconciliat nauaments contra eth, Ptolomeo 6 hec es patzes damb eth sòn frair Ptolomeo 8. Es tèrres egipcianes conquistades tornèren ath campament egipcian. Donques, empren de nau ua campanha contra es sòns nebots, decidit a trincar tota resisténcia, mès...

Dan 11:30 Es naus de Quitim vieràn contra eth; descoratjat, tornarà enreire. Alavetz, furiós contra era santa aliança, pas demorarà inactivo; quan tornarà, guardarà que lian abandonat ada eth era santa aliança.

30a- Es vaishèths de Chittim auançaràn contra eth

Er Esperit designe atau ara flòta romana damb basa ena actuau isla de Chipre. Des d'aquiu contròtlen enes pòbles dera mar Mediterranèa e enes pòbles costiers d'Asia. Dempús de qu'eth sòn pair Antíoco 3 s'afrontèsse ath veto roman. Sofrís ua humillación qu'ac enforiscarà. Eth legat roman Popilius Laenas diboishe un cercle en solèr ath torn des sòns pès e li ordene que pas ac abandone levat que decidisque lutar contra Roma o aubedir-la. Antíoco, Er ancian ostatge, a aprenut era leçon dada ath sòn pair e a de renonciar ara sua conquista d'Egipte, enteramente sometut ath protectorado roman. En aguest contèxt d'ira explosiva, s'assabente qu'es josivi, en tot creder-se mòrti, s'alegren e celèbren. Apreneràn terriblement pes dolentes qu'encara ei viu.

Dan 11:31 Ath sòn orde vieràn tropes; Profanarán eth santuari, era fortalesa, poneràn fin ath sacrifici perpetuo e establiràn era abominación deth desolador (o destructor).

31a- Aguest versículo confirme es hèts relatadi en relat apócrifo de 1 Mac.1:43-44-45: Alavetz eth rei Antíoco escriuec a tot eth sòn reiaume, entà que toti anèssen un solet pòble, e que cadun abandonèsse era sua lei particulara. Totes es nacions acceptèren aguest mandat deth rei Antíoco, e fòrça en Israèl acceptèren aguesta esclavitud, sacrificuèren as ídolos e violèren (contaminèren) eth dissabte. Trobam en aguesta descripcion es pròves que viueren Daniel e es sues tres companhs en Babilonia. E Diu mos presente en 1 Macabeos, ua descripcion que nesarà era darrèra grana calamidad que moscalerà afrontar es quaus èm viui en Crist just abans deth retorn en glòria de Jesucristo. Entre era nòsta epòca e era des josivi macabeos, d'auta grana calamidad hec qu'es sants de Jesucristo morissen pendent 120 ans.

31b- profanarán eth santuari, era fortalesa, poneràn fin ath sacrifici perpetuo , e establiràn era abominación deth desolador (o destructor).

Aguestes accions seràn confirmades en aguest testimòni istoric anotat per istorian josieu e roman Josefo. Era importància dera causa ac justifique, atau que veigam aguest testimòni que trobam en eth detalhs identics ara lei dominicau des darrèri dies proclamada peth regim universau format pes subviventis dera Tresau Guèrra Mondiau.

Ací i a ua version anteriora de 1 Macc.1:41 a 64:

1Ma 1:41 Alavetz eth rei ordenèc que toti es deth sòn empèri se convertissen en un solet pòble :

1Ma 1:42 cadun auie de renonciar as sues costums. Toti es paganos se someteren as ordes deth rei.

1Ma 1:43 e e mai en Israèl fòrça pòbles acuelheren eth sòn adoración: sacrificuèren as ídolos e profanaron eth dissabte.

1Ma 1:44 Eth rei envièc messatgèrs en Jerusalem e enes ciutats de Judá entà amiar aqui es sues ordes; d'ara en tà deuant ère de besonh seguir costums estranhes en país,

1Ma 1:45 cesar es olocausts deth temple, es sacrificis e es libaciones. Es dissabtes e es hèstes auien d'èster profanados,

1Ma 1:46 contaminen eth Santuari e tot çò de sant,

1Ma 1:47 en tot lheuar autars, lòcs de culte e temples as ídolos, en tot aucir pòrcs e animaus inmundos.

1Ma 1:48 Auien de deishar as sòns hilhs incircuncisos e atau hèr-se odiosos damb tota classa d'impurezas e profanaciones.

1Ma 1:49 En un mot, desbrembaríem era Lei e descuidaríamos totes es sues observancias:

1Ma 1:50 Quinsevolhe que pas aubedisque es ordes deth rei aurà d'èster executat.

1Ma 1:51 Atau sigueren enviades es cartes deth rei per tot eth sòn reiaume; Nomentèc supervisors sustot eth pòble e ordenèc en totes es ciutats de Judá qu'aufrissen sacrificis.

1Ma 1:52 Aubediren fòrça deth pòble, toti es quaus abandonèren era lei; heren çò de dolent ena tèrra,

1Ma 1:53 en tot obligar en Israèl a cercar refugi.

1Ma 1:54 Eth dia quinze deth mes de Kisleu, en an 145, eth rei lheuèc era abominación desoladora sus er autar des olocausts, e lheuèren autars enes ciutats vesines de Judá.

1Ma 1:55 Cremauen encens enes pòrtes des cases e enes places,

1Ma 1:56 Es libres dera lei, quan sigueren trobadi, sigueren estrossejadi e lançadi ath huec,

1Ma 1:57 E s'en quauqu'un se trobaue eth libre deth Pacte, o se quauqu'un aubedie era lei de Diu, li dauen mòrt segontes eth decret deth rei.

1Ma 1:58 Puniren as israelitas que mes dempús de mes ère estonat en transgresión enes sues ciutats,

1Ma 1:59 e eth dia 25 de cada mes s'aufrien sacrificis sus er autar major en lòc der autar des olocausts.

1Ma 1:60 Conforme ad aguesta lei aucien as hemnes que hègen circuncidar as sòns hilhs,

1Ma 1:61 damb es sòns mainatjons penjadi ath còth; Tanben sigueren executadi es sòns parents e es quaus auien practicat era circuncisiòn.

1Ma 1:62 Maugrat tot açò, fòrça en Israèl demorèren fidèus e aueren era valor sufisenta entà pas minjar neurituds inmundos.

1Ma 1:63 Preferien morir abans que contaminar-se damb neurituds que contraviegen eth Sant Pacte, e de hèt sigueren executadi.

1Ma 1:64 Siguec ua grana pròva entà Israèl.

En aguesta istòria, observem es versículos 45 ath 47 que confirmen eth cessament des ofrendes dera intercesiòn perpetua e eth versículo 54 qu'atestigua era profanaciòn deth santuari: eth rei ponec era abominaciòn desoladora sus er autar des olocausts.

Ena origina d'aguesti maus, aguesta apostasía d'Israèl : 1Ma 1:11 Siguec en aguest moment que sorgic en Israèl ua generacion de gent descarriada que portèc darrèr de s'a fòrça gent: "Hem ua aliança damb es nacions que mos entornegen", didien, "pr'amor que des de que mos separam d'eres, an succedit fòrça desgràcies. A nosati ". Es desgràcies ja èren conseqüència dera sua infidelidad cap a Diu e encara mès desgràcies anauen a portar sus se madeishi pera sua actitud rebèla.

En aguesta tragèdia sagnanta, era dominacion grèga justificuèc plan eth sòn simbèu omnipresente deth pecat en bronze dera estatua de Dan.2; eth leopard vist damb Dan.7; e eth mascle cabrió apestoso de Dan.8. Mès encara ei de besonh soslinhar un detalh. Eth responsable dera mission punitiva enviada per Antíoco 4 en Jerusalem en – 168 se cride Apolonio, e aguest nòm grèc que signifiec en francés "Destructor" serà escuelhut per Esperit entà denonciar en Apo.9:11, er emplec destructiu. Dera Santa Bíblia peth faus cristianisme protestante des darrèri dies; o, es madeishi qu'organizaràn era grana calamidad fin . Apolonio Arribèc en Jerusalem damb 22.000 soldats e un dia de pòsa , pendent un espectacular suslhèuament public, masacró a toti es espectadors josivi. Profanaron Eth dissabte damb aguest interès profano e Diu hec que les aucissen. E era sua ira pas amaina pr'amor que darrèr d'aguest hèt sagnant s'ordene era helenizaciòn des josivi. Er ateniense Gerontes, delegat reau, imposèc pare tot eth pòble era helenizaciòn deth culte e era morau tant en Jerusalem coma en Samaria . Eth temple de Jerusalem anèc alavetz dedicat a Zeus Olimpic e eth dera montanha Gerizim a Zeus espitalari. Vedem atau a Diu en tot retirar eth sòn emparament deth sòn pròpri temple, de Jerusalem e de tota era nacion. Era ciutat santa ei plea d'otratges, cadun mès abominable qu'er anterior. Mès sonque s'apliquèc era voluntat de Diu, tan gran siguec era relajaciòn morau e religiosa dempús dera advertencia representada pera deportacion a Babilonia.

Dan 11:32 Enganharà damb lisonjas as traidores deth pacte. Mès es deth pòble que coneishen ath sòn Diu actuaràn damb fermetat,

32a- Sedusirà as traidores dera aliança damb vantaries

Aguesta aclaraciòn confirme qu'eth puniment divin siguec meritad e justificat. Enes lòcs sants, era profanaciòn s'i auie convertit ena nòrma.

32b- Mès es deth pòble que coneishen ath sòn Diu actuaràn damb fermetat,

En aguesta tragèdia, es credents sincèri e dignes se distinguiren pera sua fidelitat e preferiren morir coma martires abans que renonciar a aunorar ath Diu creador e es sues santes leis.

Un còp mès, en dusau lectura, aguesta sagnanta experiéncia de 1090 dies reaus se semble as condicions deth reinatge papal de 1260 dies-an profetizados successivaments en desparières formes en Dan.7:25, 12:7 e Apocalipsis 12:6-14; 11:2-3; 13:5.

Un guardar retrospectiu as eveniments actuaus en contèxt dera antiquitat.

Entà comprèner claraments çò que passe prenerè era imatge d'un camarógrafo que filme damb era sua camèra ua scèna que segueie d'apròp. En aguest punt s'aluenhe mentre guanche nautor e eth camp visuau s'amplie de mès en mès. De manèra que, aplicada ara istòria religiosa, eth guardar der Esperit supervisa tota era istòria religiosa deth cristianisme, des des sòns petiti començaments, es sues ores de patiment, eth temps des martirs, enquiara sua fin glorioso mercat peth retorn deth Salvador demorat.

Dan 11:33 e es mès savis entre eri instruirán a fòrça. I a quauqui que sucumbirán per un temps ara espasa e ara ahlama, ath cautiverio e ath saqueo.

33a- e es mès savis entre eri instruirán ara multitud

Es apostòls de Jesucristo, atau coma Pablo de Tarso a qui auem de 14 epístolas dera naua aliança. Aguesta naua instruccion religiosa a eth nòm de "Evangèli" o Bona Naua dera salvacion aufrida pera gràcia divina as escuelhudi. D'aguesta manèra, er Esperit mos hè auançar en temps e eth nau objectiu examinat passe a èster era fe crestiana.

33b- I a quauqui que sucumbirán per un temps ara espasa e ara ahlama, ath cautiverio e ath saqueo.

Per un temps didec er Esperit a trauès der angel e aguest temps seràn 1260 longui ans profetizados mès jos cèrti emperaires romans Calígula, Nerón, Domiciano e Diocleciano èster crestian significaue auer de morir coma martir. En Apocalipsis 13:10, er Esperit arrebrebe es tempsi des exacciones papales romanes, en tot díder: Se quauqu'un amie en cautiverio, en cautiverio anarà; se quauqu'un aucís a espasa, a espasa serà mòrt. Aguesta ei era porfiança e era fe des sants .

Dan 11:34 Quan fracassaràn, seràn ajudadi un shinhau, e fòrça se junheràn ada eri ena ipocrisia.

34a- De hèt, ei en aguesta epòca de crusèla dominacion deth papado quan apareishec era ajuda des hipócritas d'aguest versículo. Era sua identificacion se base en sòn mensprètz pes valors e mandamientos ensenhadi per Jesucristo e, en aguest cas, entad aguesta ère especifica, era proïbicion d'aucir damb espasa. Ath revisar era istòria, se pòt comprèner qu'er ample moviment protestante des deth sègle XV enquias nòsti dies siguec jutjat hipócrita peth

just Jutge Jesucristo. Per tant, eth sòn abandon totau des de 1843 serà mès facil de comprèner e acceptar.

Dan 11:35 Quauqui uns des savis queiràn entà èster purificados, purificados e emblanquecidos, enquiath temps dera fin, pr'amor que pas vierà enquiath temps soslinhat.

35a- Quauqui uns des savis queiràn, entà èster purificados, purificados e emblanquecidos, enquiath temps dera fin.

A jutjar per aguesta afirmacion, era nòrma dera vida crestiana ei era pròva e era seleccion , pera capacitat de suportar e sofrir persecucion enquiara fin deth mon. D'aguesta manèra, er òme modèrne, acostumat ara patz e ara tolerància, ja non compren bric. Pas arreconeish era sua vida en aguesti messatges. Ei per açò que se daràn explicacions sus aguest tèma en Apocalipsis 7 e 9:5-10. Diu programèc un long periòde de patz religiosa de 150 ans reaus, o "cinc mesi proféticos", mès des de 1995 aguest periòde fenic e es guèrras religioses comencèren de nau. Er Islam aucís en França e en d'autes parts deth mon; e se preten qu'era sua accion s'intensifique enquia alugar tota era tèrra.

35b- pr'amor que sonque arribarà ara ora soslinhada

Aguesta fin serà eth deth mon e er angel mos ditz que cap signe de patz o de guèrra permet qu'arrés ac veigue vier. Depen d'un solet factor: eth " temps mercat " per Diu, era fin des 6.000 ans dedicadi ara sua seleccion des escuelhudi terrenaus. E ei qu'èm a mens de dètz ans d'aguest tèrme que Diu mos a dat era gràcia de saber era data: 20 de març dera primavera que precedís ath 3 d'abriu de 2030, ei díder, 2000 ans dempús dera mòrt expiatoria de Crist. Apareisherà poderós e victorioso entà salvar as sòns escuelhudi e destrúir as rebèls assassins que pretenien aucir-les.

Eth regim papal catolic dera Roma "crestiana": eth gran perseguidor dera istòria religiosa deth mon occidentau.

Cap ada eth a d'amiar-mos eth modèl Antiochos 4. Eth tipe a preparat eth sòn antitipo e qué podem díder d'aguesta comparason? Cèrtaments en ua escala fenomenal, eth perseguidor grèc actuèc pendent 1090 dies reaus, mès eth papado arrasarà pendent quasi 1260 ans reaus, en tot superar atau toti es modèls istorics.

Dan 11:36 Eth rei harà çò que volgue; s'exaltarà, se gloriará sus toti es dius, e diderà causes increbibles contra eth Diu des dius; prosperará enquia que se complète era ira, pr'amor que çò de determinat se complirà.

36a- Es mots d'aguest versículo contunhen d'èster ambiguas e encara pòden adaptar-se ath rei grèc e ath rei papal roman. Era estructura reveladora dera profecia a d'amagar-se cuidadosamente as lectors superficiaus. Maugrat açò, un petit detalh soslinhe er objectiu

papal; ei precision: pr'amor que çò que se decidís se complirà. Aquesta cite hè resson de Dan.9:26: Dempús des seishanta dues setmanes, er Ungido serà talhat e pas aurà bric entà se. Eth pòble d'un governant que ven destruirà era ciutat e eth santuari sant , e era sua fin vierà coma per un diluvio; Se decidís qu'es devastaciones (o desolacions) duraràn enquiara fin dera guèrra .

Dan 11:37 Pas respectarà as dius des sòns pairs, ne ath diu que se deleita enes hemnes; pas aurà consideracion per cap diu, pr'amor que se glorificará a se madeish sus toti.

37a- Pas respectarà as dius des sòns pairs

Ací ei, eth petit detalh qu'esclarís era nòsta intelligéncia. Auem ací era pròva formau qu'eth rei ath que se dirigissen es sòns mots pas pòt èster Antíoco 4, que respectaue as dius des sòns pairs e entre eri ath mès gran, Zeus, eth diu des dius der Olimpo, a qui aufric eth temple josieu en Jerusalem. Obtiem atau pròves innegables qu'eth rei objectiu ei en realitat eth regim papal roman de l'ère crestiana. D'ara en tà deuant, toti es mots revelades se haràn referéncia, donques, ad aguest rei desparièr de Dan.7 e insolente e astuto de Dan.8; Agrego, aguest rei devastador o desolador de Dan.9:27. Totes es “estapes dera fusada” sostien era cap . D'un òme papal , petit e arrogant plaçat en cim des dominacions.

Respectèc era Roma papal as dius des sòns pairs? Oficiauments pas, pr'amor qu'era sua conversion ath cristianisme l'amièc a abandonar es nòms de deidades paganas romanes. Maugrat açò, era conservèc es formes e er estil deth sòn adoración: es imatges talhades, esculpidas o moldeadas qu'es sues adoradores s'inclinen deuant eth e ajulhen entà orar. Entà preservar aguest comportament condemnat per Diu en totes es sues leis, hec era Bíblia inaccessible ath comun des mortaus e eliminèc eth dusau des dètz mandamientos deth Diu viu pr'amor que proïbís aguesta practica e revèle eth puniment previst entàs sòns transgresores. Quién Pòt voler amagar eth puniment sofrit mès eth diable? Donques, era personalitat deth regim papal què laguens eth quadre dera definicion prepausada en aguest versículo.

37b- ne ara divinidad que deleita as hemnes

Ei en tot pensar ena religion pagana romana abandonada peth papado qu'er Esperit de Diu evoque aguest escabroso tèma. Pr'amor que li dèc era esquia ath sòn eretatge dauridaments sexuau entà exhibir valors de santidad. Aquesta deidad suggerida ei Príapo, eth falo masculin aunorat coma divinidad pes pairs dera glèisa pagana de Roma. contunhaue d'èster un legat deth pecat grèc. E entà trincar damb aguest eretatge sexuau, defen excessivaments era pureza dera carn e der esperit.

Dan 11:38 Maugrat açò, aunorarà ath diu des forteses ena sua pedestal; ad aguest diu, qu'es sòns pairs pas coneisherèn, renderà aumenatge damb aur e argent, damb pèires preciosas e objèctes preciosos.

38a- Maugrat açò aunorarà ath diu des forteses ena sua pedestal

Nèish un nau diu pagano: eth diu des forteses . Eth sòn pedestal ei dins era ment umana e era sua nautor ei tan nauta coma era impression causada.

Era Roma pagana bastic temples paganos dauridi a toti es vents; Es capiteles sostengudi per columnes èren sufisentes. Mès ar accedir ath cristianisme, Roma preten remplaçar eth modèl josieu destruit. Es josivi auien un temple barrat de poderosa aparència que les daue glòria e prestigi. Roma, per tant, çò imitará e bastirà ath sòn còp glèises romaniques que se semblen en castèths fortificados, pr'amor que reina era inseguretad e es senhors mès rics fortifican es sues cases. Roma hè çò de madeish. Bastic es sues glèises damb un estil austero enquiara epòca des catedrales, e ací tot cambièc. Es tets redondeados se convertissen en flechas qu'apunten cap ath cèu, e aguest, de mès en mès naut. Es façades exteriores aquerissen aparència de punta, son enriquides per vidrieras de totes es colors que pòrten ar interior un lum iridiscente qu'impressiona as celebrantes, seguidors e visitants.

38b- ad aguest diu, qu'es sòns pairs pas coneisherén, renderà aumenatge damb aur e argent, damb pèires preciosas e objèctes valiosos.

Entà hèr-les encara mès atractius, es parets interiores son adornadas damb aur, argent, pèrles preciosas, objèctes caros : era prostituta Babilonia era grana d'Apocalipsis 17:5 sap exhibir-se entà atrèir e atrèir as sòns clients.

Eth Diu veritable pas se dèishe sedusir pr'amor qu'aguesta magnificencia pas li beneficie. Ena sua profecia denóncie aquesta Roma papal que jamès a agut damb eth era mès minima relacion. Entà eth, es sues glèises romaniques o gotiques pas son damb eth mès que divinitades paganas que sonque servissen a sedusir as personas espirituaus qu'aguesta s'aluenhe d'eth: nèish un nau diu: eth diu des fortalèses e sedusís a multituds que cren auer trobat a Diu en tot entrar entre es sòns murs. Jos tets desproporcionadamente nauti.

Dan 11:39 Ei damb eth diu estrangèr qu'actuarà contra es places fortificadas E trabalhèc enes fortificacions des fortalèses damb eth diu estrangèr e satisfarà d'aunors qu'ac liarreconeishen a eth, les harà dominar a fòrça, repartirà tèrres. Ada eri en cèrca de recompensa.

39a- E trabalhèc enes fortificacions des fortalèses damb eth diu estrangèr

Entà Diu, sonque i a un diu actiu deuant eth, ei díder, que li ei estranh : ei eth diable, Satanás, contra qui Jesucristo avertic as sòns apostòls e as sòns discipòls. En tèxte ebrèu pas se tracte de "actuar contra" mès de "hèr a". Eth madeish messatge se liegerà en Apocalipsis 13:3, ena forma: ...Eth dragon li dèc eth sòn poder, eth sòn tròn e grana autoritat . Eth dragon qu'ei eth diable en Apocalipsis 12:9 mès ath madeish temps era Roma imperiau segontes Apocalipsis 12:3.

Ath delà, ath convertir-se ara religion crestiana, era autoritat romana adoptèc ath Diu veritable que li ère alièn donques qu'originalmente ère eth Diu des josivi, des ebrèus descendientes d'Abraham.

39b- e satisfarà d'aunors a qui ac arreconeishen

Aguesti aunors son religiosos. Eth papado pòrte as reis qu'ac arreconeishen coma representant de Diu ena tèrra, eth sagèth dera autoritat divina entara sua pròpria autoritat. Es reis sonque se convertissen vertadièraments en reis quan era Glèisa les a consagrado en ua des sues fortalèses divinizadas , en França, Saint-Denis e Reims.

39c- les harà dominar sus fòrça

Eth papado autrege eth títol imperiau que designe a un rei sobiran que domine a d'auti reis vasallos. Es mès famosi: Carlomagno, Carlos V, Napoleon I , Hitler.

39d- les distribuirà tèrres coma recompensa.

Aguesta superpotencia temporau terrenau e celestial, segontes era sua afirmacion, convege plan as reis dera tèrra. Pr'amor que resolvec es sues diferéncias, particularaments respecto de tèrres conquistades o descorbides. Atau, en 1494, Alejandro VI de Borgia, eth peyor des Papes, un assassin en poder, se vedec obligat a fixar ua linha meridiana entà compartir entre Espanha e Portugau era atribucion e possession deth territòri d'America deth Sud redescubiert des dera antiquitat.

Era Tresau Guèrra Mondiau o 6ta trompeta d'Apocalipsis 9 .

Redusís ara umanitat en un tèrç dera sua poblacion e, en tot póner fin ara independéncia nacionau, prepare eth regim universau qu'establirà era grana calamidad definitiva anonciada en Apo.1. Entre es actors agressius se tròbe er Islam enes païsi musulmani, per açò les aufrisqui era vision bíblica sus aguest tèma.

Eth papèr der Islam

Er Islam existís pr'amor que Diu ac a de besonh. Pas entà salvar, aguest papèr se base exclusivaments ena gràcia portada per Jesucristo, mès entà herir, aucir, massacrar as sòns enemics. Ja ena anciana aliança, entà punir era infidelidad d'Israèl, Diu recorrec en pòble "filisteo". Ena istòria, entà punir era infidelidad crestiana, apele as musulmani. Ena origina des musulmani e arabi ei Ismael, hilh d'Abraham e Agar, era sirvienta egipciana de Sara, era sua esposa. E ja en aqueth temps Ismael ère dins dispute damb Isaac eth hilh legitim. Tant ei atau que damb er acòrd de Diu, a peticion de Sara, Agar e Ismael sigueren expulsadi deth campament per Abraham. E Diu se hec cargue deth pòble expulsat cuyos descendientes, mieis frairs, mantierien ua actitud ostila cap ara posteridad d'Abraham; eth prumèr, josieu; eth dusau, en Jesucristo, crestian. Atau ei coma Diu profetizó sus Ismael e es sòns descendientes arabi en Gén. 16:12: " Serà coma un ase montés; era sua man serà contra toti, e era man de toti serà contra eth; e abitarà tèsta a toti es sòns frairs ". Diu vò dar a conéisher es sòns pensaments e eth sòn jutjament sus es causes. Es escuelhudi de Crist an de conéisher e compartir aguest plan de Diu qu'utilize enes pòbles e poténcias dera tèrra segontes era sua voluntat suprèma. Cap soslinhar qu'eth profèta Mahoma , fundador der Islam, neishec a fins deth sègle VI dempús der establiment deth papado catolic roman en 538. Er Islam semblèc atacar ath catolicismo pagano e as crestians en generau quan son tustadi pera voluntat de Diu. Maladeta. E èst a estat eth cas des deth 7 de març de 321, des de qu'er emperaire Constantino I hec que s'abandonèsse era pòsa deth setau dia en favor deth sòn prumèr dia dedicat a eth "solei invicto" (Solei Invictvs), eth nòste dimenge actuau. Coma fòrça crestians d'auè, Constantino volec erròneamente mercar ua ruptura entre crestians e josivi. Critiquèc as

crestians deth sòn temps per judaizarse ar auonar eth sant dissabte de Diu. Aguest jutjament injustificado provenent d'un rei pagano siguec pagat e contunharà d'èster pagat enquiara fin pes puniments des “ sèt trompetas ” revelades en Apocalipsis 8 e 9, ua succession ininterrumpida de desgràcies e tragèdies. Eth puniment finau vierà en forma de terribla desillusion, quan Jesucristo apareishetz entà l'heuar dera tèrra as sòns escuelhudi. Mès eth tèma qu'acabam de tractar, eth dera “Tresau Guèrra Mondiau”, ei en se madeish eth sièisau d'aguesti puniments divini profetizados qu'er Islam ei en eth un actor important. Pr'amor que Diu tanben profetizó sus Ismael, en tot díder en Génesis 17:20: “ En çò que tanh a Ismael, t'è sentut. È ací, jo çò bendeciré, ac harè fructífero e ac multiplicarè en grana manèra; eth engendrarà dotze princes e jo harè d'eth ua grana nacion ”. Barri aguest parentèsi entà repréner er estudi en Dan.11:40.

Dan 11:40 En temps dera fin, eth rei deth sud herirà contra eth. E eth rei deth nòrd s'arremolinará sus eth coma ua tempèsta, damb carros e gent d'a shivau, e damb fòrça naus; entrarà dins era tèrra e s'estenerà coma un torrente e se desbordará.

40a- En temps dera fin

Aguest còp ei efectivaments era fin dera istòria umana; era fin deth temps des nacions actuaus dera tèrra. Jesús anoncièc aguest temps, en tot díder en Mateo 24:24: Aguestes bones naues deth reiaume seràn predicadas en tot eth mon coma testimòni a totes es nacions. Alavetz arribarà era fin.

40b- eth rei deth sud atacarà contra eth

Ací auem d'admirar era immensa sutileza divina que permet as sòns servidors compréner çò que demore amagui as auti èssers umans. Ath semblar, mès sonque en aparència, eth conflicte entre es reis seleucis e es reis lágidos semble reprener-se e contunhar en aguest versículo, que pas poderie èster mès enganhós. Pr'amor qu'en realitat gessem d'aguest contèxt des des versículos 34 ath 36 e eth moment dera fin d'aguest nau afrontament se hè referència a l'ère crestiana deth regim catolic papal e deth protestantismo universau qu'entrèc dins era sua aliança ecuménica. Aguest cambiament de contèxt requerís que redistribuyamos ròtles.

En papèr de “ eth ”: era Euròpa catolica papal e es sues religions crestianes aliades.

En papèr d'eth “ rei deth sud ”: er Islam conquistador qu'a de convertir as umans pera fòrça o esclavizarlos, segontes es accions dirigides peth sòn fundador Mahoma.

Notem ací era eleccion deth vèrb: tustarrar ; en ebrèu, “nagah” que signifie tustar damb es cuernos. Coma adjectiu, designe a un agresor furiós que sòl atacar. Aguest vèrb encastre perfèctaments damb er Islam arab, qu'a estat agressiu contra eth mon occidentau sense interrupcion des dera fin dera Dusau Guèrra Mondiau. Es possibles vèrbs “ lutar, pelear, tustarrar ” indiquen ua proximitat fòrça pròplèu, d'ací era idèa de barri nacionau o barri de pòbles e carrèrs. Ambdues possibilitats confirmen er Islam, plan establít en Euròpa a causa deth desinterés religiós des europèus. Es lutes s'an intensificado des deth retorn des josivi a

Palestiniana en 1948. Era malaisida situacion des palestiniàni a afrontat enes pòbles musulmani damb es colons crestiani occidentaus. E, en 2021, es atacs islamistes aumenten e en tot crear inseguretats entre es pòbles europèus, en prumèr lòc França, ex colonizadora des pòbles africanis e deth nòrd d'Àfrica. Se produsirà ua laspanada nacionau major? Dilhèu, mès pas abans de qu'era situacion intèrna se deteriore enquiath punt de produsir brutaus afrontaments entre grops en solèr dera pròpria metròpoli. Aguest dia, França se trobarà en ua situacion de guèrra civiu; en realitat, ua guèrra autènticament religiosa: Islam contra cristianisme o incrédulos sense Diu.

40c- E eth rei deth nòrd s'arremolinará sus eth coma ua tempèsta , damb carros e gent d'a shivau, e damb fòrça naus.

En Ezequiel 38:1, aguest rei deth nòrd se cride Magog, prince de Rosh (Rússia) de Mesec (Moscòu) e Tubal (Tobolsk) e liegem en versículo 9: E pujaràs, vieràs coma ua tempèsta , seràs coma bromalh que corbirà era tèrra, tu e totes es tues tropes, e fòrça pòbles contigo.

Redistribucion de ròtles: En papèr de “ rei deth nòrd ”, era Rússia ortodoxa e es sòns pòbles musulmani aliadi . Tanben en aguest cas era eleccion deth vèrb “ tourera sud eth ” suggerís un subte atacatz estonament massiu des der aire. Moscòu, eth cap-lòc de Rússia, ei de hèt a bona distància de Brusselles, eth cap-lòc europèu, e de París, era sua punta de lance militar. Era prosperidad europèa a deishat cècs as sòns caps, enquiath punt de subestimar eth potenciau militar dera poderosa Rússia. Lançarà ena sua agression avions e miles de tancs sus rotes terrèstres e multitud de buques de guèrra marina e sosmarins. E entà que eth puniment s'exprimisque damb contundéncia, aquestes dirigentes europèes an pas deishat d'umiliar en Rússia e as sues dirigentes des deth fogoso Vladimir Zhirinovskiy enquiath sòn nau actuau “zar”, Vladimir Putin (Vladimir: prince deth mon en rus).

Un còp identificat es actors, es tres “reis” en ahèr s'afrontaràn en çò que prenerà era forma d'ua setau “ guèrra siria” que serà en eth implicat eth nau Israèl nacionau; çò qual eth següent versículo confirmarà. Mès peth moment, eth “rei” (eth) atacat per Rússia ei era Euròpa deth Tractat de Roma.

40d- auançarà pes tèrres, s'estenerà coma un torrente e se desbordará. Eth sòn abrumadora superioritat militar permet en Rússia aucupar Euròpa e aucupar tota era sua extension territoriala. Tèsta ad açò, es tropes franceses pas son rivaus; son esclafadi e destruidi.

Dan 11:41 Entrarà dins era tèrra mès polida, e fòrça queiràn; mès Edom e Moab e es caps des hilhs d'Amón seràn liuradi dera sua man.

41a- Entrarà dins eth país mès polit, e fòrça sucumbirán

Era expansion russa se produsís cap ath sòn sud a on se tròbe Israèl , aliats des païsi occidentaus qu'a eth sòn còp ei aucupat per tropes russes; Es josivi contunharàn de morir.

41b- mès Edom, Moab e es caps des hilhs d'Amón seràn liuradi dera sua man

Açò ei conseqüència des aliances militèsses que plaçaràn aguesti nòms que representen era Jordania modèrna en costat rus. En 2021, Rússia ja ei er aliat oficiau de Siria, que liarme ada eth e protegís.

Dan 11:42 E estenerà era sua man sus diuèrses tèrres, e era tèrra d'Egipte pas escaparà.

42a- Sonque tre 1979 aguesta configuracion politica a vengut a confirmar era profecia. Pr'amor qu'aguest an, en Camp David, Estats Units, eth president egipcian, Anwar Eth Sadat, hec oficiauments ua aliança damb eth prumèr ministre israelian, Menachem Begin. Era eleccion estrategica e politica prenuda en aguest moment siguec abraçar era causa des mèss fòrts deth moment pr'amor qu'Israèl compdaue damb eth poderós supòrt d'Estats Units. Ei en aguest sens qu'er Esperit de Diu li atribuís era iniciatiua de sajar " gèsser " des tarcums e deth desastre. Mès damb eth temps, eth jòc càmbie de mans e Israèl e Egipte se tròben, des de 2021, quasi abandonadi per Estats Units. Rússia impose era sua lei ena zòna siria.

Dan 11:43 Possedirà es tresaus d'aur e d'argent, e totes es causes preciosas d'Egipte; Ac seguiràn es libios e es etiòpes.

43a- Se harà propietari des tresaus d'aur e d'argent, e de totes es causes preciosas d'Egipte.

MERCÉS As ingrèssi procedenti des peatges pagadi per emplec deth Canau de Suez, Egipte s'enriquic enòrmaments. Mès aguesta riquesa sonque ei bona en tempsi de patz pr'amor qu'en tempsi de guèrra es rotes comerciaus demoren desèrtes. Egipte s'enriquic mercés ath torisme. Des de toti es cornèrs dera tèrra, gent ven a contemplar es sues piramidas, es sòns musèus enriquidi per contínues descubèrtes de cavòts egipciani amagadi jos tèrra des dera antiquitat. En aguesti cavòts, era deth joen rei Tutankamón revelèc objèctes d'aur massís de valor desconeishuda. Per tant, Rússia trobarà en Egipte quauquarren que satisfèsque eth sòn desir de botín de guèrra.

Ara fin deth dissabte deth 22 de gèr de 2022, er Esperit me portèc un argument que confirme, sense possibla discussion , era interpretacion que dongui a Daniel 11. Notem enes dus versículos 42 e 43, era importància dera clara mencion. Pas codificado, deth nòm " Egipte " qu'en aguest contèxt ei un país desparièr que se necride " rei deth sud ". Maugrat açò, enes versículos 5 ath 32, eth lagido "Egipte " des Ptolomeos siguec mascarar mès identificat coma " rei deth sud ". Eth cambiament de contèxt istoric demore atau confirmat e provat de manèra irrefutable . En tot partir deth contèxt dera antiquitat, era istòria de Daniel 11 fenís damb " eth temps dera fin " deth mon, que " Egipte ", aliat deth camp occidentau crestian e agnóstico des de 1979, ei en eth er objectiu de çò de nau . " Rei deth sud ", ei díder, er Islam guerrero, e especiuaments eth deth nau " rei deth nòrd ", era ortodoxia russa.

43b- es libios e es etiòpes ac seguiràn

Er arrevirador a arrevirat corrèctaments es mots " Puth e Cush " dera profecia que designen entà "Libia", es païsi musulmani plaçadi ath nòrd deth Sahara, es païsi costièrs dera còsta africana e entà Etiopia, era Africa nera, toti es païsi plaçadi ath sud deth Sahara. Eth Sahara. Un gran nombre d'eri tanben acceptèc e adoptèc er Islam; en cas de Còsta d'Evòri,

damb era complicitat deth president francés, Nicolas Sarkozy, a qui tanben li auem deth caòs libio.

Atau, tustat per Rússia, " Egipte " se convertís en paishèra de toti es predadori, e es buitres musulmani, es sòns frairs, descenen sus eth entà netejar eth sòn cadavre e préner era sua part deth botín qu'encara demore dempús deth pinchazo rus.

Ath citar claraments " Libia e Etiopia ", er Esperit designe as aliadi religiosi africans d'eth " rei deth sud " qu'aurien d'identificar-se damb Arabia, a on apareishec eth profèta Mahoma en 632, entà difóner, des dera Meca, era sua naua religion cridat Islam. Compde damb eth supòrt dera poderosa Turquia, qu'a tornat, en aguest contèxt finau, a un compromís religiós musulman fundamentalista, conquistador e vengativo, dempús dera humillación dera sua sumisión momentánea as valors seculares occidentaus. Mès d'auti païsi musulmani, pas plaçadi en " sud ", coma Anaràn, Pakistan, Indonesia, pòden junher-se a eth " rei deth sud " entà lutar contra es pòbles occidentaus damb valors moraus odiados per toti es pòbles musulmani. En vertat, aguest òdi ei sonque eth deth veritable Diu Jesucristo, despreciado pes crestians occidentaus. Punís atau, a trauès der Islam e era ortodoxia, era infidelidad josiva, catolica, ortodoxa, protestante e quitament adventista en mon occidentau; tota era fe monoteïsta colpabla cap a eth.

Dan 11:44 Vieràn notícies der autan e deth nòrd e çò aterrorizarán, e gesserà damb grana ira entà destrúir e destrúir multituds.

44a- Notícies der èst e deth nòrd vieràn a espantà'c

Aguesti dus punts cardinaus " èst e nòrd " tanhen sonque en país rus, segontes se mencione des dera Euròpa papal o des d'Israèl, pr'amor qu'era profecia les designe coma atacadi successivaments per Rússia enes versículos 40 e 41. Açò signifie que qu'era temor Eth citat proven de territòri rus, mès qué pòt espantar a semblable conquistador? Qué passèc damb eth sòn país entà espantà'c tant? Era responsa pas ei dins eth libre de Daniel, mès dins Apocalipsis 9, que revèle e apunte ara religion protestante cuyo bastión globau ei dins Estats Units. Eth mistèri s'esclarirà mès en tot auer en compde era existéncia d'Estats Units. Des der an 1917, quan era Rússia rebèla adoptèc eth sòn regim socialista e comunista, òm brecha duradera l'a separada des Estats Units capitalistas imperialistas. Er individu pas pòt enriquir-se a còsta dera sua prójimo s'ei comunista; per açò es dues opcions son irreconciliables. Jos es cendres dera patz, es huecs der òdi cremen e pregunen èster exprimidi. Sonque era competéncia e era menaça nucleara an arthenhut evitar çò de peyor. Ère er equilibri dera Terror Nucleara. Sonque que, sense utilizar armes nucleares, Rússia s'apoderarà d'Euròpa, Israèl e Egipte. Ath trincar-se er equilibri, Estats Units se senterà enganhat e menaçat, per çò que, entà redusir eth nombre des sues mòrts, entrarà dins era guèrra, en tot atacar duraments prumèr. Ua destruccion nucleara de Rússia causarà paur entre es armades russes disseminados pes territòris aucupadi.

44b- e gesserà damb grana furor entà destrúir e exterminar multituds.

Enquia aguest moment, Rússia serà damb esperit de conquista e botín, mès de repente eth sòn estat d'ànim cambiarà, era armada russa ja non aurà ua patria que tornar e eth sòn

desespèr se li transformarà ada eth en desir de “ destrúir e destrúir ”. exterminar Multituds ”; que serà eth “ tèrç des òmes mòrti ” dera sièisau trompeta d'Apocalipsis 9. Donques, totes es nacions equipades damb armes nucleares se veirà obligades pes hèts a utilizar-les contra es sòns enemics personaus potenciaus.

Dan 11:45 Plantarà es botigues deth sòn palai entre es mars, cap ara montanha glorioso e sant; alavetz arribarà ara fin, sense qu'arrés li ajude.

45a- Plantarà es botigues deth sòn palai entre es mars, cap ara montanha glorioso e santes

Botigues de campanha entre es mars , pr'amor qu'es sòns palais ja non son dins era tèrra. Era situacion desesperada des tropes russes ei claraments descrita per Esperit que les condemnèc ad aguesta sòrt. Jos eth huec des sòns adversaris son refusadi ena tèrra d'Israèl. Odiados Per toti, pas arreceberen supòrt ne compasió e sigueren exterminados en tèrra josiva. Rússia pagarà atau ua dura dispute que Diu li atribuís des deth sòn supòrt as enemics espirituaus d'Israèl ena anciana aliança, en moment dera sua deportacion a Babilonia. Venec shivaus en pòble de Tir, ua ciutat de luxuria pagana. Ezequiel 27:13-14 confirme, Diu li didec a Tir: Javán, Tubal (Tobolsk) e Mesec (Moscòu) comerciaron contigo; te dèren esclaus e utensilios de bronze en escambi des tòns bens. Es dera casa de Togarma (Armenia) abastecían es sòns mercats damb shivaus, jinetes e mulas. Tanben siguec un obstacle comerciau entàs josivi que tanben comerciaban damb era: Ezequiel 27:17: Judá e era tèrra d'Israèl comerciaron damb vosati; te dèren eth forment de Minit, era massa, era mèu, er òli e eth bálamo, en escambi des tòns bens. Per tant, Tir s'enriquic as sòns expensas. Mès tard, en Ezequiel 28:12, jos eth títol “ rei de Tir ”, Diu li parle dirèctaments a Satanás. Comprenem que siguec eth qui se profitèc deth luxe e des riqueses acumulades enes granes ciutats paganas que li servien jos era aparència de multiples divinidades paganas, mès lèu inconscientement, mès tostemp e per tot en formes de culte que Diu considèra abominables. Amie sus eth sòn còr eth pes d'ua frustracion acumulada tanben ath long de sègles e milenios d'istòria umana. Aguesta frustracion justifique era sua ira, que s'a vaciado parciauments ena forma d'aguest darrèr conflicte internacionau terriblement destructiu.

Mès aguesta ira divina contra eth trafic mercantil dera antiquitat mos convida a comprèner çò que Diu pòt pensar deth trafic internacionau contemporanèu en un contèxt internacionau enteramente bastit sus era economia de mercat. Creï qu'era destruccion des tors deth World Trade Center en Naua Yòrk eth 11 de seteme de 2001 ei ua responsa. Sustot pr'amor que, en Apo.18, era profecia soslinhe eth papèr nociu der enriquiment a causa deth comèrç e as escambis internacionaus que se derrumba quina nòrma que sigue o dret religiós divin: tan gran ei deuant eth era impiedad.

Ara fin de Dan.11, er adversari hereditario d'Estats Units, Rússia, ei destrúit. Per tant, açò les darà poder absolut sus toti es subviventis deth conflicte internacionau. Ay Des vençudi! A d'inclinar-se e someter-se ara lei deth vencedor dondequiera que sigue dins era tèrra, en tot subvívuer.

Dan 12:1 En aqueth temps se lheuarà Miguel, eth gran prince, defensor des hilhs deth tòn pòble; e serà temps d'angoisha, cual ac a pas agut des de qu'existiren nacions enquia alavetz. En aqueth temps, aqueri deth tòn pòble que se tròben escriti en libre seràn salvos.

1a- En aqueth temps se lheuarà Miguel,

Aguesta ei era epòca dera fin deth mon, quan Jesucristo a eth darrèr mot e torne ena glòria e eth poder deth sòn divinidad, disputadi pendent longtemps per religions en competència. Liegem en Apocalipsis 1:7: È ací, eth ven damb es bromalhs. E tot uelh ac veirà, e mai es quaus ac traspassèren; e totes es tribus dera tèrra haràn düèl per eth. Òc. Amén! Auem d'acostumar-mos ad aguesta idèa, pr'amor qu'entà cadun des sòns ròtles, Diu se dèc un nòm desparièr, per açò en Daniel e Apocalipsis 12:7 se presente coma Miguel, cap suprèma dera vida celestial angelical que li da. Autoritat sus eth diable e es demònis. Eth sòn nòm, Jesucristo, sonque ac represente entàs escuelhudi dera tèrra a qui venguec a salvar jos aquest nòm.

1b- eth gran cap,

Aquest gran cap ei donques YaHWÉH Miguel Jesucristo e ei d'eth qu'en sòn caracteristic descaro, eth regim papal li lheuèc entath sòn benefici, era sua mission coma perpetuo intercesor celestial enquiar an 1843, açò des der an 538, date der inici deth regim papal e era sua installacion ena ciutat de Roma, en Palai de Letrán ena Montanha Celio. Aquest tèma siguec tractat en Daniel 8.

1c- eth defensor des hilhs deth tòn pòble;

Un defensor interven quan i a un atac. E atau serà pendent es darrères ores de vida terrena des escuelhudi que demorèren fidèus, quitament condemnadi a mòrt pes darrèri rebèls. Ací podem trobar toti es modèls prepausadi enes relats de Daniel pr'amor que se complissen en ua situacion tragica finau. En aguesta darrèra grana calamidad, reviueram es intervencions milagrosas narrades en Dan.3, eth horn e es sòns quate personatges viuents, en Dan.5, la capture de Babilonia era grana per Diu, en Dan.6, es leons tornadi inofensius mès tanben era fin dera grana calamidad prefigurada que flagelèc per eth as josivi en – 168, eth 15 de Kisleu, ei díder, eth 18 de deseme, en un dia de pòsa.

1d- e serà un temps d'angoisha, cual jamès ac a agut des de qu'existiren es nacions enquia aqueth temps.

A jutjar per aguesta afirmacion, era darrèra grana calamidad superarà ara des josivi organizada pes grècs. De hèt, es grècs sonque tustauen as josivi que trobauen enes carrèrs o enes sues cases. Ena fin deth mon, es causes son fòrça desparières e era tecnologia modèrna permet un contraròtle absolut sus es persones que viuen ena tèrra. Donques, en tot utilizar techniques de deteccion umana, podem trobar a quina persona que sigue en quin lòc que sigue, sigue cual sigatz eth lòc que s'amague en eth. D'aguesta manèra se pòden establir damb precision esperdigalhada de persones que se resistissen as ordes decretades. En aquest contèxt finau, era erradicación des escuelhudi serà humanamente possible. Encara que pleï de fe e esperança ena sua desliurança, es escuelhudi viueràn ores doloroses; que seguiràn entà eth liures, privadi de tot, en tot èster es auti enes presons rebèles en tot demorar era sua

execucion. Era angoisha reinará enes còrs des foncionaris elegidi que seràn mautractadi o quitament assassinadi.

1e- En aqueth temps, aqueri deth tòn pòble que se tròben escriti en libre seràn salvos.

Ei eth libre dera vida, pr'amor que sense computadora, Diu tanben hec ua lista de totes es creatures qu'Adán e Eva e es sues descendientes generèren. Ara fin dera vida de cada persona, era destinacion finau ac decidie Diu que conservaue dues listes: era des escuelhudi e era des queigudi , cossent damb es dus camins presentadi ara umanitat en Deuteronomio 30,19-20: Jo cridi eth cèu e era tèrra per testimònis aué contra vosati: vos è ponut deuant era vida e era mòrt, era benediccion e era maladeta. Escuelh era vida, entà que viues tu e era tua descendencia, estimar ath Senhor eth tòn Diu, aubedir era sua votz e junher-te a eth: pr'amor que d'açò depen era tua vida e era prolongación des tòns dies... Ei segontes era sua eleccion peth mau qu'era destinacion finau deth papado roman, cremat en huec , se mos revèle en Dan.7:9-10; açò pes sòns mots arrogantes cap ath Diu de dius segontes Dan.11:36.

En Apocalipsis 20:5, eth retorn de Crist va acompanhat dera resurrección des mòrti en Crist, que se cride era prumèra resurrección : bienaventurados e sants es quaus participen ena prumèra resurrección, pr'amor qu'era dusau mòrt pas a poder sus eri. .

Dan 12:2 Fòrça que nedormissen en povàs dera tèrra desvelharàn, òm entà vida etèrna, e d'auti entà oprobio e vergonha etèrna.

2a- Fòrça que nedormissen en povàs dera tèrra desvelharàn, quauqui uns ara vida etèrna,

Notem prumèr qu'ena normalitat comuna, es mòrti dormissen plan en povàs dera tèrra e pas en un paradís maravilloso o un lunfèrn ardiente coma ensenhen e cren es fausses religions crestianes o paganas. Aguesta aclaración restaure eth veritable estatus des mòrti coma s'ensehe en Ecc.9:5-6-10: Entà toti es quaus viuen i a esperança; e e mai un gosset viu ei mejor qu'un leon mòrt. Es viui, de hèt, saben que van a morir; mès es mòrti pas saben bric, e ja non i a pague entà eri, donques era sua memòria ei desbremhada. E eth sòn amor, e eth sòn òdi, e era sua enveja, ja an perecido; e jamès mès auràn part en bric de çò que se hè jos eth solei Tot çò qu'era tua man trobatz entà hèr damb es tues fòrces, he-ac; pr'amor que pas i a trabalh, ne pensament, ne coneishença, ne sabença, en lunfèrn, a a on vas. (Residència des mòrti qu'ei eth povàs dera tèrra).

Pas i a pensament dempús dera mòrt pr'amor qu'eth pensament viu en cervèth der òme, sonque quan encara ei viu e alimentat pera sang enviada pes batanadi deth sòn còr. E aguesta sang a d'èster purificada ath sòn còp pera respiracion pulmonar. Diu jamès didec bric mès, donques que li didec a Adán que se hec pecador peth sòn desaubediment, en Gén.3:19: Damb era sudor dera tua cara minjaràs eth pan, enquia que tornes ena tèrra que nesigueres prenut; pr'amor que povàs ès, e ath povàs tornaràs . Entà confirmar aquest estat de bric des mòrti, liegem en Sau.30:9: Quini desirs damb vessar era mia sang, en tot hèr-me descéner ara hòssa? T'a vantat eth povàs ? Parle dera tua leiautat? Pas, pr'amor que pas pòt segontes Sau.115:17: Pas son es mòrti es quaus celèbren ath Senhor, ne cap que nedescenen ath lòc deth silenci. Mès açò pas empedís que Diu pogue hèr sorgir de nau ua vida qu'existie anterioraments e ei aquest poder creatiu eth quau ac convertís en Diu e pas en angel o òme.

Es dus camins an dus resultats finaus e Apocalipsis 20 mos ditz que son separadi pes mil ans deth setau milenio. Se plan tota vida umana desapareish dera faz dera tèrra ath començament d'aguesti mil ans , es queigudi sonque ressuscitaràn dempús deth sòn jutjament realizat pes sants e Jesucristo en sòn reiaume celestial. Per aguest messatge adjunt ara setau trompeta , Apocalipsis 11:18 confirme, en tot díder: Es nacions s'enojaron; e a arribat era tua ira , e a arribat eth temps de jutjar as mòrti , de recompensar as tòns siervos es profètes, as sants e que litemen ada eth eth tòn nòm, atau petiti coma grani, e destruièr que lidestruïssen ada eth era tèrra . En aguest versículo, eth jutjament des mòrti amie a Diu a ressuscitar, prumèr, as sòns fidèus mòrti escuelhudi entà que poguen jutjar as dolenti mantengudi en estat de mòrt.

2b- e es auti entà oprobio, entà vergonha etèrna.

Era eternidad sonque apartierà as viui. Dempús deth sòn aniquilación fin en Jutjament Finau , er oprobio e era vergonha des queigudi demoraràn sonque ena memòria etèrna des escuelhudi, es angels e Diu.

Dan 12:3 Es comprenudi brillharàn coma era resplendor deth cèu, e es quaus ensenhen justícia a fòrça brillharàn coma es esteles pes sègles des sègles.

3que- lison ada eth intelligenti brillharàn coma er esplendor deth cèu

Era intelligéncia elève ar òme peth dessus des animaues. Se revèle pera sua capacitat de razonar, de trèir conclusions mejançant era observacion de hèts o per simple deducción. S'es umans pas anèssen rebèls ara libertat que Diu les da, era intelligéncia condusirie a tota era umanitat cap ara madeisha reconeishença dera existéncia de Diu e des sues leis. Pr'amor que des de Moisés, Diu a deishat enregistradu per escrit es eveniments mès significatius dera sua revelacion as òmes. Ací ei era rota deth razonamiento a seguir. Era fe monoteïsta apareishec ena istòria deth pòble ebrèu. Eth sòn testimòni e es sòns escrits an, per tant, prioritat sus toti es auti escrits atribuïdi ad aguest madeish Diu unic. Que se lute contra eth pòble de Diu contunhe d'èster ua possibilitat normau, mès que se lute contra es Sagrades Escritures se convertís en ua òbra diabólica. Era fe establida per Jesucristo pren es sues hònts e referéncias des escritures ebrèes dera anciana aliança, çò que li da legitimitat. Mès era doctrina catolica romana pas respècte aguest principi, arrason que ne era ne eth Corán der Islam pòden per eth preténer èster eth Diu viu, creador de tot çò que viu e existís. Jesús confirmèc eth principi ar arrebrebar en Juan 4:22 qu'era salvacion ven des josivi : adoráis çò que pas coneishetz; adoramos çò que sabem, pr'amor qu'era salvacion ven des josivi .

En aguest prumèr grop d'escuelhudi, Diu designe a òmes sauvadi sense coneishença particulara a causa dera sua fidelitat manifestada a risc dera sua vida des d'Adán e Eva; e açò enquia 1843. Son salvos pr'amor qu'es sues òbres atestiguan era sua intelligéncia e era sua recepcion des leis divines manifestades pera sua obediencia. En aguest grop, es protestantes mès fidèus e pacifiqui se beneficièren enquiara primauera de 1843 dera paciéncia de Diu, que sonque hec obligatòria era practica deth sòn sant dissabte tre aguesta data. Apocalipsis 2:24-25 confirmarà aguesta excepcion: A vosati, a toti es auti en Tiatira, que pas arreceben aguesta doctrina , e qu'an pas coneishut es prigondors de Satanás, coma eri les criden , vos digui : pas t'imposes cap auta carga; Sonque conserve çò qu'as enquia que jo vengue.

3b- e es quaus ensenhen justícia ara multitud brillharàn coma es esteles, pes sègles des sègles.

Aguest dusau grop se distingúis peth naut nivèu de santificaciòn que represente ena tèrra des de 1843. Seleccionadi mejançant ua pròva de fe, basada iniciauments ena esperança deth retorn de Jesucristo, successivaments entara primavera de 1843 e era En tardor de 1844, era sua santificaciòn per Diu se hec oficiau damb era restauracion deth dissabte que practiquèc nauaments, dempús de longui sègles d'escuror, oblit e mensprètz per a eth.

En aguesta division en dus groups , çò qu'era diferéncia ei era sua situacion deuant era justícia de Diu, eth sòn estatus deuant es sòns dètz mandamientos e era sua auta salut e autes ordenances. En sòn tèxte originau d'Éxodo 20,5-6, eth dusau mandamiento suprimit per Roma, revèle claraments era importància que Diu da ara obediencia as sues mandamientos e arrebrebe es dus camins e es dus destinacions finaus opausades: ... Sò un celoso. Diu qui Punís era iniquidad des pairs sus es hilhs enquiara tresau e quatau generacion, que m'aborrissen sus eth e transgreden es mies mandamientos, e ages misericòrdia que me neestimen e sauen es mies mandamientos enquia mil generacions .

En aguest versículo, er Esperit revèle era arrason dera existéncia des esteles ena nòsta creacion terrenau. Sonque auien arrason d'existir entà servir coma simbèu des escuelhudi terrenaus seleccionadi per Diu; e ei Gén.1:17 eth quau revèle eth sòn messatge: Diu les ponec ena expansion deth cèu, entà alumbrar era tèrra. Dempús Diu les use entà mostrar-li a Abraham era multitud des sues descendientes en Gén.15:5: Compde es esteles deth cèu, se pòdes compdar-les; taus seràn es tòns descendientes.

Maugrat açò, er estatus d'aguestes esteles espírituas pòt cambiar en tot depéner des òbres realizades pera credenta redimido. Ath quèir espíritualmente peth sòn desaubediment, era estela què , què deth cèu . Era imatge serà evocada entà representar era casuda dera fe protestante en 1843, anonciada per ua senhau celestial reau en 1833, en sièisau sagèth d'Apocalipsis 6:13: e es esteles deth cèu queigueren ena tèrra, coma quan 'un Era higuera gigitada per un vent violent lance es sues hignes verdes. E nauaments en Apocalipsis 12:4: Era sua coa rosiguèc era tresau part des esteles deth cèu e les lancèc ena tèrra. Aguest messatge renauís eth de Dan.8:10: Era se lheuèc ara armada deth cèu, e derribó part d'aguesta armada e es esteles ena tèrra, e es pisoteó . Er Esperit atribuís ath regim papal roman era casuda espíritua d'ua tresau part des credentes redimidos; gent enganhada que creirà en vano ena salvacion de Crist e reclamarà era sua justícia.

Dan 12:4 Tu, Daniel, sauve en secrèt aguesti mots, e sagère eth libre enquiath temps dera fin. Alavetz fòrça çò liegeràn e era coneishença aumentarà.

4a- Aguesta fin des tempsi coneish diuèrses fases successives mès comencèc, oficiauments, ena primavera de 1843, damb era entrada en aplicacion deth decret divin preescrito en Dan.8:14: Enquiara tarde-deman des 2300 e era santidad serà justificat . En 1994, era dusau ère dera fin siguec mercada per la condemne dera institucion adventista universau. Des de 1843, eth libre de Daniel s'a liejut, mès jamès a estat interpretat corrèctaments abans d'aguest trabalh qu'encara preparar en 2021 e des de 2020. Ei, per tant, aguesta data era quau mèrque eth cim dera sua coneishença e, per tant, aqui, eth veritable

temps finau dera fin que fenirà damb eth veritable retorn de Jesucristo, coneishut e demorat, entara primauera deth 2030. Vedem qu'enguan 2020 a ja estat plan mercat per Diu. Donques que tota era umanitat ei tustada pera mortalitat deth virus Covid-19 qu'apareishec en China en 2019, mès ena Euròpa papal catolica sonque des de 2020. En 2021, es virus mutan e contunhen d'atacar ara umanitat colpabla e rebèla.

Era pròva adventista dera fe illustrada

Dan 12:5 E jo, Daniel, guardè, e è ací d'auti dus òmes èren depès, òm d'aguest costat der arriu, e er aute der aute costat der arriu.

5a- Arrebrembe! Daniel ei prèns der arriu "Hiddekel", eth Tigre, aguest devorador d'òmes. Maugrat açò, i a dus òmes a cada costat der arriu, çò que signifie qu'òm podec crotzà'c e er aute se prepare entà hè'c. Ja en Dan.8:13, auec lòc ua discussion entre dues sants.

Dan 12:6 E òm d'eri didec ar òme vestit de lino qu'ère sus es aigües der arriu: Quan serà era fin d'aguestes maravilhas?

6a- En Dan.8:14 es qüestions des sants auien arrecebut de Diu era responsa des 23:00 dera tarde-deman que determinèc era data 1843. Eth plantejament se repetís ací e era qüestion aguest còp se hè referéncia ara fin deth mon; eth moment en qu'era profecia deisharà d'èster utila. Era qüestion se hè a Crist representat per aguest òme vestit de lino que se tròbe sus er arriu en tot observar eth sòn pas pes òmes. Diu use era imatge deth horcadís dera Mar Ròia que sauvèc as ebrèus mès estofèc as sòns enemics egipciani.

Dan 12:7 E sentí ar òme vestit de lino, depès sus es aigües der arriu; aucèc era sua man dreita e era sua man esquerra ath cèu, e jurèc que viu per eth pes sègles que serà en un temps, e tempsi, e era mitat d'un temps, e que totes aguestes causes feniràn quan es fòrces deth pòble sant demorarà entièraments estrossejat.

7a- E sentí ar òme vestit de lino, qu'ère sus es aigües der arriu; lheuèc era sua man dreita e era sua man esquerra ath cèu,

Ena posicion d'Arbitra, Jesucristo lhèue ath cèu era sua man dreita bendiciendo e era sua man esquerra castigadora entà hèr ua declaracion solemna.

7b- e jurèc que viu per eth pes sègles que serà en un temps, tempsi e miei temps

Ath citar era durada profética deth reinatge papal, Crist mòstre e arrebrembe eth sòn jutjament que, en passat, condemnèc ena sua Glèisa a sofrir es exacciones deth regim papal e es maladetes des invasions barbares qu'ac precediren; açò a causa der abandon deth dissabte des deth 7 de març de 321. Atau s'avertís as credentes en tempsi de pròves adventistas. Mès ua dusau arrason amie a Diu a evocar aguest reinatge papal; aguesta ei era data deth sòn inici, 538 d.C. Era eleccion ei acertada donques qu'aguesta data 538 servirà de basa entàs calculs

qu'era profecia mos prepausarà en tot presentar-mos naues durades proféticas enes versículus 11 e 12.

7c- e que totes aquestes causes feniràn quan era fòrça deth pòble sant sigue entièraments trincada

Aguesta breve frasa resumís plan aquest còp eth veritable moment dera fin: aqueth qu'ara fin dera darrèra grana calamidad , es escuelhudi se trobaràn en eth ara aurèra d'èster exterminados, eradicadi dera faz dera tèrra; obsèrve era precision: enteramente trincada .

Dan 12:8 Sentí, mès pas comprení; e didí: Senhor mèn, quin serà eth resultat d'aquestes causes?

8a- Praube Daniel! S'era comprenença deth sòn libre contunhe d'èster un mistèri entà qui viuen en 2021, cuán dehòra dera sua posita e inutila siguec aquesta comprenença entara sua pròpria salvacion!

Dan 12:9 Eth didec: Ve, Daniel, pr'amor qu'aquesti mots seràn sauvadi en secrèt e sagerades enquiath temps dera fin.

9a- Era responsa der angel deisharà a Daniel hambriento mès confirme eth compliment tardío dera profecia reservada entath temps dera fin de l'ère crestiana.

Dan 12:10 Fòrça seràn netejadi, blanqueados e refinados; Es impíos haràn eth mau, e cap des impíos comprenderà, mès es comprenudi comprenderàn.

10a- Fòrça seràn purificados, blanqueados e purificados

Ath repetir ací la cite exacta deth mot de Dan.11:35, er angel confirme era identitat papal deth rei arrogante e despótico que s'elève peth dessús de toti es dius e quitament der unic Diu veritable , en versículo 36.

10b- es impíos haràn eth mau e cap des impíos comprenderà,

Er angel evoque un principi que contunharà enquiara fin deth mon; era prolongación deth mau ei representada enes profecies de Daniel pera extension d'eth " bronze " deth pecat grèc e eth " hèr " dera fòrça romana enquiath retorn de Crist. . Es impíos se veirà doblamente empachadi entà comprèner: en prumèr lòc, peth sòn desinterés personau, e en dusau lòc, per un poder d'enganha dada per Diu que les permet creir ua mentida segontes 2 Tes.2:11-12: Tanben Diu les envie un poder. De confusion, entà que creen era mentida , entà que toti es quaus pas crederen ena vertat, mès que se deleitaron ena injustícia, siguen condemnadi .

10c- mès eth quau a entendement comprenderà.

Aquest exemple demòstre qu'era intelligéncia espirituaui ei un don especiau dat per Diu, mès va precedit d'un bon emplec dera intelligéncia basica qu'arreceben totes es persones normaus. Pr'amor que quitament en aquest estandard, es umans confonem era educacion e es sòns diplòmes damb era intelligéncia . Atau qu'arrebrembi aquesta diferéncia: era instruccion permet introduir donades ena memòria umana mès sonque era intelligéncia permet eth sòn bon e savi emplec.

Dan 12:11 Des deth temps que cessament eth continu sacrifici e s'establisque era abominable desolacion, aurà mil dus cents nauanta dies.

11a- Des deth moment en que cesa eth sacrifici perpetuo

Encara mecau arrebrebar-les, mès eth mot “ sacrifici ” pas apareish en tèxte ebrèu originau. E aguesta precision ei cruciau pr'amor qu'aguest perpetuo se hè referéncia ath sacerdocio celestial de Jesucristo. Ath reproduir eth sòn intercesión ena tèrra, eth papado lhèue a Jesucristo eth sòn papèr d'intercesor pes pecats des sòns escuelhudi.

Aguest ministèri terrenau parallel usurpat comence en an 538; data que Vigilio I , prumèr papa damb títol, s'installèc en eth en Roma, en Palai de Letrán, ena montanha Celio (eth cèu).

11b- e a on s'establirà ua abominable desolacion

Ei díder, des de 538, data en que comence eth reinatge papal roman citat en Dan.9:27: e aurà ena ala d'abominaciones desoladoras, enquia destruccion, e serà destruïda [segontes] çò qu'a estat decretat, ena [tèrra] desolada .

En aguest versículo, centrat ena data 538, er Esperit sonque apunte ena Roma papal, çò qu'explique era singularizació deth mot "abominación". Aguest pas siguec eth cas en Dan.9:27, a on sigueren implicades ambdues fases de Roma, era pagana e dempús era papal.

Notem er interès e era importància d'acorropar en aguest versículo dues causes: “ er arrebatamiento deth perpetuo ” a Crist en Dan.8:11 e era “ala ” papal qu'amie “ era abominable desolacion ” citada en Dan. 9:27. Ath restacar aquestes dues accions ara madeisha data 538 e ara madeisha entitat, er Esperit confirme e pròva qu'er autor d'aquestes fechorías ei efectivaments eth papado roman.

En Dan.11:31, era accion atribuïda ath rei grèc Antíoco 4 mos presentèc eth modèl tipic de çò que Diu cride " era abominación desoladora ". Eth papado ac reproduís, mès pendent 1260 longui e sagnanti ans.

11c- seràn mil dus cents nauanta dies.

Entà que es durades proféticas citades que se hèn referéncia ath temps dera fin siguen infalsificables, era unitat se place abans deth nombre en totes es profecies de Daniel: dies 1290 ; dies 1335 (següent vèrs); Dan.8:14: tard-deman 2300 ; e ja en Dan.9:24: setmanes 70.

Sonque mos demore un calcul fòrça simple de realizar: $538 + 1290 = 1828$.

Er interès d'aguesta data de 1828 ei dar-li un caractèr universau ar eveniment adventista donques qu'a coma objectiu eth tresau des cinc ans des conferéncias adventistas celebrades en Albury Park en Londres en preséncia dera família reau d'Anglatèrra.

Dan 12:12 Bienaventurado eth quau demore e arribe enquia mil tres cents trenta cinc dies.

12a- Ei sonque aguest versículo eth quau mos da eth significat d'aquestes dues durades proféticas. Eth tèma ei eth dera demora deth retorn de Crist, mès ua demora particulara basada en proposicions numéricas dades pera Bíblia. Ei de besonh un nau calcul: $538 + 1335 =$

1873. Er angel mos presente dues dates que mèrquen respectivaments er inici e era fin dera pròva de fe adventista realizada entre es ans 1828 e 1873. D'aguesta manèra , era nòsta atencion se centre en dirigit as dates 1843 e 1844 qu'anèren justaments es causes de dues expectatives successives deth retorn gloriós de Jesucristo enes Estats Units, donques ena tèrra. Protestante.

Ena imatge deth horcadís der arrisqui "Tigre", eth tigre devorando anmes umanes son aquestes dates 1843-1844 es quaus hèn passar ath protestante réprobo dera vida espirituaual ara mòrt espirituaual. D'autra banda, qui a passat era pròva ges viu e quironòcha per Diu d'aguesta perilhosa traucèssa. Obten de Diu ua bienaventuranza especifica: " Bienaventurado eth quau arribe a 1873! »

Dan 12:13 E tu, camine cap ara tua fin; pausaràs e defeneràs eth tònn eretatge ara fin des dies.

13a- Daniel describirà dempús dera prumèra resurrecció que ressuscitarà en eth, eth significat de tot çò que mos transmetec. Mès entad adventista qu'encara viu, eth sòn ensenhament encara serà completada pes revelacions contengudes en Apocalipsis de Juan.

Eth libre de Daniel amague plan era sua enòrma riquesa. Auem prenut nòta des leçons d'alend qu'eth Senhor dirigís as sòn escuelhudi des darrèri dies, pr'amor qu'aguesti darrèri dies tornaràn ara nòrma dera paur e era inseguretad qu'a prevalecido ath long de tota era istòria umana ena tèrra. Un còp mès, mès era darrèra, es foncionaris elegidi seràn soslinhadi e consideradi responsables des desgràcies que les sobrevendràn as subreviventi rebèls dera Tresau Guèrra Mondiau anonciada en Dan.11:40-45 e Apocalipsis 9:13. Ezequiel 14 presente es modèls estandard de fe: Noé, Daniel e Job. Coma Noé, moscalerà escapar e resistir eth corrent de pensament deth mon en tot bastir era nòsta arca de fidelitat a Diu. Ar atau coma Daniel, auem de demorar fermement comprometudi a complir damb eth nòste auer de coma foncionaris elegidi en tot refusar er estandard establít pera religion faussa. E coma Job, moscalerà acceptar eth patiment físic e mentau cada viatge que Diu ac permete, en tot auer òm ventaja envolòpa Job: a traucèssa dera sua experiéncia aprenérem per qué Diu permet aquestes pròves.

Eth libre de Daniel tanben mos permetec compréner mejor era vida celestial invisibla. Açò, ath describir ad aquest personatge cridat Gabriel, nòm que signifie "eth quau ve era cara de Diu". Ei present en totes es missions importantes deth plan de salvacion divina. E auem d'encuedar-mos que, en reiaume celestial de Diu, eth e toti es angels boni sigueren privadi dera preséncia de Miguel, era expression angelical de Diu, pendent eth temps deth sòn encarnación terrena, ei díder, 35 ans. En un gran compartir d'amor, Micaèl compartís tanben era sua autoritat, en tot acceptar èster sonque " òm des principaus caps ". Mès Gabriel tanben ac presentèc a Daniel, er escuelhut entre es escuelhudi, coma " eth cap deth tònn pòble ". E Dan.9 mos revèle fòrça claraments tot çò que Jesús ven a realizar entà salvar as sòn fidèus escuelhudi. D'aguesta manèra s'anóncie claraments eth projècte divin de salvacion, que dempús se complís eth 3 d'abri de 30 damb era crucifixió de Jesucristo.

Eth libre de Daniel mos mostrèt qu'era fe sonque la pòt demostrar un adult. E que segontes Diu, eth mainatge se convertís en adult ath complir es tretze ans. Atau que sonque podem veir eth frut amar que produsís eth bautismo infantil e er eretatge religiós dera neishença en totes es religions fausses. Jesús didec en Marcos 16:16: Eth quau cree e sigue cristianat, serà sauvi; eth quau pas cree, serà condemnat . Açò signifie, per tant, qu'abans deth bautismo era fe a d'èster presenta e demostrada. Dempús deth bautismo, Diu la ponec a pròva. Ath delà, d'auta pèrta revelada en Daniel, se confirman aguesti mots de Jesús en Mateo 7:13: Entratz pera pòrta estreta . Pr'amor qu'ampla ei era pòrta, ample ei eth camin qu'amie ara destruccion. E son fòrça es quaus passen per aqui ; e tanben en Mateo 22:14: Pr'amor que fòrça son es cridadi, mès pòqui es escuelhudi ; segontes Dan.7:9, dètz mil milions cridadi a rénder compdes deuant Diu per sonque un milion des escuelhudi redimidos salvos, pr'amor que vertadièraments auràn servit plan ath Diu creador, en Crist en Esperit Sant.

Eth capítol 12 acabe de sèir es bases dera estructura deth libre Apocalipsis en tot arrebrebar es dates 538, 1798, 1828, 1843-1844 amagues e suggerides mès fonamentaus entara division deth temps en Apocalipsis, e 1873. Auta data, 1994, apareisherà bastir-se entara desgràcia d'òm e era felicitat de d'auti.

Entratge ath simbolismo profético.

En totes es parábolas bíblicas, er Esperit utilize elements terrenaus cuyos critèris determinadi pòden simbolizar entitats anonimes que presenten critèris comuns. Donques, cada simbèu utilizat a d'èster examinat en toti es sòns aspèctes, entà extrèir d'eth es leçons amagades per Diu. Prenem, per exemple, eth mot " mar ". Segontes Gén.1:20, Diu la poblèc d'animaus de tot tipe, innombrables e anonimi. Eth sòn entorn ei fatal entad òme que viu de respirar er aire. Se convertís atau en un simbèu de mòrt entad òme que, damb arrason, tanben pòt témer era sua salinidad que torne estéril era tèrra. Evidentaments, aguest simbèu pas ei favorable ara umanitat e, peth sòn significat de mòrt, Diu darà eth sòn nòm ath tanc d'abluciones ebrèu que prefigura es aigües deth bautismo. Ara plan, cristianar signifie immergir, morir estofat entà tornar a víuer en Jesucristo. Eth vielh injustificado ressuscite en tot amiar era justícia de Crist. Vedem aqui tota era riquesa d'un solet element dera creacion divina: era mar . Jos aguest ensenhament, comprenem mejor eth significat que Diu li da ad aguest versículo de Daniel 7:2-3: "... e è ací, es quate vents deth cèu bohèren sus era grana mar . E gesseran dera mar quate bèsties granes , desparières entre se . Sàpie que " es quate vents des cèus " suggerissen es guèrres universaus qu'amien enes pòbles victoriosos ath poder dominante. Ací, " era grana mar " simbolize es masses umanes des pòbles paganos que, ath pas aonorar a Diu, son, as sòns uelhs, parièrs as animaus dera " mar ". Ena expression " quate vents deth cèu ", " quate " represente es 4 punts cardinaus de les adreces Nòrd, Sud, Èst e Oèst. Es " vents deth cèu " pòrten cambiaments ena aparència deth cèu, en tot l'heuar

bromalhs, en tot provocar tempèstes e en tot portar ploja; en tot Hèr a un costat es bromalhs, promòn eth lum deth solei. Atau madeish, es guèrres provòquen grani cambiaments politics socials, enòrmes convulsiones que dan domeni en nau pòble victorioso escuelhut per Diu, mès sense èster quirnòcha per eth. Per èster designat coma “ animau ”, pas a dret as benediccions destinades a èster aufrides as veritables òmes; es sòns fidèus escuelhudi que caminen en lum divin des d'Adán e Eva, e açò enquiara fin deth mon. E quiénes son es sòns foncionaris elegidi? Aqueri en qui arreconeish era sua imatge donques qu'er òme siguec hèt a imatge de Diu segontes Gén.1:26. Notatz-vos aguesta diferéncia: er òme ei hèt o creat per Diu ara sua imatge, deth temps que er animau ei produsit peth sòn entorn, marin, terrèstre o celeste, per orde dada per Diu. Era eleccion deth vèrb mèrque era diferéncia d'estatus.

Coma dusau exemple, prenam eth mot “ tèrra ”. Segontes Gén.1:9-10, èst nomentatz “ tèrra ” se da ena tèrra shuta que gessec dera “ mar ”; ua imatge que Diu espetarà en Apocalipsis 13, entà simbolizar era fe protestante que sorgic dera fe catolica. Mès veigam d'auti aspèctes dera “ tèrra ”. Ei favorable ar òme quan ac alimente, mès desfavorable quan pren era forma d'un desèrt árido. Donques, depen deth bon adaigament deth cèu entà èster ua benediccion entad òme. Aguest adaigament tanben pòt provier des arrius qu'ac traùessen; ei per açò qu'eth mot de Diu se compare ena Bíblia damb “ un gotilh d'aigües viues ”. Ei era preséncia o abséncia d'aguesta “ aigua ” era quau determine era natura dera “ tèrra ”, e espiritualmente, era qualitat dera fe der òme compausat en 75% d'aigua.

Coma tresau exemple, prenam es esteles en cèu. Prumèr, “ eth solei ”, peth costat positiu, illumine; segontes Gén.1:16, ei era luminaria d'eth “ dia ”, cauhe e favorís eth creishement des plantes qu'er òme neobten era sua neuritud. En costat negatiu, creme es cultius per excès de calor o falta de ploja. Galileu auie arrason, ei dins eth centre deth nòste univèrs e totes es planetes deth sòn sistèma viren ath torn d'eth. E sustot ei eth mès gran, era Bíblia se hè referéncia ada eth coma “ eth mès gran ” en Gén.1:16, eth mès sexy e pas ei accessible. Toti aguesti critèris ac convertissen ena imatge perfècta de Diu en qui se tròben totes aguestes caracteristiques. Arrés pòt veir a Diu e víuer, coma tanpòc pòt póner es sòns pès sus eth “ solei ”; era unica estela masculina, totes es autes son planetes o esteles feminizadas. Dempús d'eth, “ era lua ”, “ era mès petita ”: segontes Gén. 1,16, ei era lumbrera dera net, des tenèbres qu'eth presidís. Donques, “ era lua ” sonque a un messatge negatiu. Encara qu'ei era mès pròplèu a nosati, aguesta estela a mantengut pendent longtemps eth mistèri dera sua cara amague. Pas brilhe per se sonque, mès que, coma toti es autes planetes, mos retorne, en un cicle progressiu, òm tenue lum qu'arrecep d'eth “solei”. Segontes toti aguesti critèris, "era lua" ei eth simbèu perfècte entà representar, en prumèr lòc, era religion judaica, e en dusau lòc, era religion faussa crestiana deth papado catolic roman, des de 538 enquias nòsti dies, e eth protestantismo luterano, calvinista e anglicano, des de 1843. Tanben son dins eth cèu es “ esteles ” que segontes Gén.1:14-15-17 an dues foncions que compartissen damb “ eth solei e era lua”. Era de “ mercar les ères, es dies e es ans ”, e era de “ illuminar era tèrra ”. Era majoritat d'eri sonque brillhen en moments d'escuror, pera net. Ei eth simbèu ideau entà representar as siervos de Diu, es veritables, enquia qu'era profecia les atribuíu ua casuda; çò qu'indique un cambiament en sòn estat espirituau. Aguest serà eth messatge que Diu usarà entà evocar era casuda deth cristianisme victima dera mentida romana en Dan.8:10 e Apoc.12:4; e era casuda deth protestantismo universau en Apocalipsis 6:13 e 8:12. Isolada, era “estela ” designe eth papado catolic en Apocalipsis 8:10-11, era fe protestante en Apocalipsis

9:1; e amassadi en ua corona en nombre de 12, era victoriosa Assemblada Escuelhuda, en Apocalipsis 12:1. Dan.12:3 les designe coma eth simbèu que " neensenhen justícia ara multitud ", ei díder, " es quaus illuminen era tèrra " damb eth lum dat per Diu.

Aguesti cinc simbèus jogan un papèr important ena profecia der Apocalipsis. Donques, pòt practicar era descubèrta des messatges ocults que transmeten es critèris des simbèus presentadi. Mès quauqui uns serien malaisidi de descorbir, per açò Diu madeish indique era clau deth mistèri, en versículos dera Bíblia, coma es mots " cap e coa " que sonque pòden comprendre-se peth significat que Diu les da en Isa.9: 14, a on liegem: " eth magistrat o anciano ei era cap, eth profèta qu'ensehe mentides son era coa ". Mès eth versículo 13 prepausa en parallel, donques damb es madeishi significats, " era branca de palma e era cana "; " ua cana " que representarà eth papado roman en Apocalipsis 11:1.

Tanben i a un significat simbolic de chiffres e nombres. Coma nòrma basica, auem en orde ascendente:

Entath nombre "1": unicidad (divina o numérica)

Entath nombre "2": imperfección.

Entath nombre "3": perfeccion.

Entath nombre "4": universalidad (4 punts cardinaus)

Entath nombre "5": òme (er èster uman masculin o femenin).

Entath nombre "6": er angel celestial (er èster celestial o messatgèr).

Entath nombre "7": plenitud. (Tanben: sagèth deth Diu creador)

Peth dessús d'aguesta chifra auem combinacions de somes des prumèrs sèt dígitos basics; exemples: $8 = 6+2$; $9 = 6+3$; $10 = 7+3$; $11 = 6+5$ e $7+4$; $12 = 7+5$ e $6+6$; $13 = 7+6$. Aguestes eleccions an un significat espirituaual en relacion damb es tèmes tractadi en aguesti capítols der Apocalipsis. En libre de Daniel trobam es messatges proféticos referents a l'ère crestiana mesiánica enes capítols 2, 7, 8, 9, 11 e 12.

En libre Apocalipsis revelat ar apostòl Juan, eth còdi simbolic des nombres des capítols ei sumamente revelador. L'ère crestiana se dividís en dues parts istoriques principaus.

Eth prumèr, adjunt ath nombre "2", abaste era major part deth temps dera "imperfección" doctrinal dera fe crestiana representada des der an 538 peth papado catolic roman, eretièr dera nòrma religiosa establida des deth 7 de març de 321 per emperaire roman pagano Constantino. I. Eth capítol 2 corbís tot eth temps entre 94 e 1843.

Era dusau part representada peth nombre "3" se hè referéncia, tre 1843, ath temps "adventista", un temps que Diu exigís en eth era "perfeccion" doctrinal apostólica restaurada cossent damb eth programa profetizado peth decret divin citat en Dan.8:14. Aguesta

perfeccion S'artenherà gradualmente enquiath retorn de Crist demorat ena primavera de 2030.

Peth dessús deth nombre 7, eth nombre 8, 2+6, evoque eth temps dera imperfección (2) des òbres diabólicas (6). Eth nombre 9, 3+6, indique eth temps de perfeccion (3) e d'òbres egalaments diabólicas (6). Eth nombre 10, 3+7, profetiza entath temps de perfeccion (3), era plenitud (7) dera òbra divina.

Eth nombre "11" o, principauments, 5+6, apunte ara epòca der ateísmo francés qu'er òme (5) s'assòcie en eth damb eth diable (6).

Eth nombre "12", ei díder 5+7, revèle era associacion der òme (5) damb eth Diu creador (7) = plenitud e eth sòn sagèth reau).

Eth nombre "13" o 7+6, designe era plenitud (7) dera religion crestiana associada ath diable (6); papal prumèr (mar) e protestante (tèrra) enes darrèri dies.

Eth nombre "14" o 7+7, se hè referéncia ara òbra adventista e es sòns messatges universaus (Evangèli Etern).

Eth nombre "15", ei díder 5+5+5 o 3x5, evoque eth temps dera perfeccion umana (3) (5). Ei era quau mèrque era fin deth temps de gràcia. Eth " forment " espirituau ei madur entà èster coelhut e almacenado enes graèrs celestiales. Era preparacion des escuelhudi se complète pr'amor qu'an arthenhut eth nivèu requerit per Diu.

Eth nombre "16" se hè referéncia en Apocalipsis ath moment en que Diu vèsse " es darrères sèt copes dera sua ira " sus es sòns enemics religiosi, eth cristianisme desleiau en capítol 13.

Eth nombre "17" pren eth sòn significat, coma er anterior, deth tèma que Diu li da ena sua profecia: en Apocalipsis 17, eth simbèu d'eth " jutjament dera grana ramera " per part de Diu. Ena Bíblia, eth prumèr emplec d'aguest nombre simbolic se hè referéncia ara Setmana Santa que comence eth dia 10 deth prumèr mes der an e fenís eth dia 17 . Complida ath pè dera letra ath nivèu des dies entara mòrt d'eth " Anhèth de Diu " Jesucristo, era Pasca se profetiza en dies-an en 70 des " 70 setmanes " d'ans de Dan.9:24 ath 27. Donques, era profecia dera setmana 70 deth versículo 27 corbís eth temps de sèt ans entre es dates 26 e 33. Er objectiu indicat pera profecia ei era Pasca plaçada en primavera, " al mitan " d'aguesti sèt ans dera setmana profética citada en Dan.9:27.

Entàs darrèri veritables "adventistas", eth nombre 17 se harà referéncia en 17 sègles de practica deth dimenge roman, pecat establít eth 7 de març de 321. Date aniversari dera fin d'aguesti 17 sègles, eth 7 de març de 2021 dauric eth " temps dera fin " profetizado en Dan.11:40. Agust " temps " ei propici entath compliment d'aguest darrèr puniment d'advertencia que, en tot designar era Tresau Guèrra Mondiau, tanben ei profetizado per Diu damb era " sièisau trompeta " revelada en Ap. 9, 13 ath 21. Es tarcums economics causada peth Covid -19 mèrca er an 2020 (20 de març de 2020 ath 20 de març de 2021) coma eth der inici des puniments divini.

Eth tèma deth capítol "18" ei eth puniment de " Babilonia era Grana ".

Eth capítol "19" abòrde eth contèxt deth retorn en glòria de Jesucristo e era sua confrontacion damb es rebèls umans.

Eth capítol "20" evoque eth setau milenio, ena tèrra desolada a on eth diable ei presoèr e dins eth cèu, a on es escuelhudi procedissen a jutjar es vides e òbres des dolenti mòrti rebèls refusadi per Diu.

Eth capítol "21" tròbe eth simbolismo 3x7, ei díder, era perfeccion (3) dera santificaci6n divina (7) reproducida enes s6ns escuelhudi redimidos dera tèrra.

Vedem atau qu'era profecia pren coma tèma es escuelhudi der adventismo en Apocalipsis 3, 7, 14 =2x7 e 21 =3x7 (creishment cap ara perfeccion dera santificaci6n).

Eth capítol "22" inaugure eth temps en que, sus era tèrra regenerada e renauida, Diu installe eth s6n tr6n e as escuelhudi deth s6n reiaume etèrn.

adventismo

Quiénes Son alavetz aguesti hilhs e hilhes de Diu? Plan poderíem didé'c immediataments, pr'amor qu'aguest document proporcionarà totes es pròves deseables: aguesta Revelacion divina ei dirigida per Diu as crestians "adventistas". Pr'amor que mos agrade o pas, era voluntat de Diu ei sobirana, e des dera primauera de 1843, quan entrèc dins vigor un decret profetizado dins Daniel 8:14, era n6rma "adventista deth setau dia" a estat eth canau exclusiu qu'encara connècte a Diu e es s6ns servidors umans. Mès ages suenh! Aguesta n6rma ei dins constanta evolucion, e er arrefús d'aguesta evolucion, voluda per Diu, a provocat qu'era sua representacion institucionau oficiau sigue vomitada per Jesucristo des de 1994. Qué ei er adventismo? Aguest mot proven deth latin "adventus" que signifie: advenimiento. Eth de Jesucristo, entath s6n gran retorn finau ena glòria deth Pair, se demoraue ena primauera de 1843, ena tardor de 1844 e ena tardor de 1994. Aguestes fausses expectatives planeadas en projecte de Diu, maugrat açò, s'amièren artenhi. Tragiques conseqüències espirituas entà qui despreciaron aguestes an6ncies proféticos e es sues expectatives, pr'amor que sigueren

organizadi, soberanamente, peth gran Diu creador. Atau, qui arreconeishe en aquest document es lums prepausadi per Jesucristo se convertirà, coma conseqüència dirècta, en un "adventista", "deth setau dia", se non entre es òmes, atau serà entà Diu; açò, tanlèu coma abandone era pòsa religiosa deth prumèr dia, entà practicar era pòsa deth setau dia, cridat dissabte, santificado per Diu des dera creacion deth mon. Apartier a Diu implique exigéncies divines complementàries; damb eth dissabte, er adventista escuelhut licalerà encuedar-se qu'eth sòn còs físic tanben ei propietat de Diu e, coma tau, licalerà nutrirlo e suenhà'c coma òm preciosa possession divina, un santuari carnal. Pr'amor que Diu a prescrit entad òme, en Gén. 1:29, era sua dièta ideau: " E didec Diu: È ací, vos dongui tota èrba que da seme, qu'ei sus era faz de tota era tèrra, e tot arbe qu'a en òc eth frut der arbe e eth seme que dongue: aquesta serà eth vòste minjar " .

Eth pensament adventista ei inseparable deth projècte crestian revelat per Diu. Eth retorn de Jesucristo se mencione en nombroses cites bíblicas: Sau.50:3: " Eth ven, Diu nòste , pas cararà; deuant eth i a un huec devorador, ath sòn ath torn ua violenta tempèsta "; Sau.96:13: " ...deuant eth Senhor! Pr'amor qu'eth ven, pr'amor que ven a jutjar era tèrra ; eth jutjarà en mon damb justícia, e enes pòbles segontes era sua fidelitat. » ; Isaías 35:4: " Dè que lison ada eth turbados de còr: Confiatz, pas tematz; è ací eth vòste Diu, vierà era venjança, eth puniment de Diu; Eth madeish vierà e vos salvarà "; Vos.6:3: " Coneishem, cerquem conéisher a Jehová; era sua arribada ei tan segura coma era der alba. Eth vierà per nosati coma ploja , coma era ploja primaveral qu'adaigüe era tèrra "; enes escritures deth nau pacte liegem: Mateo 21:40: " E quan vierà eth Senhor dera vinha , qué harà damb aguesti pagesi? » ; 24:50: " ... eth senhor d'aguest siervo vierà en dia que pas demora, e ara ora que pas sap " ; 25:31: " Quan eth Hilh der Òme vierà ena sua glòria , damb toti es angels, se seirà sus eth tròn dera sua glòria. » ; Jea.7:27: " Maugrat açò, sabem d'a on ven aguest; mès Crist, quan vierà , arrés saberà d'a on ei. » ; 7:31: " Fòrça dera multitud crederen en eth, e didien: Quan Crist vierà , harà mès miracles qu'aguest? » ; Heb.10:37: " Encara un shinhau mès; eth quau a de vier vierà , e pas trigarà ". Eth darrèr testimòni de Jesús: Juan 14:3: " E quan anatz e vos prepare lòc , vierè un autre viatge, e vos prenerè amb ieu , entà que a on jo sigue, vosati tanben sigatz "; Eth testimòni des angels: Hèts 1:11: " E dideren: Òmes galileos, per qué deishatz de guardar ath cèu? Jesús, qu'a estat amiat d'entre vosati ath cèu, vierà dera madeisha manèra coma li auetz vist pujar ath cèu. ". Eth projècte adventista deth Mesías apareish en: Isa.61:1-2: " Er esperit de Jehová, YaHWÉH, ei sus mí, pr'amor que YaHWÉH m'a ungido entà amiar bones naues as praubes; M'a enviat a sanar as quebrantados de còr, a proclamar libertat as cautivos, e desliurança as cautivos; entà proclamar un an de gràcia de YaHWÉH,... " Ací, en tot liéger aguest tèxte ena sinagoga de Nazaret, Jesús detenguec era sua lectura e barrèc eth libre, pr'amor qu'eth rèste, referent a eth " dia dera venjança " sonque se complirie 2003 ans dempús, peth sòn glorioso retorn divin: " e un dia de venjança deth nòste Diu ; entà assolaçar a toti es afligidi; »

Er adventismo aué a multiples cares, e en prumèr lòc, er aspècte institucionau oficiau que refusèc en 1991, es darrèri lums que Jesús li aufric, a trauès der umil estrument uman que sò. Es detalhs apareisheràn quan corresponderà en aquest document. Existissen nombrosi grops adventistas dissidents escampadi per tot eth mon. Aquest lum ei dirigit ada eri de forma prioritària. Era ei eth "gran lum" que nòsta fraia espirituau major, Elena de White, volie cap ada eth guidar en pòble adventista. Presentèc eth sòn trabalh coma eth "petit lum" que

condusís ara “grana”. E en sòn darrèr messatge public, blandièndo era Santa Bíblia damb ambdues mans, declarèc: “Frairs, vos recomani aquest libre”. Eth sòn desir ara ei concedit; Daniel e er Apocalipsis se descifran enteramente mejançant er emplec estricte de còdis bíblicos. Era perfècta armonia revèle era grana sabença de Diu. Lector, sigues qui sigues, te solliciti a que pas cometes es errors deth passat, ès tu qui a d'adaptar-te ath plan divin, pr'amor qu'eth Todopoderoso pas s'adaptarà ath tòn punt de vista. Er arrefús deth lum ei un pecat mortau sense remèdi quauqu'un; era sang vessada per Jesucristo pas ac corbís. Barri aquest important parentèsi e torni ara “ calamidad ” anonciada.

Abans d'abordar era istòria der Apocalipsis, è d'explicar-les per qué, en generau, es profecies inspirades per Diu son entà nosati, es èssers umans, vitaus ena major mesura, donques qu'era sua coneishença o mensprètz resultarà en vida etèrna o mòrt permanenta. Era arrason ei era següenta: as èssers umans les agrade era estabilitat e, coma taus, temen eth cambiament. En conseqüència, protegís aquesta estabilitat e transforme era sua religion en tradicion, en tot escartar tot çò que se presente en un aspècte de novetat. Atau actuèren prumèr, entàs sòns tarcums, es josivi dera anciana aliança divina, a qui Jesús pas dobeste en denonciar coma “ sinagoga de Satanás ” en Apocalipsis 2,8 e 3,9. En tot seguir era tradicion des pairs, credien qu'atau artenherien protegir era sua relacion damb Diu. Mès qué passe en aquest cas? Er òme ja non escote a Diu quan li parle, mès que li demane a Diu que li escote parlar. En aquesta situacion, Diu ja non tròbe eth sòn compde, tant mès cuanto que, s'ei cèrt qu'eth madeish pas càmbie en sòn caractèr e en sòn jutjament, que demore eternamente parièr, tanben ei cèrt qu'eth sòn projècte creish constantaments e en tot cambiar constantaments. Un versículo basta entà confirmar aquesta idèa: “ Eth camin des justi ei coma eth lum resplandeciente, cuyo ludentor aumente enquiara mitat deth dia. (Pr 4:18).” Eth “ camin ” d'aquest versículo equivau a eth “ camin ” encarnado en Jesucristo. Açò pròve que tanben era vertat dera fe en Crist evolucione damb eth temps, segontes era eleccion de Diu, segontes eth sòn designio. Es candidats ara eternidad an de dar-li as mots de Jesús eth significat que meriten quan les didec: “ Ath que sauve es mies òbres enquiara fin, li darè... (Apocalipsis 2:26)”. Fòrça gent pense que basta damb conservar çò d'aprenut des deth principi enquiara fin; e èst ère ja er error des josivi nacionaus e era leçon de Jesús ena sua parábola des talents. Mès açò ei desbrembar qu'era veritabla fe ei ua relacion permanenta damb er Esperit de Diu viu que se preocupe de dar as sòns hilhs aquesta neuritud que ges dera sua boca en tot moment e en tot temps. Eth mot de Diu pas se restringe as sagrades escritures dera Bíblia, dempús d'era, demore permanentaments, eth “Logos” viu, eth Vèrb momentáneamente hèta carn, Crist en tot actuar en Esperit Sant entà contunhar eth sòn dialòg damb qui ac an. Estimà'c e cercà'c damb tota era anma. Pogui dar testimòni d'aguestes causes donques que personalaments m'è beneficiat d'èst apòrte de nau lum que compartisqui damb qui ac estimen tant coma jo. Era novetat arrecebuda deth cèu melhore constantaments era nòsta comprenença deth sòn projècte revelat e auem de saber decidir e abandonar interpretacions

caducas quan se tornen obsoletes. Era Bíblia mos convida a hèr açò: “ Examinatz-ac tot; aférrate a çò de bon; (1 Tesalonicenses 5:21)”.

Eth jutjament de Diu s'adapte continualaments ad aguesta evolucion progressiua dera lum inspirada e revelada as depositarios escuelhudi des sòns oráculos. Atau, eth respècte estricte ara tradicion cause pèrta, pr'amor qu'empedís qu'es èssers umans s'adapten ara evolucion deth programa d'estauviament que se revèle gradualmente enquiara fin deth mon. I a ua expression qu'aquerís tot era sua valor en contorn religiós: era vertat deth temps present o era vertat presenta . Entà comprèner mejor aguest pensament, auem de guardar cap ath passat, a on ena epòca des apostòls auíem ua doctrina perfècta de fe. Posterioraments, en tempsi profetizados d'extrèma escuror, era doctrina des apostòls siguec remplaçada pera des dues "Romas"; er imperiau e eth papal, es dues fases d'un madeish projècte divin preparat entath diable. Donques, era òbra de reforma justifique eth sòn nòm, pr'amor qu'implique desarraïtzar es fausses doctrines e replantar es boni semes destruídes dera doctrina apostólica. Damb grana paciència, Diu dèc temps, longtemps, entà que Eth sòn lum siguesse restaurat enquiara sua plenitud. A diferéncia des dius paganos que pas reaccionen, pr'amor que pas existissen, eth Diu creador viu eternamente, e demòstre qu'existís, pes sues reaccions e es sues accions inimitables; desgràcia entad òme, jos era aparència de durs puniments. Eth quau domine era natura, eth quau dirigís es relampits, es trons e es relampits, eth quau desvelhe es volcanes e les hè lançar huec sus era umanitat colpabla, eth quau provòque tèrratremes e provòque maremos destructius, ei tanben eth quau ven a murmurar ena ment des sòns funcionarios elegidi, era marcha deth sòn projècte, çò que se dispòse a hèr, coma ac i auie anonciat d'antemano, fòrça abans. “ Pr'amor qu'eth Senhor DIU pas hè bric enquia qu'age revelat eth sòn secrèt as sòns siervos es profètes ”, segontes Amós 3:7.

Eth prumèr guardar ar Apocalipsis

Ena sua presentacion, Juan, er apostòl deth Senhor Jesucristo, mos descriu es imatges que Diu li da en vision e es messatges qu'escote. En aparència, mès sonque en aparència, er Apocalipsis, traduccion deth grèc "apocalupsis", pas revèle bric, pr'amor que conserve eth sòn aspècte misteriós, incomprendible entàs multituds de credentes qu'ac liegen. Eth mistèri les descoratge e se ven obligadi a ignorar es secrèts reveladi.

Diu pas hè açò sense arrason. Ar actuar d'aguesta manèra, mos ensenhe cuán santa ei era sua Revelacion e, coma tau, ei destinada unicaments as sòns escuelhudi. E ei ací a on conven èster clar en tèma, es sòns escuelhudi pas son es quaus diden èster-ac, mès exclusivaments aqueri a qui eth madeish arreconeish coma es sòns servidors, pr'amor que se destaquen, es faussi credenti, pera sua fidelitat e obediencia. .

“ Revelacion de Jesucristo, que Diu li dèc entà mostrar as sòns siervos es causes qu'auien de succedir rapidaments , e que dèc a conéisher, en tot enviar eth sòn angel, ath sòn siervo Juan, eth quau daue testimòni deth mot de Diu e deth testimòni de Jesucristo. , Tot çò que vedec. (Apocalipsis 1:1-2)”.

Alavetz eth quau declarèc en Juan 14:6: “ Jo sò eth camin, era vertat e era vida; arrés ven ath Pair mès per ieu ”, ven, a trauès deth sòn Apocalipsis, era sua Revelacion, a mostrar as sòns servidors eth camin dera vertat que les permet obtier era vida etèrna aufrida e prepausa en sòn nòm. Per tant, sonque ac obtieràn aqueri a qui jutge dignes d'arrecebé'c. Dempús d'auer mostrat concrètaments a trauès deth sòn ministèri terrenau çò que constituís eth modèl dera veritabla fe, Jesús arreconeisherà a qui son dignes d'eth e deth sòn sacrifici expiatorio voluntari, quan s'an comprometut vertadièraments en èst camini modèl qu'eth recorrec abans qu'eri. Era sua plea consagración ath servici de Diu ei era nòrma prepausada. S'eth Mèstre didec a Pilato: “ ...è vengut en mon entà dar testimòni dera vertat... (Juan 18:37)”, en aguest madeish mon, es sòns escuelhudi auràn de hèr çò de madeish.

Tot mistèri a era sua explicacion, mès entà artenher-la cau utilizar es llaves que daurissen e barren er accés as secrèts. Mès, per desgràcia entàs curiosi superficialmente, ua clau principau ei Diu madeish, en persona. Ath sòn talent e segontes eth sòn jutjament infalible e perfèctaments just, daurís o barre era intelligéncia umana. Aguest prumèr obstacle hè incomprendible eth libre revelat e era Santa Bíblia en generau se convertís, sometuda ara lectura de faussi credenti, en ua colleccion d'articles de coartadas religioses. E d'aguesti faussi credenti son muchísimos, per açò, ena tèrra, Jesús i auie multiplicat es sòns advertencias sus es faussi Cristos qu'apareisherien enquiara fin deth mon, segontes Mateo 24:5-11-24 e Mateo .7:21 ath 23, a on avertís contra es fausses afirmacions de qui clamen per eth.

Er Apocalipsis ei, per tant, era revelacion dera istòria dera veritabla fe arreconeishuda per Jesucristo en Pair e en Esperit Sant procedent deth Pair, unic Diu creador. Aguesta veritabla fe qualifique as sòns escuelhudi que trauèssen tempsi d'extrèma confusion religiosa ath long des sègles escuri. Aguesta situacion justifique eth simbèu des esteles que Diu atribuís as escuelhudi a qui arreconeish, encara que sigue momentáneamente, pr'amor que coma eri, segontes Gén. 1,15, brilhen enes tenèbres, " entà illuminar era tèrra ". »

Era dusau clau der Apocalipsis ei amagada en libre deth profèta Daniel, òm des libres der ancian pacte, que constituís eth prumèr des “ dus testimònis ” de Diu citat en Apocalipsis 11:3; eth dusau ei er Apocalipsis e es libres deth nau pacte. Pendent eth sòn ministèri terrenau,

Jesús cridèc era atencion des sòns discipòls sus aguest profèta Daniel, cuyo testimòni ei classificat enes libres istorics dera sagrada "Torà" josiva.

Era Revelacion Divina pren era forma de dues colomnes espirituaus. Ei tan cèrt qu'es libres de Daniel e eth der Apocalipsis liurat a Juan son interdependientes e complementaris entà amiar, coma dues colomnes, eth capitel d'ua divina revelacion celestial.

Er Apocalipsis ei, per tant, era istòria dera veritabla fe que Diu definís en aguest versículo: " Bienaventurado eth quau lieg e es quaus senten es mots dera profecia, e sauen es causes en eres escrites! Pr'amor qu'eth temps ei apròp (Apocalipsis 1:3)".

Eth vèrb "liéger" a entà Diu un significat precís qu'assòcie eth hèt de compréner eth messatge liejut. Aguest pensament s'exprimís en Isaías 29:11-12: " Tota revelacion vos ei coma mots d'un libre sagerat, que se da ath que sap liéger, en tot díder: Lieg açò! E qui arrespon: Pas pogui, pr'amor qu'ei sagerat; o coma un libre que se li da a un òme que pas sap liéger e li ditz: Lieg açò! E quién arrespon: pas sabi liéger ". Damb aguestes comparasons, er Esperit confirme era impossibilitat de compréner es messatges divini codificados entad aqueri que " li aunoren damb boca e damb pòts, mès cuyo còr ei luenh d'eth ", segontes Isaías 29,13: " Didec eth Senhor: Quan açò Era gent s'apròpe a jo, M'aunoren damb era sua boca e damb es sòns pòts; mès eth sòn còr ei luenh de jo , e era paur que m'a ei sonque un precèpte dera tradicion umana. "

Ua tresau clau se junh ara prumèra. Se tròbe tanben en Diu qu'escuelh soberanamente entre es sòns escuelhudi ad aqueth a qui permeterà "liéger" era profecia entà illuminar as sòns frairs e fraies en Jesucristo. Pr'amor que Pablo ac arrebrebèc en 1 Cor.12:28-29: " E Diu a ponut ena glèisa prumèraments apostòls, dempús profètes, en tresau lòc mèstres, dempús es quaus an eth don de hèr miracles, dempús es quaus an eth don de sanar e de guarir. Ajudar, governar, parlar diuèrsi idiòmes. Son toti apostòls? Toti son profètes? Son toti medicaus? "

En orde guidat per Diu, òm pas improvisa coma profèta per decision umana personau. Tot succedís coma Jesús ensenhèc ena parábola, pas auem d'apresurarnos a préner eth prumèr lòc deuant deth scenari, mès ath contrari, auem de sèr-mos ath hons deth salon, e demorar, s'ei de besonh. , Que Diu mos convide a passar ara prumèra fila. Pas aspiraue a cap papèr particular ena sua òbra, e sonque auie un gran apetito per compréner eth significat d'aguesti estranhs messatges que liegí en Apocalipsis. E anèc Diu qui, abans de que comprenesse eth significat, me cridèc en ua vision. Atau que pas vos estonetz deth caractèr excepcionalmente luminoso des òbres que presenti; ei frut d'ua mission autènticament apostólica.

Era incapacitat momentánea entà compréner es sòns secrèts reveladi en còdi ei, per tant, normau e demorada en orde establít per Diu. Era ignorància pas constituís falta, cada viatge que pas sigue consequéncia d'un arrefús deth lum dat. En cas d'arrefús de çò que revèle a trauès des profètes qu'encargue entad aguest prètzhèt, era senténcia divina ei immediata: ei era ruptura dera relacion, der emparament e dera esperança. Atau, un profèta misionero, Juan, arrecebec de Diu ua vision codificada, en temps dera fin, d'aute profèta misionero vos presente aué es visions decodificadas de Daniel e der Apocalipsis, en tot aufrir-vos toti es

gatges dera benediccion divina a trauès dera sua claretat sublime. Entad aguesta decodificación sonque s'utilize ua hònt: era Bíblia, bric mès qu'era Bíblia, mès tota era Bíblia, jos era iluminación der Esperit Sant. Era atencion de Diu e eth sòn amor se centren enes creatures umanes mès simples, coma hilhs obedientes, que s'an tornat raras en temps dera fin. Era comprenença deth pensament divin sonque pòt artenher-se en ua estreta e intensa collaboracion entre Diu e eth sòn siervo. Era vertat pas se pòt panar; era s'ac merite. Ei arrecebut per qui ac estimen coma òm emanación divina, un frut, ua esséncia deth Senhor estimat e adorado.

Eth bastiment complèt dera grana Revelacion aportada de manèra complementària pes libres Daniel e Apocalipsis ei gigantesca e engañosamente complèxa. Pr'amor qu'en realitat Diu mencione fòrça còps es madeishi tèmes baishi aspèctes e detalhs desparièrs e complementaris. En nivèu de domeni qu'è aué en dia sus eth tèma, era istòria religiosa revelada ei en realitat fòrça simpla de resumir.

Encara demore ua quatau clau: èm nosati madeishi. Auem d'èster escuelhudi, pr'amor qu'era nòsta anma e tota era nòsta personalitat an de compartir damb Diu, totes es sues concepcions deth plan e deth mau. Se quauquarrés pas li aparten, ei segur que desafiarà era sua doctrina en un punt o d'aute. Era gloriosa Revelacion sonque apareish clara enes ments santificadas des escuelhudi. Era vertat ei tau que pas se pòt negociar, pas se pòt negociar, cau prener-la coma ei o deishar-la. Coma ensenhèc Jesús, tot se decidís damb “se” o “pas”. E çò qu'er òme ahig, ven deth Maligne.

Demore encara un critèri fonamentau que Diu exigís: era umilitat totau. Er orgulh per ua òbra ei legitim mès er orgulh jamès ac serà: “ Diu resistís as supèrbi mès eth da gràcia as umili (Santiago 4:6)”. En tot èster er orgulh era arraitz deth mau que causèc era casuda deth diable damb es sòns monstruosas consequéncias entà eth e entà totes es creatures celestiales e terrenas de Diu, ei impossible qu'un èster capinaut obtengue era eleccion en Crist.

Era umilitat, era veritabla umilitat, consistís en arreconéisher era nòsta feblesa umana e creir enes mots de Crist quan mos ditz: “ separadi de jo bric podetz hèr (Juan 15,5)”. En aguesta “ bric ” se tròbe, deuant tot, era possibilitat de compréner eth significat des sòns messatges proféticos codificados. Te diderè per qué e te darè era explicacion. Ena sua sabença, era sua divina sapiencia, eth Senhor inspirèc a Daniel damb es sues profecies en elements separadi per decènnis. Abans de qu'eth m'inspirèsse era idèa de hèr ua sintèsi comparativa de totes aquestes profecies separades en capítols, arrés ac i auie hèt abans que jo. Pr'amor que sonque a trauès d'aguesta tecniciana es acusacions presentades per Diu guanhen precision e claretat. Eth secrèt deth lum se base ena sintèsi de toti es tèxtes proféticos, er estudi parallel des donades des sues distintos capítols e, sustot, era recèrca en tota era Bíblia deth significat espirituau des simbèus trobadi. Enquia que s'utilizèc aquest metòde, eth libre de Daniel, qu'era profecia der Apocalipsis seguís sense eth en tot èster entièraments incompreensible, es acusacions divines mencionades pas preocupauen massa a qui se hègen referéncia. Entà cambiar aguesta situacion, er Esperit Sant de Jesucristo m'inspirèc a esclarir çò qu'enquia alavetz s'i auie mantengut escur. Era identificacion des quate objectius principaus dera ira divina se revèle atau de manèra indiscutibla. Diu pas arrecebeish d'auta autoritat qu'era deth sòn mot escrit, e ei aguesta era quau denócie e acuse, jos eth títol des sòns “ dus testimònis

”, segontes Ap 11,3, as pecadores terrèstres e celestiales. Vedem ara en resumit aguesta istòria profética revelada.

Prumèra part : era istòria d'Israèl en deportacion des de – 605

Daniel arribe a Babilonia (-605) Dan.1

Es visions de Daniel de governants successius

1-Er empèri caldeo: Dan.2:32-37-38; 7:4.

2-Er empèri medo e persa: Dan.2:32-39; 7:5; 8:20.

3-Er empèri grèc: Dan.2:32-39; 7:6; 8:21; 11:3-4-21.

4-Er empèri roman: Dan.2:33-40; 7:7; 8:9; 9:26; 11:18-30.

5-Es reiaumes europèus: Dan.2:33; 7:7-20-24.

6-Eth regim papal: Dan.7:8; 8:10; 9:27; 11:36.

Dusau part : Daniel + Apocalipsis

Profecia sus era prumèra venguda deth Mesías refusada pes josivi: Daniel 9.

Persecucions des josivi per part deth rei grèc Antíoco IV Epífanes (-168): anóncia d'ua grana calamidad : Dan.10:1. Eth compliment: Dan.11:31. Persecucions romanes (70): Dan.9:26.

Dempús des caldeos, es medos e es persas, es grècs, era dominacion de Roma, imperiau, dempús papal, tre eth 538. En Roma, era fe crestiana tròbe eth sòn enemic mortau enes sòns dus fases imperiaus e papal successives: Dan.2:40 a 43; 7:7-8-19 ath 26; 8:9-12; 11:36-40; 12:7; Rev.2; 8:8-11; 11:2; 12:3 ath 6-13 ath 16; 13:1-10; 14:8.

Des de 1170 (Pierre Valdo), era òbra dera Reforma enquiath retorn de Crist: Apo.2:19-20-24 ath 29; 3:1 a 3; 9:1-12; 13:11 ath 18.

Entre 1789 e 1798, era accion punitiva der ateísmo revolucionari francés: Ap.2:22; 8:12; 11:7-13.

Er empèri de Napoleon I : Apo.8:13.

Des de 1843, era pròva dera fe adventista e es sues conseqüències: Daniel 8:14; 12:11-12; Rev.3. Casuda deth protestantismo tradicionau: Apocalipsis 3:1 a 3; eth sòn puniment: Apocalipsis 9:1 ath 12 (eth 5to trompeta). Benditos Pionèrs adventistas: Apocalipsis 3:4-6.

Des de 1873, era benediccion oficiala dera institucion adventista universau deth setau dia: Daniel 12:12; Apocalipsis 3:7; eth sagèth de Diu : Apocalipsis 7; era sua mission universau o messatges des tres angels: Ap.14:7 ath 13.

Tre 1994, sometuda a ua pròva de fe profètica, era fe adventista institucionau queigec: Ap.3:14 a 19. Era conseqüència: se junhec ath partit protestante refusat des de 1844: Ap.9:5-10. Eth sòn puniment: Apocalipsis 14:10 (eth tanben beuerà ...).

Entre 2021 e 2029, Tresau Guèrra Mondiau: Daniel 11:40 ath 45; Apocalipsis 9:13 ath 19 (eth sièisau trompeta).

En 2029, era fin deth temps dera gràcia collectiva e individuau: Apo.15.

Era pròva universau dera fe: era lei dominicau imposada: Apocalipsis 12:17; 13:11-18; 17:12-14; es sèt darrères plagues: Apocalipsis 16.

Ena primauera de 2030, “ Armagedón ”: decret de mòrt e retorn gloriós de Crist: Daniel 2:34-35-44-45; 12:1; Apocalipsis 13:15; 16:16. Era setau trompeta : Apocalipsis 1:7; 11:15-19; 19:11 ath 19. Era setau darrèra plaga : Apocalipsis 16:17. Era cuelhuda o rapto des escuelhudi: Apocalipsis 14:14 ath 16. Era cuelhuda o puniment des faussi mèstres religiosi: Apocalipsis 14:17 ath 20; 16:19; 17; 18; 19:20-21.

Tre era primauera de 2030, setau milenio o gran dissabte entà Diu e es sòn escuelhudi: derrotat, Satanás demore encadenado ena tèrra desolada per mil ans : Ap.20:1 ath 3. En cèu, es escuelhudi jutgen as queigudi: Daniel 7: 9; Rev.4; 11:18; 20:4-6.

Cap ath 3030, eth Jutjament Finau: era glòria des escuelhudi: Apo.21. Era mòrt dusau ena tèrra: Daniel 7:11; 20:7 ath 15. Ena tèrra renauda: Apocalipsis 22; Dan.2:35-44; 7:22-27.

Es simbèus de Roma ena profecia

Er aspècte escur des profecies se base en emplec de desparièrs simbèus encara que se hèsqen referéncia ara madeisha entitat. Per tant, se tornen complementaris, en lòc d'excludir-se mutuamente. Açò permet a Diu conservar er aspècte misteriós des tèxtes e bastir en un escapol es desparièrs aspèctes deth tèma en ahèr. Çò de madeish arribe damb eth sòn principau objectiu: Roma.

En Dan.2, ena vision dera estatua, ei eth quatau empèri damb eth simbèu " comes de hèr ". Eth " hèr " rebat eth sòn caractèr dur e eth sòn lèma en latin "DVRA LEX SIGATZ LEX", arrevirat coma: "era lei ei dura, mès era lei ei era lei". Ath delà, es " comes de hèr " arrebremen era aparicion des legionarios romans ornadi damb corazas de hèr en torso, ena cap, enes espatles, enes braci e enes comes , en tot auançar a pè en longues, organizades e disciplinadas colomnes.

En Dan.7, Roma, enes sues dues fases paganas, era republicana e era imperiau, contunhe d'èster eth quatau empèri descrit coma " un terrible monstre damb dents de hèr ". Eth hèr des sòns dents la connècte damb es comes de hèr de Dan.2 . Tanben a " dètz cuernos " que representen dètz reiaumes europèus independenti que se formaràn dempús dera casuda der Empèri Romano. Aquesta ei er ensenhament dat en Dan.7:24.

Dan.7:8 descriu era aparicion d'un undécimo " cuerno " que se convertirà ena profecia en objectiu principau de tota era ira divina. Arrecep eth nòm de " cuerno petit " mès, paradoxauments, Dan.7:20 li atribuís " ua aparéncia major qu'es auti ". Era explicacion se darà en Dan.8:23-24, " aguest rei insolente e astuto... Aurà capitada enes sues enterpreses; Destruirà as poderosi e en pòble des sants ". Açò ei sonque ua partida des accions que Diu atribuís ad aguesta dusau dominacion romana, que se complic tre er an 538, damb er establiment deth regim papal qu'imposèc era fe catolica romana a trauès dera autoritat imperiau de Justiniano I. Moscalerà préner nòta de totes es acusacions que Diu presente de manèra escampilhe, ath long dera profecia, contra aguest regim autocrático e despótico, mès religiós, que represente eth papado roman. Se Dan.7:24 ac cride " desparièr deth prumèr ", ei justaments pr'amor qu'eth sòn poder ei religiós e se base ena credulidad des poderosi que li temen e temen era sua influéncia damb Diu; que Dan.8:25 atribuís ara " capitada des sues artimañas ". Quauqui uns pòden trobar anormau que restaque ath rei de Daniel 7 damb eth rei de Daniel 8. Donques, è de demostrar era justificacion d'aguest ligam.

En Dan.8 ja non trobam es quate successions imperiaus de Dan.2 e 7, mès sonque dus d'aguesti empèris, ath delà claraments identificadi en tèxte: er empèri medo e persa, designat

per un " moton " e er empèri grèc. Representat per ua " craba " que precedís ar empèri roman. En 323, moric eth gran conquistador grèc Alejandro Magne, " se trinquèc eth gran cuerno deth mascle cabrió ". Mès sense un eretièr, eth sòn empèri se dividís entre es sòns generaus. Dempús de 20 ans de guèrra entre eri, sonque demoren 4 reiaumes " quate cuernos s'elevèren as quate vents deth cèu entà remplaçà'c ". Agustèi quate cuernos son Egipte, Siria, Grècia e Tracia. En aguest capítol 8, er Esperit mos presente era neishença d'aguest quatau empèri que, iniciauments, pas ère mès qu'ua ciutat occidentau, prumèr monárquica e dempús republicana des de - 510. Ei en sòn regim republican que Roma guanhèc gradualmente poder en tot transformar enes pòbles. Qui demanèc era sua ajuda enes colònies romanes. Ei atau coma, en versículo 9, jos eth nòm " cuerno petit " que ja designe eth regim papal roman en Dan.7, era arribada dera Roma republicana ara istòria d'Autan a on ei Israèl, realizada mejançant era sua intervencion en Grècia, " òm des quate cuernos ". Coma acabi de díder, siguec convocat en an 214 entà resòlver òm dispute entre dues lligues grègues, era liga aquea e era liga etolia, e eth resultat siguec entà Grècia era pèrta dera sua independéncia e era esclavitud coloniau a mans des romans en - 146. Eth versículo 9 evoque es successives conquestes que haràn d'aguesta petita ciutat d'Itàlia eth quatau empèri representat per eth " hèr " en profecies anteriores. Era ubicacion geografica deth razonamiento ei era d'Itàlia a on se tròbe Roma. Era neishença des sòns fundadors Rómulo e Remo presente ua loba que les aurie amamantado. En latin eth mot Louve ei "lupa", que signifie loba mès tanben prostituta. Atau des dera sua creacion aguesta ciutat siguec mercada per Diu entara sua dobla destinacion profético. La trobaram coma un lop en redil de Jesús, qui la compararà damb ua prostituta en Apocalipsis 17. Dempús, era sua extension cap ath sòn " sud ", s'artenhec en tot conquistar eth sud d'Itàlia (-496 a -272), en tot gèsser dempús victoriosa des guèrres liurades contra Cartago, era actuau Tunisia, des deth 264 a.C. Era següenta fasa cap ath sòn " èst " ei era dera sua intervencion en Grècia, coma acabam de veir. Ei aqui a on se descriu coma " en tot sorgir d'òm des quate cuernos " der estrossejat empèri grèc hereditado d'Alejandro Magne. De mès en mès poderosa, en - 63, Roma acabarà en tot imposar era sua preséncia e eth sòn poder coloniau a Judea, qu'er Esperit cride " eth país mès bèl " pr'amor qu'a estat òbra sua des dera sua creacion dempús dera gessuda deth sòn pòble d'Egipte. Aguesta expression se repetís en Ezequiel 20:6-15. Precision istorica: un còp mès, Hircano cridèc en Roma entà lutar contra eth sòn frair Aristóbulo. Es tres conquestes romanes descrites, ena madeisha forma geografica qu'es d'eth " moton " medopersa deth madeish capítol, son consistenti damb eth testimòni istoric. Donques, s'artenh er objectiu fixat per Diu: era expression " cuerno petit " de Dan.7:8 e Dan.8:9 se hè referéncia, en ambdues referéncias, ara identitat romana. Era causa ei demostrada e indiscutibla. Damb aguesta certitud, er Esperit divin poderà completar eth sòn ensenhament e es sues acusacions contra aguest regim religiós papal, que concentre sus se madeish toti es rais deth cèu. En tot auer estat demostrada era successio dera Roma papal ena Roma imperiau en Dan.7, ací, en Dan.8, er Esperit se saute es sègles que les separen, e des deth versículo 10, apunte nauaments ara entitat papal, eth sòn enemic mortau favorit; e pas sense causa. Pr'amor qu'accedís ara religion crestiana des ciutadans deth reiaume des cèus amassadi per Jesucristo: " se lheuèc ara armada deth cèu ". Era causa s'artenhec en 538 peth decret imperiau de Justiniano I qu'aufric a Vigilio I era autoritat religiosa e eth tròn papal deth Vaticano. Mès armat d'aguest poder, actue contra es sants de Diu, a qui perseguís en nòm dera religion crestiana, coma ac haràn es sòns successors istorics pendent quasi 1260 ans (entre 538 e 1789-1793). Era precision istorica confirme era exactitud d'aguesta durada, en tot saber qu'eth decret siguec escrit en 533. Es

1260 ans feniren, donques, en aguest calcul, en 1793, an que, pendent era "Terror" revolucionària, se decretèc en eth era abolicion dera Glèisa romana. " Hec que quauques esteles queiguessen ath solèr e es pisoteó ". Era imatge serà reprenuda en Apocalipsis 12:4: " Era sua coa rosiguèc era tresau part des esteles deth cèu e les lancèc ena tèrra ". Es claus son dades ena Bíblia. Respecto As esteles , son dins Gén.1:15: " Diu les ponèc ena expansion deth cèu entà alumbrar era tèrra "; en Gén.15:5 se les compare damb era simiente d'Abraham: " Garde cap ath cèu e compde es esteles , se pòdes compdar-les; tau serà vòsta posteridad "; en Dan.12:3: " es quaus ensenhen justícia a fòrça brillharàn coma es esteles pes sègles des sègles ". Eth mot " coa " prenerà grana importància en Apocalipsis de Jesucristo, donques que simbolize e designe " ath profèta qu'ensenhe mentides ", coma mos revèlè Isaiás 9:14, en tot daurir atau era nòsta comprenença deth messatge codificado divin. Eth regim papal de Roma ei, donques, ath long des sègles dera sua dominacion e des dera sua origina, dirigit per faussi profètes, segontes eth sant e just jutjament revelat per Diu.

En Dan.8:11, Diu acuse ath papado de lheuar-se contra Jesucristo, er unic " Cap de governants ", coma deisharà clar eth versículo 25, citat tanben coma " Rei de reis e Senhor de senhors ", en Apocalipsis.17. :14; 19:16. Liegem: " Se lheuèc contra eth capitan dera armada, li lheuèc eth perpetuo e derribó era basa deth sòn santuari ". Aguesta traduccion difiere des traduccions actuaus, mès a eth merit de respectar estrictaments eth tèxte ebrèu originau. E d'aguesta forma eth messatge de Diu aquerís coerència e precision. Eth tèrme " perpetuo " pas se hè referència ací a "sacrifici", pr'amor qu'aguest mot pas ei escrita en tèxte ebrèu, era sua presència ei illicita e pas ei justificada; ath delà, distorsiona eth significat dera profecia. De hèt, era profecia apunte a l'ère crestiana que, segontes Dan en eth.9:26, es sacrificis e es ofrendes sigueren abolidos. Aguest tèrme " perpetuo " se hè referència a ua propietat exclusiva de Jesucristo qu'ei era sua sacerdocio, ei díder, eth sòn poder d'intercesor sonque en favor des sòns escuelhudi, a qui eth identifique e seleccione. Maugrat açò, ath profitar aguesta afirmacion, eth regim papal bendice as malditos e mauditz as benditos de Diu a qui acuse falsamente de herejía, erigiéndose coma modèl de fe divina; ua afirmacion totauments qüestionada per Diu ena sua revelacion profética qu'ac acuse, en Dan.7:25, de " formar eth desigño de cambiar es tempsi e era lei ". Donques, era herejía ei dins tota era òbra deth regim papal, per çò que se torne indigne d'amiar a tèrme o eméter quin jutjament religiós que sigue. Donques, çò perpetuo ei cossent damb es ensenhaments de Heb.7:24, eth " sacerdocio intransmissible " de Jesucristo. Per açò eth papado pas pòt preténer ua transmission dera sua poder e autoritat de Diu en Jesucristo; donques, sonque poderie panar-l'ac ilegalmente damb totes es conseqüències que tau panatòri aurà, entà eth e entad aqueri a qui sedusís. Aguestes conseqüències se revèlen en Dan.7:11. En jutjament finau sofrirà era " mòrt dusau, lançat viu ath lac de huec e azufre ", que des de hè damb eth temps se menace a se madeish, as monarques e a toti es òmes, entà que li servisquen e li temen: " Alavetz jo . Guardè a causa des mots arrogantes que parlaue eth cuerno, e mentre guardaue, era bèstia siguec mòrta, e eth sòn còs siguec estrossejat, liurat ath huec entà èster cremat ". Ath sòn còp, er Apocalipsis der Apocalipsis confirmarà aguesta sentència deth just jutjament deth Diu veritable indignat e frustrat, en Apocalipsis 17:16; 18:8; 19:20. Escuelhí arrevirar " e derribaron era basa deth sòn santuari " a causa dera natura espirituau des acusacions contra eth regim papal. En efècte, eth mot ebrèu "mecon" pòt arrevirar-se coma: lòc o basa . E en cas que sorgís, de hèt ei era basa deth santuari espirituau era quau ei derribada. Aguest tèrme " basatz " se hè referència,

segontes Efesios 2:20-21, ath madeish Jesucristo, " pèira principau deth cuic ", mès tanben a tot eth fundament apostólic comparat damb ua bastissa espirituau, ei díder, un " santuari " propietat de Jesucristo, edificado per Diu sus eth. Eth supausat eretatge de Sant Pedro ei, per tant, contradicha per Diu madeish. Entath Papado, er unic eretatge de Pedro ei eth continuament dera òbra des sòns borrèus que çò crucificaron segontes eth sòn divin Mèstre. Eth sòn regim inquisitoriau reproduisic fidèlaments eth modèl pagano iniciau. En tot auer " cambiat es temps e era lei " que Diu establic, aguest regim intolerante e crusèl, que quauqui caps papales nesiguieren assassins, criminaus notorios, coma Alejandro VEDÍ Borgia e eth sòn hillh César, borrèu e cardenal, atestigua era natura diabólica integrau dera institucion papal catolica romana. Enòrmes massacres de persones pacifiques sigueren desatadas per aguesta autoritat religiosa, pes conversions forçades, jos pena de mòrt, e pes ordes religioses des crosades dirigides contra es musulmani qu'aucupauen era tèrra d'Israèl; ua tèrra maldita per Diu des der an 70, a on es romans venguieren a destrúir " era ciutat e era santidad ", conformatz a çò d'anonciat, en Dan.9:26, a arraitz der arrefús deth Mesías per part des josivi. . Era " basa deth sòn santuari " se hè referéncia a totes es vertats doctrinales arrecebudes pes apostòls que les transmeteren as generacions futures a trauès des escritures deth nau pacte; eth dusau des " dus testimònis " de Diu , segontes Apocalipsis 11:3. D'aguest testimòni silenciós, eth Papado sonque a conservat es nòms des eròs dera fe bíblica a qui hè adorar e servir en multitud pes sues multitudes de seguidors. Era vertat segontes Roma ei enregistrada, en partida, en sòn "missau" (era guida dera missa), que remplace as " dus testimònis " de Diu ; es escrits der ancian e nau pacte qu'amassa constituïssen era Santa Bíblia qu'era lutèc contra eth en tot aucir as sòns fidèus seguidors.

Eth versículo 12 de Dan.8 mos revelarà per qué Diu madeish se vedec obligat a crear aguesta religion odiosa e detestabla. " Era armada siguec liurada damb era perpetuación a causa deth pecat ". Atau, es accions òrres e abominables d'aguest regim existiren, per desir de Diu, entà punir eth " pecat " qu'ei, segontes 1 Juan 3:4, era transgresión dera lei. E ei ua accion imputable ja en Roma mès ena sua fasa imperiau pagana, pr'amor qu'eth pecat tan grèu, que merite tau puniment, toquèc a Diu en dus punts extrèmaments sensibles: era sua glòria coma Diu creador e Vencedor en Crist. Veiram en Apocalipsis 8:7-8 qu'er establiment deth regim papal en 538 constituís eth dusau puniment, infligido per Diu, e profetizado peth simbèu d'advertencia dera " dusau trompeta ". Li precedís d'aute puniment, complit pes invasions barbares d'ua Euròpa que s'i auie hèt infielmente crestiana. Aguestes accions s'estenen entre eth 395 e eth 476, era causa des puniments infligidos encara se tròbe abans deth 395. Atau, se confirme era data deth 7 de març deth 321, que, er emperaire roman pagano, Constantino I , per qui s'aufric en eth era patz as crestians der empèri, ordenèren per decret er abandon dera practica deth dissabte que remplacèc peth rèste deth prumèr dia. Ara plan, aguest prumèr dia ère dedicat ath culte pagano deth solei deificado invicto. Diu sofric de repente un doble otratge: era pèrta deth sòn dissabte, memorial dera sua òbra de creador e dera sua victòria finau sus toti es sòns enemics, mès tanben, en sòn lòc, era extension der aonor pagano rendut eth prumèr dia, en madeish dia. Files des discipòls de Jesucristo. Pòques persones comprenèren era importància dera colpa, pr'amor qu'auem d'encuedar-mos que Diu non solaments ei eth creador dera vida, tanben ei eth creador e organizador deth temps, e ei sonque entad aguesta intencion que creèc es esteles deth cèu. Eth solei apareish eth quatau dia entà mercar es dies, era lua entà mercar era net, e nauaments eth solei e es esteles entà

mercar es ans. Mès era setmana pas ei mercada pes astres, se base unicaments en ua decision sobirana deth Diu creador. Per tant, representarà eth signe dera sua autoritat e Diu s'encargarà d'açò.

Luz sus eth dissabte

Era organizacion intèrna dera setmana ei tanben expression dera sua volontat divina e Diu ac arrebrebarà ath sòn degut temps en tèxte dera sua cramba mandamiento: " Acordatz-vos deth dia de pòsa entà santificarlo. Sies dies as entà hèr tot eth tòn trabalh, mès eth setau ei eth dia de Yahweh eth tòn Diu; pas haràs cap trabalh en aquest dia, ne tu, ne era tua hemna, ne es tòns hilhs, ne es tòns animaues, ne er estranh que t'acompanhe; ei laguens es tues pòrtes, pr'amor que dins sies dies hec Yahweh es cèus e era tèrra e era mar e tot çò qu'i a en eri; Per açò bendijo eth setau dia e çò santificó. "

Fixatz-vos plan, en aquesta cite, se tracte sonque des nombres " sies e sèt "; eth mot dissabte ne se mencione. E ena sua forma " setau ", un nombre ordinal, eth Legislador Creador insistís ena posicion qu'aquest setau dia aucupat . Per qué aquesta insistència? Te darè ua arrason entà cambiar, s'ei de besonh, era tua opinion sus aquest mandamiento. Diu volec renauir er orde deth temps qu'establic des dera fundacion deth mon. E s'insistís tant ei pr'amor qu'era setmana ei bastida a imatge deth temps complèt deth sòn projècte salvador: 7.000 ans o mès justaments, 6.000 + 1.000 ans. Per auer distorsionado eth sòn plan de salvacion, ath tustar dus còps era arròca de Horeb, a Moisés se li empedic entrar dins era Canaán terrenau. Aquesta siguec era leçon que Diu volie dar sus eth sòn desaubediment. Des de 1843-44, eth primèr dia de pòsa compòrte es madeishes conseqüències, mès aquest còp empedís era entrada ara Canaán celestial, era recompensa pera fe des escuelhudi aufrida pera mòrt expiatoria de Jesucristo. Aquest jutjament divin què sus es rebèls, pr'amor que, ar atau coma era accion de Moisés, eth rèste deth primèr dia pas ei cossent damb eth plan programat per Diu. Es nòms pòden cambiar-se sense fòrça conseqüències, mès era característica des nombres ei eth sòn inmutabilidad. Entath Diu creador, que supervisa era sua creacion, era progression progressiua deth temps se produsís a trauès d'ua succession de setmanes de sèt dies. Inmutablement, Eth primèr dia contunharà d'èster eth primèr dia e eth " setau " contunharà d'èster eth " setau ". Cada dia conservarà perpetuamente era valor que Diu li dèc des deth principi. E eth Génesis mos ensenhe, en capítol 2, qu'eth setau dia ei objècte d'ua destinacion particulara: ei " santificado ", ei díder, apartat. Enquia ara era umanitat a ignorat era veritabla causa d'aquesta valor especiau, mès aué, en sòn nòm, dongui era explicacion de Diu. Ath sòn lum, era eleccion de Diu s'esclarís e justifique: eth setau dia profetiza eth setau milenio deth projècte divin globau de 7000 ans solari, qu'es darrèri " mil ans " citadi en Apo.20, neveirà as escuelhudi de Jesucristo. Entrar dins eth gòl e era preséncia deth sòn estimat

Mèstre. E aguesta recompensa l'aurà obtenguda mercés ara victòria de Jesús sus eth pecat e era mòrt. Eth dissabte santificado ja non ei sonque eth memorial dera creacion deth nòste univèrs terrenau per Diu, mès que tanben mèrque cada setmana er auanç cap ara entrada en reiaume des cèus a on, segontes Juan 14:2-3, Jesús “ prepare un lòc ” entàs sòns estimadi escuelhudi. È ací ua arrason fòrça polida entà estimà'c e aunorà'c en aguest sant setau dia, quan apareish entà mercar era fin des nòstes setmanes, ath ser, ara fin deth sièisau dia .

D'ara en tà deuant, quan liegeràs o escotes es mots d'aguesta cramba mandamiento, as d'escotar darrèr des mots deth tèxte, a Diu en tot díder as èssers umans: “Auetz 6000 ans entà produsir es òbres de fe des escuelhudi, pr'amor qu'auetz arribat era fin d'aguest temps, eth temps des 1000 ans deth setau milenio ja non vos apartierà; sonque contunharà entàs mèns escuelhudi qu'an entrat dins eth mèn eternidad celestial, per miei dera veritabla fe arreconeishuda per Jesucristo” .

Eth dissabte apareish atau coma signe simbolic e profético dera vida etèrna reservada as redimidos dera tèrra. Ath delà, Jesús ac illustrèc damb “era pèrta de gran prètz ” deth sòn parábola citada en Mateo 13:45-46: “ Eth reiaume des cèus encara se semble a un mercader que cerque pèrles polides. Trobèc ua pèrta de gran prètz ; e siguec e venec tot çò qu'auie, e la cromptèc ”. Aguest versículo pòt arrecéber dues explicacions inversas. Era expression “ reiaume des cèus ” designe eth projècte salvífico de Diu. Ar imaginar eth sòn projècte, Jesucristo se compare damb un “ comerçant ” de “ pèrles ” que cerque era pèrta , era mès bèla, era mès perfècta e, per tant, era quau arrenh eth prètz mès naut. Entà trobar aguesta pèrta rara e, per tant, preciosa , Jesús deishèc eth cèu e era sua glòria e, ena tèrra, ath prètz dera sua mòrt terribla, cromptèc aguestes pèrles espirituaus entà que passèssen a èster era sua propietat pera eternidad. Mès, ara inversa, eth comerçant ei er escuelhut qu'a sigatz de çò d'absolut, dera perfeccion divina que serà era recompensa dera veritabla fe. Tanben ací, entà guanhar aguest prèmi dera vocacion celestial, abandone es vanos e injustes valors terrenaus entà dedicar-se a rénder ath Diu creador un culte que li agrade. En aguesta version, era pèrta de gran prètz ei era vida etèrna aufrida per Jesucristo as sòns escuelhudi ena primauera der an 2030.

Aguesta pèrta de gran prètz sonque pòt hèr-se referéncia ara darrèra ère der adventismo; aqueth cuyos darrèri representants viueràn enquiath veritable retorn de Jesucristo. Per açò aguesta pèrta de gran prètz amasse eth dissabte, eth retorn de Crist e era santidad des darrèri escuelhudi. Era perfeccion doctrinal trobada en aguesta darrèra epòca da as sants era imatge dera pèrta . Era sua experiéncia especifica d'entrar viui ena eternidad confirme aguesta imatge de pèrta . E eth sòn aplego ath setau dia, eth dissabte, que saben que profetiza eth setau milenio, da ath dissabte e ath setau milenio era imatge d'ua jòia preciosa unica que bric pòt damb eth comparar-se excepto ua “ pèrta de gran prètz ”. Aguesta idèa apareisherà en Apocalipsis 21:21: “ Es dotze pòrtes èren dotze pèrles ; cada pòrta ère d'un solet compde . Era plaça deth pòble ère d'aur pur, coma veire transparent ”. Aguest versículo destaque era singularitat der estandard de santificación requerit per Diu e, ath madeish temps, era recompensa unica d'obtner era vida etèrna a trauès dera sua entrada ath dissabte deth setau milenio a trauès de " pòrtes " simboliques que representen es pròves dera fe adventista. Es darrèri redimidos pas son melhors qu'aqueri que les precediren. Sonque era vertat doctrinal que Diu les dèc a conéisher ei era quau justifique era sua imatge de pèrta que succedís ara de

pèires preciosas talhades . Diu jamès hè ua excepcion damb es persones, mès, segontes eth moment, se resèrve eth dret de hèr ua excepcion en çò que toque ar estandard de santidad de besonh entà obtier era salvacion. L'ère crestiana examinada se hè referéncia principauments ath temps mercat peth retorn deth pecat formalizat religiosamente des dera instauracion deth regim papal roman, ei díder, des der an 538. Ath delà, es inicis dera Reforma son corbidi peth sòn compasió e era sua misericòrdia, e era transgresión. Deth dissabte pas siguec imputada enquia qu'eth decret de Dan.8:14 entrèc dins vigor, des dera primavera de 1843. En allusion subtila, era crompa dera pèrta ei prepausada per Jesús en Apocalipsis 3:18: “ T'aconselhi que de jo crompes aur provat en huec, entà que t'enriquisques, e vestiduras blanques entà vestir-te, e entà que pas se manifeste era vergonha dera tua desnudez, e unguento entà unge es tòns uelhs entà que pogues veir ”. Aguestes causes, que Jesús aufrís a qui manquen d'eres, constituïssen es elements que dan ar escuelhut eth sòn aspècte simbolic de “ pèrta ” deuant es uelhs e eth jutjament deth Senhor Jesucristo. Era “ pèrta ” cau “ crompar-la ” a Eth, pas s'obten gratuïtaments. Eth prètz ei eth dera abnegación, basa dera luta pera fe. En orde respectiu, Jesús prepausa véner ua fe provada pera pròva que da ar escuelhut era sua riquesa espirituau; era sua justícia pura e immaculada que corbís era desnudez espirituau deth pecador perdonat; era ajuda der Esperit Sant que daurís es uelhs e era intelligéncia der òme pecador ath projècte revelat per Diu enes sues santes Escritures dera Bíblia.

En temps de 6000 ans de l'ère crestiana, Diu demorèc enquiara fin d'aguest cicle terrenau entà hèr describir as sòns darrèri escuelhudi era magnificencia deth sòn sant setau dia o dissabte santificado entara sua pòsa. Es foncionarís elegidi que comprenen eth sòn significat ara an totes es arrasons entà estimà'c e aunarà'c coma un regal de Jesucristo. EN ÇÒ QUE TANH Ad aqueri a qui pas les agrade e luten contra eth, an e auràn toti es motius entà odiarlo pr'amor que mercarà era fin dera sua existéncia animau terrenau.

Eth decret de Daniel 8:14

Dan.8:12 contunhe de díder: " eth cuerno derribó era vertat, e trionfèc enes sues enterpreses ". Era " vertat " ei, segontes Sau.119:142, " era lei ". Mès tanben ei tot çò de contrari dera " mentida " que, segontes Isaías 9:14, caracterize a eth " faus profèta " papal mejançant eth tèrme " coa " qu'ac acuse dirèctaments en Apocalipsis 12:4. De hèt, lance era vertat ath solèr entà installar en sòn lòc es sues " mentides " religioses. Es sues " enterpreses " sonque podien " auer capitada ", donques que Diu madeish hec qu'era sua aparicion punisse era infidelidad crestiana practicada des deth 7 de març de 321.

Es versículos 13 e 14 crubaràn vitau importància enquiara fin deth mon. En versículo 13, es sants se pregunten guaire durarà era extorsión d'eth " pecat perpetuo " e " devastador "; causes qu'acabam d'identificar. Mès detiem-mos un shinhau en aguest " pecat devastador ". Era devastación en ahèr ei era des anmes o vides umanes. En definitiva, tota era umanitat diezmada deisharà, pendent es " mil ans " deth setau milenio, era planeta tèrra ena sua forma originau " informe e ueda " que li valerà, en Apo.9:2-11, 11: 7, 17:8 e 20:1-3, eth nòm " prigond " de Gén.1:2.

Es " sants " tanben pregunten enquia quan seràn pisoteadas era " santidad e era hostia " "crestiana" ? ". En aguesta scèna, aguesti " sants " se compòrten coma fidèus servidors de Diu, animadi coma Daniel, qui ei ponut coma exemple en Dan.10:12, deth legitim desir " de comprèner » eth projècte divin. Obtien entàs tres tèmes mencionadi, ua soleta responsa dada en versículo 14.

Segontes es correccions e meliores que Diu m'amièc a hèr deth tèxte originau ebrèu, era responsa dada ei: " Enquiara tarde deth maitin, dus mil tres cents, e era santidad serà justificada ". Ja non ei ací er escur tèxte dera tradicion: " Enquias dues mil tres centes tardes e maitins eth santuari serà purificado ". Ja non se tracte de santuari mès de santidad ; ath delà,

se substituís eth vèrb “ purificado ” per “ justificat”. ”, E eth tresau cambiament se hè referéncia ara expression “ tard deman ”, que de hèt ei singulara en tèxte ebrèu. D'aguesta manèra, Diu lhèue tota justificacion a qui sagen cambiar eth nombre totau en tot dividí'c per dus, en tot preténer separar es tardes des maitins. Eth sòn enfoque consistís en presentar era unitat de calcul “ tard deman ” que definís un dia de 24 ores en Gèn.1. Sonque alavetz er Esperit revèle eth nombre d'aguesta unitat: “2300”. D'aguesta manèra se protegís eth nombre totau de dies proféticos citadi. Eth vèrb “ justificar ” a coma arraitz, en ebrèu, eth mot “justícia” “tsedek”. Per tant, era traduccion que prepausi ei justificada. Dempús, un error restacat damb eth mot ebrèu “qodesh” arrevire aguest tèrme coma “ santuari ” qu'en ebrèu ei “miqdash”. Eth mot “ santuari ” ei plan arrevirat en versículo 11 de Daniel 8, mès pas a lòc enes versículos 13 e 14 a on er Esperit use eth mot “qodesh” qu'a d'arrevirar-se coma “ santidad ”.

Quan sabem qu'eth “ pecat devastador ” apunte especificaments ar abandon deth dissabte, objècte en se madeish d'ua particulara santificaciòn divina , aguest mot “ santidad ” illumine considerablaments eth significat deth messatge profético. Diu anóncie qu'ara fin des “ 2.300 tardes e maitins ” citadi, exigirà respècte peth rèste deth sòn veritable “ setau dia ”, a tota persona que reclame era santidad e era “ justícia etèrna ” obtenguda per Jesucristo. Era fin d'eth “ pecat devastador ” implique era renóncia ath culte religiós deth dimenge, ancian dia deth solei, instaurat per Constantino I , er emperaire pagano. Diu restablís atau, ath sòn còp, es nòrmes doctrinales de salvacion que prevalecían en tempsi des apostòls. Aguest tèrme “ santidad ” per se sonque abaste totes es vertats doctrinales des fondaments dera fe crestiana. En tot auer coma modèl e origina er ensenhament dat as josivi, era fe crestiana sonque pòrte novetats, era substitucion des sacrificis d'animaus, pera sang vessada per Jesucristo sus eth propiciatorio amagat en ua cauva sosterranha plaçada jos es sòns pès en Gòlgota, coma a Salvador li agradèc revelar e mostrar ath sòn siervo Ron Wyatt en 1982. Era descubèrta des tèmes restacadi damb eth mot “ santidad ” ei progressiu e s'esten ath long dera vida, mès des d'alavetz 2018, aguest temps ei compdat e limitat, e aué, en 2020, sonque demoren 9 ans entà restaurar toti es aspèctes.

Daniel 8:14 ei un decretè qu'aucís anmes, pr'amor que cambiar eth jutjament de Diu resulte ena pèrta dera aufèrta de salvacion de Crist entà toti es crestians dominicaus catolics romans practicantes. Er esperit dera tradicion heredada provocarà, per tant, era mòrt etèrna de multituds, qu'era majoritat des còps desconeishen eth sòn condemne per part de Diu. Ei ací a on era demostracion d'amor ara vertat permet a Diu mercar “ era diferéncia ”, en çò que tanh ara destinacion qu'afècte “ que li liservissen ada eth e que pas li liservissen ada eth (Mau. 3,18)”.

Quauqui esperits rebèls voleràn qüestionar era idèa madeisha d'un cambiament atribuible a Diu qu'eth madeish declare: “ Jo pas cambiament ”, en Mau.3:6. Ei alavetz quan auem d'encuedar-mos qu'eth cambiament assolit en 1843-44 consistís sonque en restablir ua nòrma originau largamente distorsionada e transformada . Per açò era benediccion des escuelhudi dera Reforma, imputada maugrat es sues òbres imperfèctes, presente un caractèr excepcionau, cuyo aspècte doctrinal pas pòt presentar-se coma modèl dera veritabla fe. Aguest jutjament particular entàs prumèrs reformadores ei tan excepcionau que Diu ac aplete

e ac revèle en Apocalipsis 2:24, a on didec as protestantes, abans de 1843: " Pas vos imposi cap auta carga, sonque çò qu'auetz sauvat enquia ara". Jo vengui ."

Eth " ay " associat ara entrada en aplicacion d'aguest decret de Dan.8:14 ei tan " gran " que Diu ac soslinhe damb era anòncia de tres " granes ayes " en Apocalipsis 8:13. E damb conseqüències tan grèus, urge conéisher era data dera sua entrada en vigor. Aguesta ère justaments era preocupacion des " sants " de Dan.8:13. Era durada se revèle ara coma " 2.300 dies " proféticos, o 2.300 ans solari reaus, segontes eth còdi dat a Ezequiel, un profèta contemporanèu de Daniel (Ezequiel 4:5-6). Agust capítol 8, cuyo tèma consistís en pòner fin a eth " pecat " roman, trobarà es elements que li manquen en Dan.9 a on, tanben aqui, se tractarà de " pòner fin ath pecat ", mès aguest còp, a eth " pecat originau que causèc era pèrta dera vida etèrna, des d'Adán e Eva. Era operacion se basarà en ministèri terrenau deth Mesías Jesús e en aufriment voluntari dera sua vida perfècta, en redención pes pecats des sòns escuelhudi, e especificqui, d'eri solets. Eth temps dera sua venguda entre es òmes ei fixat per profecia en dies proféticos. Eth messatge se hè referéncia en pòble josieu prioritari donques qu'ei dins aliança damb Diu. Li da en pòble josieu, entà " pòner fin ath pecat ", un periòde de " setanta setmanes " que representen 490 dies-an reau. Mès tanben indique es mejans entà datar eth punt de partida deth calcul. " Des de que s'anoncièc que Jerusalem serie edificada, enquias ungidos, i a... (7 + 62 = 69 setmanes)." Tres reis persas dèren aguesta autorizacion, mès sonque eth tresau, Artajerjes I , la complic integralaments segontes Esdras 7:7. Eth sòn reau decret siguec promulgado ena primauera deth 458 a.C. Eth termini de 69 setmanes place er inici deth ministèri de Jesucristo en an 26. En tot apuntar particularaments as darrèri "sèt ans" reservadi ara òbra de Jesús, qui establís, mejançant era sua mòrt expiatoria, es fondaments dera naua aliança, er Eth Esperit presente en versículo 27 de Dan.9, aguesta " setmana " de dies-ans " al mitan " que, pera sua mòrt voluntària, " nehè cesar eth sacrifici e era ofrenda "; es causes aufrides enquia Jesucristo, entara expiación des pecats. Mès era sua mòrt ven sustot a " pòner fin ath pecat ". Com auem de compréner aguest messatge? Diu aufrís ua demostracion deth sòn amor que cautivarà eth còr des sòns escuelhudi qui, en escambi d'amor e reconeishença, lutaràn damb era sua ajuda contra eth pecat. 1 Juan 3:6 ac confirme, en tot díder: " Qui demore en eth, pas practique pecat; qui peque ac a pas vist ne coneishut ". E refertilhe eth sòn messatge damb fòrça autes cites.

A nivèu doctrinal, era naua aliança bastida per Jesucristo pas hè mès que substituir ara anciana. Donques, ambdús pactes pausen sus era madeisha basa profética revelada en Dan.9:25. Donques, era data – 458 pòt servir coma basa entà calcular es 70 setmanes fixades entath pòble josieu, mès tanben entàs 2300 dies-an reau de Dan.8:14 que se hèn referéncia ara fe crestiana. MERCÉS Ad aguesta precision datada, podem establir entad an 30 era mòrt deth Mesías e entad an 1843 era entrada en aplicacion deth decret de Dan.8:14. Ambdús messatges vien a " pòner fin ath pecat " damb conseqüències etèrnes e mortaus entà qui persistissen en ignorar-les, òm coma er aute, enquia que les tuste era mòrt, o dempús dera fin deth temps dera gràcia collectiva e individuau que precedirà ath pecat. Retorn gloriós de Jesucristo. Enquia aguest darrèr punt, era vida permet conversions sincèras que permeten accedir ar estatus d'escuelhudi.

P entà Apocalipsis

Era escritura deth libre ei enteramente hèta per Diu. Ei eth qui escuelh es mots e en Apocalipsis 22:18-19, avertís as arreviradors e escriues que s'encargaràn de transmèter o transcribir era istòria originau, de generacion en generacion, qu'eth mès minim cambiament enes mots les afectarà. .Valerà era pena era pèrta dera salvacion. Atau qu'ací auem ua òbra fòrça particulara e de nauta santidad. Pogui comparà'c damb un gigantesc "puzle" cuyo montatge pas poderie completar-se ne en tot modificar era mès minima pèça originau. Era òbra ei alavetz divinamente colossau e segontes era sua natura, tot çò que Diu aqui ditz ei cèrt, mès cèrt entara realizacion deth sòn projècte salvífic; pr'amor que dirigís aguesta profecia as sues "siervos", mès justaments, " es sòns esclaus ", dera fin deth mon. Era profecia sonque serà interpretable quan es elements profetizados seràn a punt de complir-se o, ena sua major part, complir-se.

Es òmes an tostem ignorat era durada totau deth projècte salvador divin. D'aguesta manèra, en tot moment, eth siervo de Diu poderie demorar presenciar era fin deth mon, e Pablo çò atestigua damb es sòns mots: " Açò digui, frairs, qu'eth temps ei cuert ; qu'en tà deuant es quaus an esposa siguen coma es quaus pas l'an, es quaus ploren coma pas ploren, es quaus s'alegren coma pas s'alegren, es quaus crompen coma pas possedir, e es quaus usen eth mon coma pas ac usen, entara forma d'aguest mon passe (1 Cor.7:29 ath 31)".

Auem, sus Pablo, era ventaja de trobar-mos en aguest temps que Diu va a póner en eth fin ara sua seleccion d'etèrni escuelhudi. E aué eth sòn conselh inspirat aurie d'èster implementat pes veritables escuelhudi de nòsta ère finau. Eth mon passarà e sonque contunharà era vida etèrna des escuelhudi. Ath delà, es mots de Diu en Crist, " vengui lèu ", en Apocalipsis 1:3, son veritables, perfèctaments justificades e adaptades entad aguest temps finau qu'ei eth nòste; nau ans dempús deth sòn retorn, ath moment d'escriuer aguest tèxte.

Vedérem en Dan.7:25 qu'era intencion de Roma ère " cambiar es tempsi e era lei divina". Era comprenença des mistèris der Apocalipsis de Jesucristo, dada ar apostòl Juan detengut ena

isla de Patmos, se base essenciauments ena coneishença deth veritable temps establít per Diu. Eth tèma deth temps ei, per tant, fonamentau entà compréner er Apocalipsis, que Diu estructura sus aguesta nocion de temps. Per tant, jogarà damb era imprecisión d'aguestes donades entà que eth libre conservatz eth sòn caractèr misteriós e inofensiu que li permeterà trauessar es vint sègles de nòsta ère sense èster destruít pes entitats acusades e denunciades. Es nauí tempsi, e especiuaments eth calendari establít per Roma en ua data faussa restacada ara neishença de Jesús, an pas permetut qu'es escuelhudi s'enganhen quan interpreten es profecies divines; açò pr'amor que Diu presente enes sues profecies durades cuyo inici e fin se basen en hèts istorics facilaments identificables e datadi pes istorians especializats.

Mès en Apocalipsis era nocion de temps ei essenciau, pr'amor que sus era pause tota era estructura deth libre. Atau, coma resultat, era sua comprenença depenie dera interpretacion corrècta deth dissabte exigít e restaurat per Diu en 1844. Eth mèn ministèri, iniciat en 1980, auie coma objectiu revelar era importància deth papèr profético deth dissabte, que profetiza eth gran rèste deth mon. Eth setau milenio, de Diu e es sòns escuelhudi, eth tèma d'Apocalipsis 20. Segontes eth versículo 2Pe.3:8, " un dia ei coma mil ans, e mil ans son coma un dia ", eth ligam que s'establís entre era imatge des sèt dies dera creacion revelada en Gén.1 e 2 e es sèt Sonque mil ans deth temps totau deth projècte divin heren possible era mia comprenença deth montatge dera estructura deth libre. Damb aguesta coneishença, era profecia se torne mès clara e revèle, pèrla per pèrla, toti es sòns secrèts.

Atau, era profecia crube vida e eficacitat sonque s'eth messatge pòt restacar-se a ua data dera istòria de l'ère crestiana. Açò ei çò qu'era inspiracion der Esperit Sant de Diu en Jesucristo me permetec realizar. Ath delà, permetetz-me declarar aquest " librito daurit ", en tot confirmar eth compliment deth plan divin anonciat en Apocalipsis 5:5 e 10:2.

EN ÇÒ QUE TANH Ara sua arquitectura, era vision der Apocalipsis abaste eth temps de l'ère crestiana entre era fin deth temps apostólico, ath torn der an 94, e era fin deth setau milenio que succedirà ath retorn definitiu de Jesucristo en 2030. Per tant, compartís damb Daniel capítols 2, 7, 8, 9, 11 e 12 descripcion generau de l'ère crestiana. Entàs crestians, eth principau ensenhament obtenguda der estudi d'aquest libre ei era data fonamentau dera primauera de 1843 establida per Dan.8:14, mès tanben dera tardor de 1844 que fenic en eth era pròva dera fe. Sigüec nauaments tre era tardor de 1844 que Diu seiguec es bases dera fe adventista deth setau dia. Aguestes dues dates son tan importantes que Diu les usarà entà estructurar era sua vision der Apocalipsis. Entà compréner pleaments era valor d'aguestes dues dates pròplèus, auem de restacar er an 1843 damb er inici d'ua pròva de fe entath mot profética. Es prumères victimas espirituaus queigueren en aguesta data pera sua despectivo arrefús dera prumèra anóncia adventista de William Miller. Mès eth temps deth jutjament les aufrís ua dusau oportunitat damb era sua dusau anóncia deth retorn de Jesús entath 22 d'octobre de 1844. Eth 23 d'octobre fenís eth jutjament e atau pòt formular-se e revelar-se eth jutjament de Diu. Era pròva collectiva a fenit, mès era conversion individuau encara ei possible. Ath delà, de hèt, toti es adventistas obsèrven era pòsa dominicau roman qu'encara pas s'a identificat coma pecat. E eth dissabte ei adoptat gradualmente pes adventistas individualmente, sense que toti es adventistas s'encueden deth sòn papèr principau. Aquest razonamiento m'amie a favorir,

entara fin dera faussa fe protestante, era data dera primavera de 1843 e entath començament der adventismo bendito per Diu, era data de tardor deth 23 d'octobre de 1844. Ja, entre es ebrèus, primavera e tardor èren restacadi. En tot dar lòc a hestivaus que celebraven tèmes complementaris diametralmente opausadi; era justícia etèrna d'eth " anhèth " inmolado dera "Pasca" de primavera, per un costat, e era fin deth pecat d'eth " cabrito " sacrificat entà "eth dia dera expiación" des pecats, dera tardor, d'aves parts. Es dues hèstes religioses trobèren eth sòn compliment ena Pasca der an 30 qu'eth Mesías Jesús dèc en eth era sua vida. Era primavera de 1843 e eth 22 d'octobre de 1844 tanben son restacadi en significat donques qu'er objectiu dera pròva de fe ei " pòner fin ath pecat " segontes Dan.7:24; çò que constituís era odiosa practica dera pòsa setmanau deth prumèr dia, mentre Diu ac ordenèc entath setau que quitament santificó entad aguest emplec , des dera fin dera prumèra setmana dera creacion terrenau; en 2021, 5991 ans abans que nosati.

Tanben podem favorir era data deth decret de Daniel 8:14 que definís era data dera primavera de 1843. Entà justificar aguesta eleccion, auem de considerar qu'aguest moment talhe totes es relacions establides enquia alavetz entre Diu e es sues creatures; Diu qu'a emprenut, des d'aguesta data, ua seleccion finau bastida sus dues anóncies adventistas successius. Des dera primavera de 1843 s'auie deth dissabte, mès Diu anaue pas a dar-l'ac as guanhadors dera pròva enquiara tardor de 1844, coma senhau bendita e santificada que li apartiegen, cossent damb er ensenhamet bíblica d'Eze.20:12-20, coma vedérem abans.

En aguest libre, eth capítol 5 preten arrebrembar-mos que, sense era victòria tan cara pagada per Jesucristo, " er Anhèth de Diu ", tota ajuda divina, tot lum revelat aurie estat impossible, e per tant, cap anma umana pas poderie èster saui. Eth sòn lum profética saue as sòns escuelhudi tant coma eth sòn crucifixión voluntàriaments acceptada. Era fe en sòn sacrifici mos impute era sua " justícia etèrna " segontes Dan.7,24, mès era sua Revelacion illumine eth nòste camin e mos mòstre es trapadères espirituaus tendudes peth diable, entà hèr-mos compartir era sua terribla destinacion. En aguest cas, era salvacion pren ua forma concrèta.

De contunh se mòstre un exemple d'aguestes trapadères subtiles. Era Bíblia se ve e se considèrè corrèctaments coma eth Mot escrit de Diu. Maugrat açò, aguesti mots sigueren escrits per òmes immergits en contèxte deth sòn temps. Maugrat açò, se Diu pas càmbie, eth sòn enemic eth diable, Satanás, oportunaments càmbie era sua estrategia e comportament cap as escuelhudi de Diu, damb eth temps. Ei per açò qu'eth diable en tot actuar coma " dragon " imatge dera sua daurada guèrra persecutoria, en sòn temps, mès sonque entad aguest temps, Juan podec declarar en 1Juan 4:1 ath 3: " Estimadi, pas creigatz a tot esperit; mès provatz es esperits se son de Diu, pr'amor que fòrça faussi profètes an gescut peth mon. Arreconeishetz er Esperit de Diu en açò: tot esperit que coheisse a Jesucristo vengut en carn, ei de Diu; e tot esperit que pas coheisse a Jesús pas ei de Diu, ei eth der anticristo, de cuya venguda auetz sentut, e qu'ara ja ei dins eth mon. » Enes sòns mots, Juan especifica " vier en carn " sonque entà identificar a Crist tre eth testimòni deth sòn testimòni ocular. Mès era sua afirmacion " tot esperit que coheisse a Jesucristo vengut en carn ei de Diu " a perdut era sua valor des de qu'era religion crestiana queiguec en apostasia e pecat tre eth 7 de març de 321, ar abandonar era practica deth veritable dissabte deth veritable setau dia santificado. Per Diu. Era practica deth pecat, enquia 1843, redusic era valor de " coheissar a Jesucristo vengut en

carn ” e des d'aguesta madeisha data, ac despolhèc de tota valor; es darrèri enemics de Jesucristo afirmen usar eth sòn “ nòm ” coma anoncièc en Mateo 7:21 ath 23: “ Pas tot eth quau me ditz: Senhor, Senhor, entrarà dins eth reiaume des cèus, mès sonque eth quau hè volontat deth mèn Pair qu'ei dins es cèus. Fòrça me dideràn en aqueth dia: Senhor, Senhor, pas auem profetizado en tòu nòm ? Auem pas tirat siguesse demònis en tòu nòm ? E auem pas hèt fòrça miracles en tòu nòm ? Alavetz les diderè dauridaments: Jamès vos coneishí , escartatz-vos de jo, hacedores d'iniquidad ”. “ Jamès se sabec ”! Per tant, aguesti “ miracles ” sigueren realizadi peth diable e es sòns demònis.

Er Apocalipsis en resumit

En prefaci deth capítol 1, començament deth sòn gloriosa Revelacion, er Esperit mos presente eth menu dera hèsta preparada. Aquiu trobam eth tèma dera anóncia deth retorn glorioso de Jesucristo, organizat ja en 1843 e 1844, entà póner a pròva era fe protestante universau e principauments americana; aguest tèma ei omnipresente: versículo 3, Pr'amor qu'eth temps ei apròp ; versículo 7, è ací ven damb es bromalhs... ; Versículo 10, siguí prenut per Esperit en dia deth Senhor e sentí darrèr de jo ua grana votz coma son de trompeta . Transportat per Esperit, Juan se tròbe en dia deth retorn glorioso de Jesús, eth Dia deth Senhor , " dia gran e terrible " segontes Mau.4:5, e a darrèr de se , eth passat istoric de l'ère crestiana. Presentat jos eth simbèu de sèt nòms prenudi de sèt ciutats d'Asia (actuau Turquia). Dempús, coma en Daniel, es tres tèmes de cartes, sagèths e trompetas abastaràn en parallel tota l'ère crestiana, mès cadun d'eri se dividís en dus capítols. Un estudi detalhat revelarà qu'aguesta division a lòc ena data fonamentau de 1843 establida en Dan.8:14. Laguens cada tèma, messatges adaptadi as estandards espirituaus establidi en Daniel, entà les ères objectiu, mèrquen 7 moments deth temps corbit; 7, eth nombre dera santificaciòn divina que li servís de " sagèth " e que serà eth tèma d'Ap.7.

Era explicacion que ven jamès se hec efectiva pr'amor qu'era nocion de temps se revèle sonque peth significat des nòms des "sèt glèises" citades en prumèr capítol. En tèma des cartes, d'Apocalipsis 2 e 3, pas trobam precision ena forma: "eth prumèr angel, eth dusau angel...eca. » ; coma serà eth cas de " es sagèths, es trompetas e es sèt darrères plagues dera ira de Diu ". D'aguesta manèra quauqui uns poderen creir qu'es messatges èren dirigidis, reau e literalaments, as crestians que viuïen en aquestes ciutats dera anciana Capadocia, ena actuau Türkiye. Er orde en qu'era profecia presente es nòms d'aguestes ciutats seguis cronològicamente er orde en que se compliren es hèts istorics religiosi ath long de l'ère

crestiana. E ei segontes es revelacions ja obtengudes peth libre de Daniel, que Diu definís eth caractèr que da a cada epòca peth significat deth nòm dera sua ciutat. Successivaments, er orde revelat s'arrevire dera següenta manèra:

1- Éfeso : significat: lançament (eth dera Assemblada o santuari de Diu).

2- Esmirna : significat: mirra (aulor agradabla e embalsamamiento des mòrti entà Diu; persecucions romanes des fidèus escuelhudi entre 303 e 313).

3- Pérgamo : significat: adulterio (des der abandon deth dissabte eth 7 de març de 321. En 538, eth regim papal establít formalizèc religiosamente eth rèste deth prumèr dia rebautizado coma dimenge).

4- Tiatira : significat: abominación e patiment mortau (designe era epòca dera Reforma protestante que denoncièc dauridaments eth caractèr diabòlico dera fe catolica; periòde relatiu en sègle XVI que mercès ara impression mecanica se favoric en eth era dispersion dera Bíblia).

5- Sardis : significats dobles e opausadi: convulsivo e pèira preciosa. (Revèle eth jutjament que Diu emet sus era pròva dera fe de 1843-1844 : eth significat convulsat se hè referéncia ara fe protestante refusada: " Ès mòrt ", e era pèira preciosa designe as escuelhudi vencedors dera pròva: " caminaràn damb jo de blanc pr'amor que son dignes ").

6- Filadelfia : significat: Amor fraternal (es pèires preciosas de Sardis an estat recolectadas ena institucion Adventista deth Setau Dia des de 1863; eth messatge s'autrege entad an 1873 definit per Dan.12:12. Bendita En aquest temps, ei avertic, maugrat açò, contra eth risc que li "lhèuen" era corona).

7- Laodicea : ei díder: pòble jutjat: " ne heired ne caud mès tibio " (ei Filadelfia a qui li an lheuath era corona : " ès infeliz, miserable, praubè, cèc e despolhi ". Era institucion pas i auie imaginat que serie ponuda a pròva, entre 1980 e 1994, per ua pròva de fe identica que les livalec ada eth as sòns pionèrs de 1844 era benediccion divina: en 1994, era institucion quèn, mès eth messatge contunhe a trauès des adventistas dispersos a qui Diu identifique e seleccione peth sòn amor peth sòn lum profética revelada, e pera natura mansa e sumisa que caracterize as veritables discipols de Jesucristo en totes es epòques).

" En continuament " deth temps terrenau que fenic damb eth retorn gloriós de Crist Diu, Apo.4 representarà damb eth simbèu de "24 tròns", ua scèna de jutjament celestial (en cèu) a on Diu amassarà as sòns escuelhudi entà que 'jutgen as dolenti mòrti. Parallèlaments a Apocalipsis 20, aquest capítol corbís es "mil ans" deth setau milenio. Aclaración: Per qué 24 tròns e pas 12? Pera division de l'ère crestiana en dues parts enes dates 1843-1844 der inici e fin dera pròva de fe dera epòca.

Dempús, coma comentari important, Apocalipsis 5 destacarà era importància de compréner eth libre de profecies; era quau serà possible sonque pera victòria obtenguda peth nòste divin Senhor e Salvador Jesucristo.

Eth temps de l'ère crestiana serà recorrut nauaments en Apocalipsis 6 e 7 jos eth guardar d'un nau tèma; eth des "sèt sagèths". Es sies prumèrs presentaràn as principaus actors en scèna e es signes des tempsi que caracterizen es dues parts dera division de l'ère crestiana: enquia 1844, entà Apo.6; e des de 1844, entà Apo.7.

Dempús ven eth tèma des " trompetas " que simbolizen puniments d'advertencia entàs prumèrs sies d'Apocalipsis 8 e 9, e puniment definitiu, entà " era setau trompeta ", tostemp escartada, en Apocalipsis 11:15 ath 19.

Darrèr d'Apo.9, Apo.10 apunte ath temps dera fin deth mon, en tot evocar era situacion espirituaue des dus grani enemics de Jesucristo que diden èster eth: era fe catolica e era fe protestante, junhudes per adventismo oficiau queigut des d'alavetz. 1994. Eth capítol 10 barre era prumèra part des revelacions deth libre. Mès es tèmes principaus importants s'abordaràn e desvoloparàn enes capítols següents.

Apo.11 reprenerà atau eth panorama de l'ère crestiana e desvoloparà, principauments, er important papèr dera Revolucion Francesa, cuyo ateísmo nacionau establít ei utilizat per Diu, jos eth nòm simbolic de " era bèstia que sorgís des prigondors ", entà destrúir eth poder deth regim catolic de " era bèstia que puge dera mar ", en Apocalipsis 13:1. Era patz religiosa universau, mencionada en Apo.7, serà atau obtenguda e soslinhada en 1844. Alavetz, en tot préner aguest regim revolucionari coma imatge dera imminente Tresau Guèrra Mondiau o " 6ta trompeta " d'Apo.9:13, que constituís era veritabla " dusau ay " a trauès dera anòncia d'Apocalipsis 8:13, se presente eth tèma finau dera " setau trompeta ", que se complís damb eth retorn en glòria de Jesucristo.

En Apocalipsis 12, er Esperit mos presente d'auta vision generau de l'ère crestiana. Complète era sua informacion, particularaments sus era situacion deth diable e es sòns seguidors angelicales. Mos ensenhe que dempús dera sua victòria ena crotz, en nòm celestial de Miguel ja citat en Dan.10:13, 12:1, nòm qu'amièc en cèu abans deth sòn encarnación umana en Jesús, eth nòste Senhor netegèc eth cèu dera sua preséncia deth mau e qu'an perdut entà tostemp er accés as dimensions celestiales creades per Diu. Ací as bones notícies! Era victòria de Jesús auec eroses conseqüéncias celestiales entàs nòsti frairs celestiales liberadi des temptacions e pensaments des demònis. Des d'aguesta percaça, an estat confinados ara nòsta dimension terrenau, a on seràn assassinadi damb es enemics terrenaus de Diu, en 2030, en glorioso retorn de Crist Diu. En aguest panorama, er Esperit imagine es successions d'eth " dragon " e dera " serpiente " que designen, respectivaments, es dues estratègies de combat deth diable: era guèrra daurada , dera denunciada Roma imperiau o papal, e era enganhsosa seducció religiosa dera Roma. Eth papado vaticano, desenmascarado, quasi umanista. En imatges subtiles prenudes des experiéncias des ebrèus, " era tèrra daurís era sua boca " entà engolir-se era agressió papal des lagues catoliques. Coma acabam de veir, eth trabalh ac amiaràn a tèrme es revolucionaris atèus francesi. Mès tanben ac iniciaràn es tropes protestantes d'un faus cristianisme agressiu e belicoso. Eth panorama finalizarà damb era mencion de " eth rèste dera posteridad dera hemna ". Er Esperit da dempús era sua definicion des veritables sants deth temps finau: " Aguesta ei era porfiança des sants que sauen es mandamientos de Diu e restanquen eth testimòni de Jesús ". Er Esperit designe en aguesti

tèrmes a qui, coma jo, s'aferran ara sua Revelacion profética e pas se dèishen arrancar per arrés, en tot apletar enquiara fin es pèrles dades peth cèu.

Eth capítol 13 presente as dus agressius enemics religiosi portadores dera fe crestiana. Coma taus, les imagine mejançant dues " bèsties ", qu'era dusau nesorgic dera prumèra, coma ac suggerís era relacion des mots " mar e tèrra " deth relat deth Génesis que les definís en aguest capítol 13. Era prumèra actuèc abans 1844 e eth dusau sonque apareisherà en darrèr an deth temps terrenau, en tot mercar atau era fin deth temps de gràcia aufrida as umans. Aguestes dues " bèsties " son, entara prumèra, era catolica, era glèisa mair, e entara dusau, es glèises protestantes reformades que d'era sorgiren, es sues hilhes.

En tot corbir sonque era dusau part de l'ère crestiana des de 1844, Apocalipsis 14 evoque es tres messatges des vertats adventistas deth setau dia entàs condicions etèrnes: era glòria de Diu qu'exigís era restauracion dera practica deth sòn sant dissabte, eth sòn condemne deth catolicismo roman. , E eth sòn condemne deth protestantismo qu'aunore eth sòn dimenge qu'eth designe coma ua " senhau " dera autoritat umana e diabòlica dera Roma imperiau e papal. Quan eth temps dera mission preparatoria fenirà, successivaments, damb er arreatamiento des sants escuelhudi representat per " era cuelhuda ", e era destruccion des mèstres rebèls e de toti es incrédulos, accions representades per " era cuelhuda ", era tèrra tornarà a èster eth " abisme " deth prumèr dia dera creacion, privat de tota forma de vida terrèstre. Maugrat açò, mantierà viu pendent " mil ans " a un abitant escuelhut, Satanás, eth madeish diable, que demore era sua destruccion en jutjament finau, atau coma a toti es auti òmes e angels rebèls.

Rev.15 se centre en moment dera fin deth periòde de pròva.

Apocalipsis 16 revèlè " es sèt darrères plagues dera ira de Diu " que tusten, un còp finalizat eth temps de pròva, as darrèri rebèls incrédulos que se tornen de mès en mès agressius, enquiath punt de decretar era mòrt des observaires deth just dissabte divin abans dera setau plaga.

Apocalipsis 17 ei enteramente dedicat ara identificacion dera "grana ramera" cridada " Babilonia era Grana ". Ei en aguesti tèrmes qu'er Esperit designe era " grana ciutat " imperiau e papal: Roma. Se revèlè atau claraments eth jutjament de Diu sus era. Eth capítol tanben anóncie eth sòn futur jutjament e destruccion per huec, pr'amor qu'er Anhèth e es sòns fidèus escuelhudi la venceràn.

Apocalipsis 18 apunte ath temps dera " cuelhuda " o puniment de " Babilonia era Grana ".

Apocalipsis 19 descriu eth glorioso retorn de Jesucristo e era sua confrontacion damb es aterrorizadas fòrces rebèles terrenaus.

Apocalipsis 20 apunte ath temps des mil ans deth setau milenio viscut de manèra fòrça desparièra, en cèu pes escuelhudi, e ena tèrra desolada, en isolament per Satanás. Ara fin des mil ans, Diu organizarà eth jutjament finau: er aniquilamiento peth huec celestial e terrèstre sosterranh de toti es rebèls umans terrèstres e angelicales celestiales.

Apocalipsis 21 represente era glòria dera Assemblada formada pera reünion des escuelhudi redimidos pera sang de Jesucristo. Era perfeccion des escuelhudi s'illustre mejançant comparasons damb çò qu'era tèrra aufrís mès precioso as òmes: aur, argent, pèrles e pèires preciosas.

Apo.22 evoque en imatge eth retorn ar Edén perdut, trobat e installat entara eternidad ena tèrra deth pecat regenerada e transformada entà convertir-se en tròn universau der unic e gran Diu, creador, legislador e redentor que domine sus toti es sòns univèrsi. Damb es sòns redimidos terrenaus.

Ací fenís aguesta rapida revision deth libre der Apocalipsis, cuyo estudi detalhat confirmarà e refortilharà çò qu'acabam de dèder.

Agrego Aguesta explicacion extrèmaments espirituaue que revèle eth razonamiento amagui dera ment de Diu. Aufrís messatges insospichados a trauès de subtiles allusions qu'era Bíblia mos illuminarà. En tot seguir, en bastiment der Apocalipsis, es madeishi procèssi qu'utilizèc entath bastiment des sues revelacions dades a Daniel, Diu confirme qu'eth " pas càmbe " e que serà " eternamente eth madeish ". Ath delà, trobè en Apocalipsis eth madeish metòde de paralelizar tres tèmes que son es " cartes as Assemblades ", es " sagèths " e es " trompetas ". Segontes Apo.5, a on er Apocalipsis ei representat per un libre barrat per " sèt sagèths ", sonque era dubertura d'eth " setau sagèth " permeterà er accés as evidéncias que confirmaràn, enes capítols 8 a 22 , es interpretacions e es sospèites. Somet er estudi des capítols 1 a 6. Eth capítol 7 ei, per tant, era clau entà entrar dins era comprenença des mistèrs reveladi. E pas vos estonetz, pr'amor qu'eth sòn tèma ei justaments eth dissabte, qu'a mercat era diferéncia entre era veritabla e era faussa santidad des de 1843. Per tant, trobam en Apo.7 era grana vertat qu'acacèc ara religion protestante ena primauera de 1843. Er Apocalipsis sonque confirmarà aguest ensenhament fonamentau revelada a Daniel. Mès, entad adventismo, que gessec victorioso en aguesta data, er Apocalipsis revelarà entà 1994 ua pròva que çò tamizará ath sòn còp. Aguest nau lum harà, un còp mès, " un autre viatge ", " era diferéncia que servissen entre eth a Diu e es quaus pas li servissen ", o mès.

Dusau part: er estudi detalhat der Apocalipsis

Apocalipsis 1: Prefaci – Eth Retorn de Crist –
eth tèma adventista

era presentacion

Versículo 1: “ Revelacion de Jesucristo, que Diu li dèc entà mostrar as sòns siervos esclaus es causes qu'auien de succedir rapidaments , e qu'eth hec notorias, en tot enviar eth sòn angel, ath sòn siervo Juan,... ”.

Juan, er apostòl a qui Jesús estimèc, ei eth depositario d'aguesta divina Revelacion qu'obten deth Pair en nòm de Jesucristo. Juan, en ebrèu “Yohan”, signifie: Diu dèc; e tanben ei eth mèn nòm. Pas didec Jesús: " Ath que a, se li darà "? Aquest messatge ei “ dat ” per “ Diu ” Pair, donques damb contengut illimitat. Pr'amor que des deth sòn resurrección, Jesucristo a reprenut es sòns atributos divini, e ei coma Pair celestial que pòt, des deth cèu, actuar en favor

des sòns servidors o mès justaments des sòns “ esclaus ”. Coma ditz eth refrán, "eth quau ei avertit, ei armat". Diu ei d'aguesta opinion e ac demòstre en tot dirigir as sòns servidors revelacions sus eth futur. Era expression “ çò qu'a de succedir lèu ” pòt resultar estonanta quan sabem qu'eth messatge siguec dat en an 94 d.C. E qu'ara èm dins 2020-2021, eth moment dins que se redigic aquest document. Mès ath describir es sòns messatges, comprenheram qu'aquest “ lèu » aquerís un significat literal, pr'amor qu'es sòns destinataris seràn contemporanèus deth retorn gloriós de Jesucristo. Aquest tèma serà dins era Revelacion omnipresente, pr'amor qu'era Revelacion ei dirigida as darrèri "Adventistas" seleccionadi per Diu, pera fe demostrada en ua pròva finau bastida sus es donades d'Apocalipsis 9:1-12, que tracte eth tèma dera “ cincau trompeta ”. En aquest capítol, es versículos 5 e 10 citen un periòde profético de “ cinc mesi ” mau interpretadi enquia jo. En mèn estudi deth tèma, aquesta durada determinèc ua naua data que supausadaments anonciaríe eth retorn de Jesús entà 1994, eth veritable an 2000 dera veritabla neishença de Crist. Aquesta pròva de fe a ponut a pròva, per darrèr còp, ar adventismo oficiau, que s'a tornat tibio e formalista, e que se disposaue a pactar damb aqueri a qui Diu revèle coma es sòns enemics en sòn Apocalipsis. Des de 2018 coneishi era data deth veritable retorn de Jesucristo e pas se base en cap donada des profecies de Daniel e der Apocalipsis, cuyas durades cuantificadas se compliren totes en tot complir era sua foncion de tamiz enes tempsi soslinhadi. Eth veritable retorn de Jesús se pòt comprèner des deth relat deth Génesis, en tot creir qu'es sèt dies des nòstes setmanes son bastidi a imatge des 7.000 ans de tot eth plan dessenhath per Diu, entà eliminar eth pecat e es pecadores, e portar ath sòn eternidad es sòns estimadi escuelhudi seleccionadi pendent es prumèrs 6000 ans. Ar atau coma es proporcions deth santuari o tabernáculu ebrèu, eth temps de 6000 ans se compause de tres tèrci de 2000 ans. Er inici deth darrèr tèrç siguec mercat, eth 3 d'abriu de 30, pera mòrt expiatoria deth nòste Salvador Jesucristo. Un calendari josieu confirme aquesta data. Per tant, eth sòn retorn ei previst entara primauera de 2030, 2.000 ans dempús. En tot saber qu'eth retorn de Crist ei deuant nosati, tan apròp, eth mot " lèu " » des mots de Jesús ei perfèctaments justificat. Atau, encara que demorèc coneishut e liejut ath long des sègles, eth libre der Apocalipsis demorèc barrat, congelado, sagerat, enquiath temps dera fin que tanh ara nòsta generacion.

Versículu 2: “... qui dèc testimòni deth mot de Diu e deth testimòni de Jesucristo, tot çò que vedec .”

Juan testifica qu'arrecebec era sua vision de Diu. Ua vision que constituís eth testimòni de Jesucristo qu'Apocalipsis 19:10 definís coma “ er esperit de profecia ”. Eth messatge se base en “ imatges “ vistes e mots escotadi. Juan siguec arrancat des contingencias terrenas per Esperit de Diu que li revelèc en imatges es grani tèmes dera istòria religiosa de l'ère crestiana; fenirà damb eth sòn gloriós e formidable retorn entàs sòns enemics.

Versículu 3: “ Bienaventurado eth quau lieg e sent es mots dera profecia, e saue es causes en eres escrites! Pr'amor qu'eth moment ei apròp ”.

Preni tà jo era part que me correspon, era bienaventuranza que “ lieg entà eth ” es mots dera profecia, pr'amor qu'eth Senhor da ath vèrb liéger un sens logic precís. Eth da era explicacion en Isaías 29:11-12: “ Tota revelacion vos serà coma mots d'un libre sagerat, que se da ath que sap liéger, en tot díder: Lieg açò! E qui arrespon: Pas pogui, pr'amor qu'ei sagerat; o

coma un libre que se li da a un òme que pas sap liéger e li ditz: Lieg açò! E quién arrespon: pas sabi liéger ". Eth versículo 13 que seguís revèle era causa d'aguesta incapacitat: " Dided eth Senhor: Quan aguest pòble s'apròpe a jo, damb era sua boca e damb es sòns pòts m'aunoren; mès eth sòn còr ei luenh de jo, e era temor que m'a pas ei mès qu'un precèpte dera tradicion umana ". Eth tèrme " sagerat " o sagerat descriu er aspècte der Apocalipsis, ilegible per èster sagerat. Ei, donques, entà daurí'c e desellarlo enteramente que jo, d'ate Juan deth temps finau, siguí cridat per Diu; açò entà que toti es sòns veritables escuelhudi, " escotatz e sauen " es vertats revelades enes mots e imatges dera profecia. Agustí vèrbs signifiquen "comprèner e póner en practica". En aguest versículo, Diu avertís as sòns escuelhudi qu'arreceberàn, d'òm des sòns frairs en Crist, " eth quau lieg ", eth lum qu'explique es mistèris dera profecia entà que eri, ath sòn còp, se regocijen e ponen en practica eth sòn ensenhament. En practica. Per tant, coma enes tempsi de Jesús, seràn de besonh era fe, era confiança e era umilitat. Mejançant aguest metòde, Diu tamiza e elimine as personas que son massa capinautes entà èster ensenhades. Per açò digui as escuelhudi: "Desbrembatz-vos der òme, aguest petit arrevirador e transmisor oficiau, e guarden ath veritable Autor: eth Diu Todopoderoso Jesucristo".

Versículo 4: " Juan tàs sèt glèises que son dins Asia: Gràcia a vosati e patz que neei, e que neèr, e que nea de vier, e des sèt esperits que son deuant eth sòn tròn, ..."

Era mencion de " sèt Assemblades " ei suspècta, pr'amor qu'era Assemblada damb A majúscula ei, òm, perpetuamente. " Sèt Assemblades " designe necessàriaments, per tant, era Assemblada unificada de Jesucristo en sèt ères mercades e successives. Era causa se confirmarà e ja sabem que Diu dividís l'ère crestiana en 7 tempsi particulars. Era referéncia en Asia ei utila e justificada , donques qu'es nòms presentadi en versículo 11 son es de ciutats qu'existissen en Asia Mendre, ena anciana Anatolia plaçada ar oèst dera actua Turquia. Er Esperit confirme ja eth limit d'Euròpa e eth començament deth continent asiatic. Mès eth mot Asia, coma eth mot Anatolia, amague un messatge espiuau. Signifiquen: solei naciente en acadio e grèc, e atau suggerissen eth campament de Diu visitat per Jesucristo, eth " solei naciente ", en Lucas 1:78-79: " Mercés as viscères dera misericòrdia deth nòste Diu, en per vertut qu'eth solei naciente mos nea visitat des de çò de naut, entà dar lum que liabiten ada eth en tenèbres e en ombra de mòrt, entà encaminar es nòsti passi per camin de patz. » Eth ei tanben eth " solei de justícia " de Mau.4:2: " Mès entà vosati que temetz eth mèn nòm, gesserà eth solei de justícia , e aurà curación jos es sues ales; gesseratz e sautaratz coma terneros d'ua bòrda ". Era formula dera salutacion ei coerenta damb es cartes que s'escambiauen es crestians en tempsi de Juan. Maugrat açò, Diu ei designat damb ua naua expression, enquia ara desconeishuda: " que neei, que neèr e que nea de vier ". Agustá expression sonque rebat, en idiòma originau grèc e d'ates traduccions, eth significat deth nòm ebrèu de Diu: "YaHWéH". Ei eth vèrb "to be" conjugat en tresau persona deth singular en temps imperfècte der ebrèu. Agust temps cridat imperfècte exprimís çò de complit que s'esten en temps, pr'amor qu'eth temps present pas existís ena conjugación ebrèa. " E quién ven ", confirme encara mès eth tèma deth retorn de Jesucristo, er adventismo. Se confirme atau era dubertura dera fe crestiana as paganos; entà eri Diu adapte eth sòn nòm. Dempús apareish d'ata novetat entà designar ar Esperit Sant: " es sèt Esperits que son deuant eth sòn tròn ". Agustá cite apareisherà en Apocalipsis 5:6. Eth nombre 7 designe era santificación, en aguest cas, era der Esperit divin vessat enes sues creatures, per tant, " deuant eth sòn tròn ".

En Apocalipsis 5:6, eth "anhèth inmolado " ei connectat ad aguesti simbèus, era profecia confirme atau era omnipotencia divina de Jesucristo. Es " sèt esperits de Diu " son simbolizadi per " eth candelero de sèt braci " deth tabernáculu ebrèu que profetiza eth plan de salvacion de Diu. Eth sòn programa demorèc atau claraments delineado. Des d'Adán, 4000 ans, e damb era sua mòrt Jesús expía es pecats des escuelhudi eth 3, 30 d'abriu, esquinca atau eth vè-ac deth pecat e daurís er accès ath cèu as escuelhudi redimidos pendent es darrèri dus mil des sies mil ans programadi. Entara seleccion des escuelhudi escampadi, enquiara fin deth mon, entre es nacions de tota era tèrra.

Versículo 5: " ...e de Jesucristo, eth testimòni fidèu, eth primogénito des mòrti, e eth Prince des reis dera tèrra. Ath que mos estime, que mos a liurat des nòsti pecats damb era sua sang .

Eth nòm " Jesucristo " ei restacat ath ministèri terrenau que Diu venguec a realizar ena tèrra. Aguest versículo mos arrebrebe es sues òbres realizades entà obtier era salvacion per gràcia qu'aufrís sonque as sòns escuelhudi. Ena sua perfècta fidelitat a Diu e as sues valors, Jesús siguec " eth testimòni fidèu " prepausat coma modèl a imitar pes sòns apostòls e discipòls de toti es tempsi, includit eth nòste. Era sua mòrt siguec profetizada pera mòrt deth prumèr animau sacrificat entà revestir era desnudez d'Adán e Eva dempús deth sòn pecat. Per tant, a trauès d'eth, anèc efectivaments eth " primogénito des mòrti ". Mès eth tanben, pera sua importància divina, sonque era sua mòrt auec era eficacitat e eth poder de condemnar ath diable, ath pecat e as pecadores. Eth contunhe d'èster eth " primogénito " sus toti es "primogénitos" dera istòria religiosa. Siguec en tot pensar ena sua mòrt, de besonh entà redimir eth pecat des sòns escuelhudi, que Diu hec morir a toti es " primogénitos " umans e animaues der Egipte rebèl, imatge deth pecat, entà " liberar " en sòn pòble ebrèu dera esclavitud, Ja ei simbèu e imatge d'eth " pecat ". Coma " primogénito ", era primogenitura espirituau li aparten. Ath presentar-se coma " prince des reis dera tèrra ", Jesús se convertís en servidor des sòns redimidos. Es " reis dera tèrra " son aqueri qu'entren dins eth sòn reiaume redimidos damb era sua sang; heredarán era tèrra renauida. Ei estonant descorbir eth nivèu d'umilitat, compasió, amistat, hermandad e amor des èssers celestiales qu'an demorat fidèus as estandards divini dera vida celestial. Ena tèrra, Jesús rusquèc es pès des sòns apostòls, en tot confirmar ath madeish temps qu'eth ei " eth Mèstre e eth Senhor ". En cèu serà eternamente " eth prince " des sòns " reis ". Mès es " reis " tanben seràn servidors des sòns frairs. Ath delà, ath dar-se eth títol de " prince ", Jesús se pon ath nivèu deth diable, eth sòn adversari e competidor derrotat, ath que cride " eth prince d'aguest mon ". Era encarnación de Diu en Jesús siguec motivada pera cara a cara des dus " princes "; era destinacion deth mon e eth des sues creatures depen deth poder deth gran vencedor Jesús Miguel YaHWÉH. Mès Jesús a dera sua victòria sonque en partida ara sua divinidad, pr'amor que lutèc contra eth diable en igualtat de condicions, en un còs de carn identica ath nòste, 4000 ans dempús dera luta perduda peth prumèr Adán. Eth sòn estat d'ànim e era sua determinacion de véncer sonque entà salvar as sòns escuelhudi li dèren era victòria. Dauric eth camin as sòns escuelhudi en tot mostrar qu'un " anhèth " dócil pòt véncer a " es lops " devoradores de carn e esperits, damb era ajuda deth Diu fidèu e veritable.

Versículo 6: " E eth quau mos hec un reiaume, sacerdotès entà Diu eth sòn Pair, ada eth sigue era glòria e eth poder pes sègles des sègles! Amén! »

Ei Juan qui definís çò que constituís era Assemblada des escuelhudi. En Jesucristo, er ancian Israèl contunhe enes formes espirituaus profetizadas enes ritos der ancian pacte. Ath servir a eth “ Rei de reis e Senhor de senhors ”, es veritables escuelhudi participen deth sòn realeza e, damb eth, se constituïssen en ciutadans deth reiaume des cèus. Tanben son “ sacerdots ” espirituaus, pr'amor qu'ofician en temple deth sòn còs, que servissen en eth a Diu, en tot aufrir-se en santidad entath sòn servici. E a trauès des sues oracions a Diu, transmeten es perhums aufridi en autar der encens der ancian temple de Jerusalem. Era separacion entre Jesús e eth Pair ei enganhsosa, mès correspon ara concepcion que fòrça faussi crestians an deth tèma. Açò arribè ath punt de preténer “aunorar” ath Hilh a expensas deth Pair. Aguesta a estat era colpa, o eth pecat, dera fe crestiana des deth 7 de març de 321. Entà fòrça, era pòsa sabático ei ua ordenança que sonque tanh as josivi der ancian pacte, era dispensación deth Pair. En tot èster eth Pair e Jesús ua soleta persona, sofriràn era ira de Jesús a qui pensauen aunorar. Ena sua natura divina coma Pair, Jesús possedís, e pera eternidad, “ era glòria e eth poder, pes sègles des sègles! Amén! » “ Amén ” Que signifie: ei vertat! Reauments!

Eth tèma adventista

Versículo 7: “ È ací, eth ven damb es bromalhs. E tot uelh ac veirà, e mai es quaus ac traspasèren; e totes es tribus dera tèrra haràn düèl per eth. Òc. Amén! »

Justaments, quan tornarà, Jesús demostrarà era sua glòria e eth sòn poder. Segontes Hèts 1:11, tornarà “ dera madeisha manèra coma ascendió ath cèu ”, mès eth sòn retorn serà en ua glòria celestial extrèma qu'aterrorizará as sòns enemics; “ es quaus ac traspasèren ” ar opausar-se ath sòn projècte reau. Pr'amor qu'aguesta expression sonque tanh as èssers umans contemporanèus dera sua venguda. Quan es sòns siervos son menaçadi de mòrt o executadi, Jesús compartís era sua destinacion pr'amor que s'identifique damb eri: “ E eth rei les arresponerà: Vos digui era vertat, toti es còps qu'auetz hèt aquestes causes a òm d'aguesti mès petiti. Frairs mèns, vosati les héretz tà jo. (Mateo 25:40)”. Es josivi e es soldats romans que çò crucificaron pas son includidi en aquest messatge. Er Esperit de Diu impute aquesta accion a toti es umans qu'empachen era sua òbra de salvacion e frustren entà eri e entàs auti era sua aufèrta de gràcia e salvacion etèrna. Ath citar “ es tribus dera tèrra ”, Jesús apunte as faussi crestians a trauès de qui se supause qu'es tribus d'Israèl s'esteneràn ath nau pacte. Ath descorbir ath sòn retorn que se disposauen a aucir as sòns veritables escuelhudi, auràn justu motius entà lamentar-se, en tot descorbir-se enemics deth Diu qu'auie de salvar-les. Es detalhs deth programa des darrèri dies se revelaràn dispersos ath long des capítols deth libre Apocalipsis. Mès pogui díder qu'Apocalipsis 6:15-16 descriu era scèna damb aquesti mots: “ Es reis dera tèrra, es grani, es comandants militèsses, es rics, es poderosi, toti es esclaus e liures, s'amaguèren en cauves e arròques de montanha. E dideren as montanhes e as peñas: Quètz sus nosati, e amagatz-mos dera cara que neei seigut sus eth tròn, e dera ira der Anhèth; ”.

Versículo 8: “ Jo sò er alfa e era omega, ditz eth Senhor Diu, eth quau ei, eth quau ère e eth quau a de vier, eth Todopoderoso. »

Qui atau s'exprimís ei eth doç Jesús que trobèc era sua divina glòria en cèu, eth ei “ eth Todopoderoso ”. Basta Connectar aguest versículo damb es d'Apocalipsis 22:13-16 entà auer pròva: “ Jo sò er alfa e era omega, eth prumèr e eth darrèr, eth principi e era fin... /... Jo, Jesús, è Enviè eth mèn angel entà dar-vos testimòni d'aguestes causes enes glèises. Jo sò era arraïtz e eth seme de David, era brillanta estela deth maitin ”. Coma en versículo 4, Jesús se presente jos es atributos deth Diu creador, er amic de Moisés, cuyo nòm ebrèu ei “YaHWÉH” segontes Éxo.3:14. Mès precis qu'eth nòm de Diu càmbe segontes sigue eth qui se nomena a se madeish o s'es òmes ac nomenen: “Jo sò” se convertís en “Eth ei” ena forma “YaHWÉH”.

Note agregada en 2022: Era expression “ alfa e omega ” resumís tota era revelacion aufrida per Diu ena sua Bíblia, des de Génesis 1 enquia Apocalipsis 22. Maugrat açò des de 2018, eth significat profético de “sies mil” ans dadi as sies dies dera Era setmana sigueren confirmadi sense qüestionar era sua valor coma sies dies reaus, que Diu creèc pendent eth era tèrra e era vida qu'auie de sostier. Mès, en tot conservar eth sòn significat profético, aguesti sies dies o “6000” ans permeteren definir entara primauera de 2030 eth retorn victorioso fin de Jesucristo e er arrebatemento des sòns sants fidèus. A trauès dera expression “ alfa e omega ”, Jesús da a Santos des Darrèri Dies ua clau que les permeterà descorbir eth temps reau dera sua dusau venguda. Mès moscalec demorar enquiara primauera de 2018 entà compréner com utilizar aguesti 6.000 ans, e eth 28 de gèr de 2022, entà associar-les damb aguestes expressions: “ alfa e omega ”, “ eth principi e era fin ”.

Versículo 9: “ Jo Juan, eth vòste frair, que compartís damb vosati era tribulaciòn e eth reiaume e era porfiança en Jesús, ère dins era isla cridada Patmos, a causa deth mot de Diu e deth testimòni de Jesús. »

Entà un veritable esclau de Jesucristo, aguestes tres causes son connectades: era porción dera tribulaciòn, era porción deth reiaume e era porción de porfiança en Jesús. Juan da testimòni deth contèxt a on arrecebec era sua vision divina. Ath trobà'c aparentaments indestructible, es romans fin finala ac isolèren, en exili ena isla de Patmos, entà limitar eth sòn testimòni as òmes. Ath long dera sua vida, jamès deishèc de testificar deth mot de Diu entà glorificar a Jesucristo. Mès tanben podem compréner que Juan siguec amiat a Patmos entà arreceber, en tranquillitat, eth testimòni de Jesús que constituís era Revelacion, qu'aquiu arrecebec de Diu.

Notem de pas qu'es dus autors des dues profecies, Daniel e Apocalipsis, sigueren milagrosamente protegidi per Diu; Daniel se saue des dents des leons e Juan ei liberat ileso d'ua tinaja plea d'òli en tot borir. Era sua experiència mos ensenhe ua leçon: Diu hè era diferència entre es sòns servidors en tot protegir de manèra poderosa e sobrenatural a qui mès çò glorifican e presenten er aspècte d'un modèl qu'eth particularaments desire encoratjar. Eth ministèri profético ei atau designat en 1Cor.12:31 coma eth “ camin mès excellent ”. Mès i a profètes e profètes. Pas toti es profètes son cridadi a arreceber visions o profecies de Diu. Mès toti es escuelhudi son exhortados a profetizar, ei díder, a dar testimòni des vertats deth Senhor as sòns prójimos entà conduir-les ara salvacion.

Era vision de Juan des tempsi adventistas

Versículo 10: “ Jo ère dins er Esperit dins eth dia deth Senhor, e sentí darrèr de jo ua grana votz, coma son de trompeta ” .

Era expression “ dia deth Senhor ” favorirà interpretacions tragiques. Ena sua traduccion dera Bíblia, JN Darby, pas dobte en arrevirar-la peth mot "dimenge", que Diu considèrè coma era " mèrca " fulminante de " era bèstia " condusida peth diable en Apocalipsis 13:16; açò s'opausa dirèctaments ath sòn “ sagèth ” reau, eth sòn setau dia de pòsa santificado. Etimològicamente, Eth mot "dimenge" signifiquè "dia deth Senhor", mès eth problèma ven que dedique eth prumèr dia dera setmana ara pòsa, que Diu jamès a ordenat, en tot auer pera sua part, de manèra perpetua, santificado per aguest emplec en setau dia. Alavetz, qué signifiquè reaments “ eth dia deth Senhor ” citat en aguest versículo? Mès era responsa s'a ja dat en versículo 7, en tot díder: " È ací, eth ven damb es bromalhs". » Ací ei eth “ dia deth Senhor ” apuntat per Diu: “ È ací, jo vos envii eth profèta Elías, abans que vengue eth dia de YaHWÉH, dia gran e terrible . (Mau.3:5)”; eth quau creèc er adventismo e es sòns tres “expectatives” deth retorn de Jesús, ja complides damb totes es consequéncias bones e dolentes que portèren aguestes tres pròves, en 1843, 1844 e 1994. Atau, en tot víuer en 94, Juan ei transportat per Esperit ath començament madeish deth setau milenio, a on Jesús torne ena sua divina glòria. Alavetz, qué a “ darrèr ” d'eth? Tot eth passat istoric de l'ère crestiana; des dera mòrt de Jesús, 2000 ans de religion crestiana; 2000 ans que Jesús siguec pendent eth entre es sòns escuelhudi, en tot ajudar-les, en Esperit Sant, a véncer eth mau coma eth madeish i auie vençut ath diable, ath pecat e ara mòrt. “ Era fòrta votz ” que s'escote “ darrèr ” d'eth ei era de Jesús qu'interven coma “ òm trompeta ”, entà avertir as sòns escuelhudi e revelar-les era natura des diabólicas trapadèrs religioses que trobaràn enes sues vides enes “sèt tempsi”. Ères qu'eth següent vèrs nomenarà.

Versículo 11: “ Eth quau didec: Çò que ves, escriu-ac en un libre e envia-ac tàs sèt glèises, a Éfeso, a Esmirna, a Pérgamo, a Tiatira, a Sardis, a Filadelfia e a Laodicea. ”.

Era forma aparenta deth tèxte semblaue presentar coma destinataris, literalaments, es ciutats nomenades d'Asia ena epòca de Juan; cadun a eth sòn pròpri messatge. Mès açò anèc sonque ua aparéncia enganosa destinada a mascarar eth veritable significat que Jesús da as sòns messatges. Ath long dera Bíblia, es quites nòms atribuïdi as òmes an un significat amagui ena sua arraitz, provenenta der ebrèu, eth caldeo o eth grèc. Aguest principi tanben s'aplique as nòms grècs d'aguestes sèt ciutats. Cada nòm revèle eth caractèr dera epòca que represente. E er orde en que se presenten aguesti nòms correspon ar orde d'auanç en temps programat per Diu. Veiram en estudi d'Apocalipsis 2 e 3 a on se respècte e confirme er orde d'aguesti nòms, eth significat d'aguesti sèt nòms, mès es deth prumèr e deth darrèr, " Éfeso e Laodicea ", les revèlen sonque a eri, er emplec qu'er Esperit hè d'eri. En tot significar, respectivaments, "lançar" e "pòble jutjat", trobam " er alfa e era omega, eth principi e era fin " de l'ère dera gràcia crestiana. Pas ei d'estranyar que Jesús se presentèsse en versículo 8, jos aguesta definicion: “ Jo sò er alfa e era omega ”. Eth enregistre atau era sua preséncia damb es sòns fidèus esclaus, ath long de tota l'ère crestiana.

Versículo 12: “ Me tornè entà saber quina votz me parlaue. E quan me tornè, vedí sèt candeleros d'aur ,

Era accion de “ dar eth torn ” amie a Juan a guardar tota l'ère crestiana des de qu'eth madeish siguec transportat ath moment deth retorn de Jesús en glòria. Dempús dera precision “ darrèr ”, auem ací “ me dè eth torn ”, e nauaments, “ e, dempús d'auer-me dat eth torn ”; Er Esperit insistís fòrtaments en aguest guardar cap ath passat, entà que la seguigam ena sua logica. E qué ve alavetz Jean? “ Sèt candeleros d'aur ”. Ací nauaments era causa ei suspècta coma es “ sèt Assemblades ”. Donques eth modèl “ candelero ” se trobaue en tabernáculu ebrèu e auie sèt braci que ja simbolizauen, amassa, era santificaciòn der Esperit de Diu e eth sòn lum. Aquesta observacion signifie que, ar atau coma es “ sèt Assemblades ”, es “ sèt candeleros ” simbolizen era santificaciòn deth lum de Diu, mès en sèt moments mercadi pendent tota l'ère crestiana. Eth candelero represente as escuelhudi d'òm ère , arrecep er òli der Esperit de Diu que nedepen entà illuminar as escuelhudi damb eth sòn lum.

Anóncia d'ua grana calamidad

Versículo 13: “ E al mitan des sèt candeleros , òm semblable a un hilh d'òme, vestit damb un saile long, e damb un cinto d'aur sus eth sòn pitrau. »

Ací comence era descripcion simbolica deth Senhor Jesucristo. Aquesta scèna illustre es promesas de Jesús: Lucas 17:21: “ Arrés diderà: Eth ei ací, o: Eth ei aqui. Pr'amor qu'è ací, eth reiaume de Diu ei entre vosati . » ; Mateo 28:20: “ E ensenya-les a salvar tot çò que t'è manat. E è ací, jo sò damb vosati toti es dies, enquiara fin deth mon. ”. Aquesta vision ei fòrça similara ara de Daniel 10 a on eth versículo 1 la presente coma era anóncia d'ua “ grana calamidad ” entath sòn pòble josieu. Era der Apocalipsis 1, per tant, anóncie tanben ua “ grana calamidad ”, mès aguest còp entara Assemblada crestiana. Era comparason des dues visions ei fòrça edificante, pr'amor qu'es detalhs s'adaptan a cadun des dus contèxes istorics fòrça desparièrs. Es descripcions simboliques que se presentaràn se hèn referéncia a Jesucristo en contèxt deth sòn gloriós retorn finau. Es dues “ calamidades ” an en comuna qu'arriben ara fin des dues aliances establides successivaments per Diu. Comparem ara es dues visions: “... un hilh der òme ” en aguest versículo ère “ un òme ” en Daniel, pr'amor que Diu encara pas s'i auie encarnado en Jesús. Peth contrari, en “ hilh der òme ”, trobam a eth “ hilh der òme ” ath que Jesús namente constantaments quan parlar d'eth enes Evangèlis. Se Diu insistic tant en aguesta expression ei pr'amor que legitime era sua capacitat de salvar as òmes. Eth ei ací “ vestit damb un saile long ”, “ vestit de lino ” en Daniel. Era clau deth significat d'aguesta longa túnica se da en Apocalipsis 7:13-14. Ac amien es quaus morissen coma martirs dera veritabla fe: “ E òm des ancianos arresponec e me didec: Es quaus son vestidi de vestiduras blanques, quiénes son e d'a on vien? Li didí: Eth mèn senhor, vos ac sabetz. E me didec: Aquesti son es quaus vien dera grana tribulaciòn; rusquèren es sòns vestiduras e es emblanquecieron ena sang der anhèth. ”. Jesús amie “ ua cintura d'aur en pitrau ” o, en còr, mès “ enes lomos ”, simbèus de fòrça, en Daniel. E eth “ cinto d'aur ” simbolize era vertat segontes Efesios 6:14: “ Sigatz, donques, fèrmi: cenhetz-vos era vertat sus es vòsti lomos ; ponetz-vos era coraza de justícia ; ”. Coma Jesús, era vertat sonque ei aonorada per qui l'estimen.

Versículo 14: “ Era sua cap e eth sòn peu èren blanqui coma lan blanca, coma era nhèu; es sòns uelhs èren coma ahlama de huec; »

Eth blanc, simbèu dera perfècta pureza, caracterize ath Diu Jesucristo que, en conseqüència, a orror ath pecat. Maugrat açò, era anòncia d'ua “ grana calamidad ” sonque pòt auer coma objectiu punir as pecadores. Aguesta causa tanh ad ambdues calamidades, per açò trobam, ací e en Daniel, a Diu, eth gran Jutge, cuyos “ uelhs son coma ahlames de huec ”. Eth sòn guardar consumís eth pecat o ath pecador, mès er escuelhut de Jesús escuelh renonciar ath pecat, a diferència deth faus josieu e deth faus crestian rebèl a qui eth jutjament de Jesucristo acabarà per consumir. E eth contèx finau d'aguesta “ calamidad ” designe as sòns enemics istorics, toti identificadi enes capítols d'aguest libre, e en de Daniel. Apo.13 mos les presente jos er aspècte de dues “ bèsties ” identificades pes sòns nòms “ mar e tèrra ” que designe era fe catolica e era fe protestante provenenta d'era, coma es sòns nòms suggerissen segontes Gén.1:9-10. . Ath sòn retorn, es dues bèsties aliades se tornen ua, junhudes entà lutar contra eth sòn dissabte e es sòns fidèus. Es sòns enemics seràn aterrorizados, segontes Apocalipsis 6:16, e pas resistirà.

Versículo 15: “ Es sòns pès èren coma bronze ardiente, coma se cremèsse en un horn; e era sua votz ère coma er estruendo de fòrça aigües. »

Es pès de Jesús son tan puri coma eth rèste deth sòn còs, mès en aguesta imatge se contaminen ath dralhar era sang des pecadores rebèls. Coma en Dan.2:32, eth “ bronze ”, òm aleación de metau impuro, simbolize eth pecat. En Apocalipsis 10:2 liegem: “ Auie un petit libre daurit ena man. Ponec eth sòn pè dreit sus era mar , e eth sòn pè esquèr sus era tèrra ; ”. Apocalipsis 14:17 ath 20 li da ad aguesta accion eth nòm de “ vendimia ”; un tèma desenvolpat en Isaías 63. Es “ fòrça aigües ” simbolizen, en Apocalipsis 17:15, “ pòbles, multituds, nacions e lengües ” que hèn ua aliança damb “ era ramera Babilonia era Grana ”; Nòm que designe ena glèisa catolica romana papal. Aguesta aliança de darrèr moment les junherà entà opausar-se ath dissabte santificado per Diu. Arribaràn quitament a decidir aucir as sòns fidèus observaires. Donques, comprenem es simbèus dera sua justa ira. Ena vision, Jesús mòstre as sòns escuelhudi qu'era sua unica “ votz ” divina e personau ei mès poderosa qu'era de toti es pòbles dera Tèrra amassa.

Versículo 16: “ Auie ena sua man dreita sèt esteles. Dera sua boca gessie ua espasa aguda de dus talhs; e era sua cara ère coma eth solei quan brilhe damb era sua fòrça. »

Eth simbèu des “ sèt esteles ” sostengudes “ ena sua man dreita ” arrebrembe eth sòn domeni permanent, unic que podie dar era benediccion de Diu; tan frequent e masivamente reclamada erròneamente pes sòns enemics desleiaus. Era estela ei eth simbèu deth messatgèr religiós donques qu'a er atau coma era estela de Gén.1:15, era sua foncion ei “ illuminar era tèrra ”, en sòn cas, dera justícia divina. Eth dia deth sòn retorn, Jesús ressuscitarà (ressuscitarà o ressuscitarà dempús d'ua aniquilación totau momentánea cridada mòrt) as sòns escuelhudi de totes es epòques simbolizadas pes nòms des sèt Assemblades . En aguest glorioso contèx, entà eth e es sòns fidèus escuelhudi, se presente coma “ Mot de Diu ”, cuyo simbèu “ d'ua espasa aguda de dus talhs ” se cite en Heb.4:12. Aguesta ei era ora en qu'aguesta espasa darà vida e mòrt, segontes era fe mostrada en aguest mot divin escrita ena Bíblia qu'Apocalipsis 11:3 simbolize coma " es dus testimònis " de Diu. Enes èssers umans sonque era aparència

dera cara les identifique e permet diferenciar-les; ei per tant er element d'identificacion per excelléncia. En aguesta vision, Diu tanben adapte era sua cara ath contèxt objectiu. En Daniel, ena vision, Diu simbolize era sua cara damb eth " relampit ", simbèu tipic deth diu grèc Zeus, pr'amor qu'er enemic dera profecia serà eth pòble grèc seléucida deth rei Antíoco IV, qui complic era profecia en – 168 En Ena vision der Apocalipsis, era cara de Jesús pren tanben era aparéncia deth sòn enemic, qu'aguest còp ei “ eth solei quan brilhe damb era sua fòrça ”. Ei cèrt qu'aguest darrèr assag, d'eradicar dera tèrra quinsevolhe observancia deth sant e divin dissabte, constituís er apogeo dera luta rebèla en favor deth respècte d'eth "dia deth solei invicto" establít eth 7 de març de 321 per emperaire. Constantino 1er . Agust camp rebèl trobarà deuant òc “ eth solei dera justícia divina ” en tot eth sòn poder divin, e açò, eth primèr dia dera primauera de 2030.

Versículo 17: “ Quan ac vedí, queiguí as sòns pès coma mòrt. Ponec era sua man dreita sus mí, en tot díder: Pas tèmes! »

Ath reaccionar d'aguesta manèra, Juan pas hè mèis qu'anticipar era destinacion de qui s'afrontaràn ada eth en moment deth sòn retorn. Daniel auec eth madeish comportament, e en ambdús casi, Jesús tranquillize e enfortís ath sòn fidèu siervo, eth sòn esclau. “ Eth sòn diestra ” confirme era sua benediccion e ena sua fidelitat, a diferéncia des rebèls der aute partit, er escuelhut pas a per qué témer a Diu que ven a sauvà'c per amor. Era expression “ pas temat ” confirme eth contèxt finau caracterizat des de 1843 per aguest messatge adventista deth primèr angel d'Apocalipsis 14:7: “ Didec en nauta votz: Temetz a Diu, e datz-li glòria ena ora deth sòn jutjament. A arribat; e inclinatz-vos que hec deuant eth es cèus e era tèrra, era mar e es gotilhs des aigües. » ; Ei díder, eth Diu creador.

Versículo 18: “ Jo sò eth primèr e eth darrèr, e eth quau viu. Ère mòrt; e è ací, viu pes sègles des sègles. È es llaves dera mòrt e deth lunfèrn. »

En efècte, ei Jesús, eth vencedor deth diable, deth pecat e dera mòrt, qui s'exprimís en aguesti tèrmes. Es sòns mots " es primèrs e es darrèri " confirmen eth messatge deth principi e dera fin des tempsi abastadi pera profecia, mèis ath madeish temps, Jesús confirme eth sòn divinidad vivificante des dera primèra enquiara darrèra des sues creatures umanes. Aqueth que “ a es llaves dera mòrt ” a eth poder de decidir quién a de víuer e quién a de morir. Era ora deth sòn retorn ei quan es sòns sants seràn ressuscitadi ena “ primèra resurrección ” reservada entàs “ mòrti bienaventurados en Crist ” segontes Apocalipsis 20:6. Evacuem toti es mites des tradicions deth faus cristianisme d'eretatge grèc e roman, e comprenam que “ eth cavòt deth mòrt ” ei simplaments eth solèr dera tèrra qu'apletaue as mòrti transformadi en povàs, coma ei escrit en Gén. .3:19: “ Damb era sudor dera tua tèsta minjaràs eth pan, enquia que tornes ena tèrra d'a on sigueres prenut; pr'amor que povàs ès, e ath povàs tornaràs. ”. Agust rèstes jamès mèis seràn de cap utilitat, pr'amor qu'eth sòn Creador les ressuscitarà damb tota era sua personalitat grauada ena sua divina memòria, en un còs celeste incorruptible (1Cor.15:42) identic ath des angels que demoren en fidelitat a Diu: “ Pr'amor qu'ena resurrección es òmes pas se maridaràn ne se maridaràn, mèis que seràn coma es angels de Diu en cèu. Mateo 22:30”.

Se confirme eth messatge profético sus eth futur

Versículo 19: “ Escriu, donques, es causes qu'as vist, es quaus son e es quaus succediràn dempús d'eres ” .

En aguesta definicion, Jesús confirme era cobertura profética deth temps globau de l'ère crestiana que fenirà damb eth sòn retorn en glòria. Eth temps apostólico se hè referéncia ara expression “ çò qu'auetz vist ” e atau Diu designe a Juan coma autentic testimòni ocular deth ministèri apostólico. Siguec testimòni d'eth “ prumèr amor ” der Escuelhut citat en Apocalipsis 2:4. “... Es quaus son ” se hè referéncia ara fin d'aguest temps apostólico que Juan demore en eth viu e actiu. “... E es quaus vieràn dempús d'eri ” designe es eveniments religiosi qu'auràn lòc enquiath temps deth retorn de Jesucristo, e mai delà, enquiara fin deth setau milenio.

Versículo 20: “ eth mistèri des sèt esteles que vederes ena mia man dreita, e des sèt candeleros d'aur. Es sèt esteles son es angels des sèt Glèises, e es sèt candeleros son es sèt Glèises. ”.

“ Es angels des sèt Assemblades ” son es escuelhudes de totes aguestes sèt ères. Pr'amor qu'eth mot “ angel ”, deth grèc “aggelos”, signifie messatgèr, e designe as angels celestes sonque s'eth mot “celestes” ac esclarís. Atau madeish, ací s'amassen es “ sèt candeleros ” e es “ sèt Assemblades ” suspèctes en mèn comentari. Er Esperit confirme, donques, era mia interpretacion: es “ sèt candeleros ” representen era santificaciòn deth lum de Diu enes sèt ères designades damb es nòms des “ sèt Assemblades ”.

Apocalipsis 2: Era Assemblada de Crist

des deth sòn lançament enquia 1843

En tèma des cartes , trobam en Apocalipsis 2, quate messatges qu'apunten ath temps comprenut entre 94 e 1843, e en Apocalipsis 3, tres messatges que corbissen eth temps de 1843-44 a 2030. Notem damb interès aguesta precision reveladora sus es nòms dera prumèra e darrèra letra : “ Éfeso e Laodicea ” que signifiquen, respectivaments: pòble arrojadizo e jutjat; eth principi e era fin de l'ère dera gràcia crestiana. En Apocalipsis 2, ara fin deth capítol, er Esperit evoque eth començament d'eth “tèma adventista deth retorn de Crist” qu'apunte ara data 1828 preestablecida en Dan.12:11. Ath delà, ena succession de temps, eth començament deth capítol 3 d'Apocalipsis pòt restacar-se legítimamente ara data de 1843 que merquèc eth començament dera pròva de fe adventista. Un messatge adaptat ven a sancionar era provada fe protestante: “ Ètz mòrti ”. Aguestes explicacions sigueren de besonh entà confirmar era connexion des messatges damb es dates establides en Daniel. Mès era vision der Apocalipsis pòrte revelacions sus eth començament de l'ère crestiana que Daniel pas desvolopèc. Es cartes o messatges que Jesús dirigís as sòns servidors ath long de nòsta ère disipan era incomprensión religiosa d'illusions fausses e enganholes que preocupen a multituds de credentes crestianes. Aquiu trobam ath veritable Jesús damb es sues legitimes exigéncias e es sues retrèigues tostemp justificadi. Es quate letres dera Rev.2 apunten, successivaments, a quate ères plaçades entre 94 e 1843.

1er periòde : Éfeso

En 94, eth darrèr testimòni deth lançament dera Assemblada de Crist

Versículo 1: “ Escribe al ángel de la congregación de Éfeso : Así dize el que va a es set esteles ena sua man dreita, eth quau camine entre es set candeleros d'aur: ”

Damb eth nòm d'Éfeso , dera prumèra traduccion deth grèc "Ephesus" que signifie lançar, Diu parle as sòns siervos des deth moment deth lançament dera Assemblada de Crist, ena epòca der emperaire roman Domiciano (81-96).). Er Esperit, per tant, apunte ath moment en que Juan arrecep de Diu era revelacion que mos descriu. Eth ei eth darrèr apostòl que demorèc milagrosamente viu e sonque represente eth darrèr testimòni ocular deth lançament dera Assemblada de Jesucristo. Diu arrebrembe eth sòn poder divin; ei sonque eth qui " a ena sua man dreita ", simbèu dera sua benediccion, era vida des sòns escuelhudi, es " esteles ", cuyas òbres jutge, fruts dera sua fe. Segontes eth cas, bendice o mauditz. Diu " camine ", compren qu'auance en temps deth sòn projècte en tot acompanyar, generacion dempús de generacion, era vida des sòns escuelhudi e es eveniments deth mon qu'organize o combat: " e ensenha-les a observar tot çò que t'è prescrit". A vos. E è ací, jo sò damb vosati toti es dies, enquiara fin deth mon. Mateo 28:20." Enquiara fin deth mon, es sòns escuelhudi lescalerà realizar es òbres qu'eth a preparat d'antemano entà eri: " Pr'amor qu'èm hechura sua, creadi en Crist Jesús entà bones òbres, es quaus Diu preparèc d'antemano, entà que pogam practicar-les. Efesios 2:10." E lescalerà adaptar-se as condicions particulars que se requerisquen en cadua des sèt ères. Donques era leçon dada en " Éfeso " ei valida entàs sèt ères; es " sèt esteles qu'a ena sua man dreita " les pòt deishar quèir e quèir ath solèr, es quaus tanhen as crestians rebèls. Arrebrembatz era idèa qu'un " candelero " sonque servís quan da lum, e entà dar lum cau aumplí'c d'òli, simbèu der Esperit divin.

Versículo 2: " Coneishi es tues òbres, eth tòn trabalh e era tua porfiança. Sabi que pas supòrtes as dolenti; qu'as provat que se lididen ada eth apostòls e que pas ac lison a eth, e qu'as mentirosos trobadi; »

Atencion ! Es tempsi de conjugación verbau son extrèmaments importants, donques que determinen eth temps objectiu de l'ère apostólica. En aquest versículo es vèrbs conjugadi en present se hèn referéncia ar an 94 deth temps que es en passat se restaquen damb era epòca des persecucions infligidas per emperaire roman Nerón, entre er an 65 e 68.

En 94, es crestians estimen era vertat qu'encara ei intacta e sense desformar, e odian as paganos " dolenti " e, entre eri, en particular, as romans dominantes dera epòca. I a ua arrason entad açò, e ei qu'er apostòl Juan encara ei viu, ar atau coma fòrça auti testimònis ancians dera vertat ensenhada per Jesucristo. Es " mentirosos " son atau facilaments desenmascarados. Pr'amor qu'en cada epòca, era cizaña inconversa sage barrejar-se damb eth forment, pr'amor qu'era temor de Diu encara ei gran e eth messatge de salvacion ei seductor e atractiu. Introdusissen idèes fausses ena doctrina. Mès ena pròva der amor ara vertat, fracassen e son desenmascarados pes escuelhudi vertadièraments illuminadi. Atau madeish, respectò ath passat de l'ère apostólica, " auetz provat ", er Esperit arrebrembe com era pròva dera mòrt derribó es máscaras enganholes des faussi crestians, es veritables " mentirosos " que se lihè referéncia ada eth aquest versículo, entre eth 65 e eth 68, quan Nerón Liurèc as Escuelhudi de Crist as fieras ena sua Coliseo, entà aufrir un espectacle sagnant as abitants de Roma. Mès soslinhem que Jesús evoque aquesta gelosia d'ua epòca darrèra.

Versículo 3: " qu'ajatz paciència, qu'auetz sofrít per causa deth mèn nòm, e vos auetz pas cansat". »

Un còp mès, preste atencion as tempsi des conjugaciones verbaus!

S'encara se conserve eth testimòni dera porfiança, eth deth patiment ja non. E Diu ei obligat a arrebrebar era acceptacion deth patiment que siguec manifestada e sublimemente aunorada uns 30 ans abans, entre eth 65 e eth 68, quan eth sanguinario roman Nerón liurèc as crestians ara mòrt, aufrida coma espectacle, en sòn pòble perverso e corrupto. Sonque en aguesta epòca eth camp des Escuelhudi "sofric" en sòn "nòm" e pas se "cansèc".

Versículo 4: "Mès çò qu'è contra tu ei qu'as abandonat eth tònd prumèr amor." »

Era menaça suggerida se torne mès clara e confirmada. En aquera epòca es crestians èren fidèus, mès era gelosia demostrada jos Nerón s'i auie afeblit o ja non existie; çò que Jesús cride "pèrder eth prumèr amor", en tot suggerir atau, entara epòca 94, era existència d'un dusau amor, fòrça inferior ath prumèr.

Versículo 5: "Acòrda-te, donques, d'a on as queigut, e arrepiéntete, e hè es tues òbres darrères; se non, vierè a tu e lheuarè eth tònd candelero deth sòn lòc, levat que t'arrepientas." »

Eth mèr respècte o era simpla reconeishença dera vertat pas pòrte era salvacion. Diu exigís mès d'aqueri a qui sauve entà convertir-les enes sòns companhs etèrni. Era fe ena vida etèrna implique era devaluación dera prumèra vida. Eth messatge de Jesús demore perpetuamente eth madeish segontes Mateo 16:24 ath 26: "Alavetz Jesús didec as sòns discipols: Se quauqu'un vò vier en pos de jo, negatz-vos a òc madeish, cargatz damb era sua crotz, e seguís-me. Pr'amor qu'eth quau volgue sauvar era sua vida, la perderà; mès eth quau pèrde era sua vida per ieu, la trobarà. E de qué li servís ar òme guanhar tot eth mon se pèrd era sua anma? O qué darie un òme en escambi dera sua anma? » Era menaça de lheuar eth sòn Esperit, simbolizat per eth "candelero", mòstra que, entà Diu, era veritabla fe ei luenh d'èster ua simpla etiqueta trucada ara anma. En periòde efesio, eth candelero simbolic der Esperit de Diu ère dins Autan, dins Jerusalem a on neishec era fe crestiana e enes glèises creades per Pablo en Grècia e era actuau Turquia. Eth centre religiós lèu se trasladarà a Cogant e principaments en Roma en Itàlia.

Versículo 6: "Maugrat açò, auetz açò: qu'odiáis es òbres des nicolaítas, òbres que jo tanben aborrisqui." »

En aguesta carta, es romans son nomentadi simbolicaments, en aunor a "es dolenti": "es nicolaítas", que signifie, pòble victorioso o pòble de Victoria, es dominadores dera epòca. En grèc, eth tèrme "Nike" ei eth nòm dera victòria personificada. Quini son alavetz "es òbres des nicolaítas" odiadas per Diu e es sòns escuelhudi? Paganismo E sincretismo religiós. Aunoren a nombroses deidades paganas, es mès importantes que nean un dia dera setmana dedicada a eres. Eth nòste calendari actuau, qu'assigne as sèt dies dera setmana es nòms des sèt esteles, planetes o era estela, deth nòste sistèma solar, ei eretatge dirècte dera religion romana. E eth culte deth prumèr dia dedicat a eth "solei invicto" darà damb eth temps, tre er an 321, ua arrason particulara ath Diu creador entà odiar es "òbres" religioses des romans.

Versículo 7: "Eth quau a audida, sentetz çò qu'er Esperit ditz enes glèises: Ath que vencesse, li darè a minjar der arbe dera vida, qu'ei dins eth paradís de Diu." »

Dus messatges en aguest versículo evoquen eth temps terrenau dera victòria, "eth quau venç", e eth temps celestial deth sòn recompensa.

Aguesta formula ei eth darrèr messatge que Jesús dirigís as sòns servidors en ua des sèt ères que se lihè referéncia ada eth era profecia. Er Esperit ac adapte as condicions particulars de cada epòca. Era d'Éfeso mèrque er inici deth temps abastat pera profecia, per çò que Diu li presente era salvacion etèrna ena forma der inici dera istòria terrenau. Aquiu s'evocaua era imatge de Jesús jos era der arbe dera vida deth jardin terrenau que Diu i auie creat entà plaçar aqui ar òme innocent e pur. Apo.22 profetiza aguesta restauracion d'un Edén renauit entara felicitat des escuelhudi victoriosos ena naua tèrra. Era formula presentada cada viatge se hè referéncia a un aspècte dera vida etèrna aufrida per Jesucristo sonque as sòns escuelhudi.

2don periòde : Esmirna

Entre 303 e 313, era darrèra persecucion "imperiau" romana

Versículo 8: " Escriu ar angel dera congregación en Esmirna : Aguestes son es mots deth prumèr e deth darrèr, eth quau siguec mòrt e a tornat a víuer: "

Damb eth nòm " Esmirna " dera dusau letra, arrevirada deth mot grèc "smurna" que signifie " mirra ", Diu soslinhe era epòca dera terribla persecucion liderada per emperaire roman Diocleciano. Era " mirra " ei un perhum qu'embalsamaron es pès de Jesús pòc abans dera sua mòrt e qu'es magos d'Autan li portèren damb eth coma ofrenda en moment dera sua neishença. Jesús tròbe en aguesta pròva era gelosia dera fe reau que ja non trobèc en 94. Qui accèpten morir en sòn nòm an de saber que Jesús a vençut ara mòrt, e que, un còp viu, poderà ressuscitar-les coma ac hec. . 'Ac hec per se madeish. Era profecia ei dirigida unicaments as crestians de qui Jesús madeish ei eth " prumèr " representant. Ar assimilar era sua persona ara vida des sòns servidors, serà representat tanben per " eth darrèr " crestian.

Versículo 9: " Coneishi vòsta tribulación e era vòsta praubesa (encara qu'ètz rics), e era calomnia que se nediden josivi e pas ac son, mès que son sinagoga de Satanás. »

Perseguidi pes romans, es crestians sigueren privadi des sues propietats e, ena majoria des casi, executadi. Mès aguesta praubesa materiau e carnal les hè espiritualmente rics enes critèris dera fe en jutjament de Diu. Per d'auta part, pas amague eth sòn jutjament e revèle, en tèrmes fòrça clari, era valor que da ara religion josiva, que refusèc era nòrma divina dera salvacion, ath pas arreconéisher a Jesucristo, coma eth Mesías profetizado pes Sagrades Escritures. Abandonadi per Diu, es josivi son prenudi peth diable e es sòns demònis e se convertissen entà Diu e es sòns veritables escuelhudi en " ua sinagoga de Satanás ".

Versículo 10: " Pas tematz çò que sofriratz. È ací, eth diable tirarà a quauqui uns de vosati ena preson, entà que sigatz provadi, e auratz degreù per dètz dies. Sigatz fidèus enquiara mòrt, e jo vos darè era corona dera vida. »

En aguest versículo, eth diable ei cridat Diocleciano, aguest crusèl emperaire roman e es sòns "tetrarcas" associadi auien un òdi herotge contra es crestians a qui volien exterminar. Era persecucion o " tribulación " anonciada contunhèc pendent " " dètz dies "o dètz ans" en realitat entre eth 303 e eth 313. A quauqui uns d'eri que sigueren " fidèus enquiara mòrt "

coma martires extrèmadaments bienaventurados, Jesús les darà “ era corona dera vida ” ; era vida etèrna coma senhau dera sua victòria.

Versículo 11: “ Eth quau a audida, sentetz çò qu'er Esperit ditz enes glèises: Eth quau vencesse pas sofrirà era mòrt dusau. »

Eth tèma deth messatge de fin de periòde ei: era mòrt. Aguest còp, er Esperit evoque era salvacion en tot arrebrembar-mos que qui pas accèpten era prumèra mòrt deth martirio per Diu lescalerà sofrir, sense poder escapar, “ era mòrt dusau ” d'eth “lac de huec ” deth jutjament finau. . Ua “ mòrt dusau ” que pas tocarà as escuelhudi pr'amor qu'auràn entrat entà tostemp dins era vida etèrna.

3er periòde : Pérgamo

En 538, er establiment deth regim papal en Roma.

Versículo 12: “ Escribe ar angel dera congregación en Pérgamo : Açò ditz eth quau a era espasa aguda de dus talhs: ”

Damb eth nòm de Pérgamo , Diu evoque eth temps der adulterio espirtuau . En nòm Pérgamo , dues arraitzes grègues, “péao e gamos”, s'arreviren coma “transgredir eth matrimòni”. Ei era ora fatídica deth començament des desgràcies que tustaràn enes pòbles crestians enquiara fin deth mon. Ar apuntar ara data 313, era epòca anteriora suggerie er accés ath poder e ath reinatge pagano der emperaire Constantino I , hilh deth tetrarca Constancio Cloro, e vencedor contra Majencio. Per decret imperiau deth 7 de març de 321, abandonèc era pòsa setmanau deth sant dissabte deth setau dia divin, eth nòste actuau dissabte, en tot preferir eth prumèr dia dedicat, en aquera epòca, ath culte pagano deth diu solar, eth “Solei”. Invictus”, Eth Solei Invicto. Ar aubedí'c, es crestians cometien “adulterio espirtuau”, que tre eth 538 serie era nòrma oficiau deth papado roman restacat ath periòde de Pérgamo . Es crestians desleiaus seguissen a Vigilio, eth nau cap religiós establít per emperaire Justiniano I. Aguest intrigante profitèc era sua relacion damb Teodora, era prostituta maridada per emperaire, entà obtier aguest lòc papal ampliat peth sòn nau poder religiós universau, ei díder, catolic. Atau, jos eth nòm de Pérgamo , Diu denóncie era practica d'eth "dimenge", nau nòm e causa d'adulterio espirtuau , qu'er ancian "dia deth solei" hereditado de Constantino seguís jos eth en tot èster aunorat per ua glèisa crestiana romana. Ditz èster Jesucristo e ac reivindique, peth títol dera sua cap papal, “vicario deth Hilh de Diu” (Remplaçament o substitut deth Hilh de Diu), en latin “VICARIVS FILII DEI”, eth nombre de letres qu'ei “ 666 ”; un nombre consistent qu'Apocalipsis 13:18 atribuí damb eth ar element religiós de " era bèstia ". L'ère cridada Pérgamo comence, per tant, damb eth reinatge papal intolerante e usurpador que lhèue a Jesucristo, Diu Todopoderoso encarnado, eth sòn títol de Cap dera Assemblada, segontes Dan.8:11; Ef.5:23: “ Pr'amor qu'eth marit ei cap dera hemna, atau coma Crist ei cap dera glèisa, era quau ei eth sòn còs, e qu'eth neei Salvador. » Mès ages suenh! Aguesta accion ei inspirada per Diu madeish. En realitat, anèc eth qui retirèc e liurèc ath regim papal era fe crestiana que s'i auie tornat oficiauments desleiau. Era insolentaria d'aguest regim, denunciada en Dan 8,23, arribe quitament a hèr-li préner era iniciatiua de “ cambiar es tempsi e era lei ”

establida per Diu, en persona, segontes Dan 7,25. E ath delà, desoyendo eth sòn advertencia de pas cridar espiritualmente "pair" a cap èster uman, se hè adorar damb eth títol de "Pair Sant", en tot elevar-se atau peth dessús deth Diu creador, legislador, e un dia li resultarà provechoso: “ E ad arrés cridetz pair eth vòste ena tèrra; pr'amor qu'òm ei eth vòste Pair, eth quau ei dins es cèus. (Mateo 23:9)”. Aguest rei uman a successors a trauès de qui eth regim e es sòns excèssi contunharàn enquiath dia deth jutjament programat peth mès gran, eth mès fòrt e eth mès just, eth veritable “Sant Pair Celestial”.

Per tant, er emperaire Justiniano I establic aguest regim religiós que Diu considerèc “adulterio” cap a eth. Donques, era importància der otratge a de demorar mercada e grauada ena istòria. Constatam en 535 e 536, pendent eth sòn reinatge, dus gigantesques erupciones volcànicas qu'oscureceràn era atmosfèra e provocaràn en 541 ua mortau epidemia de pèsta que pas desapareisherà enquia 767, damb un pic d'atac maximal, en 592. Era maladeta divina poderie pas préner ua forma mès terribla, e es detalhs sus aguest tèma se proporcionaràn en versículo que seguís.

Versículo 13: “ Sigues a on abites, sabi qu'aquiu ei eth tròn de Satanás. Vos acordatz deth mèn nòm e pas neguèretz era mia fe, ne enes dies d'Antipas, eth mèn testimòni fidèu, que siguec executat entre vosati, a on Satanás a era sua abitada. »

Era profecia enfatiza eth “ tròn ” e eth lòc dera sua ubicacion a causa dera sua reputacion e es aunors qu'es pecadores encara li renden aué. Ei de nau “Roma” era quau repren eth sòn domeni, aguest còp jos aguest aspècte religiós falsamente crestian e enteramente pagano. Qui ditz èster eth sòn “remplaçament” (o vicario), eth Papa, ne arrenh que Diu se dirigisque ada eth personalaments. Eth destinatario dera profecia ei un escuelhut, pas un queigut, ne un usurpador que glorifica ritos paganos. Aguest naut lòc dera fe catolica romana a eth sòn tròn papal en Roma, en Palai de Letrán que, generosamente, Constantino I aufric ar avesque de Roma. Aguest palai de Letrán ei plaçat ena Montanha Celio, ua des “sèt colinas de Roma” que se tròbe en sureste dera ciutat; Eth nòm Caelius signifie: cèu. Aguest pujau ei eth mès long e gran des sèt, en superfícia. Près dera Glèisa de Letrán, qu'encara aué represente, entath papado e eth sòn clero, era glèisa catolica mès importanta deth mon, se lhèue er obelisco mès gran qu'existís en Roma a on i a 13, donques qu'arrenh ua nautor de 47 mètros. Descorbida jos 7 mètros de tèrra e dividida en tres parts, siguec erigida en 1588 peth Papa Sixto V qui, ath madeish temps, organizèc era dominacion der Estat deth Vaticano ena següenta ère profética cridada Tiatira . Aguest simbèu deth culte solar egipcian a ua grana inscripcion en regatge qu'ac pòrte qu'arrebrembe er aufriment de Constantino. En realitat, anèc eth sòn hilh Constancio II qui, dempús dera mòrt deth sòn pair, ac portèc d'Egipte en Roma, entà complir en partida un desir deth sòn pair que volie portà'c a Constantinopla. Aquesta dedicacion ara glòria de Constantino I s'a de mès ath desir de Diu qu'a eth hilh de Constantino. Pr'amor que tot er obelisco damb eth sòn naut pedestal confirme eth ligam profetizado, que convertís a Constantino I ena autoritat civiu qu'instaure eth rèste d'eth "dia deth solei", e eth Papa, en aqueth moment simple avesque dera Glèisa crestiana de Roma, era autoritat religiosa, qu'imposarà, religiosamente, aguest dia pagano jos eth nòm de "dimenge" o, dia deth Senhor. En cim d'aguest obelisco se tròben quate simbèus reveladores que se succedissen en aguest orde ascendente: 4 leons seigudi sus era sua punta, orientadi as quate punts cardinaus, que se tròben sus eth quate montanhes coronades per rais solari, e dessús èst en conjunt domine ua

crestiana crotz. Dirigit as quate punts cardinaus, eth simbèu des leons designe era realeza ena sua fòrça universau; çò cual confirme, era sua descripcion revelada en Dan.7 e 8. Apocalipsis 17:18 confirmarà en tot díder sus Roma: “ E era hemna que vederes, ei era grana ciutat qu'a realeza sus es reis dera tèrra. » Ath delà, eth cartucho egipcian grauat en obelisco evoque “eth desir impuro qu'un rei dirigís a Amón”, eth diu solei. Tot açò revèle era veritabla natura dera fe crestiana que domine en Roma des de Constantino I , des de 313, data dera sua victòria. Aguest obelisco, e es simbèus que pòrte, atestiguan era “capitada ” deth siervo deth diable profetizado en Dan.8:25, que, a trauès de Constantino I , artenhèc dar ara fe crestiana era aparència d'un sincretismo religiós firmemente condemnat per Diu. En Jesucristo. Resumisqui eth messatge d'aguesti simbèus: “crotz”: fe crestiana; “rais solari”: culte solar; “montanhes”: poder terrenau; “quate leons”: realeza e fòrça universau; “obelisco”: Egipte sigue, pecat, des dera rebellion deth faraon der éxodo, e peth pecat que constituís era adoración idólatra deth diu solar Amón. Diu atribuís aguesti critèris ara fe catolica romana desvolopada per Constantino I. E ad aguesti simbèus, a trauès deth cartucho egipcian, ahig eth sòn jutjament sus eth compromís religiós des avesques de Roma, que liconsidère ada eth impuros; ja son cridadi “papes” pes frairs religiosi dera ciutat. Era associacion dera fe crestiana ath culte solar ja practicat e aunorat peth pròpri Constantino, ei dins era origina d'ua terribla maladeta qu'era umanitat pagarà, continualaments, enquiara fin deth mon. Aguest tròn de Letrán pas ei dins competència damb es emperaires romans, pr'amor que des de Constantino I , aguesti ja non residissen en Roma, mès en Èst der empèri, en Constantinopla. Atau, ar ignorar era revelacion profética dada per Jesucristo a Juan, multituds d'èssers umans quèn victimes dera major enganha religiós de toti es tempsi. Mès era sua ignorància ei pecaminosa pr'amor que pas estimen era vertat e, donques, per Diu madeish, son liuradi a mentides e mentirosos de tot tipe. Era falta d'educacion des poblacions deth periòde de Pérgamo explique era capitada deth regim papal impòst e apiejat pes successius emperaires romans dera epòca. Çò cual Pas empedís que cèrti foncionaris vertadièraments elegidi refusatz e refusen aguesta naua autoritat ilegítima; çò qu'amie a Jesús a arreconeisher-les coma es sòns veritables servidors. En tot auer estat realizada era ubicacion romana des escuelhudi, notatz-vos qu'er Esperit trobèc aqui a 538 siervos que sauvauen era fe en nòm de Jesús mentre aunorauen eth dimenge. Maugrat açò, en aguest lòc de Roma, es darrèri martirs o "testimònis fidèus" sonque sigueren visti pendent era epòca de Nerón, en 65-68 e era de Diocleciano entre 303 e 313. En tot dirigir-se ena ciutat de Roma, er Esperit arrebrebe era fidelitat de “ Antipas ”, era sua “ testimòni fidèla ” de tempsi darrèri. Aguest nòm grèc signifie: contra toti. Semble designar ar apostòl Pablo, prumèr heraldo der Evangèli de Jesucristo en aguesta ciutat a on moric martira, decapitado, en an 65, jos er emperaire Nerón. Diu impugna atau eth títol faus e enganhós de “vicario deth Hilh de Diu” des papes. Eth veritable vicario siguec eth fidèu Pablo, e pas eth desleiau Vigilio, ne cap des sòns successors.

Eth Diu creador todopoderoso a grauat ena natura es moments importants dera istòria religiosa de l'ère crestiana; moments qu'era maladeta aquerís en eth un caractèr intens damb grèus conseqüències entath pòble crestian. Ja pendent eth sòn ministèri terrenau, Jesucristo dèc as sòns dotze apostòls estonadi e atónitos era pròva deth sòn contraròtle d'ua tempèsta en lac de Galilea; ua tempèsta que calmèc en un instant, as sòns ordes. Pendent nòsta ère, eth periòde comprenut entre 533 e 538 aqueric aguest caractèr particularaments maldito, donques qu'a er establir eth regim papal per emperaire Justiniano I , Diu volec punir as

crestians qu'aubedien eth decret promulgado per emperaire Constantino I , qu'ac hège obligatòri. Pausar en “dia deth Solei Invicto” eth prumèr dia dera setmana, des deth 7 de març de 321. En aguest periòde maldito per Eth, Diu, provoquèc eth desvelhar de dus volcanes qu'asfixiaron eth hemisferio nòrd dera planeta e deishèren peades en hemisferio sud quitament enquiara Antartida. Damb uns mesi de diferéncia, plaçadi enes antípodas òm d'uns auti ena zòna der ecuador, era propagación dera escuror siguec fòrça eficaça e fòrça mortífera. Miles De milions de tones de povàs s'escampilhen ena atmosfèra, en tot privar as umans de lum e des sòns cultius alimentaris abituaus. Eth solei en sòn cenit aufris eth madeish lum qu'era lua plea, qu'a eth sòn còp desapareishec per complèt. Es istorians an prenut nòta d'aguest testimòni qu'es armades de Justiniano recuperèren segontes eth Roma de mans des ostrogodos mercés a ua tempèsta de nhèu a intervengudi de junhsèga. Eth prumèr volcán cridat “Kakatoa” se tròbe en Indonesia e desvelhe en octubre de 535 damb ua magnitud inimaginabla en tot transformar ua zòna montanhuda en ua zòna maritima ath long de 50 km. E eth dusau, aperat “Ilopango” ei plaçat en Centreamérica e entrèc dins erupción dins hereuèr de 536.

Versículo 14: “ Mès è contra vosati qu'auetz aqui que limantien ada eth era doctrina de Balaam, qui ensenhèc a Balac a pòner pèira d'empunti deuant es hilhs d'Israèl, entà que mingèssen causes sacrificades as ídolos e fornicaran. »

Er Esperit descriu era situacion espirituaual establida en Roma. Des der an 538, es fidèus elegidi dera epòca an estat testimònis der establiment d'ua autoritat religiosa que Diu compare damb eth profèta “ Balaam ”. Aguest òme servic a Diu mès se deishèc sedusir per atractiu des ganhs e des bens terrenaus; totes es causes compartides peth regim papal roman. Ath delà, “ Balaam ” provoquèc era casuda d'Israèl ath revelar a “ Balac ” es mejans que podie per eth derribarlo: bastaba damb empenhèc a acceptar matrimònis entre josivi e paganos; causes que Diu condemnèc fòrtaments. Ath comparàc damb “ Balaam ”, Diu mos da un escapol deth regim papal. Er escuelhut compren alavetz eth significat des accions que Diu madeish hè realizar ath diable e as sòns companhs celestiales e terrenaus. Era maladeta dera Glèisa crestiana residís ena adopcion deth pagano "dia deth solei invicto", observat des der an 321 pes crestians desleiaus. E eth regim papal, coma “ Balaam ”, trabalharà entara sua casuda e intensificarà era sua maladeta divina. “ Es carns sacrificades as ídolos ” ei sonque era imatge comparada damb eth “dia deth solei” pagano. Roma introdusís eth paganismo ena religion crestiana. Mès çò qu'as de compréner ei que son dera madeisha natura e compòrten es madeishes grèus conseqüéncias jos eth jutjament de Diu.... Sustot pr'amor qu'es maladetes causades per eth “ Balaam ” de l'ère crestiana contunharàn enquiara fin deth mon, mercat peth retorn en glòria de Jesucristo. Era infidelidad des crestians tanben se compare damb era des ebrèus que se liurèren ara “ fornicación ” dempús de que Diu les hec compréner es sòns dètz mandamientos. Entre 321 e 538, es crestians desleiaus actuèren coma eri. E aguesta accion contunhe enquiath dia d'aué.

Versículo 15: “ Totun, tanben auetz gent que manten era doctrina des nicolaítas. »

En aguest messatge reapareish en aguesta carta eth nòm des “ Nicolaítas ” citadi en Éfeso . Mès " es òbres " que les tanhen en Éfeso se convertissen ací en " era doctrina ". De hèt,

quauqui romans s'an hèt crestians, des d'Éfeso , dempús crestians desleiaus des de 321, e açò, de manèra religiosa oficiau des de 538, en tot aunorar era " doctrina " catolica romana .

Versículo 16: “ Arrepentíos, donques; se non, vierè presti a tu , e pelejarè contra eri damb era espasa dera mia boca. »

Ar evocar “ eth combat ” que liure eth sòn “Mot”, “ era espasa dera sua boca ”, er Esperit prepare eth contèxt entath quatau messatge qu'arribe. Serà era deth sègle XVI , a on era Bíblia, eth sòn sant mot escrita, es sues “ dues testimònis ” segontes Apocalipsis 11:3, propagarán era vertat divina e desenmascararán era faussa fe catolica romana.

Versículo 17: “ Eth quau a audida, sentetz çò qu'er Esperit ditz enes glèises: Ath que vencesse, li darè eth maná amagat, e li darè ua pèira blanca; e en aguesta pèira ei escrit un nòm nau, qu'arrés coneish mès aqueth qu'ac arrecep. »

Coma tostep, er Esperit evoque un aspècte dera vida etèrna. Ací mos ac presente ena imatge profetizada peth maná dat as ebrèus hambrientos en desèrt árido, árido e shut. Diu alavetz ensenhèc que podie protegir e esperlongar era vida des sòns escuelhudi mejançant eth sòn poder creatiu; çò cual complirà ath dar vida etèrna as sòns escuelhudi redimidos. Aguesta serà era culminacion de tot eth sòn projècte de salvacion.

Er escuelhut deth temps aurà coma recompensa era vida etèrna qu'er Esperit descriu en imatges. Era imatge d'eth “ maná ” dera neuritud celestial ei amagada en reiaume des cèus, en tot èster Diu madeish eth sòn productor. En simbolismo ancian, eth maná ère dins eth lòc sant que ja simbolizau eth cèu a on Diu reina soberanamente en sòn tròn. Enes practiques romanes, eth “ calhau blanc ” representaue eth vòt “òc”, eth nere denotaba eth “pas”. Era “ pèira blanca ” designe tanben era pureza dera vida der escuelhut que s'a hèt etèrn. Era sua vida etèrna ei un òc divin que rebat ua acuèlh arderosa e massiva de Diu. A causa de qu'er escuelhut ressuscite en un còs celeste, eth sòn nau estat se compare damb un “ nau nòm ”. E aguesta natura celestial ei, entàs sòns escuelhudi, perpetuamente misteriosa e individuau: “ arrés ac sap ”. Donques, moscalerà heredar e entrar dins aguesta natura entà descorbir qué ei.

4ta ère : Tiatira

Entre 1500 e 1800, es guèrres de religion

Versículo 18: “ Escriu ar angel dera congregación en Tiatira : Açò ditz eth Hilh de Diu, cuyos uelhs son coma ahlama de huec, e cuyos pès son coma bronze ardiente: ”

Era quatau carta evoque jos eth nòm de “ Tiatira ” ua epòca qu'era fe crestiana des ligues catoliques e protestante aufrie en eth un espectacle abominable a trauès des sòns sagnanti afrontaments. Mès aguest messatge barre grani estonaments. En nòm Tiatira , dues arraitzes grègues “thuao, téiro” s'arreviren “era abominación e portar mòrt damb patiment”. Eth tèrme grèc que justifique aguesta interpretacion d'abominación designe, en diccionari grèc de Bailly, eth pòrc o eth jabalí en gelosia. E ací son de besonh aclaraciones. Eth sègle XVI siguec mercat peth desvelhar des protestantes que desafièren era autoritat deth regim papal roman. Ath

delà, entà enfortir era sua autoritat temporau, eth papado representat peth Papa Sixto V establic eth sòn Estat deth Vaticano que li darà ua legitimitat civiu estacada ara sua autoritat religiosa. Ei per açò que, des deth sègle XVI, eth regim papal trasladèc era sua sedença, anterioraments plaçada en Palai de Letrán, ara sua propietat en Vaticano, que ja constituïe un estat papal independent. Mès aguest traslat ei sonque ua enganha, pr'amor que qui ditz èster der Estat deth Vaticano encara se sè sus eth Palai de Letrán; pr'amor qu'ei aqui, en Letrán, a on es Papes acuelhen as emisarios des Estats estrangèrs qu'ac visiten. Atau, en 1587, er obelisco apraiat e rebastit prèrs deth Palai de Letrán des deth 3 d'agost de 1588 siguec descorbit jos 7 mètros de tèrra e en tres tròci. Er Estat deth Vaticano ei plaçat enes entorns de Roma, ena colina deth Vaticano, en arribatge occidentau deth. Eth Tíber que bordeja era ciutat de nòrd a sud. Mentre guardàuem eth plano d'aguesta ciutat deth Vaticano, m'estonèc descorbir era forma d'ua cap de pòrc, damb es aures ath nòrd e eth hocico ath suroeste. Eth messatge d'eth "thuao" grèc ei atau doblemente confirmat e justificat per Diu, er organizador d'aguestes causes. Era fe catolica heredada de Pérgamo arribè ath satisfèsqui des sòns abominacions. Reaccione violentamente damb òdi e cruseltat contra qui, illuminadi pera Bíblia, fin finala difonuda mercès ara imprenta, denóncien es sòns pecats e es sòns abusis. Mejor encara, enquia alavetz, guardiana des Sagrades Escritures qu'i auie reproduit pes sòns monges en monastèris e abadías, perseguie era Bíblia que denonciaue era sua iniquitat. E aucís as denunciants peth poder de monarques cècs e complacients; es dóciles ejecutores dera sua voluntat. Es expressions que Jesús se presente jos eth en tot citar " eth quau a uelhs coma ahlama de huec " e cuyos pès son coma bronze ardiente ", revèle era sua accion punitiva cap as sòns enemics religiosos a qui destruirà ath sòn retorn ena tèrra. Aguestes son justaments es dues ideologies crestianes que lutèren a mòrt "a espasa" e damb armes de huec en aguest contèxt istoric de l'èra de Tiatira . " Es sòns pès " alavetz pausaràn sus " era mar e era tèrra ", simbèu dera fe catolica e era fe protestante en Apocalipsis 10:5 e Apocalipsis 13:1-11. Eth catolicismo e eth protestantismo, ambdús pecaminosos (pecat = bronze), impenitentes, son descrits coma " bronze ardiente " qu'atrè era ira deth jutjament deth Diu Jesucristo. Ath préner aguesta imatge qu'anóncie damb eth era grana " calamidad " en Apocalipsis 1:15, Diu revèle era ora en qu'es darrèri perseguidores junhudi contra es sòns hilhs fidèus lutèren entre s'enquiara mòrt coma "fieras" sauvatges que les simbolizaràn en tota era profecia. Des de Francisco I enquia Luis XIV, es guèrras religioses s'an succedit. E cau notar com Diu revèle era maladeta deth pòble francés, supòrt armat deth papado des de Clodoveo, prumèr rei des franqui. Entà mercar er apogeo d'aguesta maladeta, Diu placèc ath joen Luis XIV, de "cinc" ans, en tròn de França. Aguest versículo bíblic d'Ecc.10:16 exprimis eth sòn messatge: " Ay de tu, tèrra cuyo rei ei un mainatge e cuyos princes mingen peth maitin! » Luis XIV arruinó França damb es sues generoses despenses en Palai de Versalles e es sòns costosas guèrras. Deishèc dempús de s'ua França sumida ena praubesa e eth sòn successor Luis XV viuec sonque entath libertinaje compartit damb eth sòn inseparable companh de libertinaje, eth cardenal Dubois. Un personatge abominable, Louis. Ath soslinhar a un òme amable e pacific coma eth blanc d'aguesta ira, Diu revelèc era sua intencion de tustar ath regim monárquico hereditario, pera confidança cèga qu'a depausat injustaments enes pretensions religioses papales des de Clodoveo.

Versículo 19: " Coneishi es tues òbres, eth tònd amor, era tua fe, eth tònd fidèu servici, era tua constància, e es tues darrèras òbres mès qu'es prumèras. »

Aguesti mots les dirigís Diu as sòns siervos “ fidèus enquiara mòrt ”, en tot aufrir-se en sacrifici a imatge deth sòn Mèstre; es sues “ òbres ” son acceptades per Diu pr'amor que dan testimòni deth sòn autentic “ amor ” per Salvador. Era sua “ fe ” serà justificada pr'amor que va acompanhada d'un “ servici fidèu ”. Eth mot “ constància ”, ací citada, aquerís ua importància istorica apreciable. Siguec en “era Tor de Constanza”, ena ciutat d'Aigues-Mortes, a on Marie Durand viuec era sua cautiverio pendent 40 longui e malaisidi ans, coma modèl de fe. Fòrça auti crestians dèren eth madeish testimòni, en tot demorar soent desconeishudi ena istòria. Açò s'a d'a qu'eth nombre de martirs aumentèc damb eth temps. Es darrères òbres se hèn referéncia ara epòca deth reinatge (1643 a 1715) deth rei Luis. Notatz-vos claraments eth papèr revelador deth nomentatz “ dragon ” que designe “eth diable” e era daurida accion agressiva dera Roma imperiau e era Roma papal en Apocalipsis 12:9-4-13-16. Qui s'autodenominó “rei solei” amièc ath sòn apogeo era luta peth catolicismo, defensor d'eth “dia deth solei” hereditado des de Constantino I. Maugrat açò, entà testificar contra eth, Diu sumió ena escuror tota era durada deth sòn long reinatge, en tot negar-li era calor e eth plen lum deth veritable solei damb grèus consequéncias entara alimentacion deth pòble francés.

Versículo 20: “ Mès çò qu'è contra tu ei que dèishes qu'era hemna Jezabel, que se ditz profetisa, ensenhatz e sedusisque as mies siervos a fornicar e minjar carns sacrificades as ídolos. »

En 1170, Diu hec que Pierre Vaudès arrevirèsse era Bíblia ar idiòma provençau. Siguec eth prumèr crestian que redescubrió era doctrina dera vertat apostólica integrau, includint eth respècte peth veritable dissabte e era adopcion deth vegetarianismo. Coneishut damb eth nòm de Pierre Valdo, ei dins era origina des “vaudois” que s'establiren en Piemont aupin italian. Era òbra de Reforma que representauen trobèc era oposicion deth papado e eth messatge desapareishec. Tant ei atau que Diu liurèc en tota Euròpa a ua invasion mongola assassine seguida d'ua terribla epidemia de pèsta provocada pes mongoles que destruíc, des de 1348, un tèrç e quasi era mitat dera sua poblacion. Eth messatge d'aguest versículo, “ dèishes ara hemna Jezabel... ”, ei un retrèigue dirigit as reformadores que pas dèren ara òbra de Pierre Valdo era importància que meritaue, pr'amor qu'ère perfècta. Entre 1170 e 1517 ignorèren era doctrina perfècta dera vertat dera salvacion crestiana e era sua Reforma emprenuda ara fin d'aguesta ère ei parciau e fòrça incomplèta.

Nòta : era perfeccion doctrinal comprenuda e aplicada per Pierre Valdo demòstre qu'en eth Diu presentèc eth programa complèt dera Reforma que calie amiar a tèrme. De hèt, es causes s'artenheren en dues estapes, e eth requisit deth dissabte pas comencèc enquia 1843-1844, cossent damb eth temps mercat peth decret de Dan.8:14.

Entà representar era fe catolica romana papal, Diu la compare damb era esposa estrangèra deth rei Acab, era terribla “ Jezabel ” qu'aucic as profètes de Diu e vessèc sang innocent. Era còpia s'ajuste ath modèl e ath delà a er inconvenient de durar fòrça mès en foncionament. Ath nomenar-la “ profetisa ”, Diu apunte ath nòm deth nau lòc deth sòn “tròn”: Vaticano, qu'en francés ancian e latin signifie “vaticinare”: profetizar. Es detalhs istorics sus eth lòc son sumamente reveladores. Originalmente, Aguest lòc siguec mercat pera preséncia d'un temple roman dedicat ath diu “ serpiente ” Esculapio. Aguest simbèu designarà ath diable e ath regim papal en Apocalipsis 12:9-14-15. Er emperaire Nerón installèc aqui es sòns circuits de carrèes

de carros e "Simón eth Mago" siguec enterrat en un cementèri aqui. Se tracte, ath semblar, des sòns rèstes, que serien aonoradi coma es der apostòl Pedro crucificado en Roma. Ací tanben ua basilica aufrida per Constantino celebrèc era glòria crestiana. Originalmente Era zòna ère pantanosa. Era mentida atau bastida justificarà eth nau nòm d'aguesta basilica vaticana que, ampliada e embellecida en sègle XV , adoptarà er enganhós nòm de "Basilica de Sant Pedro de Roma". Aguest aonor, rendut en realitat a un mago e ara "serpiente" Esculapio, justificarà eth nòm de "magia" qu'er Esperit atribuís as ritos religiosi catolics romans en Apocalipsis 18:23, a on era version bíblica de Darby mos ditz: "E er eth lum dera lutz ja non brillarà en tu; e era votz der espós e dera esposa ja non se senterà mès en tu; pr'amor qu'es tòns mercaderes èren es grani dera tèrra; pr'amor que pera tua magia totes es nacions an estat descarriadas. » Justaments, era finalizacion des òbres d'aguesta basilica "Santa Pedro de Roma", qu'exigiren enòrmes somes de sòs, amiarà ath prelado Tetzl a véner es sues "indulgéncias". Ath veir eth perdon des pecats venudi per sòs, eth mètstre monge Martín Lutero descorbic era veritabla natura dera sua glèisa catolica romana. Denoncièc atau era sua natura diabòlica e quauqui uns des sòns errors ar exhibir es sues famoses 95 tèsis en 1517 ena pòrta dera glèisa alemanda d'Augsborg. Formalizèc atau era òbra de Reforma prepausada per Diu a Pierre Valdo des de 1170.

En tot parlar dirèctaments as sòns servidors reformadi dera epòca, es veritables victimes pacifiques resignadas, er Esperit les retrè auer permetut que Jezabel ensenhèsse e sedusisse as sòns servidors . Podem lièger en èst retrèt tota era imperfección doctrinal d'aguest inici de reforma. Era "ensehe e sedusís" as sòns "siervos", es de Jesús, çò que la convertís en ua glèisa crestiana. Mès eth sòn ensenhament ei era deth periòde de Pérgamo , a on era acusacion de "fornicación" e era imatge de "carn" sacrificada as ídolos " ja sigueren denunciadi. Maugrat es aparències enganoses, en aguest versículo era entitat importanta pas ei "era hemna Jezabel" mès eth pròpri crestian protestante. Des deth principi, en tot dider-li "dèishes ara hemna Jezabel...", er Esperit suggerís fautes compartides pes prumèrs protestantes. Dempús revèle eth caractèr d'aguesta falta: era idolatría pagana. Ath hè'c, revèle era natura dera "carga" qu'encara pas li imposèc en aqueth moment, mès qu'exigirà tre 1843. E en aguest messatge, eth Diu creador apunte a eth "dimenge" roman cuya practica ei as sòns uelhs ua òbra pagana idòlatra qu'aunore a ua faussa divinidad solara deth paganismo mès ancian dera istòria dera umanitat. Tre 1843, licalerie renonciar a eth "dimenge" o ara sua relacion damb Jesucristo, unic Salvador des pecadores terrenaus.

Versículo 21: "Li dè temps entà que s'arrepintiera, e pas s'arrepentirà deth sòn fornicación.
»

Aguest temps se revèle des de Dan.7:25 e se confirme en tres formes en Apocalipsis enes capítols 11,12 e 13. Aguestes son es expressions: "un temps de tempsi e era mitat d'un temps; 1260 dies, o 42 mesi" que se hèn referéncia toti ath reinatge papal intolerante en accion entre 538 e 1798. Era propagación dera vertat per miei dera Bíblia e era predicación de veritables reformadores aufriren ara fe catolica era sua darrèra oportunitat entà arrepentirse e abandonar es pecats d'òm. Era pas hec bric e perseguic e torturèc, en nòm deth sòn poder inquisitivo, as pacifiqui messatgèrs deth Diu viu. Atau, reproduic es òbres rebèles deth pòble josieu en tot dar un dusau compliment ara parábola de Jesús: ei era parábola des viticultores

qu'aucissen as prumèrs enviadi per Diu, e dempús aucissen, quan arribe a eri, ath hilh deth Mèstre. Dera vinha entà panar-li eth sòn eretatge.

Versículo 22: “ È ací, jo la lanci sus un jaç, e enviarè gran tribulaciòn qu'adulteran damb era, levat que s'arrepientan des sues òbres. »

Diu la litractorà ada eth coma òm “ prostituta ” “ lançada en un lhet ”, çò que mos permet connectar a “ era hemna Jezabel ” d'aguest tèma damb “ era ramera Babilonia era grana ” d'Apocalipsis 17:1. Era “ grana tribulaciòn ” prevista vierà dempús deth fracàs dera proclamacion bíblica. Aguest madeish messatge confirmarà era identificacion d'aguesta “ grana tribulaciòn ” damb “ era bèstia que puge der abisme ” en Apocalipsis 11:7. Sorgís dempús dera òbra des “ dus testimònis ” de Diu que son es escrits dera anciana e naua aliança divina dera Santa Bíblia. Eth “ adulterio ” espituaui ei confirmat e nomenat e “ aqueri ” a qui Diu acuse de cometé'c damb “ Jezabel ” son es monarques e monárquicos francesi. Amassa damb es sacerdots catolics, es monárquicos se convertiràn enes principaus objectius dera ira der ateísmo nacionau revolucionari que pas ère mès qu'era expression dera ira deth Diu todopoderoso Jesucristo. Pas s'arrepintieron, per çò qu'era dobla ira les tustèc en moment soslinhat per Diu entara fin deth reinatge papal entre 1793 e 1798.

Eth mot “ tribulaciòn ” designe era conseqüència dera maladeta divina segontes Rom.2:19: “ Tribulaciòn e angoisha sus tota anma umana que hè eth mau , sus eth josieu prumèraments, e dempús sus eth grèc! ”. Mès era “ tribulaciòn ” que punís es pecats dera monarquia catolica e era sua aliada era Glèisa Catolica Romana simbolizada en Apocalipsis 17:5, damb eth nòm “ Babilonia era grana ”, ei, logicaments, ua “ grana tribulaciòn ”.

Versículo 23: “ Aucirè de mòrt as sòns hilhs; e totes es glèises saberàn que jo sò eth quau escudriña es ments e es còrs, e recompensaré a cadun segontes es sues òbres. »

“ Morir ua mòrt ” ei era expression qu'er Esperit utilize entà evocar es dus “terrors” deth regim revolucionari de 1793 e 1794. Damb aguesta expression escarte quina idèa que sigue d'ua simpla mòrt espituaui que preocuparà as protestantes en 1843 en messatge liurat ar angel dera epòca “ Sardes ” en Apocalipsis 3:1. Era umanitat jamès a coneishut un trabalh tan sagnant realizat per maquinas d'aucir, inventades peth Doctor Louis, mès apreciades peth Doctor Guillotin cuyo nòm siguec atribuït ath pròpri estrument, cridat des d'alavetz: guillotina. Es senténcias sumarias dictèren alavetz multitud d'ordes de mòrt , damb er apondi deth principi de dar mòrt as jutges e acusadores dera víspera. Segontes aguest principi, era umanitat semblaue auer de desaparéisher e ei per açò que Diu cridèc “ abisme ” ad aguest regim revolucionari exterminador . En definitiva, aurie hèt era tèrra, “ er abisme ”, sense cap forma de vida des deth prumèr dia dera Creacion, segontes Gén.1:2. Mès sonque en cèu, pendent eth jutjament celestial exercit pes escuelhudi amassadi, “ totes es Glèises (o Assemblades)”, es escuelhudi des sèt ères, descorbiràn aguesti hèts istorics damb eth significat que Diu les dèc. Era justícia de Diu ei perfècta; es quaus jutjauen falsamente demorèren impresionadi pera sua justícia, “ segontes es sues ” pròpies “ òbres ”. Heren qu'era gent morisse injustaments e, ath sòn còp, sigueren tustadi damb era mòrt pera perfècta justícia divina: “ e vos pagarè a cadun segontes es sues òbres ”.

Versículo 24: " A tu e a tot eth rèste de Tiatira, que pas arreceben aguesta doctrina, e qu'an pas coneishut es prigondors de Satanás, coma les criden, vos digui: Pas vos imposarè d'auta carga; »

Qui denóncien era fe catolica e dan as sues ritos religiosi eth nòm de " prigondors de Satán " sonque pòden èster es reformadores qu'apareisheren ath torn de 1200 enquiara Revolucion Francesa de 1789. Quinsevolhe que siguesse eth sòn comportament, era sua doctrina ère fòrça luenh dera vertat pura ensenhada per Esperit as apostòls e discipòls de Jesucristo. Observam ath sòn favor sonque tres causes positives: era fe sonque en sacrifici de Jesús, era confiança dada sonque ena Bíblia e eth don dera sua persona e dera sua vida; toti es auti punts doctrinales sigueren heredados deth catolicismo e, per tant, subjèctes a cuestionamiento. Atau, encara qu'imperfèctes a nivèu dera doctrina dera vertat dera fe crestiana, es reformadores elegidi saber en liurar es sues vides aufrides a Diu en sacrificis viui e ara demora de 1844, data d'entrada en vigor deth decret de Dan. 8:14, Diu a aprovat temporauments eth sòn servici. Açò ac exprimís fòrça claraments quan ditz: " Pas vos imposi cap auta carga ". D'aguesti mots se despren claraments era situacion d'un jutjament divin excepcional.

Versículo 25: " Sonque çò qu'as, retenlo enquia que jo vengue". »

Es arrasons que permeten a Diu bendecir era fe protestante imperfècta an d'èster preservades e practicades pes escuelhudi enquiath retorn de Jesucristo.

Versículo 26: " Ath que vencesse e sauvèsse es mies òbres enquiara fin, jo li darè potestat sus es nacions. »

Aguest versículo revèlè çò que causarà era pèrta dera salvacion des d'aguest temps dera Reforma enquiath retorn de Crist. Es escuelhudi an de salvar enquiara fin es òbres preparades e revelades per Jesucristo continualaments enquiara fin deth mon. Es cridadi quèn ath refusar es naues exigéncies de Diu. Maugrat açò, jamès amaguèc era sua intencion d'augmentar gradualmente eth sòn lum enquiath moment dera sua venguda en glòria. " Eth camin des justis ei coma eth lum resplandeciente, cuyo ludentor augmente enquiara mitat deth dia (Pro.4:18)"; aguest versículo dera Bíblia ac pròve. E ei, per tant, en marc deth sòn projècte, que tre 1844, es exigéncies divines apareisheràn enes dates previstes e profetizadas peth sòn mot profètica unicaments bíblica. Sonque en qualitat de jutge celestial er escuelhut arreceberà de Diu "autoritat sus es nacions".

Versículo 27: " Eth les regirà damb encalhe de hèr, coma se quebranta vasijas de hanga, atau coma jo madeish è arrecebut poder deth mèn Pair. »

Aguesta expression suggerís eth dret ara pena de mòrt. Dret a qu'es escuelhudi compartiquen damb Jesucristo eth sòn jutjament sus es impíos establí entath jutjament finau, pendent es " mil ans " deth gran dissabte deth setau milenio.

Versículo 28: " E li darè era estela deth maitin. »

Diu li darà tot eth sòn lum divina simbolizada ena nòsta tèrra actuau pera deth solei. Mès Jesús didec: "Jo sò eth lum". Anóncie atau eth lum dera vida celestial, a on Diu madeish ei era hònt de lum que ja non depen d'ua estela celestial coma eth nòste solei.

Versículo 29: “ Eth quau a audida, sentetz çò qu'er Esperit ditz enes glèises! »

Eth bastiment der Apocalipsis ei coma ua tor compausada de sèt estatges, eth setau serà eth temps dera amassada damb Diu. En aguest bastiment, es capítols 2 e 3 constituïssen eth marc basic de tota l'ère crestiana entre 94 e 2030. Toti es tèmes mencionadi en Apocalipsis tròben eth sòn lòc en aguest marc basic. Mès en aguest marc es prumèrs estatges sonque exercissen eth papèr d'escales que conduïssen ar estatge superior. Era importància dera revelacion apareish en nivèu 3 cridat Pérgamo . Aguesta importància se refortilhe encara mès en nivèu 4 cridat Tiatira . Ei en aguesta ère qu'era fe crestiana se torne confusa e enganhsosa. Eth jutjament de Diu sus era situacion espirituau d'aguesta epòca aurà conseqüències enquiara fin deth mon. Per açò, entà solidificar vòsta comprenença d'aguest jutjament, resumirè aguest messatge dirigit per Diu as sòns protestantes escuelhudi pendent eth reinatge de Luis XIV.

Resumit : Ena epòca dera Reforma, es comportaments crestians èren multiples. Trobam veritables sants perseguidi, mès tostemp pacifiqui, e personas que confonen religion e politica, que s'armen e retornen còp per còp as reaus armades catolics. En Daniel 11:34, er Esperit les designe coma “hipócritas”. Pòqui religiosi an comprenut qu'èster crestian ei imitar a Jesús en tot, aubedir es sòns ordes e someter-se as sues proïbicions; er emplec d'armes ei òm d'eri, e aguesta siguec era darrèra leçon que dèc ath moment deth sòn arrèst. Eth retrèigue de Jesús se justifique peth hèt que, en tot contunhar de practicar er eretatge catolic, es pròpris protestantes promòn, damb eth sòn exemple, er ensenhament e era seduccion pròpies dera Jezabel catolica . Era sua imperfècta practica religiosa les descredite deuant eth jutjament de Diu, a qui desauoren deuant es sòns enemics. Aguesta fasa der inici dera Reforma li amièc a eméter jutjaments excepcionaus; çò cual enfatiza en tot díder: “ Pas vos imposi cap auta carga, sonque sauvatz çò qu'auetz enquia que jo vengue ”. Mès era imperfèccion doctrinal ei legitima en aguest començament e Diu accèpte eth servici de qui accèpten era persecucion e era mòrt en sòn nòm. Pas poderen dar mès, en tot dar eth maximal: es sues vides. Diu soslinhe aguest esperit de sacrifici qu'eth designe coma “ òbres mès nombroses qu'es prumèras (versículo 19)”. Eth paganismo deth catolicismo roman a estat comparat damb carns sacrificades as ídolos . Era denóncia dera enganha romana comencèc damb es òbres perfèctaments illustrades de Pierre Valdo (Vaudés) que, tre 1170, escriuec ua version dera Bíblia en ua lengua distinta deth latin, eth provençau. Era sua coneishença e comprenença des requisits divini sigueren sorprendentement complèts e dempús d'eth era fe protestante se deterioró. Jos era inspiracion de Juan Calvino, era fe protestante quitament s'endureció, en tot préner era imatge deth sòn adversari catolic. E era expression “Guèrras de Religion” da testimòni d'ua abominacion entà Diu, pr'amor qu'es escuelhudi de Jesucristo, es veritables, pas retornen es còps que les dan. Era sua venjança vierà deth Senhor madeish. Ar armar-se, es protestantes, cuyo lèma ère “solet scriptura”, “sonque era Escritura”, mostrèren mensprètz pera Bíblia que proïbie era sua violéncia. Jesús siguec fòrça luenh en aguest contorn ar ensenhar as sòns discipols qu'auien de pòner era “auta gauta” ath que les tuste.

Aguest periòde qu'era persecucion catolica hec en eth morir as fidèus servidors de Jesús ei triplemte soslinhat en Apocalipsis, ací en aguest periòde Tiatira , mès tanben en sègle V. Sagèth deth capítol 6 e en 3. trompeta Deth capítol 8. Ací, en versículo 22, Jesús anime as sòns siervos martirs, en tot anonciar-les era sua intencion de vengar era sua mòrt o eth patiment infligido per Roma e es sòns siervos reaus. Apareish claraments eth mot clau amagada en nòm

de Pérgamo , era religion catolica ei colpabla d'adulterio contra Diu, e qui damb era ac cometen, es Reis Catolics, es sues ligues e era sua faussa noblesa pagaràn, jos era guillotina des revolucionaris francesi, sang vessada injustaments. Apocalipsis 2:22-23: “ È ací, jo la lanci sus un jaç, e enviarè gran tribulacion qu'adulteran damb era , levat que s'arrepientan des sues òbres. Liharè ada eth morir as sòns hilhs ; e totes es glèises saberàn que jo sò eth quau escudriña es ments e es còrs, e vos recompensaré a cadun segontes es vòstes òbres ”. Mès ages suenh! Pr'amor que dempús de 1843, “ qui cometen adulterio damb era ” seràn tanben protestantes , per çò que Diu prepararà damb era “tresau guèrra mondial” nucleara, un nau puniment ar adulterio catolic, ortodoxo, anglicano, protestante e d'auti adventistas. Parallèlaments, er Esperit ditz en cincau sagèth : Apocalipsis 6:9 ath 11: “ Quan dauric eth cincau sagèth, vedí jos er autar es anmes que neuien estat mòrti a causa deth mot de Diu e deth testimòni qu'auien dat. Clamèren a grana votz, en tot díder: Enquia quan, oh Sant e veritable Mèstre, trigues en jutjar e vengar nòsta sang que neabiten ena tèrra? A cadun d'eri se li liurèc òm túnica blanca; e se les didec que demorèssen en pòsa quauque temps mès, enquia que se completèsse eth nombre des sòns consiervos e des sòns frairs qu'auien d'èster executadi coma eri. ”.

Aguesta scèna deth cincau sagèth pòt resultar confusa e enganhsosa entà ua ment pòc illuminada. Que demore clar, aguesta imatge mos revèle eth pensament secrèt de Diu, donques segontes Eclesiastés 9:5-6-10, es mòrti en Crist dormissen en un estat qu'era sua memòria ei en eth desbrembada, sense préner ja partís en tot. . çò Que se hè jos eth solei . Era Bíblia da ara prumèra mòrt eth significat d'ua aniquilacion de tot er èsser; eth mòrt ei coma se jamès auesse existit damb era diferéncia qu'en tot auer existit, tota era sua existéncia demore grauada en pensament de Diu. Per tant, ei as sòns siervos viui a qui Diu dirigís aquest messatge de consolacion entà animar-les. Les arrebrembe que, segontes es sòns promesas, dempús deth sòn dera mòrt, i a un temps soslinhat entath sòn desvelhar , quan, a trauès d'eth, ressuscitaràn. Auràn alavetz era oportunitat de jutjar, jos eth guardar e eth jutjament de Diu en Jesucristo, as sòns torturadores egalaments ressuscitadi, mès ara fin des mil ans . En messatge de Tiatira , era mòrt anonciada entà qui cometen adulterio damb Jezabel era Catolica aurà un doble compliment. Ena tèrra, era òbra dera revolucionària ei era prumèra fasa, mès dempús d'era, vierà, ath sòn temps e ena dusau fasa, era mòrt dusau deth jutjament finau, ora que s'amassaràn en eth " totes es Assemblades " crestianes desleiaus o fidèles de totes es epòques. De l'ère crestiana veirà eth just jutjament de Diu aplicat contra er adulterio espirituau .

Ena sua imatge simbolica, eth 4 Era trompeta deth capítol 8 confirme era accion dera “ grana tribulacion ” programada entà punir er adulterio deth papado e des monárquicos qu'ac apiegèren. Eth solei , eth lum divin, era lua , era escura religion catolica, e es esteles , es religiosi, son tustadi en tèrci o, parciauments, pera persecucion der ateísmo des revolucionaris francesi en 1793 e 1794.

Ara fin deth messatge dirigit as protestantes pacifiqui, er Esperit confirme eth sòn condemne der emplec des armes en tot arrebrembar que sonque en darrèr jutjament preparat pendent eth jutjament celestial deth setau milenio er escuelhut serà vengado. Donques, pas ei autorizat a vengarse eth madeish, abans d'aquest jutjament celestial a on dempús jutjarà as sòns perseguidores, damb Jesucristo, e participarà en verdicte dera sua senténcia de mòrt. “

Les regirà damb encalhe de hèr, coma se trinque ua vasija de hanga ". Er objècte d'aguesta senténcia serà determinar eth temps de patiment des reos condemnadi ara mòrt dusau deth jutjament darrèr. Eth versículo 29 mencione: era estela deth maitin . " E li darè era estela deth maitin ". Aguesta expression designe ath solei, imatge deth lum divin. Eth guanhador entrarà ath lum divin pera eternidad. Mès deuant aguest contèxt etèrn, aguest tèrme prepare era cincau carta que ven. Era estela deth maitin se cite en 2 Pedro 1:19-20-21: " E auem tant mès cèrt eth mot profética , que lihètz ada eth plan en èster atenti, coma a ua lutz qu'alumbra en lòc escur, enquia qu'er eth dia amanece e eth lucero deth maitin ges enes vòsti còrs; en tot saber deuant tot vosati que cap profecia dera Escritura pòt èster objècte d'interpretacion privada, pr'amor que pas siguec per voluntat umana qu'ua profecia quauque còp siguec portat, mès qu'ei moigut per Esperit Sant qu'es òmes an parlat per part de Diu . Aguest versículo soslinhe era importància deth mot profética pr'amor qu'eth contèxt de l'ère venidera serà condicionat espiritualmente pera entrada en aplicacion deth decret divin profetizado en Dan.8:14. " Enquias 23.00 ores e era santidad serà reivindicada ". Mès en aqueth moment aguest versículo sonque se coneishie ena traduccion: " Enquias 23:00 dera tarde e deth maitin eth santuari serà purificado ". Quitament en aguesta traduccion, eth messatge de Diu ère eth madeish, mès mens precís; d'aguesta forma poderie interpretar-se coma era anóncia dera fin deth mon mejançant eth retorn en glòria deth nòste Senhor e Salvador Jesucristo. Diu usèc ath protestante nòrd-american William Miller entà amiar a tèrme es dues pròves de fe adventistas ena primauera de 1843 e era tardor de 1844. Coma mos ensenhe Daniel 12:11-12, entre aguestes dues dates, en 1843, eth decret divin se retire des protestantes queigudi. Era justícia salvadora aufrida per Jesucristo; pr'amor que ja non complissen damb er estandard dera naua santidad requerida per Diu. Era justícia de Jesús ei etèrna, mès sonque beneficie as veritables escuelhudi seleccionadi peth madeish Jesús, e açò, en toti es tempsi e enquiara fin deth mon.

Ací, entre Tiatira e Sardis , eth primèr dia dera primauera de 1843, entre dins vigor eth decret de Dan.8:14 e descorbiram es sues conseqüéncias enes messatges dirigidi per Esperit as crestians d'aquera data.

Apocalipsis 3: Era Assemblada des de 1843 –

era fe crestiana apostólica restaurada

Cincau epòca : Sardes

Eth jutjament prononciat per Jesucristo dempús des jutjaments adventistas dera primauera de 1843 e eth 22 d'octobre de 1844.

Versículo 1: " Escriu ar angel dera congregación de Sardis : Açò ditz eth quau a es sèt esperits de Diu e es sèt esteles: Jo coneishi es tues òbres. Sabi que se cre qu'ès viu e ès mòrt. »

L'ère " Sardis ", tèma dera cincau carta, treirà a relucir dus comportaments crestiani protestantes, opausadi atribuïdi: as queigudi, a qui Jesús declare: " Vos auetz per viui e ètz mòrti "; e as escuelhudi, en versículo 4: " caminaràn amb ieu damb vestiduras blanques pr'amor que son dignes ". Coma eth contengut des sòns dus messatges, eth nòm " Sardis " compòrte un doble significat cuyos significats son absolutaments opausadi. Conservi es idèes principaus d'aguesta arraitz grèga: convulsivo e pèira preciosa, mòrt e vida. Hèr mucas e convulsiones definís eth rire sardónica; en grèc, sardónion ei era còrda superiora d'un hilat de caça; era sardina ei un peish; e en sens contrari, eth sardo e eth sardonix son pèires preciosas; en tot èster sardonix ua varietat de calcedonia marrón. Ar inici d'aguesta carta, Jesús se presente que " a coma eth es sèt esperits de Diu e es sèt esteles " son díder, era santificaciòn der Esperit e eth jutjament sus es sòns siervos des sèt ères. Coma en Dan.12, eth se tròbe sus er arriu dera mòrt, era pròva dera fe adventista, e ací pronóncie eth sòn verdicte. Notem era familiaridad qu'indique qu'er interlocutor ei òm en sens collectiu. Se tracte de tota era nòrma protestante. Jesús pon fin ara excepcion protestante soslinhada en messatge de Tiatira . Era naua " carga " (coma la comprenen es credentes rebèles) ara ei imposada e exigida. Era practica deth dimenge roman a d'èster abandonada e remplaçada peth dissabte dissabte. Aguest decret de Dan.8:14 revierte era situacion establida des deth 7 de març de 321 per emperaire Constantino I. En 1833, 11 ans abans de 1844, a trauc d'ua ploja contínua d'esteles fugaces, que durèc des dera medianoche enquias 5 deth maitin, e visible en tot Estats Units, Diu i auie illustrat e profetizado era casuda massiva des crestians protestantes. Entà convencer-te/convéncer-te d'aguesta interpretacion, Diu mostrèc es esteles deth cèu a Abraham, en tot dider-li: " Atau serà eth tòn descendencia ". Era casuda des esteles de 1833 profetizó, donques, ua casuda massiva d'aguesta posteridad d'Abraham. Aguest signe celeste se cite en tèma deth sièisau sagèth . En Apocalipsis 6:13. Jesús didec: " Se ditz qu'ès viu e ès mòrt ". Aqueth de qui parlar a, per tant, reputacion de representar a Diu, e aguest detalh correspon ath protestantismo que, en tot creir ena sua Reforma, se cre reconciliat damb Diu. Què eth verdicte divin: " Coneishi es tues òbres ", " e ès mòrt ". Ei de Diu madeish, eth gran Jutge, que ven aguest jutjament. Eth protestante pòt ignorar aguest jutjament, mès pas pòt escapar as sues conseqüències. En 1843 entrèc dins vigor eth decret de Daniel 8:14 e se demore que cap crestian ignòre era lei deth Diu viu. Aguesta ignorància s'a d'a eth mensprètz peth mot profética bíblica qu'er apostòl Pedro mos exhorta a prestar tota era nòsta atencion en 2 Pedro 1:19-20: " E liauem ada eth tant mès cèrt eth mot profética, que lihès ada eth plan èster atenti, coma a ua lutz qu'alumbra en lòc escur, enquia que despunte eth dia e eth lucero deth maitin gessetz enes vòsti còrs; en tot saber deuant tot vosati madeishi que cap profecia dera Escritura pòt èster objècte d'interpretacion privada. » En tot passar inapercebuts al mitan de toti es tèxtes dera Bíblia dera naua aliança, aguesti versículos mèrquen, especiuaments tre 1843, era diferéncia entre era vida e era mòrt.

Versículo 2: " Velhatz e enfortitz ath remanente qu'ei entà morir; pr'amor qu'è pas trobat perfèctes vòstes òbres deuant eth mèn Diu. »

Se non complissen damb eth nau estandard de santidad, " eth rèste " deth protestantismo "morirà " . Pr'amor que Diu ac condemne per dues arrasons. Era prumèra ei era practica deth dimenge roman condemnada pera entrada en vigor deth decret de Dan.8:14; eth dusau ei eth desinterés peth mot profética, pr'amor qu'a eth pas préner en compde era leçon dada per Diu a trauc dera experiéncia adventista, es descendientes protestantes cargaràn damb era colpa

heredada des sòns pairs. En ambdús punts, Jesús didec: “ È pas trobat perfèctes vòstes òbres deuant eth mèn Diu ”. Ath díder " deuant eth mèn Diu ", Jesús arrebrema as protestantes era nòrma des dètz mandamientos escrits peth dit de Diu, eth Pair a qui desprecian en favor deth Hilh qu'a de sauvar-les. Era sua fe perfèctaments obediente, que ponec coma modèl, pas a bric en comun damb era fe protestante, eretièra de nombrosi pecats catolics, entre eri, en prumèr lòc, era pòsa setmanau deth prumèr dia. Era pòrta dera salvacion se barre entà tostemp sus era nòrma religiosa protestante collectiva, es “ esteles ” d'eth “ sièisau sagèth ” quèn.

Versículo 3: “ Acordatz-vos, donques, de com arrecebèretz e sentéretz, e sauvatz e arreiéntete. Se non velais, vierè coma lairon, e pas saberatz a quina ora vierè sus vosati. »

Aguest vèrb, " arrebrema ", implique ua meditacion critica sus es òbres deth passat. Mès sonque es vertadièraments escuelhudi son çò sufisamentaments umil coma entà criticar es sues pròpries òbres. Ath delà, aguest mandamiento “ acordatz-vos ” evoca eth “ acordatz-vos ” ath començament dera cramba mandamiento qu'ordene era pòsa santificado deth setau dia. Un còp mès, eth protestantismo oficiau ei convidat a reconsiderar er acuèlh que dèc as messatges profètics lançadi per William Miller ena primauera de 1843 e ena tardor de 1844, mès tanben ath tèxte dera cramba des Dètz Mandamientos de Diu. Qu'a transgredido en pecat mortau des de 1843. Era conseqüència mès grèu dera sua ruptura damb Jesucristo se formule: “ Se non velhatz, vierè coma lairon, e pas saberatz a quina ora vierè sus vosati. » Veiram com des de 2018 aguest messatge se convertís en ua realitat viua. Sense vigília, sense arrepenimiento e sense frut der arrepenimiento, era fe protestante ei definitiuaments mòrta.

Versículo 4: “ Maugrat açò, as quauqui òmes en Sardis qu'an pas contaminat es sòns vestidi; caminaràn amb ieu vestidi de blanc, pr'amor que son dignes. »

Ua naua santidad sorgirà. En aguest messatge, Jesús se contente damb testificar dera existència de " uns pòqui òmes ", segontes es detalhs reveladi a Elena de White qui ère entre eth nombre, sonque 50 òmes arreceberen era aprobacion de Diu. Aguesti “ pòqui òmes ” designen òmes e hemnes que son aprovadi e quirnòches, individualmente, peth testimòni dera sua fe cossent damb era expectativa deth Senhor. Jesús didec: “ Maugrat açò, auez quauqui òmes en Sardis qu'an pas contaminat es sòns vestidi; e caminaràn amb ieu damb [vestimentas] blanques, pr'amor que son dignes ”. Quién Pòt disputar ua dignitat arreconeishuda peth madeish Jesucristo? As vencedors des pròves de fe de 1843 e 1844, Jesús promet vida etèrna e reconeishença terrenau complèta que prenerà forma oficiau en pròplèu messatge de Filadelfia . Era contaminacion dera “ vestimenta ” s'atribuís ath comportament liure des èssers umans. En tot èster era “ vestimenta ” era justícia imputada per Jesucristo, en aguest cas “ blanca ”, era sua contaminacion designe era pèrta d'aguesta justícia entath camp protestante tradicionau. Ací, peth contrari, era absència de contaminacion designe eth continuament dera imputacion dera “ justícia etèrna ” de Jesucristo segontes Dan.9:24. Lèu, era coneishença e era practica deth dissabte les daràn veritabla santidad, frut e senhau dera justícia impartida per Jesucristo. Aguesta eleccion juiciosa e intelligente lèu les harà etèrni ena santificacion e glorificacion celestial representades pes “ vestiduras blanques ” deth versículo 5 que ven. Er Esperit les declararà “ irreprehsibles ”: “ e ena sua boca pas se trobèc mentida, pr'amor que son irreprehsibles (Apocalipsis 14:5)”. Trobaràn “ patz damb toti e santificacion, qu'arrés veirà sense eth ath Senhor ”, segontes Pablo, en Heb.12:14. Concrètaments, aguestes “ vestiduras

blanques ” preneràn era forma dera eliminacion deth pecat que constituís era practica deth dimenge roman. Pr'amor qu'ac demorèren fidèlaments dus còps, en sòn lòc, coma senhau dera sua aprobacion, eth sagèth de Diu les ei dat peth dissabte que ven a blanquear as escuelhudi deth Senhor que presèrven era sua justícia. Atau se complic era “neteja deth santuari”, era forma en que s'arrevirèc Daniel 8:14 en aquest moment. Jos aquest guardar, des deth 23 d'octobre de 1844, Jesús regalèc en vision celestial as escuelhudi vencedors era imatge deth sòn pas deth lòc sant ath lòc sant deth santuari terrenau. Arrebrembèc atau, a manèra d'illustracion, eth moment que, ath morir ena crotz, eth pecat des sòns escuelhudi siguec en eth expiado, en tot complir-se atau eth “ dia dera expiación ”, eth “ Yom kippur ” ebrèu. En tot auer arribat ja aquest eveniment, eth renauiment dera accion ena vision sonque auie coma objectiu pòner en dobte era prumèra conquista dera justícia etèrna obtenguda damb era mòrt de Jesús. Çò qual S'artenh literalaments entath pòble queigut de Sardis cuya fe demostrada ei insatisfactoria entath Diu creador. Per dues arrasons, Diu pòt refusar-les per falta d'amor ara sua vertat profética proclamada e pera transgresión deth dissabte que s'a de des de 1843 damb era entrada en vigor deth decret de Daniel 8:14.

Versículo 5: “ Eth quau vencesse serà atau vestit de vestiduras blanques; Pas esborrarè eth sòn nòm deth libre dera vida, mès que coheissarè eth sòn nòm deuant eth mèn Pair e deuant es sòns angels. »

Er escuelhut redimido per Jesucristo ei un èster obediente, conscient de déuer era sua vida e era sua eternidad ath Diu creador, bon, savi e just. Aquest ei eth secrèt dera sua victòria. Pas pòt discutir damb eth, pr'amor qu'apròve tot çò que ditz e hè. Tanben eth madeish ei eth gòl de Salvador qu'ac arreconeish e ac cride peth sòn nòm, des dera fondacion deth mon a on ac vedec peth sòn presciencia. Aquest versículo mòstre com es afirmacions fausses des persones religioses fausses son vanas e enganholes quitament entà qui les hèn. Eth darrèr mot serà de Jesucristo, que ditz a toti: “ Coneishi es vòstes òbres ”. Segontes aquestes òbres, dividís era sua vegada, en tot plaçar ara sua dreita, es sues oelhes , e ara sua quèrra, es crabes rebèles e es lops rapaces destinadi ath huec dera mòrt dusau deth jutjament finau .

Versículo 6: “ Eth quau a audida, sentetz çò qu'er Esperit ditz enes glèises! »

Se toti pòden escotar literalaments es mots proféticas der Esperit, peth contrari, sonque es sòns escuelhudi, a qui eth inspire e eduque, pòden comprèner eth sòn significat. Er Esperit se hè referéncia a hèts precisi, realizadi en temps istoric, per çò qu'er escuelhut a d'interessar-se pera istòria religiosa e seculara, e per tota era Bíblia compausada de relats de testimònis, alabanzas e profecies.

Nòta : En versículo 3, Jesucristo li didec ath protestante queigut: “ Acòrda-te, donques, de com ac as arrecebut e audida, e sauva-te e arrepiéntete. Se non velais, vierè coma lairon, e pas saberatz a quina ora vierè sus vosati ”. Peth contrari, entàs eretièrs des guanhadors, des dera primauera de 2018, aquest messatge s'a transformat en: “Se guardes, pas vierè coma un lairon, e saberàs a quina ora vierè a tu”. E eth Senhor a complit es sòns promesas, donques qu'aué en 2020, es sòns escuelhudi aueren coneishença dera data deth sòn veritable retorn revelada entara primauera de 2030. Mès, era fe protestante ei condemnada a ignorar aquesta precision, reservada, sonque, a trauès de Jesús, as sòns escuelhudi. Pr'amor qu'a diferéncia

deth sòn comportament cap as siervos dolenti, “ eth Senhor pas hè bric sense avertir as sòns siervos es profètes ” Am.3:7.

Sexta ère: Filadelfia

Er adventismo entre dins era mission universau

Entre 1843 e 1873, eth divin dissabte, eth veritable setau dia ordenat per Diu, siguec restaurat e adoptat pes pionèrs der adventismo deth setau dia, que prenec era forma d'ua institucion religiosa crestiana oficiau nòrd-americana telefonada des de 1863: "eth Setau Dia". Glèisa Adventista deth dia. Cossent damb er ensenhament preparat en Dan.12:12, eth messatge de Jesús ei dirigit as sòns escuelhudi santificados pera pòsa sabático, ena data der an 1873. Ath madeish temps, aguesti escuelhudi se beneficien dera bienaventuranza de Dan 12:12: “ Bienaventurado eth quau demore enquia 1335 dies! ”.

Es naues nòrmes establides des de 1843 se heren universaus en 1873.

Versículo 7: “ Escriu ar angel dera congregación de Filadelfia : Açò ditz eth Sant, eth Veritable, eth quau a era llave de David, eth quau daurís e arrés barre, eth quau barre e arrés barre. : »

Damb eth nòm de “ Filadelfia ”, Jesús mòstre ath sòn Escuelhut. Eth didec: “ En açò coneisheràn toti qu'ètz es mèns discipols, se s'estimen es òm as auti. Juan 13:35” E èst ei eth cas de Filadelfia cuyas arraitzes grègues signifiquen: amor fraternal. A seleccionat as escuelhudi qu'ac compausen, en tot póner a pròva era sua fe, e per aguesti vencedors, eth sòn amor desborda. Eth se presente en aguest messatge en tot díder: “ açò ei çò que ditz eth Sant, eth Veritable ”. Era Santa , pr'amor qu'ei un temps en qu'era santificación deth dissabte e des escuelhudi ei requerida peth decret de Dan.8:14 qu'a entrat dins vigor des dera primauera de 1843. Era Veritabla , pr'amor qu'en aguesta ora profética, se restablís era lei dera vertat; Diu redescubre era santidad dera sua cramba mandamiento pisoteado pes crestians des deth 7 de març de 321. Torne a díder: “ eth quau a era llave de David ”. Agustes pas son es llaves de Sant Pedro reclamades coma possession de Roma. “ Era llave de David ” aparten a eth “ hilh de David ”, Jesús madeish, en persona. Arrés mèns qu'eth pòt concedir era salvacion etèrna, pr'amor qu'obtenuec aguesta llave en tot amiar-la “ sus era sua espatla ” en forma de crotz, segontes Isaías 22,22: “ Ponerè sus era sua espatla era llave dera casa”. De David: quan se daurís, arrés barre; quan barrament, arrés daurirà ”. Aguesta llave que designe era crotz dera sua tormento, en compliment d'aguest versículo, liegem ací: " eth quau daurís, e arrés barre, eth quau barre, e arrés daurís ". Era pòrta dera salvacion a estat daurida entath bastiment der Adventismo deth Setau Dia e barrada entàs seguidors deth dimenge roman des dera primauera de 1843. A causa de qu'an acordat someter-se as vertats doctrinales presentades e an aonorat damb era sua fe eth sòn mot proféticamente, er Esperit de Jesús didec as sants de l'ère de Filadelfia : “ Coneishi es vòstes òbres. È ací, per quanto as pòc poder, e as sauvat eth mèn mot, e as pas negat eth mèn nòm, è ponut deuant tu ua pòrta daurida, qu'arrés pòt barrar ”. Aguest petit grop religiós auie estat, oficiauments, sonque nòrd-american des de

1863. Mès en 1873, pendent ua conferéncia generau celebrada en Battle Creek, er Esperit li dauric ua pòrta misionera universau que contunharie enquiath veritable retorn de Jesucristo. Arrés ac empedirà e Diu s'encargarà d'açò. Auem de notar que tot çò de bon que Jesús ve entre es veritables sants definís tanben es causes que queigues per eth era fe protestante en 1843. Aguest messatge ei exactaments çò d'opausat ath que Jesús dirigís as queigudi de Sardis en versículo 3, pr'amor qu'es Es òbres especificues s'invertissen.

Es 12 Tribus d'Apocalipsis 7 Creishen

Versículo 8: “ Coneishi es tues òbres. È ací, per cuanto as pòc poder, e as sauvat eth mèn mot, e as pas negat eth mèn nòm, è ponut deuant tu ua pòrta daurada, qu'arrés pòt barrar. »

Er escuelhut deth sòn temps ei jutjat favorablaments pes sues òbres que Jesús li atribuís coma justícia. Eth sòn “ petit poder ” confirme era neishença deth grop basat enes “ pòqui òmes ” deth versículo 4. En 1873, Jesús anoncièc as adventistas eth sòn progrès cap ath sòn retorn mejançant eth simbèu dera pòrta celestial daurada que se daurirà ena primauera de 2030, ei díder, en 157 ans. En messatge que seguís, eth dirigit a Laodicea, Jesús se presentarà deuant aguesta pòrta, en tot indicar atau era proximitat imminente deth sòn retorn: “ È ací, sò ara pòrta e cridi. Se quauqu'un sent era mia votz e daurís era pòrta, entrarè ada eth e soparè damb eth, e eth amb ieu. Apocalipsis 3:20 »

Accès ara fe crestiana permetut as josivi

Versículo 9: “ È ací vos liuri des dera sinagoga de Satanás, que diden èster josivi e pas ac son, mès que mentissen; è ací, jo les harè vier e se prostraràn as tòns pès, e saberàn que t'è estimat. »

Ath citar era entrada des veritables josivi segontes raça e carn ath grop adventista, aguest versículo confirme era restauracion dera pòsa sabático; Eth dimenge ja non ei un obstacle entara sua conversion. Pr'amor que des der an 321, eth sòn abandon tanben a agut coma conseqüència empedir as josivi sincèri adoptar era fe crestiana. Eth sòn jutjament sus es josivi raciales pas siguec ua opinion personau de Pablo, eth testimòni fidèu; siguec era de Jesucristo qui ac confirme en aguesta Revelacion, ja en Apocalipsis 2:9, en messatge dirigit as sòns siervos calomniadi pes josivi e perseguidi pes romans dera epòca d'Esmirna . Ajatz en compde qu'es josivi raciales lescalerà arreconéisher era salvacion crestiana en estandard adventista entà beneficiar-se dera gràcia de Diu. Sonque er adventismo universau pòrte eth lum divin que se nea convertit en depositario oficiau exclusiu des de 1873. Mès suenh! Aguest lum, era sua doctrina e es sòns messatges son propietat exclusiva de Jesucristo; cap òme ne cap institucion pòt negar-se ara sua evolucion sense pòner en perilh era sua salvacion. Fin finau en aguest versículo, Jesús afirme “ que jo vos è estimat ”. Poderie açò significar que dempús d'aguest temps de benediccion, eth ja non l'estimarie? Òc, e èst serà eth significat deth messatge atribuït a “ Laodicea ”.

Es mandamientos de Diu e era fe de Jesús

Versículo 10: “ Per quanto auetz sauvat en mí eth mot de paciència, jo tanben vos saubarè ena ora dera pròva qu'a de vier sus era tèrra coneishuda, entà provar que liabiten ada eth ena tèrra. »

Eth tèrme paciència confirme eth contèxte de demora adventista mencionat en Daniel 12:12: “ Bienaventurado eth quau demora , e arribe enquia mil tres cents trenta cinc dies! ”. Era pròva se hè referéncia ara fe des “ abitants dera tèrra ”, aqueri qu'abiten era “ tèrra coneishuda ”, ei díder, arreconeishuda per Jesucristo, Diu creador. Ven a pòner a pròva era voluntat umana e a desenmascarar er esperit rebèl deth camp “ecuménico” que designe damb eth grèc “oikomèné” era “ tèrra coneishuda ” d'aguest versículo.

Aguesta promesa sonque restaque a Jesús damb era condicion qu'era institucion presèrve era qualitat dera fe deth principi. S'eth messatge adventista a de contunhar enquiath moment dera darrèra pròva universau dera fe profetizada en aguest versículo, pas serà necessàriaments en forma institucionau. Pr'amor qu'era menaça planea en aguest messatge deth versículo 11 que seguís, enquia alavetz totauments positiu e quirnòcha per Diu. Era promesa de Jesús se harà referéncia ara sua posteridad que demorarà viua en 2030. En aguest moment, es veritables escuelhudi de 1873 auràn dormit " en Senhor " segontes Apocalipsis 14,13: " E sentí ua votz deth cèu que didie: Escriu : Bienaventurados tre ara es mòrti que morissen en Senhor! Òc, ditz er Esperit, entà que pausen des sòns trabalhs, pr'amor qu'es sues òbres les seguissen. » Se tracte, donques, d'ua dusau bienaventuranza concedida per Jesucristo ad aguest Escuelhut exemplar. Mès çò que Jesús bendice ei eth comportament demostrat pes òbres. Es eretièrs de “ Filadelfia ” reproduziràn fidèlaments, en 2030, es sues òbres, era sua fe, era sua acceptacion des vertats dades peth Diu deth cèu enes darrèrs formes qu'eth les dèc; pr'amor que sofriràn grani cambiaments enquiara fin quan era comprenença deth plan divin serà perfècta.

Era promesa adventista de Jesucristo e era sua advertencia

Versículo 11: “ Vengui lèu ”. Afèrrate A çò qu'as, entà que arrés te lhèue era corona. »

Eth messatge “ vengui lèu ” ei deth tipe adventista. Jesús confirme atau er abandon de quina auta confession que sigue religiosa. Era expectativa deth sòn retorn en glòria demorarà enquiara fin deth mon, òm des principaus critèris qu'identifiquen as sòns veritables escuelhudi. Mès eth rèste deth messatge somet ua grèu menaça: “ Restanca çò qu'as, entà que arrés te lhèue era corona. » E quién poderà lheuar-li era corona mès es sòns enemics? Donques, es sòns descendientes lescalearà identificar-les prumèr, e justaments pr'amor qu'ac an pas hèt, victimes deth sòn esperit umanista, formaràn damb eri ua aliança tre 1966.

Versículo 12: “ Ath que vencesse, li harè columna en temple deth mèn Diu, e pas gesserà jamès; Ecriuerè sus eth eth nòm deth mèn Diu, e eth nòm dera ciutat deth mèn Diu, era naua Jerusalem que descen deth cèu, deth mèn Diu, e eth mèn nòm nau. »

Enes sòns darrèri mots de benediccion dedicada as vencedors, Jesús amasse totes es imatges dera salvacion obtenguda. " Colomna en temple deth mèn Diu" signifie : un supòrt solid entà amiar era mia vertat ena mia Assemblada, es Escuelhudi. " ...E va pas a gésser mès ": era sua salvacion serà etèrna. " ...; Escriuerè sus eth eth nòm deth mèn Diu ": grauarè en eth era imatge deth caractèr de Diu perdut en Edén. " ...E eth nòm dera ciutat deth mèn Diu ": participarà dera glorificaciòn des Escuelhudi descrita en Ap.21. " ... Dera naua Jerusalem que descen deth cèu, deth mèn Diu "; Era " naua Jerusalem " ei eth nòm dera reünion des escuelhudi glorificados que s'an tornat enteramente celestiales coma es angels celestiales de Diu. Apocalipsis 21 ac descriu en ua imatge simbolica de pèires preciosas e pèrles que da testimòni dera fòrça der amor que Diu sent pes sòns redimidos dera tèrra. Era descen ena tèrra renauda entà víuer eternamente ena preséncia de Diu qu'installe aqui eth sòn tròn. "... E eth mèn nòm nau ": Jesús assòcie eth cambiament deth sòn nòm ath sòn pas dera natura terrenau ara celestial. Er escuelhut saubi, en tot demorar viu o ressuscitat, viuerà era madeisha experiéncia e arreceberà un còs celeste, glorificado, incorruptible e etèrn.

En aquest versículo, era insisténcia ena comparason damb Diu se justifique peth hèt qu'eth madeish Jesús ei trobat pes escuelhudi en sòn aspècte divin.

Versículo 13: " Eth quau a audida, sentetz çò qu'er Esperit ditz enes glèises! »

Er escuelhut compreneç era leçon, mès ei er unic que pòt comprene-la. Ei cèrt qu'aquest messatge sonque siguec preparat entà eth. Aquest messatge confirme qu'era interpretacion e compreneça des mistèris reveladi depen unicaments de Diu, que pròve e escuelh as sòns siervos.

Er adventismo oficiau des darrèri tempsi a pas aprenut era leçon e a pas estat jutjat per Jesús, ei vomitado peth sòn arrefús deth messatge dera tresau expectativa adventista .

" Vierè rapidaments " . Aférrate A çò qu'as, entà que arrés te lhèue era corona ". Malastrosaments, entad adventismo oficiau dera epòca, era fin encara ei luenh, e damb era cansadera deth temps, 150 ans dempús, era fe ja non serà era madeisha. Era advertencia de Jesús ère justificada mès pas siguec notada ne comprenuda. E en 1994, era institucion adventista perderà efectivaments era sua " corona ", ath refusar era darrèra "gran lum" profetizada per Elena G. De White, era messatgèra de Jesucristo en sòn libre "Prumèr Escrits" en capítol "Era mia prumèra vision". , Enes pagines 14 e 15: Eth següent tèxte ei un extracto d'aquestes pagines. Precisi ath delà sus eth que profetiza era destinacion dera òbra adventista e resumís en se madeish tot er ensenhament presentada pes tres Assemblades d'Apocalipsis 3: 1843-44 Sardis , 1873 Filadelfia , 1994 Laodicea .

Era destinacion der adventismo

revelat ena prumèra vision d'Elena de White

“Mentre oraba en culte familhau, er Esperit Sant pausèc sus mí e semblaue elevar-me de mès en mès peth dessús d'aguest mon d'escuror. Me dè torn entà veir as mèns frairs adventistas que demorauen en aguest mon, mès pas podí trobar-les. Alavetz ua votz me didec: “Guarde de nau, mès un shinhau mès ensús”. Guardè cap a ensús e vedí un camin estret e empinado, fòrça peth dessús d'aguest mon. Ací ei a on es adventistas auancèren cap ara ciutat santa. Darrèr d'eri, ar inici deth camin, i auie un lum brillant, qu'er angel me didec qu'ère eth clam de medianoche. Aguest lum illuminaue tot eth camin entà que es sòns pès pas empuntèssen. Jesús caminaue deuant entà guidar-les; e mentre ac guardèssen, èren a saui.

Mès lèu quauqui uns d'eri se cansèren e dideren qu'era ciutat encara ère fòrça luenh e qu'auien pensat arribar aqui abans. Alavetz Jesús les animèc en tot lheuar eth sòn glorioso braç dreit qu'emanó un lum que se neestenec sus es adventistas. Cridèren: “Aleluya! » Mès quauqui uns d'eri refusèren descaradament aguest lum, en tot díder que pas ère Diu qui les i auie guidat. Eth lum darrèr d'eri fin finala s'apagó e se trobèren en ua prigonda escuror. Empuntèren e perderen de vista tant era mèta coma a Jesús, dempús queigueren deth camin e s'enfonsèren en mon dolent de tà baish. ”.

Era istòria d'aguesta prumèra vision dada per Diu ara joena Ellen Gould-Harmon constituís ua profecia codificada tan valiosa coma es de Daniel o es der Apocalipsis. Mès entà beneficiar-mos d'eth, auem d'interpretà'c corrèctaments. Alavetz darè era explicacion.

Era expression “clam de medianoche” designe era anóncia dera venguda der espós en “era parábola des dètz vèrges” de Mateo 25:1 ath 13. Era pròva dera demora deth retorn de Crist ena primauera de 1843 e era dera tardor de 1844 constituïc eth prumèr e dusau assolidatge; conselhs, aguestes dues expectatives representen eth “prumèr lum” dera istòria plaçada “darrèr” deth grop de “adventistas deth setau dia” qu'auançauen en temps, peth camin o camin quirnòcha per Jesucristo. Entàs pionèrs adventistas, 1844 representèc era data dera fin deth mon e era darrèra data bíblica qu'eth mot profética podie prepausar as escuelhudi d'aquera epòca. Passada aguesta data finau, demorèren eth retorn de Jesús en tot pensar qu'ère imminent. Mès passèc eth temps e Jesús encara non tornaue; çò qu'evoque era vision ath díder: “trobèren qu'era ciutat ère fòrça luenh e qu'auien pensat arribar aqui abans”; ei díder, en 1844 o pòc dempús d'aguesta data. Ath delà, eth desánimo les vencec enquia qu'ath torn der an 1980 entrè dins scèna, en tot arreceber aguesta naua e gloriosa lum que bastís era tresau expectativa adventista . Aguest còp eth retorn de Jesús ei previst entara tardor de 1994 . Cèrtaments, era proclamacion d'aguest messatge sonque se hège referéncia a un microcosmos der adventismo universau plaçat en França, en Valence-sud-Rhône. Era eleccion de Diu per aguesta petita ciutat deth sureste de França a era sua explicacion. Siguec aqui a on eth Papa Pío VI moric jos custòdia en 1799, en tot complir eth hèt profetizado en Apocalipsis 13:3. Ath delà, Valéncia siguec era ciutat a on Diu establic era sua prumèra glèisa adventista en tèrra de França. Donques, ei aqui a on portèc era sua divina e gloriosa darrèr lum e, a fins de 2020, confirmi auer arrecebut constanta e fidèlaments d'eth es sues darrères e mai preciosas revelacions que presenti en aguest document. Eth microcosmos adventista valentiniano servic coma scenari universau entà complir era part relativa ath darrèr lum gloriosa ena vision dera

nòsta fraia Elena. Aquesta vision mos revèlè eth jutjament que Jesús hè sus era experiéncia viscuda en Valéncia, tresau compliment dera parábola des dètz vèrges. Jesús arreconeish ath veritable adventista peth sòn comportament cap ath lum presentat. Eth veritable adventista exprimis era sua alegror damb "Aleluya!" » ; Quirnòcha per Esperit, aumple eth sòn vasija d'òli. Peth contrari, es faussi adventistas "refusen descaradament aguest lum". Aguest arrefús deth lum divin les resulte fatal, pr'amor que Diu les avertic contra aguesta reaccion negatiua en messatges inspiradi, destinadi a eri, ath sòn messatgèr; se convertirà en veires uets, privadi der òli que produsís "eth lum" dera lutz. S'anóncie era inevitabla conseqüéncia: "eth lum qu'i auie darrèr d'eri acabe apagándose"; nèguen eth fundament basic der adventismo. Jesús aplique eth sòn principi: " Pr'amor qu'a eth que a, ath que a, se li darà e aurà en abundancia, mès ath que pas a, quitament çò qu'a li serà lheuut. Mateo 25:29." "...Feniren en tot pèrder de vista tant era mèta coma a Jesús", se tornen insensibles as messatges adventistas qu'anóncien eth retorn de Crist o, nèguen era mèta deth movement adventista consagrada en madeish nòm "Adventista"; "Dempús se perderen deth camin e s'enfonsèren en mon dolent qu'i auie dejós", en 1995 se comprometeren oficiaument damb era aliança protestante e er ecumenismo. Atau perderen a Jesús e era entrada ath cèu, qu'ère era mèta dera fe adventista. Se junheren segontes Dan.11:29, " es hipócritas ", e " es borrachos ", coma anoncièc Jesús en Mateo 24:50; causes demostrades ar inici deth trabalh.

Aué aguesti mots proféticas se complissen. Se compliren entre 1844, data deth prumèr lum "plaçada darrèr d'eri", e 1994, data deth gran lum profética refusada pera prumèra glèisa adventista establida en França, ena ciutat de Valence-sud-Rhône, que Diu utilizat entara sua demostracion. Aué, er adventismo oficiau se tròbe ena "prigonda escuror" der ecumenismo damb es enemics dera vertat, protestantes e catolics.

Setau ère : Laodicea

Era fin der adventismo institucionau: er arrefús dera tresau expectativa adventista.

Versículo 14: " Escribe ar angel dera congregación de Laodicea : Atau ditz er Amén, eth testimòni fidèu e veritable, eth principi dera creacion de Diu: "

Laodicea ei eth nòm dera setau e darrèra ère; era dera fin dera benediccion der adventismo institucionau. Aguest nòm a dues arraitzes grègues "laos, dikéia" que signifiquen: "pòble jutjat". Abans que jo, es adventistas arrevirèren: "pòble de jutjament", mès era institucion pas sabie qu'aguest jutjament començaríe damb eth, coma ensenhe 1 Pedro 4:17: " Pr'amor qu'aguest ei eth moment en qu'eth jutjament començarà pera casa de Diu. Ara plan, se comence per nosati, quin serà era fin que pas neaubedissen er evangèli de Diu? » Jesús se presente en tot díder: " Açò ei çò que ditz er Amén, eth testimòni fidèu e veritable, eth principi dera creacion de Diu: " Eth mot Amén signifie en ebrèu: en vertat. Segontes eth testimòni der apostòl Juan, Jesús ac usèc fòrça còps (25 còps), en tot repetí'c dus còps, a la debuta, abans des sues declaracions. Mès ena practica religiosa tradicionau, s'a convertit en tèrme

entara puntuacion ara fin d'oracions o declaracions. Dempús s'interprete soent en sens de "qu'atau sigue" hereditado deth catolicismo. E er Esperit utilize aguest concèpte " en vertat " entà dar ath mot Amén eth sòn doble sentut perfèctaments justificat. Laodicea Ei era ora que Jesús aufrís en eth gran lum entà illuminar pleaments es profecies preparades entara fin des tempsi. Era òbra que lieges ei pròva d'açò. Çò Que provocarà era ruptura entre Jesús e era institucion adventista oficiau ei er arrefús deth sòn lum. En ua eleccion logica e justificada, Diu sometec, entre 1980 e 1994, ar adventismo a ua pròva de fe modelada segontes eth modèl que resultèc ena pèrta des protestantes e era benediccion des pionèrs adventistas. Era pròva ja se basaue ena fe en retorn de Jesús anonciat entara primauera de 1843 e dempús entara tardor de 1844. Ath mèn còp, tre 1983, comencè a compartir ua anóncia deth retorn de Jesús entà 1994, en tot auer utilizat eth " cinc mesi " citadi en messatge dera " cincau trompeta " en Apocalipsis 9:5-10. Ar atribuir aguest tèma ara maladeta deth protestantismo de 1844, eth periòde de " cinc mesi " citadi, ei díder, 150 ans reaus, condusie enquia 1994. En tot veir sonque eth retorn de Jesucristo entà mercar era fin d'aguest periòde, e parciauments cegado per Diu En un detalh deth tèxte, defení çò que consideraue vertat divina. Dempús d'advertencias oficiaus, era institucion prononcièc eth mèn licenciamient en noveme de 1991; açò, quan encara mancauen tres ans entà provar e desmentir es mies anóncies. Sonque mès tard, ath torn de 1996, me demorèc clar eth veritable significat d'aguesta experiéncia. Es mots prononciadi per Jesús ena sua carta a " Laodicea " acabauen de complir-se e aquerien ara un significat precís. En 1991, es adventistas tibios ja non estimauen era vertat tant coma en 1873. Eth mon modèrne tanben les a afeblidi ath sedusir-les e guanhar-se es sòns còrs. Coma en l'ère de " Éfeso ", er adventismo oficiau a perdut eth sòn " prumèr amor ". E Jesús " li lhèue eth candelero e era corona ", pr'amor que tanpòc era ja ei digna d'açò. Ath lum d'aguesti hèts, eth messatge se torne luminoso e clar. Eth mot " Amén " confirme era exigéncia dera vertat completa e era fin d'ua relacion bendita. Eth " testimòni fidèu e veritable " refuse ar Escuelhut desleiau e mentiroso. " Eth principi dera creacion de Diu ", per tant creador, ven a barrar colectivamente era intelligéncia des indignes e a daurir individualmente era des sòns escuelhudi as vertats contengudes e amagades ena istòria deth Génesis. Ath madeish temps, ar evocar " eth principi dera creacion de Diu " qu'assòcie ath mot " Amén ", er Esperit confirme un retorn finau fòrça pròplèu de Jesucristo: " lèu ". Maugrat açò, encara passaràn 36 ans entre 1994 e 2030, data dera fin dera umanitat ena Tèrra.

Tibieza Mortau

Versículo 15: " Coneishi es tues òbres. Sabi que pas ès ne heireda ne cauda. Qu'ages heired o calor! »

Era direccion informau ei dirigida ara institucion. Aguest ei eth frut des religions heredadas de pairs a hilhs e hilhes, a on era fe se torne tradicionau, formalista, rutinaria e temerosa de tot çò de nau; er estat que Jesús ja non pòt en eth bendecirla quan a tant lum naua entà compartir damb era.

Versículo 16: " Pr'amor qu'ès tibio, e pas heired ne caud, te vomitaré dera mia boca. »

Era observacion siguec hèta per Jesús en noveme de 1991, quan eth profèta qu'amiaue eth sòn messatge siguec destituït deth sòn cargue pera institucion oficiau. Ena primauera de 1994 serà vomitada, coma anoncièc Jesús. Era madeisha dèc pròva d'açò ar entrar, en 1995, ena

aliança ecuménica organizada pera Glèisa catolica, a on se junhec as protestantes rebèls, donques qu'ara compartís era sua maladeta.

Illusions enganholes basades en eretatge espiritual

Versículo 17: “ Pr'amor que didetz: Sò ric, sò enriqueit e de bric è besonh, e pr'amor que pas sabetz qu'ètz desgraciadi, miserables, praubes, cècs e desnudos ” ,

“... rica ”, ère era adventista elegida en 1873, e es nombroses revelacions dades a Elena G. De White l'enriquiren espiritualmente encara mè. Mès a nivèu profético, es interpretacions dera epòca rapidaments demorèren obsoletes, coma corrèctaments pensèc Jaime White, er espòs deth messatgèr deth Senhor. Jesucristo, Eth Diu viu, dessenhèc es sues profecies entath sòn perfècte e impecable compliment finau. Per açò eth pas deth temps, que pòrte enòrmes cambiaments en mon, justifique un cuestionamiento permanent des interpretacions arrecebudes e ensenhades. Era benedicción deth Senhor ei reservada; Jesús didec: “ ath que sauvarà es mies òbres enquiara fin ”. Maugrat açò, en 1991, data deth sòn arrefús ath lum, era fin encara ère luenh. Per tant, auie d'èster atenta a quin nau lum que sigue prepausada peth Senhor pes mejans qu'eth madeish escuelhesse. Quin contrast entre es illusions dera institucion e er estat en que Jesús la ve e la jutge! De toti es tèrmes citadi, eth mot “ despolhi ” ei eth mè grèu entà ua institucion, pr'amor que signifie que Jesús retirèc d'era era sua justícia etèrna, ei ena sua boca, ua senténcia de mòrt e era mòrt dusau deth jutjament finau; segons aquerò qu'ei escrit en 2 Cor.5:3: “ Atau gemimos en aguesta botiga, en tot desirar revestir-mos dera nòsta abitada celestial, damb tau que sigam trobadi vestidi e pas desnudos . »

Eth conselh deth testimòni fidèu e veritable

Versículo 18: “ T'aconselhi que de jo crompes aur provat en huec, entà que t'enriquisques, e vestiduras blanques entà vestir-te, e entà que pas se manifèste era vergonha dera tua desnudez, e unguento entà ungir es tòns uelhs, entà que pogues veir. »

Dempús des conclusions de 1991, era institucion encara disposaue de tres ans entà esmendar-se e produsir eth frut der arrepenimiento que pas arribèc. E peth contrari, es sòns ligams damb es protestantes queigudi s'an enfortit enquiath punt de signar ua aliança oficiau publicada en 1995. Jesús se presente coma eth comerçant exclusiu dera veritabla fe, eth “aur provat a huec ” dera pròva. Era evidéncia dera sua condemne dera glèisa apareish ena abséncia des “ vestiduras blanques ” qu'es sòns pionèrs neèren “ dignes ” en Apocalipsis 3:4. Damb aguesta comparason, Jesús illustre eth hèt que, abans de 1994, sometec as adventistas de “ Laodicea ” a ua expectativa adventista identica que liprecediren ada eth as dates de 1843 e 1844; entà pòner a pròva era fe enes tres experiéncias, coma s'ensenhe en messatge dirigit en 1844 as adventistas de “ Sardis ”. En ua actitud barrada e rebèla, era institucion pas podie compréner çò que Jesús li retrège; era ère “ cèga ”, coma es fariseos deth ministèri terrenau de Jesús. Donques, pas podie compréner era invitacion de Crist a crompar “ era pèrta de gran

prètz " dera parábola de Mateo 13:45-46 que definís eth quadre der estandard de vida etèrna requerida per Diu revelat en aguest versículo 18 d'Apocalipsis 3. .

Eth cridat misericordioso

Versículo 19: “ Jo reprendo e puniment a toti es quaus estimi. Per tant, sabi celoso e arrepientete. »

Eth puniment ei entad aqueri a qui Jesús estime enquia qu'es vomite. Eth cridat hèt, ua invitacion ar arrepentimiento, pas siguec atengut. E er amor pas se hereda, se guanhe damb era dignitat. Endurecida Era institucion, Jesús lance ua crida individuau en tot díder as candidats ara vocacion celestial:

Eth cridat universau

Versículo 20: “ È ací, jo sò ara pòrta e cridi. Se quauqu'un sent era mia votz e daurís era pòrta, entrarè ada eth e soparè damb eth, e eth amb ieu ”.

En Apocalipsis, eth mot " pòrta " apareish en Apocalipsis 3:8, ací en Apocalipsis 3:20, en Apocalipsis 4:1 e en Apocalipsis 21:21. Rev.3:8 mos arrebrebe qu'es pòrtes daurissen e barren er accèss. Se convertissen atau en simbèu des pròves dera fe que daurissen o barren er accèss a Crist, ara sua justícia e ara sua gràcia.

En aguest versículo 20, eth mot “ pòrta ” aquerís tres significats desparièrs mès complementaris. Soslinhe ath madeish Jesús: “ Jo sò era pòrta . Juan 10:9”; era pòrta deth cèu se dauric en Apocalipsis 4:1: “ Se dauric ua pòrta en cèu. » ; E era pòrta deth còr uman que Jesús liven ada eth a cridar entà convidar ar escuelhut a daurir-li eth sòn còr entà dar-li pròva deth sòn amor.

Basta Qu'era sua creatura dauritz eth sòn còr ara sua vertat revelada entà que sigue possibla junhe comuniòn intima entre eth e eth sòn divin creador. La sope se compartís pera tarde, quan arribe era net entà póner fin ath trabalh deth dia. Era umanitat lèu entrarà dins aguest tipe de net “ a on ja arrés poderà trabalhar”. (Juan 9:4)”. Era fin deth temps de gràcia congelará entà tostemp es darrères opcions religioses des èssers umans, òmes e hemnes egalaments responsables e estrictaments complementaris en plano dera carn.

Comparat damb eth messatge de Filadelfia, er escuelhut ei dins l'ère laodicense , ena iminencia deth retorn de Jesucristo. Era “ pòrta daurida en cèu ” se daurirà coma continuament d'aguest messatge en Apocalipsis 4:1.

Era exhortación fin der Esperit

Ath ganhador individuau, Jesús declare:

Versículo 21: “ Ath que vencesse, li concedirè sèr-se amb ieu sus eth mèn tròn, atau coma jo vencí e me seiguí damb eth mèn Pair sus eth sòn tròn. »

Anóncie atau era activitat deth jutjament celestial que seguís ad aguest messatge e que serà eth tèma d'Apocalipsis 4. Mès aguesta promesa sonque ac compromet damb un guanhador vertadièraments escuelhut.

Versículo 22: “ Eth quau a audida, sentetz çò qu'er Esperit ditz enes glèises! »

Eth tèma des “ cartes ” fenís damb aguest nau fracàs institucionau. Eth darrèr, pr'amor que tre ara eth lum serà amiada per un òme inspirat, dempús per un petit grop. Se transmetrà individualmente, de persona a persona e a traucès d'Internet, qu'eth madeish Jesús dirigrà en tot conduir as sòns escuelhudi cap ara hònt de difusion des sues darrères vertats, tan sagrades coma era sua persona divina. D'aguesta manèra, dondequiera que sigue dins era tèrra: “ Eth quau a audida, sentetz çò qu'er Esperit ditz as assemblades!” »

Eth següent tèma aurà coma contèxt eth milenio celestial deth jutjament des impíos amiat a tèrme pes sants. Tot eth tèma se base en ensenhaments escampadi en Apocalipsis 4, 11 e 20. Mès Apocalipsis 4 confirme claraments eth contèxt celestial d'aguesta activitat que cronològicamente seguís ara darrèra epòca des Escuelhudi terrenaus.

Apocalipsis 4 : Jutjament Celestial

Versículo 1: “ Dempús d'açò guardè, e è ací ua pòrta daurada en cèu . Era prumèra votz que sentí, coma son de trompeta , que me parlèc, didec: Puge ací , e te mostrarè çò que succedirà en futur .

Ath díder: " Era prumèra votz que sentí, coma son de trompeta ", er Esperit definís eth messatge d'aguesta ère " laodicense " coma aqueth que litransportèc ada eth a Juan en Apocalipsis 1:10: " Jo ère dins er esperit dins eth dia deth Senhor, e sentí darrèr de jo ua grana votz, coma eth son d'ua trompeta ". Laodicea Ei, per tant, l'ère cuyo fin ei mercada per eth “ dia deth Senhor ”, eth deth sòn gran retorn glorioso.

Segontes es sòns mots, er Esperit apiege fermemente era idèa dera succession d'aguest tèma damb eth messatge de Laodicea . Aguesta aclaración ei importanta, pr'amor qu'era institucion jamès a pogut demostrar as sues oponentes es sues doctrines deth jutjament celestial. Aué dongui pròva d'açò, possibla mercés ara corrècta definicion des dates adjuntes as messatges des cartes d'Apocalipsis 2 e 3. Entre Laodicea e Apocalipsis 4, damb era “ setau trompeta ” d'Apocalipsis 11, Jesús Lheuèc ath diable e as òmes rebèls eth sòn “ domeni sus eth reiaume deth mon ” terrenau. Damb “ era cuelhuda ” d'Apocalipsis 14, a amiat as sòns

escuelhudi ath cèu e les confie eth prètzhèt de jutjar damb eth era vida terrenau darrèra des impíos mòrti. Ei alavetz quan “ eth quau vencesse regirà as nacions damb encalhe de hèr ”, coma s'anóncie en Apocalipsis 2:27. S'es perseguidores siguessen, coma jo, assurances dera destinacion que les ei reservat, pas i a dobte que modificarien eth sòn comportament. Mès ei justaments eth sòn herotge desir d'ignorar quinsevolhe advertencia çò que les amie as pejors accions e atau preparen entà se madeishi eth peyor puniment que pas pòt reproduir-se enes condicions terrenaus actuaus. Tornem alavetz ath tèxte d'aguest capítol 4. “ Era prumèra votz que sentí, coma son de trompeta, e que me parlèc, didec: Puge ací, e te mostrarè çò qu'a de succedir en futur ”. Juan se hè referéncia ath versículo 10 d'Apocalipsis 1: “ Jo ère dins er Esperit dins eth dia deth Senhor, e sentí darrèr de jo ua grana votz, coma son de trompeta ”. Aguest tèma deth retorn de Crist en glòria ja se mencione en versículo 7 a on ei escrit: “ È ací, eth ven damb es bromalhs. E tot uelh ac veirà, e mai es quaus ac traspassèren; e totes es tribus dera tèrra haràn düèl per eth. Òc. Amén! » Era connexion suggerida d'aguesti tres tèxtes confirme eth contèxt gloriós fin deth dia deth retorn deth Senhor Jesús, tanben cridat Miguel pes sòns iniciadi escolhudi e es sòns angels fidèus. Se se compare era votz de Jesús damb ua trompeta , ei pr'amor que, coma aguest estrument sonor des armades, deuant des sues armades angelicales celestiales, Jesús hè sonar es sues tropes entà lançar-se ath combat. Ath delà, coma òm trompeta , era sua votz a pas deishat d'avertir as sòns escolhudi entà preparar-les ara victòria, coma eth madeish vencec eth pecat e era mòrt. Ar evocar aguest mot “ trompeta ”, Jesús mos mòstre eth tèma mès misteriós e important de tota era sua Revelacion. E ei cèrt qu'entà es sòns darrèri servidors, aguest tèma amagaue ua pròva eliminatòria. Ací, en Apocalipsis 4:1, era scèna descrita ei incomplèta pr'amor que sonque apunte as sòns escolhudi a qui ven a salvar dera mòrt. Eth comportament des dolenti en aguest madeish contèxt se descriuerà en Apocalipsis 6:16 en aguesti tèrmes reveladores: “ E dideren as montanhes e as peñas: Quètz sus nosati, e amagatz-mos dera cara que neei seigut sus nosati”. Eth tròn, e deuant era ira der anhèth; pr'amor qu'a arribat eth gran dia dera sua ira, e quién poderà resistir? » Ad aguesta qüestion suspenuda, aparentaments, sense responsa, Diu presentarà en capítol 7 que seguís ad aqueri que pòden resistir: es escolhudi sageradi simbolizadi peth nombre 144.000, ua multitud de 12 ath quarrat, o 144. Mès eth sonque es escolhudi que demorèren viui. Ath retorn de Crist actue aqui. Ara plan, en aguest contèxt d'Apocalipsis 4, er arrebatamiento ath cèu tanh tanben as escolhudi que moriren des d'Abel, a qui Jesús ressuscite entà dar-les tanben ada eri era recompensa prometuda pera sua fe: era vida etèrna. Tanben, quan Jesús li didec a Juan: “ Puge ací! ”, Er Esperit sonque antcipe, a trauès d'aguesta imatge, era ascensió cap ath reiaume celestial de Diu de toti es escolhudi redimidos pera sang de Jesucristo. Aguest ascens ath cèu mèrque era fin dera natura terrenau umana, es escolhudi ressuscitaràn de manèra similara as angels fidèus de Diu, cossent damb es ensenaments de Jesús en Mateo 22:30. S'acabèc era carn e era sua maladeta, les dèishen enreire sense arrepenimiento. Aguest moment dera istòria umana ei tan deseable que Jesús ac arrebrebe continualaments ena sua revelacion des de Daniel. Coma era tèrra, maldita per colpa der òme, es veritables escolhudi anhelan era sua desliurança. Eth versículo 2 sembla copiat d'Apocalipsis 1:10; de hèt, er Esperit confirme damb mès fòrce era connexion des dus que se hèn referéncia ath madeish eveniment ena istòria deth projècte de Diu, eth sòn retorn en sòn " gran dia " profetizado en Apocalipsis 16:16.

Versículo 2: “ Immediataments siguí dins er esperit. E è ací i auie un tròn en cèu, e en tròn ère òm seigut ”.

Coma ena experiéncia de Juan, era pujada des escuelhudi a eth " cèu " " es deleita en esperit " e son projectadi ena dimension celestial que demore perpetuamente inaccessible as òmes, pr'amor qu'aquiu Diu reina e ei visibla.

Versículo 3: “ Eth quau ère seigut semblaue ua pèira de jaspe e sardónice; e eth tròn ère entornejat per un arc iris coma era esmeralda ”.

Aquiu se tròben tèsta ath tròn de Diu, que se sè en eth gloriosamente er unic Diu creador. Aquesta indescriptible glòria celestial s'exprimís, maugrat açò, en pèires preciosas qu'es òmes lison ada eth sensibles. Es “ pèires de jaspe ” aquerissen aspèctes e colors fòrça desparières, en tot representar atau era multiplicidad dera natura divina. De color ròia, era “ sardoína ” se li semble. “ Er arcoíris ” ei un fenomèn naturau qu'a tostemp estonat ar òme, mès encara ei de besonh arrebrebar era sua origina. Sigüec era senhau deth pacte que Diu prometec per eth ara umanitat jamès mès destrüir-la damb es aigües deth diluvio, segontes Gén.9:9 ath 17. Ath delà, cada viatge qu'era ploja se tròbe damb eth solei, imatge simbolica de Diu, er arc iris, semble tranquillizar as sues creatures terrenaus. Mès ar evocar eth diluvio des aigües, Pedro arrebrebe qu'en plan divin ei un “ diluvio de huec e azufre ” (2 Pedro 3:7). Justaments, deuant aguest “ diluvio de huec ” exterminador, Diu organize, en sòn cèu, un jutjament des dolenti, cuyos jutges seràn es escuelhudi redimidos e Jesús, eth sòn Redentor.

Versículo 4: “ Ath torn deth tròn vedí vint-e-quate tròns , e enes tròns èren seigudi vint-e-quate ancianos , vestidi de vestiduras blanques, e damb coronas d'aur enes sues caps ”.

Ací donques, simbolizadi per 24 ancianos , es redimidos des dues ères proféticas se revèlen segontes eth següent principi: entre eth 94 e 1843, era fundacion des 12 apostòls; entre 1843 e 2030, er Israèl espiritau “Adventista” des “ 12 tribus ” sagerèc damb eth “ sagèth de Diu ”, en setau dia dissabte , en Apo.7. Aquesta configuracion serà confirmada, en Apocalipsis 21, ena descripcion dera “ Naua Jerusalem que descen deth cèu ” entà establir-se ena tèrra renauda; es “ 12 tribus ” son representades per “ 12 pòrtes ” en forma de 12 “ pèrles ”. Eth tèma deth jutjament se definís en Apocalipsis 20:4, a on liegem: “ E vedí tròns; ja es quaus èren seigudi aqui se les dèc poder entà jutjar . E vedí es anmes que neuien estat decapitados a causa deth testimòni de Jesús e a causa deth mot de Diu, e que pas neuien adorado ara bèstia ne ara sua imatge, e auien pas arrecebut era mèrca enes sues tèstes ne enes sues mans. Reviueren e reinaron damb Crist mil ans ”. Eth reinatge der escuelhut ei un reinatge de jutges. Mès a quién jutjam? Apocalipsis 11:18 mos da era responsa: “ Es nacions s'enojaron; e a vengut era tua ira, e a arribat eth temps de jutjar as mòrti , e de recompensar as tòns siervos es profètes, es sants e es quaus temen eth tòn nòm, as petiti e as grani, e de destrüir que lidestrüissen ada eth era tèrra ”. En aguest versículo, er Esperit arrebrebe era succession de tres tèmes reveladi entath temps dera fin: "era sièisau trompeta " entà " es nacions airadas ", eth temps des " sèt darrères plagues " pr'amor que " a vengut era vòsta ira ", e eth jutjament celestial de “ mil ans ” pr'amor que “ a arribat eth temps de jutjar as mòrti ”. Era fin deth versículo establís eth programa finau que se complirà mejançant eth jutjament finau deth lac de huec e azufre que destruirà as impíos. Toti participaràn ena dusau suggeric era resurrecció , ara fin des “ mil ans ”, segontes Apocalipsis 20,5: “ Es auti mòrti pas tornèren ara vida enquia

que se compliren es mil ans ". Er Esperit mos da era sua definicion des dolenti: " es quaus destruïssen era tèrra ". Darrèr d'aguesta accion ei " eth peccat devastador o desolador " citat en Dan.8:13; peccat que cause mòrt e desolacion dera tèrra ; qui amièc a Diu a liurar eth cristianisme ath cruscèl regim papal roman entre 538 e 1798; que liure a un tèrç des òmes ath huec nuclear dempús o en 2021. Arrés aurie imaginat que, des deth 7 de març de 321, era transgressión deth sant dissabte deth veritable setau dia portarie tantes conseqüències terribles e tragiques. Es 24 ancianos sonque se diferèncien a nivèu deth decret de Daniel 8:14, pr'amor qu'an en comun que son salvos pera madeisha sang de Jesucristo. Per açò, consideradi dignes, segontes Apocalipsis 3:5, toti vestissen es " vestiduras blanques " e era " corona de vida " prometuda as vencedors ena batalha dera fe, en Apocalipsis 2:10. Eth " aur " des coronas simbolize era fe purificada pera pròva segontes 1 Pedro 1:7.

En aquest capítol 4, eth tèrme " seigut " apareish 3 còps. En tot èster eth nombre 3 simbèu de perfeccion, er Esperit place aquest tèma deth jutjament deth setau milenio jos eth signe dera pòsa perfècta des conquistadores, coma ei escrit: " Sè-te ath mèn diestra enquia que pone as tòns enemics per estrado des tòns pès". " Sau.110:1 e Mateo 22:44. Eth e es quaus se sèn son dins pòsa e per aquesta imatge, er Esperit presente plan, eth setau milenio, coma eth gran Sabbat o pòsa profetizado, des dera creacion, pera pòsa santificado deth setau dia des nòstes setmanes.

Versículo 5: " Deth tròn gessen relampits, votzes e trons. Deuant eth tròn cremen sèt lutzes de huec, que son es sèt esperits de Diu " .

Es manifestacions que " gessen deth tròn " s'atribuïssen dirèctaments ath madeish Diu creador. Segontes Éxodo 19:16, aquesti fenomèns auien ja mercat, ena terror deth pòble ebrèu, era preséncia de Diu ena montanha Sinaí. Per tant, aquest suggeriment arrebrembe eth papèr qu'exercirà es dètz mandamientos de Diu en aquesta accion de jutjament des impiós mòrti. Aquest recordatorio evoque tanben eth hèt que, invisible a risc dera mòrt inevitabla des sues creatures en passat, Diu, qu'a pas cambiat de natura, ei vist sense perill pes sòns escuelhudi redimidos, ressuscitadi e glorificados. Atencion ! Aquesta breve frasa, ara interpretada, se convertirà en ua hita ena estructura deth libre Apocalipsis. Cada viatge qu'apareish, eth lector a de comprèner qu'era profecia evoque eth contèxt der inici deth jutjament deth setau milenio que serà mercat pera intervencion dirècta e visibla de Diu en Miguel, Jesucristo. D'aguesta manèra, era estructura de tot eth libre mos aufrirà successius panorames de l'ère crestiana jos desparièrs tèmes separadi per aquesta expression clau: " sigueren relampits, votzes e trons ". Ac trobaram en Apocalipsis 8:5 a on s'agrega " un tèrratrem " ara clau. Separarà eth tèma dera perpetua intercesión celestial de Jesucristo deth tèma des trompetas . Dempús, en Apocalipsis 11:19, s'agregarà ara clau " fòrta granizo ". Era explicacion apareisherà en Apocalipsis 16:21 a on aquest " gran granizo " barre eth tèma dera setau des sèt darrères plagues de Diu . Atau madeish, " eth tèrratrem " se convertís, en Apocalipsis 16:18, en " un gran tèrratrem ". Aquesta clau ei fonamentau entà aprèner a manejar es ensenhaments deth libre Apocalipsis e comprèner eth principi dera sua estructura .

En tot tornar ath nòste versículo 5, notam que, plaçades aquest còp " deuant eth tròn ", i a " sèt lutzes de huec alugat ". Simbolizen es " sèt esperits de Diu ". Eth numeròti " sèt » simbolize era santificación, ací, era der Esperit de Diu. Ei a traùs deth sòn Esperit que conten

tota vida que Diu contròtle totes es sues creatures; eth ei dins eri e les place “ deuant eth sòn tròn ”, pr'amor que les creèc liures, tèsta a eth. Era imatge des “ sèt lutzes alugades ” simbolize era santificaciòn deth lum divin; eth sòn lum perfècte e intens elimine tota possibilitat d'escuror. Pr'amor que pas i a lòc entàs tenèbres ena vida etèrna des redimidos.

Versículo 6: “ Encara i a deuant eth tròn ua mar de veire, coma veire. Al mitan deth tròn e ath torn deth tròn, i a quate èssers viuenti plei d'uelhs per deuant e per darrèr ”.

Er Esperit mos parle en sòn lenguatge simbolic. Qué ei “ abans deth tròn ” designe as sues creatures celestiales qu'assistissen mès pas participen en jutjament. En granes quantitats, aguesti aquerissen era aparència d'ua mar cuya pureza de caractèr ei tan pura qu'ac compare damb eth veire . Aguest ei eth caractèr basic des creatures celestiales e terrèstres qu'an demorat fidèles ath Diu creador. Dempús er Esperit invoca d'aute simbèu que tanh a Diu, al mitan deth tròn , e as sues creatures celestiales d'auti mons e autes dimensions, ath torn deth tròn ; ath torn designe creatures escampades jos eth guardar deth Diu seigut sus eth tròn . Era expression “ quate èssers viuenti ” se hè referéncia ar estandard universau d'èssers viui. Era multitud d'uelhs se justifique damb eth mot multitud, e era sua posicion “ deuant e darrèr ” simbolize diuèrses causes. En prumèr lòc, les da ad aguesti èssers viui ua aparència multidireccional e multidimensional. Mès mès espiritualmente, era expression “ abans e darrèr ” se hè referéncia ara lei divina grauada damb eth dit de Diu ena montanha Sinaí, enes quate cares des dues taules de pèira. Er Esperit compare era vida universau damb era lei universau. Ambdús son òbra de Diu que graue ena pèira, ena carn o enes esperits, era nòrma dera vida perfècta entara felicitat des sues creatures qu'ac comprenen e ac estimen. Aguestes multitudes d'uelhs obsèrven e seguissen damb passion e compasiòn çò que succedís ena tèrra. En 1 Cor.4:9, Pablo declare: “ Pr'amor que me semble que Diu mos a hèt a nosati, es apostòls, es darrèri des òmes, condemnadi en cèrta manèra a mòrt, donques qu'auem estat un espectacle entath mon, entàs angels e as òmes ”. Eth mot " mon " en aguest versículo ei eth mot grèc "cosmos". Ei aguest cosmos eth quau definisqui coma mons multidimensionales. Ena tèrra es escuelhudi e es sues batalhes son seguides per espectadors invisibles que les estimen damb eth madeish amor divin revelat per Jesucristo. S'alegren dera sua alegror e ploren que ploren damb eth pr'amor qu'era luta ei fòrça dura e angustiosa. Mès aguest cosmos designe tanben en mon incrédulo coma en pòble roman, espectador dera tuada de crestians fidèus enes sòns sables.

Apocalipsis 5 mos presentarà aguesti tres grops d'espectadors celestiales: es quate èssers viuenti, es angels e es ancianos , toti victoriosos, junhudi jos eth guardar amorós deth gran Diu creador pera eternidad.

Eth ligam que connècte era “ multitud d'uelhs ” damb era lei divina ei dins eth nòm “ testimòni ” que Diu da ara sua lei des dètz mandamientos. Arrebrembam qu'aguesta lei se sauvaue en “eth lòc sant” reservat exclusivaments entà Diu e proïbit as òmes excepto pendent era hèsta d'eth “Dia dera Expiaciòn”. Era lei demorèc damb Diu coma un " testimòni " e es sòns " dus taules " daràn un dusau significat as " dus testimònis " simbolic citadi en Apocalipsis 11:3. » En aguesta leçon, era “ multitud d'uelhs ” revèle era existéncia d'ua multitud de testimònis invisibles que presencièren es eveniments terrenaus. En pensament divin, eth mot testimòni ei inseparable deth mot fidelitat. Eth mot grèc “martus” arrevirada coma “martira”

ac definís perfectaments, pr'amor qu'era fidelitat qu'exigís Diu pas a limits. E coma minim, un "testimòni" de Jesús a d'aunorar era lei divina des sues dètz mandamientos que Diu ac compare damb eth e ac jutge.

Profecies dera LEI DIVINA

Daurisqui ací un parentèsi, entà evocar eth lum divin arrecebuda ena primauera de 2018. Se tracte dera lei des dètz mandamientos de Diu. Er Esperit m'amièc a encuedar-me dera importància dera següenta aclaración: " Moisés tornèc e descenec dera montanha damb es dues taules deth testimòni ena man; es taules èren escrites d'ambdús costats , èren escrites d'un costat e der aute costat . Es taules èren òbra de Diu, e era escritura ère escritura de Diu grauat enes taules (Éxodo 32:15-16)". A la debuta m'estonèc qu'arrés auesse agut en compde aguesta aclaración qu'es taules originaus dera lei èren segontes eth escrites enes sues quate cares, ei díder, " anverso e reverso " coma " es uelhs des quate èssers viuenti " deth vèrs anterior estudiat. Aguesta aclaración insistentaments citada auie ua arrason qu'er Esperit me permetec descorbir. Originalmente, Tot eth tèxte ère distribuït de manèra uniforme e equilibrada enes quate costats des dues taules de pèira. Eth front deth prumèr mostraue eth prumèr mandamiento e era mitat deth dusau; era sua esquia amiaue era dusau part deth dusau e era totalitat deth tresau. Ena dusau taula, eth front mostraue era cramba mandamiento complèt; en reverso èren es darrèri sies mandamientos. En aguesta configuracion, es dus costats visibles mos presenten eth prumèr mandamiento e eth dusau, pera mitat, e era cramba que se hè referéncia ara pòsa santificado deth setau dia. Un guardar ad aguestes causes destaque aguesti tres mandamientos que son senhaus de santidad en 1843, quan eth dissabte siguec restaurat e requerit per Diu. En aguesta data, es protestantes sigueren victimes deth dimenge roman hereditari. Es conseqüències dera eleccion adventista e dera eleccion protestante se mostraràn en reverso des dues taules. Semble que, sense respècte ath dissabte, des de 1843, tanben s'a transgredido eth tresau mandamiento: " Eth nòm de Diu ei prenut en vano ", literalaments " falsamente ", per qui çò invocan sense era justícia de Crist o dempús de la 'è perduda. Renauissen atau era falta cometuda pes josivi cuya pretension d'apartier a Diu ei revelada coma mentida per Jesucristo en Apocalipsis 3:9: " es dera sinagoga de Satanás, que se diden josivi e pas ac son, mès que mentissen". ." En 1843, aguest ère eth cas des protestantes, eretièrs des catolics. Mès abans deth tresau mandamiento, era dusau part deth dusau revèle eth jutjament que Diu emet sus es dus principaus partits opausadi. As eretièrs protestantes deth catolicismo roman, Diu les ditz: " Jo sò un Diu celoso, que punís era iniquidad des pairs sus es hilhs enquiara tresau e quatau generacion que m'odian "; per desgràcia entà eth, er adventismo oficiau " vomitado " en 1994 necompartirà era sua sòrt; mès tanben ditz, ara inversa, as sants que salvaràn eth sòn sant dissabte e eth sòn lum profética des de 1843 enquia 2030: " e qu'auràn misericòrdia enquia mil generacions que me neestimen e sauen es mies mandamientos ". Eth nombre " mil " citat evoque sutilmente es " mil ans " deth setau milenio d'Apocalipsis 20 que seràn era recompensa des vencedors escuelhudi qu'an entrat dins era eternidad. Sorgís d'auta leçon.

Privadi dera ajuda der Esperit Sant de Jesucristo, es protestantes e adventistas, abandonadi successivaments per Diu en 1843 e 1994, pas poderàn aunorar es darrèri sies mandamientos escrits en reverso dera taula 2, includit er anverso. Dedicat ara divina pòsa deth setau dia. Per d'auta part, es observaires d'aguesta pòsa obtieràn era ajuda de Jesucristo entà aubedir aguesti mandamientos que se hèn referéncia as déuers der òme cap ath sòn prójimo uman. Es òbres de Diu, des deth liurament des taules dera lei a Moisés, cruben un significat, un papèr e un emplec tan estonant coma inesperat en temps dera fin, en 2018. E eth messatge dera restauracion deth dissabte ei atau enfortit e confirmat peth Diu Todopoderoso Jesucristo.

Ací ei ara era forma dins qu'apareishen es dètz mandamientos.

Taula 1 – Tèsta: prescripcions

Diu se presente

“ Jo sò Jehová eth vòste Diu, que vos treiguí dera tèrra d'Egipte, de casa de servitud ”. (Son includidi toti es escuelhudi rescatadi deth pecat e sauvadi pera sang expiatoria vessada per Jesucristo; era casa d'esclavitud ei eth pecat; eth frut imitado deth diable).

1er mandamiento: pecat catolic des de 538, protestante des de 1843 e adventista des de 1994) .

“ Pas ages d'auti dius deuant mí ”.

2º mandamiento: 1ª part : Pecat catolic des de 538.

“ Pas te hèsques cap imatge talhada, ne representacion quauqu'ua, des causes que son enús dins eth cèu, e tà baish dins era tèrra, e dins es aigües jos era tèrra. Pas vos inclinetz deuant eri, ne les servigatz; ”.

Taula 1 – Esquia: Es conseqüéncias

2don mandamiento : 2da part .

“... Pr'amor que jo, YaHWÉH, eth tòn Diu, sò Diu celoso, que punisqui era iniquidad des pairs sus es hilhs enquiara tresau e quatau generacion que me neaborrissen, (Catolics des de 538; Protestantes des de 1843; Adventistas des de 1994) e que hè misericòrdia enquia mil generacions que m'estimen damb eth e sauen es mies mandamientos . (Adventistas Deth setau dia, des de 1843; eth darrèr, des de 1994).

3er mandamiento: transgredido per catolics des de 538, protestantes des de 1843 e adventistas des de 1994).

“ Pas prenes falsamente eth nòm de Jehová eth tòn Diu; pr'amor que YaHWÉH pas deisharà impune ath que prene eth sòn nòm en faus . »

Taula 2 – Tèsta: prescripcion

Quatau mandamiento: eth sòn transgresión per part dera Assemblada Crestiana des de 321 ac convertís en “ peccat devastador ” de Dan.8:13; a estat transgredido pera fe catolica des de 538, e pera fe protestante des de 1843. Mès a estat aunorat pera fe adventista deth setau dia des de 1843 e 1873.

“ Acordatz-vos deth dia de pòsa entà santificarlo. Trabalhe sies dies e hè tot eth tòn trabalh. Mès eth setau dia ei dissabte de Jehová eth tòn Diu; pas hèsques cap trabalh, ne tu, ne eth tòn hilh, ne era tua hilha, ne eth tòn òme, ne eth tòn sierva, ne eth tòn bestial, ne er estrangèr que sigue dins es tues pòrtes. Pr'amor qu'en sies dies hec Yahweh es cèus, era tèrra, era mar e tot çò qu'en eri i a, e pausèc en setau dia; per tant, Yahweh bendijo eth dia deth dissabte e çò santificó . »

Taula 2: Inversa: es conseqüéncias : Agustèi darrèri sies mandamientos an estat transgredidos pera fe crestiana des der an 321; pera fe catolica des de 538; pera fe protestante, des de 1843 , e pera fe adventista “ vomitada ” en 1994. Mès son respectadi ena fe adventista deth setau dia quirnòcha per Esperit Sant de Jesucristo, des de 1843 e 1873; es “darrèri” des de 1994 enquia 2030.

5to mandamiento

“ Aunore ath tòn pair e ara tua mair, entà que es tòns dies s'alonguen ena tèrra que Jehová eth tòn Diu te da. »

6to mandamiento

“ Pas auciràs . Pas cometes assassinat ”. (Deth tipe crim villano assassinat o en nòm dera religion faussa)

7mo mandamiento

“ Pas cometes adulterio. »

Ueitu mandamiento

“ Pas panes. »

Nauu mandamiento

“ Pas digues faus testimòni contra eth tòn prójimo . »

Decim mandamiento

“ Pas cobeges era casa dera tua prójimo; Pas cobeges era hemna dera tua prójimo, ne era sua siervo, ne era sua sierva, ne eth sòn bòu, ne eth sòn ase, ne bric que sigue deth tòn prójimo. »

Barri ací aguest parentèsi sublime e de vitau importància.

Versículo 7: “ Eth prumèr èster viuent ei coma un leon, eth dusau èster viuent ei coma un becerro, eth tresau èster viuent a cara d'òme, e era cramba èster viuenta ei coma ua agla que vòle ”.

Didem-ac immediataments: aguesti son solets simbèus. Eth madeish messatge se presente en Ezequiel 1:6 damb variacions ena descripcion. I a quate animaus identics, cadun damb quate cares desparières. Ací encara auem quate animaus, mès cadun a ua soleta cara, desparièra enes quate animaus. Per tant, aguesti monstres pas son reaus, mès eth sòn messatge simbolic ei sublime. Cadun d'eri presente un estandard de vida universau etèrna que tanh, coma auem vist, a Diu madeish e as sues creatures universaus multidimensionales. Qui encarnó ena sua divina perfeccion, aguesti quate critèris de vida universau, ei Jesucristo, en qui se tròbe era realeza e era fòrça deth leon segontes Jutges 14:18; er esperit de sacrifici e servici deth becerro ; era imatge de Diu der òme; e eth domeni dera suprèma elevacion celestial dera agla voladora . Aguesti quate critèris se tròben en tota era vida celestial etèrna universau. Constituïssen era nòrma qu'explique era capitada deth projècte divin combatut pes esperits rebèls. E Jesús presentèc eth modèl perfècte as sòns apostòls e discipòls pendent eth sòn ministèri terrenau en cors; en tot arribar quitament a ruscar es pès des sòns discipòls, abans de liurar eth sòn còs ath suplicio dera crucifixión, entà expiar, en sòn lòc, coma un “ becerro ”, es pecats de toti es sòns escuelhudi. Atau madeish, cadun s'examine entà saber s'era abnegación d'aguesta nòrma de vida etèrna ei cossent damb era sua natura, es sues aspiracions e es sòns desirs. Aguest ei er estandard dera aufèrta de salvacion qu'a d'èster acceptada o refusada.

Versículo 8: “ Es quate èssers viuenti an cadun sies ales, e son pleï d'uelhs arreu e per laguens. Pas dèishen de díder dia e net: Sant, sant, sant ei eth Senhor Diu Todopoderoso, eth quau ère, eth quau ei e eth quau a de vier! »

Damb era cortina de hons deth jutjament celestial, aguesta scèna illustre principis aplicadi perpetuamente en cèu e ena tèrra per èssers que demoren fidèus a Diu.

Es còssi celestes de creatures d'auti mons pas an de besonh ales entà mòir-se pr'amor que pas son subjèctes as leis dera dimension terrèstre. Mès er Esperit adòpte simbèus terrenaus qu'er òme pòt comprèner. Ar atribuir-les “ sies ales ”, mos revèle era valor simbolica deth nombre 6, que se convertís en nombre deth personatge celestial e des angels. Se tracte des mons que demoren sense pecat e des angels que Satanás, er angel rebèl, neanèc eth prumèr en crear. En tot auer Diu assignat eth nombre "sèt" a se madeish coma eth sòn "sagèth" reau personau, eth nombre 6 pòt èster considerat coma eth "sagèth", o en cas deth diable, "era mèrca", dera sua personalitat, mès compartís aguest nombre 6 damb es mons en tot demorar puri e toti es angels creadi per Diu, es boni e es dolenti. Jos er angel ven er òme cuyo nombre serà “5”, eth quau se justifique pes sòns 5 sensi, es 5 dits dera sua man e es 5 dits deth sòn pè. Dejó ven eth nombre 4 deth caractèr universau designat pes 4 punts cardinaus, Nòrd, Sud, Èst e Oèst. Dejó ven eth nombre 3 dera perfeccion, dempús eth 2 dera imperfección e eth 1 dera unitat, o union perfècta. Es uelhs des quate èssers viuenti son “ arreu e per laguens ”, e ath

delà, “ per deuant e per darrèr ”. Bric pòt escapar ath guardar d'aguesta celestial vida universau multidimensional qu'er Esperit divin explòre ena sua totalitat pr'amor qu'era sua origina ei dins eth. Aguest ensenhament ei util pr'amor que, ena tèrra d'aué, a causa deth pecat e dera maldad des pecadores, en tot mantier-les " laguens " de se madeish, er òme pòt amagar es sòns pensaments secrèti e es sòns maldades as auti òmes. Ena vida celestial taus causes son impossibles. Era vida celestial ei transparenta coma eth veire donques que d'era siguec expulsada era maldad, amassa damb eth diable e es sòns angels malignes, lançadi ena tèrra, segontes Apocalipsis 12:9, dempús dera victòria de Jesús sus eth pecat e es mòrti. Era proclamacion dera santidad de Diu se realize ena sua perfeccion (3 còps: santa) pes abitants d'aguesti mons puri. Mès aguesta anòncia pas se realize damb mots; ei era perfeccion dera sua santidad individuau e collectiva era quau proclame en òbres permanentes era perfeccion dera santidad deth Diu que les creèc. Diu revèle era sua natura e nòm ena forma citada en Apocalipsis 1:8: " Jo sò er alfa e era omega, ditz eth Senhor Diu, eth quau ei, eth quau ère e eth quau a de vier, eth Todopoderoso ". Era expression “ quién ei, quién ère e quién a de vier ” definís perfèctaments era natura etèrna deth Diu creador. En tot negar-se a cridà'c peth nòm qu'eth madeish se dèc, “YaHWÉH”, es òmes ac criden “eth Senhor”. Ei cèrt que Diu pas auie de besonh nòm, donques qu'a er èster unic e sense competidor divin, pas a de besonh nòm qu'ac distinguisque d'auti dius que pas existissen. Maugrat açò, Diu accedic a arrespóner ara peticion de Moisés, a qui estimaue e qu'ac estimaue. Alavetz se dèc a se madeish eth nòm “YaHWÉH” que s'arrevire peth vèrb “èster”, conjugat ena tresau persona deth singular der imperfècte ebrèu. Aguest temps “imperfècte” designe ua realizacion que s'esten en temps, donques, un temps mès gran qu'eth nòste futur, era forma “qu'ei, qu'anèc e que serà” arrevire perfèctaments eth significat d'aguest imperfècte ebrèu. Era formula " eth quau ei, eth quau ère e eth quau a de vier " ei, per tant, era manèra qu'a Diu d'arrevirar eth sòn nòm ebrèu "YaHWÉH", quan a d'adaptà'c as lengües occidentaus, o a quina auta que sigue que pas sigatz er ebrèu. Era part "e que ven" designe era fasa adventista fin dera fe crestiana, establida en plan de Diu peth decret de Dan.8:14 des de 1843. Ei per tant ena carn des adventistas escuelhudi qu'era proclamacion dera tripla santidad de Diu se complís. Era divinidad de Jesucristo a estat qüestionada soent, mès ei indiscutibla. Era Bíblia ditz sus açò en Heb.1:8: “ Mès eth didec ath Hilh: Eth tòn tròn, oh Diu, ei etèrn; eth cetro deth tòn reinatge ei cetro d'equidad; ". E a Felipe que li demane a Jesús que li mòstre ath Pair, Jesús arrespon: “ Hè tant temps que sò damb vosati e pas me coneishes, Felipe! Eth quau m'a vist a jo, a vist ath Pair ; Com se ditz: Mòstra-mos ath Pair? (Juan 14:9)”.

Versículos 9-10-11: “ Quan es viuenti dan glòria e aunore e accion de mercés ath que ei seigut sus eth tròn, ath que viu pes sègles des sègles, es vint-e-quate ancianos se pròstren deuant eth que ei seigut sus eth tròn e çò adoran. E s'inclinen que viu deuant eth pes sègles des sègles, e tiren es sues coronas deuant eth tròn, en tot díder: Digne ès, Senhor nòste e Diu nòste, d'arrecéber glòria e aunore e poder; pr'amor que tu creères totes es causes, e ei pera tua voluntat qu'existissen e sigueren creades ”.

Eth capítol 4 fenís damb ua scèna de glorificaciòn deth Diu creador. Aguesta scèna mòstre qu'era requeréncia divina, “ temetz a Diu e datz-li glòria ...”, exprimit en messatge deth prumèr angel d'Apocalipsis 14:7, siguec escotat e plan comprenut pes darrèri foncionaris elegidi seleccionadi des de 1843; mès sustot, pes escuelhudi que demorèren viui ath moment deth retorn en glòria de Jesucristo; pr'amor que sonque entà eri era Revelacion der Apocalipsis

siguec preparada e pleaments illuminada en moment escuelhut per Diu, des dera primavera de 2018. Es redimidos exprimissen atau en adoración e alabanza, tot eth sòn arregrament cap a Jesucristo, forma que, er Eth Todopoderoso les visitèc en eth entà salvar-les deth pecat e dera mòrt, eth sòn salari. Era umanitat incrédula sonque cre çò que ve, coma er apostòl Tomás, e coma Diu ei invisible, ei condemnada a ignorar era sua extrèma feblesa que sonque ac convertís en un joguet que manipule segontes era sua voluntat divina. Era aumens a era desencusa, que pas la justificarà, d'auer pas coneishut a Diu, desencusa que pas a Satanás, donques en tot conéisher a Diu, optèc per entrar dins luta contra eth; Ei malaisit de creir, mès ei cèrt, e tanben se hè referéncia as angels malignes qu'ac seguiren. Paradoxauments, es multiples fruts desparièrs e quitament opausadi deth liure albedrío testimonian era libertat autentica e totau que Diu a dat as sues creatures celestiales e terrèstres.

Apocalipsis 5: eth Hilh der Òme

Quan presentèc a Jesús ara multitud, Pilato didec: " È ací er òme ". Diu madeish licalec vier e préner forma de carn, entà que eth " Òme " podesse aparéisher segontes eth sòn còr e es sòns desirs. Era mòrt i auie arrenhut ath primèr coble d'èssers umans, a causa deth pecat de desaubediment contra Diu. Coma signe deth sòn nau estat vergonzoso, Diu les i auie hèt descorbir eth sòn desnudez fisica, qu'ère sonque un signe exterior deth sòn desnudez espirituau interior. Tre aguest principi, era primèra anóncia dera sua redención ac hec en tot liurar-les ròbes confeccionades damb pèths d'animaus. Atau siguec assassinat eth primèr animau dera istòria dera umanitat, podem pensar que se tractaue d'un moton o un anhèth peth simbolismo. 4.000 ans dempús, er Anhèth de Diu, que lhèue es pecats deth mon, venguec a aufrir era sua vida legauments perfècta entà redimir as escuelhudi entre era umanitat. Aguesta salvacion aufrida en pura gràcia per Diu pause, per tant, enteramente ena mòrt de Jesús, que permet as sòns escuelhudi beneficiar-se dera sua perfècta justícia; e ath madeish temps, era sua mòrt expía es pecats que se nehec voluntàriaments portador. Des d'alavetz, Jesucristo s'a convertit en unic nòm que pòt salvar a un pecador en tota era nòsta tèrra, e era sua salvacion s'aplique des d'Adán e Eva.

Per tot açò, ada eth ei dedicat aguest capítol 5, que se place jos era figura d'eth " Òme ". Jesús non solaments sauve as sòns escuelhudi mejançant era sua mòrt expiatoria, mès que tanben les sauve en tot protegir-les pendent tot eth sòn viatge dera vida terrenau. E ei damb

aguesta intencion que les avertís des perills espirituaus qu'eth diable a ponut en sòn camin. Era sua tecniciana a pas cambiat: coma en tempsi des apostòls, Jesús les parle en parábolas, entà que eth mon sentetz mès pas comprene; çò que pas arribe damb es sòns foncionarís elegidi que, coma es apostòls, arreceben es sues explicacions dirèctaments d'eth. Era sua revelacion "Apocalipsis" demore jos aguest nòm grèc pas arrevirat, aguesta parábola gigantesca qu'eth mon pas a de comprèner. Mès entàs sòns escuelhudi, aguesta profecia ei en realitat era sua "Revelacion".

Versículo 1: " Alavetz vedí ena man dreita que neère seigut sus eth tròn un libre escrit per laguens e per dehòra, sagerat damb sèt sagèths ".

En tròn ei Diu e a ena sua man dreita, per tant, jos era sua benediccion, un libre escrit " per laguens e per dehòra ". Çò Qu'ei escrit " laguens " ei eth messatge descifrado reservat as sòns escuelhudi e que demore barrat e incomprendido pes pòbles deth mon, enemics de Diu. Çò Qu'ei escrit " dehòra " ei eth tèxte numerotat, visible mès incomprendible entara multitud umana. Eth libre d'Apocalipsis ei sagerat damb " sèt sagèths ". En aguesta aclaración, Diu mos ditz que sonque era dubertura d'eth " setau sagèth " permeterà era sua dubertura complèta. Mentre demore un sagèth qu'ac sagère, eth libre pas se pòt daurir. Tot eth començament deth libre depenerà, donques, deth temps fixat per Diu entath tèma d'eth " setau sagèth ". Serà mencionat jos eth títol de " sagèth deth Diu viu " en Apo.7, a on en tot designar eth rèste deth setau dia, eth sòn sant dissabte, s'adjuntará era sua restauracion ara data 1843 que serà per tant tanben eth temps dera dubertura d'eth " setau sagèth " qu'introdusís ena pedagogia deth libre eth tèma des " sèt trompetas ", tan importanta entà nosati, es sòns escuelhudi.

Versículo 2: " E vedí un angel fòrt que cridaue a grana votz: Quién ei digne de daurir eth libre e de daurir es sòns sagèths? »

Aguesta scèna ei un parentèsi en montatge dera profecia. Pas ei en cèu, eth contèxt deth capítol 4 anterior, a on a de daurir-se eth libre der Apocalipsis. Es escuelhudi ac an de besonh abans deth retorn de Jesucristo, mentre son exposadi as trapadères deth diable. Eth poder ei dins eth camp de Diu, e er angel poderós ei er angel de YaHWÉH, Diu ena sua forma angelical de Miguel. Eth libre sagerat ei sumamente important e sant donques que se requerís fòrça nauta dignitat entà trincar es sòns sagèths e daurí'c.

Versículo 3: " E arrés, ne en cèu, ne ena tèrra, ne jos era tèrra, podie daurir eth libre ne guardà'c. »

Escrit per Diu madeish, eth libre pas pòt èster daurit per cap des sues creatures celestiales o terrenaus.

Versículo 4: " E plorè fòrça pr'amor qu'arrés ère trobat digne de daurir eth libre ne de guardà'c. »

Juan ei, coma nosati, ua creatura terrena e es sues lèrmes exprimissen era consternación dera umanitat deuant es trapadères tendudes peth diable. Semble Mos díder: "sense revelacion, quién poderà salvar-se?" ". Revèle atau eth naut grad tragic de desconèishment deth sòn contengut e era sua fatal conseqüència: era dobla mòrt.

Versículo 5: “ E òm des ancianos me didec: Pas plores; è ací eth leon dera tribu de Judá, era arraítz de David, a vençut entà daurir eth libre e es sòns sèt sagèths. »

Es “ vielhs ” redimidos dera tèrra per Jesús son dins bona posicion entà elevar eth nòm de Jesucristo peth dessús de toti es èssers viuenti. Arreconeishen en eth eth domeni qu'eth madeish declarèc auer arrecebut deth Pair e des èssers celestiales en Mateo 28:18: “ Venguec Jesús e les parlèc atau: A jo m'a estat dat tot poder en cèu e ena tèrra . Siguec en tot apuntar ath sòn encarnación en Jesús que Diu inspirèc a Jacob qui, profetizando sus es sòns hilhs, didec sus Judá: “ Judá ei un cadèth de leon. As tornat dera tuada, hilh mèn! Doble es sòns jolhs, se tire coma un leon, coma ua leona: quién li harà lheuar-se? Eth cetro pas serà lheuat de Judá, ne l'encalhe sobirana d'entre es sòns pès, enquia que vengue Siloh e es pòbles li aubedisquen. Estaque eth sòn asna ara vinha, e eth pollino deth sòn asna ara melhora vinha; Rusque eth sòn saile en vin e eth sòn saile en sang d'arradims. Es sòns uelhs son ròis peth vin, e es sòns dents blanqui pera lèit (Génesis 49:8 ath 12)”. Era sang des arradims serà eth tèma dera “ cuelhuda ” anonciada en Apocalipsis 14:17 ath 20, que tanben ei profetizada dins Isaías 63. Respecto Ara “ Arraítz de David ”, liegem en Isaías 11:1 ath 5 : “ Alavetz gesserà ua branca deth tronc de Jesé, e des sues arraítzes neisherà un retoño. Er Esperit deth Senhor reposarà sus eth: Esperit de sabença e d'intelligéncia, Esperit de conselh e de poder, Esperit de coneishença e de temor deth Senhor. Respirarà era temor deth Senhor; Pas jutjarà pes aparències, pas decidirà per brusors. Mès eth jutjarà damb justícia as praubes, e jutjarà damb justícia as praubes dera tèrra; Damb eth sòn mot herirà era tèrra coma damb encalhe, e damb er alend des sòns pòts aucirà as impíos. Era justícia serà eth cinto des sòns costadi, e era fidelitat eth cinto des sòns lomos ”. Era victòria de Jesús sus eth pecat e era mòrt, eth sòn salari, li autrege eth dret legau e legitim de daurir eth libre der Apocalipsis, entà que es sòns escuelhudi siguen avertidi e protegidi contra es trapadères religioses mortaus qu'eth tend, peth diable, entad entà sedusir as incrédulos. Donques, eth libre serà entièraments daurit en moment en qu'entre dins vigor eth decret de Daniel 8:14, ei díder, eth prumèr dia dera primauera der an 1843; quitament s'era sua comprenença imperfècta requerirà ua reconsideración damb eth temps, enquia 2018.

Versículo 6: “ E vedí al mitan deth tròn e des quate èssers viuenti e al mitan des ancianos, un anhèth qu'ère aqui coma esgargamerat. Auie sèt cuernos e sèt uelhs, que son es sèt esperits de Diu enviat per tota era tèrra. »

Auem de notar era preséncia der anhèth " al mitan deth tròn ", pr'amor qu'eth ei Diu sòn multiforme santificación, en tot èster toti ath madeish temps, er unic Diu creador, er arcàngel Miguel, Jesucristo er Anhèth de Diu, e eth Sant Esperit o “ sèt esperits de Diu enviat en tota era tèrra ”. Es sues “ sèt cuernos ” simbolizen era santificación dera sua poder e es sues “ sèt uelhs ”, era santificación deth sòn guardar, qu'escudriña en prigondor es pensaments e accions des sues creatures.

Versículo 7: “ Vin e prenech eth rollo dera man dreita que neère seigut sus eth tròn. »

Aguesta scèna illustre es mots d'Apocalipsis 1:1: " Revelacion de Jesucristo que Diu li dèc entà mostrar as sòns siervos çò qu'auie de succedir rapidaments , e qu'eth dèc a conéisher, en tot enviar eth sòn angel, ath sòn siervo Juan ". Agust messatge preten dider-mos qu'eth contengut dera Revelacion serà illimitat donques qu'ei dat per Diu, eth Pair madeish; e açò per auer ponut sus era tota era sua benediccion indicada pera sua “ man dreita ”.

Versículo 8: “ Quan preneç eth rollo, es quate èssers viuents e es vint-e-quate ancianos se prostreren deuant er Anhèth, en tot auer cadun ua urpa e copes d'aur d'encens, que son es oracions des sants. »

Restanquem d'aguest versículo aguesta clau simbolica: “ copes d'aur plen de perhums, que son es oracions des sants ”. Totes es creatures celestiales e terrèstres escuelhudes pera sua fidelitat se pròstren deuant eth “ anhèth ” Jesucristo entà adorar-lo. Es “ urpes ” simbolizen era armonia universau dera alabanza e era adoración collectives.

Versículo 9: “ E cantauen un cántico nau, en tot díder: Digne ès de préner eth libre e de daurir es sòns sagèths; pr'amor que tu sigueres inmolado, e damb era tua sang redimiste entà Diu òmes de tota tribu, lengua, pòble e nacion; »

Aguest “ cántico nau ” celèbre era desliurança deth pecat e, temporauments, era desaparicion des instigadores dera revuelta. Pr'amor que sonque desapareisheràn entà tostemp dempús deth jutjament finau. Es redimidos de Jesucristo provien de totes es origines, de totes es colors e races umanes, “ de tota tribu, lengua, pòble e nacion ”; çò que pròve qu'eth projècte salvífic sonque se prepausa en nòm de Jesucristo , conformatz a çò que declare Hèts 4:11-12: “ Jesús ei era pèira refusada per vosats es quaus construís, e que s'a convertit ena principau deth cuic. . Pas i a salvacion en cap aute; pr'amor que pas i a d'aute nòm jos eth cèu, dat as òmes, que podem en eth èster salvos. ”. Donques, totes es autes religions son enganches ilusorios ilegítimos e diabólicos. A diferéncia des religions fausses, era veritabla fe crestiana ei organizada per Diu d'ua manèra logicaments coerenta. Ei escrit que Diu pas ei estranh entad arrés; es sues exigéncias son es madeishes entà totes es sues creatures, e era salvacion qu'aufric auec un prètz qu'eth madeish arribèc a pagar. En tot auer sofrit per aguesta redención, sonque salvarà ad aqueres personas que jutge dignes de beneficiar-se dera sua martirio.

Versículo 10: “ Tu les as hèti reiaume e sacerdots entath nòste Diu, e reinarán sus era tèrra ”.

Eth reiaume des cèus predicado per Jesús a prenut forma. Arrecéber “ eth dret a jutge ”, es escuelhudi son comparadi a reis segontes Apocalipsis 20:4. Enes sues activitats der ancian pacte, es “ sacerdots ” aufrien victimes animaues simbolicas peth pecat. Pendent es “ mil ans ” deth jutjament celestial, es escuelhudi tanben prepararàn, a trauès deth sòn jutjament, es darrères victimes d'un gran sacrifici universau, que destruirà, d'un còp, totes es creatures celestiales e terrèstres casudes. Eth huec d'eth “lac de huec dera mòrt dusau ” les eliminarà en dia deth jutjament. Sonque dempús d'aguesta destruccion, regenerada per Diu, era tèrra renauida arreceberà as escuelhudi redimidos. Sonque alavetz damb Jesucristo, eth Rei de reis e Senhor de senhors d'Apocalipsis 19:16, “ reinarán sus era tèrra ”.

Versículo 11: “ Guardè e sentí era votz de fòrça angels ath torn deth tròn e des èssers viuents e des ancianos, e eth sòn nombre ère miles de miles e miles de miles ”.

Aguest versículo mos presente, junhudi, es tres grops d'espectadors que preséncien batalhes espirituaues terrenaues. Er Esperit aguest còp mencione claraments as angels coma un grop particular cuyo nombre ei fòrça naut: “ miríadas de miríadas e miles de miles ”. Es angels

deth Senhor son actuauments combatents pròplèus, lòcs ath servici des sòns redimidos, es sòns escuelhudi terrenaus, a qui custodian, protegissen e instruyen en sòn nòm. En prumèra linha, aguesti prumèrs testimònis de Diu enregistren era istòria individuau e collectiva dera vida ena tèrra.

Versículo 12: “ Dideren a grana votz: Er Anhèth que siguec inmolado ei digne d'arrecèber eth poder, es riqueses, era sabença, era fòrça, l'aunore, era glòria e era alabanza. »

Es angels assistiren ena tèrra ath ministèri deth sòn cap Miguel, qui se despolhèc de toti es sòns poders divini entà convertir-se en Òme perfècte que s'aufric ara fin deth sòn ministèri, coma sacrifici voluntari, entà expiar es pecats cometudi pes sòns escuelhudi. Foncionaris. Ath finalizar eth sòn aufriment de gràcia, es escuelhudi ressusciten e entren dins era eternidad prometuda, es angels restituïssen ath divin Crist de Diu, toti es atributos qu'auie en Miguel: “ poder, riquesa, sabença, fòrça, aunor, glòria”. E elògis. »

Versículo 13: “ E a tota creatura qu'ei dins eth cèu, e dins era tèrra, e jos era tèrra, e dins era mar, e tot çò qu'i a en eri, les sentí díder: Ath que ei seigut sus eth tròn, e ar Anhèth, sigatz Alabanza, aunor, glòria e fortaleza, pes sègles des sègles! »

Es creatures de Diu son unanimes. A toti les encantèc era demostracion deth sòn amor manifestat peth don dera sua persona en Jesucristo. Eth projècte dessenhât per Diu ei ua capitada glorioso. Era sua seleccion d'èssers amorosi ei complida. Eth versículo pren era forma deth messatge deth prumèr angel d'Apocalipsis 14:7: “ Didec en nauta votz: Temetz a Diu e datz-li glòria, pr'amor qu'a arribat era ora deth sòn jutjament; e inclinatz-vos que hec deuant eth es cèus e era tèrra, era mar e es gotilhs des aigües ”. Era darrèra seleccion hèta des de 1843 s'a basat ena comprenença d'aguest versículo. E es escuelhudi escotèren e arresponeren en tot restablir ena fe crestiana era practica deth setau dia de pòsa practicada pes apostòls e discipòls de Jesús enquiath sòn abandon des deth 7 de març de 321. Eth Diu creador siguec aunorat peth respècte ara cramba mandamiento qu'ei prèc deth sòn còr. Eth resultat ei un scenari de glòria celestial a on totes es sues creatures, en tot seguir ath pè dera letra eth messatge deth prumèr angel d'Apocalipsis 14:7, diden: “ Ath que ei seigut sus eth tròn, e ar Anhèth, sigue alabanza, aunore”. , Glòria e fòrça, pes sègles des sègles! “. Notatz-vos qu'es mots repetissen, ath revèrs, es mots citadi pes angels en versículo 13 anterior. Des deth sòn resurrecció, Jesús a recobrado era sua vida celestial: eth sòn divin “poder, era sua riquesa e era sua sabença ”. Ena tèrra es sòns darrèri enemics li neguèren “ era alabanza, er aunor, era glòria e era fòrça ” que li corresponien coma Diu creador. Invocando “ Era sua fòrça ”, fin finala les derrotèc a toti e les esclafèc jos es sòns pès. Ath delà, plees d'amor e gratitud, amassa, es sues santes e pures creatures li restituïssen legítimamente es sues súbditos de glòria.

Versículo 14: “ E es quate èssers viuenti dideren: Amén! E es ancianos s'apropèren e se prostrèren ”.

Es abitants des mons puri apròven aguesta restitucion, en tot díder: “En vertat! Ei cèrt ! » E es escuelhudi terrenaus redimidos per amor sublimado se pròstren deuant eth sòn Diu creador Todopoderoso que venguec a encarnarse en Jesucristo.

Apocalipsis 6: Actors, puniments divini

e signes des tempsi de l'ère crestiana

Arrebrembi era leçon dada en Apocalipsis 5: eth libre sonque se pòt daurir quan se lhèue eth “ setau sagèth ”. Entà hèr aguesta dubertura, er escuelhut de Crist a d'aprovar absoludaments era practica deth setau dia dissabte; e aguesta eleccion espirituau çò capacita entà arrecéber de Diu qu'ac apròve, era sua sabença e era sua discernimiento spirituau e profético. Atau, sense qu'eth tèxte madeish ac especifique, er escuelhut identificarà eth “ sagèth de Diu ” citat en Apocalipsis 7,2, damb eth “ setau sagèth ”, qu'encara barre eth libre der Apocalipsis, e associarà ad aguesti dus “ sagèths ”, eth setau dia santificado en pòsa per Diu. Era fe mèrque era diferéncia entre eth lum e es tenèbres. Atau, entà quinsevolhe que pas apròve eth dissabte santificado, era profecia contunharà d'èster un libre barrat e hermético. Ei possible qu'arreconeishe cèrti tèmes vesedors, mès pas comprenerà es revelacions vitaus e cortantes que mèrquen era diferéncia entre era vida e era mòrt. Era importància d'eth “ setau sagèth ” apareisherà en Apocalipsis 8:1-2 a on er Esperit li da eth papèr de daurir eth tèma des

“ sèt trompetas ”. Ara ei justaments enes messatges d'aguestes “ sèt trompetas ” a on s'esclarirà eth projècte de Diu. Pr'amor qu'eth tèma des trompetas d'Apocalipsis 8 e 9 ven, parallèlaments, a completar es vertats profetizadas enes tèmes des “ cartes ” d'Apocalipsis 2 e 3; e es “ sagèths ”, d'Apocalipsis 6 e 7. Era estrategia divina ei identica que liutilizèc ada eth entà bastir era sua revelacion profética dada a Daniel. En tot auer estat qualificat entad aguest mestièr pera mia acceptacion dera practica deth dissabte santificado e pera sua eleccion sobirana, er Esperit me dauric eth libre des sues Revelacions en tot daurir eth “ setau sagèth ”. Descorbim ara era identitat des sòns “ sagèths ”.

Versículo 1: “ Guardè, quan er Anhèth dauric òm des sèt sagèths, e sentí a òm des quate èssers viuents que didie coma damb votz de tron: Ven. »

Aguest primèr “ èster viuent ” designe era realèza e fòrça d'eth “ leon ” d'Ap.4:7, segontes Judges 14:18. Aguesta votz deth tron ei divina e proven deth tròn de Diu en Apocalipsis 4:5. Per tant, ei eth Diu Todopoderoso qui parlar. Era dubertura de cada “ sagèth ” ei ua invitacion de Diu tà jo a veir e comprèner eth messatge dera vision. Jesús ja li i auie dit a Felipe: “ Ven e garde ” entà animà'c a seguí'c.

Versículo 2: “ Guardè, e è ací apareishec un shivau blanc. Eth quau ac montaue auie un arc; li siguec dada ua corona e partic victorioso e a véncer ”.

Eth blanc indique era sua perfècta pureza ; eth shivau ei imatge deth pòble escuelhut ath que conduís e ensenhe segontes Santiago 3:3: “ Se ponem fren ena boca des shivaus entà que mos aubedisquen, tanben governaram tot eth sòn còs ”; eth sòn “ arc ” simbolize es flechas deth sòn divin mot; era sua “ corona ” ei “ era corona dera vida ” obtenguda pera sua martirio acceptat voluntàriaments per eth; era sua victòria siguec decidida des dera creacion deth primèr vis-à-vis; sense dobte aguesta descripcion ei era deth Diu Todopoderoso Jesucristo. Era sua victòria finau ei segura pr'amor que ja, en Gòlgota, vencec ath diable, ath pecat e ara mòrt. Zacarías 10:3-4 confirme aguestes imatges en tot díder: “ S'a alugat era mia ira contra es pastors, e punirè as cabritos; pr'amor que Jehová des armades visitarà era sua vegada, era casa de Judá, e les convertirà en sòn shivau de glòria ena batalha; d'eth gesserà eth cuic, d'eth eth clau, d'eth er arc de guèrra ; d'eth gesseràn toti es caps amassa. » Era victòria deth divin Crist siguec proclamada pera “ santificaciòn deth setau dia ” des nòstes setmanes, des dera creacion deth mon; eth dissabte, profetizando eth rèste d'eth “ setau ” milenio, cridat “ mil ans ” en Apocalipsis 20:4-6-7, que, mejançant era sua victòria, Jesús liintroduirà ada eth as sòns escuelhudi entara eternidad. Er establiment deth dissabte des dera fondacion deth mon terrenau confirme aguesta expression: “ comencèc coma vencedor ”. Eth dissabte ei eth signe profético d'aguesta victòria divina e umana contra eth pecat e eth diable e, coma tau, ei en eth que Diu base tot eth sòn programa de “ santificaciòn ” de çò que li aparten e de çò qu'arranque ath diable.

Versículo 3: “ Quan dauric eth dusau sagèth, sentí ath dusau èster viuent díder: Ven ”.

Eth “ dusau èster viuent ” se hè referéncia a eth “ becerro ” des sacrificis d'Apocalipsis 4:7. Er esperit de sacrifici animèc a Jesucristo e as sòns veritables discipòls, a qui declarèc: “ Se quauqu'un vò seguir-me, negatz-vos a òc madeish, prenetz era sua crotz e seguitz-me ”.

Versículo 4: “ E gessec d'aute shivau, ròi. Eth quau se sège sus eth arrecebec poder entà l'heuar d'era tèrra era patz, entà que es òmes s'aucissen òm a d'audi; e li siguec dada ua grana espasa ”.

Eth “ ròi ”, o “ ròi huec ”, designe eth pecat encoratjat peth Principau Destructor qu'ei Satanás, a imatge d'eth “ Abbadon Apollyon ” d'Apocalipsis 9:11; en tot Èster eth “ huec ” eth miei e simbèu de destruccion. Tanben lidere eth sòn dolent partit format per dolenti angels queigudi e poders terrenaus sedusidi e manipuladi. Eth ei sonque ua creatura que “ arrecep ” de Diu “ eth poder de l'heuar era patz d'era tèrra, entà que es òmes s'aucisquen òm a d'audi ”. Aquesta accion serà atribuïda en Roma, “ era prostituta Babilonia era grana ” en Apocalipsis 18:24: “ e pr'amor qu'en era se trobèc era sang des profètes e des sants e de toti es quaus sigueren mòrti ena tèrra ”. S'identifique atau a eth “ destructor ” des crestians fidèus e as sues victimas. “ Era espasa ” qu'arrecep designe eth prumèr des quate terribles puniments divins citadi en Eze.14:21-22: “ Òc, atau ditz eth Senhor, YaHWÉH: Encara qu'envie contra Jerusalem es mèns quate terribles puniments : espasa, hame, fieras e pestilencia, entà destrúir a òmes e bèstias, encara demorarà un remanente qu'escaparà, que gesserà d'era, hilhs e mainades ...”.

Versículo 5: “ Quan dauric eth tresau sagèth, sentí ath tresau èster viuent que didie: Ven. Guardè e è ací apareishec un shivau nere. Eth quau ac montauè auie ua balança ena man ”.

Eth “ tresau èster viuent ” ei eth “ òme ” hèt ara imatge de Diu d'Apocalipsis 4:7. Aquest personatge ei fictiu, mès constituís eth dusau puniment divin peth pecat segontes Ezequiel 14:20. En tot actuar contra era dièta des òmes, aquest còp se tracte de hames . Pendent nòstra ère, s'imposarà tant literal coma espiritualmente. En ambdues aplicacions compòrte conseqüèncias mortaus, mès en sòn sens espirituaual de privacion deth lum divin, era sua conseqüència dirècta ei era mòrt d'era “ mòrt dusau ” reservada as queigudi, en jutjament finau. Eth messatge d'aquest tresau jinete se resumís atau: donques qu'er òme ja non ei imatge de Diu, mès des animauals, ac privi de çò que li da vida: era sua neuritud carnal e era sua neuritud espirituaual. Era balança ei eth simbèu d'era justícia, ací era de Diu que jutge es òbres de fe des crestians.

Versículo 6: “ E sentí ua votz al mitan des quate èssers viuents que didie: Ua mesura de forment per un denario, e tres mesures d'uerdi per un denario; mès pas hèsquas damatge ar òli ne ath vin ”.

Aquesta votz ei era de Crist despreciado e frustrat pera infidelidad des faussi credenti. Peth madeish prètz, vedem ua quantitat mendre de forment que d'uerdi . Darrèr d'aquesta generosa ofrenda d'uerdi s'amague un messatge de naut nivèu espirituaual. De hèt, en Nombres 5:15, era lei presente ua ofrenda de “ uerdi ” entà resòlver un problèma de gelosies que sent un marit cap ara sua esposa. Atau que lieg en detalh, entièraments, aquest procediment descrit enes versículos 12 ath 31 se vòs comprené'c. Ath sòn lum, comprení que Diu madeish, er Espós en Jesucristo d'era Assemblada, era sua esposa , presente ací ua denóncia per “ sospèita de gelosies ”; çò qual serà confirmat pera mencion des “ aigües amares ” citades ena “ tresau trompeta ” en Apocalipsis 8:11. En procediment de Nombres 5, era hemna auie de béuer aigua polvorienta, sense conseqüèncias, s'ère innocenta mès, en tot tornar-se amara s'ère colpabla, serie tustada per ua maladeta. Er adulterio d'era Esposa siguec denonciat en Apocalipsis 2:12 (mascarat peth nòm de Pérgamo : matrimòni transgressor) e Apocalipsis 2:22,

e serà atau confirmat nauaments per un ligam establí entre eth tresau sagèth e era tresau trompeta . Ja en Daniel, eth madeish enfoque hec que Daniel 8 “confirmèsse” era identitat romana d'eth “ cuerno petit ” de Dan.7 presentat coma ua “ipotèsi”. Aguest paralelismo damb Daniel 2, 7 e 8 siguec era novetat que me permetec provar era identificacion romana; açò per prumèr còp des dera existéncia der adventismo. Ací en Apocalipsis, es causes se ven dera madeisha manèra. Demòstri era vision generau de l'ère crestiana parallela des tres tèmes principaus, letres, sagèths e trompetas. E en Apocalipsis, eth tèma des “ trompetas ” complís eth madeish papèr que Daniel 8 entath libre de Daniel. Aguesti dus elements proporcionen evidéncia qu'era profecia sonque aufririe sense eth era “ sospèita ” que cridè "ipotèsi" en estudi de Daniel. Atau, aguesti mots, “ sospèita de gelosies ” revelades en Nombres 5:14, s'apliquen a Diu e ara Assemblada des d'Apocalipsis 1 a Apocalipsis 6; dempús, damb era dubertura deth libre possible mercés ara identificacion d'eth “ setau sagèth ” damb eth setau dia, tèma der Apocalipsis 7, era “ sospèita d'adulterio ” dera Assemblada serà "confirmada" en tèma des “ trompetas ” e capítols 10 a 22 que li seguissen. Er Esperit assigne atau, en capítol 7, era foncion d'un lòc aduanero, a on s'a d'obtier era autorizacion entà entrar. En cas der Apocalipsis, aguesta autoritat ei Jesucristo, eth Diu Todopoderoso e Esperit Sant, madeish. Era pòrta d'accès ei daurada, ditz, entà qui “ sent era mia votz ”, qui me daurís quan cridi ara sua pòrta (era pòrta deth còr), e qui sope amb ieu e jo damb eth “, segontes Apo .3:20. “ Vin e òli ” son es simbèus respectius dera sang vessada per Jesucristo e er Esperit de Diu. Ath delà, ambdús s'utilizen entà guarir herides. Era orde dada de “ pas hèr-les cap damatge ” signifie que Diu punís, mès totun ac hè damb ua barreja dera sua misericòrdia. Aguest pas serà eth cas des “ sèt darrères plagues ” dera sua “ ira ” des darrèri dies terrenaus segontes Apocalipsis 16:1 e 14:10.

Versículo 7: “ Quan dauric eth quatau sagèth, sentí era votz dera cramba èster viuenta que didie: Ven. »

Era “ cramba èster viuenta ” ei era “agla ” d'elevacion celestial suprèma. Anóncie era aparicion deth quatau puniment de Diu: era mortalitat.

Versículo 8: “ Guardè, e è ací, apareishec un shivau esblancossit. Eth quau ac montau se cridaue Mòrt, e Hades ac acompanhaue. Se les dèc poder sus era quatau part dera tèrra, entà destruir as òmes damb espasa, damb hame, damb mòrt e damb es fieras dera tèrra ”.

Era anóncia se confirme, ei efectivaments “ mòrt ”, mès en sòn sens de mortalitat imposada en puniments circunstanciales. Era mòrt afècte a tota era umanitat des deth pecat originau, mès ací sonque “ ua quatau part dera tèrra ” ei tustada per era, “ pera espasa, era hame, era mortalitat ” deguda a malauties epidémicas e a “ fieras sauvatges ” tanti animaus coma umanes. Aguesta “ quatau part dera tèrra ” apunte ena Euròpa infielmente crestiana e as nacions poderoses que sorgiràn d'era cap ath sègle XVI : es dus continents americani e Australia.

Versículo 9: “ Quan dauric eth cincau sagèth, vedí jos er autar es anmes que neaiuen estat inmolados peth mot de Diu e peth testimòni qu'auien dat ”.

Aguestes son es victimes d'accions “bestiales” cometudes en nòm dera faussa fe crestiana. Ei ensenhat peth regim catolic papal roman, ja simbolizat en Apocalipsis 2:20, pera hemna

Jezabel a qui er Esperit impute era accion d'enssenhar as sues siervos o literalaments: " es sòns esclaus ". Se placen " dejós er autar ", donques jos era égida dera crotz de Crist que les permet beneficiar-se dera sua " justícia etèrna " (veir Dan.9:24). Coma indicarà Apocalipsis 13:10, es escuelhudes son victimes de martires e jamès borrèus, ne assassins d'èssers umans. Es escuelhudi que se lihè referéncia ada eth aguest versículo, arreconeishudi per Jesús, çò imitaron quitament ena mòrt coma martires: " peth mot de Diu e peth testimòni qu'auien dat "; pr'amor qu'era veritabla fe ei activa, jamès ua simpla etiqueta falsamente tranquilizadora. Eth sòn " testimòni " consistic justaments en liurar era vida pera glòria de Diu.

Versículo 10: " E clamèren a grana votz, en tot díder: Enquia quan, oh Mèstre sant e veritable, tragues en jutjar e vengar nòsta sang que neabiten ena tèrra? »

Pas deishetz qu'aguesta imatge vos enganhe, pr'amor qu'ei sonque era sua sang vessada sus era tèrra era quau clame venjança enes audides de Diu, coma ac hec era sang d'Abel assassinat peth sòn frair Caín segontes Gén.4:10: " E didec Diu: Qué as hèt? Era votz dera sang deth tòn frair clame des dera tèrra cap a mí. ". Eth veritable estat des mòrti se revèle en Ecc.9:5-6-10. Escarte d'Enoc, Moisés, Elías e es sants que ressuscitàren en moment dera mòrt de Jesucristo, es auti "ja non participen de tot çò que se hè jos eth solei, pr'amor qu'eth sòn pensament e era sua memòria an perecido ". " Pas i a sabença ne entendement ne coneishença en lunfèrn. Pr'amor qu'era sua memòria ei desbremada ". Aguesti son es critèris inspiradi per Diu respecto ara mòrt . Es faussi credentes son victimes de fausses doctrines heredadas deth paganismo deth filosòf grèc Platón cuya opinion sus era mòrt pas a cabuda ena fe crestiana fidèla ath Diu dera vertat. Retornem a Platón çò que li aparten e a Diu çò que li aparten: era vertat sustot, e sigam logics, pr'amor qu'era mòrt ei tot çò de contrari dera vida, e pas ua naua forma d'existéncia.

Versículo 11: " A cadun d'eri se li dèc un saile blanc; e se les didec que demorèssen en pòsa per quauque temps mès, enquia que se completèsse eth nombre des sòns consiervos e des sòns frairs qu'auien d'èster executadi coma eri .

Era " túnica blanc " ei eth simbèu dera pureza des martirs que Jesús vestic per primèr còp en Apocalipsis 1:13. Era " túnica blanca " ei era imatge dera sua justícia imputada en tempsi de persecucion religiosa. Eth temps des martirs va des des tempsi de Jesús enquia 1798. Ara fin d'aguest periòde, segontes Apocalipsis 11:7, " era bèstia que puge der abisme ", simbèu dera Revolucion Francesa e des sues terrors atèes de 1793 e 1794, ponerà fin as persecucions organizades pera monarquia e eth papado catolic, designadi eri madeishi coma " bèstia que puge dera mar " en Apo.13:1. Dempús dera massacre revolucionària, s'establirà era patz religiosa en mon crestian. Liegem nauaments: " E se les didec que se demorèssen quieti encara per quauque temps, enquia que se completèsse eth nombre des sòns consiervos e des sòns frairs qu'auien d'èster executadi coma eri ". Eth rèste des mòrti en Crist contunharàn enquiath sòn glorioso retorn finau. En tot supausar qu'eth messatge d'aguest " cincau sagèth " sigue dirigit as protestantes perseguidi pera inquisicion papal catolica dera epòca de " Tiatira ", eth temps de tuada des escuelhudi cesará a causa dera accion revolucionària francesa que lèu, entre 1789 e 1798, en tot destrúir eth poder agressiu dera coalicion deth papado e era monarquia francesa. Eth " sièisau sagèth " que se daurirà se harà referéncia, donques, ad aguest regim revolucionari francés ath que Apocalipsis 2,22 e 7,14 ahlama " grana tribulaciòn

”. Ena imperfección doctrinal que la caracterize, era fe protestante tanben serà victima dera intolerancia deth regim revolucionari atèu. Ei a trauès dera sua accion que s'artenherà eth nombre que neauen d'èster executadi.

Versículo 12: “ Guardè quan dauric eth sièisau sagèth; e auec un gran tèrratrem, eth solei se ponec nere coma cilicio, e tota era lua se tornèc coma sang .

Eth “ tèrratrem ” dat coma senhau deth temps d'eth “ sièisau sagèth ”, permet plaçar era accion eth dissabte 1 de noveme de 1755 ath torn des 10 ores. Eth sòn centre geografic ère era ciutat extrèmaments catolica de Lisboa qu'i auie en eth 120 glèises catoliques. Diu indiquèc atau es objectius dera sua ira qu'aguest “ tèrratrem ” tanben profetizó en imatge espirituau. Era accion profetizada se complirà en 1789 damb eth suslhèuament deth pòble francés contra era sua monarquia; Diu la condemnèc ada era e ath sòn aliat eth papado catolic roman, ambdús assassinadi a còps en 1793 e 1794; Dates des “dus terrors revolucionàries”. En Apocalipsis 11:13 se compare era accion revolucionària francesa damb un “ tèrratrem ”. Ath poder datar es accions citades, era profecia se torne mès precisa. “... Eth solei se ponec nere coma un sac de crin », eth 19 de mai de 1780, e aguest fenomèn viscut en America del Nòrd arrecebec eth nòm de “dia escur”. Sigüec un dia sense lum solar que profetizó tanben era accion amiada a tèrme per ateísmo revolucionari francés contra eth lum deth mot escrit de Diu simbolizat ací per eth “ solei ”; era Santa Bíblia sigüec cremada en un acte de fe. “ Era lua entièra se tornèc coma sang ”, ara fin d'aguest dia escur, es espessi bromalhs revelèren era lua en ua pronunciada color ròi. A trauès d'aguesta imatge, Diu confirmèc era destinacion reservada ath camp d'escuror papal-reau, entre 1793 e 1794. Era sua sang serie vessada abundantemente pera esmolada huelha dera guillotina revolucionària.

Nòta : En Apocalipsis 8:12, ath tustar " ua tresau part deth solei, ua tresau part dera lua e ua tresau part des esteles ", eth messatge dera " quatau trompeta " confirmarà eth hèt qu'es victimes des revolucionaris Seràn es veritables escuelhudi e es queigudi refusadi per Diu en Jesucristo. Açò tanben confirme eth significat deth messatge d'eth “ cincau sagèth ” qu'acabam de veir. Ei a trauès dera accion der ateísmo que se realizaràn es darrèri assassinats des fidèus escuelhudi.

Versículo 13: “ E es esteles deth cèu queigueren sus era tèrra, coma quan era higuera gigotada per un fòrt vent lance es sues hignes verdes. »

Aguesta tresau senhau des tempsi, aguest còp celestial, se complic literalaments eth 13 de noveme de 1833, visible des de tot Estats Units entre era medianoche e es 5 deth maitin. Mès ar atau coma eth signe anterior, presagiaba un eveniment espirituau de magnitud inimaginabla. Quién Auesse pogut compdar eth nombre d'aguestes esteles que queigueren en forma de paraplujèja per tot eth cèu des dera medianoche enquias cinc deth maitin? Aguesta ei era imatge que Diu mos da dera casuda des credentes protestantes en 1843, quan sigueren victimes deth decret de Dan.8:14 qu'entrèc dins vigor. Entre 1828 e 1873, era accion der arrisqui “Tigre” (Dan.10:4), nòm dera bèstia qu'aucís òmes, se confirme atau en Dan.12:5 ath 12. En aguest versículo es imatges dera “ higuera ” fidelitat deth pòble de Diu, excepto qu'aguesta fidelitat ei qüestionada pera imatge des “ hignes verdes ” lançadi ena tèrra. Atau madeish, era fe protestante sigüec arrecebuda per Diu damb resèrves e condicions provisionaus, mès eth mensprètz pes messatges proféticos de William Miller e er arrefús ara

restauracion deth dissabte provoquèren era sua casuda en 1843. Sigues a trauès d'aguest arrefús qu'era " higa " demorèc " verda ", en tot negar-se a madurar en tot acceptar eth lum de Diu, morirà. Era demorarà en aguest estat, casuda dera gràcia deth Senhor, enquiath moment deth sòn gloriós retorn, en 2030. Mès suenh, damb eth sòn arrefús des darrèri lums, des de 1994, er adventismo oficiau s'a convertit en " eth tanben ", ua " higa verda " destinat a morir dus còps.

Versículo 14: " Eth cèu passèc coma un rollo enrollado; e totes es montanhas e es isles sigueren moigudi des sòns lòcs. »

Aguest tèrratrem ei aguest còp universau. Ena ora dera sua aparicion gloriosa, Diu gígotarà era tèrra e tot çò qu'era conten en òmes e animaus. Aguesta accion arribarà en moment dera " setau des sèt postreras plagues dera ira de Diu ", segontes Apocalipsis 16:18. Serà entàs vertadièraments escuelhudi era ora dera sua resurrección, " era prumèra ", era des " bienaventurados ", segontes Ap. 20,6.

Versículo 15: " Es reis dera tèrra, es grani, es comandants militèsses, es rics, es poderosi, toti es esclaus e es liures, s'amaguèren enes cauves e entre es peñas des montanhas. »

Quan eth Diu Creador apareish en tota era sua glòria e poder, cap poder uman pòt resistir e cap refugi pòt protegir as sòns enemics dera sua justa ira. Aguest versículo ac indique: era justícia de Diu aterroriza a totes es categories colpables dera umanitat.

Versículo 16: " E dideren as montanhas e as peñas: Quètz sus nosati, e amagatz-mos dera cara que neei seigut sus eth tròn, e dera ira der Anhèth; »

Ei er anhèth madeish qui se sè sus eth tròn divin, mès en aguesta ora ja non ei er anhèth inmolado qui se presente deuant eri, ei eth " Rei de reis e Senhor de senhors " qui ven a esclafar as sòns enemics des darrèri dies.

Versículo 17: " Pr'amor qu'eth gran dia dera sua ira a arribat, e quién poderà resistir? »

En efècte, era provocacion ei " subsistir ", ei díder, subervíuer dempús dera intervencion judíciau de Diu.

Es quaus pòden " subervíuer " en aguesta ora terribla ei aqueri qu'anauen a morir, cossent damb eth plan deth decret dominicau mencionat en Apocalipsis 13:15, qu'es observaires deth sant dissabte divin auien de segontes eth èster aniquilados era era tèrra. S'explique era terror de qui les anauen a aucir, revelat en versículo anterior. E atau aqueri que poderàn subervíuer eth dia deth retorn en glòria de Jesucristo serà eth tèma der Apocalipsis 7, que Diu mos revelarà en eth part deth sòn projècte que les tanh.

Adventismo Deth setau dia

sagerat damb eth sagèth de Diu: eth dissabte

Versículo 1: “ Dempús d'açò vedí quate angels qu'èren depès dins es quate confines dera tèrra; Detengueren es quate vents dera tèrra, de manèra que cap vent bohèc sus era tèrra, ne sus era mar, ne sus cap arbe. »

Aguesti " quate angels " son es angels celestiales de Diu comprometut en ua accion universau simbolizada pes " quate cuiqui dera tèrra ". Es " quate vents " simbolizen guèrres universaus, conflictes; son atau " restringidos ", empedidi, bloquejadi, çò que da coma resultat era patz religiosa universau. " Era mar ", simbèu deth catolicismo, e " era tèrra ", simbèu dera fe reformada, son dins patz entre se. E aguesta patz tanh tanben a eth "arbe ", era imatge der òme coma individu. Era istòria mos compde qu'aguesta patz siguec imposada peth debilitamiento deth poder papal esclafat per ateísmo nacionau francés entre 1793 e 1799, data qu'eth Papa Pío VI moric en eth detengut ena preson dera Ciutadèla de Valence-sud-Rhône, a on neishec e residisqui. Aguesta accion s'atribuís a " era bèstia que puge der abisme " en Apocalipsis 11:7. Tanben s'era ahlama era " quatau trompeta " en Apocalipsis 8:12. Dempús d'era, en França, eth regim imperiau de Napoleon I , simbolizat per " ua agla " en Apo.8:13, mantierà era sua autoritat sus era religion catolica rehabilitada peth Concordato.

Versículo 2: “ E vedí d'aute angel qu'ascendía cap ath solei naciente, en tot amiar eth sagèth deth Diu viu; Clamèc a grana votz as quate angels a qui les sigueren dadi hèr damatge ena tèrra e ara mar, e didec :

Eth “ solei naciente ” se hège referéncia a Diu en tot visitar ara sua vegada terrenau en Jesucristo en Lucas 1:78. Eth “ sagèth deth Diu viu ” apareish en campament celestial de Jesucristo. Damb ua “ fòrta votz ” que confirme era sua autoritat, er angel da ua orde as poders angelicales demoníacos universaus qu'an arrecebut autorizacion de Diu “ entà hèr damatge ”, en “ era tèrra ” e ara “ mar ”, sigatz, ath protestante. Fe e ara fe catolica romana. Aguestes interpretacions espirituaus pas empedissen ua aplicacion literal que se harà referéncia en “ era tèrra, era mar e es arbes ” dera nòsta creacion; çò qual serie malaisit d'evitar damb er emplec d'armes nucleares en moment dera “ sièisau trompeta ” d'Ap.9:13 ath 21.

Versículo 3: “ Pas hetz damatge ena tèrra, ne ara mar, ne as arbes, enquia qu'ajam sagerat es tèstes des siervos deth nòste Diu. »

Aguest detalh mos permet plaçar er inici dera accion deth sellamiento des escuelhudi des dera primauera de 1843 enquiara tardor de 1844. Siguec dempús deth 22 d'octobre de 1844 qu'eth prumèr adventista, eth Capitan Joseph Bates, siguec sagerat ar adoptar, individualmente, era pòsa sabático deth setau dia. Lèu serie imitado, paulatinamente, per toti es sòns frairs e fraies adventistas deth moment. Eth sellamiento comencèc dempús deth 22 d'octobre de 1844 e contunharie pendent es “ cinc mesi ” profetizados en Apocalipsis 9:5-10; “ cinc mesi ” o 150 ans reaus segontes eth còdi dia-an d'Ezé.4:5-6. Agustè 150 ans sigueren profetizados entara patz religiosa. Era patz establida favoric era proclamacion e eth desvolopament universau deth messatge “adventista deth setau dia”, representat aué en toti es païsi occidentaus e a on sigue possible. Era mission adventista ei universau e, coma tau, depen exclusivaments de Diu. Donques, pas a bric qu'arrecéber d'autes confessions crestianes e a de, entà èster quirnòcha, confiar unicaments ena inspiracion dada per Jesucristo, eth sòn Cap de caps celestial, que da era comprenença dera lectura dera "Santa Bíblia"; era Bíblia, eth mot escrit de Diu que represente es sòns “ dus testimònis ” en Apocalipsis 11:3. Iniciat en 1844, eth temps de patz garantida per Diu fenirà ena tardor de 1994, coma ac demostrarà er estudi d'Apocalipsis 9.

Nòta importanta sus eth "sagèth de Diu": Eth dissabte per se sonque pas ei sufisent entà justificar eth sòn papèr coma “ sagèth de Diu ”. Eth sellamiento implique que va acompanhat des òbres preparades per Jesús entàs sòns sants: er amor ara vertat e ara vertat profética , e eth testimòni deth frut presentat en 1 Cor.13. Fòrça que nesauven eth dissabte sense complir damb aguesti critèris ac abandonaràn quan apareisherà era menaça de mòrt pera sua practica. Eth dissabte pas se hereda, ei Diu qui ac da ar escuelhut, en senhau que li aparten . Segontes Eze.20:12-20: “ Tanben les dè es mèns dissabtes per senhau entre mí e eri, entà que sabessen que jo sò Jehová qu'es santifico.../...Santifica es mèns dissabtes, e entà que siguen senhau entre mí e vosati, que se saberà en eth que jo sò Jehová eth vòste Diu . ”. Sense contradecir çò que s'acabe de díder, mèns mèns lèu entà confirmà'c, liegem en 2 Tim.2:19: “ Maugrat açò, eth solid fundament de Diu demore en pè, damb aguesti mots que li servissen de sagèth : Eth Senhor coneish que liapartien a eth. Ada eth ; e: Eth quau invoca eth nòm deth Senhor, escartatz-vos dera iniquidad. »

Versículo 4: “ E sentí eth nombre des sageradi, cent quaranta quate mil, de totes es tribus des hilhs d'Israèl: ”

Er apostòl Pablo demostrèc en Rom.11, a trauès d'ua imatge, qu'es paganos convertidi son empeutadi ena arraitz deth patriarca Abraham a qui es josivi diden èster. Sauvadi pera fe, coma eth, aguesti paganos convertida ei ua extension espirituau des 12 tribus d'Israèl. Er Israèl carnal, cuyo signe ère era circuncisió, queiguec, liurat ath diable, per auer refusat ath Mesías Jesús. Era fe crestiana que queiguec en apostasia des deth 7 de març de 321 ei tanben un Israèl spirituau qu'a queigut des d'aguesta data. Ací, Diu mos presente un autentic Israèl spirituau qu'iròcha per eth des de 1843. Ei òm qu'amie era mission universau der Adventismo deth Setau Dia. E era chifra citada, “ 144.000 ”, merite ja ua explicacion. Pas se pòt préner literalaments, pr'amor qu'en tot comparar era posteridad d'Abraham damb es “ esteles deth cèu ”, eth nombre semble massa petit. Entath Diu Creador, es nombres parlen tant coma es letres. Ei alavetz qu'auem de comprèner qu'eth tèrme “ nombre ” en aguest versículo pas a d'interpretar-se coma ua quantitat numérica, mès coma un còdi spirituau que designe ua conducta religiosa que Diu bendice e escarte (que santifica). Atau “ 144.000 ” s'explique dera següenta manèra: $144 = 12 \times 12$, e $12 = 7$, eth nombre de Diu + 5, eth nombre der òme = aliança entre Diu e er òme. Eth cubo d'aguest nombre ei eth simbèu dera perfeccion e eth sòn quarrat, eth dera sua superfícia. Aguestes proporcions seràn es dera naua Jerusalem descrita en Apocalipsis 21:16 en un còdi spirituau. Eth tèrme “ mil ” que ven de contunh simbolize ua multitud innumbrabla. De hèt, “ 144.000 ” signifie ua multitud d'òmes perfectes redimidos que heren un pacte damb Diu. Aguesta referéncia as tribus d'Israèl pas aurie d'estonar-mos pr'amor que Diu pas abandonèc eth sòn projècte maugrat es successius fracàs des sues aliances damb es òmes. Eth modèl josieu presentat des der éxodo d'Egipte pas s'estenec a Crist sense arrason. E a trauès dera sua vertat crestiana e eth sòn respècte per toti es sòns mandamientos, includith eth deth dissabte en particular, e era sua restauracion dera morau, era salut e d'outes ordenances, Diu tròbe, en fidèu adventismo dissident des darrèri dies, qu'eth modèl d'Israèl s'ajuste ath sòn ideau. Agreguemos Qu'en tèxte deth 4º mandamiento , Diu ditz sus eth dissabte as sòns Escuelhudi: “ As sies dies entà hèr tot eth tòn trabalh ... mès eth 7 ei eth dia de YaHWÉH, eth tòn Diu”. Resulte que 6 dies de 24 ores somen 144 ores. Atau podem dedusir qu'es 144.000 sageradi son fidèus observaires d'aguesta ordenança divina. Es sues vides son mercades per aguest respècte as sies dies autorizadi entàs sòns trabalhs seculars. Mès eth setau dia aunoren era pòsa santificado objècte d'aguest mandamiento. Eth caractèr spirituau d'aguest Israèl “adventista” demorarà demostrat enes versículos 5 ath 8 següents. Es nòms des patriarcas ebrèus citadi pas son es quaus compausèren er Israèl carnal. Aqueri a qui Diu a seleccionat sonque son ací entà amiar un messatge amagui ena justificacion dera sua origina. Coma arribe damb es nòms des “ sèt assemblades ”, es des “ dotze tribus ” amien un doble messatge. Çò mès simple se revèle ena sua traduccion. Mès çò mès ric e complexè se base enes declaracions que hè cada mair quan justifique poner-li un nòm ath sòn hilh.

Versículo 5: “ dera tribu de Judá, dotze mil sageradi; dera tribu de Rubén, dotze mil; dera tribu de Gad, dotze mil; »

Entà cada nòm, eth nombre “ dotze mil sageradi ” signifie: ua multitud d'òmes aliadi damb Diu sagerat peth dissabte.

Judá : Vantat sigue YaHWÉH; Mots mairaus de Gén.29:35: “ Vantarè a YaHWÉH ”.

Rubén : Veir un hilh; Mots mairaus de Gén.29:32: “ YaHWÉH a vist eth mèn humillación ”

Gad : Felicitat; Mots mairaus de Génesis 30:11: “ Quina felicitat! »

Versículo 6: “ dera tribu d'Aser, dotze mil; dera tribu de Neftalí, dotze mil; dera tribu de Manasés, dotze mil; »

Entà cada nòm, eth nombre “ dotze mil sageradi ” signifie: ua multitud d'òmes aliadi damb Diu sagerat peth dissabte.

Aser : Erós: mots mairaus de Gén.30:13: “ Qué erós sò! »

Neftalí : En tot lutar: mots mairaus de Gén. 30:8: “ Lutè divinamente contra era mia fraia e prevalecí ”.

Manasés : Oblit: mots paternales de Gén.41:51: “ Diu m'a hèt desbrembar toti es mèn dolors ”.

Versículo 7: “ dera tribu de Simeón, dotze mil; dera tribu de Leví, dotze mil; dera tribu d'Isacar, dotze mil; » Entà cada nòm, eth nombre “ dotze mil sageradi ” signifie: ua multitud d'òmes aliadi damb Diu sagerat peth dissabte.

Simeón : Escotatz: mots mairaus de Gén.29:33: “ YaHWÉH sentec que pas ère estimat ”.

Leví : Adjunt: mots mairaus de Gén. 29:34: “ Per ara, eth mèn marit se junherà a jo ”.

Isacar : Salari: mots mairaus de Gén.30:18: “ Diu m'a dat eth mèn salari ”.

Versículo 8: “ dera tribu de Zabulón, dotze mil; dera tribu de José, dotze mil; dera tribu de Benjamín, dotze mil sageradi. »

Entà cada nòm, eth nombre “ dotze mil sageradi ” signifie: ua multitud d'òmes aliadi damb Diu sagerat peth dissabte.

Zabulón : Abitada: mots mairaus de Gén.30:20: “ Aguest còp eth mèn marit viuerà amb ieu ”.

José : Lhèue (o ahig): mots mairaus de Gén.30:23-24: “ Diu a lheuath eth mèn afronta... / (... que YaHWÉH m'ahige d'aute hilh) ”

Benjamín : Hilh dera dretha: mots mairaus e paternals de Gén.35:18: “ E en tot èster era a punt de dar er esperit pr'amor que morie, li ponec per nòm Ben-oni (Hilh deth mèn dolor) mès er Eth sòn pair ac cridèc Benjamín (Hilh dera dretha).

Aguesti 12 nòms, e mots mairaus e paternals, exprimissen era experiéncia viscuda pera darrera assemblada d'adventistas seleccionadi per Diu; “ era nòvia preparèc ” a Crist entath sòn Nòvi en Apocalipsis 19:7. Jos eth cognòm presentat, eth de “ Benjamín ”, Diu profetiza era

situacion finau deth sòn Escuelhut, menaçat de mòrt per òmes rebèls. Eth cambiament de nòm imposat peth pair, Israèl, profetiza era intervencion de Diu en favor des sòns escuelhudi. Eth sòn gloriós retorn revierte era situacion. Es quaus anauen a morir son glorificados e amiadi ath cèu a on se junhen a Jesucristo, eth Diu creador todopoderós e gloriós. Era expression "Hilhs dera drete" aquerís tot eth sòn significat profètic: era drete ère era Escuelhuda, o darrèr Israèl espirituau, e es sòns hilhs, es escuelhudi redimidos que la compausen. Ath delà, aguestes son es oelhes ponudes ara diestra deth Senhor (Mateo 25:33).

Versículo 9: " Dempús d'açò guardè, e è ací i auie ua grana multitud, qu'arrés podie compdar, de tota nacion, tribu, pòble e lengua. Èren depès deuant eth tròn e deuant er Anhèth, vestidi damb vestiduras blanques e damb palmas enes mans. »

Aguesta " grana multitud, qu'arrés podie compdar " confirme era natura simbolica codificada espiritualmente des " nombres " "144.000" e "12.000" citadi enes versículos anteriors. Ath delà, se hè allusion ara posteridad d'Abraham damb era expression: " arrés podie compdar-les "; en çò que tanh a " es esteles deth cèu " que Diu li i auie mostrat en tot díder: " tau serà eth tòndescendencia ". Es sues orignes son multiples, de cada nacion, de cada tribu, de cada pòble, de cada lengua e de cada epòca. Maugrat açò, eth tèma d'aguest capítol apunte particularaments ath darrèr messatge adventista dera universalidad dada per Diu. Amien " túnics blanques " pr'amor qu'èren disposadi a morir coma martirs, en tot èster condemnadi a mòrt per un decret promulgado pes darrèri rebèls segontes Apocalipsis 13:15. Es " palmas " qu'an enes mans simbolizen era sua victòria contra eth campament des pecadores.

Versículo 10: " E clamèren a grana votz, en tot díder: Era salvacion ei deth nòste Diu qu'ei seigut sus eth tròn, e der Anhèth. »

Era accion evoque eth contèxte deth retorn en glòria de Jesucristo, en parallel damb era descripcion des reaccions deth campament rebèl descrites en Apocalipsis 6:15-16. En aquest cas, es declaracions des foncionaris elegidi sauvadi son absoludaments opausades as des rebèls. Luenh d'espantar-les, eth retorn de Crist les alegre, les tranquillize e les saue. Era qüestion sometuda pes rebèls: " Quién poderà subervíuer?" » Arrecep ací era sua resposta: es adventistas que demorèren fidèus ara mission que Diu les confièc enquiara fin deth mon a risc des sues vides, se siguesse de besonh. Aguesta fidelitat se base ena sua apego ath respècte deth sant dissabte santificado per Diu des dera fundacion deth mon, e en sòn amor manifestat peth sòn mot profètic. Tant mès cuanto qu'ara saben qu'eth dissabte profetiza era grana pòsa deth setau milenio que, victoriosos dempús de Jesucristo, poderàn en eth entrar en tot arrecéber era vida etèrna prometuda en sòn nòm.

Versículo 11: " E toti es angels èren ath torn deth tròn e es ancianos e es quate èssers viuenti; e se prostrèren sus es sues cares deuant eth tròn, deuant Diu ,

Era scèna que se mos presente evoque era entrada ara grana pòsa celestial de Diu. Trobam imatges des capítols 4 e 5 que tracten aquest tèma.

Versículo 12: “ en tot díder: Amén! Era alabanza, era glòria, era sabença, era accion de gràcies, l'aunore, eth poder e era fortaleza siguen entath nòste Diu pes sègles des sègles. Amén! »

Erosi damb aguesta polida fin dera experiéncia dera salvacion terrena, es angels exprimissen era sua alegror e era sua gratitud cap ath Diu de bontat qu'ei eth nòste Creador, sòn, nòste, eth quau prenece era iniciatiua ena redención des pecats des escuelhudi terrenaus. , En tot arribar a encarnarse ena feblesa dera carn umana, entà sofrir ua mòrt atroz exigida pera sua justícia. Aguestes multituds d'uelhs invisibles seguiren cada fasa d'aguest plan de salvacion e se maravillaron deuant era sublime demostracion der amor de Diu. Eth prumèr mot que diden ei “ Amén!” Reauments! Ei cèrt ! Pr'amor que Diu ei eth Diu dera vertat, eth Veritable. Eth dusau mot ei “ er alabanza ” ère tanben eth prumèr nòm des 12 tribus: “ Judá ” = Alabanza. Eth tresau mot ei “ era glòria ” e Diu ei damb arrason preocupada pera sua glòria pr'amor que l'arrebrembarà en Apo.14:7 entà exigir-la, en títol de Diu unic creador, ad aqueri qu'an reclamat era sua salvacion des de 1843. Eth quatau mot ei “ sabença ” . Er estudi d'aguest document a coma objectiu que sigue descorbit per toti es sòns cargues elegidi. Aguesta sabença divina ei mès delà dera nòsta imaginacion. Sutileza, Jòcs mentaus, tot ei ací dins formato divin. En cincau lòc ven era “ accion de gràcies ”. Ei era forma religiosa d'accion de gràcies que se realize en mots e òbres santes. En sièisau grad ven er "aunor". Açò ei çò qu'es rebèls frustrèren mès a Diu. Ac tractèren damb mensprètz ath desafiar era sua voluntat revelada. Peth contrari, es foncionaris elegidi li brindèren, ena mesura des sues possibilitats, er aunor que legítimamente li correspon. En setau e ueitau vien “ poder e fòrça ”. Aguestes dues causes vinculantes èren de besonh entà derribar as tirans dera tèrra, entà esclafar as arrogantes rebèls mentre encara governauen era tèrra. Sense aguest poder e fòrça , es darrèri escuelhudi aurien mòrt coma tanti d'auti martirs pendent l'ère crestiana.

Versículo 13: “ E òm des ancianos arresponec e me didec: Aguesti que son vestidi de vestiduras blanques, quiénes son, e d'a on an vengut? »

Era qüestion formulada preten revelar-mos era particularitat deth simbèu des “ túnicas blanques ” en relacion damb es vestiduras “ blanques ” d'Apocalipsis 3:4 e eth “ lino defunti ” que designe, en Apocalipsis 19:8, “ es òbres justes des sants ” dera “nòvia preparada” des darrèri tempsi siguen, eth fidèu adventismo des darrèri tempsi esperdigalhat entath sòn arreatamiento ath cèu.

Versículo 14: “ Li didí: Senhor mèn, tu ac sabes. E me didec: Aguesti son es quaus vien dera grana tribulaciòn; rusquèren es sòns vestiduras e es emblanquecieron ena sang der anhèth. »

Es “ túnicas blanques ” que vestissen cèrti ancianos, Jean pòt, de hèt, demorar ua responsa d'òm d'eri. E arribe era responsa demorada: “ Son es quaus vien dera grana tribulaciòn ”, ei díder, es escuelhudi, victimes e martires des guèrres religioses e der ateísmo coma mos ac revèle eth “ 5to sagèth ”. En Apocalipsis 6:9 ath 11: “ A cadun d'eri se li dèc un saile blanc; e se les didec que demorèssen en pòsa quauque temps mès, enquia que se completèsse eth nombre des sòns consiervos e des sòns frairs qu'auien d'èster executadi coma eri. » En Apocalipsis 2:22, era “ grana tribulaciòn ” designe era tuada deth regim revolucionari atèu francés realizat entre 1793 e 1794. En confirmacion, en Apocalipsis 11:13, liegem: “ ...sèt mil òmes sigueren assassinadi en aguest tèrratrem ” ; “ Sèt ” entàs religiosi, e “ mil ” entara

multitud. Era Revolució Francesa ei coma un tèrratrem de tèrra qu'aucís tanben as siervos de Diu. Mès aguesta " grana tribulació " siguec sonque ua prumèra forma d'aguest assolidatge. Era sua dusau forma s'artenherà damb era " sièisau trompeta " d'Apocalipsis 9; ua sutileza dera edicion en Apocalipsis 11 revelarà aguest hèt. Multituds de crestians desleiaus seràn executades pendent era Tresau Guèrra Mondiau, qu'era " sièisau trompeta " simbolize e confirme. Mès des de 1843, Diu a seleccionat as escuelhudi a qui santifica e es darrèri a qui escarte son massa preciosos as sòns uelhs entà èster destruidi. Les prepare entath darrèr testimòni dera istòria dera salvacion terrena; un testimòni de fidelitat que li renderàn en tot demorar fidèles ath sòn setau dia, quitament quan eth campament rebèl les menaçarà de mòrt. Aguesta pròva finau deth plan de Diu se revèle en messatge liurat a " Filadelfia " en Apocalipsis 3:10 e en Apocalipsis 13:15 (decrèt de mòrt). Entà Diu, era intencion vau era accion, e ena mesura en que, ponudi a pròva, accèpten eth risc de mòrt, son assimiladi per Eth ath grop des martirs e atau se les atribuïssen es veritables martirs de " túnica blanca ". Escaparàn dera mòrt sonque mercés ara intervencion salvadora de Jesucristo. En aguesta darrèra pròva, dempús dera dusau " grana tribulació ", peth testimòni dera sua fidelitat, eri, ath sòn còp, " ruscaràn es sòns vestiduras e es blanquearán ena sang der Anhèth ", en tot demorar fidèus enquiara fin. Seràn menaçadi. Ara fin d'aguesta darrèra pròva de fe, eth nombre qu'atau neaurien de morir coma martirs serà complèt e era " pòsa " mortau des sants martirs d'eth " cincau sagèth " fenirà damb eth sòn resurrecció. Des de 1843 e especiuaments des de 1994, era òbra de santificació emprenuda per Diu la torne inutil, era mòrt des veritables escuelhudi que demorèren viui e fidèus enquiara ora deth sòn retorn e era fin deth temps de gràcia que la precedís la hè encara mès inutila.

Versículo 15: " Per açò son deuant eth tròn de Diu, e li servissen dia e net en sòn temple. Eth quau se sè sus eth tròn lheuarà era sua botiga sus eri; »

Comprenem qu'entà Diu, aguest tipe d'escuelhudi represente un elèit particularaments naut. Li autrejarà aunors especiaus. En aguest versículo, er Esperit use dus tempsi de conjugació, eth present e eth futur. Es vèrbs conjugadi en present " son " e " servir-li " revèlen era contunhitat deth sòn comportament en sòn còs de carn qu'ei temple de Diu qu'abite en eri. E aguesta accion contunharà en cèu dempús deth sòn arrebatemento per Jesucristo. En temps futur, Diu da era sua responsa ara sua fidelitat: " Eth quau ei dins eth tròn lheuarà era sua botiga sus eri " pera eternidad.

Versículo 16: " Ja non auràn hame, ne sigatz, ne les herirà eth solei, ne cap calor. »

Aguesti mots signifiquen entàs adventistas elegidi dera fin qu'auien " hame " per auer estat privadi de minjar e " sigatz " per auer estat privadi d'aigua pes sues torturadores e carceleros. " Eth huec deth solei ", cuyo " calor " s'intensifica ena quatau des darrères sèt plagues de Diu, les aurà cremadi e hèt sofrir. Mès anèc tanben peth huec des piras dera inquisicion papal, er aute tipe de " calor ", qu'es martirs d'eth " cincau sagèth " sigueren consumidi o torturadi. Eth mot " calor " tanben se restaque damb eth huec d'armes convencionaues e atomiques utilizades en contèxt dera sièisau trompeta . Es subviventis d'aguest darrèr conflicte auràn passat peth huec. Aguestes causes jamès mès tornaràn a succedir ena vida etèrna, que sonque lientraràn ada eth es escuelhudi.

Versículo 17: “ Pr'amor qu'er Anhèth qu'ei al mitan deth tròn les alimentarà e les conduirà a gotilhs d'aigües de vida, e Diu enjugará tota lèrma des sòns uelhs. »

“ Er Anhèth ” ei, en efècte, tanben eth Bon Pastor que pastoreará as sues benvoludes oelhes. Eth sòn divinidad demore ací nauaments afirmada pera sua posicion “ al mitan deth tròn ”. Eth sòn poder divin conduís as sòns escuelhudi “ as gotilhs des aigües dera vida ”, imatge simbolica dera vida etèrna. E en tot centrar-se en contèxt finau que, ath sòn retorn, es sòns darrèri escuelhudi ploraràn en eth, “enjugará cada lèrma des sòns uelhs ”. Mès es lèrmes tanben an estat part de toti es sòns escuelhudi, matractadi e perseguidi ath long dera istòria de l'ère crestiana, fòrça còps enquiath darrèr alend.

Nòta : Maugrat es aparències enganholes observades en nòste temps 2020, qu'era veritabla fe semble en eth auer desapareishut, Diu profetiza era conversion e era salvacion de “multituds” provenentes de totes es origines raciales, étnicos e lingüistics dera tèrra. Ei un veritable privilègi qu'autrege as sòns foncionarís elegidi saber que, segontes Apocalipsis 9:5-10, eth temps de comprenença e patz religiosa universau sonque a estat programat per eth entà “150” ans (o cinc proféticos) . Mesi) entre 1844 e 1994. Aquest critèri distintiu des veritables escuelhudi ei citat per Esperit en sòn messatge d'Apocalipsis 17:8: “ Era bèstia que vederes ère, e ja non existís. Era a d'ascender der abisme e anar ara perdición. E es moradores dera tèrra, cuyos nòms pas èren escriti en libre dera vida des dera fundacion deth mon, se maravillaràn quan veiràn era bèstia , pr'amor que ja non ei, e tornarà a aparéisher. » Es vertadièraments escuelhudi pas s'estonaràn ath veir realizar-se es causes que Diu les a anonciat a trauès deth sòn mot profética.

Apocalipsis 8: Es prumères quate trompetas

Es prumèrs quate puniments de Diu

Versículo 1: “ Quan dauric eth setau sagèth, se hec silenci en cèu coma per mieja ora. »

Era dubertura d'eth “ setau sagèth ” ei sumamente important, pr'amor qu'authorize era dubertura complèta deth libre d'Apocalipsis “ sagerat damb sèt sagèths ” segontes Apocalipsis

5:1. Eth silenci que mèrque aguesta dubertura conferís ara accion ua solemnidad excepcionau. A dues justificacions. Era prumèra ei era idèa dera ruptura de relacion entre eth cèu e era tèrra, provocada per abandon deth dissabte eth 7 de març de 321. Era dusau s'explique dera següenta manèra: pera fe, identifiqui aguest " setau sagèth " damb eth " sagèth deth Diu viu " deth capítol 7 que designe, ena mia opinion, eth sant dissabte santificado per Diu des dera fondacion deth mon. Arrebrembèc era sua importància ath convertí'c en tèma dera cramba des sues dètz mandamientos. E aquiú descorbí evidéncias que revèlen era sua extrèma importància entà Diu, eth nòste sublime Creador. Mès ja en relat deth Génesis, notè qu'eth setau dia siguec presentat separadaments en capítol 2. Es prumèrs sies dies son tractadi en capítol 1. Ath delà, eth setau dia pas ei barrat, coma es anteriors, pera formula " auec tarde e maitin ". Aguesta particularitat se justifique peth sòn papèr profético en setau milenio deth projècte salvífico de Diu. Lòc jos eth signe dera eternidad des escuelhudi redimidos pera sang de Jesucristo, eth setau milenio ei en se madeish coma un dia sense fin. En confirmacion d'aguestes causes, ena sua presentacion ena Bíblia ebrèa, era Torà, eth tèxte dera cramba mandamiento ei separat des auti e precedit d'un signe qu'exigís un temps de silenci respetuoso. Aguest signe ei era letra "Pé" der ebrèu e, atau isolat, en tot mercar ua ruptura en tèxte, pren eth nòm "pétuhot". Donques, era pòsa sabático deth setau dia a tota era justificacion entà èster mercat per Diu d'ua manèra particulara. Des dera primauera de 1843, provoquèc era pèrta dera tradicionau fe protestante, eretièra d'eth "dimenge" catolic. E des dera madeisha pròva, mès ena tardor de 1844, torne a èster eth signe d'apertenença a Diu que li da Ezé 20,12-20: " Tanben les dè es mèns dissabtes per senhau entre eri e jo, entà que sàpien que jo sò YahWÉH qu'es santifico.../...Santificad es mèns dissabtes, e que siguen per senhau entre mí e vosati, entà que se sàpie que jo sò. Yahvé Eth tòn Diu. » Sonque a trauès d'eth er escuelhut pòt entrar dins eth secrèt de Diu e descorbir eth programa precís deth sòn projècte revelat.

Dit açò, en capítol 8, Diu evoque sequéncias de messatges de maladeta. Çò Que m'amie a guardar era vertat deth dissabte jos er aspècte des maladetes qu'eth sòn abandon, per part des crestians des deth 7 de març de 321, a engendrado encadenados ath long de l'ère crestiana. Açò ei tanben çò que confirmarà eth versículo que restaque eth tèma deth dissabte as " sèt trompetas ", simbèus des "sèt puniments divini" que tustaràn era infidelidad crestiana deth 7 de març de 321.

Versículo 2: " E vedí as sèt angels depès deuant Diu, e les sigueren dades sèt trompetas. »

Eth prumèr des privilègis que s'obtien damb era santificación deth setau dia , dissabte ath sòn còp santificado per Diu, ei comprèner eth significat qu'eth da ath tèma des " sèt trompetas ". Pera forma d'enfoque que se li da, aguest tèma daurís entièraments era intelligéncia der escuelhut. Pr'amor que proporcione pròva dera acusacion de " pecat " citat en Dan.8:12 contra era Assemblada Crestiana, per part de Diu. De hèt, aguesti "sèt puniments" pas serien infligidos per Diu s'aguest pecat pas existisse. Ath delà, ath lum de Levítico 26, aguesti puniments se justifiquen per òdi as sòns mandamientos. En ancian pacte, Diu ja i auie adoptat eth madeish principi, entà punir era iniquidad der Israèl carnal desleiau e corrupto. Eth Diu creador e legislador que pas càmbe, mos da ua polida pròva d'açò. Ambdús pactes son subjèctes as madeishi requisits d'obediencia e fidelitat.

Er accés ath tèma des " trompetas " permeterà demostrar es successives condemnes de totes es religions crestianes: catolica, ortodoxa, protestante des de 1843, mès tanben adventista des de 1994. Tanben revelarà eth puniment universau dera " sièisau trompeta " que tustar-les amassa abans dera fin deth periòde de pròva. Atau podem mesurar era sua importància. Era " setau trompeta " estacada ath retorn de Crist, era accion dirècta de Diu, serà tractada per separat, coma eth dissabte, en capítol 11, dempús serà largaments desenvolopada enes capítols 18 e 19.

Pendent es darrèri 17 sègles, des de 321, o mès justaments 1709 ans, 1522 ans an estat mercadi pes maladetes causades pera transgresión deth dissabte enquiara sua restauracion prevista entad an 1843 en decret de Dan.8:14. E des d'aguesta data dera sua restauracion enquiath retorn de Jesucristo en 2030, eth dissabte aufric era sua benediccion per sonque 187 ans. Donques, eth dissabte a portat mès temps damatge as òmes desleiaus que plan as fidèus escuelhudi. Era maladeta venç e aguest tèma, per tant, a eth sòn lòc en aguest capítol 8 que presente es maladetes divines.

Versículo 3: " E vin aute angel e se ponec sus er autar, en tot auer un incensario d'aur; e li dèren fòrça encens, entà que ac aufrisse damb es oracions de toti es sants, sus er autar d'aur qu'ei deuant eth tròn. »

En Daniel 8:13, dempús de citar " eth pecat desolador ", es sants dera vision evoquèren eth " perpetuo " que se hège referéncia a eth " sacerdocio " celestial " incomunicable " de Jesucristo, segontes Heb.7:23. Ena tèrra, des der an 538, eth regim papal ac a lheuath segontes Dan.8:11. En 1843, era reconciliacion damb Jesucristo exigic era sua restitucion. Aguest ei era intencion deth tèma qu'abordam en aguest versículo 3 que daurís eth cèu e mos mòstre a Jesucristo en sòn papèr simbolic coma somi sacerdot celestial intercesor pes pecats des sòns escuelhudi, e sonque d'eri. Ajam en compde qu'ena tèrra, entre 538 e 1843, aguesta scèna e aguest papèr son parodiados e usurpadi pera activitat des papes catolics romans que se succedissen ath long deth temps, en tot frustrar continualaments a Diu en sòn legitim dret sobiran suprèm.

A causa de que se presente en aguest capítol 8 e pr'amor que cesó ath madeish temps qu'er abandon deth dissabte, aguest tèma dera intercesión de Jesucristo tanben se mos presente jos er aspècte de maladeta deth cessament d'aguesta intercesión peth crestian. Multituds de victimes inconscientes deth pagano "dia deth solei" roman; açò, quitament e especiuaments , dempús deth sòn enganós e seductor cambiament de nòm: "Domingo": dia deth Senhor. Òc, mès de quin senhor? Ay! Eth de tà baish.

Versículo 4: " Eth hum der encens pujaue damb es oracions des sants dera man der angel deuant Diu. »

Es " perhums " qu'acompanhen " es oracions des sants " simbolizen eth grato aulor deth sacrifici de Jesucristo. Ei Era sua demostracion d'amor e fidelitat çò que hè qu'es oracions des sòns escuelhudi siguen acceptables entath sòn jutjament divin. Auem de notar en aguest versículo era importància dera associacion des mots " hum " e " oracions des sants ". Aguest detalh serà usat en Apocalipsis 9:2 entà designar es oracions des faussi crestians protestantes, des dera naua situacion establida en 1843.

Çò Que Diu evoque en aquest versícolo ei era situacion que prevaleció entre eth temps apostólico e era data maldita deth 7 de març de 321. Abans der abandon deth dissabte, Jesús arrecebec es oracions des escuelhudi e intercedic en sòn nòm per eri. Ei ua imatge didactica que signifie que se manten era relacion verticau entre Diu e es sòns escuelhudi. Serà atau mentre donguen testimòni de fidelitat ara sua persona e ath sòn ensenhament dera vertat, enquiar an 321. En 1843, eth sacerdocio de Jesús reprenerà tota era sua bendita activitat en favor des sants adventistas elegidi. Maugrat açò, entre 321 e 1843, es reformadores se beneficièren deth sòn perdon, coma es dera epòca de Tiatira .

Versícolo 5: “ E er angel preneec er incensario, ac aumplic deth huec der autar e ac lancèc sus era tèrra. E auec votzes, trons, relampits e un tèrratrem. »

Era accion descrita ei visiblaments violenta. Ei era de Jesucristo ara fin deth sòn ministèri intercesor quan arribe era ora dera fin deth temps de gràcia. Eth papèr der "autar " fenís, e " eth huec ", imatge dera mòrt expiatoria de Jesucristo, ei " lançat ena tèrra ", en tot exigir puniment a qui çò subestimaron, e entà quauqui uns, despreciaron. Era fin deth mon mercat pera intervencion dirècta de Diu s'evoque ací mejançant era formula clau revelada en Apocalipsis 4:5 e Éxodo 19:16. Eth panorama de l'ère crestiana fenís damb aquest advenimiento “adventista” de Jesucristo.

Ar atau coma damb eth dissabte, eth tèma dera intercesión celestial de Jesucristo se presente jos er aspècte dera maladeta deth sòn jutjament entre 321 e 1843. Es sants que qüestionen ar Esperit en çò que toque a eth, en Dan.8:13, auien bones arrasons entad en tot voler saber eth moment en que Jesucristo assumirà eth sacerdocio “ perpetuo ”.

Nòta : Sense pòner en dopte era interpretacion anteriora, a sentut ua dusau explicacion. En aquesta dusau interpretacion, era fin deth tèma dera intercesión de Jesucristo pòt restacar-se ara data deth 7 de març de 321, moment qu'er abandon deth dissabte per part des crestians amièc en eth a Diu a entrar dins ua ira que serie expiada pes occidentaus. Cristianisme, per miei des “ sèt trompetas ” que vien deth versícolo 6 que seguís. Aquesta dobla explicacion ei tant mès justificada cuanto qu'er abandon deth dissabte a conseqüències enquiara fin deth mon, en 2030, an que, damb eth sòn glorioso retorn visible, Jesucristo eliminarà en eth entà tostemp deth regim papal roman e deth sòn darrèr govèrn american. Eth supòrt protestante, era sua faussa pretension de servir-li e representar-li. Jesús reprenerà alavetz eth sòn títol de “ Cap ” dera Glèisa usurpada peth papado. De hèt, a diferéncia des fidèus escuelhudi, es crestians desleiaus queigudi ignoraràn eth decret de Dan.8:14 e es sues conseqüències enquiara fin deth mon; çò que justifique era sua terror quan Jesús tornarà segontes er ensenhament d'Apocalipsis 6:15-16. Abans de 2030, es prumères sies “ trompetas ” se compliràn entre 321 e 2029. Damb era “ sièisau trompeta ”, eth darrèr puniment d'advertencia abans der exterminio fin, Diu punís fòrça severamente as crestians rebèls. Dempús d'aquest sièisau puniment, organitzarà es condicions entara darrèra pròva universau dera fe e en aquest contèxt, eth lum revelat serà proclamat e coneishuda per toti es subviventis. Ei deuant ua vertat demostrada qu'es escuelhudi e es queigudi auançaràn alavetz, pera sua liura eleccion, deuant ua menaça de mòrt cap ara sua destinacion finau que serà: vida etèrna entàs escuelhudi, mòrt definitiva e absoluta. Pes queigudi.

Versícolo 6: “ E es sèt angels qu'auien es sèt trompetas preparadi entà tocar. »

Tre aquest versícolo, er Esperit mos aufrís un nau panorama de l'ère crestiana, en tot préner coma teme es “ sèt trompetas ” ei díder, “sèt puniments successius” distribuïdi per tota l'ère crestiana des deth 7 de març de 321, an que “ pecam en eth ”. Sigüec establida oficiau e civilmente . Arrebrembe qu'en prefaci der Apocalipsis 1, era “votz ” de Crist ja se compare ath son d'ua “ trompeta ”. Aquest estrument utilizat entà avertir en pòble d'Israèl amie en se tot eth significat dera revelacion der Apocalipsis. Era advertencia avertís sus trapadères tendudes per enemic.

Versícolo 7: “ Eth prumèr sonèc. E auèc granizo e huec barrejat damb sang, que sigüec lançat sus era tèrra; e era tresau part dera tèrra sigüec cremada, e era tresau part des arbes sigüec cremada, e tota èrba verda sigüec cremada. »

Prumèr puniment : s'amièc a tèrme entre 321 e 538, per diuèrses invasions ar Empèri Romano per part de pòbles cridadi “barbars”. Arrebrembe especiuaments en pòble des “hunós”, cuyo cap Atila didie èster, damb arrason, eth “flagele de Diu”. Un flagelo qu'incendió partís d'Euròpa; eth nòrd dera Galia, eth nòrd d'Itàlia e Panonia (Croàcia e er oèst d'Ongria). Eth sòn lèma ère Oh, quin famós! “Per a on passe eth mèn shivau, era èrba pas torne a créisher”. Es sues accions se resumissen perfèctaments en aquest versícolo 7; Pas manque bric, tot ei ací. Eth “ granizo ” ei eth simbèu dera devastación des cuelhudes e eth “ huec ” ei eth simbèu dera destruccion des materiaus consumibles. E, per supausat, “ sang vessada sus era tèrra ” ei eth simbèu de vides umanes assassinades violentamente. Eth vèrb “ lançar ” indique era ira deth Diu creador, legislador e salvador qu'inspire e dirigís era accion dempús de “ lançar huec der autar ” en versícolo 5.

Ath madeish temps, en Levítico 26:14 ath 17, liegem: “ Mès se non m'escotes e pas pones per òbra toti aguesti mandamientos, se menosprecias es mèns estatuts, e s'era tua anma aborrís es mèns jutjaments, de manèra que Se non complitz toti es mèns mandamientos e quebrantáis eth mèn pacte, alavetz açò harè damb vosati. Enviarè sus tu terror, tisis e fèbre, que haràn languidecer es tòns uelhs e sofrir era tua anma; e en vano semiaràs es tòns semes: es tòns enemics es devorarán. Ponerè era mia cara contra tu, e seràs derrotat deuant es tòns enemics; Es quaus t'aborrissen s'enseñorearán de tu, e huiràs sense èster perseguit. »

Versícolo 8: “ Eth dusau sonèc. E quauquarren coma ua grana montanha en tot cremar en huec sigüec lançada ara mar; e era tresau part dera mar se convertic en sang ,

Dusau Puniment : Era clau d'aguestes imatges ei dins Jer.51:24-25: “ Pagarè a Babilonia e a toti es abitants de Caldea per tot eth mau qu'an hèt a Sión deuant es vòsti uelhs, ditz YahWÉH. È ací jo sò contra tu, oh montanha de destruccion, ditz Yahweh, tu que destruires tota era tèrra! Estenerè era mia man sus tu, te harè rodar des arròques e te harè ua montanha de huec. » Ei en aquest versícolo 8 qu'er Esperit evoque eth regim papal roman jos eth sòn nòm simbolic de “ Babilonia ” qu'apareisherà ena forma “ Babilonia era grana ” en Apocalipsis 14:8, 17:5 e 18:2. “Eth huec” se truque ara sua personalitat, en tot evocar tant aquerò que la consumirà en retorn de Crist e eth jutjament finau, coma aquerò qu'utilize entà inflamar d'òdi a qui l'apròven e apiegen: es monarques europèus e es sòns pòbles catolics. . Ací coma en Daniel, " era mar " represente ara umanitat interessada ena cobertura profética; era umanitat de pòbles anonimi qu'essenciauments demorèren paganos maugrat aparentes conversions crestianes. Era prumèra conseqüència der establiment deth regim papal en 538 sigüec atacar

as personas entà convertir-les mejançant era fòrça militar armada. Eth mot “ montanha ” designe ua poderosa dificultat geografica. Ei eth quau conven definir eth regim papal que, enemic de Diu, ei maugrat açò suscitad pera sua voluntat divina; açò damb era fin d'endurecer era vida religiosa des crestians desleiaus en tot resultar en persecucion, patiment e mòrt entre eri e dehòra de pòbles de desparières religions. Era religion obligatòria ei ua novetat a causa dera transgresión deth sant dissabte de Diu. Ada eth li auem des massacres innecessarias de conversions forçadas amiables a tèrme per Carlomagno e es ordes des Crosades dirigides contra es pòbles musulmani, lançadas peth Papa Urban II; totes es causes profetizadas en aguesta “ dusau trompeta ”.

Versículo 9: “ E moric era tresau part des creatures qu'i auie ena mar qu'auien vida, e pereció era tresau part des naus ” .

Es conseqüències son universaus e duraràn enquiara fin deth mon. Es mots “ mar ” e “ vaishèths ” trobaràn eth sòn significat enes afrontaments damb es musulmani deth Mediterrani, mès tanben damb es pòbles africani e sud-american, a on era fe catolica conquistadora imposada darà lòc a òrres massacres de poblacions indigènes.

Ath madeish temps liegem en Levítico 26:18 ath 20: “ Se maugrat açò pas m'escotatz, vos punirè sèt còps mès pes vòsti pecats. Trincarè er orgulh dera tua fòrça, harè eth tòc cèu coma hèr e era tua tèrra coma bronze. Es tues fòrces s'agotaràn en vano, era tua tèrra pas darà eth sòn producte e es arbes dera tèrra pas daràn eth sòn frut. » En aquest versículo, Diu anòncie un enduriment religiós qu'en l'ère crestiana se complís damb eth pas de Roma deth paganismo ath papado. Notem er interès qu'a l'escasença d'aquest cambiament era dominacion romana abandonèc eth "Capitolio" entà installar eth papado en palai de Letrán plaçat justaments en "Caelius", ei díder, eth cèu. Eth dur regim papal confirme er enduriment religiós profetizado. Eth frut dera fe crestiana càmbie. Era mansedumbre de Crist ei remplaçada pera agression e era cruseltat; e era fidelitat ara vertat se transforme en infidelidad e gelosia pera falsedad religiosa.

Versículo 10: “ Eth tresau sonèc. E queigüec deth cèu ua grana estela en tot cremar coma ua halha; e queigüec sus era tresau part des arrius e sus es gotilhs d'aigües. »

Tresau puniment : Eth mau generat s'intensifica e arrenh eth sòn apogeo cap ara fin dera Edat mejana. Es auanci ena impression mecanica favoriren era publicacion dera Santa Bíblia. Ath liegé'c, es foncionaris elegidi descorbissen es vertats qu'ensenhe. Era justifique atau eth papèr des “ dus testimònis ” que Diu li da en Apocalipsis 11:3: “ Darè as mèns dus testimònis profetizar, vestidi de cilicio, pendent mil dus cents seishanta dies . » En tot favorir es sòns pròpris dogmas religiosi, era fe catolica sonque s'apiege ena Bíblia entà justificar es nòms des sants que hè adorar as sòns súbditos. Pr'amor qu'era possession d'ua Bíblia ei condemnada per era e expose a qui la possedís a la torture e ara mòrt. Ei era descubèrta dera vertat bíblica çò que justifique era imatge dada en aquest versículo: " E queigüec deth cèu ua grana estela en tot cremar coma ua halha ". Eth huec seguís trucat ara imatge de Roma simbolizada aquest còp per ua “ grana estela de huec ” coma era “ grana montanha ardiente ”. Eth mot “ esclafe ” revèle era sua pretension de “ illuminar era tèrra ” religiosamente segontes Gén.1:15; e açò en

nòm de Jesucristo, de qui era ditz èster era imatge dera veritabla " halha ", portadora de lum que se li compare en Apo.21:23. Seguís damb eth en tot èster tan " gran " coma quan comencèc, mès eth sòn huec persecutor s'a amplificado, en tot passar der estat de " ardiente " ath de " ardiente ". Era explicacion ei simpla, denunciada pera Bíblia, era sua ira ei tanta major cuanto que se ve obligada a opausar-se dauridaments as escuelhudi de Diu. Çò qual Segontes Apocalipsis 12:15-16 l'obligue a passar dera estrategia dera " serpiente " astuta e enganhsosa ara d'eth " dragon " dauridaments perseguidor. Es sòns adversaris pas son sonque es pacífiqui e dóciles escuelhudi de Diu, i a tanben e sustot front a eth, un faus protestantismo, mès politic que religiós, pr'amor qu'ignòre es ordes dades per Jesucristo e pren es armes, aucís e masacra a tanti coma eth camp catolic. Era " tresau part des arrius ", ei díder, ua partida des poblacions dera Euròpa crestiana, sofric era agression catolica ar atau coma " es hònts des aigües ". Eth modèl d'aguesti gotilhs d'aigua ei Diu madeish segontes Jer.2:13: " Pr'amor qu'eth mèn pòble a cometut un doble pecat: m'an abandonat a jo, que sò gotilh d'aigua viua, entà cavar entà se cisternas, cisternas escarcanhades, que pas restanquen aigua. » En plurau, en aguest versículo, er Esperit designe damb " es gotilhs des aigües " as escuelhudi formadi a imatge de Diu. Juan 7:38 ac confirme, en tot díder: " Eth quau cre en mí, d'eth correràn arrius d'aigua viua, coma ditz era Escritura". » Aquesta expression apunte tanben ara practica deth bautismo de mainatges que des dera sua neishença, sense èster consultadi, arreceben ua etiqueta religiosa que les convertirà en subjèctes d'ua causa religiosa pas escuelhuda. A mesura que creishen, quauque dia preneràn armes e auciràn as sues oponents pr'amor qu'era sua etiqueta religiosa atau ac exigís. Era Bíblia condemne aguest principi pr'amor que ditz: " Eth quau cree e sigue cristianat serà saui, mès eth quau pas cree, serà condemnat (Marcos 16:16)".

Versículo 11: " Eth nòm d'aguesta estela ei Ajenjo; e era tresau part des aigües se transformèc en ajenjo, e fòrça òmes moriren ath costat des aigües, pr'amor que s'auien tornat amares. »

En oposicion ara aigua pura e saciante que designe era Bíblia, eth mot escrit de Diu, er ensenhament catolic ei comparat damb eth " ajenjo ", ua bevenda amara, tòxica e quitament mortau; açò se justifique donques qu'eth resultat finau d'aguest ensenhament serà eth huec dera " mòrt dusau deth jutjament finau ". Ua part, " un tèrç " des òmes, ei transformada per ensenhament catolic o falsamente protestante arrecebuda. " Es aigües " son ath madeish temps òmes e ensenhament bíblica. En sègle XVI , grops protestantes armadi heren un mau emplec dera Bíblia e es sòns ensenhaments, e a imatge d'aguest versículo, òmes sigueren assassinadi per òmes e per faussi ensenhaments religioses. Açò s'a d'a qu'es òmes e es ensenhaments religiosi s'an tornat amari. Ath declarar qu'es " aigües s'auien tornat amares ", Diu proporcione ua responsa a ua acusacion de " sospèita de gelosies " qu'a demorat sense resòlver des d'Apocalipsis 6:6 en tresau sagèth . Confirme, en moment en qu'arribe eth sòn mot escrit, era acusacion d'adulterio que presente contra era Assemblada des deth 7 de març de 321, que precedic ath temps der adulterio oficializado religiosamente aperat Pérgamo en Apo 2:12 entà 538.

Ath madeish temps, liegem en Levítico 26:21-22: " Se me resistisses e pas m'escotes, te herirè sèt còps mès segontes es tòns pecats. Enviarè contra tu es bèsties deth camp, que te panaràn as tòns hilhs, que destruiràn eth tònt bestial e te redusiràn a uns pòqui; e es tòns camins demoraràn desèrti. » Er estudi parallel de Lev.26 e era 3ra trompeta der Apocalipsis

revèle eth jutjament que Diu amie a tèrme ath començament deth temps dera Reforma. Es sòns veritables escuelhudi demoren pacifiqui e resignados, en tot acceptar era mòrt o eth cautiverio coma veritables martirs. Mès, escarte deth sòn exemple sublime, sonque ve “ bèsties ” crusèles que s'afronten, era majoritat des còps, per orgulh personau, e qu'aucissen as òmes damb era ferocidad des animaús sauvatges predadori. Aguesta idèa prenerà forma en Apocalipsis 13:1 e 11. Ei eth clímax deth temps quan, ena nòrma deth degrèu, er Escuelhut ei conduhit “ ath desèrt ” (= pròva) en Apocalipsis 12:6 - 14 damb es “ dus testimònis ” bíblicos escrits de Diu d'Apocalipsis 11:3. Eth reinatge intolerante deth papado profetizado pendent 1260 ans arribarà ara sua fin.

Versículo 12: “ Era cramba sonèc. E siguec herida era tresau part deth solei, e era tresau part dera lua, e era tresau part des esteles, de manèra qu'ua tresau part s'oscureció, e eth dia perdec era tresau part deth sòn lum, e tanben era net. »

Quatau puniment : Er Esperit ací represente era “ grana tribulaciòn ” anonciada en Apocalipsis 2:22. En simbèus, mos revèle es sòns efèctes: en partida, “ eth solei ”, simbèu deth lum de Diu, ei tustat. Tanben siguec tustada en partida " era lua ", simbèu deth camp religiós des tenèbres qu'afectae, en 1793, as hipócritas catolics e protestantes. Jos eth simbèu " esclafes " tanben son tustadi individualmente ua partida des crestians cridadi a illuminar era tèrra . Quién Pòt alavetz illuminar eth lum religiós crestiana veritabla e faussa? Respona: era ideologia der ateísmo considerada eth gran lum dera epòca. Eth sòn lum eclipse a totes es autes. Es escrivans qu'escriuen libres sus aguest tèma son fòrça apreciadi e eri madeishi se criden "il·lustracions" , coma Voltaire e Montesquieu. Maugrat açò, aguest lum destruí, prumèr, vides umanes en cadea, en tot vessar chorros de sang. Dempús dera cap deth rei Luis XVI e dera sua esposa María Antonieta, es des catolics practicantes e es protestantes queigueren ath sòn còp jos es guillotinas des revolucionaris. Aguest acte de justícia divina pas justifique er ateísmo; mès era fin justifique es mejans, e Diu sonque pòt desrocar as tirans en tot opausar-les junhe tiranía superior, mès poderosa e mai fòrta. “ Poder e fòrça ” ei deth Senhor en Apocalipsis 7:12.

Ath madeish temps, liegem en Levítico 26:23 ath 25: “ S'aguesti puniments pas vos corregissen e se me resistitz, jo tanben vos resistirè e vos herirè sèt còps mès pes vòsti pecats. Portarè contra tu espasa que vengarà eth mèn pacte ; Quan vos amassaratz enes vòstes ciutats, enviarè entre vosati ua plaga e seratz liuradi en mans der enemic. ”. “ Era espasa que vengarà era mia aliança ” ei en efècte eth papèr que Diu confièc ath regim atèu nacionau francés en tot liurar-li es caps colpables d'adulterio espirituau cometut contra eth. Coma era plaga deth vèrs, aguest regim atèu inicièc un principi d'execucion massiva de manèra qu'es borrhèus d'ager se convertiren enes victimas deth maitin. Segontes aguest principi, aguest regim infernal semblaue probable qu'enfonsèsse a tota era umanitat ena mòrt. Per açò Diu li darà eth nòm de “ abisme ”, era “ bèstia que puge der abisme ”, en Apocalipsis 11:7 a on desvolòpe eth sòn tèma. Açò pr'amor qu'en Gén.1:2, aguest nòm designe era tèrra sense vida, sense forma, caotica e qu'a long termini, era destruccion sistematica emprenuda peth regim atèu reproduiric. Coma exemple, trobam era destinacion dera catolica e monárquica Vendée, rebautizada coma “Venge” pes revolucionaris cuyo projècte ère convertir-la en ua tèrra desolada e desabitada.

Versículo 13: “ E guardè, e sentí ua agla en tot volar al mitan deth cèu, que didie a grana votz: Ay, ay, ay que neabiten ena tèrra, a causa des auti sons des trompetas des tres angels! Que sonarà! »

Era Revolucion Francesa produsic es sòns efèctes assassins mès artenhec er objectiu desirat per Diu. Ponec fin ara tiranía religiosa e, dempús, prevaleció era tolerància. Aguest ei eth moment en que, segontes Apocalipsis 13:3, era "bèstia dera mar " catolica siguec " herida de mòrt mès sanada " mercés ara poderosa autoritat dera " agla " napoleónica, presentada en aguest versículo, que la reabilitèc. A trauès deth sòn Concordato. "... Ua agla en tot volar al mitan deth cèu " simbolize er apogeo dera dominacion der emperaire Napoleon I. Estenec eth sòn domeni sus toti es pòbles europèus e fracassèc contra Rússia. Aguesta eleccion mos aufrís ua grana precision ena datacion des eveniments, per çò que se suggerís eth periòde de 1800 a 1814. Es enòrmes conseqüències d'aguest reinatge constituïssen un solid punt de referéncia que justifique atau era arribada ara data cruciau de Daniel 8:14 de 1843. Aguest important regim ena istòria deth país de França se convertís, entà Diu, en portador d'ua terribla anóncia, donques que Dempús d'eth, era fe crestiana universau arribarà ath temps en que serà tustada per Diu per tres granes " desgràcies ". Repetit tres còps, se tracte dera perfeccion dera " desgràcia "; açò pr'amor qu'en tot entrar ar an 1843, coma ensenhe Apo.3:2, Diu requerís des crestians, que reclamen era salvacion de Jesucristo, que fin finala complèten era Reforma iniciada des de 1170, data en que Pierre Valdo restaurèc pleaments era vertat bíblica, e produsiren " òbres perfèctes "; en tot èster requerida aguesta perfeccion en Apocalipsis 3:2 e peth decret de Daniel 8:14. Es conseqüències dera sua entrada en vigor se manifèsten ací en forma de tres granes " desventuras " qu'ara estudiaram per separat. M'agradarie soslinhar un còp mès que çò que hè d'aguest periòde de patz religiosa, paradoxauments, ua grana " desgràcia ", ei er eretatge der ateísmo nacionau francés qu'impregna e impregnará, enquiara fin deth mon, es ments des umans occidentaus. Açò pas les ajudarà a realizar es reformes exigides per Diu des de 1843. Mès ja eth " sièisau sagèth " d'Apocalipsis 6:13 i auie illustrat era prumèra d'aguesti " malurs " damb era imatge d'ua " estela fugaz " comparada damb " hagues verdes ", per çò que pas i auie acceptat era maduración espirituau complèta requerida per Diu des de 1843. E era senhau celestial dera advertencia de Diu siguec dada eth 13 de noveme. 1833 parallel ath moment suggerit dera anóncia des tres grani " desventuras " deth vèrs estudiat.

Ena sua revelacion, er Esperit evoque era expression " abitantes dera tèrra " entà designar ar uman objectiu des tres grani. profetizó " Desgràcies ". Ar èster separadi de Diu e separadi peth sòn incredulidad e pecat, er Esperit les connècte damb " era tèrra ". Per contra, Jesús designe as sòns veritables fidèus escuelhudi damb era expression " ciutadans deth reiaume des cèus "; era sua patria pas ei era " tèrra " mès eth " cèu " a on Jesús " preparèc un lòc " entà eri segontes Juan 14:2-3. Atau, cada viatge que se cite aguesta expression " abitantes dera tèrra " en Apocalipsis, ei entà designar ara umanitat rebèla e separada de Diu en Jesucristo.

Apocalipsis 9: era cincau e sièisau trompetas

Era “ prumèra ” e era “ dusau grana desgràcia ”

Era cincau trompeta : Eth “ prumèr gran ay ”

entà protestantes (1843) e adventistas (1994)

Nòta : En ua prumèra lectura, aguest tèma dera “ cincau trompeta ” presente en imatges simboliques eth jutjament que Diu amie a tèrme sus es religions protestantes qu'an queigut en desgràcia des dera primauera de 1843. Mès pòrte ensenhaments addicionaus que confirmen es anóncies proféticos dadi ara nòsta fraia adventista deth setau dia, era madama Elena Gould White, a qui Jesús i auie escuelhut coma era sua messatgèra. Era sua òbra profética illuminèc particularaments eth temps dera darrèra pròva finau dera fe; es sues prediccions seràn confirmades en aguest messatge. Mès çò qu'era nòsta fraia pas sabie ère que Diu planeó ua

tresau expectativa adventista entà provar ena pròpria Glèisa Adventista deth Setau Dia. Cèrtaments, aguesta tresau expectativa a pas assumit eth desvolopament public des dues anteriores, mès era magnitud des naues vertats revelades que se li atribuïssen compense aguesta aparenta feblesa. Per açò, dempús d'auer estat provada per Jesucristo entre 1983 e 1991 en Valence-sud-Rhône, França, e en Maurici, dempús deth sòn arrefús des sòns darrèri lums proféticas, er enshament oficiau institucionau der adventismo siguec " vomitada " per Salvador des anmes en 1994, data bastida mejançant er emplec des " cinc mesi " proféticos des versículos 5 e 10 d'aguest capítol 9. Ei per qué, en dusau lectura, aguest jutjament pictórico presentat peth Senhor contra es diuèrsi aspèctes dera fe protestante s'aplique ar adventismo institucionau deth setau dia queigut en apostasia, ath sòn còp, per arrefús deth lum profética divina; açò, maugrat es advertencias dades per Elena G. De White en capítol "en tot negar eth lum" deth sòn libre dirigit as mèstres adventistas "Eth Ministèri Evangélico". En 1995, era aliança oficiau der adventismo damb eth protestantismo confirmèc eth just jutjament profetizado per Diu. Notatz-vos qu'es dues casudes an era madeisha causa: er arrefús e eth mensprètz deth mot profética prepausada per Diu, per part d'un siervo a qui escuelhec entad aguest prètzhet.

Era " desgràcia " ei era ora deth mau cuyo instigador e inspiracion ei Satanás, er enemic de Jesús e des sòns sants escuelhudi. Er Esperit mos revelarà en imatges en qué se convertís un discipol de Jesucristo quan ei refusat per eth entà èster liurat ath diable; çò que constituís alavetz ua " desgràcia " vertadièraments grana .

Vèrs 1: " Eth cincau sonèc. E vedí ua estela qu'i auie queigut deth cèu ena tèrra. Li siguec liurada era llave deth potz der abisme ,

Ua " cincau ", mès grana advertencia, se dirigís as escuelhudi de Crist escartadi des de 1844. " Era estela qu'i auie queigut deth cèu " pas ei " era estela" Absenta " deth capítol anterior que pas " queiguec ", " en delà tèrra ", mès " enes arrius E ES hònts d'aigües ". Ei eth dera epòca de " Sardis ", a on Jesús arrebrebe que " a enes sues mans es sèt esteles ". Pes sues " òbres " declarades " imperfèctes ", Jesús lancèc ath solèr era "estela " deth messatgèr protestante.

Era terribla experiéncia adventista siguec mercada ena primavera de 1843 pera fin d'ua prumèra expectativa deth retorn de Jesucristo. Ua dusau demora entad aguest retorn fenic eth 22 d'octobre de 1844. Siguec sonque ara fin d'aguesta dusau pròva que Diu dèc as vencedors era coneishença e era practica deth sòn sant dissabte. Aguest dissabte assumic alavetz eth papèr d'eth " sagèth de Diu " que se cite en versículo 4 d'aguest capítol 9. Donques, eth sellamiento des sòns siervos comencèc dempús dera fin dera dusau pròva, ena tardor de 1844. Era idèa ei era següenta: seguís: era expression " qu'i auie queigut " apunte ara data dera primavera de 1843, era fin deth decret de Dan.8:14 e era fin deth prumèr procès adventista, en oposicion ath dera casuda. 1844 que mèrque er inici deth sellamiento des vencedors escuelhudi e eth deth tèma d'aguesta " 5ta trompeta ", cuyo objectiu entà Diu ei revelar era casuda dera fe protestante e era der adventismo que harà aliança damb eth dempús de 1994. , Tèrme des " cinc mesi " profetizado enes versículos 5 e 10. Atau, deth temps que es "cinc mesi" d'aguest tèma comencen ena tardor de 1844, eth contèxt deth començament der en tot sagerar, coma tèma principau, qu'era fe protestante " i auie queigut " abans d'aguesta data,

tre era primauera de 1843. Vedem alavetz com era revelacion divina respècte justaments es hèts istorics consumados. Es dues dates de 1843 e 1844 an cadua un papèr especific.

Abandonada per Jesús que la liurèc ath diable, era fe protestante queigec en " potz " catolic o " es prigondors de Satanás " qu'es pròpris reformadores denuncièren en moment dera Reforma en Apocalipsis 2:24. Sutilmente, Ath díder que què " sus era tèrra ", er Esperit confirme era identitat dera fe protestante simbolizada peth mot " tèrra ", qu'arrebrembe era sua gessuda deth catolicismo cridada " mar " en Ap 13 e 10,2. En messatge de " Filadelfia ", Jesús presente " pòrtes " que son daurides o barrades. Ací, òm llave les daurís un camin fòrça desparièr donques que les da accèss a eth " abisme " que simbolize era desaparicion dera vida. Aquesta ei era ora en que, entà eri, " eth lum se convertís en " escuror " e era escuror se convertís en lum ". Ar adoptar coma eretatge es principis deth pensament filosófic republican, pèrden de vista era veritabla santidad dera fe purificada pera sang de Jesucristo. Notem era precision " li siguec dada ". Eth quau atau da a cadun segontes es sues òbres ei Jesucristo eth jutge divin. Pr'amor qu'eth tanben ei eth guardián des llaves; " era llave de David " entàs bienaventurados escuelhudi en 1873 e 1994, segontes Apocalipsis 3:7, e " era llave der abisme " entàs queigudi en 1843 e 1994.

Versículo 2: " E dauric eth potz der abisme. E pugèc hum deth potz, coma eth hum d'un gran horn; e eth solei e er aire s'oscurecieron peth hum deth potz. »

Era fe protestante càmbie d'estimi e de destinacion, e tanben càmbien es sues òbres. Accedís atau ara destinacion bric envidiable d'auer de sofrir era destruccion deth jutjament finau per eth " huec " dera " mòrt dusau " que serà mencionada en Apocalipsis 19,20 e 20,10. En tot préner era imatge de "un lac de huec e azufre ", aquest " huec " deth jutjament finau serà un " gran horn " que menace as transgresores des mandamientos de Diu des dera sua proclamacion ena montanha Sinai segontes Éxo.19:18: " Era montanha Sinai ère tot dins hum, pr'amor qu'eth Senhor i auie descenut aqui al mitan deth huec; Aquest hum s'elevèc coma eth hum d'un horn , e tota era montanha s'estremeció violentamente. » Er Esperit utilize alavetz era tecnica cinematografica aperada "flashback", eth flashback, que revèle es òbres creades en vida, es queigudi serviren ath diable. Eth mot " hum " ací a un doble significat: eth deth huec d'eth " gran horn " sus eth cual liegem en Apocalipsis 14:11: " E eth hum deth sòn tormento puge pes sègles des sègles; e pas an pòsa de dia ne de net, es quaus adoran ara bèstia e ara sua imatge, e tot aqueth qu'arrecep era mèrca deth sòn nòm ", mès tanben era des " oracions des sants " segontes Apocalipsis 5:8, ací, aqueri faussi sants. Pr'amor qu'ua abondia activitat religiosa manifestada pera oracion justifique aquesti mots que Jesús li dirigic en Sardis , en 1843: " Se te considère viu; e ès mòrt ". Mòrt, e dus còps mòrti, donques qu'era mòrt suggerida ei " era mòrt dusau " d'eth " jutjament finau ". Aquesta activitat religiosa enganhe a toti excepto a Diu e as sòns escuelhudi a qui illumine. Aquesta enganha generalizada ei ua "enganha", coma ditz eth mon modèrne. E ei justaments era idèa d'embriaguez era quau er Esperit suggerís a trauès dera imatge d'eth " hum " que s'escampa en " er aire " enquia oscurecer " eth solei ". S'aquest darrèr ei eth simbèu deth veritable lum divina, eth deth " aire " designe eth domeni reservat deth diable, cridat " eth prince dera potestat der aire " en Ef.2,2, e a qui Jesús cride " eth prince " . D'aquest mon " en Juan 12:31 e 16:11. En mon, er objectiu dera desinformación ei amagar vertats qu'an de demorar en secrèt. A nivèu religiós arribe çò de madeish: era vertat ei sonque entad escuelhut. De hèt, era

multiplicación de grops protestantes a agut era eficacitat de mascarar era existència dera fe adventista deth setau dia; açò enquia 1995 quan l'acuelheren enes sues files pera sua " grana desgràcia ". En aguesta naua situacion espirituau, seràn victimes dera mòrt dusau que transformarà era superfícia dera tèrra en un horn de huec. Eth messatge ei aterrador e podem compréner per qué Diu pas ac aufric damb claretat. Ei reservat as escuelhudi entà que comprenen de quina destinacion s'an escapat.

Versículo 3: " Gesseren langostas damb hum e s'escampèren pera tèrra; e les siguec dat poder coma eth poder des escorpius dera tèrra. »

Es oracions simbolizadas per " hum " provien dera boca e era ment des protestantes queigudi, donques òmes e hemnes simbolizadas per " langostas " a causa deth sòn gran nombre. En efècte, son multituds de creatures umanes es quaus queigueren en 1843 e les arrebrembi qu'en 1833, dètz ans abans, eth Senhor i auie dat ua idèa d'aguesta multitud mejançant "era casuda des esteles" realizades era net deth 13 de noveme. De 1833 entre era medianoche e es 5 deth maitin, segontes eth testimòni istoric d'un testimòni presenciau. Un còp més, era expression " ena tèrra " compòrte eth doble significat d'extension terrèstre e identitat protestante. A quién li agraden es " langostas " devastadoras e devastadoras ? Pas as agricultors, e Diu pas aprècie as credentes que çò traicionan e trabalhen damb er adversari entà destruír Era sua cuelhuda des escuelhudi, per açò se les aplique aquest simbèu. Dempús, en Ezequiel 2, aquest breue capítol de 10 versículos, eth mot " rebèl " ei citat 6 còps entà designar as " rebèls " josivi a qui Diu cride " espinos, espies e escorpius ". En aquest cas, eth tèrme " escorpiu " se hè referéncia as rebèls protestantes. En versículo 3, era allusion ara sua poder prepare er emplec d'un simbèu subtil fòrça important. Eth poder des " escorpius " ei picar mortalmente as sues victimes damb er aguijón dera sua " coa ". E aquest mot " coa " crube un significat fonamentau en pensament divin revelat en Isaías 9:14: " eth profèta qu'ensenhe mentides son era coa ". Es animaus utilizen es sues " coes " entà ahuyentar e flagelar mosques e d'auti babaus parásitos que les shòrden. Ací trobam era imatge dera faussa " profetisa Jezabel " que dedique eth sòn temps a punir e causar patiment a Diu e as sòns siervos desleiaus enganhadis. Era practica dera flagelación voluntària entà expiar eth pecat tanben hè part des ensenhaments dera fe catolica. En Apocalipsis 11:1 er Esperit confirme aguesta comparason en tot usar eth mot " cana " qu'era clau Isaías 9:14 li lida ada eth eth madeish significat qu'eth mot " coa ". Aquesta imatge dera glèisa papal tanben s'aplique, des de 1844, as credentes protestantes queigudi que s'an convertit en profètes de Diu qu'ensenhen mentides o faussi profètes. Eth mot suggerit " coa " se citarà claraments en versículo 10.

Eth bastiment dera tresau expectativa adventista

(aquest còp, tre eth setau dia)

Versículo 4: “ Se les didec que pas dañaran era èrba dera tèrra, ne cap causa verda, ne cap arbe, mès sonque ad aqueri que pas auessen eth sagèth de Diu enes sues tèstes . »

Aguestes “ langostas ” pas devoran eth verdum, mès son nocives entàs òmes que pas son protegidi per eth “ sagèth de Diu ”. Aguesta mencion d'eth “ sagèth de Diu ” confirme eth contèxt des tempsi ja corbidi en Apocalipsis 7. Es messatges son donques paralleli, eth capítol 7 referent as escuelhudi sageradi e eth capítol 9, es queigudi abandonadi. Les arrebrempi que segontes Mateo 24:24, ei impossible sedusir a un autentic escuelhut. Per tant, es faussi profètes s'enganhen òm a d'auti.

Era precision, “ eth sagèth de Diu ena tèsta ”, indique er inici deth sellamiento des siervos adventistas escuelhudi de Diu, eth 23 d'octobre de 1844. Eth detalh se mencione just abans de la cite deth periòde profético de “ cinc mesi ” deth vèrs que seguís; ua durada de 150 ans reaus qu'aurà coma basa aguesta data.

Versículo 5: “ Se les dèc pas aucir-les, mès tormentar-les pendent cinc mesi ; e eth tormento que causauen ère coma eth tormento que cause er escorpiu quan pique ar òme. »

Eth messatge de Diu amasse ara sua imatge accions realizades en desparièrs tempsi; çò que confon e dificulte era interpretacion pictórica. Mès ua còp comprenuda e arrecebuda aguesta tecniciana, eth messatge se torne fòrça clar. Aguest versículo 5 siguec era basa dera mia anóncia deth retorn de Jesucristo entà 1994. Aquiu trobam es preciosos “ cinc mesi ” proféticos que, tre 1844, permeten establir era data de 1994. Maugrat açò, entà amiar a tèrme eth projècte de Diu, auie absolutaments que connectar eth glorioso retorn de Jesucristo damb aguesta data. Atau, parciauments cegado per ua precision deth tèxte qu'aurie hèt impossible aguesta esperança, perseveré ena direccion desirada peth mèn Creador. En efècte, eth tèxte precís: “ les siguec dat, pas entà aucir-les, mès entà tormentar-les pendent cinc mesi ”. Era aclaración “ pas a aucir-les ” pas permetec qu'eth tèma d'eth “ VI ” trompeta ”, òm monstruosa guèrra assassine, ena epòca qu'abaste eth “ 5to trompeta ”; eth temps de 150 ans reaus. Mès ena sua epòca, William Miller ja ère parciauments cegado entà realizar ua accion desirada per Diu; descorbir un error que mos permite revíuer era esperança deth retorn de Crist entara tardor de 1844; un error faus, donques qu'es calculs inicials qu'establien era primauera de 1843 se confirmen aué enes nòsti darrèri calculs. Era volontat e eth poder de Diu son sobirans e erosaments entàs sòns escuelhudi, bric ne arrés poderà empachar eth sòn projècte. Eth hèt ei qu'aguest error d'anóncia amièc ar adventismo oficiau a demostrar, en 1991, ua actitud de mensprètz cap a ua esperança deth retorn de Jesucristo anonciada entà 1994. E çò de peyor entàs adventistas ei auer estat privadi deth darrèr lum profética qu'illumine, ena sua totalitat, es 34 capítols des libres Daniel e Apocalipsis, coma toti pòden auer pròva d'açò aué en tot liéger aguest document. Ath hè'c, tanben se ven privadi des autes nauis lums que Diu m'a dat des dera primauera de 2018 sus era lei e sus eth retorn de Crist que tornarà, ara ac sabem, ena primauera de 2030; e açò sus naues bases separades deth bastiment profética de Daniel e der Apocalipsis. Entre 1982 e 1991, tà jo, es cinc mesi sigueren restacadi ara activitat des faussi profètes que contunharie enquiath retorn de Jesucristo. Convençut per aguest razonamiento, ath delà justificat, pas vedí era restriccion de temps imposat pera proïbicion de “ aucir ”. E en aqueth alavetz era data 1994 representaue er an 2000 dera veritabla neishença de Jesucristo.

Agrego Qu'arrés abans que jo identifiquèc era causa deth mèn error; çò que confirme ua realizacion conformatz ara voluntat de Diu. Passem ara ara aclaración “ mès tormentar-les pendent cinc mesi ”. Era formula ei extrèmaments enganhsosa pr'amor qu'es victimes pas sofrissen eth “ tormento ” en ahèr pendent es “ cinc mesi ” profetizados. Eth “ tormento ” ath que hè allusion er Esperit serà infligido as queigudi en jutjament finau, a on serà provocat per la creme d'eth “lac de huec ”, puniment dera “ mòrt dusau ”. Aquest “ tormento ” ei anonciat en messatge deth tresau angel d'Apocalipsis 14:10-11 qu'eth versículo anterior evocau ath citar “ eth hum ” “ deth sòn tormento ”; un messatge qu'es adventistas coneishen plan donques que constituís un element dera sua mission universau. En tot conéisher d'antemano era casuda d'aguest adventismo oficiau, er Esperit ditz sutilmente en aguest messatge “ eth tanben beuerà deth vin dera ira de Diu vessat pur ena copa dera sua ira, e serà tormentat damb huec e azufre deuant es sants angels e deuant er Anhèth ”. Aquesta aclaración “ eth tanben ” apunte, successivaments, ara fe protestante e dempús ar adventismo oficiau desleiau refusat en 1994 peth madeish Jesucristo. Des d'aguesta data, entà confirmar era sua maladeta, aguest nau “ rebèl ” s'a junhut ara aliança ecuménica qu'amasse a catolics e protestantes ja separadi de Diu. Mès abans dera casuda der adventismo oficiau, era formula “ eth tanben ” s'aplicaue as protestantes queigudi, pr'amor qu'en tot auer queigut en 1844, ara compartirien era destinacion des catolics, es ortodoxos e es faussi josivi. En efècte, “ eth tanben ” tanh a toti es pas catolics qu'aunoren ena Glèisa catolica de Roma, en tot entrar dins era sua aliança ecuménica e en tot respectar es ordenances de Constantino I : eth sòn dimenge e “dia deth solei” natal (Nadau eth 25 de deseme). Ar escuélher era forma deth singular “ eth tanben ”, en lòc deth plurau “eri tanben”, er Esperit mos arrebrebe qu'era eleccion religiosa ei ua eleccion individuau que hè responsabla, justifique o hè senter-se colpabla deuant Diu, er individu, e pas, era comunitat; coma “ Noé, Daniel e Job que pas voleren salvar hilhs ne hilhes ” segontes Ezequiel 14:18.

Es tormentos dera mòrt dusau deth jutjament finau

Versículo 6: “ En aqueri dies es òmes cercaràn era mòrt, e pas la trobaràn; desiraràn morir, e era mòrt hugirà d'eri. »

Es idèes fluyen de forma fòrça logica. Dempús d'auer evocat es “ tormentos dera mòrt dusau ”, er Esperit profetiza en aguest versículo 6, es dies dera sua aplicacion, qu'arribaràn ara fin deth setau milenio , ath que se hè referéncia era expression “ en aqueri dies ”. Dempús mos revèle es particularitats d'aguest formidable puniment finau. “ Es òmes cercaràn era mòrt, mès pas la trobaràn; desiraràn morir, e era mòrt hugirà d'eri ”. Çò Qu'es èssers umans pas saben ei qu'eth còs ressuscitat des dolenti aurà caracteristiques fòrça desparières as des còssi carnales actuaus. Entath sòn puniment finau, eth Diu creador recrearà era sua vida en tot hèr-la capaça de contunhar en estat de consciéncia enquiara destruccion deth sòn darrèr átomo. Ath delà, era durada deth patiment s'adaptarà individualmente a cada individu, en foncion deth verdicte que se pronóncie sus era sua culpabilitat individuau. Marcos 9:47-48 ac confirme damb aguesti mots: “... èster lançadi ath lunfèrn, a on eth gusano d'eri pas morís, e eth huec pas s'apaga. » Cap soslinhar tanben qu'era fe protestante compartís damb era Glèisa catolica fòrça dogmas religiosi faussi, ath delà deth dimenge, prumèr dia dedicat ara pòsa, existís era creença ena

inmortalidad dera anma, çò qu'amie as protestantes a creir ena existéncia deth lunfèrn ensenhat pes catolics. Atau, era menaça catolica deth lunfèrn a on, eternamente, es condemnadi son tormentadi en huec, menaça que lisometeren ada eth ada eth toti es monarques de tèrres crestianes, auie un shinhau de vertat, mès sustot fòrça falsedad. Pr'amor que, en prumèr lòc, eth lunfèrn preparat per Diu sonque prenerà forma ara fin des “ mil ans ” deth jutjament celestial des impíos per part des sants. E dusau, eth patiment pas serà etèrn, encara qu'òc esperlongat, en comparason damb es condicions terrenaues actuaus. Que veirà entre eth hugir d'eri era mòrt, seràn es seguidors e fervientes defensors deth dogma pagano grèc dera immortalidad dera anma. Diu les aufrirà atau era experiéncia d'imaginar quina serie era sua destinacion s'era sua anma auesse estat vertadièraments immortal. Mès, sustot, son es adoradores d'eth “dia deth solei invicto” qui trobaràn eth sòn divinidad; era tèrra madeisha que les transportaue, en tot auer-se convertit en “solei” pera fusion deth magma deth huec e der azufre.

Era aparéncia mortau e enganhsosa

Versículo 7: “ Agustes langostas èren coma shivaus preparadi entara batalha; Auien ena cap coronas coma d'aur, e es sues cares semblauen cares d'òmes. »

Damb es sòns simbèus, eth versículo 7 illustre eth plan d'accion deth partit protestante queigut. Es grops religiosi (shivaus) s'amassen entà ua “ batalha ” espirituau que sonque se complirà ara fin deth temps de gràcia mès era mèta finau ei ací. Agustea batalha arrecep eth nòm de “ Armagedón ” en Apocalipsis 16:16 . Conven alavetz notar era insisténcia der Esperit ena sua comparason damb era realitat des causes; çò cual ac hè en tot multiplicar er emplec deth tèrme “ m'agrade ”. Agustea ei era sua manèra de negar es fausses afirmacions des persones religioses implicades. Tot ei sonque ua aparéncia enganhsosa: era “ corona ” prometuda ath conquistador dera fe, e era fe madeisha (er aur) que sonque a ua “ semblança ” damb era fe veritabla. Es “ cares ” d'aguesti faussi credenti son en se madeishi enganhsosi donques que çò d'unic que les demore ei ua aparéncia umana. Eth quau exprimís aquest jutjament escudriña es riendas e es còrs. Coneish es pensaments secrèti des èssers umans e compartís era sua vision dera realitat damb es sòns escuelhudi.

Versículo 8: “ Auien peu coma peu de hemna, e es sòns dents coma dents de leons. »

Segontes 1Cor.11:15, Eth peu des hemnes servís coma velhi. E era foncion deth velhi ei amagar era cara, era identitat deth subjècte velhat. Agust versículo 8 denóncia a trauès des sòns simbèus era aparéncia enganhsosa des grops religiosi crestians. Donques, an era aparéncia exteriora (peu) de glèises (hemnes , en Ef. 5:23-32), mès es sòns esperits son animadi damb era ferocidad (dents) de " leons ". Comprenem mejor per qué es sues cares sonque an aparéncia umana. Pas en vano Jesús les compare damb leons. Arrebrembe atau er estat d'ànim deth pòble roman que hec devorar as prumèrs crestians per leons enes sòns sables. E aguesta comparason se justifique donques qu'ena fin deth mon, un còp mès voleràn aucir as darrèri veritables escuelhudi de Jesucristo.

Versículo 9: “ Auien corazas coma corazas de hèr, e eth sorrolh des sues ales ère coma eth sorrolh de carros damb fòrça shivaus en tot córrer ara batalha. »

Aguest versículo apunte ara falsificaci3n dera panoplia deth veritable soldat de Jesucristo que vederes era “ coraza ” dera justícia (Efesios 6:14), mès ací, aguesta justícia ei dura coma eth “ hèr ” e ja ei un simbèu der empèri roman en Daniel. Es “ langostas ” hèn sorrolh damb “ es sues ales ” quan son actives. Era comparason que sorgís, per tant, se hè referéncia ara accion. Era següenta aclaraci3n confirme eth ligam damb Roma, cuyas carrères de carros damb “ diuèrsi shivaus ” deleitaban as romans enes sòns circuits. En aguesta imatge, “ fòrça shivaus ” signifie: diuèrsi grops religiosi s'amassèren entà lançar d'eth “ carro ” roman , entà glorificar era autoritat de Roma; Roma que sabec manipular a d'auti caps religiosi entà someter-les mejançant es sòns seducciones. Atau resumís er Esperit era accion deth camp rebèl. E aguesta reüni3n en favor de Roma les prepare entara “ batalha finau der Armaged3n ” dirigida contra es adversaris deth dimenge, fidèus observaires deth dissabte santificado per Diu, e inconscientemente contra Crist, eth s3n Defensor Protector.

Versículo 10: “ Auien coes coma d'escorpius e aguijones, e enes sues coes ère poder pare dañar as òmes pendent cinc mesi. »

Aguest versículo lhèue eth vè-ac deth versículo 3, a on se suggeric eth mot “ coa ” jos eth títol “poder des escorpius ”. Se cite claraments encara qu'eth s3n significat pas ei clar entà qui pas ac cerque en Isaías 9:14. Aguest pas ei eth mèn cas, per açò arrebrempi aguesta importanta clau: “ eth profèta qu'ensenhe mentides son era coa ”. Esclarisqui eth messatge codificado en aguesti tèrmes: aguesti grops auien profètes mentirosos (coes) e rebèles (escorpius) e lengües mentirosas (aguijones), e ère en aguesti faussi profètes (coes) qu'eth poder de hèr damatge as òmes tanpòc, a sedusir-les e convencer-les/convéncer-les d'aunorar eth dimenge roman per 150 ans (cinc mesi) de patz religiosa garantida per Diu; çò que les expose irremediabilmente as “ tormentos dera mòrt dusau ” deth jutjament finau ara fin deth setau milenio . Quan aliment pel bestial que multitudes pas ven era importància deth dia de p3sa! Se credessen en aguest messatge revelat decodificado, cambiarien d'opinion.

Versículo 11: “ Auien per rei ar angel der abisme, cridat en ebrèu Abaddon, e en grèc Apollyon. »

De mès en mès precisa, era acusacion divina ardenh era sua satisfèsqui: aguesti grops religiosi an coma rei a Satán, “ er angel der abisme ”. Qui serà estacat en desèrt per “ mil ans ” segontes Apocalipsis 20:3. Eth mot “ prigond ” en Gén.1:2 se hè referéncia ena tèrra abans de que dongue era mès minima senhau de vida. Aguest tèrme designe atau era tèrra desolada e totes es formes de vida aniquiladas peth retorn glorioso de Crist. Serà dins aguest estat pendent “ mil ans ”, damb er unic abitant der angel Satán presoèr en era. Aqueth a qui Diu cride en Apocalipsis 12, eth “ dragon ”, e ara serpiente , eth diable e Satán ”, arrecep ací eth nòm de Destructor, significat des mot “ ebrèes e grègues , Abaddon e Apollyon ”. Sutilmente, Er Esperit mos ditz com aguest angel destruí era òbra de Diu que lute contra eth. “ Ebrèu e grècs ” son es idiòmes dera escritura bíblica originau. Atau, des de que queigec era fe protestante, en 1844, eth començament deth tèma d'aguest “ 5º trompeta ”, eth diable la recuperèc damb eth s3n coneishut interès pera Santa Bíblia. Mès a diferéncia des gloriosos començaments dera Reforma, ara s'utilize entà destrüir eth plan de Diu. Satanás Aplique damb

era fe reformada casuda, aguest còp damb capitada, çò qu'i auie sajat en vano hèr quèir ath madeish Crist, ena ora dera sua pròva de resisténcia.

Versículo 12: “ Eth prumèr ay ja passèc. Ací vien dues desgràcies mès dempús d'aguesta . »

Ací fenís, en versículo 12, aguest tèma tan particular d'eth “ 5to trompeta .” Aguest moment indique qu'era umanitat a entrat dins er an 1994 deth sòn calendari abitua. Enquia alavetz, era patz religiosa a persistit entre totes es religions monoteístas. Arrés siguec assassinat per un motiu espiritua de compromís religiós. Donques, era proïbicion d'aucir en versículo 5 siguec respectada e complida coma Diu i auie anonciat.

Mès eth 3 d'agost de 1994, eth prumèr atac religiós musulman perpetrat peth GIA aucic a cinc foncionaris francesi près dera ambaissada francesa en Argel, seguit, en vísperas deth Nadau crestian, eth 24 de deseme de 1994, per un atac contra un avion francés, qu'aucic tres personas en Argel, entre eres un francés. Er estiu següent, es grops islamistes armadi deth GIA algerian lancèren atacs mortaus contra eth RER de París, eth cap-lòc francés. E en 1996, sèt sacerdots catolics francesi sigueren decapitados en Tibhirine, Algèria. Aguesti testimònis pròven atau que s'an superat es “ cinc mesi ” profetizados. Per tant, es guèrres religioses pòden reprener-se e contunhar enquiara fin deth mon mercat peth retorn de Crist glorificado.

Era sièisau trompeta : Era dusau grana “ desgràcia ”

Sièisau puniment de tota faussa santidad crestiana

Tresau Guèrra Mondiau

Versículo 13: “ Eth sièisau sonèc. E sentí ua votz des des quate cuernos der autar d'aur qu'ei deuant Diu,

Aguest sièisau puniment d'advertencia constituís eth “dusau” gran “ ay ” anonciat en Apocalipsis 8:13. Precedís ara fin deth temps dera gràcia collectiva e individuau e, donques, se complirà entre 2021 e 2029. Damb aguest versículo 13, era entrada ath tèma d'eth “ 6to trompeta ” confirmarà eth retorn dera guèrra e era autorizacion “ entà aucir ”. Aguest nau tèma tanh as madeishi grops religiosi qu'es d'eth “ 5to trompeta » anterior. Es simbèus utilizadi son identics. Tanben es causes se pòden explicar atau: es pòbles d'eth “ 5to trompeta ” s'an acostumat a “ pas aucir ”, en tot arribar quitament a proïbir era pena de mòrt, en Euròpa e en quauqui estats d'Estats Units. Trobèren ua manèra de hèr qu'eth comèrc internacionau foncionèsse ventajosamente, çò que les enriquic. Donques, ja non son partidaris dera guèrra,

mès defensors dera patz a tota còsta. Per tant, era guèrra entre pòbles crestiani sembla excluida, mès lamentablement ua tresau religion monoteïsta ei fòrça mens pacifica: ei er Islam que camine sus dues cames: era des terroristes qu'actuen e era des auti seguidors qu'aplaudissen es sues accions assassines. Aguest interlocutor, per tant, hè impossible era perspectiva d'ua patz duradera, e bastará qu'eth Diu creador "hetz sonar" era sua autorizacion entà que se produsisques era laspanada de civilizacions e religions damb considerables efèctes mortaus. En rèste dera tèrra, cada pòble aurà tanben eth sòn enemic tradicionau, es divisions preparades peth diable e es sòns demònics sustot era planeta.

Maugrat açò, ací era profecia apunte a un territòri particular: eth desleiau Cogant crestian.

Eth darrèr puniment, abans des " sèt darrères plagues " que precedissen ath retorn de Crist, ven en nòm dera " sièisau". trompeta ." Ja, abans d'entrar dins es detalls deth tèma, sabem qu'aguest tèma ei efectivament eth dusau des " grans desgràcies " anonciades pera " agla " der empèri napoleónico en Apo.8:13. Maugrat açò, en un montatge adaptat damb aguesta intencion, era profecia d'Apo.11 atribuís aguest nòm de " dusau ay " ara Revolucion Francesa telefonada " era bèstia que sorgís der abisme ". Tanben ei eth tèma dera " quatau trompeta " d'Apocalipsis 8. Per tant, er Esperit mos suggerís era existéncia d'ua estreta relacion entre es eveniments que se lihèn referéncia ada eth es " 4º e 6º". trompeta ." Descorbiram quini son aquestes relacions.

Quan eth " 6to Sone era trompeta , era votz de Crist, intercesor deuant er autar der encens, exprimis ua orde. (Segontes era imatge deth tabernáculu terrenau que profetizaba eth sòn futur papèr celestial coma intercesor des oracions des escuelhudi).

Euròpa occidentau ei blanc dera ira de Jesucristo

Versículo 14: " E en tot díder ath sièisau angel qu'auie era trompeta: Suelta as quate angels que son estacadi en gran arriu Éufrates. »

Jesucristo Declare: " Desatad as quate angels que son estacadi sus eth gran arriu er Éufrates ": libèr es poders demoníacos universaus centradi en Euròpa simbolizadi peth nòm Éufrates; Euròpa Occidentau e es sues extensions americanes e australianes a on s'an conservat des de 1844, segontes Apocalipsis 7:2; Aguesti son es quate angels a qui les sigueren dadi hèr damatge ena tèrra e ara mar . Es claus d'interpretacion son simples e logiques. "Er Éufrates" ei er arriu qu'irrigaba era anciana Babilonia de Daniel. En Apocalipsis 17, " era ramera" cridada " Babilonia era grana " ei seiguda " sus fòrça aigües ", simbèus " de pòbles, nacions e lengües ". " Babilonia " Designe en Roma, es pòbles en ahèr son es pòbles europèus. Ath designar en Euròpa coma eth principau objectiu dera sua ira assassine, Crist Diu preten punir a qui çò traicionan e presten tan pòca atencion ath patiment que suportèc ena sua dolorosa crotz, qu'eth versículo anterior acabe d'arrebrembar, en tot citar eth mot " autar ". ", Que çò profetizó enes ritos simbolicos dera anciana aliança.

Ar apuntar en Euròpa, er Esperit dirigís era sua venjança contra dus païsi que concentren es sues colpes en eth. Se tracte dera fe catolica, dera Glèisa mair e dera hilha major, coma era

ahlama en França, que tant l'a apiejada ath long des sègles, des des sòns inicis, damb Clodoveo, eth prumèr rei des franqui.

Eth prumèr ligam damb eth " 4to. " trompeta ", Ei França, un pòble revolucionari que semièc eth sòn seme d'incredulidad entre totes es nacions crestianes dera tèrra, en tot difóner es escrits des sòns filosòfs, librepensadores atèus. Mès ei tanben era Roma papal era quau era Revolucion Francesa auie de destrüir e silenciar. Un estudi comparatiu des trompetas damb es puniments d'advertencia presentadi as ebrèus en Levítico 26 da ara quatau eth papèr d'ua " espasa " divina que " vengue eth sòn pacte ". Agust còp, entad eth " 6to trompeta ", Jesús madeish vengarà era sua aliança en tot tustar as dus pòbles colpables e as sòns aliadi europèus. Pr'amor que segontes Apo.11, er ateísmo francés s'i auie " alègre " e immergit ena " alegror " ara gent des alrededores : " s'enviaràn regals òm a d'auti ", liegem en Apo.11:10. Ath sòn còp, eth divin Crist les portarà es sòns regals: pompes convencionaues e atomiques; tot precedit per un virus contagiosu mortau qu'apareishec a fins de 2019 en Euròpa. Entre es obsequios destaque era ofrenda dera Estatua dera Libertat per part de França ena ciutat de Nava Yòrk en Estats Units. Eth modèl siguec tan maravilloso que, en tot seguir en França, d'auti païsi europèus se convertiren en republicues. En 1917, Rússia repetirà eth modèl damb era madeisha massacre.

Guèrra nucleara mondiau

Versículo 15: " E es quate angels qu'èren preparadi entara ora, eth dia, eth mes e er an, sigueren desatados entà aucir ara tresau part des òmes. »

Preparadi entà " herir era tèrra e era mar " segontes Apocalipsis 7:2, " es quate angels son desatados entà aucir ara tresau part des òmes " e era accion ei planificada e demorada des de hè temps, coma indique aguest detalh: " qui ère esperdigalhat entara ora, eth dia, eth mes e er an ". Ara plan, des de quan se hec de besonh aguest puniment? Des deth 7 de març de 321, data que se complic en eth era adopcion deth dia deth solei imposat per Constantino I. Segontes Apocalipsis 17, cuyo tèma ei " eth jutjament dera ramera Babilonia era Grana ", eth nombre 17 simbolize eth jutjament divin. Aplicat en nombre de sègles des deth 7 de març de 321, aguest nombre 17 da coma resultat eth 7 de març de 2021; tre aguesta data, es darrèri 9 ans dera maladeta divina permeteràn era realizacion d'eth " 6to trompeta " d'Apocalipsis 9:13.

Notem era mencion de " eth tèrç des òmes ", que mos arrebrebe que, per terrible que sigue, aguest destructiu conflicte deth tresau mon conserve un caractèr parciau (tresau) d'advertencia; donques, ei util entà arténher conversions religioses e guidar as funcionaris elegidi a comprometer-se pleaments damb era òbra adventista guidada per Jesucristo. Aguesta destruccion ven a punir e convidar ar arrepentimiento ara umanitat que s'a beneficiat de "150 ans reaus" de patz religiosa, profetizados pes " cinc mesi " dera " cincau trompeta ".

Entà comprèner pleaments eth significat d'aguest puniment, eth tresau enes guèrras mondiaus des de 1914, auem de comparà'c damb era tresau deportacion des josivi a Babilonia. En aguesta darrèra intervencion belica, en – 586, eth rei Nabucodonosor destrüic eth reiaume de Judá, darrèr remanente dera nacion d'Israèl; Jerusalem e eth sòn sant temple an demorat

en tarcums. Es tarcums deishadi pera Tresau Guèrra Mondiau serà era pròva qu'era aliança crestiana a apostatado tant coma era aliança josiva deth pòble ebrèu . Atau, dempús d'aguesta demostracion, es subreviventi incrédulos o religiosi seràn sometudi ara darrèra pròva universau de fe que da ua darrèra oportunitat de salvacion as credentes de totes es religions monoteístas; mès eth Diu Creador ensenhe sonque ua vertat que tanh a Jesucristo e Eth sòn sant dissabte, er unic setau dia veritable.

Era tuada anonciada entad aguesta guèrra universau constituís d'aute aspècte dera “ dusau desgràcia ” que la restaque damb era der ateísmo revolucionari francés dera “ quatau trompeta ”. França e especiuaments eth sòn cap-lòc, París, son dins eth punt de garde de Diu Todopoderoso. En Apocalipsis 11, 8, li atribuís es nòms " Sodoma e Egipte ", nòms d'ancians enemics destruïdi, per exemple, de manèra indesbrenbhabla per Diu, òm peth huec deth cèu, er aute peth sòn poder cegador. Açò mos permet compréner qu'eth actuarà contra era dera madeisha manèra terribla e definitiva. Auem d'encuedar-mos dera nòsta enòrma responsabilitat ena desaparicion dera veritabla fe. Dempús d'auer aborrit era religion, eth regim republican queiguet en mans despóticas de Napoleon I. Entà qui era religion ère sonque un complement util entara sua glòria personau. Ei ath sòn orgulh e oportunisme a çò qu'era fe catolica a dera sua subervivença mejançant er establiment deth Concordato, qu'anèc eth destructor deth principi dera vertat divina.

Precision demografica: dus cents milions de combatents

Versículo 16: “ Eth nombre des jinetes dera armada ère dues miríadas de miríadas: sentí eth nombre d'eri. »

Eth versículo 16 mos da ua aclaración importanta sus eth nombre de combatents que participen en conflicte entablado: “ dus miríadas de miríadas ” o dus cents milions de soldats. Enquia 2021, quan escriui aquest document, cap guèrra i auie artenhut aguesta chifra enes sòns afrontaments. Maugrat açò, aué, damb ua poblacion mondiau de sèt mil cinc cents milions d'èssers umans, era profecia pòt complir-se. Era precision proporcionada per aquest versículo condemne totes es interpretacions qu'an atribuït aquest conflicte a accions darrères .

Ua guèrra ideologica

Versículo 17: “ E atau vedí ena vision es shivaus e que les limontauen a eth, qu'auien corazas de color de huec, jacinto e azufre. Es caps des shivaus èren coma caps de leons; e dera sua boca gessie huec, hum e azufre. »

En aquest versículo 17, nombre deth jutjament divin, trobam es simbèus dera “cincau trompeta ” : es grops (shivaus) e qui les manen (es jinetes). Era sua unica justícia (coraza) ei era accion de cremar damb huec, e quin huec! Huec nuclear comparable ath huec deth magma sosterranh terrèstre. Er Esperit les impute es caracteristiques de Jacinto que correspon ena repeticion dera expression ara fin deth vèrs humar . Aquest ja simbolize es oracions des sants en tèma anterior, ei eth caractèr deth sòn perhum çò qu'auem d'arrebrenbar, e aqui

comprenem çò que signifie era sua mencion. Aguesta planta ei tòxica, irrite era pèth e era sua aulor produsís dolor de cap. Aguest conjunt de critàris definís eth des oracions des combatents implicadi. Cap d'aguestes oracions ei arrecebuda peth Diu creador; li provòquen náuseas e li inspiren un prigond desplaer. Cau compréner qu'en aguest conflicte essenciauments religiós e ideologic sonque son implicades es religions, totauments isolades d'eth, mès maugrat açò principauments monoteístas: eth judaísmo, eth catolicismo, eth protestantismo, era ortodoxia, er islam. Ací se cite un nau simbèu clau d'Isaías 9:14: " eth cap ei eth magistrat o anciano ". Per tant, deuant des grops que s'afronten son magistrats cridadi aué "presidents" enes republicues. E aguesti presidents son dotadi dera fòrça d'eth " leon ", eth rei des animaús e rei dera Sèuva. Eth significat de fòrça se li da en Judges 14:18. En sòn messatge, er Esperit profetiza un compromís belic pilotat a distància per caps d'Estat fòrça poderosi, autoritarios e religiosamente comprometudi, donques que ges dera sua " boca ". Emeteren es sues oracions illustrades peth mot " hum ". Dera sua madeisha " boca " gessen ordes de destruccion per " huec ", oracions per " hum " e aniquilamiento de multituds, en tot ordenar er emplec de pompes nucleares representades per " azufre ". Evidentaments, er Esperit vò destacar era importància d'aguesta fòrça nucleara qu'ei a disposicion d'un solet òme. Jamès ena istòria dera tèrra un poder tan destructiu a depenut dera decision d'ua soleta persona. Era causa ei cèrtaments notabla e digna d'enfasi. Mès, entà nosati que viuem en aguest tipe d'organizacion politica, aguestes atrocitats ja ne mos escandalizan. Toti èm victimes d'ua espècia de baujum collectiva.

Versículo 18: " Era tresau part des òmes siguec mòrta per aguestes tres plagues: eth huec, eth hum e er azufre que gessien des sues boques. »

Eth versículo 18 enfatiza aguest hèt deth versículo anterior en tot especificar que " huec , hum e azufre " constituïssen plagues benvoludes per Diu; çò cual eth versículo confirmèc ar atribuir a Crist vengador era orde d'aucir a un tèrç des òmes.

Eth poder nuclear des caps de nacions

Versículo 19: " Pr'amor qu'era potència des shivaús ère dins es sues boques e dins es sues coes; es sues coes èren coma serpientes damb cap, e damb eres hègen eth mau. »

Eth versículo 19 confirme eth caractèr ideologic religiós deth conflicte ath díder: Pr'amor qu'eth poder des grops combatents (es shivaús) ère dins eth sòn mot (es sues boques) e dins es sòns faussi profètes (es coes) qu'èren en aparència engañadores (serpientes) influyentes. Sus es caps d'Estat, es magistrats (es caps) a trauc de qui eri (es combatents) heren damatge. Eth principi atau definit correspon exactaments ara organizacion des pòbles que prevalece aué en temps dera fin.

Aguesta Tresau Guèrra Mondiau qui ven Barrar eth tèma des " trompetas " o puniments amonestadores ei tan important que Diu ac anoncièc prumèr as josivi der ancian pacte, successivaments en Dan.11:40-45 e Ezequiel 38 e 39, e dempús, as crestians deth nau. Aliança, en aguest libre Apocalipsis coma era " sièisau trompeta ", coma darrèr avís divin abans dera fin deth temps de gràcia. Atau que trobem ací aguestes riques leçons complementàries.

Daniel 11:40-45

Era expression " temps dera fin " mos amie a estudiar aguest darrèr conflicte des nacions, revelat e desvolopat ena profecia de Dan. 11, 40 ath 45. Descorbim aqui es principaus fases dera sua organizacion. Originariamente Installat en grana part en territòri d'Euròpa occidentau, er islam agressiu cridat " rei deth sud " tustarrèc damb eth pòble europèu majoritàriaments catolic; en tot èster era fe catolica papal romana eth tèma ath que se dirigís era profecia des de Dan.11:36. Eth cap papal roman ath que mos hèm referéncia enquia ara se presente jos eth tèrme " eth "; en títol de " rei ", ei atacat per eth " rei deth sud ", er Islam que " tustarrarà contra eth ". Era eleccion deth vèrb " tustarrar " ei precis e acertada, pr'amor que sonque aqueri que son dins eth madeish territòri " tustarren " entre se. Ei alavetz quan, en tot profiter era benediccion aufrida, en tot auer sumido era situacion en Euròpa occidentau en un complèt parrabastatge e panic, eth " rei deth nòrd " (o deth nòrd) " virarà coma ua tempèsta " sus aguesta paishèra en dificultats, entà apoderar-se d'era. E aucupà'c. Utilize " fòrça vaishèths ", " tancs " e caces que pas son mès que " jinetes " e viu en nòrd, e pas en nòrd d'Euròpa occidentau, mès en nòrd deth continent euroasiàtic. E mai justaments ath nòrd d'Israèl, qu'eth versículo 41 suggerís en tot cridà'c " eth país mès polit ". Era Rússia en ahèr ei un pòble de " jinetes " (es cosacos), criadors e provedidors de shivaus des enemics istorics d'Israèl. Aguest còp, en tot basar-se en totes aguestes donades, resulte facila identificar ad aguest " rei deth nòrd " damb era poderosa Rússia ortodoxa, er adversari religiós orientau deth romanismo papal occidentau des deth cisma religiós crestian oficiau de 1054.

Acabam de trobar quauqui des actors beligerantes dera Tresau Guèrra Mondiau. Mès Euròpa a aliadi poderosi que l'an descuidado un shinhau a causa d'ua competéncia economica que s'a tornat desastrosa des dera arribada d'un virus, eth coronavirus covid-19. Incruentas, Es economies luten pera sua subervivença e cada pòble se torne de mès en mès cap a laguens. Maugrat açò, quan eth conflicte començarà en Euròpa, er aliat nòrd-american demorarà eth moment oportun entà actuar.

En Euròpa, es tropes russes afronten pòca oposicion. Òm dempús de d'aute, es pòbles europèus deth nòrd sigueren aucupadi. Sonque França opausèc ua fèbla resisténcia militar e es armades russes sigueren restancadi en la partís nòrd deth país. La partís sud experimente seriosi problèms damb er Islam ja implantat en gran nombre en aguesta zòna. Ua espècia d'acòrd d'interès comun restaque as combatents musulmani e as russi. Ambdús son ávidos de botín e França ei un país ric, quitament economicaments arruinado. Es arabi son saqueadores der eretatge tradicionau.

Deth costat israelian era situacion ei catastrófica, eth país ei aucupat. Es pòbles arabi musulmani que l'entornegen se sauen: Edom, Moab, es hilhs d'Amón: era actuau Jordania.

Quauquarren que pas se poderie auer artenhut abans de 1979, quan Egipte abandonèc eth camp arab entà formar ua aliança damb Israèl, era eleccion hèta en aguest moment, damb eth poderós supòrt d'Estats Units, resultèc en desauantatge entà eth; ei aucupada pes russi. E ath precisar " pas escaparà ", er Esperit revèle eth caractèr oportunista dera eleccion hèta en 1979. Ath poner-se deth costat des mès fòrts dera epòca, credie escapar dera desgràcia qu'era

sobrevenia. E era desgracia ei grana: es ocupants russi la despolhen dera sua riquesa. E per se siguesse pòc, es libios e etiòpes tanben la son saqueando dempús des russi.

Era fasa nucleara deth conflicte mondial

Eth versículo 44 mèrca un gran cambiament ena situacion des causes. Mentre aucupen Euròpa occidentau, Israèl e Egipte, es tropes russes s'espanten damb es " notícies " que tanhen ath sòn pròpri territòri rus. Er Esperit cite " er èst " en referéncia ara aucupacion d'Euròpa occidentau mès tanben "eth nòrd " en referéncia ara aucupacion d'Israèl; Rússia ei a eth " èst " deth prumèr e "ath nòrd " deth dusau. Era notícia ei tan grèu que desacadie ua baujum assassine. Ei ací a on Estats Units entre dins batalha e escuelh aniquilar eth territòri rus damb huc nuclear. Alavetz comencèc era fasa nucleara deth conflicte. Hongos Mortaus sorgissen en fòrça lòcs, entà aniquilar e " exterminar " multituds " de vida umana e animau. Ei en aguesta accion que " un tèrç des òmes morís " segontes era anóncia dera " sièisau trompeta ". Refusades cap as "montanhas " d'Israèl, es tropes russes d'eth " rei deth nòrd " sigueren aniquiladas sense arreceber era mès minima ajuda: " sense qu'arrés anèsse ena sua ajuda ".

Ezequiel 38 e 39

Ezequiel 38 e 39 tanben evoquen ara sua manèra aguest darrèr conflicte dera istòria. I a detahs interessants coma aguesta precision que revèlè era intencion de Diu de " pòner ua hebilla ena maishèra " deth rei rus entà atrè'c e comprometé'c en conflicte. Aguesta imatge illustre ua tentadora oportunitat d'enriquir-se damb eth sòn pòble, que pas lipoderà ada eth resistir-se.

En aguesta longa profecia, er Esperit mos da nòms coma punts de referéncia: Gog, Magog, Rosch (rus), Meshech (Moscou), Tubal (Tobolsk). Eth contèxte des darrèri dies ac confirme un detah sus es pòbles atacadi: " Dideràs: Pujarè contra tèrra daurada, vierè sus òmes tranquills, assegurances enes sòns abitatges, toti en abitatges sense murs , e sense cerrojos ne pòrtes (Ezequiel 38:11)". De hèt, es ciutats modèrnes son entièraments daurides . E es fòrces opausades son tràgicament desiguales. Er Esperit pon ací en boca d'eth " rei deth nòrd " de Daniel, aguest còp eth vèrb " vierè " que suggerís ua agression massiva, rapida e aeriana segontes eth vèrb e era imatge " s'arremolinará coma ua tempèsta". " De Dan .11:40, des d'un lòc pro distante. En aguesta profecia d'Ezequiel pas i a cap mistèri sus es païsi implicadi; Rússia e Israèl son claraments identificadi. Eth mistèri ère sonque dins Dan.11:36 ath 45 a on se hège referéncia ath papado roman e eth sòn territòri europèu. E ath dar eth nòm de " rei deth nòrd " en Rússia qu'ataque ena Euròpa catolica papal, Diu se hè referéncia ara revelacion que li dèc a Ezequiel. Pr'amor que les arrebrembi, ei principauments en relacion damb era ubicacion geografica d'Israèl que Rússia se tròbe en " nòrd ". De hèt, ei a eth " èst " dera posicion dera Euròpa occidentau papal catolica romana. Per tant, entà confirmar era posicion des tropes russes en aguesta Euròpa papal qu'aucupen e dominen, er Esperit localize era arribada de dolentes notícies d'eth " Èst ". " Harè llover huc e azufre sus eth e es sues tropes (Ezequiel 38:22)"; " Enviarè huc a Magog ", liegem en Eze.39:6. È ací alavetz era causa des dolentes

notícies qu'enforisque a eth “ rei deth nòrd ” de Dan.11:44. Coma en Daniel, er agresor rus serà acorralado e destruit enes montanhas d'Israèl: “ Tu e totes es tues tropes queiratz sus es montanhas d'Israèl (Ezequiel 39:4)”. Mès eth mistèri corbís era identitat d'Estats Units ena origina d'aguesta accion. Amassada en Eze.39:9 un detalh fòrça interessant. Eth tèxte evoque era possibilitat de hèr huec pendent “ sèt ans ” en tot cremar es armes utilizadas en aquest terrible conflicte globau. Era husta ja non ei era matèria prumèra des armes modèrnes, mès es “ sèt ans ” citadi rebaten era intensitat d'aguesta guèrra e era quantitat d'armes. Ath 7 de març de 2021, sonque manquen nau ans entath retorn de Crist; es darrèri 9 ans de maladeta de Diu qu'aurà pendent eth lòc eth darrèr conflicte internacionau; ua guèrra terriblement destructiva de vides e propietats. Segontes eth versículo 12, es cadavres russi seràn enterradi pendent “ sèt mesi ”.

Terrible e implacable justícia divina

Aurà fòrça cadavres e Diu mos presente en Ezequiel 9 ua idèa deth salvajismo masacrador qu'organizarà. Pr'amor qu'era tresau guèrra mondial demorada entath periòde entre 2021 e 2029 ei er antitipo dera 3ra guèrra liderada per Nabucodonosor contra er ancian Israèl en – 586. Açò ei çò qu'eth gran Diu creador ordenèc, frustrat e despreciado peth sòn pòble en Ezek.9: 1 ath 11:

“Ezequiel 9:1 Alavetz clamèc a grana votz enes mies audides: Apròpa-te, tu qu'as de punir era ciutat, cadun damb eth sòn estrument de destruccion ena man!

Eze.9:2 E è ací, sies òmes viegen peth camin dera pòrta superiora deth costat nòrd, cadun damb eth sòn estrument de destruccion ena sua man. Entre eri i auie un òme vestit de lino e qu'amiaue un estuche entà escriuer ena cintura. Eri vengueren e se parèren près der autar de bronze.

Eze.9:3 Era glòria deth Diu d'Israèl se lheuèc deth querubín qu'ère sus eth, e arribèc enquiath lindau dera casa; e cridèc ar òme vestit de lino, qu'amiaue en cinto ua cartuchera.

Eze.9:4 Jehová li didec: Passe per al mitan dera ciutat, per al mitan de Jerusalem, e hè ua senhau ena tèsta des òmes que gimen e gimen a causa de totes es abominacions qu'aquiu se cometen.

Ezequiel 9:5 E ath senté'c, didec as auti: Passatz dempús d'eth ena ciutat e heritz; Sigue eth tòu uelh sense pietat, e pas ages pietat!

Ezeq.9:6 Aucitz e destruitz as vielhs, as joens, as vèrges, as mainatges e as hemnes; mès pas vos apropetz ad arrés qu'age era mèrca; E comence peth mèn santuari! Comencèren pes ancianos qu'èren deuant era casa.

Eze.9:7 E eth les didec: Profanad era casa, e aumplitz es atrios de mòrti; Gessetz!... Gesseren e ataquèren era ciutat.

Eze.9:8 Mentre me tustauen, e jo encara demoraue, queiguí sus era mia cara e cridè: Ah! Senhor DIU, destruiràs tot çò que demore d'Israèl en tot vessar era tua ira sus Jerusalem?

Eze.9:9 E me didec: Era iniquidad dera casa d'Israèl e de Judá ei grana, sobremanera grana; Plea ei era tèrra d'omicidi, plea ei era ciutat d'injustícia, pr'amor que diden: Jehová a abandonat era tèrra;

Eze.9:10 Jo tanpòc aurè pietat, ne aurè misericòrdia; Portarè es sues òbres sus es sues caps.

Eze.9:11 E è ací, er òme vestit de lino, e en tot auer un escribano en sòn cinto, dèc aguesta responsa: È hèt coma me manèrès. »

Pas toti es quaus morissen per motius religiosi son martirs dera fe. En aguesta categoria i a fòrça fanáticos disposadi a dar era vida , possiblaments, pera sua religion, mès tanben per quina ideologia politica que sigue o d'aute tipe. Eth veritable martir dera fe ei, prumèra e exclusivaments, en Jesucristo. Alavetz, ei, necessàriaments, un escuelhut cuya vida aufrida en sacrifici sonque agrade ath Diu creador , s'era sua mòrt siguec precedida per ua vida conformatz as sues exigéncies revelades entath sòn temps.

Cerquem ara, en tèma d'eth “ 6to trompeta ” era evocacion deth contèxt morau dera epòca posteriora ara guèrra.

Er arrepentimiento des sobreviventi

Ath contrari de çò qu'era majoritat dera gent pense e tem, per mès destructives que siguen, es armes nucleares pas aniquilarán ara umanitat; pr'amor qu'es “ sobreviventi ” demoraràn dempús dera fin deth conflicte. Respecto As guèrres, Jesús didec en Mateo 24:6: “ Senteratz de guèrres e brusors de guèrres; ajatz suenhat de pas vos turbéis, pr'amor qu'ei de besonh qu'aguestes causes vietz. Mès encara pas serà era fin. » Er aniquilamiento dera umanitat s'aurà d'a era accion deth Diu creador dempús deth sòn retorn gloriós ena persona de Jesucristo. Pr'amor qu'es sobreviventi an d'èster sometudi a ua darrèra pròva de fe. Des de 1945, data deth prumèr emplec des armes atomiques, s'an amiat a tèrme mès de dues mil explosions realizades entà pròves per part des poténcies terrèstres que les possedissen; ei cèrt, successivaments, ath long de 75 ans e era tèrra ei immensa, encara que limitada, supòrte e supòrte es còps qu'era umanitat li inflige. Ena pròplèu guèrra nucleara, peth contrari, se produsirà multitud d'explosions en un cuert periòde e era dispersion dera radioactivitat harà impossibla eth continuament dera vida ena Tèrra. Damb eth sòn retorn, eth divin Crist ponerà fin ath patiment dera umanitat rebèla e agonizante.

Versículo 20: “ Es auti òmes que pas sigueren mòrti per aquestes plagues pas s'arrepintieron des òbres des sues mans, entà pas adorar demònis e ídolos d'aur, argent, bronze, pèira e husta, que pas pòden veir, ne sénter, ne caminar; »

En versículo 20, er Esperit profetiza er enduriment des pòbles sobreviventi. “ Auti òmes que pas sigueren mòrti per aquestes plagues pas s'arrepintieron des òbres des sues mans ”. Eth “ dusau ay ” anonciat en tempsi der empèri constituís efectivaments ua “ plaga ” divina, mès precedís as “ sèt darrèri ” que queiràn sus es pecadores colpables, dempús dera fin deth periòde de gràcia d'Apocalipsis 15. Encara ei de besonh arrebrebar-mos ací que totes

aguestes “ plagues ” punissen era agressión romana contra er orde deth temps creat peth Diu Creador Todopoderoso.

“... Pas deishèren d'adorar as demònis e as ídolos d'aur, d'argent, de bronze, de pèira e de husta, que pas pòden veir, ne sénter, ne caminar ”.

En aguesta enumeración, er Esperit apunte as imatges cultuales dera fe catolica que son objècte d'adoración per part des seguidors d'aguesta religion idólatra. Aguestes efigies representen, en prumèr lòc, ara “Vèrge María”, e darrèr d'era, en gran nombre, sants mèis o mens anonimi, pr'amor que dèishe a cadun fòrça libertat entà escuelher eth sòn sant favorit. Eth gran mercat ei daurit es 24 ores deth dia. Aufrim toallas sanitàries entà totes es axilas, en toti es estils e tamaños. E aguest tipe de practiques irrita especiuaments a qui sofric ena crotz deth Gòlgota; Ath delà, era sua venjança serà terribla. E ja, dempús d'auer hèt saber en 2018 as sòns foncionarís elegidi eth sòn poderós e glorioso retorn entad an 2030, tre 2019, tustèc as pecadores dera tèrra damb un virus mortau e contagioso. Açò ei sonque ua petita senhau dera sua ira futura, mèis ja a era eficacitat deth sòn costat, donques que li auem d'un tarcums economic sense precedents ena istòria deth Cogant crestian. E quan son arruinadas, es nacions se pelegen, dempús pelegen e pelegen.

Eth retrèigue dirigit per Diu ei tant mèis justificat pr'amor qu'ena aparicion de Jesucristo, eth Diu veritable vin en carn, entre es òmes e aqui, coma òm d'eri, “ vedec, sentec e comercializèc ”, a diferéncia des ídolos talhadi o moldeados. Que pas pòt hè'c.

Versículo 21: “ E pas s'arrepintieron des sòns assassinats, ne des sòns hechicerías, ne deth sòn fornicación, ne des sòns panatòris. »

Damb eth versículo 21 se barre eth tèma. Ar evocar “ es sòns assassinats ”, er Esperit descriu era mortífera lei dominicau qu'en darrèra instància requerirà era mòrt des fidèus observaires deth sant dissabte santificado per Diu. Ath citar “ es sòns encantamientos ”, apunte as misses catoliques aonorades per qui justifiquen eth sòn “dimenge”, aguest faus dia deth Senhor e autentic “dia deth solei” pagano. Ar arrebrembar “ eth sòn descaró ”, er Esperit soslinhe ara fe protestante coma eretièra dera “ fornicación ” catolica dera faussa “ profetisa Jezabel ” d'Apocalipsis 2:20. E ar imputar-les “ es sòns panatòris ”, suggerís es panatòris espirituaus cometudi, en prumèr lòc, contra eth madeish Jesucristo, a qui, segontes Dan 8, 11, eth rei papal “ li lheuèc eth sacerdocio perpetuo ” e eth sòn títol legitim. Justificat de “ Cap dera Assemblada ”, d'Efesios 5:23; mèis tanben, era sua orde de “ temps e era sua lei ”, segontes Dan.7:25. Aguestes interpretacions extrèmaments espirituaus pas excludissen es aplicacions literales ordinàries, mèis van fòrça mèis delà tath jutjament de Diu e es sues conseqüències entàs autors colpables.

Apocalipsis 10 : eth librito daurit

Retorn de Crist e puniment des rebèls

Eth librito daurit e es sues conseqüéncias

Eth retorn de Crist ara fin dera quatau demora adventista

Versículo 1: “ Vedit d'aute angel fòrt que descenie deth cèu, endrabat en un bromalh; sus era sua cap ère er arc iris, e era sua cara ère coma eth solei, e es sòns pès coma colomnes de huec. »

Eth capítol 10 simplaments confirme era situacion espiritua establida enquia aguest moment. Crist apareish jos er aspècte deth Diu dera santa aliança divina, jos era imatge d'eth “ arc iris ” dat dempús deth diluvio a Noé e eth sòn descendencia. Ère ua senhau dera promesa de Diu de pas tornar a destrúir era vida ena tèrra damb aigües torrenciales. Diu complirà eth sòn promesa, mès per boca de Pedro anoncièc qu'era tèrra ara ei “ reservada entath huec ”; ua avalancha de huec. Era causa sonque se complirà entath jutjament finau deth setau milenio. Maugrat açò, eth huec a pas fenit de destrúir vides, pr'amor qu'ei ua arma que Diu a ja usat

contra es ciutats dera val de Sodoma e Gomorra. En aquest capítol actual, er Esperit illustre brèvements es eveniments que seguiren a eth " 6to trompeta ." Eth capítol comence damb era imatge deth retorn gloriós de Crist vengador.

Era profecia entieraments daurada

Versículo 2: " Auie un petit libre daurat ena man . Ponec eth sòn pè dreit sus era mar e eth sòn pè esquèr sus era tèrra; »

Des deth començament deth libre, segontes Apocalipsis 1:16, Jesús ven a lutar contra es adoradores d'eth " solei " deificado. Eth papèr des simbèus se torne mès clar: " era sua cara ère coma " eth solei e qué serà des sòns enemics, es adoradores d'eth " solei "? Respona: es sòns passi, e ay d'eri! Pr'amor que " es sòns pès son coma columnes de huec ". Se complirà, alavetz, aquest versículo dera Bíblia: " Sè-te ath mèn diestra enquia que pone as tòns enemics per estrado des tòns pès (Sau.110:1; Mateo 22:44)". Era sua colpa aumentèc peth hèt qu'abans deth sòn retorn, Jesús " dauric eth librito " der Apocalipsis en tot daurir, des de 1844, eth " setau sagèth " qu'encara ac mantiege barrat en Apocalipsis 5:1 a 7. Entre 1844 e 2030, En an deth contèxt discutit en aquest capítol 10, era comprenença e eth significat deth dissabte an evolucionat cap ath plen lum. Ath delà, es òmes d'aguesta epòca pas an desexcusa quan decidissen pas aonorà'c. Eth " librito " siguec alavetz " daurit " per Esperit Sant de Crist e es adoradores deth solei pas aueren bric que veir damb açò. En versículo 2, s'illustre era sua destinacion. Entà comprèner eth significat des simbèus de " mar e tèrra " que se tròben en aquest versículo, auem d'estudiar Apocalipsis 13 que Diu les connecte en eth damb dues " bèsties " espirituaus qu'apareisheràn enes 2000 ans de l'ère crestiana. Era prumèra " bèstia, que sorgís dera mar ", simbolize eth regim inhumano, e per tant bestial, dera coalicion de poders civius e religiosi, ena sua prumèra forma istorica de monarquies e papado catolic roman. Aquestes monarquies son simbolizadas pes " dètz cuernos " associadi damb eth simbèu que designe en Roma en Dan.7 per " eth cuerno petit " e Apocalipsis 12, 13 e 17 per " es sèt caps ". Aquesta " bèstia ", segontes eth jutjament des valors divines, mòstre es simbèus citadi en Daniel 7: es empèris predecessors der empèri roman, en orde inverso ath de Dan.7: leopard, os, leon . Donques, " era bèstia " ei en se madeisha eth monstre roman de Dan.7:7. Mès ací, en Apocalipsis 13, eth simbèu d'eth " cuerno petit " papal, que succedís as " dètz cuernos ", ei remplaçat peth des " sèt caps " dera identitat romana. E er Esperit li impute " blasfemia ", ei díder, mentides religioses. Era preséncia de " coronas " enes " dètz cuernos " indique eth moment en qu'es " dètz cuernos " de Dan.7:24 entrèren dins reinatge. Donques, ei tanben eth moment en qu'eth " cuerno petit " o " rei desparièr " ei actiu. " Era bèstia " identificada, era sequèla anóncie eth sòn futur. Era actuarà liuraments per " un temps, tempsi (2 tempsi) e miei temps ". Aquesta expression designe 3 ans e miei proféticos, o 1260 ans reaus, en Dan.7:25 e Apoc.12:14; ac trobam en forma de " 1260 dies "-ans o " 42 mesi " proféticos en Apocalipsis 11:2-3, 12:6 e Apocalipsis 13:5. Mès en versículo 3 d'aquest capítol 13, er Esperit anóncie que serà tustada e " coma herida de mòrt ", justaments per ateísmo francés entre 1789 e 1798. E mercés ath Concordato de Napoleon I , " era sua herida mortau serà guarida ." Atau, qui pas estimen era vertat divina poderàn contunhar d'aunorar es mentides qu'aucissen era anma e eth còs.

Ara fin des dies apareisherà ua imatge dera prumèra “ bèstia que pugèc dera mar ”. Aquesta naua bèstia se distiguís pr'amor qu'aguest còp “sorgirà dera tèrra ”. En tot apiejar-se ena imatge deth Génesis, a on “ era tèrra ” ges dera “ mar ”, sutilmente, er Esperit mos ditz qu'aguesta dusau “ bèstia ” gessec dera prumèra, en tot designar atau ena cridada Glèisa Catolica reformada; Definicion exacta dera fe protestante reformada. En 2021, ja represente era major poténcia militar dera planeta Tèrra e ei ua autoritat des dera sua victòria contra Japon e era Alemanha nazi en 1944-45. Açò ei, per supausat, Estats Units, originalmente principauments protestante, mès aué en dia majoritàriaments catolic, a causa dera fòrta emigracion hispana qu'acuelheren. Ar acusà'c de realizar “ era prumèra adoración ara bèstia ena sua preséncia ”, er Esperit denóncie eth sòn eretatge deth dimenge roman. Açò demòstre qu'es etiquetes religioses son enganholes. Era fe protestante modèrna ei tan apegada ad aguest eretatge roman qu'arribarà quitament a promulgar ua lei vinculante, en tot hèr obligatòri era pòsa dominicau jos pena de sancions: un boicòt comerciau iniciauments e, en darrèra instància, ua senténcia de mòrt. Eth dimenge se designe coma era “ mèrca ” dera autoritat dera “ bèstia ” romana, era prumèra “ bèstia ”. E eth nombre “ 666 ” ei era soma obtenguda damb es letres deth títol “VICARIVS FILII DEI”, çò qu'er Esperit cride “ eth nombre dera bèstia ”. Hè compdes, eth nombre ei ací:

VICIVILIIDI

$$5 + 1 + 100 + 1 + 5 = 112 + 1 + 50 + 1 + 1 = 53 + 500 + 1 = 501$$

$$112 + 53 + 501 = 666$$

Ua aclaración importanta : Era mèrca sonque s'arrecep “ ena man ” o “ ena tèsta ” ena mesura en que “ era man ” simbolize eth trabalh, era accion, e “ era tèsta ” designe era voluntat personau de cada creatura liura des sues eleccions coma mos ditz Ezé.3:8: “ Jo endureceré era tua tèsta entà que l'opauses ara d'eri ”.

Ací s'identifiquen claraments es futurs “ escabeles ” de Jesucristo, eth Just Jutge Divin. E sutilmente, ar indicar era prioritat “ pè dreit ” o “ pè esquèr ”, er Esperit indique quién considere mès colpable. Eth “ pè dreit ” ardiente ei entara fe catolica papal romana que Diu liatribuís ada eth eth derramamiento dera sang de “ toti es quaus an estat mòrti ena tèrra ”, segontes Apocalipsis 18:24. Per tant, era sua prioritat entara ira ei meritada. Dempús, egalaments colpable, per auer-la imitado ath sòn còp, en tot crear era “imatge ” dera prumèra “ bèstia ” catolica, era fe protestante, cridada “ era tèrra ”, arrecep eth huec d'eth “ pè esquèr ” de Crist. Vietz atau era sang des darrèri sants escuelhudi qu'anaue a èster vessada sense era sua intervencion salvadora.

Versículo 3: “ E clamèc a grana votz, coma ruge un leon. Quan cridèc, es sèt trons emeteren es sues votzes. »

Eth secrèt amagat o sagerat enes versículos 4 ath 7, proclamat per “ era votz des sèt trons ”, ara se revèle. “ Era votz ” de Diu se compare atau damb eth son d'eth “ tron ” associat ath nombre “ sèt ” que simbolize eth sòn santificación. Aquesta votz proclame un messatge amagui e ignorat pendent longtemps pes òmes. Aguest ei er an deth retorn en glòria deth

nòste divin e sublime Senhor Jesucristo. Era data sigüec revelada as sòns foncionarís elegidi en 2018; Agüesta ei era primauera de 2030, que, des dera mòrt expiatoria de Jesús eth 3 d'abriu de 30, finalizarà en eth eth tresau tèrç de 2000 ans des 6000 ans programadi per Diu entara sua seleccion d'escuelhudi.

Versículo 4: “ E quan es sèt trons emeteren es sues votzes, anè a escriüer; e sentí ua votz deth cèu que didie: Sagèrè çò qu'an dit es sèt trons, e pas ac escriues. »

En agüesta scèna, Diu a dus objectius. Era prumèra ei qu'es sòns escolhudi an de saber que Diu cèrtaments a soslinhat un temps entara fin deth mon; pas ei vertadièraments amagui, donques que depen dera nòsta fe en programa des 6000 ans profetizados pes sies dies profanos des nòstes setmanes. Eth dusau objectiu ei desalentar era recèrca d'agüesta data enquiath moment en qu'era madeisha daurisque eth camin ara comprenença. Açò s'artenhec, entà cadua des tres pròves adventistas utiles entà seleccionar as escolhudi dignes de beneficiar-se dera justícia etèrna aufrida per Jesucristo, en 1843, 1844 e 1994.

Versículo 5: “ E er angel que vedí depès sus era mar e sus era tèrra, aucèc era sua man dreita cap ath cèu ” .

En agüesta actitud deth gran Jutge victorios, damb es pès ponudi sus es sòns enemics, Jesucristo formularà un juramento solemne qu'ac restaque divinamente.

Versículo 6: “ E jurèc que viu per eth pes sègles des sègles, que creèc es cèus e es causes qu'i a en eth, era tèrra e es causes qu'i a en era, e era mar e es causes qu'i a en eth, que 'aurie mès temps' . , ' ”

Eth juramento de Jesucristo se hè en nòm deth Diu creador e ei dirigit as sòns escolhudi qu'aunoren er orde deth prumèr angel d'Ap.14:7; açò, en tot demostrar mejançant eth sòn obediencia, era sua “ temor ” de Diu, en tot observar era sua cramba mandamiento que da glòria ath sòn acte creador. Era afirmacion “ que pas aurie mès temps ” confirme qu'en sòn programa Diu i auie planeado es tres vanas expectatives adventistas de 1843, 1844 e 1994. Coma è ja exprimit, agüestes vanas expectatives sigueren utiles entà tamizar as credentes crestianes. Pr'amor qu'en tot èster vanos es sues consequéncias sigueren entà qui viueren, dramatiques e espiritualmente mortaus o, entàs escolhudi, causes dera sua benediccion e era sua santificación per Diu.

Anóncia dera tresau grana desgràcia profetizada en Apocalipsis 8:13.

Versículo 7: “ Mès enes dies dera votz deth setau angel, quan tocarà (era trompeta), se complirà eth mistèri de Diu, coma ac anoncièc as sòns siervos es profètes. »

S'acabèc eth temps de bastir dates proféticas. Es quaus sigueren establidi pes donades profetizados an complit era sua foncion de provar, successivaments, era fe des protestantes en 1843-44 e era des adventistas en 1994. Donques, d'ara en tà deuant pas aurà mès dates fausses, pas mès expectatives fausses. ; Es notícies, iniciades des de 2018, seràn bones, e es escolhudi escotaràn, entara sua salvacion, eth son dera “ setau trompeta ” que mercarà era

intervencion de Crist dera Justícia divina; eth moment en que segontes Apocalipsis 11,15: “ eth reiaume deth mon ei liurat ath nòste Senhor e a Crist ”, e per tant arrancat ath diable.

Es conseqüències e tempsi deth ministèri profético

Versículo 8: “ E era votz que sentí des deth cèu me parlèc un autre viatge, e me didec: Ve, pren eth librito daurit ena man der angel qu'ei sus era mar e sus era tèrra. »

Es versículos 8 ath 11 illustren era experiència dera mission deth siervo encargat de presentar era profecia codificada en lenguatge simple.

Versículo 9: “ E sigui a on er angel, en tot dider-li que me dèsse eth librito. E eth me didec: Pren-ac e engolís-ac; serà amar enes tues viscères, mès ena tua boca serà doça coma era mèu. ”.

En prumèr lòc, “ es dolors de viscères ” representen fòrça plan eth patiment e eth degrèu causat per arrefús deth lum prepausat per part des crestians rebèls. Aguesti patiments artenheràn eth sòn punt maximal ena darrèra pròva dera fe, en moment dera lei dominicau, a on era vida des escuelhudi serà menaçada de mòrt. Pr'amor qu'enquiara fin, eth lum e es sòns depositarios seràn combatudi peth diable e es sòns demònis celestiales e terrèstres, aliadi consciènti o inconsciènti d'aguest “Destructor”, “ er Abaddon o Apollyon ” d'Ap.9:11. “ Era dulzura de cariño ” tanben represente perfèctaments era felicitat de comprèner es mistèris de Diu que compartís damb es sòns veritables escuelhudi sedientos de vertat. Cap aute producte ena tèrra concentre era sua dulzura naturauments doça coma èst. Normauments, er èster uman aprècie e cerque aguest sabor doç que li resulte agradable. Atau madeish, er escuelhut de Crist cerque en Diu era dulzura d'ua relacion amorosa e pacifica atau coma es sues instruccions.

Ath dar era sua revelacion “Apocalipsis” (= Revelacion) “ era dulzura dera mèu ”, er Esperit de Diu la compare damb “ eth maná celestial ” qu'auie “ sabor a mèu ” e qu'alimentèc as ebrèus, en desèrt, pendent era 40 ans abans dera sua entrada ena tèrra prometuda arrancada as cananeos. Atau coma un ebrèu pas poderie auer suberviscut sense consumir aguest “ maná ”, des de 1994, fin des “ cinc mesi ” profetizados en Apocalipsis 9:5-10, era fe adventista sonque suberviut en tot alimentar-se d'aguest darrèr “maná” profético espirituau . Minjar ” (Mat.24:45) “ preparada entath temps apropiat dera venguda gloriosa” de Jesucristo. Aguest ensenhament qu'eth Diu de vertat me da entà realizar recentaments en aguest dissabte peth maitin ara ora 4 deth 16 de gèr de 2021 (mès 2026 entà Diu) auesse estat util entà arrespóner a qui un dia me preguntèc sus er estudi des profecies” Qué guanhi jo damb açò? » Era responsa de Jesús ei breve e simpla: vida espirituau entà escapar dera mòrt espirituau. S'er Esperit pas pren era imatge d'ua “ còca ”, mès sonque “ era dulzura dera mèu ”, ei pr'amor qu'era vida fisica der ebrèu s'aucupaue d'aguesta neuritud “ maná ”. Respecto Ar Apocalipsis, era neuritud ei sonque entad esperit des escuelhudi. Mès, en aguesta comparason, apareish coma de besonh, indispensabla e exigida peth Diu viu coma condicion entà mantier era vida espirituau. E aguest requisit a sens, pr'amor que Diu pas preparèc aguesta neuritud entà que

Es s'ues siervos des darrèri dies ac ignorèssen e çò despreciaran. Constituís er element mès santificado des deth sacrifici de Jesucristo e era darrèra forma e compliment finau dera Santa Sope"; Jesús en tot liurar as sòns escuelhudi per neuritud, eth sòn còs e era sua instruccion profética.

Versículo 10: " Prení eth petit rollo dera man der angel e ac engolí; Ena mia boca ère doça coma era mèu, mès quan ac engolí, es mies viscères s'aumpliren d'amargantor. »

Ena experiéncia viscuda, eth siervo descorbic ena solitud eth lum deslumbrante profetizada per Jesús e, de hèt, trobèc prumèr " era dulzura dera mèu ", un plaser agradiu comparable ara doça dulzura dera mèu. Mès era frejor mostrada pes membres e mèstres adventistas a qui volí presentar-l'ac produsic en mèn còs autentic dolors abdominales cridadi colitis. Per açò testifico deth compliment espiirituau e literal d'aguestes causes.

Maugrat açò, d'auta explicacion se hè referéncia ara epòca finau que s'illumine en eth eth lum profética. Comence en ua epòca de patz, mès fenirà en ua epòca de guèrra e terror assassini. Dan.12:1 çò profetizó coma " un temps d'angoisha, qual a pas estat des deth principi des nacions enquia ara "; açò ei sufisent entà causar " dolor de budèth ". Sustot pr'amor que liegem en Lam.1:20: " Yahvé, garde era mia angoisha! Es mies viscères borissen, eth mèn còr ei trastornado laguens mí, pr'amor qu'è estat rebèl. Dehòra era espasa a causat estragos, laguens era mòrt. » Tanben en Jer.4:19: " Es mies viscères ! Es mies viscères : Sofrisqui laguens eth mèn còr, eth mèn còr batane, pas pogui carar; pr'amor que sentes, anma mia, eth son dera trompeta, eth crit de guèrra . » Era amargantor des " tripas " establís ua comparason entre era mission adventista fin e era quau siguec confiada ath profèta Jeremías. En ambdues experiéncias, es foncionaris elegidi trabalhen en ambient de hostilitat des governants rebèls dera sua epòca. Jeremías E es darrèri veritables adventistas denóncien es pecats cometudi pes caps civius e religiosi deth sòn temps e ath hè'c, era ira des colpables se torne contra eri, enquiara fin deth mon mercat peth retorn en glòria de Jesucristo. Eth " Rei de reis e Senhor de senhors " d'Apocalipsis 19:16.

Era fin d'ua prumèra part der Apocalipsis

En aguesta prumèra part trobam eth prefaci e es tres tèmes paralleli, es Cartes dirigides as angels des sèt Glèises, es sèt sagèths o senhaus des tempsi, e es sies trompetas o puniments d'advertencia suscitadi pera indignacion de Diu.

Versículo 11: " E me dideren: Ei de besonh qu'un autre viatge profeticas sus fòrça pòbles, nacions, lengües e reis. »

Eth versículo 11 confirme era cobertura complèta des darrèri 2000 des 6000 ans deth programa preparat per Diu. Ar arribar ath temps deth glorioso retorn de Jesucristo, era evocacion dera profecia reprenerà era vision generau de l'ère crestiana en capítol 11 jos un

tèma desparièr: “ Auetz de profetizar un autre viatge sus fòrça pòbles, nacions, lengües e reis ”.

Dubertura dera dusau part der Apocalipsis

En aguesta dusau part, en un recorregut parallel per l'ère crestiana, er Esperit se centrarà en eveniments importants ja mencionadi ena prumèra part deth libre, mès ací, ena dusau part, mos revelarà de manèra mès desenvolopada eth sòn jutjament sus cadun d'aguesti tèmes. Tanben en aquest cas, cada capítol utilizarà simbèus e imatges desparières mès tostemp complementarís. Ei a traucès dera agropacion de toti aquesti ensenhaments qu'era profecia identifique es tèmes que se lidirigís a eth. Des deth libre de Daniel, aquest principi de paralelismo damb es capítols des profecies a estat aplicat per Esperit Revelador, coma pòdes veir.

Apocalipsis 11, 12 e 13

Aguesti tres capítols abasten era epòca de l'ère crestiana en parallel, en tot lançar lum sus eveniments desparières, mès que tostemp resulten fòrça complementarís. Resumirè e dempús detalharè es tèmes.

Apocalipsis 11

Reinatge papal – Ateísmo nacionau – Era setau trompeta

Versículus 1 ath 2: Eth reinatge de 1260 ans deth faus profèta papal catolic: Eth perseguidor.

Versículus 3 ath 6: pendent aquest reinatge intolerante e persecutor " es dus testimònis " de Diu, es sagrades escritures des dus pactes, seràn aflagidi e perseguidi, per " era bèstia ", era coalicion religiosa romana aliada damb es monarquies d'Euròpa Occidentau. .

Es versículus 7 ath 13 an coma teme " era bèstia que sorgís der abisme " o, era "Revolucion Francesa" e era sua ateísmo nacionau qu'apareish per prumèr còp ena istòria dera umanitat.

Es versículus 15 ath 19 auràn coma tèma un desenvolopament parciau dera " setau trompeta ".

Eth papèr deth reinatge papal

Versículo 1: “ E me dèren ua cana coma òm encalhe, en tot díder: Lhèua-te e mesure eth temple de Diu, er autar e qu'en eth adoran. »

Eth temps previst liei ada eth un temps de puniment revelat peth mot “ encalhe ”. Eth puniment ei justificat " a causa deth pecat " restaurat civilmente des de 321 e religiosamente des de 538. Des d'aguesta dusau data, eth pecat a estat imposat peth regim papal simbolizat ací per " era cana " que designe " ath faus profèta qu'ensenhe mentides " en Isa. .9:13-14. Aguest messatge represente eth de Dan.8:12: " era armada siguec liurada damb eth perpetuo a causa deth pecat ", que, " era armada " designe en eth era Assemblada Crestiana, " era perpetua ", eth sacerdocio de Jesús lheuat peth regim papal, e eth “ pecat ”, er abandon deth dissabte des der an 321. Açò pas ei mès qu'era repeticion d'un messatge repetit fòrça còps en desparièrs aspèctes e simbèus. Confirme eth papèr punitivo que Diu dèc ar establiment deth regim papal roman. Eth vèrb “ mesurar ” signifie “jutjar”. Eth puniment ei, per tant, eth resultat deth jutjament de Diu contra " eth temple de Diu ", era Assemblada collectiva de Crist, er "autar ", simbèu dera crotz deth sòn sacrifici, e " es quaus aqui adoran ", ei díder, es crestians que reclamen era sua salvacion.

Versículo 2: “ Mès er atrio exterior deth temple, dèisha-ac dehòra, e pas ac mesures; pr'amor qu'a estat liurada as nacions, e hollarán era ciutat santa pendent quaranta dus mesi. »

Eth mot important en aguest versículo ei " dehòra ". Sonque açò denota era fe superficiala deth catolicismo roman ena imatge deth sòn reinatge de 1260 dies-an presentat ací coma " 42 mesi ". “ Era ciutat santa ”, imatge des veritables escuelhudi, “ serà pisoteada pes nacions ” aliades damb eth regim déspota papal o pes reis des reiaumes europèus “ que cometen adulterio damb ” era catolica “ Jezabel ” pendent eth sòn long reinatge intolerante de 1260. Ans reaus entre 538 e 1798. En aguest versículo, Diu mèrque era diferéncia entre era fe veritabla e era faussa en tot apiejar-se en simbolismo deth santuari ebrèu: eth tabernáculu de Moisés. E eth temple bastit per Salomón. Trobam en ambdús casi, en “ er atrio, dehòra deth temple ”, ritos religiosi carnals: er autar des sacrificis e era pila des abluciones. Era veritabla santidad espirituau se tròbe laguens eth temple: en lòc sant a on son: eth candelero damb es sèt lutzes, era taula des 12 pans dera proposicion e er autar der encens plaçat deuant eth velhi qu'amague eth lòc sant, imatge deth cèu a on Diu se sè sus eth sòn tròn reau. Era sinceritat des candidats ara salvacion crestiana ei coneishuda sonque per Diu, e ena tèrra, era umanitat ei enganhada pera façada " extèrna " dera religion qu'era fe catolica romana represente per prumèr còp ena istòria dera religion crestiana de nòsta ère.

Era Santa Bíblia, eth mot de Diu, perseguida

Versículo 3: “ Darè as mies dues testimònis poder pare profetizar, vestidi de cilicio, per mil dus cents seishanta dies. »

Pendent aguest long reinatge confirmat ací ena forma " 1260 dies ", era Bíblia simbolizada pes " dus testimònis " seràn parciauments ignoradi enquiara epòca dera Reforma quan serà quitament perseguida pes ligues catoliques favorables as Papes que liapiegen ada eth damb espases. . Era imatge " vestida de cilicio " designe un estat de degrèu qu'era Bíblia suportarà

enquia 1798. Pr'amor qu'ara fin d'aguest periòde, er ateísmo revolucionari francés la cremarà en lòcs publics, en tot sajar tanben destrúir-la per complèt.

Versículo 4: “ Aguesti son es dus olivos e es dus candeleros que son dins pè deuant eth Senhor dera tèrra. »

Aguesti “ dus olivos e dus candeleros ” son es simbèus des dues aliances successives que Diu a organizat en sòn plan de salvacion. Dus dispensaciones religioses consecutives en tot amiar eth sòn Esperit cuyo legada ei era Bíblia e es sòn tèxtes des dues aliances. Eth projècte des dues aliances siguec profetizado en Zac.4:11 ath 14, per “ dus olivos lòcs a dreita e quèrra deth candelero ”. E ja, abans de “ es dus testimònis ” deth versículo 3, Diu didec d'eri en testimoni de Zacarías: “ Aguesti son es dus hilhs der òli que son deuant eth Senhor de tota era tèrra. » En aguest simbolismo “ òli ” designe ar Esperit divin. “ Eth candelero ” profetiza a Jesucristo qu'en còs uman portarà eth lum der Esperit en sòn santificaciòn (= 7) e difonerà era sua coneishença entre es òmes, atau coma eth candelero simbolic difon eth lum en tot cremar er òli contengut enes sòn “ pichèrs de sèt ”.

Nòta : “ Eth candelabro ” damb “ sèt ” lutzes ei centrat en pichèr deth miei; açò, coma era mitat dera setmana que hè, eth quatau dia dera Setmana Santa, eth dia que, pera sua mòrt expiatoria, Jesucristo hec en eth “ cesar eth sacrifici e era ofrenda ”, eth rito religiós ebrèu, cossent damb eth plan divin profetizado en Dan.9:27. Donques, eth “ candelero ” de sèt lutzes tanben amiaue un messatge profético.

Versículo 5: “ Se quauqu'un vò hèr-les damatge, ges huec dera sua boca e devora as sòn enemics; e se quauqu'un vò hèr-les damatge, qu'ac aucisquen d'aguesta manèra. »

Ací, coma en Apocalipsis 13:10, Diu confirme as sòn veritables escuelhudi era sua proibicion de punir-se a se madeishi peth damatge causat ara Bíblia e era sua causa. Ei ua accion que resèrve exclusivaments entà se madeish. Dera boca deth Diu creador gesseràn maus. Diu s'identifique damb era Bíblia que licridam ada eth “ eth mot de Diu ”, de manèra que qui li hè damatge ac ataque dirèctaments.

Versículo 6: “ An poder entà barrar eth cèu, entà que pas llueva enes dies dera sua profecia; e an poder entà convertir es aigües en sang e herir era tèrra damb tota classa de plagues quan voleràn. »

Er Esperit cite hèts relatadi ena Bíblia. En sòn temps, eth profèta Elías obtenguec de Diu que pas llovería mès jos eth sòn mot; Abans d'eth, Moisés arrecebec de Diu eth poder de transformar es aigües en sang e de herir era tèrra damb dètz plagues. Aguesti testimònis bíblicos son tant mès importants cuanto qu'enes darrèr dies, eth mensprètz dera mot escrita e inspirada de Diu serà punit damb plagues deth madeish tipe, segontes Apocalipsis 16.

Er ateísmo nacionau dera Revolucion Francesa

es lums escuri

Versículo 7: “ Quan auràn fenit eth sòn testimòni, era bèstia que puge der abisme harà guèrra contra eri, les vencerà e les aucirà. »

Er Esperit mos revèle ací quauquarren important a auer en compde; era data de 1793 mèrca era fin deth testimòni bíblico, mès pare quién? Pes sòns enemics dera epòca qu'auien perseguit era Bíblia en tot refusar era sua autoritat divina en matèria de sostengui dera fe; ei díder, es monarques, es aristócratas monárquicos, eth regim papal catolic roman e tot eth sòn clero. En aguesta data, Diu tanben condemne as fausses credentes protestantes qu'ena practica ja non prenen en compde es sòns ensenhaments. En Dan.11:34, ath sòn jutjament, Diu les impute “ ipocrisia ”: “ Quan queirà, seràn ajudadi un shinhau, e fòrça se junheràn ada eri ena ipocrisia . » Ei sonque era prumèra part deth testimòni dera Bíblia era quau ei completa, pr'amor qu'en 1843 eth sòn papèr reprenerà ua importància vitau ath convidar as escuelhudi a descorbir es profecies adventistas. Er establiment der ateísmo nacionau en França apuntarà ara Bíblia e sajarà hèr-la desaparéisher. Er abondui emplec sagnant de “eth sòn guillotina” la convertís en ua naua “ bèstia ” que, aguest còp, auie de “ sorgir der abisme ”. Damb aguest tèrme prenut dera istòria dera creacion en Génesis 1:2, er Esperit mos arrebrebe que se Diu, eth sòn Creador, pas existisse, s'aurie pas desvolopat vida ena tèrra. “ Er abisme ” ei eth simbèu dera tèrra privada d'abitanta, quan ei “ informe e ueda ”. Atau siguec " en principi ", segontes Gén. 1, 2, e tornarà a èster-ac pendent " mil ans ", ara fin deth mon, dempús deth retorn glorioso de Jesucristo, qu'ei eth tèma que seguís açò en aguest capítol 11. Aguesta comparason damb eth caòs originau ei plan meritada entà un regim republican que nèish en caòs politic e eth major parrabastatge. Pr'amor qu'es òmes rebèls saben junher-se entà destrúir mès son fòrça divididi sus es formes que s'an de dar ara reconstruccion. Aguest testimòni aufrís alavetz era demostracion deth frut qu'era umanitat pòt dar quan ei enteramente separada de Diu; privat dera sua accion benéfica.

Mès ath cridàc “ abisme ”, er Esperit deth Diu creador suggerís tanben eth contèxt e er estat dera creacion originau dera nòsta tèrra. Atau, en tot centrar-se en prumèr dia d'aguesta creacion, mos mòstre ua tèrra sumida ena “ escuror ” absoluta, donques qu'en aguest moment Diu encara pas i auie dat ena tèrra eth lum de cap estela. E aguesta idèa connècte espiritualmente aguesta “ bèstia que puge der abisme ” damb eth “ quatau sagèth ” d'Apocalipsis 6:12 descrit coma un “ solei nere coma cilicio ”. Era connexion tanben se hè damb era “ quatau trompeta ” d'Apocalipsis 8:12 descrita per eth “ còp dera tresau trompeta, deth solei, dera tresau part dera lua e dera tresau part des esteles ”. A trauès d'aguestes imatges, er Esperit li atribuí un caractèr particularaments “ escur ”. Maugrat açò, ei en aguest aspècte e en aguest estat “ escur ” que França glorificará as sòns librepensadores en tot dar-les eth títol de “ ilustracion ”. Dempús arrebrebam es mots de Jesucristo citades en Mateo 6:23: “ mès s'eth tòn uelh ei dolent, tot eth tòn còs serà dins tenèbres. Alavetz, s'eth lum qu'i a en vosati ei escuror, cuán granes seràn aguestes tenèbres! » Atau er escur pensament liure va ara guèrra contra er esperit religiós e aguest nau esperit libertario s'estenerà damb eth temps e s'estenerà peth mon occidentau... Cridat crestian e mantierà era sua influéncia maligna enquiara fin deth mon. Damb era Revolucion Francesa, era “escuror” s'installèc a perpetuidad damb eth pecat. Pr'amor que, damb eth, apareishen es libres escriti pes filosòfs deth liure pensament; çò qu'ac restaque a eth “pecat” que caracterize en Grècia enes profecies de Daniel 2-7-8. Aguesti nauí libres concorreràn damb era Bíblia e artenheràn acalorar-la en grana mesura. Era “ guèrra ” denunciada ei, per tant, sustot ideologica. Dempús dera Revolucion e

dempús dera Dusau Guèrra Mondiau, aguesta escuror prenerà er aspècte deth mès naut humanismo en tot contrastar e en tot trincar atau damb era intolerancia originau, mès era “guèrra ” ideologica contunhe. Es umans occidentaus seràn disposadi a sacrificà'c tot per aguesta “libertat”. De hèt, sacrificaràn es sues nacions, era sua seguretat e pas escaparàn ara mòrt planeada per Diu.

Versículo 8: “ E es sòns cadavres seràn dins era plaça dera grana ciutat qu'en sens espirituau se cride Sodoma e Egipte, a on eth sòn Senhor siguec crucificado. »

Es “ cadavres ” citadi son es des “ dus testimònis ” cuyos prumèrs agresores tanben sigueren executadi ena “ plaça ” dera madeisha “ ciutat ”. Aguesta “ ciutat ” ei París, e eth “ lòc ” citat se cridèc, successivaments, “plaça Luis XIV”, “plaça Luis XV”, “plaça dera Revolucion”, e designe era actuau “plaça dera Concòrdia”. Er ateísmo pas hè cap favor a cap forma religiosa. Es victimes guillotinas son tustades justaments pera sua afiliacion religiosa. E coma ensenhe eth messatge dera “ Quatau Trompeta ”, es objectius son eth lum veritable (eth solei), eth faus collectiu (era lua) e quin messatgèr religiós que sigue individuau (era estela). Ath delà, cèrtes formes religioses corruptas s'accepten damb era condicion que complisquen damb es nòrmes der ateísmo dominante. Quauqui sacerdots arreceben atau eth nòm de “expulsadi” a manèra de trufe. Er Esperit compare París, eth cap-lòc francés, damb “ Sodoma ” e “ Egipte ”. Es prumèrs fruts dera libertat sigueren es excèssi sexuaus acompanhadi dera ruptura des convencions socials e familhaus tradicionaus. Aguesta comparason aurà conseqüències tragiques damb eth temps. Er Esperit mos ditz qu'aguesta ciutat sofrirà era sòrt de “ Sodoma ” e era de “ Egipte ”, que s'a convertit entà Diu en simbèu tipic deth pecat e dera rebellion contra eth. Se confirme ací eth ligam establít anterioraments damb eth “ pecat ” filosófic “grèc ” denonciat en Daniel 2-7-8. Entà comprèner pleaments aguesta estigmatizaciòn divina deth pecat grèc, prenem en compde eth hèt que, ath sajar utilizar mots filosóficas entà presentar er Evangèli as abitants d'Atenas, er apostòl Pablo fracassèc e siguec expulsat deth lòc. Per açò eth pensament filosófic contunharà d'èster perpetuamente enemic deth Diu creador. Damb eth temps e enquiara sua fin, aguesta ciutat cridada “París” mantierà e darà testimoni a trauès d'aguestes accions dera exactitud dera sua comparason damb aguesti dus nòms, simbèus deth pecat sexuau e religiós. Darrèr deth sòn nòm "París", s'amague er eretatge des "Parisii", mot cuyo origina cèlta signifie "es deth caudèr", un nòm dramàticament profético. Ena epòca romana eth lòc ère un reducte d'adoradores paganos d'Isis, era diosa des egipcians, justaments, mès tanben, imatge scenica e cínica de París, eth hilh deth rei de Troya, eth vielh Príamo. Autor d'adulterio damb era bèla Helena, esposa deth rei grèc Menelao, serà eth responsable d'ua guèrra damb Grècia. Dempús d'un sètge fallido, es grècs se retirèren en tot deishar un enòrme shivau de husta ena plaja. En tot pensar qu'ère un diu grèc, es troyanos amièren eth shivau ena ciutat. E al mitan dera net, quan feniren eth vin e era hèsta, es soldats grècs gesserren des shivaus e dauriren es pòrtes as tropes grègues que tornauen silenciosamente; e toti es abitants dera ciutat sigueren masacrados, des deth rei enquiath súbdito mès baish. Aguesta accion troyana provocarà era pèrta de París enes darrèri dies pr'amor que, en tot ignorar era leçon, repetirà es sòns errors ath hèr qu'es sòns enemics qu'i auie colonizado s'installen en sòn territòri. Abans de préner eth nòm de París, era ciutat se cridaue “Lutèce”, que signifie “pantano apestoso”; tot eth programa dera sua trista destinacion. Era comparason damb “ Egipte ” se justifique pr'amor que, ar adoptar eth regim republican, França se convertís oficiauments en prumèr regim pecaminoso deth mon

occidentau. Aquesta interpretacion serà confirmada en Apocalipsis 17:3 pera color “ escarlata ” dera “ bèstia ”, imatge des coalicions monárquicas e republicanes des darrèri dies, bastides sus eth modèl de França. Ath díder: “ quitament aqui a on eth sòn Senhor siguec crucificado ”, er Esperit establís era comparason entre er arrefús dera fe crestiana per ateísmo francés e er arrefús nacionau josieu deth Mesías Jesucristo; pr'amor qu'es dues situacions son identiques e portaràn es madeishes conseqüències e es madeishi fruts d'impiedad e iniquidad. Aquesta comparason contunharà enes versículos que seguissen.

Ath cridar en sòn principau “ Egipte ”, Diu compare en França damb eth Faraon, modèl tipic de resisténcia umana opausada ara sua voluntat. Mantierà aquesta posicion rebèla enquiara sua destrucció. Jamès aurà cap arrepentimiento dera sua part. En tot cridar “ ath mau plan e ath plan mau ”, cometerà es pehors pecats execrados per Diu; açò en tot cridar “ lums ”, as pensadores “ escuri ” que fondèren “ es sòns drets umans ”, qui s'opausen as drets de Diu. E per fòrça pòbles, eth sòn modèl serà imitado, quitament, en 1917, pera poderosa Rússia que la destruirà damb un tiri atomic en moment dera “ sièisau trompeta ”, qu'ei çò qu'eth sòn nòm “ Parisi ” profetizaba enes cèltes. Idiòma, que signifie “ es deth caudèr ”. Per tant, demorarà enquiara fin emplàstica de veir a Diu enes pròves qu'era arruinarán enquiara destrúir-la. Pr'amor qu'eth l'a atacada e pas la deisharà anar enquiara que ja non existísque.

Versícolo 9: “ Tres dies e mieis òmes d'entre es pòbles, tribus, lengües e nacions veiràn es sòns cadavres, e pas permeteràn qu'es sòns cadavres siguen sepultados. »

En França, eth pòble entrèc dins era Revolucion dins 1789, e dins 1793 executèc ath sòn rei e dempús ara sua reina, ambdús decapitados publicaments ena grana plaça centrau dera ciutat cridada successivaments “ Place Louis XV ”, “ Place dera Révolution ” e actuauments, “ plaça dera Concòrdia ”. Ar atribuir “ tres dies e miei ” ath moment dera accion destructiva, er Esperit semble incluir era batalha de Valmy a on, en 1792, es revolucionaris s'afrontèren e derrotèren as armades realistes des reiaumes europèus qu'ataquèren era França republicana, incluida Àustria. Larèr dera familha d'origina dera reina Maria Antonieta. Entà comprèner era origina d'aguest òdi cau auer en compde que 1260 ans d'abusi de tot tipe per part dera coalicion papal-reau acabèren en tot irritar en pòble francés, que siguec espetat, matractat, perseguit e entieraments arruinado. Es dus darrèri reinatges de Luis. Atencion ! Era Republica pas ei ne serà ua benediccion entà França. Era suportarà enquiara fin, ena sua cincau forma, es maladetes de Diu e era madeisha cometerà es errors que causaràn era sua casuda. Aguest regim sanguinario, des des sues origines, se convertirà en país des “ drets umans ” e deth humanismo qu'acabarà en tot defèner as colpables e frustrarà, damb era sua injustícia, ara victima. Quitament acuelherà as sòns enemics e les installarà en sòn territòri, imitando, en pehor des casi, eth celèbre exemple dera ciutat troyana famosa per entratge deth shivau de husta deishada pes grècs, coma auem vist anterioraments.

Versícolo 10: “ E a causa d'eri es abitants dera tèrra se regocijarán e s'alegraràn, e s'enviaràn regals òm a d'auti, pr'amor qu'aguesti dus profètes tormentèren as abitants dera tèrra. »

En aguest versícolo, er Esperit apunte ath moment en que, coma era gangrena o eth càncer, eth mau filosófico francés se propagará e estenerà coma ua plaga en d'autes nacions occidentaus. Mèrque “ eth signe des tempsi ” damb eth “ sièisau sagèth ” ; aqueth qu'eth “ solei

se torne en eth nere coma un sac de crin ”: eth lum dera Bíblia desapareish, acalorada pes libres filosóficos des librepensadores.

En lectura espirituau, a diferéncia de “ es ciutadans deth reiaume des cèus ” que definissen as escuelhudi de Jesús, “ es abitants dera tèrra ” designen as protestantes americani e, mès en generau, as umans rebèls cap a Diu e era sua vertat. Es pòbles des reiaumes europèus e encara mès americani guarden cap a França. Aquiu, un pòble esclafe era sua monarquia e era religion crestiana catolica que menace as lectors dera Bíblia, es “ dus testimònis ”, damb es “ tormentos ” deth sòn “lunfèrn”; veritables “ tormentos ” que, maugrat açò, sonque son reservadi entath jutjament finau, entà aniquilar as faussi religiosi qu'utilizen engañosamente aguest tipe de menaces, segontes Apocalipsis 14, 10-11. Tanben es estrangèrs, victimes des madeishi abusi dehòra de França, demoren beneficiar-se d'aguesta iniciatiua. Açò, tant mès cuanto que damb eth supòrt francés autreat per Luis XVI, en mon, uns ans abans, es naui Estats Units d'America del Nòrd trobèren era sua independéncia, en tot liberar-se deth domeni d'Anglatèrra. Era libertat ei dins moviment e lèu conquistarà a fòrça persones. Coma mòstra d'aguesta amistat, “ s'enviaràn regals òm a d'auti ”. Òm d'aguesti obsequios siguec eth regal francés as nòrd-americani dera “Estatua dera Libertat” erigida en 1886 en ua isla front en Naua Yòrk. Es nòrd-americani li retornèren eth gèst en tot aufrir-li ua replica que, erigida en 1889, se tròbe en París, en ua isla al mitan deth Sena, prèrs dera Tor Eiffel. Diu apunte ad aguest tipe de don que revèle eth compartir e er escambi que constituís era maladeta d'ua libertat excessiva que preten ignorar es sues leis espirituaus.

Versículo 11: “ E dempús des tres dies e miei, er esperit de vida de Diu entrèc dins eri, e se poneren depès; e vin gran temor que les vedien sus eth. »

Eth 20 d'abriu de 1792, França siguec menaçat per Àustria e Prusia e desroquèc ath sòn rei, Luis XVI, eth 10 d'agost de 1792. Es revolucionaris obtengueren era victòria en Valmy eth 20 de seteme de 1792. Eth rei Luis XVI siguec guillotinado eth 21 de gèr de 1793. Eth dictator Robespierre e es sòns amics sigueren guillotinados eth 28 de junhsèga. 1794. Era “Convencion” siguec remplaçada per eth “Directòri” eth 25 d'octobre de 1795. Es dus “Terrors” de 1793 e 1794 amassa sonque durèren un an. Entre eth 20 d'abriu de 1792 e eth 25 d'octobre de 1795 amassada damb pro precision aguest periòde de “ tres dies e miei ” profetizado o “tres ans e miei” reaus. Mès crei qu'era durada tanben compòrte un messatge espirituau. Aguest periòde represente mieja setmana, çò que pòt evocar ua allusion ath ministèri terrenau de Jesucristo que durèc justaments “tres dies e miei proféticos” e fenic damb era mòrt deth Mesías Jesucristo. Er Esperit compare era sua accion damb era dera Bíblia, es sues “ dues testimònis ”, que tanben actuèren e ensenhèren abans d'èster cremadi ena Plaça dera Revolucion de París. Mejançant aguesta comparason, era Bíblia, aguesta fe, s'identifique damb Jesucristo qui, en era, ei crucificado nauaments e “ traspasat ”, coma s'indique en Apocalipsis 1:7. Eth torrente de sang acabèc per aterrorizar en pòble francés. Ath delà, dempús d'executar ath sòn cap dera Convencion Sanguinaria, Maximilien Robespierre, e as sòns amics Couthon e Saint-Just, cesaron es execucions sumarias e sistematiques. Er Esperit de Diu desvelhèc era set espirituau des òmes e era practica dera religion tornèc a èster legau e, sustot, gratuïta. Eth saludable "temor de Diu" a reapareishut e er interès pera Bíblia s'a tornat a manifestar, mès enquiara fin deth mon serà combatut e rivalizado per libres filosóficos escrits per librepensadores cuyo modèl grèc ei ara avantgarda de toti. Es sues diuèrses formes.

Versículo 12: “ E senteren ua votz deth cèu que les didie: Pujatz ací; E pugèren ath cèu en bromalh; e es sòns enemics les vederen. »

Aguesta declaracion divina s'aplique as “ dus testimònis ” bíblicos dempús de 1798.

Era comparason damb Jesús contunhe, pr'amor que siguec ada eth a qui es sòns escuelhudi vederen (dempús deth profèta Elías) ascender ath cèu deuant eth sòn guardar. Mès, ath sòn còp, es sòns escuelhudi deth temps finau actuaràn dera madeisha manèra. Es sòns enemics tanben les veirà ascender ath cèu en bromalh a on Jesús les atreirà cap a se. Eth sostengui que Diu da ara sua causa ei eth madeish, entà Jesucristo, es sòns escuelhudi, e en aquest contèxte dera Revolucion Francesa, era Bíblia dempús de 1798. Entà confirmar era fin dera durada profetizada de “ 1260 dies ”-ans, en 1799, eth Papa Pío VI morís empresoa en Valence-sud-Rhône, en tot hèr possible, entre 1843-44 e 1994, un long periòde de patz. 150 ans profetizados coma “ cinc mesi ” en Apocalipsis 9:5-10. Era mòrt de Luis XVI, eth cessament dera monarquia e era mòrt d'un Papa presoèr adesta un còp mortau ara intolerancia religiosa de “ era bèstia que puge dera mar ” en Apocalipsis 13:1-3. Eth Concordato deth Directòri guarís era sua herida mès ja non se beneficia deth supòrt reau destruit, ja non perseguirà enquiath temps dera fin quan era intolerancia protestante apareisherà jos eth nòm de “ era bèstia que sorgís dera tèrra ” en Apo. 13:11.

Versículo 13: “ En aquera ora auec un gran tèrratrem, e era detau part dera ciutat se derrumbó; En aquest tèrratrem moriren sèt mil òmes, e es auti demorèren aterrorizados e dèren glòria ath Diu deth cèu. »

En aguesta epòca (aguesta ora) se complic, en forma espirituau, eth “ tèrratrem ” ja profetizado peth de Lisboa en 1755, restacat damb eth tèma d'eth “ sièisau sagèth ” d'Apo 6:12. Segontes er Esperit de Diu, era ciutat de París perdec “ ua detau part ” dera sua poblacion. Mès d'aute significat pòt hèr-se referéncia segontes Dan.7:24 e Apoc.13:1, era detau part des “ dètz cuernos ” o reiaumes crestiani occidentaus subjèctes ath catolicismo papal roman. França, considerada per Roma coma “era hilha major” dera Glèisa catolica romana, queigues en ateísmo, la privèc deth sòn supòrt e arribèc quitament a destruir era sua autoritat. Era quatau trompeta ac revelèc, “ era tresau part deth solei ei herida ”; eth messatge “ sèt mil òmes moriren en aquest tèrratrem ” confirme çò de dit en tot díder: ua multitud (mil) de “ òmes ” religiosi (sèt: santificación religiosa dera epòca), moriren en aquest tèrratrem politic sociau.

Versículo 14: “ Eth dusau ay ja passèc. È ací, eth tresau ay ven lèu ”.

Atau, er intens derramamiento de sang reavivó era temor de Diu, e era "Terror" cesó , substituït per empèri de Napoleon I , era " agla " qu'anonciaue es darrères tres " trompetas ", tres " granes desgràcies " entàs abitants . Dera tèrra. Dat qu'era anóncia seguís ara Revolucion Francesa de 1789 a 1798, “ era dusau desgràcia ” que se li atribuís en versículo 14 pas pòt afectar-li dirèctaments. Mès entad Esperit, ei era manèra de dider-mos qu'ua naua forma de Revolucion Francesa apareisherà just abans deth retorn glorioso de Jesucristo. Maugrat açò, segontes Apocalipsis 8:13, eth “ dusau ay ” claraments se hè referéncia ath tèma deth sièisau. trompeta D'Apocalipsis 9:13 que, justaments, “ auirà a un tèrç des òmes ” abans de que Jesucristo tornatz pare vengar era injusta condemne des sòns sants e fidèus servidors

exterminando as sòns enemics mortaus, es darrèri rebèls. Podem comprèner qu'a er atau coma era massacre provocada pes revolucionaris francesi, Diu organize era massacre dera Tresau Guèrra Mondiau, aquest còp nuclear, que redusirà considerablaments eth nombre d'abitants dera tèrra, abans dera sua eliminacion totau que la retornarà en sòn estat originau. Aparència originau de " abisme ", dempús dera intervencion destructiva finau de Jesucristo.

Eth doble significat de " dusau ay " connècte era quatau trompeta damb era sièisau per ua arrason espiritua. Era estructura der Apocalipsis separe eth temps de l'ère crestiana en dues parts. En prumèr, era " desgràcia " punís as colpables punidi abans de 1844 e en dusau, as punidi dempús de 1844, just abans dera fin deth mon. Ara plan, es dues accions punitivas compartissen eth significat que Diu li da ath sòn quatau puniment en Levítico 26:25: " Enviare era espasa que vengará eth mèn pacte ". Eth prumèr puniment requeigec sus eth pòble que pas arrecebec eth messatge dera Reforma, era òbra preparada per Jesús entàs sòns escuelhudi, e eth dusau, que pas arresponeren sus eth ara demanda de Diu de completar aquesta Reforma tre 1843. Eth lum revelat que Diu bastís per eth aquesta Reforma permanenta se presentarà enquiara ora en que fenisque eth temps de gràcia.

Ath reprèner es causes e accions que Diu atribuïc as òmes dera Revolucion Francesa de 1789 a 1795, trobam aqueres que pòt atribuir as òmes occidentaus des darrèri dies. Trobam eth madeish mensprètz, era madeisha impiedad e òdi cap as ordenances religioses e cap a qui les ensenhen; comportament qu'aquest còp resulte der extraordinari desenvolopament dera sciéncia e era tecnologia. Pendent es ans de patz, er ateísmo e era religion faussa s'apoderèn deth mon occidentau. Per tant, Diu a ua bona arrason entà aufrir-mos, entad aquest tèma, ua dobla lectura; eth comportament des " subreviventi " mèrque era principau diferéncia entre l'ère revolucionària e era epòca scientifica des darrèri dies dera umanitat. Entà èster mès clar, segontes Apocalipsis 11:11 ath 13, " es subreviventi " dera prumèra lectura, que se hè referéncia ara " quatau trompeta ", " s'arrepintieron ", deth temps que " es subreviventi " dera dusau, que se hè referéncia ara " sièisau trompeta ", " s'arrepintieron ". Pas ", segontes Apocalipsis 9:20-21.

Eth tresau " gran ay " (entàs pecadores): Eth retorn gloriós de Crist Justiciar

Versículo 15: " Eth setau angel toquèc era trompeta. E auec granes votzes en cèu, que didien: Es reiaumes deth mon son manadi ath nòste Senhor e a Crist; e eth reinará pes sègles des sègles. »

Eth darrèr tèma deth capítol ei eth dera " setau trompeta " que designe, les arrebrembi, eth moment en qu'eth Diu creador invisible se hè visible as uelhs des sòns enemics en tot confirmar Apo.1:7: " È ací, eth ven damb es bromalhs e tot uelh ac veirà; quitament aqueri qu'ac traspasèren ". " Aqueri qu'ac traspasèren ", que traspasèren a Jesús, son es sòns enemics de toti es periòdes de l'ère crestiana, includidi es darrèri. Ac traspasèren, en tot perseguir as sòns fidèus discipols, sus qui declarèc: " Tot çò qu'auetz hèt aquestes causes a òm d'aquesti es mèns frairs mès petiti, a jo me les an hètes " (Mateo 25:40). Des deth cèu s'aucen fòrtes votzes entà celebrar er eveniment. Aquesti son es abitants deth cèu que s'an ja exprimit entà celebrar era percaça deth cèu deth diable e es sòns demònis per part de Crist victorioso,

cradat “ Miguel ” en Apocalipsis 12:7 ath 12. Participen deth gò d'escuelhut, ath sòn còp liberat e victorioso per Jesucristo. Era istòria deth pecat terrenau cesará per falta de pecadores destruïdi pera boca deth divin Crist. Eth diable, “ prince d'aguest mon ” segontes Jesús, pèrd era possession deth mon pecaminoso destruït per Diu. Demorarà d'auti mil ans mès ena tèrra desolada sense hèr damatge ad arrés, mentre demore era sua eliminacion totau en jutjament finau amassa damb toti es auti pecadores que Diu ressuscitarà entad aguesta intencion.

Era Grana Felicitat Celestial des escuelhudi redimidos pera sang de Jesucristo

Versículo 16: “ E es vint-e-quate ancianos qu'èren seigudi deuant Diu sus es sòns tròns, prostradi sus es sues cares, adoraron a Diu ”.

Es escuelhudi an entrat ath reiaume celestial de Diu, seigudi sus tròns sus era preséncia de Diu, reinarán o jutjaràn as dolenti segontes Apocalipsis 20:4. Aguest versículo evoque eth contèxt deth començament celestial des redimidos en Apocalipsis 4. Aguest versículo presente era forma qu'a de préner era veritabla adoración a Diu. Prostrar-se, ajulhar-se, boca tà baish, ei era forma legitimada per Diu.

Versículo 17: “ en tot Díder: Te dam gràcies, Senhor Diu Todopoderoso, qu'ès e qu'ères, pr'amor qu'as prenut possession dera tua grana poder e as possedit eth tòn reiaume. »

Es redimidos renauissen es sues gràcies e se pròstren deuant Jesucristo, “ eth Diu Todopoderoso qu'ei e qu'ère ” “ e qu'a vengut ”, coma anoncièc Apocalipsis 1:4. “ As captat eth tòn gran poder ” ath que renoncières entà salvar as tòns escuelhudi e expiaste damb era tua mòrt eth prètz des sòns pecats en tòn ministèri de “ anhèth ”; “ er Anhèth de Diu que lhèue eth pecat deth mon ”. As “ prenut possession deth tòn reiaume ”; eth contèxt suggerit ei de hèt aqueth a on er Esperit s'amièc a Juan en Apocalipsis 1:10; era istòria dera Assemblada de Crist ena tèrra ei dins eth passat. En aguesta estapa, es “ sèt assemblades ” son darrèr des foncionaris elegidi. Eth reinatge de Jesús, objècte dera esperança dera fe des escuelhudi, s'a hèt realitat.

Versículo 18: “ Es nacions s'enojaron; e a arribat era tua ira, e a arribat eth temps de jutjar as mòrti, de recompensar as tòns siervos es profètes, es sants e es quaus temen eth tòn nòm, es petiti e es grani, e de destruir que lidestruissen ada eth era tèrra. »

Trobam en aguest versículo 18 informacion fòrça utila sus era sequéncia des eveniments profetizados . Eth 6 trompeta assassinada un tèrç des òmes ditz: “ Es nacions èren irritades ”, e deuant es nòsti uelhs, en 2020-2021, assistim as causes d'aguesta irritacion: eth Covid-19 e es tarcums economics provocada, era agression islamica e, puntauments, era ofensiva russa. Damb es sòns aliadi. Dempús d'aguest terrible e destructiu conflicte, dempús dera promulgación dera lei dominicau pera “ bèstia dera tèrra ”, ei díder, era coalicion protestante e catolica de subviventès americani e europèus, Diu vessèc sus eri “ es sèt darrères plagues dera sua ira ”. Descrit en Rev.16. En moment deth setau, Jesús apareishec entà salvar as sòns escuelhudi e destruir as queigudi. Dempús ven eth programa preparat entàs “ mil ans ” deth setau milenio. En cèu, segontes Apocalipsis 4:1, aurà lòc eth jutjament des impiós: “ e a arribat eth temps de jutjar as mòrti ”. Es sants obtien eth sòn recompensa: era vida etèrna prometuda

per Jesucristo as sòns escuelhudi. Fin finala obtien era estela deth maitin e era corona prometuda as escuelhudi victoriosos ena batalha dera fe: “ entà recompensar as vòsti siervos es profètes ”. Diu arrebrebe ací era importància dera profecia entà toti es tempsi (Segontes 2 Pedro 1:19) e mai particularaments enes darrèri dies. “Es sants e es quaus temen eth tòn nòm ” son es quaus arresponeren positivaments as messatges des tres angels d'Apocalipsis 14:7 ath 13; qu'eth prumèr nearrebrebe era sabença que consistís en temer-li, aubedir-li e pas qüestionar es sues mandamientos, en tot díder: “ Temetz a Diu e datz-li glòria ”, en sòn aspècte de Diu creador, “ pr'amor qu'a arribat era ora deth sòn jutjament, e adorad ath que hec eth cèu, era mar, era tèrra e es gotilhs d'aigües ”.

Versículo 19: “ E se dauric eth temple de Diu en cèu, e era arca deth sòn pacte apareishec en sòn temple. E auec relampits, votzes, trons, un tèrratrem e gran granizo. »

Toti es tèmes evocadi en aquest libre der Apocalipsis convergissen cap ad aquest moment istoric deth gran retorn glorioso deth nòste divin Senhor Jesucristo. Aquest versículo apunte ath contèxt a on se complissen e concludissen es següents tèmes:

Rev.1: Adventismo:

Versículo 4: “ Juan tàs sèt glèises que son dins Asia: Gràcia a vosati e patz que neei, e que neère, e que nea de vier , e des sèt esperits que son deuant eth sòn tròn, »

Versículo 7: “ È ací, eth ven damb es bromalhs . E tot uelh ac veirà, e mai es quaus ac traspasèren; e totes es tribus dera tèrra haràn düèl per eth. Òc. Amén! »

Versículo 8: “ Jo sò er alfa e era omega, ditz Jehová eth Senhor, eth quau ei, eth quau ère e eth quau a de vier , eth Todopoderoso. »

Versículo 10: “ Jo ère dins er Esperit dins eth dia deth Senhor , e sentí darrèr de jo ua grana votz, coma son de trompeta ” .

Apo.3: Era setau assemblada: fin de l'ère “ Laodicea ” (= pòble jutjat).

Apocalipsis 6:17: Eth gran dia dera ira de Diu contra es umans rebèls “ pr'amor qu'eth gran dia dera sua ira a arribat , e quién poderà resistir? »

Apo.13: “ era bèstia que se lhèue dera tèrra ” (coalicion protestante e catolica) e era lei dominicau; Versículo 15: “ E li siguec dat hèr vivificar era imatge dera bèstia, entà que era imatge dera bèstia parlèsse, e que toti es quaus pas adoraran era imatge dera bèstia siguesse mòrta. »

Apo.14: Es dus tèmes de “ era cuelhuda ” (fin deth mon e arrebatamiento des escuelhudi) e “ era vendimia ” (massacres des faussi pastors pes sòns seguidors sedusidi e enganhadi).

Apocalipsis 16: Versículo 16: “ eth gran dia dera batalha Armagedón ”

En aquest versícul 19 trobam era formula clau dera intervencion dirècta e visibla de Diu, “ e auec relampits, votzes, trons e un tèrratrem ”, ja citat en Ap.4:5 e 8:5. Mès ací er Esperit ahig “ e granizo ”; un “ granizo ” que finalize damb eth eth tèma dera setau des “ sèt darrères plagues ” en Apocalipsis 16:21.

Eth contèxt deth retorn de Jesucristo ei, donques, mercat peth darrèr tèma adventista qu'aguest còp pòrte , ena primauera de 2030, era veritabla salvacion aufrida as escuelhudi, obtenguda pera sang vessada per Jesucristo. Ei era ora deth sòn afrontament damb es rebèls que se preparen entà aucir as sòns escuelhudi que refusen eth dimenge roman e mantien era sua fidelitat ath dissabte santificado per Diu des dera prumèra setmana dera creacion deth mon. Eth “ sièisau sagèth ” d'Apocalipsis 6 illustre eth comportament e era consternación d'aguesti rebèls atrapadi peth Senhor en acte intencional de genocidi des sòns benditos e estimadi escuelhudi. Eth tèma deth desacòrd se prepausa en aquest versícul 19. Se tracte dera lei divina preservada ena “ arca deth testimòni ” en lòc sant deth tabernáculu e eth “ temple ” ebrèu. Era arca a deth sòn prestigi e era sua nauta santidad sonque a que conten es taules dera lei grauada peth dit de Diu madeish, en persona, en preséncia de Moisés, eth sòn fidèu servidor. Era Bíblia mos permet comprèner qué provòque era terror des rebèls ath moment deth retorn de Jesucristo. Pr'amor qu'açò ei çò que declaren es versículs 1 ath 6 deth Salmo 50:

“ Salmo d'Asaf. Diu, Diu, YaHWÉH, parlar e convòque ena tèrra, des dera gessuda deth solei enquiara sua ponuda. Des de Sió, beutat perfècta, Diu brilhe. Eth ven, Diu nòste, pas se demore en silenci; deuant eth i a un huec devorador, ath sòn ath torn ua tempèsta violenta . Clame as cèus e ena tèrra entà jutjar en sòn pòble : Amassatz-me as mèns fidèus, qu'an hèt amb ieu pacte damb sacrifici! -E es cèus declararàn era sua justícia , pr'amor que Diu ei eth jutge. »

En un contèxt de terror, es rebèls veirà eth tèxte dera cramba des dètz mandamientos de Diu desplegat en cèu en letres de huec. E per aquesta accion divina saberàn que Diu les condemne ara prumèra e ara “ dusau mòrt ”.

Aguest darrèr versícul deth tèma dera “ setau trompeta ” revèle e confirme era importància que Diu li da ara sua lei desafiada peth faus cristianisme rebèl. Era lei divina a estat menospreciada damb era desencusa d'ua supausada oposicion entre lei e gràcia. Aquest error resulte d'ua dolenta interpretacion des mots der apostòl Pablo enes sues cartes. Atau qu'ací disparé eth dobte en tot brindar explicacions clares e simples. En Rom.6, Pablo contraste que lison ada eth " jos era lei " que son damb eth " jos era gràcia ", sonque peth contèxt deth sòn temps quan comence eth nau pacte. Damb era formula “ jos era lei ”, designe as josivi dera anciana aliança que refusen era naua aliança basada ena perfècta justícia de Jesucristo. E designe as cargues elegidi qu'entraràn dins aquesta naua aliança mejançant era formula “ damb era lei ”. Pr'amor qu'aguest ei eth benefici que pòrte era gràcia, en cuyo nòm Jesucristo, en Esperit Sant, ajuda ath sòn escuelhut e li ensenhe a estimar e aubedir era santa lei divina. En tot aubedir-li, alavetz ei “ damb era lei ” e en tot èster “ jos era gràcia ”, tanpòc ei “ jos era lei ” . Arrebrembe nauaments que Pablo ditz dera lei divina qu'ei “ santa e qu'eth mandamiento ei just e bon ”; çò que compartisqui damb eth en Jesucristo. Mentre Pablo punís

eth pecat, en tot tractar de convèncer as sòns lectors que ja non an de pecar mentre siguen dins Crist, es rebèls modèrnes usen es sòns tèxtes entà contradecir-lo ath hèr de Jesucristo, qui diden èster, un " ministre deth pecat " establìt per Roma. 7 de març de 321. Deth temps que Pablo declarèt en Gàlatas 2:17: " Mès se procuram èster justificadi en Crist, se tanben nosati anèssem trobadi pecadores , serie Crist ministre deth pecat? Ne fòrça mens ! » Notem era importància dera precision, " ne fòrça mens ", que condemne era concepcion religiosa dera faussa fe crestiana rebèla modèrna, e açò des deth 7 de març de 321, data qu'eth " pecat " roman entrèt en eth dins era fe crestiana occidentau e orientau pera autoritat d'un emperaire roman pagano, Constantino I.

En aquest contèxt dera " setau trompeta " arriben ara sua fin es prumèrs sies mil ans reservadi per Diu entara sua seleccion des escuelhudi terrenaus, en sòn projècte globau de sèt mil ans. Se daurís alavetz eth setau milenio, o " mil ans " d'Apocalipsis 20, dedicat ath jutjament celestial des rebèls pes escuelhudi redimidos per Jesucristo, eth tèma d'Apocalipsis 4.

Era hemna – Er agresor roman – Era hemna en desèrt – Parentèsi: ua luta en cèu – Era hemna en desèrt – Era Reforma – Er ateísmo-

Eth remanente adventista

Era hemna victoriosa, esposa de Crist, Anhèth de Diu

Versículo 1: “ Apareishec en cèu ua grana senhau: ua hemna endrabada en solei, damb era lua jos es sòns pès, e ua corona de dotze esteles sus era sua cap. »

Tanben ací se succedissen diuèrsi tèmes en diuèrsi quadres o scènes. Eth prumèr quadre illustre era Assemblada Escuelhuda que se beneficiarà dera victòria de Jesucristo, era sua unica Cap, segontes Efesios 5:23. Jos eth simbèu d'ua “ hemna ”, era “Nòvia ” de Crist ei endrabada en “ solei de justícia ” profetizado en Mau.4:2. En dobla aplicacion, “ era lua ”, simbèu dera escuror, ei “ jos es sòns pès ”. Aguesti enemics son istoricaments e en orde cronològic, es josivi der ancian pacte e es crestians queigudi, catolics, ortodoxos, protestantes e adventistas deth nau. Sus era sua cap, “ ua corona de dotze esteles ” simbolize era sua victòria ena aliança damb Diu, eth 7, damb er òme, eth 5, ei díder, eth nombre 12.

Era hemna perseguida abans dera victòria finau

Versículo 2: “ Era ère encinta, e cridaue, en tot èster de part e damb dolors de part. »

En versículo 2, es “ dolors de part ” evoquen era persecucion terrenau que precedic ath temps de glòria celestial. Aguesta imatge siguec utilizada per Jesús en Juan 16:21-22: “ Era hemna quan da a lum s'entristís, pr'amor qu'a arribat era sua ora; mès quan dèc a lum ath mainatge, ja non arrebrembe eth patiment, pera alegror qu'a peth hèt qu'un òme a neishut en mon. Per tant, ara tanben vosati ètz tristi; mès vos tornarè a veir, e s'alegrarà eth vòste còr, e arrés vos lheuarà eth vòste gò. »

Eth pagano perseguidor de hemnes: Roma, era grana ciutat imperiau

Versículo 3: “ E apareishec d'auta senhau en cèu; e è ací, ère un gran dragon ròi, qu'auie sèt caps e dètz cuernos, e enes sues caps sèt diademas. »

Eth versículo 3 identifique ath sòn perseguidor: eth diable, per supausat, mès eth actue a trauès de poders carnales e terrenaus que perseguissen as escuelhudi, segontes era sua voluntat. Ena sua accion utilize dues estratègies successives; era d'eth “ dragon ” e era dera “ serpiente ”. Eth prumèr, eth deth “ dragon ”, ei er atac daurit trabalhador pera Roma imperiau pagana. Atau trobam es simbèus ja visti en Dan.7:7 a on Roma apareishec ena aparència d'un quatau animau monstruoso damb “ dètz cuernos ”. Eth contèx pagano se confirme pera presència des “ diademas ” qu'ací son plaçades sus es “ sèt caps ”, simbèu dera ciutat romana segontes Apo.17. Aguesta precision merite tota era nòsta atencion, pr'amor que mos indique,

cada viatge que se presente aguesta imatge, pera ubicacion des " tiaras ", eth contèxte istoric profetizado.

Eth seguidor religiós des hemnes: era Roma catolica papal

Versículo 4: " Era sua coa rosiguèc era tresau part des esteles deth cèu e les lancèc ena tèrra. Eth dragon se parèc deuant era hemna qu'ère a punt de dar a lum, entà devorar ath sòn hilh quan dèsse a lum. »

Aguest versículo repren, jos nau simbèus, eth messatge d'Apocalipsis 11:1 ath 3 a on era Roma papal ei autorizada per Diu, jos eth títol de " encalhe ", a " hollar era ciutat santa pendent 42 mesi ".

En Daniel, es " dètz cuernos " der empèri roman serien succedidi per eth " cuerno petit " papal (des de 538 enquia 1798). Aguesta succession se confirme ací en Apocalipsis 12, en versículo 4.

Eth tèrme " coa " qu'apunte a çò de faus " profetisa Jezabel " d'Apocalipsis 2:20, illustre aguesta succession dera Roma religiosa papal falsamente crestiana. Era acusacion citada en Dan.8:10 se renauís ací. Es victimas des sues enganhes e seducciones, dignes dera " serpiente " deth Génesis, son pisoteadas jos eth simbèu de " esteles deth cèu " o, jos eth títol de " ciutadans deth reiaume des cèus " que Jesús atribuís as sòns discipols. . " Eth tresau ei rosigat ara sua casuda ". Eth tresau pas se cite peth sòn significat literal mès, coma per tot ena profecia, coma ua part importanta deth nombre totau de crestians provadi. Es victimas pòden quitament superar aguesta proporcion en un tèrç literal.

Versículo 5: " Era dèc a lum un hilh, que governarie a totes es nacions damb encalhe de hèr. E eth sòn hilh siguec arrancat entà Diu e eth sòn tròn. »

En ua dobla aplicacion, era profecia arrebrembe com eth diable lutèc pera causa deth Mesías des dera sua neishença enquiara sua mòrt victoriosa. Mès aguesta victòria ei era deth primogénito que succediràn dempús d'eth toti es sòns escuelhudi, entà contunhar era madeisha luta enquia obtier era victòria finau. En aguest moment, en tot arreceber un còs celeste, compartirà damb eth eth sòn jutjament sus es dolenti e ei aqui qu'amassa " pastorearán as nacions damb encalhe de hèr " que darà eth verdicte des " tormentos dera mòrt dusau " deth jutjament finau. Era experiéncia de Crist e era des sòns escuelhudi se honen en ua unica experiéncia comuna, e era imatge d'eth " mainatge anautit a Diu e ath sòn tròn ", per tant ath cèu, ei era dera " desliurança " terrena des escuelhudi. Se complirà en 2030, quan tornarà Crist vengador. Seràn liuradi des " dolors de part ". Eth mainatge ei eth simbèu d'ua autentica conversion crestiana exitosa e victoriosa.

Versículo 6: " E era hemna hucic ath desèrt, a on auie un lòc preparat per Diu, entà èster sostenguda aqui per mil dus cents seishanta dies. »

Era Assemblada seguida ei pacifica e desarmada, en tot èster era sua unica arma era Bíblia, eth mot de Diu, era espasa der Esperit, sonque pòt hucir deuant es sòns agresores. Eth

versículo 6 arrebre eth temps deth reinatge papal persecutor pendent es proféticos “ 1260 dies ”, o 1260 ans reaus segontes eth còdi d'Ezé.4:5-6. Aguest temps ei entara fe crestiana un temps de pròva dolorosa, coma suggerís era mencion deth mot “ desèrt ”, a on ei “condusida per Diu”. Era compartís atau eth degrèu des “ dus testimònis ” d'Apocalipsis 11:3. En Dan.8:12, aguesta senténcia divina siguec formulada atau: “ era armada siguec liurada damb era perpetuación a causa deth pecat ”; eth pecat cometut per abandon deth respècte ath dia de pòsa sabático des deth 7 de març de 321.

Dubertura deth parentèsi: ua esgatussada en cèu

Versículo 7: “ E auèc guèrra en cèu. Miguel e es sòns angels lutèren contra eth dragon. E eth dragon e es sòns angels pelegèren,

Eth rapto anonciat des sants merite ua explicacion qu'er Esperit mos presente en ua espècia de parentèsi. Açò serà possible mercés ara victòria de Jesucristo sus eth pecat e era mòrt. Aguesta victòria siguec confirmada dempús dera sua resurrección, mès er Esperit mos revelè ací es conseqüéncias qu'auèc entàs abitants deth cèu que se codearon damb es demònis e damb eth madeish Satanás enquia aguest moment.

Fòrça important : aguest conflicte celestial, que demorèc invisible as uelhs umans, lance lum sus eth significat des enigmaticos mots prononciades per Jesús quan siguec dins era tèrra. En Juan 14:1-3, Jesús didec: “ Pas se turbe eth vòste còr. Cre en Diu e cre en mí. I a fòrça abitades ena casa deth mèn Pair. Se non dehòra atau, t'ac aurie dit. Te prepararè un lòc . E quan anatz e vos prepare lòc , vierè un autre viatge e vos prenerè amb ieu, entà que a on jo sigue vosati tanben sigatz. » Eth significat dat ara “ preparacion ” d'aguest “ lòc ” apareisherà en versículo que seguís.

Versículo 8: “ Mès pas èren fòrts, e ja non se trobaue eth sòn lòc en cèu. »

Aguesta guèrra celestial pas a bric en comuna damb es nòstes guèrras terrenaues; pas cause mòrts immediataments e es dus partits opausadi pas son parièrs. Eth gran Diu creador que se presente en aspècte umil e fraterno der arcàngel “ Miguel ” ei ath madeish temps eth Diu todopoderoso que totes es sues creatures an de deuant eth prostrar-se e aubedir. Satanás E es sòns demònis son aguestes creatures rebèles, qu'aubedissen sonque jos coacciòn, e fin finala, pas pòden resistir e se ven obligadi a aubedir, quan eth gran Diu les expulsa deth cèu peth sòn omnipotencia. Pendent eth sòn ministèri terrenau, Jesús siguec temut pes angels malignes que li aubediren e testificaron qu'eth ère efectivaments eth “ Hilh de Diu ” deth projècte divin, en tot designà'c atau.

En aguest versículo er Esperit especifique: “ eth sòn lòc ja non se trobaue en cèu ”. Aguest “ lòc ” qu'ocupauen es rebèls celestiales en reiaume de Diu licalie èster liberat entà que aguest reiaume celestial podesse èster “ purificado ” e “ preparat ” entà arreceber as escuelhudi de Crist eth dia dera sua darrèra batalha contra es rebèls terrenaues pendent era sua venguda. En glòria. Ei alavetz quan, en tot amiar artenhi as sòns escuelhudi, “ seràn tostemp damb eth, dondequiera que sigue ” o, dins eth cèu purificado atau “ preparadi ” entà arreceber-les. Era porción dera tèrra alavetz serà ua desolacion deth tipe profetizado peth mot “ prigond ” des de

Gén.1:2. Ath lum d'aguesta luta, eth projècte divin de salvacion s'illumine e cada mot clau deth sòn plan revèle eth sòn significat. Aguest ei eth cas d'aguesti versículos citadi en Heb.9:23: “ Ère, donques, de besonh, donques qu'es imatges Es causes que son dins es cèus auien d'èster purificadas d'aguesta manèra, ja sigatz qu'es causes celestiales madeishes anèssen mejançant sacrificis mès excellenti qu'aguesti. » Atau, eth “ sacrifici mès excellent ” de besonh ère eth dera mòrt voluntària deth Mesías cridat Jesús, aufrit entà expiar es pecats des sòns escuelhudi, mès sustot, entà obtier entàs sues creatures e entà se madeish eth legitim dret legau de condemnar. A mòrt es rebèls celestes e terrèstres. Ei d'aguesta manèra qu'eth “ santuari celestial de Diu ” siguec “ purificado ”, prumèr e dempús, ath retorn de Crist victorios, serà eth torn dera tèrra qu'eth designe coma era sua “ escabel ” mès pas coma eth sòn “ santuari ” en Isaías 66:1-2: “ Atau ditz Jehová: Eth cèu ei eth mèn tròn, e era tèrra er estrado des mèns pès . Quina casa poderies bastir-me e quin lòc me daries entà víuer? Totes aguestes causes era mia man hec, e totes arribèren a èster, ditz Yahweh. Aguest ei a qui guardarè: ath que sofrís e ei fèble d'esperit, ath que tem eth mèn mot. » ; O, segontes Ezequiel 9:4, que “ gimen e gimen a causa des abominaciones ” cometudes.

Versículo 9: “ E siguec sus eth lançat siguesse eth gran dragon, era serpiente anciana, que se cride diable e Satanás, eth quau enganche en tota era tèrra; siguec lançat ena tèrra, e es sòns angels sigueren lançadi damb eth. »

Es èssers celestiales sigueren es prumèrs en beneficiar-se dera neteja espiritua empenuda per Crist victorios. Expulsèc deth cèu ath diable e as sòns demònis angelicales que sigueren “ lançadi ” pendent dus mil ans ena tèrra. Eth diable coneish atau “ eth temps ” que li demore ada eth personalaments e as sòns demònis entà actuar contra es sants escuelhudi e era vertat divina.

Nòta : Jesús non solaments revelèc eth caractèr de Diu ara umanitat, tanben presentèc aguest personatge formidable qu'ei eth diable qu'er ancian pacte nedidie pòc, en tot deishà'c quasi ignorat. Des dera victòria de Jesús contra eth diable, era luta entre es dus partits s'a intensificado a causa deth confinamiento des demònis qu'ara viuen de forma invisibla entre es òmes ena tèrra e en tota era nòsta dimension terrèstre qu'includís es planetes e es esteles deth cèu. Aguesti son es unics extraterrestres ena nòsta dimension terrèstre.

È d'arrebrembar-vos ací qu'era corrècta comprenença deth projècte salvífic globau deth programa dessenhàt per Diu ei un privilegi exclusiu reservat as sòns escuelhudi. Pr'amor qu'era faussa fe s'arreconeish en que tostemp se confon ena interpretacion deth sòn projècte. Açò a estat demostrat des de qu'es josivi que dèren ath Mesías profetizaron enes Sagrades Escritures eth papèr de portar era desliurança carnal, deth temps que Diu sonque i auie planeado ua desliurança espiritua; eth deth pecat. Atau madeish, aué era faussa fe crestiana demora damb eth retorn de Jesucristo, er establiment deth sòn reiaume e eth sòn poder ena tèrra; causes que Diu a pas ponut en sòn programa coma mos ensenhe era sua Revelacion profética. Ath contrari, era sua venguda gloriosa mercarà era fin dera sua vida, que contunhe d'èster portadora des sòns pecats e de totes es sues colpes cap a eth.

Er escuelhut de Crist sap qu'era vida liura comencèc en cèu e que dempús deth parentèsi terrenau hèt de besonh entara perfècta demostracion deth sòn amor e dera sua justícia, eth Diu creador esperlongarà era vida des sues creatures que demoren fidèles en cèu e ena tèrra,

eternamente ena sua forma celestial. Es rebèls celestiales e terrenaus auràn estat alavetz jutjats, destruidi e aniquilados.

Eth reiaume des cèus ei liberat.

Versículo 10: “ E sentí ua grana votz en cèu que didie: Ara a vengut era salvacion, e eth poder, e eth reiaume deth nòste Diu, e era autoritat de Crist; pr'amor qu'a estat derribado er acusador des nòsti frairs, que les acusaue deuant eth nòste Diu dia e net. »

Aguest “ Ara ” apunte ara data deth 7 d'abriu 30, prumèr dia dera setmana següenta ath dimèrcles 3 d'abriu, qu'en tot acceptar era crotz, Jesús vencec en eth ath diable, ath pecat e ara mòrt. Aguest prumèr dia dera setmana li declarèc a María: “ Pas me tòques; Encara non è pujat ath mèn Pair ”. Era sua victòria encara auie d'oficializarse en cèu e des d'alavetz, en sòn poder tot divin, jos eth sòn redescubiertò nòm angelical “ Miguel ”, expulsèc deth cèu ath diable e as sòns demònis. Auem de notar la cite “ er acusador des nòsti frairs, eth quau les acusèc deuant eth nòste Diu dia e net ”. Mos revèle era immensa frairesa universau deth camp de Diu que compartís damb es escuelhudi dera tèrra eth sòn arrefús deth camp rebèl. Quiénes Son aguesti “ frairs ”? Es deth cèu e es dera tèrra, coma Job qu'ei parciauments liurat ath diable entà demostrar-li qu'es sues “ acusacions ” son infundadas.

Versículo 11: “ Ac venceren pera sang der Anhèth e peth mot deth sòn testimòni, e pas estimèren tant es sues vides coma entà témer era mòrt. »

Eth modèl que s'analise en aguest versículo se tròbe en messatge de l'ère de “ Esmirna ”, e aguest messatge indique era nòrma de fe requerida per Jesucristo entà totes es edats profetizadas enquiara sua glorioso retorn.

Era victòria de “ Miguel ”, nòm divin celestial deth nòste Salvador Jesucristo, justifique es sues solemnes declaracions hètes en Mateo 28:18 ath 20: “ Venguec Jesús e les parlèc atau: Tota potestat m'a estat dada en cèu e ena tèrra . Anatz, donques, e hetz discipòls a totes es nacions, en tot cristianar-les en nòm deth Pair e deth Hilh e der Esperit Sant, e en tot ensenhar-les a salvar tot çò que vos è manat. E è ací, jo sò damb vosati toti es dies, enquiara fin deth mon. »

Atau, en fundament dera sua prumèra aliança, Diu revelèc a Moisés era istòria des origines dera nòsta dimension terrena, mès sonque a nosati, que viuem es darrèri dies dera umanitat, mos revèle era comprenença deth sòn projècte salvífico globau, mejançant en tot barrar eth parentèsi dera experiéncia deth pecat terrenau qu'aurà durat sies mil ans. Per tant, compartim damb Diu era expectativa d'ua reünion etèrna de toti es sòns fidèus escuelhudi celestiales e terrenaus. Donques, ei un privilègi escuelhut centrar ath sòn còp era nòsta atencion en cèu e es sòns abitants. Pr'amor que, pera sua part, an pas deishat d'interessar-se pera destinacion des escuelhudi e pera nòsta istòria terrena, des dera Creacion enquiara fin deth mon, coma ei escrit en 1 Cor.4,9: “ Entà Diu, semble mí, mos a hèt a nosati, es apostòls, es darrèri des òmes, condemnadi en cèrta manèra a mòrt, donques qu'auem estat espectacle entath mon, entàs angels e entàs òmes. »

Era situacion dera tèrra empejore

Versículo 12: “ Per tant, alegratz-vos, cèus, e es quaus abitatz enes cèus. Ay Dera tèrra e dera mar! Pr'amor qu'eth diable a descenut a vosati damb grana ira, en tot saber qu'a pòc temps. »

Es “ abitants deth cèu ” sigueren es primèrs en “ regocijarse ” ena victòria de Crist. Mès era contrapartida d'aguesta alegror ei era intensificacion d'eth “ malur ” entàs “abitants dera tèrra ”. Pr'amor qu'eth diable sap qu'ei condemnat a mòrt en libertat condicional e qu'a “ pòc temps ” entà actuar contra eth sòn plan de salvacion. Es accions amiades a tèrme pendent 2000 ans peth campament demoníaco confinado ena tèrra son totes revelades per Jesucristo ena sua Revelacion o Apocalipsis. Aguest ei eth tèma d'aguest trabalh qu'escriui entà vosati. E des de 2018, es escuelhudi de Jesucristo compartissen aguesta coneishença dera fin des tempsi reservadi ath diable entara sua òbra de seduccion; fenirà ena primauera de 2030 damb eth glorioso retorn deth sòn divin Mèstre. Eth parentèsi d'aguest tèma se barre damb eth versículo 12.

En tot barrar eth parentèsi dera luta en cèu

Reanudación deth tèma dera hemna en tot conduir. En desèrt

Versículo 13: “ Quan eth dragon vedec qu'auie estat lançat ena tèrra, perseguic ara hemna qu'i auie dat a lum ath hilh òme. »

Aguest parentèsi permet qu'er Esperit reprene eth tèma deth reinatge papal deth versículo 6. Eth tèrme “ dragon ” en aguest versículo encara designe ath madeish diable, Satanás. Mès era sua luta contra era “ hemna ” s'amie a tèrme mejançant era accion romana, successivaments imperiau e dempús papal.

Versículo 14: “ E sigueren dades ara hemna es dues ales dera grana agla, entà que volèsse ath desèrt, ath sòn lòc, a on serà alimentada per un temps, e tempsi, e era mitat d'un temps, luenh dera tèrra. Cara dera serpiente. »

En aguest versículo 14, resumís eth messatge en tot indicar era durada deth reinatge papal ena forma de “tres ans e miei”, “ un temps, tempsi e miei temps ”, ja utilizat en Dan.7:25. En aguesta reanudación, se revelaràn nauí detalhs en ua sequéncia cronológica d'eveniments. Cau soslinhar un detalh: “ eth dragon ” deth versículo 4 ei remplaçat pera “ serpiente ” dera madeisha manèra qu'eth “ dragon ” deth versículo 3 ei remplaçat pera “ coa ”. Es tèrmes “ serpiente e coa ” mos revèlen un cambiament de tactica activa que Diu, era “ grana agla ”, inspire en diable e es sòns demònis. Dempús dera daurida agression d'eth “ dragon ” seguís era artimaña e era mentida religiosa dera “ serpiente ” que se complís damb eth reinatge papal de 1260 ans profetizados. Era mencion dera “ serpiente ” permet a Diu suggerir-mos ua comparason damb es circumstàncies deth pecat originau. Atau coma Eva siguec sedusida per “

era serpente ” que parlaue a trauc d'eth eth diable; “ era hemna ”, “ era nòvia ” de Crist, ei sometuda ara pròva des mots mentirosas qu'eth diable li presente a trauc de “ era boca ” des sues agents deth catolicismo papal roman.

Versículo 15: “ E era serpente lancèc dera sua boca aigua coma un arriu dempús dera hemna, entà rosigar-la ath costat der arriu. »

Eth versículo 15 illustre era persecucion catolica que liei ada eth sometuda era fe crestiana desleiau; coma “era aigua d'un arriu ” que “ s'amie ” tot çò qu'ei ara sua posita. Era “ boca ” papal catolica romana lancèc es sues fanáticas e cruses ligues catoliques contra es sues oponentes religiosi. Era realizacion perfècta d'aguesta accion ei era creacion deth còs de “dragons” de Luis XIV aconselhat per avesque Li Tellier. Aguest còs militar, creat entà perseguir era resisténcia protestante pacifica , auie coma objectiu " entrenar " a toti es fèbles e mansos escuelhudi de Crist enes sòns dogmas, en tot obligar-les a escuelher entre convertir-se ath catolicismo o èster amiadi ath cautiverio o ara mòrt dempús d'òrres abusi e tortures. .

Versículo 16: “ E era tèrra ajudèc ara hemna, e era tèrra dauric era sua boca e s'engolic er arriu qu'eth dragon i auie tirat dera sua boca. »

Er Esperit mos aufrís dues interpretacions superpuestas entad aguest unic versículo. Notatz-vos que “ era hemna ” e “ era tèrra ” son ací dues entitats distintas , e que “ era tèrra ” pòt simbolizar era fe protestante o era tèrra literal, eth solèr dera nòsta planeta. Açò li darà ad aguest versículo dues interpretacions que se succedissen cronològicamente ena Revelacion divina.

1er messatge: Protestantismo faus bestial : En orde cronològic, prumèr, “ era hemna ” correspon ara descripcion pictòrica des pacifiqui protestantes dera Reforma cuya “ boca ” oficiau (era de Martín Lutero en 1517) denonciaue es pecats catolics; que justificaue eth sòn nòm: “Protestantes” son aqueri que protèsten contra era injustícia religiosa catolica que peque contra Diu e aucís as sòns veritables servidors. Un aute compausant hipòcrita deth protestantismo simbolizat peth mot “ tèrra ” tanben dauric era sua “ boca ” entà denonciar era fe catolica, mès prene es armes e es sòns violenti còps “ s'engolic ” a ua part importanta des luchadores des ligues catoliques. Eth mot " tèrra " ací simbolize as famosi "hugonotes", luchadores protestantes des Cévennes e des bastiones militars coma Era Rochelle pendent es "guèrres de religions" que Diu pas ère en eth servit ne aonorat pes dus grops opausadi. Combatents.

2º messatge: era espasa vengadora der ateísmo nacionau francés . En dusau lectura, e en orde cronològic, aguest versículo 16 revèle com era Revolucion Francesa absorberá per complèt era agression papal des monarquies catoliques. Aguest ei eth messatge principau d'aguest versículo. E ei eth quau Diu li da ath papèr d'eth “ 4to trompeta ” d'Ap.8:12, e " bèstia que puge der abisme " d'Ap.11:7, en analogía damb Lev.26:25, ven, ditz Diu, coma " ua espasa, entà vengar era mia aliança “Traicionado per pecadores catolics rebèls. Aguesta imatge se base en puniment deth rebèl " Coré " en Nombres 16:32: " Era tèrra dauric era sua boca e se les engolic ada eri e enes sues cases, damb tot eth pòble de Coré e toti es sòns bens ". En perfècta armonia damb era Revelacion divina e era realizacion istorica, aguesta imatge comparativa arrebrembe er arrefús dera lei divina per part des rebèls en ambdues situacions.

Er ultimo enemic deth dragon : Eth remanente adventista de hemnes

Versículo 17: “ E eth dragon s'enojó contra era hemna, e anèc a hèr guèrra contra eth rèste deth sòn descendencia, es quaus sauen es mandamientos de Diu e es quaus an eth testimòni de Jesús. »

En tot passar en silenci es 150 ans d'activitat des protestantes tustadi pera maladeta divina, tèma dera “ 5ª trompeta ”, er Esperit evoque era darrèra luta terrenau deth diable e es sòn secuaces celestiales e terrenaus, e mos mòstre es objectius deth sòn òdi comun. Aguesti darrèri objectius seràn es Escuelhudi, darrèri descendientes e eretièrs des pionèrs adventistas de 1873 a qui se les anoncièc aguesta darrèra pròva segontes Apocalipsis 3:10 . Pionèrs cuya mission compliràn, en tot amiar era sua madeisha benediccion divina. Lescalerà sostier fèrm e fidèlaments era òbra que Jesús les a confiat: en tot negar-se a aunorar en manèra quauqu'un " era mèrca dera bèstia " eth dimenge roman, en tot salvar fidèlaments, costatz çò que còste, era practica dera pòsa sabático, pendent eth dissabte, eth veritable setau dia dera setmana, temps organizat e establìt peth gran e todopoderoso Diu creador. Ei aguesta vertat era quau apareish en aguesta descripcion d'eth " rèste dera simiente dera hemna " en aguest versículo: " es quaus sauen es mandamientos de Diu ", es dètz e pas es nau; “ e que restanquen eth testimòni de Jesús ”, pr'amor que pas se dèishen arrancar per arrés; ne “ es dragons ”, ne “ es serpientes ”. E aguest “ testimòni de Jesús ” ei çò mès precioso, donques que, segontes Apocalipsis 19,10, “ eth testimòni de Jesús ei er esperit de profecia ”. Ei aguest testimòni profético eth quau hè “ impossible qu'eth diable enganhe as veritables escuelhudi ” de Crist, eth Diu dera vertat, coma ensenhe Mateo 24:24: “ Pr'amor que se lheuaràn faussi cristos e faussi profètes; Realizaràn grani prodigios e miracles, enquiath punt de sedusir, se siguesse possible , quitament as escuelhudi . ”.

Ua victòria quasi...Complèta entà Satanás

Versículo 18: “ E se parèc sus eth sable dera mar ” .

Aguest darrèr versículo mos mòstre a un diable triunfante qu'a arthenut portar artheni ena sua casuda e era sua condemne mortau, a totes es institucions religioses crestianes qu'eth domine e manten jos era sua autoritat. En Isaías 10:22, Diu declare: “ Encara qu'eth tòn pòble, oh Israèl, sigatz coma eth sable dera mar, sonque un remanente tornarà; Se se resòlv era destruccion, harà qu'era justícia se desborde. » Atau, segontes aguesta profecia, ena fin deth mon, sonque es adventistas dissidents, que constituïssen " eth remanente dera hemna ", " era Escuelhuda, era Esposa de Crist ", e er "Israèl " espirituau de Diu, escaparàn ad aguesta dominacion satánica. Arrebrembe que jos eth nòm de “adventista”, er Esperit definís era nòrma de fe entara salvacion des darrèri escuelhudi des de 1843; en 2020, ei un comportament religiós, mès ja non ua institucion que Diu jutgèc, condemnèc e refusèc (" vomitó ") en 1994.

Apocalipsis 13 : Es faussi frairs dera religion crestiana

Era bèstia dera mar – Era bèstia dera tèrra

Eth nombre 13 represente entàs supersticiosos idólatras un amuleto dera sòrt o un amuleto de dolenta sòrt en tot depéner des opinions e païsi de cada persona. Ací, en sòn gloriosa Revelacion, Diu mos revèle Eth sòn pròpri còdi numérico, basat enes nombres deth 1 ath 7 e es sues diuèrses combinacions. Eth nombre 13 s'obten dera soma deth nombre “6”, eth nombre der angel Satanás, e eth nombre “7”, eth nombre de Diu e per tant dera religion legitima dada ath Diu creador en Jesucristo. Atau trobaram en aquest capítol as “faussi frairs dera religion crestiana”, mès veritables enemics mortaus des vertadièraments escuelhudi. Aquesta “ tarsh ” s'amague al mitan d'eth “ bon grani ” jos enganholes aparències religioses qu'aquest capítol desenmascara.

Era prumèra bèstia : que sorgís dera mar.

Prumèra batalha deth dragon serpiente

Versículo 1: “ E vedí ua bèstia que pujaue dera mar, qu'auie dètz cuernos e sèt caps , e enes sues cuernos dètz diademas , e enes sues caps nomentes blasfemos .

Coma vedérem en estudi d'Apocalipsis 10, trobam en aquest capítol es dues cridades “ bèsties ” crestianes de nòsta ère. Eth prumèr, “ que sorgís dera mar ”, coma en Dan.7:2, se hè referéncia ara fe catolica e eth sòn reinatge perseguidor de “ 42 mesi ” proféticos, o 1260 ans reaus. En tot repréner es simbèus des empèris qu'ac precedissen en Dan.7, trobam eth reinatge d'eth “ cuerno petit ” qu'aurie d'aparéisher dempús de qu'es “ dètz cuernos ” auessen arrecebut es sòns reiaumes segontes Dan.7:24. Es “ tiaras ” plaçades sus es “ dètz cuernos ” mòstren qu'ei aquest contèxt istoric ath que se dirigís. Ací era Roma papal ei simbolizada per “ sèt caps ”, que la caracterizen particularaments en un doble sens. Eth mès literal ei eth des “ sèt colinas ” qu'ei sus eth bastida Roma segontes Apocalipsis 17:9. Er aute, mès espirituau, a prioritat; era expression “ sèt caps ” denota era santificación dera magistratura: “ sèt ” ei eth nombre dera santificación, e “ caps ” denota eth magistrat o anciano en Isaías 9:14. Aquesta magistratura superiora ei atribuible ena Roma papal pr'amor que pren era forma d'un estat independent, tant civiu coma religiós, cuyo cap ei eth Papa. Er Esperit especifique: “ e sus es sus caps nomentes de blasfemia ”. Eth mot “ blasfemia ” ei dins singular e auem d'arrevirar-la coma: “ nòms de mentides ”, segontes eth significat deth mot “ blasfemia ”. Jesucristo Atribuís era “ mentida ” ath regim papal roman. Per tant, li atribuís eth títol de “ pair dera mentida ” que designèc damb eth ath diable, eth madeish Satanás en Juan 8,44: “ Vosati ètz deth vòste pair eth diable , e es desirs deth vòste pair voletz hèr. Siguec homicida des deth principi e pas demore ena vertat, pr'amor que pas i a vertat en eth. Quan ditz mentida, parlar des deth sòn pròpri còr; pr'amor qu'ei un mentiroso e eth pair dera mentida ”.

Versículo 2: “ Era bèstia que vedí ère semblabla a un leopard ; es sòns pès èren coma es d'un os , e era sua boca coma era boca d'un leon . Eth dragon li dèc eth sòn poder, eth sòn tròn e grana autoritat. »

Era “ quatau bèstia ” de Dan.7:7 ditz “ terrible, terrible e extraordinàriaments fòrt ” arrecep ací ua descripcion mès precisa. De hèt, ei er unic que presente es critèris des tres empèris que li precediren des der empèri caldeo. Possedís era agilidad d'eth “ leopard ”, eth poder arrollador d'eth “ os ” e era crusèla fòrça carnívora d'eth “ leon ”. En Apocalipsis 12:3, “ eth dragon ” deth versículo 3, a on “ es diademas ” èren sus es “ sèt caps ” representaue en Roma ena sua fasa imperiau pagana en tot perseguir as prumèrs crestians. Atau, atau coma eth “ cuerno petit ” de Dan.7:8-24 succedís ath de Dan.8:9, ací eth papado arrecep eth sòn poder der empèri roman; çò cual era istòria confirme peth decret imperiau a causa de Justiniano I en 533 (escrit) e 538 (aplicacion). Mès ages suenh! Eth “ dragon ” tanben se hè referéncia a eth “ diable ” en Apocalipsis 12:9, çò que signifie qu'eth papado arrecep eth sòn poder, “ era sua fòrça, eth sòn tròn e era sua grana autoritat ” deth diable madeish. Comprenem per qué Diu hè qu'es dues entitats siguen “ pairs de mentida ” en versículo anterior.

Nòta : En nivèu militar, era Roma papal conserve era fòrça e eth poder dera sua forma imperiau, pr'amor qu'es armades reaus europèus la servissen e satisfèn es sus decisions. Coma ensenhe Dan.8:23 ath 25, era sua fòrça residís en “ era capitada des sus artimañas ” que consistissen en preténer representar a Diu ena tèrra, e coma tau, poder daurir o barrar er accés ara vida etèrna prepausa. Evangèli de Crist: “ Ara fin deth sòn domeni, quan es pecadores seràn consumidi, se lhearà un rei insolente e astuto . Eth sòn poder aumentarà,

mès pas pera sua pròpria fòrça ; causarà estragos increibles, trionfarà enes sues enterpreses , destruirà as poderosi e en pòble des sants. A causa dera sua prosperidad e dera capitada des sues artimañas , aurà arrogància en sòn còr, destruirà a fòrça òmes que viuien en patz e se lheurà contra es caps des governants; mès serà trincada, sense esfòrç de man quauqu'ua. »

A fins des ans 1260, er ateísmo dera Revolucion Francesa ponec fin ath sòn poder despòtico establìt des de 538 .

Versículo 3: “ E vedí ua des sues caps coma herida de mòrt; mès era sua herida mortau siguec sanada. E tota era tèrra demorèc espantada darrèr dera bèstia. »

Jamès arrependida en tota era sua istòria, ei per coacciòn qu'era magistratura papal licalera renonciar ath sòn poder perseguidor. Açò se realizarà tre 1792, quan era monarquia, eth sòn supòrt armat, serà desrocada e decapitada per ateísmo francès. Coma s'anòncie en Apocalipsis 2:22, aguesta “ grana tribulaciòn ” atèa vò destruir eth poder religiós roman de “ era hemna Jezabel ” e es sòn objectius son “ es quaus adulteran damb era ”; monarques, monárquicos e sacerdotès catolics. Atau auec de demorar “ coma herida de mòrt ”. Mès per arrasons oportunistas, er emperaire Napoleon I ac restablìc en 1801 en nòm deth sòn Concordato. Era jamès tornarà a perseguir dirèctaments. Mès eth sòn poder de seducciòn contunharà entà multituds de credentes catoliques que creiràn toti enes sues mentides e es sues pretensions enquiath retorn en glòria de Jesucristo: “ E tota era tèrra ère admirada darrèr dera bèstia ”. “ Tota era tèrra seguic ara bèstia ”, e aquest mot tèrra , en un doble sens, se hè referència ena planeta, mès tanben ara fe protestante reformada que d'eth sorgic. Era aliança ecuménica (= terrenau, en grèc) realizada des d'alavetz confirme aguesta anòncia. S'er Esperit auesse volut exprimir aquest messatge en un lenguatge clar, liegeriem: " tota era religion protestante seguic era Religion catolica intolerante . Aquesta afirmacion serà confirmada per estudi dera dusau “ bèstia ” qu'aquest còp “ puge dera tèrra ” en versículo 11 d'aquest capítol 13.

Versículo 4: “ E adoraron ath dragon, pr'amor qu'i auie dada autoritat ara bèstia; adoraron ara bèstia, en tot dídèr: Quién coma era bèstia, e quién poderà pelejar contra era? »

En tot designar tant ena Roma imperiau coma a Satanás, segontes Apocalipsis 12:9, eth dragon, donques eth diable madeish, ei adorado per qui aunoren eth regim papal; açò coma resultat e en totau ignorància, donques qu'ei eth qui “ dèc eth sòn poder ara bèstia ”. Atau, era “ capitada dera enterpresa ” papal profetizado en Daniel 8:24 ei confirmat pera istòria. Era reina peth dessús des reis mejançant eth sòn poder religiós, de manèra absoluta, indiscutida pendent longtemps. Era repartís tèrres e aunore damb títols a qui li servissen a recompensarlos, coma podem liéger en Dan.11:39: “ Damb eth diu estrangèr actuarà contra es places fortificadas; e satisfarà d'aunor qu'ac liarreconeishen a eth, les ponerà governants sus fòrça, les repartirà tèrres en recompensa ”. Era causa s'artenhec literalaments d'ua manèra plan coneishuda quan eth Papa Alejandro VEDÍ Borgia (notorio assassin) dividic era tèrra en 1494 e assignèc en Portugau, eth punt auançat orientau de Brasil e era Índia, e en Espanha, tot eth rèste des territòris recentaments descorbidi. Tèrres. Er Esperit insistís. Er escuelhut de Jesucristo a d'èster entièraments convençut qu'era fe catolica ei diabòlica, e que totes es sues accions agressives o umanistes son dirigidi per Satanás, er adversari de Diu e des escuelhudi.

Aguesta enfasi ei justificada donques que profetiza en Dan.8:25, " era capitada des sues enterprises e era capitada des sues artimañas ". Era sua autoritat religiosa arreconeishuda pes reis, es poderosi e es pòbles crestiani d'Euròpa li conferís un prestigi basat ena confidança e, per tant, en realitat extrèraments fragila. Mès quan Diu e eth diable se junhen entà ua accion punitiva, es multituds, es masses umanes seguissen obedientement eth camin faus traçat e, sustot, impòst. Ena Tèrra, eth poder exigís poder, pr'amor qu'a era gent li agrade senter-se poderosa, e en aguest contorn, eth regim papal, que ditz representar a Diu, ei un mèstre en genre. Coma en Apocalipsis 6, eth tèma somet ua qüestion: " Quién coma era bèstia, e quién poderà lutar contra era?" ". Es capítols 11 e 12 dèren era responsa: Diu en Crist que darà lòc en 1793 ar ateísmo revolucionari francés qu'ac immergirà en un banh de sang. Mès enquiara aparicion d'aguesta " espasa vengadora " (foncion atribuïda ath quatau puniment en Levítico 26,25), es protestantes armadi ja lutauen contra era, sense poder, maugrat açò, derrotar-la. Òmes, protestantes, francesi e alemands, e anglicanos, toti tan durs coma era, la combateràn tre eth sègle XVI , en tot retornar-li es còps mortaus, pr'amor qu'era sua fe ei, deuant tot, politica.

Versículo 5: " E se li dèc boca que parlaue mots arrogantes e blasfemias; e se li dèc poder entà actuar per quaranta dus mesi. »

Aguesti mots son identics que liliagem ada eth en Dan.7:8 que se hèn referéncia a eth "cuerno petit " papal roman que sorgís dempús des " dètz cuernos " des reiaumes europèus. Ací trobam era sua " arrogància ", mès ací er Esperit ahig " blasfemias " o fausses pretensions e mentides religioses que se bastic sus eth " era sua capitada ". Diu confirme eth sòn reinatge de " 1260 " ans reaus presentadi ena forma profética bíblica " quaranta dus mesi ", segontes eth còdi " un dia per un an " d'Eze.4:5-6.

Versículo 6: " E era dauric era sua boca entà blasfemar contra Diu , entà blasfemar eth sòn nòm, e eth sòn tabernáculu, e qu'abiten contra eth enes cèus. »

È de cridar ací era atencion sus eth significat comun qu'era umanitat da ath mot " blasfemia " o insult. Aguesta concepcion ei enganhsosa pr'amor que, en tot designar mentides, es " blasfemias " pas an en absolut era aparéncia d'insult, e que Diu impute en çò que tanh ada eth ena Roma papal, an, peth contrari, era aparéncia d'ua santidad faussa e enganhsosa.

Era boca papal " pronóncie blasfemias contra Diu "; çò cual confirme era sua identitat en Dan.11:36 a on liegem: " Eth rei harà çò que volgue; s'exaltarà, se gloriará sus toti es dius, e diderà causes incresibles contra eth Diu des dius ; prosperará enquia que se complète era ira, pr'amor que çò de determinat se complirà. » Er Esperit impute ath regim papal mentides o " blasfemias " que caracterizen totes es sues doctrines religioses; " contra Diu, blasfemar eth sòn nòm ", pren en vano eth nòm de Diu, distorsiona eth sòn caractèr, en tot imputar-li es sues accions diabólicas e assassines; " eth sòn tabernáculu ", ei díder, eth sòn santuari espirtuau qu'ei era sua Assemblada, es sòns Escuelhudi; " e es quaus abiten en cèu ", pr'amor que presente eth cèu e es sòns abitants ara sua manèra enganhsosa, en tot evocar enes sues dogmas, es lunfèrns celestes, eretatge des grècs que les plaçauen jos era tèrra, eth paradís e eth purgatorio. " Es abitants deth cèu ", puri e sants, sofrissen e s'indignen pr'amor que se les atribuís injustaments eth modèl de maldad e cruseltat inspirada enes òmes peth camp demoníaco terrenau.

Versículo 7: “ E li siguec dat hèr guèrra contra es sants e vencer-les/véncer-les. E se li dèc autoritat sus tota tribu, pòble, lengua e nacion. »

Aguest versículo confirme eth messatge de Dan.7:21: " Vedí aguest cuerno en tot hèr guèrra contra es sants e prevaleciendo sus eri ". Eth cristianisme europèu e globau ei de hèr er objectiu, donques qu'era fe catolica romana s'imposèc en toti es pòbles europèus compausadi, en efècte, per “ tribus, pòbles, lengües e nacions ” qu'èren civilmente independents. Era sua “ autoritat sus tota tribu, pòble, lengua e nacion ” confirme era sua imatge de “ era prostituta Babilonia era grana ”, d'Apocalipsis 17:1 que la presente “ seiguda sus fòrça aigües ”; “ aigües ” que simbolizen “ pòbles, multituds, nacions e lengües ” segontes Apocalipsis 17:15. Podem observar damb interès era abséncia deth mot " tribu " en aguest capítol 17. Era arrason ei eth contèxt finau de l'ère objectiu que tanh en Euròpa e ath cristianisme occidentau qu'era forma tribal siguec en eth remplaçada pes desparières formes nacionaus.

D'autra banda, en contèxt der inici der establiment deth regim papal, es poblacions europèes èren essenciauments organizades en “ tribus ” coma era Galia romana, desunides e compartides per desparières “ lengües ” e dialèctes. Cronològicamente, Euròpa siguec poblat per " tribus ", dempús per " pòbles " sometudi a reis, e fin finala, damb eth sègle XVIII , per " nacions " republicanes, coma es Estats Units d'America del Nòrd que constituïssen era sua importanta extension. Era constitucion des “pòbles” s'a d'a eth sometimiento ath regim papal roman, pr'amor qu'ei eth qui arreconeish e establís era autoritat des reis dera Euròpa crestiana, des de Clovis 1° rei des franqui.

Versículo 8: “ E toti es moradores dera tèrra adorarán ad aqueth cuyo nòm pas ère escrit des dera fondacion deth mon en libre dera vida der Anhèth que siguec inmolado”. »

Ena fin des tempsi, a on eth simbèu “ tèrra ” designe era fe protestante, aguest messatge aquerís un significat precís: toti es protestantes adorarán era fe catolica; toti, excepto es escuelhudi a qui er Esperit da sutilmente aguesta definicion: “ aqueri cuyo nòm pas ère escrit des dera fondacion deth mon en libre dera vida der Anhèth que siguec inmolado. » E les arrebrembi ací qu'es sòns representants elegidi son es “ ciutadans deth reiaume des cèus ” a diferéncia des rebèls que son es “ abitants dera tèrra ”. Es hèts dan testimòni dera vertat d'aguesta anóncia profético formulat per Esperit de Diu. Pr'amor que des deth començament dera Reforma, sauvi eth cas de Pierre Valdo en 1170, es protestantes an adorado era fe catolica en tot aunar eth sòn "dimenge" heradado der emperaire pagano Constantino 1 des deth 7 de març de 321. Aguesta acusacion prepare eth tèma dera dusau “ bèstia ” presentada en versículo 11.

Versículo 9: “ Se quauqu'un a audides, que sente!” »

Qui age era “ audida ” deth discernimiento daurit per Diu comprenerà eth messatge prepausat per Esperit.

Anóncia deth puniment executat pera espasa vengadora der ateísmo nacionau francés

Versículo 10: “ Se quauqu'un amie en cautiverio, en cautiverio anarà; se quauqu'un aucís a espasa, a espasa serà mòrt. Aguesta ei era porfiança e era fe des sants. »

Jesucristo Arrebrembe era pacifica docilidad qu'exigís en tot moment as sòns escuelhudi. Coma es prumèrs martirs, es foncionaris elegidi deth crusèl reinatge papal an d'acceptar era destinacion que Diu les a preparat. Mès anóncie quin serà era sua justícia que punirà, ath sòn degut temps, es exacciones religioses de reis e papes atau coma deth sòn clero. En tot auer " conduhit " as foncionaris elegidi ath cautiverio, eri madeishi anaràn as presons des revolucionaris francesi. E en tot auer “ aucit a espasa ” as escuelhudi a qui Jesús estimaue, eri madeishi seràn assassinadi pera “ espasa ” vengadora de Diu cuyo papèr serà complit pera guillotina des madeishi revolucionaris francesi. Ei a traucès dera Revolucion Francesa que Diu arresponderà ath desir de venjança exprimida pera sang des martirs en Apocalipsis 6:10: “ Clamèren a grana votz, en tot díder: Enquia quan, Sant e veritable Mèstre, trigaràs? Entà jutjar e vengar nòsta sang des moradores dera tèrra? ”. E era guillotina revolucionària “ herirà de mòrt as hilhs catolics ” dera monarquia e deth clero papal roman coma s'anóncie en Apocalipsis 2:22. Mès entre es sues víctimes tanben trobaram protestantes hipòcritas que confoneren era fe damb opinions politiquas civius e defeneren, “ espasa ” en man, es sues opinions personaus e eth sòn auiatge religiós e materiau. Aguest comportament siguec eth de Juan Calvino e eth des sòns sinistres e sagnanti collaborators en Ginebra. Ar evocar es accions realizades en 1793 e 1794, era profecia mos amie ath contèxt dera longa patz religiosa establida entàs “150” ans profetizados pes “ cinc mesi ” proféticos d'Apocalipsis 9:5-10. Mès dempús de 1994, fin d'aguest periòde, tre 1995 se restablic eth dret a “aucir ” per motius religiosi. Er enemic potenciau serà claraments era religion islamica enquiara sua extension belica que desbocarà ena “Tresau Guèrra Mondiau” entre 2021 e 2029. Pòc abans deth retorn de Crist previst entara primauera de 2030, apareisherà era dusau “ bèstia ”. En aguest capítol 13.

Era dusau bèstia: que se lhèue dera tèrra.

Era darrèra batalha der Anhèth-Dragon

Versículo 11: “ Alavetz vedí d'auta bèstia que pujaue dera tèrra, era quau auie dues cuernos coma es d'un anhèth, e parlaue coma un dragon. »

Era clau entà identificar eth mot “ tèrra ” se tròbe en Gén.1:9-10: “ Didec Diu: Junhètz-vos es aigües que son jos eth cèu dins un solet lòc, e apareishe era tèrra shuta. E atau siguec. Diu cridèc tèrra ena tèrra shuta, e ara massa d'aigua la cridèc mar. Diu vedec qu'ère bon. »

Alavetz, atau coma era “ tèrra ” shuta gessec dera “ mar ” en dusau dia dera creacion terrèstre, atau aguesta dusau “ bèstia ” gessec dera prumèra. Aguesta prumèra “ bèstia ” designe era religion catolica, era dusau, que sorgís d'era, se hè referéncia ara religion protestante, ei díder, ena glèisa reformada. Aguesta estonanta revelacion, maugrat açò, ja non aurie d'estonar-mos, donques qu'es estudis des capítols anteriors mos an revelat, de manèra complementària, er estatus espirituaü que Diu da en sòn jutjament divin ad aguesta religion protestante que, dempús deth periòde cridat “ Tiatira ”, pas ei d'acòrd dins completar era Reforma emprenduda. Maugrat açò, aguesta finalizacion siguec requerida peth decret de

Dan.8:14, qu'era lia d'a eth eth messatge de Diu d'Apocalipsis 3:1: " Se ditz qu'ès viu; e ès mòrt ". Aguesta mòrt espirituau la lance en mans deth diable que la prepare damb era sua inspiracion entara sua " batalha d'Armagedón ", d'Apocalipsis 16,16, dera darrèra ora deth pecat terrenau. Ei ena ora d'aguesta darrèra pròva de fe, profetizada en messatge dirigit as sòns servidors adventistas en Filadelfia , quan prenerà iniciatiues intolerantes que la convertiràn ena " bèstia que se lhèue dera tèrra ". A " dus cuernos " qu'eth següent versículo 12 justificarà e identificarà. Pr'amor que junhudes ena aliança ecuménica, es religions protestante e catolica son junhudes ena sua luta contra eth dia de pòsa santificado per Diu en autentic setau dia dera setmana; eth dissabte o dissabte des josivi, mès tanben d'Adán, Noé, Moisés e Jesucristo que pas ac qüestionèren pendent eth sòn ministèri e eth sòn ensenhament ena tèrra pr'amor qu'es acusacions de transgresión deth dissabte presentat contra Jesús pes josivi rebèls èren infundadas. E injustificado. Ath realizar miracles intencionalmente en dissabte, era sua motivacion siguec redefinir eth veritable concèpte de Diu dera pòsa sabático. Agustes dues religions, que reivindiquen era salvacion obtenguda per " er anhèth que lhèue es pecats deth mon ", plan meriten, pes sòns critèris descriptivos, era imatge d'un " anhèth que parle coma eth dragon ". Pr'amor que deféner era intolerancia cap as observaires deth dissabte, a qui arriben quitament a condemnar a mòrt, ei en realitat ua guèrra daurada, era estrategia d'eth " dragon ", que reapareish.

Versículo 12: " Era exercic tota era autoritat dera prumèra bèstia ena sua preséncia, e hec qu'era tèrra e es sues abitantes adoraran ara prumèra bèstia, cuya herida mortau auie estat sanada. »

Assistim a ua espècia de relèu: era fe catolica ja non domine, mès era sua anciana autoritat passe ara religion protestante. Açò, a causa de qu'aguesta religion protestante ei oficiauments era deth país mès poderós dera tèrra: es Estats Units de Norteamérica o EUA s'a Ja artenhut era fusion des religions protestantes europèes e americanes, en tot includir quitament era institucion adventista deth setau dia. Des de 1995. Es naues " Babel " dera tèrra se ven obligades ara barreja religiosa, donques que son bastides en tot acuelher a immigrants de diuèrses confessions religioses. S'es òmes tròben normaus agustes causes, pera sua ment superficial e era sua desinterés religiós, pera sua part, eth Diu creador que pas càmbe, tanpòc càmbe d'opinion e punís aguest desaubediment qu'ignòre es sues leçons istoriques testificadas ena Bíblia. . Ath deféner, ath sòn còp, eth dimenge roman deth prumèr dia, dia de pòsa establida per Constantino I , era dusau " bèstia " protestante " hec eth culte catolic ara prumèra bèstia " que l'arreconeishec coma estatus religiós oficiau e li dèc eth sòn nòm". Domingo" enganós. Er Esperit mos arrebrebe qu'aguesta darrèra aliança entre protestantes e catolics siguec possible pr'amor que " era herida mortau " infligida pera " bèstia que puge der abisme " siguec " guarida ". Ac cride de nau pr'amor qu'era dusau bèstia pas aurà aguesta possibilitat d'èster guarida. Serà destruït pera gloriosa venguda de Jesucristo.

Versículo 13: " Hec grani prodigios, quitament en tot hèr descéner huec deth cèu ena tèrra ara vista des òmes. »

Des dera sua victòria contra Japon en 1945, era America protestante s'a convertit ena prumèra potècia nucleara dera planeta. Era sua nauta tecnologia ei constantaments imitada mès jamès igualada; tostemp ei un pas per deuant es sòns competitori o adversaris. Aguesta

primàcia serà confirmada en contèxt dera "Tresau Guèrra Mondiau" a on segontes Dan.11:44, destruirà ath sòn enemic, Rússia, país d'eth "rei deth nòrd" en aguesta profecia. Eth sòn prestigi serà alavetz immens e es sobreviventi deth conflicte, estupefactos e admiradi, li confiaràn era sua vida e arreconeisheràn era sua autoritat sus tota vida umana. " Eth huec deth cèu " apartiege sonque a Diu, mès des de 1945 Estats Units ac possedís e ac contròtle. Ada eth li a dera sua victòria e tot eth sòn prestigi actuau, qu'augmentarà encara mès damb era sua victòria ena pròplèu guèrra nucleara.

Versículo 14: " E era enganhec as moradores dera tèrra damb es senhaus que li auien manat hèr en preséncia dera bèstia, en tot díder as moradores dera tèrra que li hessen ua imatge ara bèstia qu'auie era herida d'espasa. E quién viuec. »

Es " prodigios " tecnicians realizadi son innombrables. Es " abitants dera tèrra " s'an tornat depenentes de totes es sues invencions qu'absorben es sues vides e pensaments. Mentre Estats Units pas les demane que se priven d'aguesti aparelhs qu'ocupen es sues anmes, coma es drogadictos, es " pòbles dera tèrra " son disposadi a legitimar era intolerancia religiosa cap a un "grop fòrça petit", eth " rèste dera hemna". "D'Apocalipsis 12:17. "... Hèr ua imatge dera bèstia " implique copiar es accions dera religion catolica e reproduir-les jos era autoritat protestante. Aguest retorn ara duresat d'ànim se basarà en dues accions. Es " sobreviventi " auràn suberviscut a òrres actes de guèrra, e Diu les tustarà contínua e gradualmente damb es " sèt darrères plagues dera sua ira ", descrites en Apocalipsis 16.

Eth decret de mòrt deth dimenge

Versículo 15: " E li siguec dat hèr vivificar era imatge dera bèstia, entà que era imatge dera bèstia parlèsse, e que toti es quaus pas adoraran era imatge dera bèstia siguesse mòrta. »

Eth plan deth diable, inspirat per Diu, prenerà forma e se realizarà. Er Esperit revèle era forma dera mesura extrèma que se prenerà ena sièisau des "sèt darrères plagues". Per decret oficiau acceptat per toti es rebèls sobreviventi ena tèrra, se decidirà qu'en ua data entre principis dera primauera e eth 3 d'abriu de 2030, es darrèri adventistas observaires deth setau dia restants seràn assassinadi. Logicaments, aguesta data mèrque er an deth retorn en glòria de Jesucristo. Era primauera d'enguan 2030 ei necessàriaments eth moment en qu'interven entà empedir que se realize eth desastroso projècte des rebèls contra es sòns escuelhudi, a qui ven a salvar " en tot escuerçar es dies " dera sua " grana angoisha " (Mt.24: 22).

Versículo 16: " E hège qu'a toti, petiti e grani, rics e praubes, liures e esclaus, se les ponesse ua mèrca ena man dreita o ena tèsta " .

Era mesura adoptada dividís as sobreviventi dera epòca en dus partits. Era des rebèls s'identifique per " ua mèrca " d'autoritat umana que designe eth "dimenge" catolic, er ancian "dia deth solei invicto" impòst per òm des sòns fidèus, er emperaire roman Constantino I , des deth 7 de març de 321. Era " mèrca " s'arrecep " ena man ", pr'amor que constituís ua "òbra" umana que Jesús jutge e condemne. Tanben s'arrecep " ena tèsta ", çò que simbolize era voluntat personau de tota creatura umana cuya responsabilitat demore atau totauments comprometeda jos eth just jutjament deth Diu creador. Entà autenticar ena Bíblia aguesta

interpretacion deth simbolismo dera “ man ” e era “ tèsta ”, ei aquest versículo de Deuteronomio 6:8, a on Diu ditz sus es sòns mandamientos: “ Les estacaràs coma ua senhau enes tues mans. , E seràn coma frontales entre es tòns uelhs. »

Represalias Anteriors

Versículo 17: “ e qu'arrés podie crompar ne véner sense auer era mèrca, eth nòm dera bèstia o eth nombre deth sòn nòm. »

Darrèr d'aquest mot “ persona ” se tròbe eth camp des sants adventistas qu'an demorat fidèus ath dissabte santificado per Diu. Pr'amor qu'a eth negar-se a aunorar “ era mèrca ”, eth dimenge, deth rèste deth prumèr dia pagano, son ponudi a un costat . Iniciauments, sigueren victimes d'un “boicòt” plan coneishut enes mesures nòrd-americanes contra es opausants que se resistiren a eri. Entà auer dret a comerciar, ei de besonh aunorar “ era mèrca ”, deth dimenge, que tanh as protestantes, “ eth nòm dera bèstia ”, “eth vicario deth Hilh de Diu”, que tanh as catolics, o “ eth nombre deth sòn nòm ”, o eth nombre 666.

Versículo 18: “ Açò ei sabença. Eth quau age entendement, calcule eth nombre dera bèstia. Pr'amor qu'ei nombre d'un òme, e eth sòn nombre ei sies cents seishanta sies. »

Era sabença umana pas ei sufisenta entà compréner eth messatge der Esperit de Diu. A de necessàriaments èster heredada d'eth, coma en cas de Salomón, cuya sabença superèc era de toti es òmes e li dèc reputacion en tota era tèrra coneishuda. Abans dera adopcion des nombres arábigos, entre es ebrèus, grècs e romans, es letres deth sòn alfabet tanben auien valor de chiffres, de manèra qu'era soma des valors des letres que compausen un mot determine eth sòn nombre. Ac obtiem mejançant un “calcul” coma especifique eth versículo. “... Eth nombre deth sòn nòm ” ei “ 666 ”, ei díder, eth nombre que s'obten en tot somar era valor numérico des letres romanes contengudes en sòn nòm latin “VICARIVS FILII DEI”; quauquarren demostrat en estudi deth capítol 10. Aquest nòm constituís en se madeish era major “ blasfemia ” o “ mentida ” des sues afirmacions, pr'amor que de cap manèra Jesús se dèc a se madeish un “remplaçament”, sentut deth mot “vicario”.

Apocalipsis 14 : Eth temps der adventismo deth setau dia

Es messatges des tres angels – era cuelhuda – era vendimia

Èst ei un capítol qu'apunte ath temps comprenut entre 1843 e 2030.

En 1843, er emplec particular dera profecia de Dan.8:14 amièc as “adventistas” a demorar eth retorn de Jesucristo fixat entara primavera d'aguesta data. Ei eth començament d'ua succession de pròves de fe a on er interès en esperit de profecia, ei díder, “ eth testimoni de Jesús ” segontes Apocalipsis 19:10, serà demostrat individualmente per crestians que diden èster dera salvacion de Jesús. Crist jos multiples etiquetes religioses. Es “ òbres ” demostrades per se soletes permeten o pas era seleccion. Agustes òbres se pòden resumir en dues opcions possibles: acceptacion o arrefús deth lum arrecebut e es sues divines exigéncies.

En 1844, dempús d'ua naua expectativa fixada entara tardor de 1844, Jesús guidarà as sòns escuelhudi cap a ua mission de completar era òbra dera Reforma que comence damb era restauracion dera practica deth dissabte santificado per Diu des dera creacion deth mon. . Agust ei eth tèma mès important dera “ santidad ” qu'ei “ justificada ” des de 1844, quan

aguesta transgressión siguec soslinhada ara atencion des sues siervos. Aguesta traduccion de Dan.8:14, arrevirada enquiath mèn ministèri coma: " dus mil tres centes tardes deth maitin e eth santuari serà purificado ", ei autènticamente, cossent damb eth tèxte ebrèu originau: " dus mil tres centes tardes deth maitin e era santidad serà justificada . Toti pòden descorbir qu'era transgressión deth dissabte divin des der an 321 va acompanhada de fòrça auti abandons de vertats doctrinales establides per Diu en tempsi des apostòls. Dempús de 1260 ans de reinatges mentirosos, successors destructius dera fe, eth papado deishèc ena doctrina protestante fòrça mentides insuportables entath Diu dera vertat. Ei per açò que, en aquest capítol 14, er Esperit presente tres tèmes principaus que son, successivaments: era mission o messatge adventista des " tres angels "; " era cuelhuda " dera fin deth mon, era seleccion e er arreatamiento des escuelhudi; " era vendimia " des arradims dera ira, eth puniment finau des faussi pastors, es faussi mèstres religiosi deth cristianisme.

Ensenhada des de 1844 a protegir as escuelhudi dera ira divina, era darrèra pròva ei reservada ara fin deth temps dat ara umanitat entà posicionarse entre era voluntat divina revelada e era exigéncia umana rebèla casuda ena apostasia mès totau. Mès, era eleccion hèta a conseqüéncias entà toti es quaus an mòrt des de 1844. Sonque es escuelhudi illuminadi e fidèus " morissen en Senhor " segontes er ensenhament deth versículo 13 a on son declaradi " bienaventurados " ei díder, beneficiaris dera gràcia de Crist, damb tota era sua benediccion ja confirmada en messatge dirigit ar angel de " Filadelfia " que les tanh, pr'amor que pas basta èster cristianat "adventista" entà èster considerat, per Diu, coma un escuelhut.

Se plan encara demoren per descorbir es detalhs des abandons, es punts essenciaus son soslinhadi e resumidi per Esperit ena forma des "messatges des tres angels" des versículos 7 a 11. Aquesti messatges se succedissen en succession de conseqüéncias.

Ac arrebrembi ací, dempús dera nòta ena portada dera pagina 2 d'aguesta òbra, aquesti tres messatges destaquen tres messatges ja reveladi en imatges simboliques en libre de Daniel en Dan.7 e 8. Eth sòn recordatorio, en aquest capítol 14 der Apocalipsis. , Soslinhe e confirme era extrèma importància que Diu les da.

Es adventistas redimidos victoriosos

Versículo 1: " Guardè, e è ací, er Anhèth ère sus era montanha Siòn, e damb eth cent quaranta quate mil [persones], qu'auien eth sòn nòm e eth nòm deth sòn Pair escrit enes sues tèstes. »

" Montanha Siòn " se hè referéncia ath lòc d'Israèl a on se bastic Jerusalem. Simbolize era esperança dera salvacion e era forma que prenerà aquesta salvacion ara fin des pròves dera fe terrenau e celestial. Aquest projècte se complirà pleaments en renauiment de totes es causes, tant dera tèrra coma deth cèu, segontes Apocalipsis 21:1. Es " 144.000 [persones] " simbolizen as escuelhudi de Crist seleccionadi entre 1843 e 2030, ei díder, crestians adventistas provadi, provadi e aprovadi per Jesucristo cuyo jutjament s'aplique collectiva e individualmente. Eth jutjament collectiu jutge ara institucion e eth jutjament individuau tanh a cada creatura. Es " 144.000 [persones] " representen as escuelhudi seleccionadi per Jesucristo entre es seguidors dera fe adventista. Aquest nombre ei estrictaments simbolic e eth nombre reau deth

seleccionat ei un secrèt coneishut e sauvat per Diu. Podem compréner eth motiu dera sua seleccion tre era definicion dera imatge prepausada. “ Enes sues tèstes ”, simbèu dera sua volontat e deth sòn pensament, son inscrit “ eth nòm der Anhèth ”, Jesús, e “ eth deth sòn Pair ”, eth Diu revelat ena anciana aliança. Açò vò díder que trobèren e reproduiren era imatge de Diu qu'eth Diu creador li i auie dat ath prumèr òme abans deth pecat, quan ac formèc e li dèc vida; e aguesta imatge ei era deth sòn personatge. Constituïssen eth frut que Diu volec obtier redimindo en Jesucristo es pecats des sòns unics fidèus escuelhudi. Semble qu'ena tèsta des escuelhudi escuelhudi, ja sigue en sòn esperit, eth sòn pensament e era sua volontat, se tròbe eth sagèth de Diu d'Apocalipsis 7:3 o plan, eth dissabte dera cramba mandamiento deth Decálogo e eth caractèr inseparable. Der anhèth Jesucristo e eth dera sua revelacion ena anciana aliança coma Pair, Diu creador. Atau, era veritabla fe crestiana pas s'opouse as nòrmes religioses estacades ath Hillh e ath Pair coma afirmen es seguidors deth dimenge roman, se non damb mots, aumens damb hèts.

Versículo 2: “ E sentí ua votz deth cèu, coma er estuendo de fòrça aigües, coma eth son d'un gran tron; e era votz que sentí ère coma era d'arpistas que tòquen es sues urpes. »

Es personatges contradictòris mencionadi en aquest versículo son en realitat complementària. Es “ granes aigües ” simbolizen multituds d'èssers viuenti que, ar exprimir-se, prenen era aparència d'un “ gran tron ”. Ath contrari, a trauès dera imatge dera “ urpa ”, Diu revèle era perfècta armonia que junh as sues creatures victoriosas.

Versículo 3: “ E cantèren un cántico nau deuant eth tròn, e deuant es quate èssers viuenti e des ancianos. E arrés podie apréner eth cántico, mès es cent quaranta quate mil que sigueren redimidos dera tèrra. »

Diu confirme e soslinhe ací era nauta santificaciòn dera fe “adventista” establida des de 1843-44. Es sòns representants elegidi se distinguissen d'auti grops simbolizadi; “ eth tròn, es quate èssers viuenti e es ancianos ”; aquest darrèr designe a toti es redimidos dera experiència viscuda ena tèrra. Mès era Revelacion divina cridada Revelacion sonque apunte as dus mil ans de fe crestiana qu'eth decret de Dan.8:14 separe en dues fases successives. Enquia 1843-44, es escuelhudi èren simbolizadi per 12 “ ancianos ” des “ 24 ” citadi en Apocalipsis 4:4. Es auti 12 “ ancianos ” son es “ 12 tribus ” adventistas “ sagerades ” en Apocalipsis 7:3-8 de 1843-44.

Versículo 4: “ Aquesti son es quaus s'an pas contaminat damb hemnes, pr'amor que son vèrges; seguissen ar anhèth a dondequiera que vage. Sigueren redimidos d'entre es òmes, coma primicias entà Diu e entad Anhèth; »

Es mots d'aquest versículo s'apliquen sonque en un sens espirituau; eth mot “ hemnes ” designe enes glèises crestianes qu'an queigut en apostasia des dera sua origina, coma era fe catolica romana, o des de 1843-44, entara fe protestante, e des de 1994, entara fe adventista institucionau. Era “ contaminacion ” mencionada apunte ath pecat que resulte dera transgresiòn dera lei divina e cuya “ pague ei mòrt ”, segontes Rom.6:23. Entà rescatar-les dera practica deth pecat, Jesucristo santificó, ath delà des simbolic “ 144.000 [persones] ”. Eth sòn “ virginidad ” ei tanben espirituau e les designe coma èssers “puri” cuya justícia a estat blanqueada pera sang vessada per Jesucristo per eri. Eretièrs deth pecat e era sua contaminacion, coma toti es descendientes d'Adán e Eva, era sua fe arreconeishuda per

Jesucristo es “purificó” perfectaments. Mès entà que aguesta fe sigue efectivaments arreconeishuda per Jesucristo, aguesta purificacion a d'èster reau e concretar-se enes sues “òbres”. Açò implique, per tant, er abandon des pecats heredados des fausses religions crestianes o josives o, mès largaments, monotéistas. E ena sua revelacion profética, Diu apunte particularaments ar incompliment der orde deth temps qu'establic des dera prumèra setmana dera creacion dera tèrra e eth sòn sistèma celeste.

Darrèr dera imatge de “cantar ua cançon naua” i a ua experiéncia especifica que sonque experimenten es “144.000 [persones]” sagerades. Dempús d'eth “cántico de Moisés” que celebraue era gessuda gloriosa d'Egipte, simbèu deth pecat, “eth cántico” des “144.000” escuelhudi celèbre era sua desliurança deth pecat pr'amor qu'aubediren eth decret de Dan.8:14 e an collaborat en sòn santificaciòn desirada, e quitament exigida, per Diu des de 1843-44. En aguesta data, ua vision celestial arrebrebèc era purificacion des pecats realizadi ena crotz deth Gòlgota pera mòrt de Jesucristo. Aguest messatge siguec tant junhe reprimenda coma un ensenhament que Diu presentèc a un tipe de credenta protestante qu'ère eretièr deth dimenge roman e de quauqui uns des sòns auti pecats mentirosos. Ena tipologia des ritos ebrèus, aguesta “purificacion des pecats” ère ua hèsta religiosa que se celebraue en tardor qu'era sang deth mascle cabríu sacrificat ère pendent eth amiada ath lòc sant en propiciatorio plaçat en aguest lòc inaccessible e proïbit entath rèste deth mon. An. Era sang d'aguest mascle cabríu, imatge simbolica deth pecat, profetizaba era sang de Jesucristo, qui eth madeish s'i auie hèt portador des pecats des sòns escuelhudi entà expiar en sòn lòc eth puniment que meritauen; Eth madeish Jesús siguec hèt pecat. En aguesta ceremònia, eth mascle cabríu represente eth pecat e pas Crist qu'ac amie. Ei aguest moviment fisic deth somi sacerdot des deth lòc sant autorizat ath lòc sant proïbit pendent eth rèste der an ath que hè allusion aguest versículo quan ditz: “seguissen ar anhèth a dondequiera que vage”. Ar arrebrebmar aguesta scèna ena vision deth 23 d'octobre de 1844, er Esperit de Crist arrebrebèc as sòns eretièrs inconscienti escuelhudi es falsedades doctrinales, era proïbicion de pecar. Atau, des de 1844, eth pecat d'origina voluntària practicada, coma ei eth cas deth dimenge roman, hè impossible era relacion damb Diu, e eth pecat abandonat permet era prolongaciòn d'aguesta relacion qu'amie ar escuelhut ara plenitud dera sua santificaciòn mejançant era recepcion, comprenença e ponuda en accion dera vertat divina revelada.

Consideradi “primicias entà Diu e entad Anhèth”, constituïssen çò de melhor que Diu a trobat ena sua seleccion des escuelhudi terrenaus. Enes ritos ebrèus, “es primicias” èren declarades “santes”. Es ofrendes d'aguestes primicias animaues o vegetaus èren reservades a Diu entà aonorà'c e mercar era gratitud umana cap ara sua bontat e generositat. Auta arrason, en efècte, entàs “santes primicias”, ei era recepcion deth lum divin que se les revèle ena sua totalitat, pr'amor que viuen en temps dera fin, a on eth lum revelat arthenh eth sòn apogeo, eth sòn cenit espiirituau.

Versículo 5: “e pas se trobèc mentida ena sua boca, pr'amor que son irreprehensibles. »

Eth vertadièraments escuelhut, eth neishut dera vertat pera naua neishença, sonque pòt odiar era “mentida” que pas tròbe en eth plaser. Mentir ei detestable pr'amor que sonque pòrte conseqüéncias nocives e hè sofrir as persones bones. Qui cre ena “mentida” experimente alavetz eth dolor dera desillusion, era amargantor d'auer estat enganhat. Arrés

escuelhut per Crist pòt deleitarse en sedusir e enganhar as sòns semblables. D'otra banda, era vertat tranquillize, bastís positivaments relacions damb es veritables frairs, mès sustot, en prumèr lòc, damb eth Diu creador e redentor dera nòsta salvacion que reivindique e exalte eth sòn nòm coma “ Diu de vertat ”. Atau, ath pas practicar mès eth pecat doctrinal, ar aubedir era vertat revelada, er escuelhut ei jutjat “ irrepreensible ” peth madeish Diu dera vertat.

Messatge deth prumèr angel

Versículo 6: “ Vedí d'aute angel volar per al mitan deth cèu, en tot auer un evangèli etèrn, entà predicarlo as moradores dera tèrra, a tota nacion, a tota tribu, a tota lengua e en tot pòble. »

“ Aute angel ” o d'aute messatgèr proclame un lum divin plea simbolizada per “ eth centre deth cèu ” o eth cenit deth solei. Aguest lum ei restacat damb “ er Evangèli ” o “ era bona naua ” de salvacion portada per Jesucristo. Se li cride “ etèrn ” pr'amor qu'eth sòn messatge ei autentic e pas vàrie damb eth temps. D'aguesta manèra Diu ac certifique coma consistent damb çò que siguec ensenhat as apostòls de Jesucristo. Aguest retorn ara vertat se produsic tre 1843 dempús des nombroses distorsiones heredadas dera fe catolica romana. Era proclamacion ei universau en analogía damb eth messatge presentat en Daniel 12:12 que revèle era benediccion divina dera òbra adventista. “ Er evangèli etèrn ” se mencione ací jos er aspècte deth veritable frut dera fe, en tot seguir era requeréncia divina revelat peth decret de Daniel 8:14. Er interès peth mot profètica ei frut legitim dera nòrma de “er evangèli etèrn ”.

Versículo 7: “ Didec en nauta votz: Temetz a Diu e datz-li glòria, pr'amor qu'a arribat era ora deth sòn jutjament; e adorad ath que hec es cèus e era tèrra, era mar e es gotilhs des aigües. »

En versículo 7, eth prumèr angel denóncie era transgresión deth dissabte que glorifica, en decálogo divin, era glòria deth Diu creador. Per tant, exigic era sua restauracion tre octubre de 1844, mès culpèc deth sòn transgresión as protestantes des dera primauera de 1843.

Messatge deth dusau angel

Versículo 8: “ E d'aute, un dusau angel, ac seguic, en tot díder: Babilonia era grana a queigut, a hèt béuer a totes es nacions deth vin dera ira dera sua fornicación. »

En versículo 8, eth dusau angel revèle era enòrma colpa dera Glèisa catolica papal romana qu'a sedusit e enganhat as òmes ath cambiar eth nòm deth pagano "dia deth solei" de Constantino I pera traduccion d'eth "dia deth Senhor" deth montatge en latin qu'ei era origina deth sòn “dimenge”: dies dominica. Repetida dus còps, era expression “ Babilonia era Grana a queigut, queigut ”, confirme qu'entà era e entà qui era heredan, eth temps dera paciéncia divina a fenit definitivaments. Individualmente, Era conversion contunhe d'èster possibla, mès sonque a còsta de produsir fruts o “ òbres ” d'arrepentimiento.

Recordatorio: “ A queigut ” signifie: ei prenuda e derrotada peth Diu dera vertat coma ua ciutat què en mans deth sòn enemic. Eth suscite e illumine dempús de 1843, entre 1844 e

1873, entàs sòn fidèus siervos adventistas deth setau dia, eth “ mistèri ” qu'ac caracterize en Apocalipsis 17:5. Era seduccion des sues mentides pèrd era sua eficacitat.

En versículo 8 se confirme eth jutjament hèt enes messatges anteriors, damb ua terribla advertencia. Era eleccion conscienta e voluntària deth dia de pòsa establida per Constantino I en an 321, des de 1844, torne passius as rebèls qu'ac justifiquen deuant la condemne divina des tormentos dera mòrt dusau deth jutjament finau. Entà disfrazar era sua acusacion contra eth dimenge, Diu l'amague jos eth nòm d'ua “ mèrca ” infame que s'opausa ath sòn pròpri “ sagèth ” divin. Aguest signe dera autoritat umana, que pon en dobte eth sòn orde des tempsi, constituís un enòrme otratge digne d'èster punit per Eth. E eth puniment anonciat serà, en efècte, terrible: “ serà tormentat damb huec e azufre ” que destruirà as rebèls, mès sonque en moment deth jutjament finau.

Messatge deth tresau angel

Versículo 9: “ E d'aute, un tresau angel, les seguie, en tot díder en nauta votz: Se quauqu'un adora (s'incline deuant) era bèstia e era sua imatge, e arrecep ua mèrca ena sua tèsta o ena sua man, »

Eth caractèr complementari e successiu d'aguest tresau messatge damb es dus anteriors se concrète ena formula “ les seguiren ”. Era “ nauta votz ” confirme era nauta autoritat divina de qui la proclame.

Era menaça se dirigís as rebèls umans qu'apiegen e apròven eth govèrn dera “ bèstia que se lhèue dera tèrra ” e qu'adòpten e aunoren, mejançant era sua obediencia, eth dimenge, era “ mèrca ” dera sua autoritat, citada en Apocalipsis 13. : 16 qu'ei, actuauments, tota era poblacion crestiana.

Era oposicion dirècta d'aguesta “ mèrca ” a eth “ sagèth de Diu ”, ei díder, des deth dimenge deth primèr dia enquiath dissabte deth setau dia, se confirme peth hèt qu'ambdús son arrecebudi “ en front ”, sedença dera voluntat, segontes Apocalipsis 7:3 e 13:16. Ajatz en compde qu'eth “ sagèth de Diu ” d'Apocalipsis 7:3 se convertís en Apocalipsis 14:1: “ eth nòm der Anhèth e eth deth sòn Pair ”. Era recepcion “ ena man ” s'esclarís en aguesti versículos de Deuteronomio 6:4 ath 9:

“ Escote, Israèl! YaHWÉH, Eth nòste Diu, ei er unic YaHWÉH . Estimaràs a Yahweh eth tònn Diu damb tot eth tònn còr e damb tota era tua anma e damb totes es tues fòrces . E aguesti mandamientos qu'aué te dongui seràn dins eth tònn còr . Es inculcaràs as tòns hilhs, e parlaràs d'eres quan seràs dins era tua casa, quan anaràs de viatge, quan t'acuestes e quan te lhearàs. Les estacaràs coma ua senhau enes tues mans , e seràn coma frontales entre es tòns uelhs . Les escriueràs enes pals dera tua casa e enes tues pòrtes. » Era “ man ” designe era accion, era practica e eth “ front ”, era voluntat deth pensament. En aguest versículo, er Esperit ditz: “

Estimaràs a Yahweh eth tòu Diu damb tot eth tòu còr e damb tota era tua anma e damb totes es tues fòrces ”; çò que Jesús cite en Mateo 22:37 e que presente coma eth “ prumèr e major mandamiento ”. Es foncionaris elegidi qu'amien eth “ sagèth de Diu ” an de, per tant, complir aguesti tres critèris: “ Estimar a Diu damb tot eth còr ”; aunorar en tot practicà'c era pòsa sabàtico deth sòn setau dia santificado; e en tot auer ena sua ment “ eth nòm der Anhèth ” Jesucristo “ e eth deth sòn Pair ” YaHWÉH. Ar especificar “ e eth nòm deth sòn Pair ”, er Esperit confirme eth besonh d'aubedir es dètz mandamientos de Diu e es precèptes e ordenances que promòn era santidad des escuelhudi en ancian pacte. Quitament enes sòns dies, er apostòl Juan confirmèc aguestes causes ath díder en 1 Juan 5:3-4:

“ Pr'amor qu'aguest ei er amor de Diu: sauvar es sòns mandamientos. E es sòns mandamientos pas son gravosos, pr'amor que tot çò qu'ei neishut de Diu venç en mon; e era victòria que trionfe sus eth mon ei era nòsta fe. »

Versículo 10: “ Eth tanben beuerà deth vin dera ira de Diu, vessat pur en cáliz dera sua ira, e serà tormentat damb huec e azufre deuant es sants angels e deuant er Anhèth. »

Era ira de Diu serà largaments justificada pr'amor qu'aqueri qu'arreceben era “ mèrca dera bèstia ” aunoren eth pecat uman mentre reclamen era justícia de Jesucristo. En Apocalipsis 6:15-17, er Esperit descriuec es conseqüències dera sua confrontacion finau damb era destructiva e justa ira de Jesucristo.

Nòta extrèmaments importanta : Entà comprèner mejor aguesta ira divina, auem d'encuedar-mos de per qué eth mensprètz deth sant dissabte desvelhe tant era ira de Diu. I a pecats veniales, mès era Bíblia mos avertís contra eth pecat cometut contra er Esperit Sant, en tot dider-mos que ja non i a sacrifici quauqu'un entà obtier eth perdon divin. Ena epòca des apostòls, er unic exemple que se mos dèc d'aguest tipe de pecat siguec er arrefús de Crist per part d'un crestian convertit. Mès açò ei sonque un exemple, pr'amor qu'en realitat era blasfemia contra er Esperit Sant consistís en negar e refusar un testimòni dat per Esperit de Diu. Entà convèncer e ensenhar as èssers umans, er Esperit inspirèc es sagrades escritures dera Bíblia. Donques, qui qüestione eth testimòni dat per Esperit ena Bíblia ja comet blasfemia contra er Esperit de Diu. Pòt Diu hèr quauquarren mejor entà dar a conèisher era sua voluntat que guidar as cridadi ara Bíblia e es sòns escrits? Pòt exprimir mès claraments era sua voluntat, eth sòn pensament e eth sòn jutjament sobiran? En sègle XVI , aguest mensprètz pera Bíblia que hège contra eth era guèrra merquèc era fin definitiva dera paciència de Diu envèrs era religion catolica romana; era fin dera sua paciència per ua doctrina que jamès arreconeishec. Dempús, en 1843, eth mensprètz deth mot profètica merquèc era fin dera recepcion dera fe protestante en totes es sues multiples formes, eretièra deth dimenge roman, ei díder, “ era mèrca dera bèstia ”. E fin finala, ath sòn còp, er adventismo cometec blasfemia contra er Esperit Sant ath refusar era maximala revelacion profètica que Jesús li presentèc a trauès dera sua umila siervo que jo encarno; blasfemia qu'a estat confirmada e amplificada pera sua aliança damb es observaires deth dimenge des de 1995. Era blasfemia contra er Esperit arrecep cada viatge de Diu era responsa justa que merite; ua senténcia justa de condenación ara prumèra e “ dusau mòrt ” confirmada en aguest versículo 10.

Versículo 11: “ E eth hum deth sòn tormento puge pes sègles des sègles; e pas an pòsa de dia ne de net es quaus adoran ara bèstia e ara sua imatge, e tot aqueth qu'arrecep era mèrca deth sòn nòm. »

Eth “ hum ” sonque serà en temps deth jutjament finau, era ora en qu'es rebèls queigudi seràn “ tormentadi en huec e azufre ” d'eth “lac de huec ” d'Apocalipsis 19:20 e 20:14; açò, a fins deth setau milenio. Mès ja abans d'aguest terrible moment, era ora deth glorioso retorn de Jesucristo confirmarà era sua destinacion finau. Eth messatge d'aguest versículo tòque eth tèma dera “ pòsa ”. Pera sua part, es escuelhudi son atenti ath temps de pòsa santificado per Diu, mès es queigudi pas an, per contra, era madeisha preocupacion, pr'amor que pas dan as declaracions divines era importància e gravetat que meriten. Per açò, en responsa ath sòn mensprèt, ena ora deth sòn puniment finau, Diu pas les concedirà cap pòsa entà aliviar eth sòn patiment.

Versículo 12: “ Aguesta ei era porfiança des sants, que sauen es mandamientos de Diu e era fe de Jesús. »

Es mots “ porfiança o paciència ” caracterizen as veritables sants deth divin Mesías Jesús des de 1843-44 enquiath sòn retorn en glòria. En aguest versículo, “ eth nòm deth Pair ” deth versículo 1 se convertís en “ es mandamientos de Diu ”, e “ eth nòm der Anhèth ” se remplace per “ era fe de Jesús ”. Tanben se càmbie er orde de prioritats. En aguest versículo, er Esperit cite prumèr “ es mandamientos de Diu ”, e dusau, “ era fe de Jesús ”; qu'ei istoricaments e a nivèu de valor er orde aprovat per Diu en sòn projècte de salvacion. Eth versículo 1 dèc prioritat a eth “ nòm der Anhèth ” entà connectar as “ 144.000 ” escuelhudi damb era fe crestiana.

Versículo 13: “ E sentí ua votz deth cèu que didie: Escriu: Bienaventurados tre ara es mòrti que morissen en Senhor! Òc, ditz er Esperit, entà que pausen des sòns trabalhs, pr'amor qu'es sues òbres les seguissen. »

Era expression “ d'ara en tà deuant ” merite ua explicacion detalhada pera sua importància. Pr'amor qu'apunte ara data dera primauera de 1843 e era dera tardor de 1844 que, respectivaments, eth decret de Daniel 8:14 entre en eth dins vigor e es dus jutjaments adventistas organizadi per William Miller arriben ara sua fin.

Damb eth temps, er adventismo institucionau oficiau a perdut de vista es implicacions d'aguesta frasa “ ara ”. Sonque es cabecièrs fondadors dera fe adventista comprièren es conseqüències deth requisit deth dissabte per part de Diu des de 1843. Ar adoptar aguesta practica deth setau dia, s'encuedèren qu'eth dimenge practicat enquia alavetz ère maudit per Diu. Dempús d'eri, er adventismo heredado se tornèt tradicionau e formalista, e entara abrumadora majoritat de seguidors e mèstres, eth dimenge e eth dissabte sigueren plaçadi injustaments en un nivèu d'igualtat. Aguesta pèrta deth sens de çò de sagrat e dera veritabla santidad resultèt en desinterés peth mot profètica e eth tresau messatge adventista que prononciè entre 1983 e 1994. Des de qu'aguest mensprèt se manifestèt en adventismo en França, era institucion adventista mondial entrèt dins aliança damb clan ecuménico dins 1995, pera sua major maladeta. Era menaça de “ tormentos ” en versículo 10 se hè referéncia

ada era ath sòn còp, peth suggeriment dera expression “ eth tanben beuerà ”; des de 1994, er adventismo institucionau, segontes era fe protestante, jutjat e condemnat des de 1843.

Coma suggerís aquest versículo, eth decret de Daniel 8:14 provòque era separacion des crestians protestantes de 1843 en dus partits, includit eth grop adventista, beneficiaris dera bienaventuranza pronunciada: “ Bienaventurados d'ara en tà deuant es mòrti que morissen en Senhor!” “. Ne que díder licau ar anonciar Jesús en “ Laodicea ” que l'anaue a “ vomitar ”, era institucion adventista, messatgèra oficiau de Crist en 1991, data der arrefús oficiau deth lum, telefonada “ despolhe ”, ja non pòt beneficiar d'aguesta dita.

Temps de cuelhuda

Versículo 14: “ Guardè, e è ací i auie un bromalh blanc, e sus eth bromalh ère seigut òm coma un hilh d'òme, qu'auie sus era sua cap ua corona d'aur, e ena sua man ua hoz esmolada. »

Aguesta descripcion evoque a Jesucristo en moment deth sòn retorn glorioso. Eth “ bromalh blanc ” arrebrembe es condicions dera sua partida e deth sòn ascens ath cèu viscut dus mil ans abans. Eth “ bromalh blanc ” designe eth sòn pureza, era sua “ corona d'aur ” simbolize era sua fe victoriosa, e “ era hoz aguda ” represente eth “ mot cortante ” de Diu de Heb.4:12, implementada per “ era sua man ”.

Versículo 15: “ E d'aute angel gessec deth temple, en tot clamar a grana votz ath que ère seigut sus eth bromalh: Trè eth tòn hoz, e sègue; pr'amor qu'a arribat era ora de la sègue, pr'amor qu'era mies dera tèrra ei madura. »

Jos er aspècte de “ era cuelhuda ”, coma ena sua parábola, Jesús arrebrembe qu'en era arribarie eth moment de separar definitivaments “ eth forment dera palha ”. A trauc dera sua Revelacion, mos hè descorbir aquest tèma que separe es dus partits: eth dissabte des escuelhudi e eth dimenge des queigudi, pr'amor que darrèr d'aquest nòm religiós s'amague era adoración e era autoritat d'ua divinidad solara pagana. E maugrat es evolucions deth temps uman, Diu contunhe de guardà'c per çò que reauments ei entà eth. Es desparières opinions des òmes pas influïssen en sòn jutjament; en sòn orde de temps, eth prumèr dia ei profano, pas pòt en manèra quauqu'un revestir era santidad divina. Aquest ei restacat exclusivaments ath setau dia santificado en sòn orde de temps grauat des der inici deth temps perpetuo terrèstre; açò per ua durada de 6000 ans solari.

Versículo 16: “ E eth quau ère seigut sus eth bromalh lancèc eth sòn hoz sus era tèrra. E era tèrra siguec coelhuda. »

Er Esperit confirme eth compliment futur de “ era mies dera tèrra ”. Crist Salvador e Vengador velharà per era e la complirà cossent damb era sua anóncia hèta en parábola, as sòns apostòls, en Mateo 13:30 ath 43. Era “ cuelhuda ” se hè referéncia principaments ar arreatamiento ath cèu des sants escuelhudi que demorèren fidèu a Diu Creador.

Temps de cuelhuda (e venjança)

Versículo 17: “ E d'aute angel gessec deth temple qu'ei dins eth cèu, en tot auer tanben junhe hoz esmolada. »

S'eth “angel ” anterior auie ua mission favorable as escuelhudi, peth contrari, aguest “ aute angel ” a ua mission punitiva dirigida contra es rebèls queigudi. Aguesta dusau “ hoz” simbolize tanben eth “ mot cortante de Diu ” ponut en accion pera sua voluntat, mès pas pera sua man donques que, a diferéncia dera vendimia, entara vendimia, era expression “ ena sua man ” ei absenta. Era accion punitiva serà, donques, confiada a agents qu'executen era voluntat divina; de hèt, es victimas des sues seducciones.

Versículo 18: “ E d'aute angel, qu'auie autoritat sus eth huec, gessec der autar e parlèc en nauta votz ath que auie era hoz aguda, en tot díder: Tuste eth tòn hoz aguda e aplete es arradims. Vinha dera tèrra; pr'amor qu'es arradims dera tèrra son maduri. »

Dempús arribe, dempús der arrebataimiento des escuelhudi ath cèu, eth moment de “ era vendimia ”. En Isaías 63:1 ath 6, er Esperit desvolòpe era accion que liapunte ada eth aguest tèrme simbolic. Ena Bíblia, eth chuc d'arradim ròi se compare damb era sang umana. Eth sòn emplec per Jesús ena Santa Sope confirme aguesta idèa. Mès “ era vendimia ” ei estacada a “ era ira de Diu ” e afectarà ad aqueri que trabalhèren indignamente disfrazados des sòns siervos, pr'amor qu'era sang vessada voluntàriaments per Crist pas meritaue es sues nombroses traïsons. Pr'amor que Jesús pòt senter-se traicionado per qui distorsionan eth sòn projecte salvífic enquiath punt de justificar eth pecat que dèc per eth era sua vida e suportèc eth patiment entà que cessament era sua practica. Donques, es transgresores voluntariosos dera sua lei lescau arrespóner deuant eth. Ena sua cèga baujum, arribaràn enquiath punt de voler aucir as sòns veritables escuelhudi, entà eradicar dera tèrra era practica deth setau dia, dissabte, santificado e exigit per Diu des de 1843-44. Es escuelhudi pas auien era autorizacion de Diu entà usar era fòrça contra es sòns enemics religiosos; Diu i auie reservat aguesta accion exclusivaments entà se madeish. “ Mia ei era venjança, mia ei era retribucion ”, declarèc as sòns escuelhudi, e a arribat eth moment d'executar aguesta venjança.

En aguest capítol 14, es versículos 17 ath 20 evoquen aguest tèma dera “ cuelhuda ”. Es arradims pecaminosas se declaren madures pr'amor qu'an demostrat pleaments damb es sues òbres era sua veritabla natura. Era sua sang fluirá coma eth chuc des arradims en ua tinaja quan seràn pisoteados pes vendimiadores.

Versículo 19: “ E er angel lancèc eth sòn hoz sus era tèrra. E apletèc era vinha dera tèrra, e lancèc era vendimia en gran lagar dera ira de Diu. »

Era accion demore certificada per aguesta anóncia revelada per aguesta scèna. Diu profetiza damb certitud eth puniment dera arrogància catolica e protestante. Sofriràn es conseqüéncias dera ira de Diu, illustrada pera tinaja qu'es arradims coelhudi son en eth esclafadi pes pès des trituradoras.

Versículo 20: “ E eth lagar siguec dralhat dehòra dera ciutat; e era sang gessec dera tinaja enquiats frens des shivaus, en ua distància de mil sies cents estadis. »

Isaías 63:3 especifica: “ Jo sonque ère entà dralhar eth lagar; cap òme ère amb ieu... ”. Era vendimia complís eth puniment de Babilonia era Grana ciutat en Apocalipsis 16:19. A aumplit era copa damb era ira divina qu'ara a de béuer enquias heces. “ Eth lagar siguec dralhat dehòra dera ciutat ” ei díder, sense era preséncia des escuelhudi ja anautits ath cèu. En Jerusalem, es execucions des condemnadi a mòrt s'amiauen a tèrme dehòra des murs dera ciutat santa entà pas contaminar-la. Èst siguec eth cas dera crucifixión de Jesucristo qu'arrebrembe, a trauès d'aguest messatge, eth prètz a pagar per qui subestimaron era sua pròpria mòrt. A arribat eth moment qu'es sòns enemics, ath sòn còp, vessatz era sua sang entà expiar es sòns fòrça pecats. “ E dera tinaja gessec sang enquias frens des shivaus ”. Es blanqui dera ira son es màstres religiosi crestians, e Diu se hè referéncia ada eri mejançant era imatge d'eth “ bocado ” qu'es jinetes ponen “ ena boca des shivaus ” entà dirigir-les. Aquesta imatge ei prepausada en Santiago 3:3, cuyo tèma ei justaments: es màstres religiosi. Santiago especifica ath començament deth capítol 3: “ Frairs mèns, pas dèishen que fòrça de vosati comencen a ensenhar, pr'amor que sabetz que seram jutjats mèns severamente ”. Era accion dera “ cuelhuda ” justifica aquesta sàvia adverténcia. Ar especificar “ enquia qu'es shivaus mossegatz ”, er Esperit suggerís qu'era tina tanh, en prumèr lòc, ath clero catolic roman de “ Babilonia era Grana ”, mèns que s'esten as màstres protestantes que, des de 1843, hèn un emplec “ destructiu ” dera Santa Bíblia segontes era acusacion hèta per Esperit en Apocalipsis 9:11. Ací trobam era aplicacion dera adverténcia dada en Apocalipsis 14:10: “ eth tanben beuerà deth vin dera ira de Diu, vessat pur en cáliz dera sua ira... ”.

Entath messatge “ sus ua extension de mil sies cents estadis ”, en contunhitat damb eth messatge anterior, eth puniment s'esten ara fe reformada des deth sègle XVI que lihè allusion ada eth eth nombre 1600. Ei era epòca que Martín Lutero formalizèc en eth era acusacion contra era fe catolica en 1517. Mès anèc tanben tad aguest sègle XVI quan se formèren es doctrines protestantes de “ faussi cristos ” e faussi crestians que legitimauen era violéncia e era espasa proïbida per Jesucristo. . Er Apocalipsis aufrís es sues pròpies claus d'interpretacion e aguest sègle XVI ei designat en Apocalipsis 2:18 ath 29 jos eth nòm simbolic de l'ère “ Tiatira ”. Eth mot “ estadi ” revèle era sua activitat religiosa, era sua participacion ena carrèra cuyo prèmi en jòc ei era corona dera victòria prometuda ath guanhador. Aquesta ei er ensenhament de Pablo en 1 Cor.9:24: “ Pas sabetz qu'es quaus corren en estadi, toti corren, mèns òm s'amie eth prèmi? Cor entà guanhà'c ”. Per tant, eth prèmi dera vocacion celestial pas se guanhe de quina manèra que sigue; era fidelitat e era porfiança ena obediéncia ei era unica manèra de véncer ena batalha dera fe. Ac confirme en Filipenses 3:14 en tot díder: “ Prosigo cap ara mèta, ath prèmi dera suprèma crida de Diu en Crist Jesús ”. En moment dera “ cuelhuda ” se verificaràn aguesti mots de Jesús: “ Pr'amor que fòrça son es cridadi, mèns pòqui es escuelhudi (Mat.22:14)”.

Apocalipsis 15: Era fin deth temps de gràcia

Abans de que se complète era “cuelhuda e era vendimia”, arribe eth moment temut, era fin deth temps de gràcia. Òm qu'es decisions umanes son en eth grauades ena pèira deth temps, sense possibilitat de revertirlas. En aguest punt fenís era aufèrta de salvacion en Crist. Aguest ei eth tèma d'aguest brevísimo capítol 15 der Apocalipsis de Jesucristo. Era fin deth temps de gràcia arribe dempús des prumères sies “trompetas” des capítols 8 e 9, e abans de “es sèt darrères plagues de Diu” deth capítol 16. Ne que díder licau seguís era darrèra eleccion deth camin que Diu li da ar òme que hèr. Jos era égida autorizada de “era bèstia que puge dera tèrra” d'Apocalipsis 13:11 ath 18, es dus darrèri camins conduissen, òm, ath dissabte santificado o dissabte de Diu, er aute, ath dimenge, dera autoritat papal romana. Jamès auien estat tan clares es opcions entre era vida e eth plan, era mòrt e eth mau. A quién tem mès er òme? Diu o er òme? Aguest ei era donada dera situacion. Mès tanben pogui díder: A quién mestressa mès er òme? Diu o er òme? Es escuelhudi arresponeràn en ambdús casi: Diu, en tot conéisher a trauès dera sua revelacion profética es detalhs dera fin deth sòn projècte. Era vida etèrna serà alavetz fòrça apròp, ara sua posita.

Versículo 1: “Alavetz vedí d'auta senhau en cèu, gran e maravillosa: sèt angels qu'auien sèt plagues postreras, pr'amor qu'en eres se complic era ira de Diu.»

Aguest versículo presente es “sèt darrères plagues” que tustaràn as faussi credenti per auer escuelhut eth dia dimenge roman. Eth tèma d'aguest capítol, era fin deth temps de gràcia, daurís eth temps des “sèt darrères plagues dera ira de Diu”.

Versículo 2: “E vedí coma ua mar de veire barrejat damb huec, e que liauien vençut ada eth ara bèstia, e era sua imatge, e eth nombre deth sòn nòm, depès sus era mar de veire, en tot auer urpes de Diu.»

Entà animar as sòns siervos, es sòns escuelhudi, eth Senhor presente de contunh ua scèna qu'evoque era sua imminente victòria a trauès de diuèrses imatges prenudes d'auti passatges dera profecia. “Sus era mar de veire, barrejat damb huec, son dins pè”, pr'amor que passèren per ua pròva de fe que sigueren en eth perseguidi (barrejadi damb huec) e gesseran victoriosos. Era “mar de veire” se hè referéncia ara pureza deth pòble escuelhut, coma en Apocalipsis 4:1.

Versículo 3: “E cantauen eth cántico de Moisés siervo de Diu, e eth cántico der Anhèth, en tot díder: Grani e maravillosas son es tues òbres, oh Senhor Diu Todopoderoso; Justis e veritables son es tòns camins, Rei des Nacions!»

“Eth Cantar de Moisés” celebrèc era gessuda gloriosa d'Israèl d'Egipte, tèrra e simbèu tipic deth pecat. Era entrada ara Canaán terrenau que seguic 40 ans dempús presagiaba era entrada des darrèri escuelhudi ara Canaán celestial. Ath sòn còp, dempús d'auer dat era sua vida entà expiar es pecats des escuelhudi, Jesús, “er anhèth”, ascendió ath cèu, ena sua glòria e eth sòn poder divin celestial. Es darrèri testimònis fidèus de Jesús, toti adventistas per fe e òbra, experimenten ath sòn còp era ascensió ath cèu quan Jesús torne entà salvar-les. En tot exaltar es sòns “grani e admirables òbres”, es escuelhudi dan glòria ath Diu creador

qu'encarnó es sves valors en Jesucristo: era sua perfècta " justícia " e era sua " vertat ". Era evocacion deth mot " veritable " connècte eth contèxte dera accion damb era fin de l'ère " laodicense " que se presente en eth coma " er Amén e eth Veritable ". Ei alavetz era ora dera " desliurança " que mèrque era fin deth temps de " era hemna que da a lum " d'Apocalipsis 12:2. " Eth mainatge " ei portat en mon ena forma dera pureza deth caractèr celestial revelat en e a trauès de Jesucristo. Es escuelhudi pòden vantar a Diu peth sòn estat " omnipotente " pr'amor qu'ei ad aguest poder divin ath que an dera sua salvacion e desliurança. En tot auer amassat e seleccionat as sòns redimidos d'entre totes es nacions terrenaues, Jesucristo ei en vertat eth " Rei des nacions ". Qui s'opausauen ada eth e as sòns foncionaris elegidi ja non existissen.

Versículo 4: " Quién pas temerà, Senhor, e glorificará eth tònnòm? Pr'amor que sonque tu ès sant. E totes es nacions vieràn e t'adorarán, pr'amor qu'es tòns jutjaments an estat reveladi. »

En pòqui mots, açò signifie: Quién se negarie a temer-te, Diu Creador, e s'ausarie a fraudar-te dera tua legitima glòria ath negar-se a auorar eth tònnòm sant dissabte deth setau dia? Pr'amor que sonque tu ès sant e sonque tu as santificado eth tònnòm sant setau dia e ad aqueri a qui s'ac dères, en senhau d'aprobacion d'eri e d'apertenença ara tua santidad. En efècte, ar evocar " era sua temor ", er Esperit hè allusion ath messatge deth primèr " angel " d'Apocalipsis 14:7: " Temetz a Diu e datz-li glòria, pr'amor qu'a arribat era ora deth sòn jutjament; e adorad (inclinatz-vos deuant) aqueth que hec es cèus e era tèrra, era mar e es gotilhs des aigües ". En plan de Diu, es nacions rebèles destruïdes seràn ressuscitades damb ua dobla intencion: eth de umiliar-se deuant Diu e dar-li glòria, e eth de sofrir eth sòn just darrèr puniment qu'es aniquilará definitivaments, en "lac de huec". azufre " Deth jutjament finau, anonciat en messatge d'eth " tresau angel " d'Apocalipsis 14:10. Abans de qu'aguestes causes se complisquen, es escuelhudi lescalerà passar peth temps des jutjaments divini que se manifestaràn pera accion des " sèt plagues " anonciades en primèr versículo.

Versículo 5: " Dempús d'açò guardè, e eth temple deth tabernáculu deth testimòni se dauric en cèu. »

Aguesta dubertura d'eth " temple " celestial soslinhe eth cessament dera intercesión de Jesucristo, pr'amor qu'eth temps deth cridat dera salvacion arribè ara sua fin. " Eth testimòni " se hè referéncia as dètz mandamientos de Diu que sigueren plaçadi ena arca santa. Atau, tre aguest moment, era separacion entre es escuelhudi e es perdudi ei definitiva. Ena Tèrra, es rebèls acaben de decidir, mejançant decret de lei, era obligacion de respectar era pòsa setmanau deth primèr dia establít civiu e religiosamente confirmat, successivaments, pes emperaires romans Constantino I e Justiniano I, que heren de Vigilio I eth primèr papa, cap temporau dera fe crestiana universau, ei díder, catolica, en an 538. Eth darrèr decret de mòrt siguec profetizado en Apocalipsis 13:15 entà 17 e plaçat jos era accion dominante dera fe protestante nòrd-americana apiejada pera fe catolica europèa.

Versículo 6: " E es sèt angels qu'auien es sèt plagues gesseran deth temple, vestidi de lino pur e resplandeciente, e damb centures d'aur ath torn des sves popes. »

En simbolismo dera profecia, es " sèt angels " representen a Jesucristo solet o " sèt angels " fidèus ath sòn campament semblable a eth. " Eth lino defunti, pur e resplandeciente "

represente “ es òbres justes des sants ” en Apocalipsis 19:8. Era “ cintura d'aur ath torn deth pitrau ”, per tant ara nautor deth còr, evoque er amor ara vertat ja citada ena imatge de Crist presentada en Ap. 1,13. Eth Diu dera vertat se prepare entà punir eth camp dera mentida. Damb aguest recordatorio, er Esperit suggerís “ era grana calamidad ” cuya forma se revèle ena sua cara en comparason damb “ eth solei quan brilhe damb era sua fòrça ”. A arribat era ora der afrontament finau entre Jesucristo e es rebèls paganos adoradores deth solei.

Versículo 7: “ E òm des quate èssers viuenti dèc as sèt angels sèt copes d'aur, ples dera ira deth Diu que viu pes sègles des sègles. »

Jesús madeish siguec eth modèl representat pes “ quate èssers viuenti ” d'Apocalipsis 4. Eth ei tanben “ eth Diu que viu pes sègles des sègles ” hèti “ enojado ”. Eth sòn divinidad li atribuís atau toti es papèrs: Creador, Redentor, Intercesor e permanentaments Jutge, dempús, en tot pòner fin ara sua intercesión, se convertís en Diu justiciador que tuste e punís damb era mòrt as sòns adversaris rebèls, pr'amor qu'an complit “ era copa ” dera sua justa “ ira ”. “ Era copa ” ei ara plea, e aguesta ira prenerà era forma des “ sèt darrèri ” puniments qu'era misericòrdia divina ja non aurà en eth eth sòn lòc.

Versículo 8: “ E eth temple s'aumplec de hum a causa dera glòria de Diu e deth sòn poder; e arrés podie entrar ath temple enquia que se complissen es sèt plagues des sèt angels. »

Entà ilustrar aguest tèma dera cesación dera gràcia, er Esperit presente en aguest versículo era imatge d'un “ temple plen de hum a causa ” dera preséncia. “ De Diu ” e precisa: “ e arrés podie entrar dins eth temple, enquia que se complissen es sèt plagues des sèt angels ”. Diu avertís atau as sòns escuelhudi que demoraràn ena tèrra pendent eth temps des “ sèt darrères plagues ” dera sua ira. Es darrèri escuelhudi reviuèren era experiéncia des ebrèus ena epòca des “ dètz plagues ” que flagelèren en Egipte rebèl. Es plagues pas son entà eri, mès entàs rebèls, blanqui dera ira divina. Mès atau se confirme era imminéncia dera sua entrada en “ temple ”, se darà era possibilitat, tre era fin des “ sèt darrères plagues ”.

Apocalipsis 16 : Es sèt darrères plagues

dera ira de Diu

Eth capítol 16 presente eth derramamiento d'aguestes “ sèt darrères plagues ” que s'exprimís a trauc d'eth “ era ira de Diu ”.

Er estudi de tot eth capítol ac confirmarà, mès cau soslinhar qu'es objectius de “ era ira de Diu ” seràn idèntics ad aqueri que sigueren tustadi pes puniments des prumèras sies “ trompetas ”. Er Esperit revèlè atau qu'es puniments des “ sèt darrèras plagues ” e es des “ sèt trompetas ” punissen eth madeish pecat: era transgresión dera pòsa sabático d'eth “ setau dia”. santificado ” Per Diu des dera fundacion deth mon.

Daurisqui ací un parentèsi, tardiámente. Notatz-vos era diferéncia que caracterize as “ trompetas ” divines e es “ plagues o plagues ”. Es “ trompetas ” son totes tuades umanes realizades per òmes mès ordenades per Diu, en tot èster era cincau de caractèr espirituaú. Es “ plagues ” son accions desagradables imposades dirèctaments per Diu a trauès des mejans naturaus dera sua creacion viuenta. Apocalipsis 16 mos presente es “ sèt darrèras plagues ” çò que mos suggerís, sutilmente, que sigueren precedides per d'agues “ plagues ” sofrides pes òmes abans dera fin deth temps de gràcia que separe, espiritualmente, en dues parts, “ eth temps dera fin ” citada en Dan.11:40. En prumèr, aguesta fin ei eth deth temps des nacions, e en dusau, eth deth temps deth govèrn mondiau universau organizat jos era supervision e iniciatiua des Estats Units. En aguesta actualizacion, realizada eth dissabte 18 de deseme de 2021, pogui confirmar aguesta explicacion, donques que des de principis de 2020, tota era umanitat a estat tustada pes tarcums economics a causa d'un virus contagios, eth Coronavirus Covid-19, apareishec per prumèr còp en Porcelana. En un contèxte d'escambis e coneishences globalistas, amplificando mentalmente es sòns efèctes reaus, paishèras deth panic, es caps populars an detengut eth desenvolopament e eth creishement continu de tota era economia d'Euròpa occidentau e Estats Units. Considerada, injustaments, coma òm pandemia, Cogant, que pensaue que quauque dia conquistarie era mòrt, ei consternado e angoishat. Paishèra deth panic, es impíos s'an liurat en còs e anma ara naua religion que les remplace: era todopoderosa sciéncia medicaú. E eth país des delinqüents, eth mès ric deth mon, profitèc era oportunitat entà hèr cautivos e esclaus as òmes des sòns diagnostics, es sues vacunes, es sòns remèdis e es sues decisions corporatives. Ath madeish temps, en França escotam directives, cuanto mens paradójicas, que resumisqui atau: "ei aconsejable ventilar es abitatge e amiar pendent ores era máscara protectritz, qu'er usatgèr s'asfixia". Destacar eth “sens comun” des joeni caps de França e auti paísi imitadores. Observam dempús d'eth damb interès qu'eth país que liderèc aguest comportament destructiu siguec prumèr Israèl; eth prumèr país maudit per Diu, ena istòria religiosa. Er emplec de mascarilla, prumèr proïbit quan pas ère disponible, dempús se hec obligatòri, entà protegir contra ua malautia qu'afècte eth sistèma respiratorio. Era maladeta de Diu produsís fruts inesperadi, mès destructivament fòrça eficaci. Sò convençut qu'entre 2021 e er inici dera “ sièisau trompeta ”, era Tresau Guèrra Mondiau, d'agues “ plagues de Diu ” tustaràn ara umanitat colpabla en diuèrsi lòcs dera tèrra, e particularaments en Cogant; “plagues” coma era “ hame ” e d'agues autèntiques pandèmias universaus, ja coneishudes coma pèsta e cólera. Diu reclame aguest tipe de puniment en Eze.14:21: “Òc, atau ditz eth Senhor, YaHWÉH: Encara qu'envie contra Jerusalem es mènns quate terribles puniments, era espasa, era hame, es fieras e era pestilència, entà exterminar as òmes e bèsties . Ajatz en compde qu'aguesta lista pas ei exhaustiva, pr'amor qu'enes tempsi modèrnes, es puniments divini prenen multiples formes: Càncer, SIDA, Chikungunya, Alzheimer... Eca... Obsèrvi tanben era aparicion dera paur a causa der escauhament globau. Masses dera umanitat son espantades e aterrorizadas deuant era idèa deth derretimiento deth gèu e es inundaciones que poderien resultar. Nauaments, un frut dera maladeta divina que

tuste es ments umanes e bastís murs de separacion e òdi. Barri aguest parentèsi entà repréner er estudi en aguest contèxt dera fin dera gràcia que caracterize es “ sèt darrères plagues dera ira de Diu ”.

Auta arrason justifique era eleccion des objectius. Es “ sèt darrères plagues ” artenhèn era destrucció dera creacion ena fin deth mon. Entà Diu, eth Creador, a arribat eth moment dera destrucció dera sua òbra. Alavetz seguís eth procès de creacion, mès en lòc de crear, destrúís. Damb “ era setau darrèra plaga ”, sus era tèrra, era vida umana s'extinguirà, en tot demorar dempús d'era, en tot convertir-se era tèrra nauaments en un “ abisme ” en estat caotic, damb er unic abitant, Satanás, er autor deth pecat; era tèrra desolada serà era sua preson per “ mil ans ” enquiath jutjament finau a on eth e toti es auti rebèls seràn destruidi segontes Apocalipsis 20.

Versículo 1: “ E sentí ua grana votz que viege deth temple, que didie as sèt angels: Anatz e vessatz es sèt copes dera ira de Diu sus era tèrra. »

Aguesta “ grana votz que gessec deth temple ” ei era deth Diu creador frustrat en sòn mès legitim dret. Coma Diu creador, era sua autoritat a un caractèr suprèm e pas ei just ne savi opausar-se ath sòn desir d'èster adorado e glorificado pera observancia deth dia de pòsa qu'a “ santificado ” entad aguesta fin. Ena sua grana e divina sabença, Diu s'a assegurat que quinsevolhe que desafie es sòns drets e era sua autoritat ignoratz es sòns secrèts mès importants abans d'expiar ena “ mòrt dusau ” eth prètz des sòns otratges contra Diu Todopoderoso.

Versículo 2: “ Eth primèr siguec e vessèc era sua copa sus era tèrra. E òm úlçera maligna e dolorosa tustèc as òmes qu'auien era mèrca dera bèstia e adoraban era sua imatge. »

En tot èster era potència dominante e autoritat dirigenta dera darrèra rebellion, er objectiu prioritari en aguest contèxt ei “ era tèrra ”, simbèu dera fe protestante casuda.

Eth primèr flagelo ei “ òm úlçera maligna ” que cause patiment físic as còssi des rebèls qu'an escuelhut aubedir eth dia de pòsa imposada pes òmes. Es objectius son es catolics e protestantes subviviènti deth conflicte nuclear que, damb aguesta eleccion deth primèr dia, eth dimenge roman, “ era mèrca dera bèstia ”.

Versículo 3: “ Eth dusau vessèc era sua copa ena mar. E se convertic en sang coma de mòrt; e moric tot èster viuient, tot çò qu'i auie ena mar ”.

Eth “ dusau ” tuste “ era mar ” qu'ac transforme en “ sang ”, coma hec damb eth Nilo egipcian en tempsi de Moisés; “ era mar ”, simbèu deth catolicismo roman, qu'apunte ara mar Mediterranèa. En aguest moment, Diu aniquila tota vida animau en “ era mar ”. Implique eth procès de creacion ara inversa: en darrèra instància, “ era tèrra ” tornarà a demorar “ sense forma e ueda ”; tornarà en sòn estat originau “ abisme ”.

Versículo 4: “ Eth tresau vessèc era sua copa enes arrius e gotilhs d'aigua. E se convertiren en sang. »

Eth “ tresau ” tuste era “ aigua ” doça des “ arrius e gotilhs ” que de repente ath sòn còp se convertissen en “ sang ”. Mès aigua entà calmar era set. Eth puniment ei dur e meritad pr'amor que se disposauen a vessar era “sang” des escuelhudi. Aguest puniment siguec eth prumèr que Diu infligió a traùs de l'encalhe de Moisés as egipciani, “bebedores de sang ” des ebrèus que sigueren tractadi coma animaus ena dura esclavitud a on fòrça moriren.

Versículo 5: “ E sentí ar angel des aigües díder: Just ès tu, eth quau ès e eth quau ères; ès sant, pr'amor qu'as exercit aguest jutjament. »

Notatz-vos ja, en aguest versículo, es tèrmes “ justis ” e “ sants ” que confirmen era mia traduccion corrècta deth tèxte deth decret de Dan.8:14: “ 2300 tarde deman e era santidad seràn justificadi ”; “ santidad ” qu'abaste tot çò que Diu considèra sant. En aguest contèxte finau, er atac ath sòn dissabte “ santificado ” merite damb arrason eth jutjament de Diu, que convertís era “ aigua ” que se beu en “ sang ”. Eth mot “ aigües ” designe simbolicament e doblement as masses umanes e ar ensenhament religiós. Pervertidos Pera Roma Papal, en Apocalipsis 8:11 ambdús sigueren cambiadi a “ ajenjo ”. Ath díder “ tu ès just... pr'amor qu'as exercit aguest jutjament ”, er angel justifique era mesura requerida pera veritabla justícia perfècta que sonque Diu pòt realizar. Sutilment, E damb fòrça precision, er Esperit hè desaparèisher deth nòm de Diu era forma “ e eth quau ven ”, pr'amor qu'a vengut; e era sua aparicion daurís un present permanent entà eth e es sòns redimidos, sense desbrembar es mons que demorèren puris e es sants angels que li demorèren fidèus.

Versículo 6: “ Pr'amor qu'an vessat era sang des sants e des profètes, e vosati les dèretz a béuer sang: son dignes. »

En tot èster es rebèls disposadi a aucir as escuelhudi qu'an dera sua salvacion sonque ara intervencion de Jesús, Diu tanben les impute es crims qu'anauen a comèter. Pes madeishes arrasons, son tractadi coma es egipciani der Éxodo. Aguesta ei eth dusau còp que Diu ditz: “ Eri son dignes ”. En aguesta fasa finau, trobam coma agresor des escuelhudi adventistas, eth messatgèr de Sardis a qui Jesús i auie dit: “ Tu te crees viu, e ès mòrt ”. Mès ath madeish temps didec des escuelhudi de 1843-1844: “ caminaràn amb ieu, vestidi de blanc, pr'amor que son dignes ”. Atau, cada persona a era dignitat que li correspon segontes es òbres dera sua fe: “ vestiduras blanques ” entàs fidèus escuelhudi, “ sang ” entà béuer pes queigudi, es rebèls desleiaus.

Versículo 7: “ E sentí des der autar a d'aute angel que didie: Òc, Senhor Diu Todopoderoso, veritables e justis son es tòns jutjaments. »

Aguesta votz que proven d'eth “ autar ”, simbèu dera crotz, ei era de Crist crucificado, qu'a motius particulars entà aprovar aguest jutjament. Pr'amor qu'aqueri a qui Eth punís en aguest moment s'ausèren a reclamar era sua salvacion, mentre justificauen un pecat atroz, en tot preferir aubedir era orde d'un òme; açò maugrat es advertencias des Sagrades Escritures: en Isaías 29:13 “ Didec eth Senhor: Quan aguest pòble s'apròpe a jo, damb era sua boca e damb es sòns pòts m'aunoren; mès eth sòn còr ei luenh de jo, e era temor que m'a ei sonque un

precèpte dera tradicion umana . Mat.15:19: “ En vano m'aunoren , en tot ensenhar precèptes que son mandamientos d'òmes. »

Versículo 8: “ Era cramba vessèc era sua copa sus eth solei. E li siguec dat cremar as òmes damb huec; »

Era cramba actue “ sus eth solei ” e hè que se cauhe mès de çò d'abituau. Era carn des rebèls demore “ cremada ” per aguesta intensa calor. Dempús d'auer punit era transgresión dera “ santidad ”, Diu punirà ara era idolatría d'eth “ dia deth solei ” heredada de Constantino I. “ Eth solei ” que fòrça aunoren sense sabé'c actuauments comence a “ cremar ” era pèth des rebèls. Diu torne er ídolo contra es idólatras. Aguesta ei era culminacion dera “ grana calamidad ” anonciada en Apocalipsis 1. Eth moment en que qui mane a eth “ solei ” ac utilize entà punir as sòns adoradores.

Versículo 9: “ E es òmes sigueren cremadi damb grana calor, e blasfemaron eth nòm deth Diu qu'a autoritat sus aguestes plagues, e s'arrepintieron entà pas dar-li glòria. »

En nivèu de duretad qu'an artenhut, es rebèls pas s'arrepienten dera sua colpa e pas s'umílien deuant Diu, mès qu'ac insulten “ blasfemando ” eth sòn “ nòm ”. Ja ère ena sua natura un comportament abituau, que se tròbe entre es credentes superficials; pas cerquen conéisher era sua vertat ne interpreten eth sòn silenci desdeñoso ath sòn favor. E quan sorgissen dificultats, mauididen eth sòn “ nòm ”. Era incapacitat de “ arrepentirse ” confirme eth contèxte de “ sobreviventi ” dera “ sièisau trompeta ” d'Apocalipsis 9:20-21. Es incrédulos rebèles son personas, religioses o pas, que pas cren en Diu creador Todopoderoso. Es sòns uelhs èren ua trapadèra mortau entà eri.

Versículo 10: “ Eth cincau vessèc era sua copa sus eth tròn dera bèstia. E eth sòn reiaume se corbic de tenèbres; e es òmes se mosseguèren era lengua de dolor,

Eth “ cincau ” a coma objectiu especific “ eth tròn dera bèstia ”, ei díder, era region de Roma a on se tròbe eth Vaticano, un petit estat religiós deth papado a on se tròbe era Basilica de Sant Pedro. Maugrat açò, coma auem vist, eth veritable “ tròn ” deth Papa se tròbe ena anciana Roma, ena Montanha Celio, ena glèisa mair de totes es glèises deth mon, era Basilica de Sant Juan de Letrán. Diu ac immergís en ua “ tenèbra ” nera que place a tot vidente ena situacion d'un cèc. Er efècte ei terriblement dolorós, mès per aguest punt de partida dera mentida religiosa presentada jos eth títol de lum der unic Diu e en nòm de Jesucristo, ei enteramente meritad e justificat. Eth “ arrepentimiento ” ja non ei possible , mès Diu enfatiza er endurziment des ments des sòns objectius viuents.

Versículo 11: “ E blasfemaron contra eth Diu deth cèu a causa des sòns dolors e des sòns plagues, e pas s'arrepintieron des sues òbres. »

Aguest versículo mos permet comprèner qu'es plagues s'ahigen e pas cesan. Mès ar insistir ena absència de “ arrepentimiento ” e ena contunhitud des “ blasfemias ”, er Esperit mos da a

comprèner qu'era ira e era maldad des rebèls pas hèn mès qu'aumentar. Ei era mèta cercada per Diu era quau les amie ath limit, enquiath punt de decretar era mòrt des escuelhudi.

Versículo 12: “ Eth sièisau vessèc era sua copa sus eth gran arriu Éufrates. E es sues aigües se sequèren, entà que se preparèsse eth camin des reis que viegen der Autan. »

Eth “ sièisau ” apunte en Euròpa, designada damb eth nòm simbolic de “ arriu Éufrates ” que designe atau, ath lum dera imatge d'Apocalipsis 17,1-15, enes pòbles qu'adoran a “ era prostituta Babilonia era Grana ”, papal catolica. Roma. Eth “ secat des sues aigües ” poderie suggerir era aniquilación dera sua poblacion, que de hèt ei imminente, mès encara ei massa lèu entà que atau sigatz. De hèt, se tracte d'un recordatorio istoric, donques que siguec mercès ath secat parciau d'eth “ arriu Éufrates ” qu'eth rei medo Darío s'apoderèc dera “ Babilonia ” caldea. Eth messatge der Esperit ei, per tant, era anóncia dera imminente desbranda totau dera “ Babilonia ” catolica romana, qu'encara conserve supòrts e defensors, mès per pòc temps. “ Babilonia Era grana ” aguest còp “ queirà ” vertadièraments, derrotada per Diu Todopoderoso Jesucristo.

Era consulta des tres esperits impuros

Versículo 13: “ E vedí gèsser dera boca deth dragon, e dera boca dera bèstia, e dera boca deth faus profèta, tres esperits inmundos, coma gargolhes. »

Es versículos 13 ath 16 illustren es preparatius entara “ batalha d'Armagedón ”, que simbolize era decision de dar mòrt as observaires recalcitrantes deth dissabte que son inflexiblemte fidèus ath Diu creador. Originariament, A trauès der espiritismo, eth diable, simulando era persona de Jesucristo, apareishec entà convèncer as rebèls qu'era sua eleccion deth dimenge ère justificada. Donques, les encoratge a lheuar era vida as fidèus combatents dera resisténcia qu'aunoren eth dissabte. Eth trío diabólico amasse, per tant, en ua madeisha luta ath diable, era fe catolica e era fe protestante, ei díder, “ eth dragon, era bèstia e eth faus profèta ”. Ací s'amie a tèrme era “ batalha ” mencionada en Apocalipsis 9:7-9. Era mencion de “ boques ” confirme es escambis verbaus des consultes que conduissen a decretar er assassinat des vertadièraments escuelhudi; çò qu'ignòren o qüestionen totauments. Es “ gargolhes ” son sense dobte, entà Diu, animaus catalogadi coma impuros, mès en aguest messatge er Esperit hè allusion as grani sauts qu'aguest animau ei capaç de dar. Entre era “bèstia ” europèa e eth “faus profèta ” american ei er ample Ocean Atlantic e era amassada d'ambdús implique dar grani sauts. Entre es anglesi e es nòrd-americani, es francesi son caricaturizados coma “gargolhes” e “minge-gargolhes”. Çò impuro Ei ua especialitat de França, cuyos valors moraus s'an derrumbado damb eth temps, des dera sua Revolucion de 1789 a on ponec era libertat peth dessús de tot . Er esperit impuro qu'anime ath trío ei eth dera libertat que pas vò “ne a Diu ne ath Mèstre”. Toti an resistit era voluntat e era autoritat de Diu e, donques, son junhudi en aguest tèma. Se junhen pr'amor que se semblen.

Versículo 14: “ Pr'amor que son esperits de demònis, que hèn maravilhas, e que vien as reis de tota era tèrta, entà amassar-les entara batalha deth gran dia deth Diu Todopoderoso. »

Des dera maladeta deth decret de Dan.8:14, es esperits des demònis s'an manifestat damb grana capitada en Anglatèrra e Estats Units. Er esperitismo ère de mòda dins aquera epòca e es òmes s'acostumèren ad aquest tipe de relacion damb esperits invisibles, mès actius. Ena fe protestante, fòrça grops religiosi mantien relacions damb demònis, en tot creir qu'an ua relacion damb Jesús e es sòns angels. As demònis les resulte fòrça facil enganhar as crestians refusadi per Diu, e encara poderàn convencer-les/convéncer-les facilaments que s'amassen entà aucir, enquiath darrèr, as crestians piadosos e as josivi qu'obsèrven eth dissabte. Aquesta mesura extrèma que menace de mòrt ad ambdús grops les junherà ena benediccion de Jesucristo. Entà Diu, aquesta reünion a coma objectiu amassar as rebèls " entara batalha deth gran dia de Diu Todopoderoso ". Aquesta reünion a coma objectiu dar as rebèls ua intencion d'aucir que les hèsque dignes de sofrir era mòrt a mans d'aqueri qu'an estat sedusidi e enganhadí pes sues mentides religioses. Eth motiu principau dera batalha liurada siguec, justaments, era eleccion deth dia de pòsa, e sutilmente, er Esperit soslinhe qu'es dies prepausadi pas son parièrs. Pr'amor que çò que tanh ath santificado dissabte ei bric mens que, segontes era sua natura, " eth gran dia de Diu Todopoderoso ". Es dies pas son parièrs e es fòrces contràries tanpòc. Atau coma expulsèc ath diable e es sòns demònis deth cèu, Jesucristo, en poderós " Miguel ", imposarà era sua victòria as sòns enemics.

Versículo 15: " È ací, vengui coma lairon. Bienaventurado Eth quau velhe e manten es sòns vestidi lòcs, entà que pas camine despolhi e se veigue era sua vergonha! »

Eth camp que lute contra es observaires deth dissabte divin ei eth des faussi crestians desleiaus, incluidí es deth protestantismo, a qui Jesús didec en Apocalipsis 3:3: " Acordatz-vos, donques, de com arrecebèretz e sentèretz, e sauvatz-vos, e arrepientete ". Se non velais, vierè coma lairon, e pas saberatz a quina ora vierè sus vosati ". Per contra, er Esperit declare as escuelhudi adventistas que se beneficien deth sòn plen lum profética ena epòca finau de " Laodicea ": " Bienaventurado eth quau velhe e saue es sòns vestiduras ", e en allusion ara institucion adventista vomitada des de 1994, tanben ditz: " entà que pas camine despolhi e entà que pas veigam era sua vergonha! ". Declarada e deishada "despolhe", ath retorn de Crist, serà dins eth camp dera vergonha e der arrefús, segontes 2 Cor.5,2-3: " Atau gemimos en aquesta botiga, en tot desirar revestir-mos deth nòste celestial casa, s'aumens mos trobam vestidi e pas desnudos ".

Versículo 16: " Les amassèren en lòc qu'en ebrèu se cride Armagedón. »

Era "reünion" en ahèr pas se hè referéncia a un lòc geografic, pr'amor qu'ei ua "reünion" espirituaú qu'amasse en sòn projècte mortau ath campament des enemics de Diu. Ath delà, eth mot "har" signifie montanha e resulte qu'efectivaments existís ua val de Meguido en Israèl mès cap montanha damb aquest nòm.

Eth nòm " Armagedón " signifie: "montanha preciosa", nòm que designe, entà Jesucristo, era sua Assemblada, es sòns Escuelhudi qu'amasse a toti es sòns escuelhudi. E eth versículo 14 mos a revelat quasi claraments de qué se tracte era batalha " Armagedón "; entàs rebèls, er objectiu ei eth dissabte divin e es sòns observaires; mès entà Diu, er objectiu ei es enemics des sòns fidèus escuelhudi.

Aguesta “montanha preciosa” designe, ath madeish temps, era “montanha deth Sinaí” des d'a on Diu proclamèc era sua lei en Israèl per prumèr còp dempús der éxodo d'Egipte. Pr'amor qu'er objectiu deth rebèl ei tant eth dissabte deth setau dia santificado pera sua cramba mandamiento coma es sues fidèles observaires. Entà Diu, eth caractèr “precioso” d'aguesta “montanha” ei dehòra de tot dobte, pr'amor que pas a parierà en tota era istòria umana. Entà protegí'c contra era idolatría umana, Diu permetec qu'es òmes ignorèssen era sua ubicacion reau. Falsamente Plaçada en sud dera peninsula egipciana segontes era tradicion, ei en realitat ath noreste de “ Madián ”, a on viuec “ Jetro ”, eth pair de “ Sófora ” , era esposa de Moisés, coma se ditz en nòrd dera actuau Arabia Saudita. Es sues abitantes dan ara veritabla Montanha Sinaí eth nòm de “ath Lawz” que signifie “era Lei”; un nòm justificat que testifica en favor deth relat bíblico escrit per Moisés. Mès pas ei en aguest “ lòc ” geografic a on es rebèls s'afrontaràn ath glorioso e divin Crist vencedor. Pr'amor qu'aguest mot “ lòc ” ei enganhós e en realitat pren un aspècte universau, donques qu'es escuelhudi son, dins aguest temps, encara escampadi pera tèrra. Es escuelhudi viui e es ressuscitadi seràn “amassadi” pes angels boni de Jesucristo entà junher-se a Jesús enes bromalhs deth cèu.

Versículo 17: “ Eth setau vessèc era sua copa en aire. E gessec deth temple, deth tròn, ua grana votz que didie: Consumado ei! »

Jos eth signe dera “ setau plaga vessada en aire ”, abans de qu'es rebèls executen eth sòn designio criminau, Jesucristo, eth veritable, apareish todopoderoso e glorioso, en ua glòria celestial inimitable, acompanhat de miríadas d'angels. Trobam eth moment dera “ setau trompeta ” a on segontes Apocalipsis 11:15, Jesucristo, eth Diu Todopoderoso, li lhèue ath diable eth reiaume deth mon. En Efesios 2:2, Pablo se hè referéncia a Satanás coma “ eth prince dera potestat der aire ”. Eth “ aire ” ei er element comun de tota era umanitat terrena e que domine sus eth enquiath retorn en glòria de Jesucristo. Eth moment dera sua venguda gloriosa ei quan eth sòn poder divin arranque ath diable aguest domeni e poder sus es èssers umans e li pon fin.

Encueda-te dera paciéncia de Diu que demore des de hè 6000 ans eth moment en que diderà: “ Hèt ei! » E dempús compréner era valor que da a eth “setau dia santificado” que profetiza era arribada d'aguest moment que cesará era libertat deishada as sues creatures desleiaus. Es creatures rebèles deisharàn en eth de frustrà'c, irrità'c, despreciarlo e desanorà'c pr'amor que seràn destruïdes. En Dan.12:1 er Esperit profetizó aguesta gloriosa venguda qu'atribuís a “ Miguel ”, eth nòm angelical celestial de Jesucristo: “ En aqueth temps se lheuarà Miguel , eth gran caudillo, eth defensor des hilhs deth tòn pòble; e serà temps d'angoisha, cual ac a pas agut des de qu'existiren nacions enquia alavetz. En aqueth temps, aqueri deth tòn pòble que se tròben escriti en libre seràn salvos ”. Diu pas facilite era comprenença deth sòn projecte salvador pr'amor qu'era Bíblia pas mencione eth nòm “Jesús” entà designar ath Mesías e li da nòms simbolicos que revèlen eth sòn divinidad amague: “ Emmanuel ” (Diu damb nosati) Isa.7:14 : “ Per tant, eth Senhor madeish vos darà ua senhau: è ací, era mainada conceberà e darà a lum un hilh, e cridarà eth sòn nòm Emmanuel ”; “ Pair Etern ” en Isaías 9:5: “ Pr'amor qu'un mainatge mos ei neishut, hilh mos ei dat, e eth domeni serà sus era sua espatla; serà cridat Admirable, Conselhèr, Diu Fòrt, Pair Etern , Prince de Patz ”.

Versículo 18: “ E auec relampits, e votzes, e trons, e un gran tèrratrem, cual jamès auec des de qu'er òme existís sus era tèrra, un tremoladís tan gran. »

Ací trobam era frasa deth versículo de referéncia clau d'Apocalipsis 4:5 renauida en Apocalipsis 8:5. Diu a gescut deth sòn invisibilidad, es credentes desleiaus e es incrédulos, mès tanben, es fidèus adventistas elegidi, pòden veir ath Diu creador Jesucristo ena glòria deth sòn retorn. Apocalipsis 6 e 7 mos revelèren es comportaments opausadi des dus partits en aguest terrible e glorioso contèxt.

E ar experimentar un poderós tèrratrem, preséncien damb terror era prumèra resurrecció reservada entàs escuelhudi de Crist, segontes Apocalipsis 20,5, e eth sòn arreatamiento ath cèu a on se junhen a Jesús. Es causes succedissen tau coma sigueren predichas en 1 Tes.4:15-17: “ Açò ei çò que vos declaram segontes eth mot deth Senhor : Nosati es quaus viuem e demoram entara venguda deth Senhor, pas anaram. Que son deuant eth mòrti. Pr'amor qu'eth Senhor madeish descenerà deth cèu damb orde, damb votz d'arcàngel e damb trompeta de Diu, e es mòrti en Crist ressuscitaràn prumèr. Alavetz nosati es quaus sigam viui e qu'ajam demorat seram arrancadi amassa damb eri enes bromalhs entà arreceber ath Senhor en aire , e atau seram tostemp damb eth Senhor ”. Profiti aguest versículo entà soslinhar era concepcion apostólica der estat des “ mòrti ”: “ nosati es viui, en tot demorar-mos enquiara venguda deth Senhor, pas mos auançaram”. Es quaus moriren ”. Pablo e es sòns contemporanèus pas pensauen coma es faussi crestians d'aué qu'es escuelhudi “ mòrti ” èren dins preséncia de Crist, pr'amor qu'era sua reflexion mòstre que peth contrari, toti pensauen qu'es escuelhudi “ viui ” entrarien ath cèu abans qu'es “ mòrti ”.

Versículo 19: “ E era grana ciutat se dividic en tres parts, e es ciutats des nacions queigueren, e Diu s'acordèc de Babilonia era grana, entà dar-li era copa deth vin deth sòn ardor d'ira. »

Es “ tres parts ” se hèn referéncia a eth “dragon, era bèstia e eth faus profèta ” apletades en versículo 13 d'aguest capítol. Ua dusau interpretacion se base en aguest tèxte de Zac.11:8: “ Destruirè as tres pastors en un mes; Era mia anma se despacientèc damb eri, e tanben es sues anmes se desengustèren amb ieu ”. En aguest cas, es “ tres pastors ” representen es tres compausants deth pòble d'Israèl: eth rei, eth clero e es profètes. En tot auer en compde eth contèxt finau, qu'era fe protestante e era fe catolica ei en eth aliada e unificades, “ es tres parts ” s'identifiquen per: “ eth dragon ” = eth diable; “ era bèstia ” = es pòbles catolics e protestantes sedusidi; “ eth faus profèta ” = eth clero catolic e protestante.

En campament derrotat cesa eth bon entendement, “ era grana ciutat ère dividida en tres parts ”; entre es victimes enganades e sedusides, es campaments dera bèstia e deth faus profèta, er òdi e eth resentimiento inspiren venjança contra es seductores enganhosi responsables dera sua pèrta dera salvacion. Ei alavetz quan eth tèma dera “ cuelhuda ” se complís damb un sagnant ajust de compdes cuyos principaus objectius son, damb tota logica e justícia, es mèstres religiosi. Aguesta advertencia de Santiago 3:1 aquerís alavetz tot eth sòn significat: “ Frairs mèns, pas deishetz que fòrça de vosati comencen a ensenhar, pr'amor que sabetz que seram jutjats mès severamente ”. En aguest temps de “ plagues ”, aguesta accion ei evocada per aguesta cite: “ E Diu s'acordèc de Babilonia era Grana entà dar-li era copa deth vin

der ardor dera sua ira ". Apo.18 serà integralaments dedicat ara evocacion d'aguest puniment as religiosi impíos.

Versículo 20: " E totes es isles hugiren, e es montanhas pas sigueren trobades. »

Aguest versículo resumís eth cambiament dera tèrra que, sometuda a enòrmes tremoladisi, aquerís un aspècte de caòs universau, ja " informe " e lèu " ueda " o " desolada ". Ei eth resultat, era conseqüéncia, d'eth " pecat desolador " denonciat en Daniel 8:13 e cuyo puniment finau ei profetizado dins Dan.9:27.

Versículo 21: " E gran granizo, cuyo pes pesaue un talent , queigüec deth cèu sus es òmes; e es òmes blasfemaron contra Diu a causa deth flagelatz deth granizo, pr'amor qu'eth flagele ère fòrça gran. »

Complida eth sòn sinistre prètzhet, es abitants dera tèrra, ath sòn còp, seràn aniquilados per un flagelo que les acserà impossible escapar: pèires de " granizo " queiràn sus eri. Er Esperit les impute eth pes de " un talent ", ei díder, 44,8 kg. Mès aguest mot " talent " ei mès lèu ua responsa espiritua basada en "era parábola des talents ". D'aguesta manèra, impute as queigudi eth papèr d'aqueri que pas amièren a tèrme eth " talent ", ei díder, es dons, que Diu les dèc ena parábola. E aguest mau comportament acabe en tot costar-les era vida, era prumèra, e era dusau, que sonque ère accessible as vertadièraments escuelhudi. Enquiath sòn darrèr alend de vida, contunhen " blasfemando " (en tot insultar) a eth " Diu " deth cèu que les punís.

Alavetz s'aurà complit literalaments "era parábola des talents ". Diu darà a cadun, segontes eth testimòni des òbres dera sua fe; as crestians desleiaus les darà era mòrt e se mostrarà tan dur e crusèl coma eri ac pensauen e jutjauen. E as fidèus escuelhudi les darà vida etèrna segontes era fe qu'auien ponut en sòn perfècte amor e fidelitat magnificada en Jesucristo envèrs eri; tot açò segontes eth principi citat per Jesús en Mat.8:13: " conformatz ara vòsta fe vos sigue hèt ".

Dempús d'aguest darrèr flagelo, era tèrra demore desolada, privada de tota forma de vida umana. Tròbe atau eth " abisme " caracteristic de Gén.1:2.

Capítol 17: Era prostituta ei desenmascarada e identificada

Versículo 1: “ Alavetz venguec òm des sèt angels qu'auien es sèt copes e me parlèc, en tot díder: Ven, te mostrarè eth jutjament dera grana ramera que se sè sus fòrça aigües. »

Des d'aguest primèr versículo, er Esperit indique era mèta d'aguest capítol 17: eth “ jutjament ” dera “ grana ramera ” qu'ei “ asentada envolòpa grana aigües ” o, que domine, segontes eth versículo 15, “ pòbles, multituds, nacions e lengües ” que, jos eth simbèu “ Éufrates ”, ja designaue en Euròpa e es sues extensions planetarias dera religion crestiana ena “ sièisau trompeta ” d'Apocalipsis 9:14: Estats Units, Sudamérica, Africa e Australia. Era òbra deth jutjament ei restacada ath contèxt des “ sèt darrères plagues ”, o “ sèt copes ” vessades pes “ sèt angels ” en capítol 16 anterior.

Aguest significat deth nombre de “ jutjament ” deth nombre 17 ei confirmat per Daniel 4:17: “ Aguesta senténcia ei decret que nevelhen , aguesta resolucio Ei ua orde des sants, entà que es viuenti sàpien qu'eth Naut a domeni sus eth reiaume des òmes , qu'ac da a qui volgues , e qu'elève en eth ath mès vil des òmes .

Eth “ jutjament ” en ahèr ei eth dictat per Diu Todopoderoso, deuant qui tota creatura en cèu e ena tèrra a e serà responsabla; Açò mòstra s'aguest capítol ei important. Vedérem en messatge deth tresau angel deth capítol 14 qu'aguesta identificacio resulte en vida o mòrt etèrna. Donques, eth contèxt d'aguest “ jutjament ” ei eth dera “ bèstia que se lhèue dera tèrra ” en capítol 13.

Maugrat es advertencias istoriques e proféticas, ath sòn còp, era fe protestante en 1843, e era fe adventista oficiau en 1994, sigueren jutjades per Diu indigne dera salvacion aufrida per Jesucristo. En confirmacio d'aguest jutjament, ambdús signèren era aliança ecuménica prepausada pera fe catolica romana, deth temps que es pionèrs d'ambdús grops auien denonciat era sua natura diabólica. Entà pas cométer aguest error, er escuelhut a d'èster absolutaments convençut dera identitat deth principau enemic de Jesucristo: Roma, en tota era sua istòria pagana e papal. Era colpa des religions protestante e adventista ei encara major pr'amor qu'es pionèrs d'ambdues denoncièren e ensenhèren aguesta natura diabólica deth catolicismo roman. Aguest cambiament d'opinion d'ambdús constituís un acte de traïson contra Jesucristo, unic Salvador e gran Jutge. Com siguec açò possible? Ambdues religions sonque dauen importància ara patz terrenau e ath bon entendement entre es òmes; ath delà, un còp qu'era fe catolica ja non perseguís, se torne entà eri, frecuentable o mejor encara, asociable enquiath punt de pactar e aliar-se damb era. Era opinion revelada e eth just jutjament de Diu son atau despreciados e pisoteados. Er error siguec creir que Diu cerque essenciauments era patz entre es òmes, pr'amor qu'en vertat condemne es maus que se hèn ara sua persona, ara sua lei e as sòn principis de plan reveladi enes sues ordenances. Eth hèr ei tant mès grèu cuanto que Jesús s'exprimic fòrça claraments sus eth tèma en tot díder en Mat.10,34 ath 36: “ Pas pensetz qu'è vengut a portar patz ena tèrra; Pas venguí a portar patz, mès espasa. Pr'amor qu'è vengut a hèr division entre er òme e eth sòn pair, entre era hilha e era sua mair, e entre era ireua e era sua suera; e es enemics der òme seràn es dera sua pròpria casa ”. Pera sua part, er adventismo oficiau pas escotèc ar Esperit de Diu qui, mejançant era sua restauracion deth setau dia dissabte entre 1843 e 1873, li mostrèc eth dimenge roman ath que a cridat “ era mèrca dera bèstia ” des deth sòn establiment en març. 7, 321. Era mission

der adventismo institucionau fracassèc pr'amor qu'a mesura qu'auançaue eth temps, eth sòn jutjament deth dimenge roman se tornèc amistós e fraternal, a diferéncia deth de Diu. Que contunhe d'èster invariablement eth madeish , eth dimenge crestian heredado deth paganismo solar constituís era causa principau dera sua ira. Er unic jutjament qu'impòrte ei eth de Diu e era sua Revelacion profética preten associar-mos ath sòn jutjament. En conseqüència, era patz pas a de mascarar era legitima irritacion deth Diu viu. E auem de jutjar coma eth jutge e identificar es regims civius o religiosos segontes eth sòn guardar divin. Coma resultat d'èst enfocat, vedem " era bèstia " e es sues accions, quitament en tempsi de patz enganhsosa.

Versículo 2: “ Damb era fornicaron es reis dera tèrra, e damb eth vin deth sòn fornicación s'emborracharon es abitants dera tèrra. »

En aquest versículo, s'establís un ligam damb es accions dera “ hemna Jezabel ” acusada per Jesucristo de hèr béuer as sues siervos un “ vin de fornicación (o libertinaje) ” espirituau en Apocalipsis 2:20; causes confirmades en Apocalipsis 18:3. Aquestes accions tanben connècten a “ era ramera ” damb era “estela d'ajenjo ” d'Apocalipsis 8:10-11; en tot èster er ajenjo eth sòn vin venenoso qu'er Esperit compare damb eth eth sòn ensenhament religiós catolica romana.

En aquest versículo, eth retrèigue que Diu hè contra era religion catolica se justifique quitament en nòste temps de patz pr'amor qu'era falta retrèta ataque era sua autoritat divina. Es escrits dera Santa Bíblia que constituïssen es sues “ dues testimònis ”, testifican contra eth faus ensenhament religiosa d'aguesta religion romana. Mès ei cèrt qu'eth sòn faus ensenhament aurà es pejors conseqüències entàs sues victimas sedusides: era mòrt etèrna; çò cual justificarà era sua accion vengativa dera “ cuelhuda ” d'Ap.14:18 ath 20.

Versículo 3: “ M'amièc en esperit ath desèrt. E vedí a ua hemna seiguda sus ua bèstia escarlata, plea de nòms de blasfemia, qu'auie sèt caps e dètz cuernos. »

“ ... En un desèrt ”, simbèu dera pròva dera fe mès tanben deth climat espirituau “árido” deth contèxt dera nòsta “ fin des tempsi (Dan.11:40)”, aquest còp, era darrèra pròva dera fe des terrenaus. Istòria, er Esperit imagine era situacion espirituau que prevalece en aquest contèxt finau. “ Era hemna domine a ua bèstia escarlata ”. En aquesta imatge, Roma domine era “ bèstia que sorgís dera tèrra ” que designe enes Estats Units protestantes en moment en que hèn as catolics “ adorar era mèrca dera bèstia ” en tot imposar eth sòn dia de pòsa heredado der emperaire Constantino I. En aquest contèxt finau, ja non i a diademas, ne sus es “ sèt caps ” dera Roma religiosa, ne sus es “ dètz cuernos ”, simbèus, en aquest cas, des dominadores civius des pòbles crestiani europèus e mondiaus qu'era manipule. Mès tota aquesta associacion ei damb era color deth pecat: “ escarlata ”.

En Apocalipsis 13:3 liegem: “ E vedí ua des sues caps coma herida de mòrt; mès era sua herida mortau siguec sanada. E tota era tèrra demorèc espantada darrèr dera bèstia ”. Sabem qu'aguesta curación s'a d'a eth Concordato de Napoleon I. Tre aquest moment, eth papado catolic roman ja non perseguís, maugrat açò, notem en importància, Diu contunhe de cridar-la “ era bèstia ”: “ E tota era tèrra ère admirada darrèr dera bèstia ”. Açò confirme era explicacion dada anterioraments. Er enemic de Diu contunhe d'èster eth sòn enemic pr'amor qu'es sòn pecats contra era sua lei pas cesan, tant en tempsi de patz coma en tempsi de

guèrra. E er enemic de Diu ei, per tant, tanben eth des sòns fidèus escuelhudi en tempsi de patz o de guèrra.

Versículo 4: “ Era hemna ère vestida de púrpara e escarlata, e adornada d'aur, pèires preciosas e pèrles. Auie ena sua man ua copa d'aur, plea d'abominaciones e des impurezas dera sua prostitucion. »

Un còp mès, era descripcion presentada apunte a errors doctrinales espirituaus. Diu condemne es sòns ritos religiosi; es sues misses e es sues odiosas Eucaristías e, deuant tot, eth sòn gost peth luxe e es riqueses que l'amie as compromisi desiradi pes reis, es nòbles e toti es rics dera tèrra. Era “ prostituta ” a de satisfèr as sòns “clients” o as sòns amants.

Color “ escarlata ” a era sua origina ena pròpria “ prostituta ”: “ púrpara e escarlata ”. Eth tèrme “ hemna ” designe ua “ glèisa ”, ua assemblada religiosa, segontes Efesios 5:23 mès tanben, “ era grana ciutat qu'a realeza sus es reis dera tèrra ”, coma ensenhe eth versículo 18 d'aguest capítol 17. En En resumit, podem arreconéisher es colors des uniformes de “es cardenals e avesques” deth Vaticano Romano. Diu represente es misses catoliques, damb er emplec deth cáliz “ daurat ” que se supause en eth qu'eth vin alcoolic represente era sang de Jesucristo. Mès qué pense eth Senhor d'açò? Mos ditz: en lòc dera sua sang redentora, sonque ve es “ abominaciones e impurezas dera sua prostitucion ”. En Dan.11:38, se mencione eth “ aur ” coma adorno des sues glèises qu'er Esperit atribuís a eth “ diu des fortalèses ”.

Versículo 5: “ En sòn front ère escrit un nòm, un mistèri : Babilonia era grana, mair des fornicarios e des abominaciones dera tèrra. »

Eth “ mistèri ” que se cite en aguest versículo ei un “ mistèri ” sonque entad aqueri a qui er Esperit de Jesucristo pas illumine; tanben son, lamentablement, es mès nombrosi. Pr'amor que, “ era capitada e era capitada des artimañas ” deth regim papal anonciat des de Dan.8:24-25 seràn confirmadi enquiara ora deth sòn jutjament, ena fin deth mon. Entà Diu, ei eth “ mistèri d'iniquidad ” que siguec anonciat e ja realizat peth diable en tempsi des apostòls, segontes 2 Tes.2,7: “ Pr'amor qu'eth mistèri d'iniquidad ja obrar; sonque ei de besonh qu'age desapareishut qui encara ac restanque ”. Eth “ mistèri ” ei restacat ath nòm madeish “ Babilonia ”, çò cual a sens, donques qu'era anciana ciutat d'aguest nòm ja non existís. Mès Pedro ja espiritualmente dèc aguest nòm en Roma, en 1 Pedro 5:13 e malastrosaments entàs multituds enganades, sonque es escuelhudi son atenti ad aguesta precision qu'aufrís era Bíblia. Uelh damb eth doble significat deth mot “ tèrra ” que designe ací tanben era obediencia protestante, pr'amor qu'atau coma era fe catolica ei unificada, era fe protestante ei multipla, en tot auer de designar-se coma “ prostitutas ”, hilhes des sòns “catolics”. Mair “. Es mainades compartissen es “ abominaciones ” dera sua “ mair ”. E era principau d'aguestes “ abominaciones ” ei eth dimenge, “ era mèrca ” dera sua autoritat religiosa que se li atribuís.

Eth significat literal deth mot “ tèrra ” se justifique tanben pr'amor qu'era intolerancia religiosa catolica ei era instigadora de granes agressions religioses internacionaus. Era contaminèc e hec odiar era fe crestiana ar incitar as reis a convertir enes pòbles dera tèrra ara sua obediencia. Mès dempús de pèrder eth sòn poder, es sòns “ abominaciones ” contunhèren bendiciendo a qui Diu mauditz e en tot maudíder a qui Diu bendice. Era sua natura pagana se

revèle quan cride "frairs" as musulmani cuya religion presente a Jesucristo coma òm des profètes mès petiti.

Versículo 6: " E vedí ara hemna ebria dera sang des sants e dera sang des testimònis de Jesús. E ath veder-la m'estonèc fòrça. »

Aguest versículo repren òm cite de Dan.7:21, en tot especificar ací que " es sants " a qui era luta e domine, son de hèt es " testimònis de Jesús ". Açò lance fòrça lum sus eth mistèri de " Babilonia era Grana ". Era religion romana beu " era sang " des escuelhudi enquiara embriaguez. Quién Suspectarie qu'ua glèisa crestiana, coma era Roma papal modèrna, ei aguesta " prostituta " " ebria damb era sang vessada pes testimònis de Jesús "? Es foncionaris elegidi, mès sonque eri. Pr'amor que, mejançant era profecia, er Esperit les hec conéisher es designios assassins deth sòn enemic. Aguest retorn ara sua natura dolenta e crusèla serà era conseqüència visibla dera fin deth temps de gràcia. Mès aguesta maldad serà sustot, d'ua manèra encara mès estonanta, era natura dera fe protestante dominante en aguesta epòca dera fin deth mon. Er Esperit cite a "es sants " e " es testimònis de Jesús " per separat. Es prumèrs " sants " sofriren persecucions paganas, republicanas e imperiaus romanes; Es " testimònis de Jesús " son impresionadi pera Roma pagana imperiau e papal. Entara ramera ei ua ciutat: Roma; " era grana ciutat qu'a realeza sus es reis dera tèrra " des dera sua arribada en Israèl, a Judea en – 63, segontes Dan.8:9: " era mès polida des tèrres ". Era istòria dera salvacion fenirà damb ua pròva de fe qu'apareisheràn en eth " es testimònis de Jesús " e actuaràn entà justificar aguesta expression; daràn atau a Diu ua bona arrason entà intervier e salvar-les d'ua mòrt planificada. En sòn temps, Juan auie motius entà èster estonat per eth " mistèri " que tanhie ena ciutat de Roma. Sonque la coneishie en sòn aspècte imperiau pagano, dur e despiadado, qu'ac i auie enviat en preson ena isla de Patmos. Donques, es simbèus religiosi coma era " copa d'aur " que sostiege era " prostituta " podien estonà'c damb arrason.

Versículo 7: " E er angel me didec: Per qué ès estonat? Vos compdarè eth mistèri dera hemna e dera bèstia que l'amie, era quau a sèt caps e dètz cuernos. »

Eth " mistèri " pas preten durar entà totemp, e tre eth versículo 7, er Esperit darà detalhs que permeteràn a Juan e a nosati l'heuar eth " mistèri " e identificar claraments era ciutat de Roma, e eth sòn papèr ena imatge de versículo 3 cuyos simbèus se citen, nauaments.

" Era hemna " designe era natura religiosa dera Roma papal, era sua pretension d'èster " era esposa der Anhèth ", Jesucristo. Mès Diu nègue aguesta afirmacion ath cridar-la " prostituta ".

" Era bèstia qu'ac amie " represente as regims e pòbles qu'arreconeishen e legitimen es sues pretensions religioses. An era sua origina istorica enes " dètz cuernos " des reiaumes formadi en Euròpa dempús de que sigueren liberadi deth domeni dera Roma imperiau segontes eth quadre dat en Dan.7:24. Succedissen ena Roma imperiau d'eth " quatau animau ". E aguesti territòris en ahèr contunharàn d'èster es madeishi enquiara fin. Es termières se mòn, es regims càmbien, en tot passar dera monarquia as republicas, mès era nòrma deth faus cristianisme papal roman les junh entà peyor. Pendent eth sègle XX , aguesta union jos era égida romana se concretèc mejançant era Union Europèa establida enes "Tractadi de Roma" deth 25 de març de 1957 e 2004.

Versículo 8: “ Era bèstia que vederes existie, e ja non existís”. Era a d'ascender der abisme e anar ara perdición. E es moradores dera tèrra, cuyos nòms pas sigueren escritti des dera fundacion deth mon en libre dera vida, se maravillaràn ath veir era bèstia, pr'amor qu'existie e ja non ei, e tornarà a aparéisher. »

“ Era bèstia que vederes existie e ja non existís ”. Traduccion: Era intolerancia religiosa crestiana existic des de 538, e ja non existís, des de 1798. Er Esperit suggerís era durada profetizada en desparières formes entad intolerante govèrn papal des de Dan.7:25: “ un temps, tempsi e miei batanat; 42 mesi; 1260 dies .” Se plan eth sòn intolerancia fenic damb era accion de “ era bèstia que puge der abisme ”, que hè referéncia ara Revolucion Francesa e era sua ateísmo nacionau en Apocalipsis 11:7, ací eth tèrme “ abisme ” se presente coma ua activitat restacada ath diable, eth “ Destructor ”, que destruí vides e deshumaniza era planeta tèrra, e ath que Apocalipsis 9:11 ahlama “ er angel der abisme ”. Apocalipsis 20:1 darà era explicacion: eth “ diable ” serà estacat per “ mil ans ” ena tèrra deshumanizada cridada “ er abisme ”. Ar atribuïr-li era sua origina en “ er abisme ”, Diu revèle qu'aguesta ciutat jamès auèc relacion damb eth; ja sigue pendent era sua dominacion pagana, çò qual ei fòrça logic, mès tanben, ath long dera sua activitat religiosa papal, contràriaments a çò que multituds d'èssers umans enganhadí cren entath sòn perdición , donques que compartirà damb era eth sòn “ perdición ” fin ací revelada. En tot auer despreciado eth mot profética, es victimes des seducciones de Roma demoraràn estonades pr'amor qu'era intolerancia religiosa “reapareisherà ” en aguest contèxt finau anonciat e revelat. Diu mos arrebrembe atau que coneish es nòms des escuelhudi des de “ era fundacion deth mon ”. Es sòn “ nòms ” èren escritti en “ eth libre dera vida der Anhèth ” Jesucristo. E entà salvar-les, les dauric era ment as mistèris des sues profecies bíblicas.

Prepausi ací ua dusau analisi d'aguest versículo en relacion damb eth mot “ abisme ”. En aguesta reflexion, è en compde eth contèxt finau ath que apunte er Esperit segontes era sua descripcion dera “ bèstia escarlata ” deth versículo 3. Ac auem vist, era abséncia des “ diademas ” sus es “ dètz cuernos ” e es “ sèt caps ” ac place en “ eth temps dera fin ”; eth deth nòste temps. Pendent longtemps è considerat qu'era nocion de “ estúpido ” sonque podie hèr-se referéncia a ua accion intolerante e despòtica e que, donques, sonque podie atribuïr-se ath regim intolerante des darrèri dies mercadi pera darrèra pròva dera fe universau. Mès de hèt, a fins der iuèrn de 2020 en temps divin, m'inspiri d'auta idèa. De hèt, era “ bèstia ” ei constantaments en tot aucir anmes umanes, e es victimes des sues exagerades e escandalosas ensenhaments umanistes son fòrça mès nombroses qu'es dera sua intolerancia. D'a on ven aguest nau comportament umanista seductor e enganhós? Ei frut der eretatge deth liure pensament provenent des filosòfs revolucionaris a qui Diu apunte en Apocalipsis 11:7 jos eth nòm de “ bèstia que puge der abisme ”. Era color “ escarlata ” aderit ara “ bèstia ” deth nòste temps, des deth versículo 3 d'aguest capítol, denòncie eth pecat generat per excès de libertat qu'er òme s'a concedit. A quién represente? Es dominantes occidentaus d'origina crestiana cuyas bases religioses son heredadas deth catolicismo europèu: Estats Units e Euròpa enteramente sedusidi pera religion catolica. Era “ bèstia ” que Diu mos mòstre ei eth resultat finau des accions profetizadas en messatge dera “ cincau trompeta ”. Era fe protestante, sedusida pera fe catolica reconvertida en patz, amasse eth protestantismo e eth catolicismo malditos per Diu, junhudi per adventismo institucionau oficiau en 1994, entara “preparacion entara batalha ” d'Apocalipsis 9,7-9, “ der Armagedón ”, segontes Apocalipsis 16:16,

qu'amassa, dempús dera " sièisau trompeta ", conduirà contra es darrèri siervos fidèus de Diu, que sauen e practiquen eth sòn Dissabte; era pòsa deth setau dia ordenat pera cramba des sues dètz mandamientos. En tempsi de patz, es sòn discorsi exalten er amor fraternal e era libertat de consciéncia. Mès aguesta escandalosa e faussa libertat libertaria conduís ara " mòrt dusau " des multituds que pòblen eth mon occidentau; que se caracterize, en partida, per ateísmo, en partida, pera indiferéncia, e en mendre part, per compromisi religiosi desvalorizados, pr'amor que son condemnadi per Diu, a causa des sòn faussi ensenhaments religioses. D'aguesta manèra, aguesta " bèstia " umanista a era sua origina en " abisme " coma er Esperit revèl en aguest versículo, en sens qu'era religion crestiana s'a convertit en imatge e aplicacion deth pensament umanista, grècs, revolucionaris francesi o estrangèrs. . Coma eth punet de Judas a Jesús, Eth seductor e faus amor umanista pes tempsi de patz aucís mès qu'era espasa . Era " bèstia " des nòsti tempsi de patz tanben hereda eth caractèr de " tenèbres " qu'eth mot " prigond " li da en Génesis 1:2: " Era tèrra ère desordenada e ueda; i auie tenèbres sus era faz der abisme , e er Esperit de Diu se moiguie sus es aigües . E aguest caractèr de " escuror " des societats d'origina crestiana ei, paradoxauments, heredado dera " illustracion ", nòm dat as librepensadores revolucionaris francesi.

Ath prepausar aguesta sintèsi, er Esperit arrenh eth sòn objectiu que consistís en revelar as sòn fidèus servidors eth sòn jutjament sus eth nòste mon occidentau e les retrègues que li dirigís. Denóncia atau es sòn nombrosi pecats e es sues traïsons cap a Jesucristo, er unic Salvador a qui es sues accions desauoren.

Versículo 9: " Aguesta ei era intelligéncia qu'a sabença: es sèt caps son es sèt montanhes que se sè sus eth era hemna. »

Aguest versículo confirme era expression que pendent longtemps se designèc damb eth en Roma: " Roma, era ciutat des sèt colinas ". Trobè aguest nòm citat en un atlas geografic dera vielha escòla de 1958. Mès era causa pas ei discutibla; es " sèt Encara aué demoren montanhes cridades "colinas" qu'amien es nòms: Capitolina, Palatina, Celio, Aventino, Viminal, Esquilino e Quirinal. Ena sua fasa pagana, aguestes colinas "lòcs nauti" albergaban toti temples dedicadi a ídolos deificados e condemnadi per Diu. E entà aunar a eth "diu des forteses ", era fe catolica lheuèc ath sòn còp era sua basilica, que Celio designaue sus eth "eth cèu" segontes Roma. Sus eth Capitolio, era "cap", se lhèue eth Palai der Ajuntament, eth vessant civiu deth poder judiciu. Soslinhem qu'er aliat des darrèri dies, Estats Units, tanben domine des d'un "Capitolio" plaçat en Washington. Un còp mès, eth simbèu dera "cap" ei justificat per aguesta nauta magistratura que remplaçarà en Roma e dominarà, ath sòn còp, as abitants dera tèrra, " ena sua preséncia ", segontes Apocalipsis 13:12.

Versículo 10: " Tanben i a sèt reis: cinc an queigut, òm ei, er aute encara pas a vengut, e quan vierà, demorarà per pòc temps. »

En aguest versículo, mejançant era expression " sèt reis ", er Esperit atribuís en Roma " sèt " regims de govèrn que son successivaments, entàs sies prumèrs: era monarquia des de – 753 enquia – 510; era Republica, eth Consulado, era Dictadura, eth Triunvirato, er Empèri des d'Octaviano, César Augusto que neishec jos eth Jesús, e era Tetrarquia (4 emperaires associadi) en setau posicion entre 284 e 324, çò que confirme era precision " a de durar un shinhau temps "; en realitat 30 ans. Eth nau emperaire Constantino I abandonarà rapidaments

Roma e s'establirà en Autan, en Bizancio (Constantinopla, rebautizada coma Estambul pes turcs). Mès tre 476, er empèri occidentau de Roma se dissolvec e es "dètz cuernos" de Daniel e Apocalipsis obtengueren era sua independéncia en tot formar es reiaumes d'Euròpa occidentau. Des de 476, Roma demorèc jos era aucupacion des barbars ostrogodos, que nesiguesc liberada en 538, peth generau Belisario enviat damb es sues armades per empeaire Justiniano que residie en Autan en Constantinopla.

Versículo 11: " E era bèstia qu'ère, e que ja non ei, ei era madeisha un ueitau rei, e ei deth nombre des sèt, e va a perdición. »

Er "ueitau rei" ei eth govèrn religiós papal establìt en 538 peth favorable decret imperiau der empeaire Justiniano I. Arresponec atau a ua peticion dera sua esposa Théodora, ex "prostituta", qu'intervenguesc en nòm de Susvelhe, ua des sues amigues. Coma especifique eth versículo 11, eth regim papal apareish en moment des "sèt" govèrns citadi, ath temps que constituís ua forma naua e sense precedents que Daniel indiquèc coma un rei "desparièr". Çò Qu'ei anterior ara epòca des "sèt" reis anteriors son eth títol deth cap religiós roman ja atribuït as sòns empeaires e des des sues origines: "Pontifex Maximus", expression latina arrevirada coma "Sobiran Pontife", que tanben ac ei, des d'alavetz. 538, eth títol oficiau deth Papa catolic roman. Eth regim roman qu'existís en moment en que Juan arrecep era vision ei er Empèri, eth sièisau govèrn roman; e ena sua epòca, eth títol de "sobiran pontife" ac amiaue eth pròpri empeaire.

Eth retorn de Roma ath scenari istoric s'a d'a eth rei franc, Clodoveo I, "convertit" ara faussa fe crestiana dera epòca, en an 496; ei díder, ath catolicismo roman qu'i auie aubedit a Constantino I e que ja ère tustat pera maladeta de Diu des deth 7 de març de 321. Dempús dera dominacion imperiau, Roma siguesc aucupat e dominada per pòbles estrangèrs qu'arribauen en migracion massiva. Era incomprensión de desparières lengües e cultures ei era basa des disturbios e lutes intèrnes que destruíren era unitat e era fòrça romana. Aguesta accion ei aplicada per Diu aué en Euròpa entà afeblir-la e liurar-la as sòns enemics. Era maladeta dera experiéncia dera "Tor de Babel" conserve atau ath long des sègles e milenios toti es sòns efèctes e era sua eficacitat entà amiar ara umanitat ara desgràcia. EN ÇÒ QUE TANH A Roma, fin finau, demorèc jos eth domeni des ostrogodos arrianos, doctrinalmente opausadi ara fe catolica romana apiejada pes empeaires bizantinos. Donques, licalie èster liberat d'aguesta dominacion entà que er establiment deth regim papal roman en 538 siguesse possible en sòn solèr. Entà arténher açò segontes Dan.7:8-20, " tres cuernos". Sigueren umiliadi deuant eth papado (eth cuerno petit); Se tracte de pòbles ostili ath catolicismo roman des avesques de Roma, successivaments, en 476, es hérulos, en 534, es vándalos, e eth 10 de junhsèga de 538, "per ua tempèsta de nhèu", liberadi dera aucupacion des ostrogodos peth generau. Belisario Enviat per Justiniano I, Roma podec entrar dins eth sòn regim papal excluyente, dominante e intolerante, instituit per aguest empeaire, a peticion der intrigante Vigilio, eth prumèr Papa reinante. Tre aguest moment, Roma s'a convertit en " era grana ciutat qu'a realeza sus es reis dera tèrra ", des deth versículo 18, que va ara " perdición ", coma er Esperit especifique ací, per dusau còp, dempús deth versículo 8.

Per tant, eth papado pas se remonte a Sant Pedro, coma afirme, mès ath decret de Justiniano I, er empeaire bizantino que li dèc eth sòn títol e era sua autoritat religiosa. Atau,

eth dimenge siguec ordenat per emperaire roman Constantino I eth 7 de març de 321 e eth papado qu'ac justificuèc siguec installat per emperaire bizantino Justiniano I en an 538; dues dates damb es conseqüències mèns terribles entà tota era umanitat. Tanben siguec en an 538 quan er avesque de Roma prene per prumèr còp eth títol de Papa.

Versículo 12: “ Es dètz cuernos que vederes son dètz reis, qu'encara pas an arrecebut reiaume, mèns qu'arreceben autoritat coma reis per ua ora damb era bèstia. »

Ací, a diferència de Dan.7:24, eth messatge apunte a un temps fòrça cuert plaçat ara fin d'eth “ temps finau ”.

Coma en tempsi de Daniel, en tempsi de Juan, es “ dètz cuernos ” der empèri roman encara pas auien guanhat ne recuperat era sua independéncia. Mès, en tot èster eth contèxte ath que se dirigís aquest capítol 17 eth dera fin deth mon, ei eth papèr qu'exercissen es “ dètz cuernos ” en aquest contèxte precis çò qu'ei evocat per Esperit, coma ac confirmaràn es versículos que seguissen. Era “ ora ” profetizada se hè referéncia ath temps dera pròva finau de fe anonciada, en Apocalipsis 3:10, as fidèus pionèrs der Adventismo deth Setau Dia en 1873. Eth messatge ère entà nosati, es sòns eretièrs, es fidèus des Adventistas. Lum dat per Jesucristo as sòns escuelhudi en 2020.

Segontes eth còdi profético dat ath profèta Ezequiel (Ezequiel 4:5-6), un “ dia ” profético vau un “ an ” reau, e per tant, ua “ ora ” profética vau 15 dies reaus. Era grana insisténcia deth messatge der Esperit que citarà tres còps era expression “ en ua soleta ora ” en capítol 18, m'amie a dedusir qu'aguesta “ ora ” apunte ath temps comprenut entre eth començament dera 6 des “ sèt postreras plagues ” e eth retorn en glòria deth nòste divin Senhor Jesús qui torne ena glòria der Arcàngel “ Miguel ” entà rescatar as sòns escuelhudi dera mòrt programada. Aquesta “ ora ” ei, per tant, aquera que dure pendent eth era “ batalha der Armagedón ”.

Versículo 13: “ An ua intencion, e li dan era sua poder e era sua autoritat ara bèstia. »

En tot apuntar ath temps d'aguesta pròva finau, er Esperit ditz des “ dètz cuernos ”: “ An ua soleta intencion, e dan era sua poder e era sua autoritat ara bèstia ”. Aquest objectiu que compartissen consistís en arténher qu'era pòsa dominicau sigue respectada per toti es sobreviventi dera Tresau Guèrra Mondiau Nucleara. Es tarcums redusic en gran mesurada eth poder militar des ancianes nacions europèes. Mès es vencedors deth conflicte, es protestantes americani, obtenguèren des sobreviventi un abandon totau dera sua sobeiranetat. Eth motiu ei diabólico, mèns es queigudi pas ac saben e es sòns esperits liuradi a Satanás sonque pòden complir era sua voluntat.

Sonque tre era coalicion d'eth “ dragon ”, era “ bèstia ” e eth “ faus profèta ” es “ dètz cuernos ” liuren era sua autoritat ara “ bèstia ”. E aquesta renóncia ei provocada pera intensitat deth patiment que les infligen les flageles de Diu. Entre era proclamacion deth decret de mòrt e era sua aplicacion, se da un periòde de 15 dies as observaires deth dissabte entà adoptar “ era mèrca dera bèstia ”, eth sòn “ dimenge ” roman contaminat peth culte solar pagano. En tot èster previst eth retorn de Jesucristo entara primauera anteriora ath 3 d'abriu de 2030, saubi error ena interpretacion deth tèrme “ ora ”, eth decret de mòrt aurà de

promulgarse entad aguesta data o entà ua data plaçada entre aguesta e eth dia dera primauera de 2030 deth nòste calendari abituaü actuaü.

Entà comprèner entièraments quin serà era situacion temporau fin, considèr es següents hèts. Era fin deth temps de gràcia sonque ei identificable pes funcionaris elegidi qu'ac restaquen ara promulgación dera lei dominicau; mès justaments, dempús d'era. Entath conjunt de pòbles incrédulos e rebèls qu'encara viuen, era promulgación dera lei dominicau apareish sonque coma ua mesura d'interès generau sense conseqüències entà eri. E sonque dempús d'auer sofrìt es cinc prumèras plagues, era sua ira vengativa les amie a aprovar pleaments era decision de " aucir " a qui se les presenten coma responsables deth sòn puniment celestial.

Versículo 14: " Pelejaràn contra er Anhèth, e er Anhèth les vencerà, pr'amor qu'eth ei Senhor de senhors e Rei de reis, e es cridadi e escuelhudi e fidèus que son damb eth tanben les venceràn. »

" Pelejaràn contra er Anhèth, e er Anhèth les vencerà ...", pr'amor qu'eth ei eth Diu Todopoderoso a qui cap poder pòt resistir. " Eth Rei de reis e Senhor de senhors " imposarà era sua fòrça divina as reis e senhors mès poderosi dera tèrra. E es escuelhudi que comprenen açò venceràn damb eth. Er Esperit arrebrembe ací es tres critèris exigidi per Diu ad aqueri a qui saue e que s'an comprometut en camin dera salvacion, que comence entà eri damb era condicion espirituaü de " cridadi " e que dempús se transforme, quan ei atau, en condicion de " escuelhut ", pera " fidelitat " manifestada cap ath Diu creador e tot eth sòn lum bíblica. Era batalha que se lihè referéncia ada eth ei era batalha de " Armagedón ", d'Apocalipsis 16:16; " era ora " en que se pon a pròva era " fidelitat " des " escuelhudi " " cridadi ". En Apocalipsis 9:7-9, er Esperit revelèc era preparacion dera fe protestante entad aguesta " guèrra " espirituaü. Condemnadi a morir, pera sua fidelitat ath dissabte, es escuelhudi dan testimòni dera confidança ponuda enes promesas profetizadas per Diu e aguest testimòni que se les da li da era " glòria " qu'exigís en messatge deth prumèr angel. D'Apocalipsis 14:7. Es defensors e partidaris deth dimenge obligatòri trobaràn, en aguesta experiéncia, era mòrt que se prepararàn entà dar as escuelhudi de Jesucristo. Les arrebrembi ací, a qui son escépticos e dobtèn que Diu dongue tanta importància as dies de pòsa, qu'era nòsta umanitat perdec era sua eternidad pera importància que dèc a "dus arbes" deth jardin terrenau. " Armagedón " Se base en madeish principi en substitucion des "dus arbes" aué auem "eth dia dera coneishença deth plan e deth mau", eth dimenge, e "eth dia dera vida santificada", eth dissabte o dissabte.

Versículo 15: " E me didec: Es aigües qu'as vist, que se sè en eth era ramera, son pòbles, multituds, nacions e lengües. »

Eth versículo 15 mos da era clau que mos permet atribuïr as " aigües " que " se sè sus eth era ramera ", era identitat des pòbles europèus cridadi "crestians", mès sustot, faussa e engañosamente "crestians". Euròpa a era característica d'amassar en pòbles que parlen desparières " lengües "; çò qu'afeblís es unions e aliances realizades. Mès enes darrèri tempsi, er idiòma anglés servís de pònt e promò es escambis internacionaus; era educacion generalisada des èssers umans redusís era eficacitat dera arma de maladeta divina e s'opausa ath designio deth sòn Creador. Era sua responsa serà, per tant, mès terrible: era mòrt pera guèrra e, ara fin, per esplendor deth sòn glorioso advenimiento.

Versículo 16: “ Es dètz cuernos que vederes e era bèstia aborriràn ara ramera, e la despolharàn e la despolharàn, minjaràn era sua carn e la consumiràn en huec. »

Eth versículo 16 anóncie eth programa deth pròplèu capítol 18. Confirme era inversion des “ dètz cuernos ” e era bèstia ” que, dempús d'apiejar-la e aprovar-la, fenissen en tot destrúir a “ era prostituta ”. Arrebrembe ací que “ era bèstia ” ei eth regim d'associacion des poders civius e religiosi e que designe, en aguest contèxte, eth poder deth pòble american oficiauments protestante e des pòbles europèus catolics e protestantes, deth temps que “ era prostituta ” designe eth clero, ei díder, es autoritats d'ensenhament deth poder religiós catolic: monges, sacerdots, avesques, cardenals e eth Papa. Atau, ena inversion, es pòbles catolics europèus e eth pòble protestante american, es dues victimes dera mentida romana, s'opausen ath clero deth catolicismo papal roman. E la “ consumiràn damb huec ” quan, mejançant eth sòn gloriosa intervencion, Jesús derribe era sua diabòlica máscara enganhsosa e seductora. Es “ dètz cuernos ” la “ despolharàn e la deisharàn despolha ” pr'amor que viuèc en luxes, serà despolhada, e pr'amor que se vestic damb aparència de santidad, apareisherà tanben “ despolhe ”, en vergonha espiritua, sense cap justícia celestial entà vestí'c. Era precision, “ minjaràn era sua carn ”, exprimis era ferocidad sagnanta deth sòn puniment. Aguest versículo confirme eth tèma dera “ vendimia ” d'Apocalipsis 14:18 ath 20: Ay des arradims dera ira!

Versículo 17: “ Pr'amor que Diu a ponut enes sòns còrs amiar a tèrme era sua intencion e realizar ua soleta intencion, e dar eth sòn reiaume ara bèstia, enquia que se complisquen es mots de Diu. »

Eth versículo 17, jos eth nombre deth jutjament, mos revèle un pensament important deth Diu celestial qu'es òmes hèn mau en despreciar o tractar damb indiferència. Diu insistís ací, entà que es sòns escuelhudi se convencen, qu'eth ei er unic Proprietari d'eth “ jòc terrible ” que se començarà en moment demorat. Eth programa pas siguec dessenhath peth diable, mès per Diu madeish. Tot çò qu'anoncièc en sòn gran e sublime Revelacion, que tanh a Daniel e ar Apocalipsis, s'a ja complit o ei per complir-se. E coma “ era fin d'ua causa ei mejor qu'eth sòn principi ”, segontes Eclesiastés 7:8, Diu prepausa entà nosati aguesta darrèra pròva de fidelitat que mos separarà des faussi crestians e mos harà dignes d'entrar dins eth sòn eternidad celestial dempús. Era destruccion nucleara dera Tresau Guèrra Mondiau. Donques sonque mos demore demorar damb confidança donques que tot çò que s'organizarà ena tèrra ei un “ dessenh ” dessenhath per Diu madeish. E se Diu ei per nosati, quién serà contra nosati, mès aqueri cuyos “ dessenhhs ” assassins se tornaràn contra eri?

Signifique “ enquia que se complisquen es mots de Diu ” ? Er Esperit se hè referència ara destinacion finau reservat entad eth “ cuerno petit ” papal coma ja profetizó, en Dan.7:11: “ Alavetz guardè, a causa des mots arrogantes que parlaue eth cuerno; e mentre guardaue, auciren ar animau, e estrossegèren eth sòn còs, liurat ath huec entà èster cremat ”; en Dan.7:26: “ Alavetz vierà eth jutjament, e eth sòn domeni li serà lheuath, e serà destrúit e destrúit entà tostemp ”; e Dan.8:25: “ A causa dera sua prosperidad e dera capitada des sues artimañas, aurà supèrba en sòn còr, e destrúirà a fòrça que viuien en patz, e se lhearà contra eth Cap de caps; mès serà trincada, sense er esfòrç de cap man ”. Eth rèste des “ mots de Diu ” relatiu ara fin de Roma se presentaràn en Apocalipsis 18, 19 e 20.

Versículo 18: “ E era hemna que vederes ei era grana ciutat qu'a señorío sus es reis dera tèrra. »

Eth versículo 18 mos aufrís era pròva mès convincente que “ era grana ciutat ” ei en realitat Roma. Comprenem-mos, er angel li parle personalaments a Juan. Ath delà, ath dider-li: “ E era hemna qu'as vist ei era grana ciutat qu'a realeza sus es reis dera tèrra ”, Juan compren qu'er angel parle de Roma, “era ciutat des sèt colinas”. Que, ena sua epòca, dominèc imperialmente es distintos reiaumes de tot eth sòn immens Empèri coloniau. En sòn aspècte imperiau, ja a “ realeza sus es reis dera tèrra ” e la mantierà jos eth sòn domeni papal.

En aguest capítol 17, coma podetz veir, Diu a concentrat es sues revelacions en tot permetre-mos identificar damb certitud ara “ prostituta ”, era sua enemiga dera “tragèdia des sègles” crestiani. Da atau ath nombre 17 un sens autentic deth sòn jutjament. Ei aguesta observacion era quau m'amièc a avalorar er aniversari deth 17^è centenari dera instauracion deth pecat que constituís era adopcion deth dia deth solei deth 7 de març de 321 (data oficiau mès 320 entà Diu) que viuem en enguan 2020. Que ja passèc. Podem veir que Diu efectivaments l'a mercada damb ua maladeta sense precedents ena istòria de l'ère crestiana (Covid-19) qu'a causat un escrancament economic globau mès desastroso qu'era Dusau Guèrra Mondiau. Es autes maladetes deth just jutjament divin vien de contunh, les descorbiram dia a dia.

Apocalipsis 18: era ramera arrecep eth sòn puniment

Dempús de revelar es detalhs que permeten identificar ara prostituta, eth capítol 18 mos endintrarà en contèxt fòrça particular dera fin dera “ batalha d'Armagedón ”. Es mots revèlen eth sòn contengut: “ era ora deth puniment de Babilonia era grana, mair des ramerars dera tèrra ”; eth temps dera sagnanta “ cuelhuda ”.

Versículo 1: “ Dempús d'açò vedí d'aute angel que descenie deth cèu, damb grana autoritat; e era tèrra siguec illuminada damb era sua glòria. »

Er angel que pòrte grana autoritat ei deth costat de Diu; de hèt, Diu madeish. Miguel, cap des angels, ei d'aute nòm que Jesucristo amièc en cèu abans deth sòn ministèri terrenau. Siguec jos aguest nòm, e pera autoritat que li arreconeisherèn es sants angels, qu'expulsèc deth cèu ath diable e es sòns demònis, dempús dera sua victòria ena crotz. Per tant, jos aguesti dus nòms torne ena tèrra, ena glòria deth Pair, entà retirar d'era as sòns preciosos escuelhudi; preciosos pr'amor que son fidèus e aguesta fidelitat provada a estat demostrada. Ei en aguest contèxt que ven a aunorar damb era sua fidelitat a qui sabiamente an aubedit en tot dar-li era “ glòria ” qu'eth exigie des de 1844 segontes Apocalipsis 14:7. Ath salvar eth dissabte, es sòns escuelhudi çò glorificaron coma eth Diu creador que sonque eth possedís legítimamente des dera creacion des vides celestiales e terrèstres.

Versículo 2: “ Eth clamèc a grana votz, en tot díder: A queigut, a queigut era grana Babilonia! S'a convertit en abitacion de demònis, guarida de tot esperit inmundo, guarida de tota ave inmundà e aborrecible ” .

" Era A queigut, a queigut, Babilonia era grana! ". Trobam la cite d'Apocalipsis 14:8 en aguest versículo 2, mès aguest còp pas ei parlada proféticamente, ei pr'amor qu'es pròves dera sua casuda son dades as umans sobreviventi d'aguest moment finau dera sua enganhsosa activitat seductora. Tanben què era màscara de santidad dera Babilonia papal romana. De hèt, ei “ abitacion de demònis, guarida de tot esperit impuro, guarida de tota ave impura e odiosa ” . Era mencion d'eth “ audèth ” mos arrebrebe que darrèr des accions terrenas s'amaguen es inspiracions celestiales des angels dolenti deth campament de Satanás, eth sòn cap e primèr rebèl dera creacion divina.

Versículo 3: “ pr'amor que totes es nacions an begut eth vin dera ira dera sua fornicación, e es reis dera tèrra an fornicado damb era, e es mercaderes dera tèrra s'an enriquít damb eth poder deth sòn luxuria. »

“... Pr'amor que totes es nacions an begut eth vin deth furor deth sòn fornicación,... ” Era agression religiosa apareishec per instigación deth poder papal catolic roman que, en tot afirmar èster ath servici de Jesucristo, mostrèc un mensprètz totau pes leçons de conducta qu'eth li ensenhèc. Ensenhèc as sòns discipols e apostòls ena tèrra. Jesús aumplisqui de dulzura, es papes plei de furia; Jesús, modèl d'umilitat, es papes, modèls de vantoriada e orgulh, Jesús en tot víuer ena praubesa materiau, es papes en tot víuer en luxe e riqueses. Jesús sauvèc vides, es papes injusti e innecesariament auciren a innombrables multituds de vides umanes. Donques, aguest cristianisme catolic papal roman pas auie cap semblança damb era fe dada coma modèl per Jesús. En Daniel, Diu profetizó “ era capitada des sues artimañas ”, mès per qué s'artenhec aguesta capitada? Era responsa ei simpla: pr'amor que Diu s'ac dèc. Donques auem d'arrebrembar qu'ei jos eth títol de puniment de “ era dusau trompeta ” d'Apocalipsis 8:8, que suscitèc aguest regim crusèl e dur entà punir era transgresión deth dissabte abandonat des deth 7 de març de 321. En ua comparason estúdi damb es plagues que flagelarien en Israèl pera sua infidelidad as mandamientos de Diu, en Levítico 26:19, Diu didec: “ Trincarè er orgulh dera vòsta fòrça, retornarà eth tòn cèu coma eth hèr , e era tua tèrra coma eth latón ”. En nau pacte, eth regim papal siguec lheuàt entà complir aguestes

madeishes maladetes. En sòn projècte, Diu ei ath madeish temps Victima, Jutge e Borrèu entà satisfèr es exigéncias dera sua lei d'amor e dera sua perfècta justícia. Des der an 321, era transgresión deth dissabte li a costat caro ara umanitat, qu'a pagat eth sòn prètz en guèrras e massacres innecessarias, e en devastadoras epidemias mortaus creades peth Diu creador. En aguest versículo, " fornicación " (o " libertinaje ") ei espiuau e descriu un comportament religiós indigne. Eth " vin " simbolize eth sòn ensenhament que destila, en nòm de Crist, " ira " e òdi diabólic entre totes es persones que s'an convertit, pera sua colpa, en victimas d'atacs o agresores.

Era colpa der ensenhament catolic pas a d'amagar era colpa de tota era umanitat, que quasi tota pas compartís es valors exaltades per Jesucristo. S'es reis dera tèrra beueren " eth vin de fornicación " (libertinaje) de " Babilonia ", ei pr'amor que coma " prostituta ", era sua unica preocupacion ère complacer as clients; Aguesta ei era nòrma, eth client a d'èster satisfèt, de çò de contrari pas tornarà. E eth catolicismo exaltèc ath mès naut nivèu era envejadura, enquiath crim, e er amor as riqueses e ara vida lujosa. Coma ensenhèc Jesús, coma vegada amassa. En quin cas que sigue, es òmes dolenti e capinauti s'aurien perdut damb era o sense era. Recordatorio: Era maldad entrèc dins era vida umana a trauès de Caín, er assassin deth sòn frair Abel des deth principi dera istòria terrenau. " Es comercants dera tèrra s'an enriquit damb eth poder deth sòn luxe ". Açò explique era capitada deth regim papal catolic roman. Es mercaderes dera tèrra sonque cren enes sòs, pas son fanáticos religiosi mès s'era religion les enriqueís, aguesta se convertís en ua sòcia acceptable, e quitament apreciable. Eth contèxt finau deth tèma m'amie a identificar principauments as comercants protestantes nòrd-americanis donques qu'era tèrra designe espiuauement era fe protestante. Des deth sègle XVI , America del Nòrd, d'origina essenciauments protestante, a acuelhut as catolics hispanos e des d'alavetz, era fe catolica a estat tan representada coma era fe protestante. Entad aguest país, a on sonque compden es "negòcis", es diferéncias religioses ja non impòrten. Bestials peth plaser d'enriquir-se qu'encoratgèc eth reformador de Ginebra, Juan Calvino, es comercants protestantes trobèren ena fe catolica es mejans entà enriquir-se qu'era nòrma protestante originau pas aufrie. Es temples protestantes son uets damb es parets despolhes, deth temps que es glèises catoliques son subrecargades de reliquias hètes de materiaus preciosos, aur, argent, evòri, toti es materiaus qu'aguest tèma enumera en versículo 12. Es riqueses deth culte catolic son, per tant, entath Senhor Diu, era explicacion deth debilitamiento dera fe protestante nòrd-americana. Eth Dolar, eth nau Mammón, a vengut a substituir a Diu enes còrs, e eth tèma des doctrines a perdut tot interès. Era oposicion existís mès sonque en forma politica.

Versículo 4: " E sentí d'auta votz deth cèu, que didie: Gessetz d'era, pòble mèn, entà que pas sigatz partípes des sòns pecats ne des sues plagues. »

Eth versículo 4 evoque eth moment dera separacion definitiva: " Gessetz d'al mitan d'era, pòble mèn "; ei era ora en qu'es escuelhudi seràn arrancadi ath cèu, entà trobar-se damb Jesús. Çò Qu'aguest versículo illustre ei eth temps dera " cuelhuda ", eth tèma d'Apocalipsis 14:14 ath 16. Se reprenen pr'amor que, coma especifique eth versículo, pas an d'"auer part" en les "flageles dera cuelhuda". " Qu'afectarà ena Roma papal e ara sua clero. Mès eth tèxte precise qu'entà èster entre es escuelhudi lheuadi ei de besonh auer pas " participat des sòns pecats ". E dat qu'eth pecat principau ei era pòsa dominicau, era " mèrca dera bèstia "

aunorada per catolics e protestantes ena pròva finau dera fe, es credentes d'aguesti dus principaus gropes religiosi pas pòden participar en arrebatamiento des escuelhudi. Eth besonh de "Gésser de Babilonia" ei constant, maugrat açò en aguest versículo er Esperit apunte ath moment en que se presente era darrèra oportunitat d'aubedir aguest mandat de Diu pr'amor qu'era proclamacion dera lei dominicau mèrca era fin deth temps de gràcia. Aguesta proclamacion promò era consciéncia entre toti es subreviventi dera " sièisau trompeta " (Tresau Guèrra Mondiau), que les permet escuelher jos er atent guardar deth Diu creador.

Versículo 5: " Pr'amor qu'es sòns pecats s'an acumulat enquiath cèu, e Diu s'a acordat des sòns iniquidades. »

Enes sòns mots, er Esperit suggerís era imatge dera "tor de Babel", cuyo nòm a es sues arraïtzes en de "Babilonia". Des de 321 e 538, Roma, " era grana ciutat " a on era " prostituta " a eth sòn " tròn ", era sua "santa" sedença papal des de 538, a multiplicat es sòns pecats contra Diu. Des deth cèu amièc eth compde e enregistrèc es sòns pecats acumuladi pendent 1709 ans (des de 321). Damb eth sòn gloriós retorn, Jesús desenmascaró ath regim papal e entà Roma e era sua faussa santidad, ei ora de pagar pes sòns crims.

Versículo 6: " Paga-li coma era a pagat, e retorna-li eth doble segontes es sues òbres. Ena taza a on servic, aboque eth doble. »

En tot seguir era progression des tèmes d'Apocalipsis 14, dempús dera cuelhuda ven era vendimia . E ei as mès dolenti des catolics e protestantes victimas des mentides deth catolicismo a qui Diu dirigís es sòns mots: " Pagatz-li coma era paguèc, e retorna-li eth doble segontes es sues òbres ". Arrebrembam dera istòria qu'es sues òbres sigueren es hogueras e tormentos des sòns tribunaus inquisitoriaus. Donques, aguest tipe de destinacion ei eth quau es professors religiosi catolics sofriràn eth doble, s'ei possible. Eth madeish messatge se repetís ena forma: " Ena copa a on era a servit, aboque eth doble ". Era imatge deth cáliz siguec utilizada per Jesús entà designar la torture qu'anaue a sofrir eth sòn còs, enquiara agonia fin en ua crotz, ja erigida per Roma, ath pè dera montanha Gòlgota. Per aguest miei, Jesús arrebrembe qu'era fe catolica mostrèc un odios mensprètz pes patiments qu'eth acceptèc suportar, per çò que li tòque ada eth experimentar-les. Un vielh arrepervèri crubarà ací tot era sua valor: jamès hèsques as auti çò que pas t'agradarie que te hessen a tu. En aguesta accion, Diu complís era lei deth taliòn: uelh per uelh, dent per dent; ua lei perfèctaments justa que se nereservau er emplec individuau. Mès a nivèu collectiu, s'autorizèc era sua aplicacion as èssers umans, qui maugrat açò la condemnèren, en tot pensar que podien èster mès justis e bonis que Diu. Era consequéncia ei desastrosa, eth mau e eth sòn esperit rebèl an agravat e dominat enes pòbles occidentaus d'origina crestiana.

En Apocalipsis 17:5, " Babilonia era grana ", " era ramera ", " sostiege ua copa d'aur aumplís des sòns abominacions ". Aguesta aclaración se hè referéncia ara sua activitat religiosa e ath sòn particular emplec deth cáliz eucarístic. Era sua falta de respècte ad aguest rito sagrat ensenhat e santificad per Jesucristo li valec un puniment egalaments especiau. Eth Diu d'amor da pas ath Diu de justícia e eth pensament deth sòn jutjament se revèle claraments as òmes.

Versículo 7: “ Per quanto era s'a glorificado e s'a immergit en luxes, atau datz-li tormento e dòl. Pr'amor que ditz en sòn còr: Sò seiguda coma reina, pas sò veuda e pas veirà dòl! »

En versículo 7, er Esperit destaque era oposicion entre era vida e era mòrt. Era vida pas afectada pera desgràcia dera mòrt ei alègra, despreocupada, frívola, en cèrca de nauï plasers. Era “Babilonia” romana papal cercaue era riquesa que crompe ua vida de luxe. E entà obtié'c des poderosi e des reis usèc e use encara eth nòm de Jesucristo entà véner eth perdon des pecats coma “indulgéncias”. Aguest ei un detalh que pese fòrça ena balança deth jutjament de Diu, qu'era ara a de per eth expiar psicologica e físicaments. Eth retrèigue d'aguesta riquesa e luxe residís en hèt que Jesús e es sòns apostòls viueren pobrement, en tot contentar-se damb chò de de besonh. Donques, “ tormento ” e “ düèl ” remplacen a “ era riquesa e eth luxe ” deth clero catolic papal roman.

Pendent era sua activitat enganhsosa, Babilonia didec en sòn còr: “ Sò seiguda coma ua reina ”; chò que confirme “ eth sòn reinatge sus es reis dera tèrra ” d'Apocalipsis 17:18. E segontes Apocalipsis 2:7 e 20, eth sòn “ tròn ” ei dins eth Vaticano (vaticinar = profetizar), dins Roma. “ Pas sò veuda ”; eth sòn marit, Crist, de qui era ditz èster esposa, ei viu. “ E pas veirà dòl ”. Pas i a salvacion dehòra dera Glèisa, didec a toti es sòns oponentes. Ac repetit tant qu'acabèc en tot credé'c. E ei vertadièraments convençuda qu'eth sòn reinatge durarà entà tostemp. Des de qu'era residic aqui, pas se li a pas en Roma eth nòm de "ciutat etèrna"? Ath delà, ath compdar damb eth supòrt des potències occidentaus dera planeta, auie bones arrasons entà creder-se humanamente intocabla e invulnerable. Tanpòc temec eth poder de Diu donques qu'afirmaue servir-li e representar-li ena tèrra.

Versículo 8: “ Per açò, en un dia vieràn es sues plagues: mòrt, plor e hame, e serà consumida en huec. Pr'amor que poderós ei eth Senhor Diu que la jutgèc. »

Aguest vèrs pon fin a totes es sues illusions: “ per açò, en un dia ”; aqueth a on Jesús torne en glòria, “ arribaràn es sues plagues ” o, arribarà eth puniment per part de Diu; “ Mòrt, dòl e hame ”, de hèt, es causes se realizen en orde inverso. Pas morim de hame en un solet dia, per chò que, en prumèr lòc, era “ hame ” espirituau ei era pèrta deth pan de vida qu'ei era basa dera fe religiosa crestiana. Dempús s'use “ dòl ” entà mercar era mòrt de persones pròplèus a nosati, damb qui compartim sentiments familhaus. E fin finala, era “ mòrt ” tuste ath pecador colpable, donques que “ la pague deth pecat ei mòrt ”, segontes Rom.6:23. “ E serà consumida peth huec ”, segontes es anóncies proféticos repetidi en Daniel e er Apocalipsis. Era madeisha hec cremar enes sues piras tantes creatures, injustaments, qu'ei en perfècta justícia divina qu'era madeisha perezca en huec. “ Pr'amor que poderós ei eth Senhor que la jutgèc ”; Pendent era sua activitat seductora, era fe catolica adoraba a Marí, era mair de Jesús qu'apareishec sonque ena forma deth petit mainatge qu'auie en braci. Aguest aspècte atrège as ments umanes propensas ath sentimentalismo. Ua hemna, mejor encara, ua mair, qué tranquilizadora se tornèc era religion! Mès ei era ora dera vertat, e Crist que la jutgèc acabe d'aparéisher ena glòria de Diu Todopoderoso; e aguest poder divin de Jesucristo, que chò desenmascara, ac destruí, en tot liurà'c ara ira vengativa des sues victimes enganhsades.

Versículo 9: “ E toti es reis dera tèrra, que damb era fornicaron e se deleitaron, ploraràn e se lamentaràn a causa d'era, quan veirà eth hum deth sòn incendi. »

Aguest versículo revèle eth comportament de "es reis dera tèrra que se liurèren ara fornicación e era lujuria ". S'includissen reis, presidents, dictators, toti es caps de nacions qu'an promoigut era capitada e era activitat dera fe catolica e que, ena darrèra pròva, aprovèren era decision d'aucir as observaires deth dissabte. Eri " ploraràn e se lamentaràn a causa d'era, quan veirà eth hum deth sòn incendi ". Evidentaments, es reis dera tèrra ven qu'era situacion se les escape. Ja non guiden ad arrés e sonque noten eth huec de Roma alugat pes victimes enganhades, estruments ejecutores dera venjança divina. Es sues lèrmes e planhs se justifiquen peth hèt qu'es valors deth mon que les amièren ath maximal poder se son derrumbando de repente.

Versículo 10: " Apartats, temerosos deth sòn tormento, dideràn: Ay! Degrèu! Era grana ciutat, Babilonia, era ciutat poderosa! En ua soleta ora a arribat eth tòt jutjament! »

Era "ciutat etèrna" morís, creme e es reis dera tèrra s'aluenhen de Roma. Ara temen auer de compartir era sua destinacion. Çò Que succedís constituís, entà eri , ua enòrma desgràcia : " Desgraciada! Degrèu! Era grana ciutat, Babilonia ", se repetís dus còps er ay , " a queigut, a queigut, Babilonia era grana ". " Era ciutat poderosa!" » ; Tan poderosa que governèc eth mon mejançant era sua influéncia sus es caps des nacions crestianes; Justaments per aguest ligam condemnat per Diu, eth rei Luis XVI e era sua esposa austriana María Antonieta pugèren ath patíbulo dera guillotina, atau coma es sòns partidaris, victimes dera " grana tribulacion ", coma ac i auie anonciat er Esperit. , En Apocalipsis 2:22-23. " En ua ora a arribat eth tòt jutjament!" » ; Eth retorn de Jesús mèrque eth temps dera fin deth mon. Era darrèra pròva merquèc ua " ora " simbolica profetizada en Apocalipsis 3:10, mès bastará que Jesucristo apareishetz entà que tota era situacion actuau sigue revertida, e aguest còp, serà " ua ora " en sens literal. Sufisent entà obtier aguest estonant cambiament.

Versículo 11: " E es mercaderes dera tèrra ploren e se lamenten a causa d'era, pr'amor que ja arrés crompe es sues cargamentos " ,

Er Esperit aguest còp apunte a " es mercaderes dera tèrra ", particularaments ar esperit mercantil nòrd-american adoptat pes subreviventi en tota era tèrra, coma se mencionèc en estudi deth capítol 17 anterior. Eri tanben " ploren e se lamenten per era, pr'amor que ja arrés crompe eth sòn cargamento ; ...". Aguest versículo soslinhe era colpa der afècti des protestantes pera fe catolica qu'ei per eth de dòl , testimoniando atau eth sòn apego personau ada era per interès economic. Dempús, qu'en absolut çò de contrari, era òbra de reforma siguec lheuada per Diu entà denonciar era colpa catolica papal romana e restaurar es vertats comprenudes; çò que heren ena sua epòca veritabla reformadores coma Pierre Valdo, John Wicleff e Martín Lutero. Es comerçants tanben ven damb tristesa desmoronarse deuant es sòns uelhs es valors qu'estimen, donques que viuen sonque peth plaser d'enriquir-se a trauès des sues activitats comerciaus; hèr negòcis resumís es alegrors dera sua existéncia.

Versículo 12: " carga d'aur, d'argent, de pèires preciosas, de pèrles, de lino defunti, de púrpura, de seda, d'escarlata, de tota classa de husta doça, de tota classa d'objèctes, d'objèctes d'evòri, de tota classa d'objèctes. Hèt de hustes fòrça preciosas, latón, hèr e marbre

Abans d'enumerar es desparièrs materiaus que son era basa dera religion idólatra catolica romana, arrebrembe ací aguest punt particular dera veritabla fe ensenhada per Jesucristo. I auie declarat ara hemna samaritana: " Hemna", li didec Jesús, "crei-me, era ora ven quan ne en aguesta montanha ne en Jerusalem adoraréis ath Pair. Adoras çò Que pas coneishes; adoramos çò que sabem, pr'amor qu'era salvacion ven des josivi . Mès arribe era ora, e a ja arribat, en qu'es veritables adoradores adorarán ath Pair en esperit e en vertat; pr'amor qu'aguesti son es adoradores qu'eth Pair requerís. Diu ei Esperit, e es quaus çò adoran an d'adorarlo en esperit e en vertat . (Juan 4:21-23)." Alavetz, era veritabla fe pas a de besonh cap materiau o materiau, pr'amor que se base unicaments en un estat d'ànim. E en conseqüència, aguesta fe veritabla a pòc interès entath mon codicioso e lairon, pr'amor que pas enriquis ad arrés excepto, espiritualmente, as escuelhudi. Es escuelhudi adoran a Diu en esperit, per tant enes sòns pensaments, mès tanben, en vertat , çò que signifie qu'es sòns pensaments an de bastir-se sus era nòrma indicada per Diu. Quinsevolhe causa dehòra d'aguest estandard ei ua forma de paganismo idólatra a on eth Diu veritable ei servit coma un ídolo. Pendent es sues conquestes, era Roma republicana adoptèc es religions des païsi derrotadi. E grana part des sues dogmas religiosi èren d'origina grèga, era prumèra grana civilizacion dera antiquitat. Ena nòsta epòca, en forma papal, trobam tot aguest eretatge junhuda as nauí "sants" "crestians", en tot començar pes 12 apostòls deth Senhor. Mès, en tot auer arribat quitament a suprimir eth dusau mandamiento de Diu que condemne aguesta practica idólatra, era fe catolica perpetúa era adoración d'imatges talhades, pintades o qu'apareishen en visions demoníacas. Per tant, ei enes ritos des sòns cultes a on trobam aguesti ídolos talhadi que requerissen materiaus entà préner forma; materiaus que Diu madeish nepresente era lista: "...; ... carga d'aur, argent, pèires preciosas, pèrles, lino defunti, púrpura, seda, escarlata, tota classa de husta doça, tota classa d'evòri, tota classa d'objèctes de husta fòrça preciosa, bronze, hèr e marbre,... ". " Er aur, er argent, es pèires preciosas e es objèctes costosos " " renden aumenatge ath diu des fortalezes " deth rei papal de Dan.11:38. Dempús, " púrpura e escarlata " vestissen ara ramera Babilonia era Grana en Apocalipsis 17:4; " aur, pèires preciosas e pèrles " son es sues adornos ; " lino defunti " designe era sua pretension de santidad, segontes Apocalipsis 19, 8: " Pr'amor qu'eth lino defunti son es òbres justes des sants ". Es auti materiaus citadi son aqueri que hec damb eth es sòns ídolos talhadi. Aguesti materiaus de luxe exprimissen eth naut nivèu de devocion der adorador catolic idólatra.

Versículo 13: " cinamoma, especias, perhums, mirra, encens, vin, òli, flor de haria, forment, bòus, oelhes, shivaus, carros, còssi e anmes des òmes. »

Es " perhums, de mirra, encens, venguec e òli ", es citadi suggerissen es sòns ritos religiosi. Es autes causes son nutrientes e bens que hèn allusion ath reinatge de Salomón, hilh de David, constructor deth prumèr temple edificado entà Diu, segontes 1 Reyes 4:20 ath 28. D'aguesta manèra, er Esperit denóncie eth sòn assag ilegítimo de reproduís eth bastiment d'eth " temple de Diu " que " blasfema ", en Apocalipsis 13:6, e que " derriba ", en Dan.8:11. Era precision finau deth vèrs, referent a " es còssi e es anmes des òmes ", denóncie era sua collaboracion damb es monarques que compartís damb eth, ilegalmente, eth poder temporau. En nòm de Crist, justificuèc religiosamente accions abominables, coma era esclavitud, la torture e er assassinat des creatures de Diu; quauquarren que Diu se resèrve entà s'en contorn religiós; açò enquiath punt que resumís es sues accions en aguesti tèrmes: " era sang de toti es quaus sigueren mòrti ena tèrra siguec trobada en era ", en versículo 18 d'aguest capítol 18. En

tot citar " es anmes des òmes », Diu atribuís ada eth era pèrta de " anmes " liurades ath diable pera sua activitat e es sues fausses pretensions religioses.

Recordatorio : Ena Bíblia e en pensament divin, eth mot " anma " designe a ua persona en toti es sòns aspèctes, eth sòn còs físic e eth sòn pensament mentau o psiquic, eth sòn intelecto e es sòns sentiments. Era teoria que presente era "anma " coma un element de vida, que se despren deth còs en moment dera mòrt e suberviu, ei d'origina puraments pagano grèc. En ancian pacte, Diu identifique " era anma damb era sang" des sues creatures umanes o animaus: Lev.17:14: " Pr'amor qu'era anma de tota carn ei era sua sang qu'ei dins era. Per açò didí as hilhs d'Israèl: Pas minjaratz sang de cap carn; pr'amor qu'era anma de tota carn ei era sua sang : eth quau la minge, serà talhat. ". Pren atau eth punt de vista opausada as futures teories grègues e prepare ua desfilada bíblico contra es pensaments filosóficos que neisheràn entre es pòbles paganos. Era vida umana e animau depen deth foncionament dera sang. Vessada o bruta per asfíxia, era sang ja non suministra oxigèn as elements deth còs físic, includit eth cervèth, supòrt deth pensament. E s'aguest pas s'oxigena, eth principi deth pensament se deten e bric demore viu dempús d'aguesta estapa finau; se non er arrebrembe dera composicion dera " anma " mòrta en pensament etèrn de Diu damb vistes ara sua futura "resurrección", quan la "ressuscitarà" o, quan la "ressuscitarà", segontes eth cas, entara vida etèrna o entara destrucció definitiva dera " mòrt dusau ".

Versículo 14: " Es fruts qu'era tua anma desiraue s'an aluenhat de tu; e totes es causes delicades e polides se pèrden entà tu, e jamès les tornaràs a trobar. »

En confirmacion de çò d'explicat en versículo anterior, er Esperit impute es " desirs " dera Roma papal ara sua " anma ", era sua personalitat seductora e enganhsosa. Eretiera des filosofies grègues, era fe catolica siguec era prumèra en sométer er ahèr dera atribució dera anma as animaus e as òmes descorbidi en naues tèrres. De hèt era qüestion a era sua responsa; se base ena elecció deth vèrb auxiliar corrècte: er òme pas a anma, pr'amor qu'ei anma.

Er Esperit resumís es conseqüències dera veritabla mòrt qu'eth establic e revelèc en Ecc.9:5-6-10. Aguesti detalhs pas seràn renauidi enes escrits dera naua aliança. Donques, vedem era importància d'estudiar tota era Bíblia. Destruïda, " Babilonia " aurà " perdut " entà tostemp " es fruts qu'era sua anma desiraue " e " totes es causes delicades e magnifiques " qu'era apreciaue e cercaue. Mès er Esperit tanben especificque: " entà vosati "; pr'amor qu'es escuelhudi, a diferéncia d'era, poderàn esténer, eternamente, er aprècii des maravilhas que Diu compartirà damb eri.

Versículo 15: " Es mercaderes d'aguestes causes, que s'enriquissen damb era, se mantieràn aluenhadi per temor ara sua tormento; Ploraràn e se lamentaràn ".

Enes versículos 15 ath 19, er Esperit apunte a " es mercaderes que s'enriquieren damb eth ". Es repeticions revèlen ua enfasi ena expression " en ua soleta ora ", repetida tres còps en aguest capítol, atau coma eth crit " Ay! Degrèu! ". Eth nombre 3 simbolize era perfecció. Diu insistís, per tant, en afirmar eth caractèr irrevocable dera anóncia profético; aguest puniment se complirà en tota era sua divina perfecció. Eth crit: " Ay! Degrèu! ", Lançat pes mercaderes, se hè resson deth crit d'advertencia lançat pes sòns escuelhudi en Apocalipsis 14, 8: " A

queigut! Se queigues! Babilonia Era Grana ". Aguesti comercçants obsèrven era sua destruccion des de luenh, " en tot témer era sua tormento ". E an arrason en témer aguest frut dera justa ira deth Diu viu, pr'amor qu'a eth lamentar era sua destruccion, se placen en sòn camp e seràn ath sòn còp destruit pera ira umana assassina des victimes inconsolables dera enganha religiosa. Aguest versículo mos hè conscienti dera enòrma responsabilitat des interèssi comerciaus pera capitada dera Glèisa Catolica Romana. Es " comercçants " apiegèren ara prostituta e es sues pejors decisions crusedes e despóticas, simplaments per appetito d'enriquiment financèr e materiau. Heren era vista gròssa deuant toti es sòns abominables abusi e meriten compartir era sua destinacion finau. Un exemple istoric se hè referéncia as parisinos que se poneren deth costat dera fe catolica contra era fe reformada des deth començament dera Reforma, en temps deth rei Francisco I e dempús d'eth.

Versículo 16: " E diderà: Ay! Degrèu! Era grana ciutat, qu'ère vestida de lino defunti, púrpura e escarlata, e adornada damb aur, pèires preciosas e pèrles! En ua soleta ora se destruíc tanta riquesa! »

Aguest versículo confirme er objectiu; " Babilonia era grana, vestida de lino defunti, púrpura e escarlata "; es colors des sailes des reis, donques qu'ei per açò qu'es trufaires soldats romans corbiren es espatles de Jesús damb un saile de " púrpura ". Pas podien imaginar eth significat que Diu li dèc ara sua accion: coma victima expiatoria, Jesús se hec portador des pecats des sòns escuelhudi designadi damb aguestes colors, eth carmesí o era púrpura . Segontes Isaías 1:18. " Ua soleta ora " serà sufisenta entà destruír Roma, eth sòn Papa e eth sòn clero, dempús deth retorn glorioso de Jesucristo, que ven entà empedir era mòrt des sòns escuelhudi. En aguesta pròva finau, era sua fidelitat mercarà era diferéncia, per çò que podem compréner per qué Diu insistís particularaments en enfortir era sua fe e era confidança absoluta qu'an d'acostumar-se a depausar en eth. Pendent longtemps, er òme sonque podec èster convençut que tau destruccion " en ua soleta ora " ère un miracle e, per tant, ua intervencion dirècta de Diu, coma arribèc damb Sodoma e Gomorra. Ena nòsta epòca, qu'er òme a dominat en eth eth huec nuclear, açò ei mens estonant.

Versículo 17: " E toti es pilòts, toti es quaus navèguen ad aguest lòc, es marinièrs e toti es quaus trabalhen ena mar, se parèren a çò luenh " .

Aguest versículo se dirigís particularaments que " liespeten ada eth era mar, es pilòts, es marinièrs que navèguen cap ad aguest lòc, toti mantengudi luenh ". Sigues en tot profitar eth desir des reis d'enriquir-se coma s'enriquic era pròpria Glèisa papal. Apiegèc e justificuèc era conquista de tèrres desconeshudes pes òmes enquiath moment dera sua descubèrta, quan es sòns servidors catolics amièren a tèrme òrres massacres de poblacions en nòm de Jesucristo. Èst sigues principalements eth cas d'America deth Sud e es sagnantes expedicions dirigides peth generau Cortés. Er aur extrèt d'aguesti territòris tornèc en Euròpa entà enriquir as reis catolics e ath papado complice. Ath delà, era enfasi en aspècte marin mos arrebrembe qu'ei coma regim dera " bèstia que sorgís dera mar " qu'eth sòn ligam damb " es marinièrs " s'enfortic entath sòn enriquiment comun.

Versículo 18: " E cridèren ath veir eth hum deth sòn incendi: Quina ciutat ère coma era grana ciutat? »

“ Quina ciutat ère coma era grana ciutat? » Criden es marinièrs ath veir “ eth hum deth sòn incendi ”. Era responsa ei rapida e simpla: cap. Pr'amor que cap ciutat a concentrat tant poder, civiu coma ua ciutat imperiau, dempús religiosa des der an 538. Eth catolicismo a estat exportat en totes es tèrres dera planeta excepto en Rússia, a on era fe ortodoxa orientau ac refusèc. Dempús d'acuelhé'c, China tanben ac combatec e ac perseguic. Mès aué encara domine tot Cogant e es sòns excrecencias d'America, Africa e Australia. Ei eth prumèr lòc toristic religiós deth mon qu'atrè a visitants de tot eth mon. Quauqui uns vien a veir “tarcums ancians”, uns auti van aqui entà veir eth lòc a on residissen eth Papa e es sòns cardenals.

Versículo 19: “ E tirèren povàs sus es sues caps, e plorèren, e se lamentèren, e clamèren, e dideren: Ay! Degrèu! Era grana ciutat, a on toti es quaus auien vaishèths ena mar s'enriquien damb era sua opulencia, siguec destruïda en ua soleta ora! »

Aguesta ei era tresau repeticion a on s'amassen totes es expressions anteriores, atau coma era aclaración “ en ua soleta ora se destruc ”. “ Era grana ciutat a on toti es quaus an vaishèths ena mar s'an enriquit damb era sua opulencia ”. Era acusacion resulte fòrça clara: ei justaments mercés ara opulencia deth regim papal qu'es armadores maritims s'enriquien ath portar es riqueses deth mon en Roma. Roma s'enriquís ath compartir es propietats des sues oponentes assassinadi peth sòn perpetuo aliat, eth poder monárquico civiu, eth sòn braç armat. Coma exemple istoric, auem era mòrt des “Templèrs”, cuya propietat se dividic entre era corona de Philippe Li Bel e eth clero catolic roman. Posterioraments èst serie eth cas des “protestantes”.

Versículo 20: “ Cèu, regocíjate per era! E tanben vosati, sants, apostòls e profètes, alegratz-vos! Pr'amor que Diu vos a hèt justícia ath jutjar-la. »

Er Esperit convide as abitants deth cèu e as veritables sants, es apostòls e profètes dera tèrra, a regocijarse ena destruccion dera Babilonia romana. Era alegror serà, donques, proporcionau as dolors e patiments qu'era hec o volec hèr sofrir as siervos deth Diu dera vertat, respecto des darrèri escuelhudi fidèus ath dissabte santificado.

Versículo 21: “ Alavetz un angel fòrt prenec ua pèira coma ua grana pèira de mòla e la lancèc ena mar, en tot díder: Atau serà derribada damb violéncia Babilonia, era grana ciutat, e jamès mès serà trobada. »

Era comparason de Roma damb ua “ pèira ” suggerís tres idèes. En prumèr lòc, eth papado concor damb Jesucristo, qui ei simbolizat per ua “ pèira ” en Dan.2:34: “ guardaues, quan se soltó ua pèira sense ajuda de man quauqu'ua, e tustèc es pès de hèr e de hanga coduda dera imatge, e les trinquèc en tròci. » Uns auti versículos dera Bíblia tanben li atribuïssen aquest simbèu de “ pèira ” en Zac.4:7; “ cuic principau ” en Sau.118:22; Mateo 21:42; e Hèts 4:11: “ Jesús ei era pèira refusada per vosati es quaus construís , e que s'a convertit ena principau deth cuic ”. Era dusau idèa ei era allusion ara pretension papal de succedir ar apostòl “ Pedro ”; era causa principau dera “ capitada des sues enterpreses e dera capitada des sues artimañas ”, causes denunciades per Diu en Dan.8:25. Açò ei tant mès cèrt cuanto qu'er apostòl Pedro jamès siguec eth cap dera Glèisa crestiana pr'amor qu'aguest títol correspon ath madeish Jesucristo. Era “ ardid ” papal ei, per tant, tanben ua “ mentida ”. Eth tresau suggeriment se hè referéncia ath nòm deth bastión religiós papal, era sua prestigiosa basilica cridada “Sant Pedro

de Roma”, cuya carísima bastiment dèc lòc ara venta de “indulgéncias” qu'era desenmascararon as uelhs deth monge reformador Martín Lutero. Aquesta explicacion seguís estrechamente restacada damb era dusau idèa. Eth lòc deth Vaticano servic coma cementèri, mès eth supausat cavòt de Pedro er Apostòl deth Senhor ère en realitat era de “Simón Pedro eth Mago”, un adorador e sacerdot deth diu serpiente cridat Esculapio.

En tot tornar as nòsti dies, er Esperit profetiza contra era “ Babilonia ” romana. Compare era sua futura destruccion damb era imatge d'ua “ grana pèira de mòla ” de “ pèira ” qu'un “ angel lance ara mar ”. Damb aguesta illustracion, presente contra Roma ua acusacion identificada en Mateo 18:6: “ Mès se quauqu'un escandaliza a òm d'aguesti petiti que cren en mí, mès li valerie que li pengèssen ath còth ua pèira de mòla . E lançà'c ath hons dera mar . E en sòn cas, pas escandalizó sonque a òm d'aguesti petiti que cren en eth, mès a multituds. Ua causa ei cèrta: un còp “ destruït, jamès mès serà trobada ”. Era jamès tornarà a lastimar ad arrés.

Versículo 22: “ E ja non se senterà entre vosati son d'arpistas, ne de musicians, ne de flautistas, ne de trompetas, ne se trobarà entre vosati mestierau de quin mestier que sigue, 'ja non se senterà mès eth son dera pèira de mòla en vòste larèr, '

Er Esperit evoque alavetz es sons musicaus qu'exprimien era despreocupación e era alegror des abitants de Roma. Un còp destruït, ja non les escotaram aqui. En sens espirituau hè allusion as messatgèrs de Diu cuyas mots s'escotauen damb eth madeish efècte qu'es sons musicaus des " flautistas o trompetistas "; ua imatge dada ena parábola de Mateo 11:17. Tanben mencione es “ sorrolhs ” que hègen es mestieraus subrecargadi d'ordes de trabalh, donques d'ua ciutat anciana sonque gessien “ sorrolhs ” d'activitats professionaus, entre eri “ eth sorrolh dera pèira de mòla ” que viraue pare moler eth grani des granatges, o entà esmolar estruments cortantes coma hoz e guadaña, guinhauets e espases; açò, ja ena anciana Babilonia caldea, segontes Jer.25:10.

Versículo 23: “ Eth lum dera lutz pas alumbrará mès entre tu, ne era votz der espós e dera esposa se senterà mès entre tu, pr'amor qu'es tues mercaderes èren es grani dera tèrra, pr'amor que totes es nacions èren sedusides pes tòns encantos ,

“ Eth lum dera lutz ja non brillharà ena tua casa. » En lenguatge espirituau, er Esperit avertís en Roma qu'eth lum dera Bíblia ja non vierà entà aufrir-li era oportunitat d'èster illuminada entà conéisher era vertat segontes Diu. Es imatges de Jer.25:10 se repetissen mès “ es cánticos deth nòvi e dera nòvia ” se convertissen ací en “ era votz deth nòvi e dera nòvia que ja non se senterà mès ena tua casa ”. Espiritualmente, Son es votzes des cridadi hèts per Crist e era sua Assemblada Escuelhuda as anmes perdudes entà que se convertitz e sauven. Aquesta possibilitat desapareisherà entà totemp, dempús dera sua destruccion. “ Pr'amor qu'es vòsti mercaderes èren es grani dera tèrra ”. Siguec a traùs deth sòn seduccion des grani pòbles dera tèrra que Roma podec esténer era sua religion catolica en fòrça pòbles dera tèrra. Les utilizèc coma representants deth sòn negòci religiós. E eth resultat ei que “ totes es nacions an estat enganades pes tues encantamientos ”. Ací, Diu se hè referéncia as misses catoliques coma " encantamientos " que caracterizen es cultes paganos de magos e bruishes dolentes. Ei cèrt qu'a er utilizar formules formalistas repetitivas, vanas repeticions, era religion catolica dèishe pòc espaci entà que eth Diu creador s'exprimisque. Ne sage hè'c, pr'amor que li atribuí

un " diu estranh " en Dan.11:39 e jamès l'arreconeishec coma òm sirvienta; eth "vicario deth Hilh de Diu", títol deth Papa, pas ei, per tant, eth sòn vicario. Eth següent versículo darà era arrason.

Versículo 24: " e pr'amor qu'en era se trobèc era sang des profètes e des sants e de toti es quaus sigueren mòrti ena tèrra. »

"... E pr'amor qu'en era se trobèc era sang des profètes, des sants ": Dura, inflexible, insensible e crusèla ath long dera sua istòria, Roma s'a daurit camin a trauès dera sang des sues victimes. Açò siguec cèrt entara Roma pagana mès tanben entara Roma papal, que hec qu'es reis aucissen as sòns oponentes, es siervos illuminadi per Diu que s'ausèren a denonciar era sua natura diabólica. Quauqui uns sigueren protegidi per Diu coma Valdo, Wyclif e Lutero, uns auti pas e feniren es sues vides coma martires dera fe, en estacas, blòcs, picotas o horcas. Era perspectiva profética de veir cesar definitivaments era sua accion pas pòt mès qu'alegrar as abitants deth cèu e as veritables sants dera tèrra. "... E de toti es quaus an estat mòrti ena tèrra ": Qui hè aguest jutjament sap de çò que parle, pr'amor qu'a seguir es accions de Roma des dera sua fondacion en 747 a.C. Era situacion mondiau des darrèri dies ei eth darrèr frut que darà eth Cogant conquistador e dominador des auti pòbles dera tèrra. Era Roma monárquica e dempús republicana devoró enes pòbles dera tèrra que subyugó. Eth modèl d'aguesta societat contunhe d'èster eth de 2000 ans de cristianisme veritable e faus. Dempús, era Roma pagana, era Roma papal, destruïc era imatge dera patz de Crist e lheuèc ara umanitat eth modèl qu'auesse portat felicitat enes pòbles. Ath justificar era tuada des veritables anhèths discipols de Jesucristo, a daurit eth camin as afrontaments religiosi qu'amien ara umanitat a ua atterradora tresau guèrra mondiau genocida. Pas en vano es grops armadi islamiqui hèn publica era nòrma der esgargameri. Aguest òdi ar Islam ei ua responsa tardía as guèrras de Crosades lançadas per Urban II des de Clarmont eth 27 de noveme de 1095.

Apocalipsis 19: Era batalha Armagedón de Jesucristo

Versículo 1: “ Dempús d'açò sentí coma ua grana votz d'ua grana multitud en cèu, que didie: Aleluya! Era salvacion, era glòria e eth poder apartien ath nòste Diu ” .

En tot contunhar damb eth capítol 18 anterior, es escuelhudi redimidos e sauvadi se tròben en cèu, portadores d'eth “ nau nòm ” que designe era sua naua natura celestial. Reinan Era alegror e era alegror e es fidèus angels celestiales exalten ath Diu salvador. Aguesta “ multitud ” nombrosa “ difiere dera ” multitud qu'arrés podie compdar “ citada en Apocalipsis 7:9. Represente ua reünion des sants angels celestiales de Diu qu'exalten era sua “ glòria ” pr'amor qu'en versículo 4, es escuelhudi terrenaus simbolizadi pes “ 24 ancianos ” arresponeràn e confirmaràn era sua adesion as observacions hètes, en tot díder: “ Amén! » Çò Que signifie: De vertat!

Er orde des tèrmes “ salvacion, glòria, poder ” a era sua logica. Era “ salvacion ” siguec dada as escuelhudi terrenaus e as sants angels que dèren “ glòria ” ath Diu creador qui, entà sauvarles, invocó eth sòn “ poder ” divin entà destruièr as enemics comuns.

Versículo 2: “ pr'amor qu'es sòns jutjaments son veritables e justis; pr'amor qu'a jutjat ara grana ramera que corrompió era tèrra damb era sua fornicación, e a vengado era sang des sues siervos en tot exigir-la dera sua pròpria man. »

Es foncionaris elegidi qu'auien en comun era set de vertat e de veritabla justícia ara son pleaments satisfèts e realizadi. Ena sua cèga baujum, era umanitat separada de Diu pensèc que poderie amiar era felicitat enes darrèri pòbles suavizando er estandard dera sua justícia; sonque eth mau se profitèc d'aguesta eleccion e, coma gangrena, aucupèc tot eth còs dera umanitat. Eth Diu bon e misericordiosu mòstra en sòn jutjament sus “ Babilonia era grana ” qu'eth quau da era mòrt a de sofrir era mòrt. Aguest pas ei un acte de malícia, mès ua accion de justícia. Atau, quan ja non sap punir as colpables, era justícia se convertís en injustícia.

Versículo 3: “ E dideren per dusau còp: Aleluya! ...E eth sòn hum s'elève pes sègles des sègles. »

Era imatge ei enganhsosa, pr'amor que " eth hum " der incendi que destrüic Roma desapareisherà dempús dera sua destruccion. Es " eones des sègles " designen eth principi dera eternidad que sonque tanh as vencedors des pròves universaus, celestes e terrèstres. En aguesta expression, eth mot " hum " suggerís destruccion e era expression " sègles de sègles " li da un efècte etèrn, ei díder, destruccion definitiva; era jamès mès se lhearà. De hèt, en peyor des casi, " hum " pòt elevar-se enes ments des viui coma arrebrembe d'ua gloriosa accion divina realizada per Diu contra Roma, er enemic sagnant.

Versículo 4: " E es vint-e-quate ancianos e es quate èssers viuenti se prostrèren e adoraron a Diu seigut sus eth tròn, en tot díder: Amén! Aleluya! »

Reauments! Vantat sigue YaHWÉH! ...Diden amassa es redimidos dera tèrra e des mons qu'an demorat puri. Era adoración a Diu ei mercada pera postración; ua forma legitima reservada exclusivaments a eth.

Versículo 5: " E venguec ua votz deth tròn, que didie: Vantatz ath nòste Diu toti es sòns siervos que li temen, atau petiti coma grani! »

Aguesta votz ei era de " Miguel ", Jesucristo, es dues expressions celestial e terrèstre que Diu se revèle jos eth as sues creatures. Jesús ditz: " vosati que li temetz ", arrebrembe atau era " temor " de Diu exigít en messatge deth primèr angel d'Apocalipsis 14:7. Era " temor de Diu " sonque resumís era actitud intelligente d'ua creatura cap ath sòn Creador qu'a poder de vida e mòrt sus era. Coma ensenhe era Bíblia en 1 Juan 4:17-18: " eth perfècte amor tire dehòra era temor ": " Coma eth ei, atau tanben nosati en aguest mon; en açò ei perfècte er amor en nosati, entà que ajam confidança en dia de jutjament. Era paur pas ei dins er amor, mès er amor perfècte tire dehòra era paur; pr'amor qu'era paur implique puniment, e eth quau tem pas ei perfècte en amor ". Atau, cuanto mès estime er escuelhut a Diu, mès li aubedís e mens motius a entà temer-li. Es escuelhudi son seleccionadi per Diu entre es petiti, coma es apostòls e es umili discipòls, mès tanben entre es grani coma eth gran rei Nabucodonosor. Aguest rei de reis deth sòn temps ei un exemple perfècte que per fòrça gran que sigue entre es òmes, un rei ei sonque ua creatura fèbla deuant eth Diu creador Todopoderoso.

Versículo 6: " E sentí coma era votz d'ua grana multitud, coma er estruendo de fòrça aigües, e coma eth son d'un gran tron, que didie: Aleluya! Pr'amor qu'eth Senhor eth nòste Diu Todopoderoso a entrat dins eth sòn reiaume. »

Aguest versículo amasse expressions ja vistes. Era " multitud " comparada damb eth " son de fòrça aigües " ei representada peth sòn Creador en Apocalipsis 1:15. Es " votzes " que s'exprimissen son tan " nombroses " que sonque pòden comparar-se damb es estruendos, eth " sorrohl deth tron ". " Aleluya! Pr'amor qu'eth Senhor eth nòste Diu Todopoderoso a entrat dins eth sòn reiaume. » Aguest messatge merquèc era accion dera " setau trompeta " en Apocalipsis 11:17: " en tot díder: Te dam gràcies, oh Senhor Diu Todopoderoso, eth quau ès e eth quau ères, pr'amor qu'as captat eth tòrn gran poder e as prenut possession deth tòrn reiaume. ."

Versículo 7: " Alegrem-mos e alegrem-mos, e dem-li glòria; pr'amor qu'an arribat es nòces der Anhèth, e era sua esposa s'a preparat ,

Eth “gò” e era “alegror” son pleaments justificadi, pr'amor que ja passèc eth temps d'eth “combat”. Ena “glòria” celestial, era “nòvia”, era Assemblada des redimidos escuelhudi dera tèrra s'a junhut ath sòn “Nòvi”, Crist, eth Diu viu “Miguel”, YaHWÉH. En preséncia de toti es sòns amics celestials, es redimidos e Jesucristo celebraràn era hèsta de “nòces” que les junh. “Era nòvia se preparèc” en tot restituïr totes es vertats divines qu'era fe catolica hec desaparéisher ena sua version dera fe crestiana. Era “preparacion” siguec longa, bastida ath long de 17 sègles d'istòria religiosa, mès especiuaments des de 1843, data der inici dera exigéncia divina des diuèrses restauracions que s'auien tornat imprescindibles, ei díder, de totes es vertats pas restaurades pes reformadores protestantes perseguidi. Era culminacion d'aguesta preparacion siguec arthenhuda pes darrèri adventistas deth setau dia dissidents que demorèren ena aprobacion de Diu e eth lum que Jesús li dèc enquiara fin e ja enquia principis de 2021 quan escriui aguesta version des sòns lums.

Versículo 8: “E li siguec concedit vestir-se de lino defunti, resplandeciente e pur. Pr'amor qu'eth lino defunti son es òbres justes des sants. »

“Lino Defunti” designe “es òbres justes des “veritables darrèri” sants”. Aguestes “òbres” que Diu cride “just” ei eth frut des revelacions divines realizades successivaments des de 1843 e 1994. Aguesta òbra ei eth darrèr frut que revèle es inspiracions divines dades des de 2018 a qui mestressa, bendice e “prepare” entàs “nòces” mencionades en aguest versículo. Se Diu bendice es “òbres justes” des sòns veritables “sants”, peth contrari, maudidec e combatec, enquia destruïc, eth partit des faussi sants cuyas “òbres” èren “injustes”.

Versículo 9: “E er angel me didec: Escriu: Bienaventurados es quaus son cridadi a la sope des nòces der Anhèth! E me didec: Aguesti mots son es veritables mots de Diu ”

Aguesta bienaventuranza s'autrege as sants redimidos pera sang de Jesucristo cuyos pionèrs se preocupèren pera de Dan.12:12 (Bienaventurados es quaus demoren enquia 1335 dies) des pionèrs que seràn justaments simbolizadi pes " 144.000 " o 12 X 12 X 1000 d'Apo.7. Entrar dins eth cèu entara eternidad ei, en efècte, motiu de grana felicitat que harà divinamente “eroses” a qui agen aguesta oportunitat . Era sòrt pas ei er unic factor entà beneficiar-mos d'aguest privilègi, mès qu'era auferça de salvacion mos l'aufrís Diu coma ua “dusau oportunitat” dempús der eretatge e era condenación deth pecat originau. Era promesa de salvacion e de gòis celestials futurs se certifique coma era deth compromís orau de Diu digne dera nòsta fe pr'amor que complís permanentaments es sòns compromisi. Es pròves des darrèri dies requeriràn certituds qu'eth dobte ja non aurà en eth cabuda. Es escuelhudi lescalerà confiar ena fe bastida sus es promesas revelades de Diu pr'amor que çò d'escrit ei prèviaments dit. Per açò era Bíblia, era Sagrada Escritura , se cride: eth Mot de Diu.

Versículo 10: “E me prostrè as sòns pès entà adorar-lo; mès eth me didec: Suenhat damb pas hè'c! Sò consiervo tòn e des tòn frairs qu'an eth testimòni de Jesús. Adora A Diu. Pr'amor qu'eth testimòni de Jesús ei er esperit de profecia. »

Diu profite er error de Juan entà revelar-mos eth sòn condemne dera fe catolica qu'ensenhe as sues membres aguest tipe d'adoración dera creatura. Mès tanben apunte ara fe protestante, que tanben comet aguesta falta ar aunorar eth “dia deth solei” pagano hereditat de Roma. Er angel que li parle ei sense dobte “Gabriel”, eth cap dera mission divina pròplèu a

Diu que ja s'apareishec a Daniel e a María, era mair "substituta" de Jesús. Maugrat eth sòn naut reng, "Gabriel" demòstre era madeisha umilitat que Jesús. Sonque reclame eth títol de "companh en servici" de Juan enquias darrèri adventistas dissidents elegidi deth temps dera fin. Des de 1843, es escuelhudi amien artenhi "eth testimòni de Jesús" que, segontes aguest versículo, designe "er esperit de profecia". Es adventistas, entara sua pròpria pèrta, an limitat aguest "esperit de profecia" ara òbra realizada per Elena de White, era messatgèra deth Senhor entre 1843 e 1915. D'aguesta manèra, eri madeishi an ponut un limit ath lum dat per Jesús. Maugrat açò, eth "esperit de profecia" ei un don permanent que resulte d'ua relacion autentica entre Jesús e es sòns discipols e que se fonde sustot ena sua decision de confiar ua mission a un servidor qu'eth escuelh damb tota era autoritat dera sua divinidad. Aguesta òbra da testimòni d'açò: eth "esperit de profecia" seguís fòrça actiu e pòt contunhar enquiara fin deth mon.

Versículo 11: "Alavetz vedí eth cèu daurit, e è ací apareishec un shivau blanc. Eth quau cabalga sus eth se cride Fidèu e Veritable, e jutge e esgatussada damb justícia. »

En aguesta scèna, er Esperit mos amie de retorn ena tèrra, abans dera victòria e destruccion finau de "Babilonia era grana". Er Esperit illustre eth moment en que, ath sòn retorn, Crist glorioso s'afrente as rebèls terrenaus. En Jesucristo glorificado, Diu emerge deth sòn invisibilidad: "eth cèu ei daurit". Apareish ena imatge d'eth "prumèr sagèth" d'Apocalipsis 6:2, coma un jinete, Cap, en tot partir "coma vencedor e a conquistar" montat en un "shivau blanc", imatge deth sòn campament mercat pera pureza e era santidad. . Eth nòm "fidèu e Veritable" que se da a se madeish en aguesta scèna place era accion ena extension deth darrèr temps profetizado damb eth nòm "Laodicea" en Apocalipsis 3:14. Aguest nòm signifie "pòble jutjat", çò qu'ací se confirme damb era precision: "Eth jutge". Ath precisar que "lute damb era justícia", er Esperit evoque eth moment dera "batalha der Armagedón" d'Apocalipsis 16,16, que lute en eth contra eth camp dera injustícia liderada peth diable e unificat per aunor dat a eth "dia deth solei" hereditat de Constantino I e es papes catolics romans.

Versículo 12: "Es sòns uelhs èren coma ahlama de huec; ena sua cap i auie diuèrses diademas; auie un nòm escrit, qu'arrés coneish excepto eth madeish; »

en tot Conéisher eth contèxt dera scèna, podem compréner que "es sòns uelhs" comparadi damb ua "ahlama de huec" guarden as objectius dera sua ira, es rebèls unificadi "preparadi entara batalha" des d'Ap.9:7-9 ei díder, des de 1843. Eth significat de "diuèrses diademas" qu'amie en "era sua cap" se darà en versículo 16 d'aguest capítol: eth ei eth "Rei de reis e Senhor de senhors". Eth sòn "nòm escrit qu'arrés coneish excepto eth madeish" designe era sua etèrna natura divina.

Versículo 13: "E ère vestit damb un saile tinturat de sang. Eth sòn nòm ei eth Mot de Diu. »

Aguesta "vestidura manchada de sang" designe dues causes. Era prumèra ei era sua justícia, qu'obtenhuc en tot vessar era sua pròpria "sang" entara redención des sòns escuelhudi. Mès aguest sacrifici qu'eth hè voluntàriaments entà salvar as sòns escuelhudi requerís era mòrt des sues agresores e perseguidores. Eth sòn "vestit" tornarà a èster cobèrt de "sang", mès aguest còp serà eth des sòns enemics "dralhadi en lagar des arradims dera ira

de Diu ” segontes Isaías 63 e Apocalipsis 14:17 ath 20. Aguest nòm “ eth Mot de Diu ” revèle era importància vitau deth ministèri terrenau de Jesús e des ses revelacions dades successivaments ena tèrra e des deth cèu dempús deth sòn resurrecció. Salvador ère Diu madeish amagat en ua aparèncià terrenau. Eth sòn ensenhament permanent arrecebuda pes sòns foncionaris elegidi mercarà era diferéncia entre eth camp sauvat e eth camp perdut.

Versículo 14: “ Es armades que son dins eth cèu ac seguïen en shivaus blanqui, vestidi de lino defunti, blanc e pur. »

Era imatge ei gloriosa, eth “ blanc ” dera pureza caracterize era santidat deth campament de Diu e es ses multituds d'angels qu'an demorat fidèus. Eth “ lino defunti ” revèle es ses òbres “justes” e pures .

Versículo 15: “ Dera sua boca gessec ua espasa aguda entà herir as nacions; es pastorearà damb encalhe de hèr; e dralharà eth lagar deth vin der ardor dera ira deth Diu Todopoderoso ”.

Eth “ mot de Diu ” designaue era Bíblia, eth sòn sant “ mot ” qu'amassaue eth sòn ensenhament que guidaue as escuelhudi ena sua vertat divina. Eth dia deth sòn retorn, eth “ Mot de Diu ” ven coma ua “ espasa esmolada ” entà aucir as sòns enemics rebèls, protestantes, suplicants, disposadi a vessar era sang des sòns darrèri escuelhudi. Era destrucció des sòns enemics illumine era expressió “ les regirà damb encalhe de hèr ” que tanben designe era òbra de jutjament realizat pes escuelhudi que venceràn segontes Apocalipsis 2:27. Ací se confirme nauaments eth plan de venjança divina cridada “ vendimia ” en Apocalipsis 14:17 ath 20. Aguest tèma se desvolòpe en Isaías 63 a on er Esperit especifique que Diu actue sonque sense cap òme damb eth. Era arrason ei qu'es foncionaris elegidi ja amiadi ath cèu pas son testimònis deth drama que flagele as rebèls.

Versículo 16: “ Auie en sòn vestidura e ena sua cueisha un nòm escrit: Rei de reis e Senhor de senhors. »

Era “ vestimenta ” designe es òbres d'un èster viu e “ era sua cueisha ” suggerís era sua fòrça e eth sòn poder, donques un detalh important, apareish coma un jinete, e ath parar-se sus un shivau, es músculos des “ cueishes ”, era era majoritat der òme, son ponudi a pròva e hèn possibla o pas era accion. Era sua imatge de jinete siguec significativa en passat donques qu'aguesta ère era aparèncià qu'adoptauen es guerreros luchadores. Aué mos demoram damb eth simbolismo d'aguesta imatge que mos ditz qu'eth jinete ei un mèstre que domine a un grop d'èssers umans simbolizadi per eth “ shivau ” montat. Eth quau Jesús ascende se hè referéncia as sòns escuelhudi actuauments escampadi pera tèrra. Eth sòn nòm “ Rei de reis e Senhor de senhors ” constituís motiu de veritabla consolacion entàs sòns estimadi escuelhudi subjèctes ath dictat injust des reis e senhors dera tèrra. Aguest tèma merite ua aclaración. Eth modèl de realèza terrenau pas siguec dessenhats sus principis aprovadi per Diu. En efècte, Diu concedic en Israèl, segontes era sua peticion , èster governat ena tèrra per un rei, citi, “coma es autes nacions paganas” qu'existien en aquera epòca. Diu sonque arresponec ath demanat des sòns còrs dolenti. Pr'amor qu'ena tèrra, eth melhor des reis pas ei mèl qu'un èster “abominable” que “ coelh a on pas semièc ” e eth quau coneish a Diu pas demore a èster desrocat peth sòn pòble entà reformar-se. Eth modèl presentat per Jesús condemne eth modèl

transmetut ena tèrra de generacion en generacion per gent estúpida, ignorante e dolenta. En mon celestial de Diu, eth cap ei un servidor deth sòn pòble e d'eth obten tota era sua glòria. Era clau dera felicitat perfècta ei ací, pr'amor que cap èster viu sofrís a causa dera sua prójimo. En sòn retorn glorioso, Jesús ven a destrúir as reis e senhors dolenti, e eth sòn maldad, que li atribuïssen ar afirmar qu'eth sòn reïnatge ei un dret divin. Jesús les ensenharà qu'aguest pas ei eth cas; a eri, mès tanben as masses umanes que justifiquen era sua injustícia. Aguesta ei era explicacion de "era parábola des talents" que dempús se complís e s'aplique.

Dempús der afrontament

Versículo 17: " E vedí un angel qu'ère depès dins eth solei. E clamèc a grana votz, en tot díder a totes es aves que volauen al mitan deth cèu: Vietz, reunios entara grana sope de Diu ,

Jesucristo " Miguel " ven ena imatge deth solei simbèu deth lum divin entà lutar contra es faussi crestians adoradores deth diu solei que justifique eth cambiament deth dia de pòsa realizada per Emperaire Constantino I. Ena sua confrontacion damb Crist Diu, descorbirà qu'eth Diu viu ei mès formidable qu'eth sòn diu solei. En nauta votz, Jesucristo convòque ua reünion d'aves rapaces.

Nòta : È de precisar nauaments ací qu'es rebèls pas desiren adorar ara divinidad solara de manèra conscienta e voluntària, mès subestiman eth hèt qu'entà Diu, eth primèr dia qu'aunoren entara sua pòsa setmanau conserve era contaminacion dera sua paganismo. Emplec deth temps darrèr. Atau madeish, era sua eleccion revèle un gran mensprèt per orde deth temps qu'eth establic des deth principi dera sua creacion dera tèrra. Diu compde es dies mercadi pera rotacion dera tèrra sus eth sòn èish. Pendent es sues intervencions en favor deth sòn pòble Israèl, arrebrembèc er orde dera setmana en tot indicar, en tot nomentà'c, eth setau dia cridat "dissabte". Fòrça cren que pòden èster justificadi per Diu a causa dera sua sinceritat. Ne era sinceritat ne era conviccion an valor entà qui desafien era vertat claraments exprimida per Diu. Era sua vertat ei era unica nòrma que permet era reconciliacion mejançant era fe en sacrifici voluntari de Jesucristo. Es opinions personaus pas son escotades ne arreconeishudes peth Diu creador, era Bíblia confirme aguest principi damb aguest versículo d'Isaías 8:20: " Ara lei e ath testimòni! Se non parlam atau, pas aurà amanecer entath pòble ".

Dues " hèstes " son preparades per Diu: la " sope des nòces der Anhèth " cuyos convidadi son es pròpris escuelhudi individualmente, donques que, colectivamente, representen a " era Esposa ". Era dusau " hèsta " ei de tipe macabra e es sòns beneficiaris son sonque " aves rapaces ", buitres, cóndores, milanos e d'outes espècies per estil.

Versículo 18: " Entà minjar carn de reis, carn de comandantes militèsses, carn de valentes, carn de shivaus e que nemonten en eri, carn de toti, liures e esclaus, petiti e grani". »

Dempús dera destrucció de tota era umanitat, pas demorarà arrés entà pòner es còssi jos era tèrra e segontes Jer.16:4, " seràn escampadi coma hiem sus era tèrra ". Cerquem eth versículo complèt que mos ensenhe era destinacion que Diu resèrve entad aqueri a qui mauditz: " Morirà consumidi pera malautia; pas se les daràn lèrmes ne sepultura; seràn coma hiem ena tèrra; perecerán a espasa e de hame; e es sòns cadavres seràn minjar entàs aves deth cèu e es bèsties dera tèrra ". Segontes era enumeración presentada per Esperit en aguest

versículo 18, arrés escape dera mòrt. Les arrebrembi qu'es " shivaus " simbolizen en pòble dirigit pes sòns caps civius e religiosi segontes Santiago 3 :3: " Se ponem eth fren ena boca des shivaus entà que mos aubedisquen, tanben dirigim tot eth sòn còs. »

Versículo 19: " E vedí era bèstia, e es reis dera tèrra, e es sues armades amassades entà hèr guèrra que montaue contra eth eth shivau e contra era sua armada. »

Auem vist qu'era " batalha d'Armagedón " siguec espirituau e qu'ena tèrra eth sòn aspècte consistic en decretar era mòrt de toti es darrèri veritables esclaus de Jesucristo. Aquesta decision se prenec abans deth retorn de Jesucristo e es rebèles èren assegurances dera sua eleccion. Mès en moment dera sua entrada en aplicacion, eth cèu se dauric en tot revelar ath divin Crist vengador e es sues armades angelicales. Donques, ja non ei possible lutar. Arrés pòt lutar contra Diu quan eth apareish e eth resultat ei çò que mos revelèc Apocalipsis 6:15-17: " Es reis dera tèrra, es grani, es comandants militèsses, es rics, es poderosi, toti es esclaus e es òmes liures s'amaguèren enes cauves e enes arròques des montanhes. E dideren as montanhes e as peñas: Quètz sus nosati, e amagatz-mos dera cara que neei seigut sus eth tròn, e dera ira der Anhèth; pr'amor qu'a arribat eth gran dia dera sua ira, e quién poderà resistir? » Ara darrèra qüestion, era responsa ei: es foncionaris elegidi qu'anauen a èster assassinadi pes rebèls; escuelhudi santificados pera sua fidelitat ath sant dissabte que profetizaba era victòria de Jesús sus toti es sòns enemics e es des sòns redimidos.

Versículo 20: " E era bèstia siguec capturada, e damb era eth faus profèta, qu'i auie hèt deuant era senhaus qu'i auie damb eth enganhat que lipreneren ada eth era mèrca dera bèstia e adoraban era sua imatge. Ambdús sigueren lançadi viui ath lac en tot cremar damb huec e azufre. »

Atencion ! Er Esperit mos revèle era destinacion finau deth jutjament finau mentre Diu ac prepare entà " era bèstia e eth faus profèta " ei dèder, era fe catolica e era fe protestante junhudes pes faussi adventistas des de 1994. Entà " eth lac en tot cremar damb huec e de " Er azufre " corbirà era tèrra sonque ara fin deth setau milenio entà destruir e aniquilar as pecadores, definitivaments, dempús deth jutjament finau. Aquest versículo mos revèle eth maravilloso sens dera justícia perfècta deth nòste Diu creador. Establís era diferéncia entre es veritables perpetradores e es víctimes enganhadés mès colpables pr'amor que son responsables dera sua eleccion. Es governants religiosi son " lançadi viui ath lac de huec " pr'amor que, segontes Apocalipsis 14:9, incitèren as òmes e hemnes dera tèrra a aunorar " era mèrca dera bèstia " cuyo puniment siguec anonciat.

Versículo 21: " E es auti sigueren mòrti pera espasa que gessie dera boca que nemontaue eth shivau; e totes es aves se saciaron dera sua carn "

Aguesti " auti " se hèn referéncia a èssers umans pas crestiani o pas credenti que seguiren eth moviment internacionau e aubediren er orde generau sense implicar-se personalaments ena accion amiada a tèrme pes rebèls religiosi crestians. Ath pas èster cobèrts pera justícia dera sang vessada per Jesucristo, pas suberviuen ath retorn de Crist mès, maugrat açò, son assassinadi peth sòn mot simbolizat per " era espasa que gessie dera sua boca ". Aguesti èssers queigudi que son testimònis oculares dera aparicion deth Diu veritable arribaràn ath jutjament finau mès pas sofriràn eth patiment dera mòrt esperlongada d'eth " lac de huec " reservat as

grani colpables religiosi actius ena rebellion. Dempús d'èster acaradi damb era glòria deth gran Diu creador, eth Gran Jutge, seràn repentinamente aniquilados.

Apocalipsis 20:

es mil ans deth setau milenio

e eth jutjament finau

Eth puniment deth diable

Versículo 1: “ Alavetz vedí un angel que descenie deth cèu, en tot auer era llave der abisme e ua grana cadea ena sua man. »

“ Un angel ” o messatgèr de Diu “ descen deth cèu ” ena tèrra que, privat de tota forma de vida terrèstre, umana e animau, pren ací eth sòn nòm de “ abisme ” qu'ac designe en Gén.1:2. “ Era llave ” daurís o barre er accés en aguesta tèrra desolada. E “ era grana cadea ” sostenguda en “ era sua man ” mos hè compréner qu'un èster viuient serà encadenado ena tèrra desolada que se convertirà ena sua preson.

Versículo 2: “ E prenec ath dragon, era serpiente anciana, qu'ei eth diable e Satanás, e ac estaquèc per mil ans. »

Se citen ací nauaments es expressions que designen a “ Satanás ”, er angel rebèl, en Apocalipsis 12:9. Mos arrebreben era sua nauta responsabilitat peth patiment causat peth sòn caractèr rebèl; patiment e dolor fisic e morau impòst as èssers umans pes dominadores subjèctes as sues inspiracions e influéncias pr'amor qu'èren tan dolenti coma eth. Coma “ dragon ” dirigic era Roma imperiau pagana, e coma “ serpiente ”, era Roma crestiana papal mès desenmascarada ena epòca dera Reforma, se comportèc nauaments coma un “ dragon ” servit pes lliges armades catoliques e protestantes e es “ dragonadas ”. ” De Luis XIV. Deth campament des angels demoníacos, “ Satanás ” ei er unic sobrevivent, mentre demore era sua mòrt expiatoria en jutjament finau, demorarà viu d'auti “ mil ans ” isoladi, sense cap contacte damb cap creatura, ena tèrra qu'a convertir-se en ua preson informatz e desértica, poblada unicaments per cadavres en descomposició e uassi d'òmes e animaus.

Er angel der abisme ena tèrra desolada: eth Destructor d'Apocalipsis 9:11 .

Versículo 3: “ E ac lancèc en çò de prigond, e barrèc e sagerèc era entrada dessús eth, entà pas enganhar mès as nacions, enquia que se complissen es mil ans. Dempús d'açò, cau desatarlo per ua estona. »

Era imatge dada ei precisa, Satanás ei plaçat ena tèrra desolada jos un saile que li empedís accedir ath cèu; de manèra que se tròbe subjècte as limitacions dera nòrma umana cuya pèrta provoquèc o encoratgèc. Es auti èssers viuenti, es angels celestiales e es òmes qu'a eth sòn còp s'an convertit en angels, son peth dessús d'eth, dins eth cèu ath que ja non a accés des dera victòria de Jesucristo sus eth pecat e era mòrt. Mès era sua situacion a empejorat pr'amor que ja non a companhia, ne angel, ne òme. En cèu son " es nacions " que cite aguest versículo sense mencionar " dera tèrra ". Açò s'a d'a que toti es redimidos d'aguestes nacions son dins eth cèu dins eth reiaume de Diu. Se revèle atau eth papèr dera " cadea " ; ac obligue a demorar solet e isolat ena tèrra. En programa divin, eth diable demorarà presoèr per " mil ans " ara fin que nesarà liberat, en tot auer accés e contacte damb es dolenti mòrti ressuscitadi en ua dusau resurrecció, entara " mòrt dusau " des darrèri. Jutjament, sus era tèrra que dempús, momentáneamente, serà nauaments poblada. Un còp mès subyugará as nacions rebèles condemnades en vanos assagi de lutar contra es sants angels redimidos e Jesucristo eth gran Jutge.

Es redimidos jutgen as dolenti.

Versículo 4: " E vedí tròns; e que lièren ada eth seigudi aqui se les dèc poder entà jutjar. E vedí es anmes que neuien estat decapitados a causa deth testimòni de Jesús e a causa deth mot de Diu, e que pas neuien adorado ara bèstia ne ara sua imatge, e auien pas arrecebut era mèrca enes sues tèstes ne enes sues mans. Reviueren e reinaron damb Crist mil ans " .

" Es quaus se sèn sus tròns " an " poder " reau entà jutjar . Aquesta ei ua clau importanta entà compréner eth significat que Diu li da ath mot " rei ". Ara, en sòn reiaume, en Jesucristo " Miguel ", Diu compartís eth sòn jutjament damb totes es sues creatures umanes redimidas dera tèrra. Eth jutjament des dolenti terrenaus e celestiales serà collectiu e compartit damb Diu. Aquest ei er unic aspècte dera realèza des escuelhudi redimidos. Era dominacion pas ei reservada a ua categoria d'escuelhudi, mès a toti, e er Esperit mos arrebrebe qu'en temps transcurrido sus era tèrra, auèc prumères persecucions assassines terribles qu'evoque en tot citar: " es anmes que neuien estat decapitados pr'amor que deth testimòni de Jesús e per causa deth mot de Diu "; Pablo siguec òm d'eri. Er Esperit evoque atau as victimes crestianes deth paganismo roman e dera intolerante fe papal romana activa entre er an 30 e 1843. Dempús se dirigís as darrèri escuelhudi menaçadi de mòrt pera " bèstia que puge dera tèrra " d'Apo .13:11 -15, ena darrèra ora deth temps terrèstre; pendent er an 2029 enquiath prumèr dia dera primauera anteriora ara Pasca der an 2030.

Cossent damb era anóncia dera " setau trompeta " en Apocalipsis 11:18, " a arribat eth temps de jutjar as mòrti " e aquesta ei era utilitat deth temps des " mil ans " citadi en aguest versículo 4. Açò sigue era aucupacion des redimidos qu'an entrat dins era eternidad celestial de Diu. Lescalerà " jutjar " as òmes dolenti e as angels celestiales queigudi. Pablo ditz en 1 Cor.6:3: " Pas sabetz que jutjaram as angels? E guaire mès pas auem de jutjar es causes d'aguesta vida? »

Era dusau resurrección des rebèls queigudi

Versículo 5: “ Es auti mòrti pas tornèren a víuer enquia que se compliren mil ans. Aquesta ei era prumèra resurrección. »

Suenhat damb era trapadèra! Era frasa “ Es auti mòrti pas tornèren ara vida enquia que se compliren es mil ans ” constituís un parentèsi e era expression que li seguís “ Ei era prumèra resurrección ”, se hè referéncia as prumèrs mòrti en Crist ressuscitadi ath començament d'eth “ . Mil ans ” citadi. Eth parentèsi evoque sense nomentà'c era anóncia d'ua dusau “ resurrección ” reservada as impíos mòrti que ressuscitaràn ara fin des “ mil ans ” entath jutjament finau e eth puniment mortau d'eth “ lac de huec e azufre ”; que complís era “ mòrt dusau ”.

Versículo 6: “ Bienaventurados e sants es quaus participan ena prumèra resurrección! Era mòrt dusau pas a poder sus eri; mès que seràn sacerdots de Diu e de Crist, e reinarán damb eth mil ans. »

Aguest versículo resumís fòrça simplaments eth just jutjament revelat de Diu. Era bienaventuranza ei dirigida as veritables escuelhudi que participan ath començament des “ mil ans ” ena “ resurrección des mòrti en Crist ”. Pas vieràn a jutjament, mès que seràn eri madeishi jutges en jutjament organizat per Diu, en cèu, pendent “ mil ans ”. Er anonciat “ reinatge ” de “ mil ans ” ei sonque un “ reinatge ” dera activitat judiciu e se limite ad aguesti “ mil ans ”. En tot auer entrat dins era eternidad, es escuelhudi pas lescau témer ne sofrir “ era mòrt dusau ”, pr'amor qu'a eth contrari, son eri qui haràn patir-la as impíos mòrti que siguen jutjats. E sabem qu'aguesti son es majors e mai dolenti, crusèli e assassins colpables religiosi. Es jutges elegidi auràn de determinar era durada deth patiment que cadun des èssers jutjadi aurà d'experimentar, individualmente, en procès dera sua destrucció de “ era mòrt dusau ”, que bric licau veir damb era actuau prumèra mòrt terrenau. . Pr'amor qu'ei eth Diu creador qui da ath huec era forma dera sua accion destructiva. Eth huec pas a cap efècte contra es còssi celestes e terrèstres protegidi per Diu, coma ac demòstre era experiéncia des tres companhs de Daniel en Daniel 3. Entath jutjament finau, eth còs dera resurrección reaccionarà de manèra desparièra qu'eth còs terrèstre actuau. En Marcos 9,48, Jesús mos revèle era sua particularitat en tot díder: “ a on eth gusano d'eri pas morís, e a on eth huec pas s'apaga ”. Atau coma es anèths deth còs d'ua lombriz demoren individualmente animadi, eth còs des condemnadi possedirà vida enquiath sòn darrèr átomo. Era velocitat deth sòn consum depenerà, per tant, dera durada deth temps de patiment decidit pes sants jutges e Jesucristo.

Er afrontament finau

Versículo 7: “ Quan se compliràn es mil ans, Satanás serà liberat dera sua preson. »

Ara fin des “mil ans”, per un cuert temps, tornarà a trobar companhia. Aguest ei eth moment dera dusau “ resurrección ” reservada as rebèls terrenaus.

Versículo 8: “ E gesserà a enganhar as nacions que son dins es quate confines dera tèrra, a Gog e a Magog, entà amassar-les entara guèrra; eth sòn nombre ei coma eth sable dera mar ” .

Aguesta companhia ei era des " nacions " ressuscitades per tota era tèrra coma ac indique era formula des " quate cantoades". Dera tèrra " o quate punts cardinaus que dan ara accion un caractèr universau. Ua reünion atau pas a bric que comparar, excepto en nivèu d'estrategia de guèrra, ua semblança damb eth conflicte dera Tresau Guèrra Mondiau dera " sièisau trompeta " d'Apocalipsis 9:13. Ei aguesta comparason era quau amie a Diu a dar as amassadi en jutjament finau es nòms "Gog e Magog" citadi originalmente en Ezequiel 38:2, e abans en Gén.10:2 a on "Magog" ei eth dusau hilh de Jafet. ; Mès un petit detalh revèlè sonque er aspècte comparatiu d'aguesta evocacion, pr'amor qu'en Ezequiel, Magog ei eth país de Gog, e designe en Rússia que ponerà en accion, pendent era Tresau Guèrra Mondiau, eth major nombre de soldats umans de toti es tempsi. Istòria dera guèrra; çò que justifique era sua enòrma expansion e rapida conquista des tèrres deth continent europèu occidentau.

Er Esperit les compare damb eth " sable dera mar ", en tot soslinhar atau era importància deth nombre de victimes deth jutjament finau. Tanben ei ua allusion ara sua sumisió ath diable e as sòns agents umans revelada en Apocalipsis 12:18 o 13:1 (segontes era version bíblica): en tot parlar d'eth " dragon " liegem: " E se parèc sus eth sable". Dera mar " .

Rebèl incorregible, Satanás torne a auer esperances de poder derrotar ara armada de Diu e sedusís as auti condemnadi en tot convencer-les/convéncer-les d'entrar dins combat contra Diu e es sòns escuelhudi.

Versículo 9: " E pugèren sus era faz dera tèrra, e entornegèren eth campament des sants e era ciutat estimada. Mès descenec huec deth cèu e es devoró. » Mès era conquista d'un terren ja non signifie bric quan pas podem apoderar-mos der adversari pr'amor que s'a tornat intocable; Ar atau coma es companhs de Daniel, ne eth huec ne cap auta causa pòt dañarlos. E peth contrari, " eth huec deth cèu " les tuste quitament en " eth campament des sants ", que pas a sus eth cap efècte. Mès aguest huec " devora " as enemics de Diu e as sòns escuelhudi. En Zacarías 14, er Esperit profetiza es dues guèrras separades pes " mil ans ". Çò Que precedís e se complís damb era "sièisau trompeta" se presente enes versículos 1 ath 3, eth rèste se hè referéncia ara dusau guèrra amiada a tèrme ena ora deth jutjament finau, e dempús d'era, er orde universau establít ena naua tèrra. En versículo 4, era profecia evoque era descenuda ena tèrra de Crist e es sòns escuelhudi en aguesti tèrmes: " Es sòns pès seràn aué sus era montanha des Olivos, qu'ei tèsta en Jerusalem, deth costat der autan; era montanha des olivos se partirà pera mitat, ar autan e ath cogant, e se formarà ua val fòrça grana: era mitat dera montanha retrocedirà cap ath nòrd, e era auta mitat cap ath sud. » Demore atau identificat e localizat eth campament des sants deth jutjament finau. Notem que sonque ara fin des " mil ans " celestiales es " pès " de Jesús "se posarán " ena tèrra, " ena montanha des olivos qu'ei tèsta en Jerusalem, ath costat d'autan ". . Malinterpretado, Aguest versículo dèc lòc ara creença errònea deth reinatge terrèstre de Jesucristo pendent eth "milenio".

Versículo 10: " E eth diable que les enganhaue, siguec lançat ath lac de huec e azufre, a on son era bèstia e eth faus profèta. E seràn tormentat dia e net pes sègles des sègles. »

A arribat eth moment d'implementar eth jutjament des rebèls religiosi revelat en Apocalipsis 19:20. Cossent damb era anóncia d'aguest versículo, " eth diable, era bèstia e eth faus profèta " son amassa, " lançadi viui ath lac de huec e azufre " que resulte dera accion d'eth " huec deth cèu " ath que s'ahigec ad aguest se tròbe eth magma sosterranh honut

liberat per fractures ena pela terrèstre en tota era superfícia dera planeta. Era tèrra pren alavetz era aparència d'eth "solei" cuyo "huc" devora era carn des rebèls, en tot èster eri madeishi adoradores (inconscienti mès colpables) deth solei creat per Diu. Ei en aguesta accion qu'es colpables terrenaus e celestiales sofrissen es " tormentos " dera " mòrt dusau " profetizada des d'Apocalipsis 9:5-6. Er injust supòrt dat ath faus dia de pòsa provoquèc aguesta terribla fin. Pr'amor qu'erosaments entàs condemnadi, per fòrça longa que sigue, era " mòrt dusau " tanben a ua fin. E era expression " pes sègles des sègles " pas s'aplique as " tormentos " madeishi mès as conseqüències destructives d'eth " huc " qu'era causa, pr'amor que son es conseqüències que seràn definitives e etèrnes.

Es principis deth jutjament finau

Versículo 11: " Alavetz vedí un gran tròn blanc, e ath que ère seigut sus eth. Era tèrra e eth cèu hugiren dera sua preséncia, e pas se trobèc lòc entà eri ".

" Blanco " de perfècta pureza, eth sòn " gran tròn " ei era imatge deth caractèr perfèctaments pur e sant deth Diu creador de totes es vides e causes. Era sua perfeccion pas pòt tolerar era preséncia de " era tèrra " en aspècte devastado e consumit que li dèc eth jutjament finau. Ath delà, en tot auer estat destruïdi es villanos de totes es origines, eth temps des simbèus a fenit e er univèrs celeste e es sòn miles de milions d'esteles ja non an arrason d'existir; " Eth cèu " dera nòsta dimension terrèstre e tot çò que conten demoren alavetz eliminadi, desapareishudi ena bric. Ei temps de vida etèrna en un dia etèrn.

Versículo 12: " E vedí as mòrti, des de grani enquia petiti, depès deuant eth tròn. Se dauriren libres. E se dauric d'aute libre, qu'ei eth libre dera vida. E es mòrti sigueren jutjadi segontes es sues òbres, segons aquerò qu'ei escrit en aguesti libres. »

Aguesti " mòrti " declaradi colpables sigueren ressuscitadi entath jutjament finau. Diu sense excepcion entad arrés, eth sòn just jutjament afècte as " grani " e as " petiti ", as rics e as praubes e les impose era madeisha sòrt, era mòrt, per prumèr còp enes sues vides, igualitària.

Es versículos que seguissen proporcionen detalhs sus era accion deth jutjament finau. Ja profetizado en Dan.7:10, es " libres " des testimònis des angels son " dauridi " e aguesti testimònis invisibles anotèren es fautes e crims cometudi pes condemnadi e dempús deth jutjament de cada cas pes escuelhudi e Jesucristo, S'adoptèc per unanimitat un verdicte finau irrevocable. Ath moment de dictar-se senténcia fèrma s'executarà era senténcia dictada.

Versículo 13: " Era mar liurèc es mòrti qu'i auie en eth; e era mòrt liurèc es mòrti qu'i auie en eri; e cadun siguec jutjat segontes es sues òbres. »

Eth principi definit en aguest versículo s'aplique ad ambdues resurrecciones. Es " mòrti " desapareishen ena " mar " o ena "tèrra"; Son aguestes dues possibilitats es quaus se designen en aguest versículo. Notem era forma " auie " que s'evoque mejançant eth era entitat "tèrra". Pr'amor qu'en vertat, aguest nòm ei justificat, en tot auer Diu declarat ar òme pecador: " Povàs ès e ath povàs tornaràs " en Génesis 3:19. Eth " auie " ei per tant eth " povàs " dera "tèrra". En escasences, era mòrt a consumit peth huc a èssers umans que, per tant, pas son " retornadi

ath povàs ” segontes eth rito funerario normau. Per açò, sense excludir aquest cas, er Esperit especifique qu'era “ mòrt ”, era madeisha, retornarà a qui a tustat, jos quina forma que sigue; en tot comprèner era desintegración causada peth huec nuclear que pas dèishe tralha d'un còs uman entièraments desintegrado.

Versículo 14: “ E era mòrt e eth lunfèrn sigueren lançadi ath lac de huec. Aquesta ei era mòrt dusau, eth lac de huec. »

Era “ mòrt ” ère un principi absolutaments opausat ath dera vida e era sua finalitat ère eliminar as creatures cuya experiéncia de vida ère jutjada e condemnada per Diu. Era unica intencion dera vida ei presentar a Diu un nau candidat entara sua seleccion d'amics etèrni. En tot auer agut lòc aquesta seleccion, e en tot auer estat destruidi es dolenti, “ era mòrt ” e “era tèrra” “ auie as mòrti ” ja non an cap arrason d'existir. Es principis destructius d'aquestes dues causes son destruides per Diu. Dempús d'eth “ lac de huec ”, se dèishe espaci ara vida e ath lum divin qu'illumine as sues creatures.

Versículo 15: “ Eth quau pas siguec trobat inscrit en libre dera vida siguec lançat ath lac de huec ”. »

Aquest versículo ac confirme, Diu vertadièraments a ponut deuant er òme sonque dus camins, dues eleccions, dues destinacions, dues destinacions (Deuteronomio 30:19). Es nòms des escuelhudi an estat coneishudi per Diu des dera fundacion deth mon o quitament mès delà, des dera programacion deth sòn projècte encaminado a proporcionar creatures liures e independents entara sua companhia. Aquesta eleccion li anaua a costar terribles patiments en un còs de carn mès en tot èster major eth sòn desir d'amor qu'era sua paur, lancèc eth sòn projècte e coneishec d'antemano eth compliment detalhat dera nòsta istòria de vida celestial e de vida terrenau. Sabie qu'era sua prumèra creatura quauque dia se convertirie en sòn enemic mortau. Mès, maugrat aquesta coneishença, li dèc totes es possibilitats d'abandonar eth sòn projècte. Sabie qu'ère impossible mès deishèc que succedisse. Coneishec atau es nòms des escuelhudi, es sues accions, eth testimòni de tota era sua vida e les guidèc e conducic cap ada eth a cadun en sòn temps e epòca. Sonque ua causa ei impossibla entà Diu: er estonament.

Tanben coneishie es nòms des multituds de creatures umanes indiferentes, rebèles e idólatras qu'eth procès de reproduccion umana a creat. Era diferéncia en jutjament de Diu revelat en Apocalipsis 19:19-20 s'aplique a totes es sues creatures. Quauqui uns d'eri, mens colpables, seràn assassinadi per “ eth mot de Diu ” sense conéisher “ es tormentos deth huec dera mòrt dusau ”, que son destinadi exclusivaments as colpables religiosi crestians e josivi. Mès era dusau “ resurrección ” tanh a totes es sues creatures umanes neishudes ena tèrra e angelicales creades en cèu, donques Diu declarèc en Romans 14:11: “ Pr'amor qu'escrit ei: Viui jo, ditz eth Senhor, que deuant mí se doblarà tot jolh ”. , E tota lengua darà glòria a Diu ”.

Apocalipsis 21: era Naua Jerusalem glorificada simbolizada

Versículo 1: “ Alavetz vedí un cèu nau e ua tèrra naua; pr'amor qu'eth prumèr cèu e era prumèra tèrra auien passat, e era mar ja non existie. »

Er Esperit compartís damb nosati es sentiments inspiradi per establiment deth nau orde multidimensional dempús dera fin deth setau milenio . Tre aguest moment eth temps ja non se compdarà, tot çò que viu entre dins era eternidad sense fin. Tot ei nau o mès justaments renauit. " Eth cèu e era tèrra " de l'ère deth pecat an desapareishut, e eth simbèu dera " mòrt ", era " mar ", ja non existís. Diu, coma Creador, cambièc era aparència dera planeta Tèrra, en tot hèr desaparèisher tot çò que representaue un risc o perilh entàs sòns abitants; Atau que pas mès oceans, pas mès montanhes damb escarpados pics rocosos. S'a convertit en un gran jardin coma eth prumèr “ Edén ” a on tot ei glòria e patz; que serà confirmat en Rev.22.

Versículo 2: “ E vedí era ciutat santa, era naua Jerusalem, descéner deth cèu, de Diu, disposada coma ua nòvia ornada entath sòn marit. »

Aguesta naua recreacion darà era benvenguda ara assemblada des sants redimidos escuelhudi dera tèrra nomentada en aguest versículo " ciutat santa ", coma en Apocalipsis 11:2, " Naua Jerusalem ", era "nòvia " de Jesucristo eth sòn " espós ". Era “ descen deth cèu ”, deth reiaume de Diu, a on entrèc ath retorn gloriós de Salvador. Dempús descenec ena tèrra per prumèr còp ara fin des “ mil ans ” deth jutjament celestial entath jutjament finau. Dempús de çò cual, en tot tornar ath cèu, demorèc enquia que “eth cèu nau e era tèrra naua ” siguessen esperdigalhadi entà arreceber-la. Ajatz en compde qu'eth mot " cèu " ei dins singular, pr'amor qu'evoque unitat perfècta, en oposicion ath plurau, " cèus ", que suggerís en Gén. 1:1, era division des èssers celestiales en dus camps opausadi.

Versículo 3: “ E sentí ua grana votz des deth tròn que didie: È ací eth tabernáculu de Diu damb es òmes! Eth abitarà damb eri, e eri seràn eth sòn pòble, e Diu madeish serà damb eri. »

Era “ naua tèrra ” arrecep a un huésped distinguit, donques que “ Diu madeish ”, en tot abandonar eth sòn ancian tròn celestial, ven a installar eth sòn nau tròn ena tèrra a on a vençut ath diable, ath pecat e ara mòrt. “ Eth tabernáculu de Diu ” designe eth còs celeste de Diu Jesucristo “ Miguel ” (= qui ei coma Diu). Mès ei tanben eth simbèu dera Assemblada des

escuelhudi que reina er Esperit de Jesucristo. “ Tabernáculu, Temple, sinagoga, glèisa ”, toti aguesti tèrmes son sus eth simbèus deth pòble des sants redimidos abans d'èster bastisses bastides per òme; cadun d'eri mèrque ua estapa en progrès deth projècte divin. E en prumèr lòc, “ eth tabernáculu ” designe era gessuda d'Egipte des ebrèus guidadi e conduidadi ath desèrt per Diu visiblaments manifestat peth bromalh que descenie coma ua colomna sus era botiga sagrada. Alavetz ja ère “ damb es òmes ”; çò que justifique er emplec d'aguest tèrme en aguest versículu . Dempús eth “ temple ” mèrque eth solid bastiment d'eth “ tabernáculu ”; Trabalh ordenat e realizat jos eth rei Salomón. En ebrèu, exclusivaments, eth mot “ sinagoga ” signifie: assemblada. En Apocalipsis 2:9 e 3:9, er Esperit de Crist se hè referéncia ara nacion josiva rebèla coma era “ sinagoga de Satanás ”. Eth darrèr mot “ glèisa ” designe era assemblada en grèc (ecclesia); eth lenguatge dera difusion der ensenhament crestian dera Bíblia. Jesús comparèc “ eth sòn còs ” en “ temple ” de “ Jerusalem ”, e segontes Ef.5:23, era Assemblada, era sua “ Glèisa ”, ei “ eth sòn còs ”: “ pr'amor qu'eth marit ei cap dera hemna, coma Crist ei era cap dera hemna”. Cap dera Glèisa, qu'ei eth sòn còs, e qu'eth neei Salvador . Arrebrembam era tristesa que viueren es apostòls de Jesús quan les deishèc pare ascender ath cèu. Aguest còp “ eth mèn marit viuerà amb ieu ”, pòt díder era Escuelhuda ena sua installacion ena “ naua tèrra ”. Ei en aguest contèxt qu'es messatges des dotze nòms des “ dotze tribus ” d'Apocalipsis 7 pòden exprimir eth gòl e era felicitat pura dera sua victòria.

Versículu 4: “ Eth enjugará tota lèrma des sòns uelhs, e era mòrt ja non serà, e pas aurà mèns dòl, ne plor, ne dolor, pr'amor qu'es causes prumèras an passat”. »

Eth ligam damb Apocalipsis 7:17 se confirme ath trobar ací era promesa divina que fenís damb eth Apocalipsis 7: “ Eth enjugará tota lèrma des sòns uelhs ”. Eth suenh entath plor ei era alegror e era alegror. Parlam dera ora en qu'es promesas de Diu seràn sauvades e complides. Guardatz damb atencion aguest maravilloso futur, pr'amor que deuant nosati ei previst eth temps de “ era mòrt, eth dòl, eth plor, eth dolor ” que ja non serà, sonque, eth renauiment de totes es causes peth nòste sublime e maravilloso Diu creador. Precís qu'aguestes causes terribles sonque desapareisheràn dempús deth jutjament finau que se complirà ara fin des “ mil ans”. Entàs escuelhudi, mèns sonque entà eri, es efèctes deth mau cesarán damb eth retorn en glòria deth Senhor Diu Todopoderoso.

Versículu 5: “ E eth quau ère seigut sus eth tròn didec: È ací, jo hèsqui naues totes es causes. E eth didec: Escriu; pr'amor qu'aguesti mots son cèrtes e veritables. »

Eth Diu creador, en persona, se compromet damb era promesa e da testimòni d'aguest mot profétic: “ È ací, jo hèsqui naues totes es causes ”. De bric servís cercar ua imatge enes nòstes notícies terrenas entà sajar hèr-mos ua idèa de çò que Diu prepare, pr'amor que çò de nau pas se pòt descriúer. E enquia alavetz, Diu sonque mos a arrebrembat es causes doloroses deth nòste temps en tot dider-mos que ja non seràn dins era “ tèrra naua e en cèu nau ” que conserven atau tot eth sòn mistèri e estonaments. Er angel ahig ad aguesta afirmacion: “ pr'amor qu'aguesti mots son cèrtes e veritables ”. Eth cridat de gràcia de Diu en Jesucristo requerís ua fe inquebrantable entà obtier era recompensa des promesas de Diu. Ei un camin malaisit que va tà contra des nòrmes deth mon. Requerís un gran esperit de sacrifici, d'abnegación, damb era umilitat d'un esclau sometut ath sòn Estimi. Es esfòrci de Diu per

enfortir era nòsta confidança son, per tant, plan justificadi: “era certitud ena vertat revelada e exprimida” ei era nòrma dera veritabla fe.

Versículo 6: “ E eth me didec: Hèt ei! Jo sò er alfa e era omega, eth principi e era fin. Ath que age sigatz, li darè gratuïtaments deth gotilh dera aigua dera vida ”.

Eth Diu creador Jesucristo cree “ tot nau ”. “ Ja ei! » ; Sau.33:9: “ Pr'amor que didec, e succedic çò que succedic; eth ordene e existís ”. Eth sòn mot creatiu se complís tanlèu coma es mots gessen dera sua boca. Des der an 30, enreire nòste, eth programa de l'ère crestiana revelat en Daniel e er Apocalipsis s'a complit enquiath mès minim detalh. Diu mos convida a guardar nauaments cap ath futur qu'a preparat entàs sòns escuelhudi; es causes anonciades se compliràn dera madeisha manèra, damb totau seguretat. Jesús mos ditz coma en Apocalipsis 1:8: “ Jo sò er alfa e era omega, eth principi e era fin ”. Era idèa de “ principi e fin ” sonque a sentut ena nòsta experiéncia deth pecat terrenau que fenirà per complet ena “ fin ” deth setau milenio dempús dera destruccion des pecadores e era mòrt. As hilhs de Diu escampat per ua tèrra mercantila, Jesús aufrís, “ gratuïtaments ”, “ deth gotilh dera aigua dera vida ”. Eth ei eth madeish, “ era hònt ” d'aguesta “ aigua de vida ” que simbolize era vida etèrna. Eth don de Diu ei gratuït, aguesta aclaración condemne era venta de “indulgéncias” catoliques romanes que designauen un perdon obtengut a prètz deth papado.

Versículo 7: “ Eth quau vencesse, heredarà aquestes causes; Jo serè eth sòn Diu e eth serà eth mèn hilh ”.

Es escuelhudi de Diu son coherederos damb Jesucristo. Prumèr, mejançant era sua pròpria “ victòria ”, Jesús “ heredó ” ua glòria reau arreconeishuda per totes es sues creatures celestiales. Dempús d'eth, es sòns escuelhudi, tanben “ vencedors ”, mès a trauès dera sua “ victòria ”, “ heredaràn aquestes causes naues ” creades especiuaments per Diu entà eri. Jesús confirmèc eth sòn divinidad ar apostòl Felipe, en Juan 14:9: “ Jesús li didec: Tant temps hè que sò damb vosati, e m'as pas coneishut, Felipe! Eth quau m'a vist a jo, a vist ath Pair; Com se ditz: Mòstra-mos ath Pair? » Er òme mesías se presentèc coma eth “ Pair Etèrn ”, en tot confirmar atau era anòncia profetizado en Isaías 9:6 (o 5) que li tanhie. Jesucristo Ei, per tant, entàs sòns escuelhudi, tant eth sòn frair coma eth sòn Pair. E eri madeishi son es sòns frairs e es sòns hilhs. Mès eth cridat ei individuau, atau ac ditz er Esperit, coma ara fin des 7 ères deth tèma de “Cartes”: “ ath que vencesse ”, “ aquest serà eth mèn hilh ”. Se requerís era victòria sus eth pecat entà beneficiar-se der estatus de “ hilh ” deth Diu viu.

Versículo 8: “ Mès es cobardes, es incrédulos, es abominables, es homicidas, es fornicarios, es magos, es idólatras e toti es mentirosos, auràn eth sòn porción en lac que creme damb huec e azufre, qu'ei era mòrt dusau. . »

Aguesti critèris de caractèr uman se tròben en tota era umanitat pagana, maugrat açò, er Esperit apunte ací as fruts dera faussa religion crestiana; Jesús exprimís e revèle claraments la condemne dera religion josiva en Apocalipsis 2:9 e 3:9.

Segontes Apocalipsis 19:20, “... eth lac en tot cremar damb huec e azufre ” serà, en jutjament finau, era part reservada ara “ bèstia e ath faus profèta ”: era fe catolica e era fe protestante. Era religion crestiana faussa pas ei desparièra dera religion josiva faussa. Es sues

valors prioritàries son es opausades as de Diu. Atau, mentre es fariseos josivi retrègen as discipòls de Jesús per pas ruscar-se es mans abans de minjar (Mat.15:2), Jesús jamès les i auie hèt èst retrèt e dempús didec, en Mat.15:17 ath 20: " Pas Pas comprenez que tot çò qu'entre dins era boca va ath ventre e dempús ei lançat as lòcs secrèti? Mès çò que ges dera boca, deth còr ges, e açò ei çò que contamine ar òme. Pr'amor que deth còr gessen es dolenti pensaments, er omicidi, er adulterio, era fornicación, era raflada, eth faus testimòni, era calomnia . Aguestes son es causes que contaminen ar òme; mès minjar sense ruscar-se es mans pas contamine ar òme ". Dera madeisha manèra, era religion crestiana faussa mascare es sòns pecats contra er Esperit en tot punir principauments es pecats dera carn. Jesús dèc era sua opinion en tot dider-les as josivi en Mat.21:3: " es publicanos e es prostitutas anaràn deuant vosati ath reiaume des cèus "; evidentaments, a condicion que toti s'arrepientan e se convertisquen a Diu e ath sòn pureza. Ei religion faussa çò que Jesús tracte de les " guides cècs " a qui retrè en Mat. 23:24, per " filtrar eth mosquito e engolir-se eth camello ", o plan, per " veir era palha en uelh deth prójimo sense veir era biga qu'ei dins çò de sòn " segontes Lucas 6:42 e Mat.7:3 ath 5.

I a pòca esperança entà quinsevolhe que s'identifique damb toti aguesti critèris de personalitat que Jesús enumera. Se sonque òm coïncidís damb era tua natura, tecalerà lutar contra eth e superar eth tòn defècte. Era prumèra batalha dera fe ei contra òm madeish; e ei era desfortuna mès malaisida de superar.

En aguesta enumeración, en tot privilegiar eth sòn significat espirituau, Jesucristo, eth gran jutge divin, cite es fautes acusades dera faussa fe crestiana deth tipe deth catolicismo roman papal. Ar apuntar a "es cobardes", designe ad aqueri que se nèguen a guanhar ena sua batalha de fe, pr'amor que totes es sues promesas son reservades " que venç entà eth ". Maugrat açò, pas i a victòria possibla entà qui se nèguen a lutar. Eth " testimòni fidèu " a d'èster valent; Sau deth cobarde. " Sense fe ei impossibla agradar a Diu " (Heb.11:6); gessuda, " er incrédulo ". E era fe que pas s'ajuste ara fe de Jesús dada coma modèl a imitar, ei sonque incredulidad. Es " abominaciones " son aborrecibles entà Diu e contunhen d'èster fruts des paganos ; gessuda, " er abominable ". Ei ua fuga atribuïda a " Babilonia era grana, mair des rameras e des abominaciones dera tèrra " segontes Apocalipsis 17:4-5. Es " assassins " transgreden eth sièisau mandamiento; gessuda, " er assassin ". Er assassinat s'atribuís ara fe catolica e ara fe protestante des " hipòcritas " segontes Dan.11:34. Es " inmodestos " pòden cambiar era sua conducta e superar era sua maldad, de çò de contrari; ges " eth descarado ". Mès era "impudèd" spirituau atribuïda ara fe catolica tèsta a ua " prostituta " li barre entièraments era pòrta deth cèu. Ath delà, Diu condemne en era era " falta de castidad " que conduís a eth " adulterio " spirituau : eth comèrç damb eth diable. Es " magos " son sacerdotès catolics e protestantes seguidors der espiritismo demoníaco; gessuda, " eth mago "; aguesta accion s'atribuís a " Babilonia era grana " en Apocalipsis 18:23. " Es idólatras " designe tanben era fe catolica, es sues ídolos talhadi objèctes d'adoración e oracion; gessuda, " er idólatra ". E fin finau, Jesús cite a " es mentirosos " qu'an coma pair spirituau " ath diable, mentiroso e homicida des deth principi e pair dera mentida " segontes Juan 8:44; ges " eth mentiroso ".

Versículo 9: " Alavetz venguec òm des sèt angels qu'auien es sèt copes des sèt darrères plagues e me parlèc, en tot díder: Ven, te mostrarè era nòvia, era esposa der Anhèth. »

En aquest versícolo, er Esperit envie un messatge d'alend as escuelhudi que passaràn victoriosos peth temps tragic e terrible des “ sèt darrères plagues ” divines. Eth sòn recompensa serà veir (“ vos mostrarè ”) era glòria reservada as escuelhudi victoriosos que constituïssen e representen, en aguesta darrèra fasa istorica dera tèrra deth pecat, “ era esposa, era esposa der Anhèth ”, Jesucristo. .

Es “ sèt angels que sostiegen es sèt copes plees damb es sèt darrères plagues ” apuntauen a èssers umans que complien es critèris dera religion crestiana faussa citada en versícolo anterior. Aguestes “ sèt darrères plagues ” sigueren era porción que Diu lèu darie ath campament queigut. Ara mos mostrarà, en imatges simboliques, era part qu'anarà as escuelhudi redimidos victoriosos. En un simbolismo que revèle es sentiments que Diu a per eri, er angel mostrarà as escuelhudi cuya assemblada constituís, colectivament, “ era nòvia der Anhèth ”. Ar especificar “ era esposa der Anhèth ”, er Esperit confirme er ensenhament dat en Efesios 5:22 ath 32. Er apostòl Pablo descriu ua relacion ideau de marit e hemna que malastrosaments sonque trobarà eth sòn compliment ena relacion des Escuelhudi damb Crist. . E auem d'aprèner a releer era istòria deth Génesis, ath lum d'aguesta leçon dada per Esperit deth Diu viu, creador de tota vida e geniau inventor des sues valors perfèctes. Eth mot “ hemna ” connècte a “ era nòvia ”, “era Escuelhuda ” de Crist damb era imatge dera “ hemna ” presentada en Apocalipsis 12.

Descripcion generau des Escuelhudi Glorificados

Versícolo 10: “ E m'amièc en esperit a un montanha gran e naut. E me mostrèc era ciutat santa de Jerusalem, era quau descenec deth cèu, de Diu, en tot auer era glòria de Diu. »

En esperit, Juan ei transportat ath moment en que Jesucristo e es sòn escuelhudi descenen deth cèu dempús deth jutjament celestial des “ mil ans ” deth setau milenio. En Apocalipsis 14:1, es “ 144.000 ” adventistas “ sageradi ” des “ dotze tribus ” espirituaus crestianes sigueren mostrades ena “ montanha Siòn ”. Dempús des “ mil ans ” çò profetizado se complís ena realitat dera “ naua tèrra ”. Des deth retorn de Jesucristo, es escuelhudi an arrecebut de Diu un còs celestial glorificado hèt etèrn. Rebaten atau “ era glòria de Diu ”. Aguesta transformacion ei anonciada per apostòl Pablo en 1 Cor.15:40 ath 44: “ I a tanben còssi celestes e còssi terrèstres; mès era ludentor des còssi celestes ei desparièr, eth des còssi terrèstres ei desparièr. Òm ei era ludentor deth solei, d'aute era ludentor dera lua, e d'aute era ludentor des esteles; Quitament ua estela difiere en ludentor d'auta estela. Çò de madeish arribe damb era resurrección des mòrti. Eth còs ei semiat corruptible; ressuscite incorruptible; se sémie despreciable, ressuscite glorioso; ei semiat malaut, ressuscite plen de fòrça; ei semiat coma còs animau, ressuscite coma còs espirtuau. S'i a còs animau, tanben i a còs espirtuau ”.

Versícolo 11: “ Era sua ludentor ère coma eth de ua pèira fòrça preciosa, ua pèira de jaspe transparenta coma eth veire. »

Citada en versícolo anterior, “ era glòria de Diu ” que la caracterize se confirme donques qu'era “ pèira de jaspe ” tanben designe er aspècte de “ Aqueth qu'ei seigut sus eth tròn ” sus Apocalipsis 4:3. Entre es dus versícolos, notam ua diferéncia donques qu'en Apocalipsis 4, entath contèxt deth jutjament, aguesta “ pèira de jaspe ” que simbolize a Diu tanben a era

aparència d'un " sardónice ". Ací, resolut eth problèma deth pecat , era Escuelhuda se presente en un aspècte de perfècta pureza " transparenta coma eth veire " .

Versículo 12: " Auie un mur gran e naut. Auie dotze pòrtes, e enes pòrtes dotze angels, e nòms escrits, es des dotze tribus des hilhs d'Israèl: "

Era imatge prepausada per Esperit de Jesucristo se base en simbolismo d'eth " temple sant espirituau mencionat en Ef.2:20 ath 22.: " Ètz edificados sus eth fundament des apostòls e profètes, en tot èster era pèira angular eth madeish Jesucristo. En eth tota era bastissa, plan coordinat, s'elève entà èster un temple sant en Senhor. En eth tanben vosati ètz edificados entà abitada de Diu en Esperit. ". Mès aguesta definicion sonque se hège referéncia as Escuelhudi deth temps apostólico. Eth " mur naut " represente era evolucion dera fe crestiana des der an 30 enquiar an 1843; observem qu'enquia aguesta data, era nòrma dera vertat comprenuda e ensenhada pes apostòls demore sense cambiaments. Ei per açò qu'eth cambiament en dia de pòsa establida en an 321 trinque eth sant pacte hèt damb Diu pera sang de Jesucristo. EN ÇÒ QUE TOQUE As veritables destinatarios dera Revelacion d'aguesta profecia, es simbèus que representen era fe adventista, escartada per Diu des de 1843, son representadi per " dotze pòrtes ", " daurides " deuant es foncionaris elegidi de " Filadelfia " (Apocalipsis 3: 7) e " barrat " deuant es " mòrti viuenti " queigudi de " Sardis " (Apocalipsis 3:1). Eri " amien es nòms des 12 tribus sagerades damb eth sagèth de Diu " en Apocalipsis 7.

Versículo 13: " Ar autan tres pòrtes, ath nòrd tres pòrtes, ath sud tres pòrtes e ar oèst tres pòrtes. »

Aguesta orientacion des " pòrtes " cap as quate punts cardinaus illustre eth sòn caractèr universau; que condemne e torne ilegítima era religion que reivindique er universalismo arrevirada pera arraitz grèga "katholikos" o "catolica". Atau, des de 1843, entà Diu, er adventismo ei era unica religion crestiana que lia confiat ada eth eth sòn " evangèli etèrn " (Apocalipsis 14:6) entà ua mission universau d'ensenhament enes pòbles dera tèrra. Dehòra dera vertat que revèle as sòns Escuelhudi espirituaus enquiara fin deth mon, pas i a salvacion . Er adventismo neishec coma un moviment de reavivamiento religiós motivat pera anòncia deth retorn de Jesucristo demorat, per prumèr còp, entara primauera de 1843; e a de conservar aguest caractèr enquiath veritable retorn finau de Jesucristo previst entara primauera de 2030. Pr'amor qu'un "moviment" ei ua activitat en constanta evolucion, de çò de contrari ja non ei un "moviment", mès ua institucion "bloquejada" e mòrta, que favorís era tradicion e eth formalismo religiós; o, tot çò que Diu odia e condemne; e a ja condemnat entre es josivi rebèls, as prumèrs incrédulos.

Descripcion detalhada en orde cronològic.

Es fondaments dera fe crestiana.

Versículo 14: " Eth mur dera ciutat auie dotze fondaments, e sus eri es dotze nòms des dotze apostòls der Anhèth. »

Aguest versículo represente era fe crestiana apostólica qu'abaste, coma auem vist, eth periòde comprenut entre 30 e 1843, e cuyas ensenhaments sigueren distorsionadas per Roma en 321 e 538. Eth " mur naut " ei format pera assemblada centenaria. De " pèires viues " segontes 1 Pè.2:4-5: " Apropatz-vos a eth, pèira viuua , refusada pes òmes, mès escuelhuda e preciosa deuant Diu; e vosati madeishi, coma pèires viues , edificaos entà formar ua casa espirituau , un sacerdocio sant , entà aufrir victimes espirituaus, acceptables a Diu per miei de Jesucristo .

Versículo 15: " Eth quau me parlaue auie coma mesura ua cana d'aur, entà mesurar era ciutat, es sues pòrtes e eth sòn mur. »

Ací, coma en Apocalipsis 11:1, se tracte de " " mesurar o jutjar era valor des Escuelhudi glorificados, l'ère adventista (es 12 pòrtes) e era fe apostólica (eth fundament e eth mur).). S'era " cana " d'Apocalipsis 11:1 ère " coma òm encalhe ", un estrument de puniment, tot çò de contrari, era d'aguest versículo ei ua " cana d'aur "; en tot èster eth " aur " simbèu dera " fe purificada pera pròva ", segontes 1 P. 1,7: " entà que era pròva dera vòsta fe, mès preciosa qu'er aur corruptible (que, maugrat açò, ei provat peth huec), resultatz en alabanza, glòria e aunore, quan apareisherà Jesucristo . Donques, era fe ei era nòrma deth jutjament de Diu.

Versículo 16: " Era ciutat auie forma de quarrat, e era sua longitud ère parièra ara sua amplada. Mesurèc era ciutat damb era cana e trobèc dotze mil estadis; eth long, ample e naut èren parièrs. »

Eth " quarrat " a en superfícia era forma ideau perfècta. Originalmente Se tròbe en aspècte "lòc sant" o "lòc sant" deth tabernácul bastit ena epòca de Moisés. Era forma dera " quarrada " ei pròva d'ua intervencion inteligenta; era natura pas presente cap " quarrat " perfècte . Era intelligéncia de Diu apareish enes dimensions deth santuari ebrèu qu'ère format per ua alineación de tres " quarradi ". Dus èren utilizadi entad eth " lòc sant " e eth tresau, entà " eth lòc sant " o " lòc sant ", qu'ère reservat exclusivaments entara preséncia de Diu e per tant, separat per " un vè-ac ", imatge deth pecat que Jesús expiará tara sua ora. Aguestes proporcions de tres tèrci èren era imatge des 6000 o tres còps 2000 ans dedicadi ara seleccion des escuelhudi en projècte salvífico dessenhats per Diu. Ara fin d'aguesta seleccion, es escuelhudi son representadi pera " quarrada " d'eth " lòc sant " que profetizaba eth resultat deth projècte de salvacion; aguest lòc spirituau se torne accessible mercés ara reconciliacion provocada pera aliança en Crist. E era " plaça " spirituau deth temple descrit arrecebec atau era sua fundacion eth 3 d'abriu de 30, quan comencèc era salvacion damb era mòrt expiatoria voluntària deth nòste Redentor Jesucristo. Era imatge d'eth " quarrat " pas basta entà perfeccionar aguesta definicion dera veritabla perfeccion, cuyo nombre simbolic ei eth "tres". Ath delà, ei era d'un "cubo" era quau se mos presente. En tot auer era madeisha mesura, en " long, ample e naut ", auem aguest còp, eth "tres" simbèu dera perfècta perfeccion "cubica", dera assemblada des escuelhudi redimidos per Jesucristo. En 2030 serà fenida eth bastiment de " era ciutat quarrada (e quitament cubica: " era sua nautor ") , es sònns fondaments e es sònns dotze pòrtes ". Ath dar-li forma cubica, er Esperit proïbís era interpretacion literal de "ciutat" que li dan es multituds.

Eth nombre mesurat , " 12.000 estadis ", a eth madeish significat qu'es " 12.000 sageradi " d'Apocalipsis 7. Coma recordatorio: 5 + 7 x 1000, ei díder, òme (5) + Diu (7) x en multitud

(1000). Eth mot " estadis " suggerís era sua participacion ena carrèra cuyo objectiu ei " ganhar eth prèmi dera vocacion celestial " segontes er ensenhament de Pablo, en Fil.3:14: " Corri cap ara mèta, entà ganhar eth prèmi dera vocacion celestial de Diu en Jesucristo. » ; E en 1 Cor.9:24: " Pas sabetz qu'es quaus corren en estadi toti corren, mès òm s'amie eth prèmi? Cor entà guanhà'c. » Es Escuelhudi victoriosos correren e guanhèren eth prèmi autrejat per Diu en Jesucristo.

Versículo 17: " E mesurèc eth mur, e trobèc cent quaranta quate codes, mesura d'òme, qu'ère era der angel. »

Darrèr des " codes ", mesures enganholes, Diu mos revèle eth sòn jutjament e mos revèle que sonque es òmes simbolizadi peth nombre "5" an hèt ua aliança damb Diu, cuyo nombre ei "7". Era soma d'aguesti dus nombres da "12" que, "ath quarrat", da eth nombre "144". Era precision dera " mesura der òme " confirme eth jutjament des " òmes " escuelhudi e redimidos pera sang vessada per Jesucristo. Eth nombre "12" ei atau present en totes es fases deth projècte dera santa aliança concludida damb Diu: 12 patriarcas ebrèus, 12 apostòls de Jesucristo e 12 tribus a imatge dera fe adventista establida des de 1843-1844.

Versículo 18: " Eth mur ère de jaspe, e era ciutat ère d'aur pur, coma veire pur. »

A trauès d'aguesti simbèus, Diu revèle eth sòn aprècii pera fe demostrada pes sòn escuelhudi enquia 1843. Fòrça còps aueren pòc lum, mès eth sòn testimòni de Diu ac compensèc e ac aumplec d'amor. Eth " aur pur e eth veire pur " d'aguest versículo illustren era pureza des sues anmes. Soent an liurat es sues vides per confiar enes promesas de Diu revelat a trauès de Jesucristo. Era confidança depausada en eth pas demorarà fraudada, eth madeish les acuelherà en " era prumèra resurrección ", era des veritables " mòrti en Crist ", ena primauera de 2030.

Era fundacion apostólica

Versículo 19: " Es fondaments deth mur dera ciutat èren adornados damb pèires preciosas de tota classa: eth prumèr fundament ère de jaspe, eth dusau de zafiro, eth tresau de calcedonia, era cramba d'esmeralda " .

Versículo 20: " eth cincau de sardónice, eth sièisau de sardónice, eth setau de crisólito, er ueitau de berilo, eth nauau de topacio, eth decim de crisoprasa, er undécimo de jacinto, eth duodécimo d'amatista. »

Diu coneish eth pensament der èster uman e çò que sent ar admirar era beutat des pèires preciosas quan son talhades o pulidas. Entà aquerir aquestes causes, quauqui uns gasten fortunes enquia arruinar-se, tau ei eth cariño que les an. En madeish procès, Diu utilizarà aquest sentiment uman entà exprimir es sentiments que sent pes sòn estimadi e benditos escuelhudi.

Aguestes desparières " pèires preciosas " mos ensenhen qu'es escuelhudi pas son clones identics, pr'amor que cada persona a era sua pròpria personalitat, a nivèu fisic, evidentaments,

mès sustot a nivèu espirituau, a nivèu deth sòn caractèr. Er exemple dat pes “ dotze apostòls ” de Jesús confirme aguest pensament. Entre Jean e Pierre, quina diferéncia! Maugrat açò, Jesús les estimèc ad ambdús damb e pes sues diferéncias. Era veritabla riquesa dera vida creada per Diu ei dins aguesta diuersitat de personalitats qu'an sabut dar-li eth prumèr lòc enes sòns còrs e en totes es sues anmes.

adventismo

Versículo 21: “ Es dotze pòrtes èren dotze pèrles; cada pòrta ère d'ua soleta pèrta. Era plaça deth pòble ère d'aur pur, coma veire transparent. »

Des de 1843, es escuelhudi seleccionadi an pas demostrat ua fe major qu'era de qui les precediren en jutjament deth Jutge Salvador. Eth simbèu de " ua pèrta " s'a d'a er accés deth bendito adventismo ara comprenença plea deth plan de salvacion de Diu. Entà Diu, des de 1843, es escuelhudi adventistas seleccionadi s'an mostrat dignes d'arrecéber tot eth sòn lum. Mès en tot èster açò liurat en constant creishement, sonque es darrèri adventistas dissidents arreceben era darrèra forma perfècta d'explicacions proféticas. Çò Que voi díder ei qu'eth darrèr adventista seleccionat pas serà de major valor qu'es auti redimidos des tempsi apostólicos. Era “ pèrta ” soslinhe era culminacion deth projècte salvador començat per Diu. Revèle ua experiéncia especifica que consistic en restaurar totes es vertats doctrinales distorsionadas e atacades pera fe catolica papal romana e era fe protestante qu'i auie queigut ena apostasia. E fin finala, mos revèle era immensa importància que Diu da ara entrada en aplicacion deth decret de Daniel 8:14 ena primauera de 1843: “ Enquias dues mil tres centes tarde e era santidad serà justificada ”. “ Era pèrta ” ei era imatge d'aguesta “ santidad justificada ” que, a diferéncia d'outes pèires preciosas, pas a d'èster talhada entà revelar era sua beutat. En aguest contèxt finau era assemblada des escuelhudi santificados apareish armoniosa, “ irreprensible ” segontes Ap 14,5, en tot dar a Diu tota era glòria que merite. Eth dissabte profético e eth setau milenio profetizado per eth se junhen e se complissen en tota era perfeccion deth projècte salvífico concebut peth gran Diu creador. Era sua “ pèrta de gran pretz ” de Mateo 13:45-46 exprimís tot er esplendor que volec dar-li.

Es grani cambiaments dera naua Jerusalem

Er Esperit especifique: “ era plaça deth pòble ère d'aur pur, coma veire transparent. » Ath citar aguest “ lòc d'aur pur ” o de fe pura, suggerís ua comparason damb eth de París qu'amie era imatge deth pecat ar arrecéber es nòms de “ Sodoma e Egipte ” en Apocalipsis 11:8.

Versículo 22: “ Pas vedí temple ena ciutat; pr'amor qu'eth Senhor Diu Todopoderoso ei eth sòn temple, coma çò ei er Anhèth. »

Eth temps des simbèus a passat, es escuelhudi an entrat dins era veritabla realizacion deth projècte salvífico divin. Tau coma ac comprenem aué ena Tèrra, “ eth temple ” de reünion ja

non aurà cap utilitat. Era entrada ara eternidad e ara realitat harà inútiles “ es ombres ” que profetizaban segontes Caulet.2:16-17: “ Per tant, arrés vos jutge sus eth minjar o dera bevenda, o des hèstes, dera lua naua o des dissabtes. : Ère era ombra de çò per vier, mès eth còs ei dins Crist ”. Atencion ! En aguest versículo, era formula “ des dissabtes ” se hè referéncia a “ es dissabtes ” ocasionadi per hèstes religioses e pas a eth “ dissabte setmanau ” establít e santificado per Diu en setau dia des dera creacion deth mon. Atau coma era prumèra venguda de Crist hec inútiles es ritos festius que li profetizaban ena anciana aliança, era entrada ena eternidad harà obsolets es simbèus terrenaus e permeterà as escuelhudi veir, sénter e seguir ar Anhèth, Jesucristo, eth veritable “ temple ” sant e divin que serà, eternamente, era expression visibla der Esperit creador.

Versículo 23: “ Era ciutat pas a de besonh solei ne lua entà illuminar-la; pr'amor qu'era glòria de Diu ac illumine, e er Anhèth ei era sua halha. »

Ena eternidad divina, es escuelhudi viuen en un lum permanent sense hònt de lum coma eth nòste solei actuau cuya existéncia sonque se justifique pera alternancia d'eth “ dia e era net ”; “ Net o escuror ” justificada peth pecat. Damb eth pecat resolut e desapareishut, sonque demore lòc entà “ eth lum ” que Diu i auie declarat “ bona ” en Génesis 1:4.

Er Esperit de Diu demore invisible e Jesucristo ei er aspècte qu'es sues creatures pòden en eth vedé'c. Per açò se li presente coma “ era halha ” deth Diu invisible.

Mès era interpretacion espirituau revèle un gran cambiament. Ar entrar dins eth cèu, es escuelhudi seràn ensenhadi dirèctaments per Jesús, alavetz ja non auràn de besonh eth “ solei ”, simbèu dera naua aliança, ne era “ lua ”, simbèu dera anciana aliança josiva; en tot èster ambdús, segontes Apocalipsis 11,3, ena Escritura, es “ dus testimònis ” bíblicos de Diu, utils entà illuminar as òmes ena descubèrta e comprenença deth sòn projècte salvífico. En resumit, es escuelhudi ja non auràn de besonh era Santa Bíblia.

Versículo 24: “ Es nacions caminaràn ath sòn lum, e es reis dera tèrra portaràn ada era era sua glòria. »

“ Es nacions ” en ahèr son es “ nacions ” que son celestiales o que s'an tornat celestiales. Era “ naua tèrra ”, convertida tanben en nau reiaume de Diu, ei aqui a on tot èster viuient pòt trobar ath Diu creador. “ Es reis dera tèrra ” que constituïssen es escuelhudi “ portaràn era glòria ” dera sua pureza d'anma en aguesta vida etèrna installada ena “ naua tèrra ”. Aguesta expression “ reis dera tèrra ”, que damb major frequéncia apunte, de manèra peyorativa, as autoritats terrenaus rebèles, designe, de manèra subtila, as escuelhudi en Apocalipsis 4:4 e 20:4 a on son presentadi “ seigudi ” sus “ tròns ”. . Atau madeish, liegem en Apocalipsis 5:10: “ Tu les as hèti reiaume e sacerdotès entath nòste Diu, e reinarán sus era tèrra ”.

Versículo 25: “ Es sues pòrtes pas se barraràn de dia, pr'amor qu'aqui pas aurà net. »

Eth messatge destaque era desaparicion dera inseguretad actuau. Era patz e era seguretad seràn perfèctes ath lum d'un dia etèrn sense fin. Ena istòria dera vida, era imatge des tenèbres siguec creada sonque ena tèrra a causa dera batalha entre eth “ lum ” divin e es “ escurors ” deth campament deth diable.

Versículo 26: “ Aquiu seràn amiades era glòria e er aunor des nacions. »

Des de hè 6.000 ans es òmes s'an organizat en tribus, pòbles e nacions. Pendent l'ère crestiana, en Cogant, era gent transformèc es sòns reiaumes en nacions e es crestians escuelhudi sigueren seleccionadi entre eri pera “glòria e aunor” que dauen a Diu en Jesucristo.

Versículo 27: “ Pas entrarà dins era bric inundo, ne arrés que practique abominación o mentida; sonque entraràn aqueri que son escriti en libre dera vida der Anhèth ”.

Diu ac confirme, era salvacion ei objècte d'ua grana exigéncia dera sua part. Sonque es anmes perfectaments pures, que demòstren amor pera vertat divina, pòden èster seleccionades entara vida etèrna. Un còp mè, er Esperit renauís eth sòn arrefús de çò " de contaminat " que designe era fe protestante queiguda en messatge de " Sardes " en Apocalipsis 3:4, e dera fe catolica cuyo seguidor " se liure ara abominación e ara mentida religiosa e civiu". . Pr'amor qu'es quaus pas apartien a Diu se dèishen manipular peth diable e es sòns demònis.

Un còp mè, mos arrebrembe er Esperit, es estonaments son reservadi as òmes pr'amor que Diu coneish des dera fondacion deth mon es nòms des sòns escuelhudi pr'amor que “ son escriti en libre dera sua vida ”. E ar especificar “ en libre dera vida der anhèth ”, Diu excludís deth sòn plan de salvacion quina religion pas crestiana que sigue . En tot auer revelat ena sua Revelacion era exclusion des fausses religions crestianes, eth camin cap ara salvacion apareish coma “ estret e estret ” coma ac declarèc Jesús en Mat.7:13-14: “ Entratz pera pòrta estreta. Pr'amor qu' ampla ei era pòrta e espacioso eth camin qu'amie ara perdición, e son fòrça es quaus entren per era. Mès estreta ei era pòrta e estret eth camin qu'amie ara vida, e son pòqui es quaus la tròben ”.

Apocalipsis 22: Eth dia sense fin dera eternidad

Era perfeccion deth temps terrenau de seleccion divina fenic damb Apo.21: 7 x 3. Eth nombre 22 mèrca paradoxauments er inici dera istòria encara que constituís, en aguest libre, eth sòn epilòg. Aguest renauiment, que tanh a “ tot ” segontes Diu, ei estacada ena “ tèrra naua e ath cèu nau ”, ambdús etèrni.

Versículo 1: “ E me mostrèc un arriu d'aigua de vida, clara coma veire, que gessie deth tròn de Diu e der Anhèth. »

En aguesta imatge sublime e vigorizante de frescor, er Esperit mos arrebrebe qu'era assemblada des escuelhudi que s'a hèt etèrna, representada per eth " arriu d'aigua de vida ", ei ua creacion, ua òbra de Diu recreat espiritualmente en Crist cuya preséncia ei visibla. Ei suggerit peth sòn “ tròn ”; e açò, mejançant eth sacrifici d'eth “ anhèth ”, Jesucristo; en tot èster era eternidad frut dera naua neishença qu'aguest sacrifici produci enes escuelhudi.

“ Er arriu ” ei un flux d'aigua doça de gran volum. Imagine era vida que, coma eth, ei dins constanta activitat. Era aigua doça constituís 75% deth nòste còs terrèstre uman; açò signifiquè qu'era aigua doça li ei essenciau, e aguesta ei era arrason que Diu compare per eth eth sòn mot, egalaments essenciau entà obtier era vida etèrna, a “ ua hònt d'aigües de vida ” segontes Apo.7:17, en tot èster eth madeish aguesta “ hònt d'aigua viua ” segontes Jer.2:13. En sòn Apocalipsis, vedérem en Apocalipsis 17:15 qu'es “ aigües ” simbolizen “ pòbles ”; ací, eth “ arriu ” ei un simbèu qu'es escuelhudi redimidos se tornen etèrni.

Versículo 2: “ Al mitan dera plaça dera ciutat e tàs dues arribatges der arriu i auie un arbe de vida, que daue frut dotze còps, daue eth sòn frut cada mes, e cuyas huelhes èren entara sanitat des nacions. »

En aguesta dusau imatge, Jesucristo, er "arbe dera vida ", se tròbe " al mitan " dera sua assemblada d'escuelhudi amassadi ath sòn ath torn en "lòc " dera reünion. Ei “ al mitan ” d'eri mèns tanben as sòns costats, representat pes “ dues arribatges der arriu ”. Pr'amor qu'eth divin Esperit de Jesucristo ei omnipresente; present per tot e en toti. Eth frut d'aguest “ arbe ” ei “ vida ” que se renauís, constantaments, donques que “ eth sòn frut ” s'obten en cadun des “ 12

mesi ” deth nòste an terrenau. Aguesta ei d'auta polida imatge dera vida etèrna e un recordatorio qu'era voluntat de Diu la manten etèrna.

Jesús soent comparèc ar òme damb “ arbes ” frutales que “ lijutjam ada eth pes sòns fruts ”. S'atribuic a se madeish, des deth principi en Gén. 2:9, era imatge simbolica d'un “ arbe dera vida ”. Mès es arbes an coma “ vestimenta ” er adorno des sues “ huelhes ”. Entà Jesús, eth sòn “ vestit ” simbolize es sues òbres justes e per tant era sua redención des pecats des sòns escuelhudi que li an dera sua salvacion. Atau coma es “ huelhes ” des “ arbes ” guarissen malauties, es òbres de justícia realizada per Jesucristo “ guarissen ” era malautia mortau deth pecat originau heredada pes escuelhudi des d'Adán e Eva qu'auien usat “ huelhes ” d'arbes entà corbir eth sòn còs fisic. E era desnudez espirituau descorbida pera experiéncia deth pecat.

Versículo 3: “ Pas aurà mès anatema. Eth tròn de Diu e der Anhèth serà dins era ciutat; es sòns siervos li serviràn e veirà era sua cara ”,

Tre aquest versículo, er Esperit s'exprimís en temps futur, en tot dar ath sòn messatge eth significat d'alend entàs escuelhudi qu'encara lescalerà lutar contra eth mau e es sues conseqüéncias enquiath retorn de Crist e era sua eliminacion dera tèrra.

Ei eth “ anatema ”, era maladeta deth pecat cometut per Eva e Adán, que hec a Diu invisible as uelhs umans. Era creacion der Israèl der ancian pacte pas i auie cambiat bric, pr'amor qu'eth pecat encara hège invisible a Diu. Encara licalie amagar-se jos era aparéncia d'un bromalh pendent eth dia que se tornaue extravagante pendent era net. Ada eth ère reservat exclusivaments eth lòc sant deth santuari, jos pena de mòrt entad infractor. Mès aquestes condicions terrenaus ja non existissen. Ena naua tèrra, Diu ei visible entà toti es sòns siervos, encara contunhe d'èster un mistèri quin serà eth sòn servici, mès auràn contacte damb eth coma es apostòls se codearon damb Jesucristo e conversèren damb eth; cara a cara.

Versículo 4: “ E eth sòn nòm serà dins es sues tèstes. »

Eth nòm de Diu constituís eth veritable “ sagèth deth Diu viu ”. Era pòsa sabático ei sonque era “senhau” extèrna d'açò. Pr'amor qu'eth “ nòm ” de Diu designe eth sòn caractèr, que simbolize damb es cares des “ quate animaues ”: “ eth leon, eth becerro, er òme e era agla ”, qu'illustren perfèctaments es contrastes armoniosos deth caractèr de Diu. : Reau e fòrt, mès esperdigalhat entath sacrifici, aparéncia umana, mès natura celestial. Es mots de Jesús s'an complit; es quaus son parièrs se junhen. Ath delà, aqueri que compartissen es valors divines an estat seleccionadi per Diu entara vida etèrna e son amassadi damb eth. Era “ tèsta ” alberga eth cervèth der òme, eth centre motor deth sòn pensament e dera sua personalitat. E aquest cervèth animat estúdie, sosque e apròve o refuse era nòrma de vertat que Diu li presente entà sauvà'c. Es cervèths des escuelhudi estimauen era demostracion d'amor organizat per Diu en Jesucristo e lutauen, segontes es nòrmes establides, entà véncer eth mau damb era sua ajuda, a fin d'obtier eth dret a víuer damb eth.

En definitiva, toti aqueri que compartissen eth caractèr de Diu revelat per Jesucristo se tròben damb eth entà servir-li eternamente. Era preséncia d'eth “ nòm ” de Diu “ escrit enes sues tèstes ” explique era sua victòria; e açò, particularaments, ena darrèra pròva dera fe

adventista qu'es òmes aueren en eth era opcion d'inscrúer en “ era sua tèsta ”, “ eth nòm de Diu ” o eth dera “ bèstia ” rebèla.

Versículo 5: “ Pas aurà mès net; e pas auràn de besonh lutz ne lum, pr'amor qu'eth Senhor Diu les alumbrará. E reinarán pes sègles des sègles. »

Segontes Gén.1:5, darrèr deth mot “ net ” se tròbe eth mot “ tenèbres ”, simbèu deth pecat e deth mau. Era “ lutz ” designe era Bíblia, eth sant mot escrita de Diu que revèle era nòrma de “ eth sòn lum ”, era deth plan e deth plan. Ja non serà util, es escuelhudi auràn accés dirècte ara sua inspiracion divina, mès conserve actuauments, ena tèrra deth pecat, eth sòn essenciau papèr “ iluminador ” qu'ei er unic que condusís ara vida etèrna.

Versículo 6: “ E eth me didec: Aguesti mots son cèrtes e veritables; e eth Senhor, Diu des esperits des profètes, a enviat eth sòn angel entà mostrar as sòns siervos çò qu'a de succedir rapidaments. ”.

Per dusau còp trobam aguesta afirmacion divina: “ Aguesti mots son cèrtes e veritables ”. Diu s'esfòrce per convèncer ath lector dera profecia, pr'amor qu'enes sues eleccions ei dins jòc era sua vida etèrna. Tèsta as sues afirmacions divines, er èster uman ei condicionat pes cinc sensi que li regalèc eth sòn Creador. Es temptacions son multiples e eficaces entà aluenhà'c dera espiritualidad. Per tant, era insisténcia de Diu ei pleaments justificada. Eth perilh entàs anmes ei reau e tostemp presenta.

Ei apropiat actualizar era nòsta lectura d'aguest versículo que presente un caractèr literal pòc comun en aguesta profecia. Pas i a cap simbèu en aguest versículo, mès era afirmacion que Diu ei era inspiracion des profètes qu'escruièren es libres dera Bíblia e que coma revelacion finau, envièc a "Gabriel" a Juan, entà que li revèle en imatges çò que , en 2020, se produsirà “ lèu ” o s'a ja complit en grana mesura. Mès entre 2020 e 2030 calerà trauessar l'ère mès terrible; tempsi terribles mercadi pera mòrt, era destruccion nucleara e es terribles “ sèt darrères plagues dera ira de Diu ”; er òme e era natura sofriràn terriblement enquia desaparéisher.

Versículo 7: “ E è ací, vengui lèu . Erós eth quau sauve es mots dera profecia d'aguest libre! »

Eth retorn de Jesús ei anonciat entara primauera de 2030. Era bienaventuranza ei entà nosati, ena mesura en que “ sauvem ”, enquiara fin , “ es mots dera profecia d'aguest libre ” der Apocalipsis.

Er advèrbi “ lèu ” definís era aparicion subta de Crist ena ora deth sòn retorn, pr'amor qu'eth temps passe regularmente sense acceleración ne desaceleración. Des de Daniel 8:19, Diu mos arrebrembe: “ i a un temps soslinhat entara fin ”: “ Alavetz me didec: Jo t'ensenharè çò que succedirà ara fin dera ira, pr'amor qu'i a un temps soslinhat entara fin”. ” Sonque pòt intervier ara fin des 6000 ans programadi per Diu entara sua seleccion d'escuelhudi, ei déder, eth prumèr dia dera primauera que precedís ath 3 d'abriu de 2030.

Versículo 8: “ Jo sò Juan, qu'è sentut e vist aguestes causes. E quan auí sentut e vist, queiguí as pès der angel que me les mostraue, entà adorar-lo e prostrar-me deuant eth. »

Per dusau còp, er Esperit ven a enviar-mos eth sòn advertencia. Enes tèxtes grècs originaus eth vèrb "proskuneo" s'arrevire coma "prostrar-se deuant". Eth vèrb "adorar" ei un legat dera version latina telefonada "Vulgata". Ath semblar, aguesta dolenta traduccion preparèc eth camin entad abandon dera postración fisica ena practica religiosa deth cristianisme apóstata enquiath punt d'orar "depès", a causa d'auta traduccion faussa deth vèrb grèc "istemi", en Marcos 11:25. En tèxte, era sua forma "stékété" a eth significat de "demorar fèrm o perseverar", mès era traduccion d'Oltamare utilizada ena version de L.Segond L'arrevirèc a "estasis", que signifie "èster depès" dins sens literal. Ua traduccion faussa dera Bíblia legitime atau, engañosamente, ua actitud indigna, arrogante e indignante cap ath gran Diu creador, eth Todopoderoso, per part de personas que pèrden eth sens de çò vertadièraments sagrat. E aguesta pas ei era unica... Per açò era nòsta actitud cap as traduccions bíblicas a d'èster suspicaz e cautelosa, sustot pr'amor qu'en Apocalipsis 9:11, Diu revèle er emplec "destructiu" (Abaddon-Apollyon), dera Bíblia escrita " en ebrèu e grèc ". Era vertat sonque se tròbe enes tèxtes originaus, conservadi en ebrèu mès desapareishudi e remplaçadi pes escrits grècs deth nau pacte. E aqui, cau arreconeishé'c, apareishec era oracion "permanenta" entre es credentes protestantes, apuntadi pes mots divini dera " Cincau trompeta ". Pr'amor que, paradoxauments, era oracion de jolhs a contunhat pendent mès temps entre es catolics, mès pas auem d'estonar-mos, pr'amor qu'ei en aguesta religion catolica a on eth diable amie as sòns seguidors e as sues victimes a prostrar-se deuant imatges talhades proïbides peth dusau des dètz mandamientos de Diu; Mandamiento qu'es catolics ignòren, donques qu'ena version romana, ei eliminat e remplaçat.

Versículo 9: " Mès eth me didec: Ages suenhat de pas hèr açò! Sò consiervo tòn, des tòns frairs es profètes e que nesauven es mots d'aguest libre. Adoración Deuant Diu prostrar-te. »

Era falta cometuda per Juan ei prepausada per Diu coma òm advertencia dirigida as sòns escuelhudi: "suenhatz de pas quèir ena idolatria!" çò cual Constituís eth principau defècte des religions crestianes refusades per Diu en Jesucristo. Organize aguesta scèna dera madeisha manèra qu'organizèc era sua darrèra leçon en tot ordenar as sòns apostòls que prenessen es armes entara ora deth sòn arrèst. Quan arribèc eth moment, les proïbic usà'c. Se dèc era leçon e era didec: " Ages suenhat de pas hè'c ". En aguest versículo, Juan arrecep era explicacion: " Jo sò consiervo tòn ". Es " angels ", includit " Gabriel ", son, coma es òmes, creatures deth Diu creador qu'a proïbit en dusau des sòns dètz mandamientos prostrar-se deuant es sues creatures, deuant imatges talhades o pintades; totes es formes qu'er ídolo pòt adoptar. Donques, podem aprèner d'aguest versículo ath notar es comportaments opausadi des angels. Ací Gabriel, era creatura celestial mès digna dempús de Miguel, proïbis prostrar-se deuant eth. D'otra banda, Satanás, enes sues aparicions seductoras, jos era aparència dera "Vèrge", demane que se lhèuen monuments e lòcs de culte entà adorarla e servir-la... què era máscara luminosa des tenèbres.

Er angel especificque ath delà " e eth des vòsti frairs es profètes e que nesauven es mots d'aguest libre ". Entre aguesta frasa e era d'Apocalipsis 1:3 notam era diferéncia peth temps transcurrido entre er inici deth temps de descifrado, 1980, e eth dera version actua de 2020. Entre aguestes dues dates, " eth quau lieg " hec que d'auti hilhs de Diu compartissen eth lum descifrada e eri ath sòn còp entrèssen dins era òbra des " profètes ". Aguesta multiplicación

permet qu'un nombre encara major de d'auto cridadi accedisquen ara eleccion en tot escotar era vertat revelada e en tot poner-la en practica concreta.

Versículo 10: “ E me didec: Pas sagères es mots dera profecia d'aguest libre. Pr'amor qu'eth moment ei apròp. »

Eth messatge ei enganós, pr'amor qu'ei dirigit a Juan, a qui Diu a transportat a nòsta ère finau des deth principi deth libre , segontes Apocalipsis 1:10. Ath delà, auem de comprèner qu'era orde de pas sagerar es mots deth libre me son dirigidis dirèctaments a jo en moment en qu'eth libre ei entièraments daurit; alavetz se convertís en “ petit libre daurit ” d'Apocalipsis 10:5. E quan se “ daurís ” damb era ajuda e autorizacion de Diu, ja non se tracte de barràc damb “sagèths”. E açò, “ pr'amor qu'eth temps ei apròp ”; ena primauera de 2021, manquen 9 ans, abans deth retorn gloriós deth Senhor Diu Jesucristo.

Maugrat açò, era prumèra dubertura d'eth “ librito ” comencèc dempús deth decret de Dan.8:14, ei díder, dempús de 1843 e 1844; pr'amor qu'era importanta comprenença deth tèma dera darrèra pròva de fe adventista s'a d'a es revelacions dades dirèctaments per Jesucristo madeish, o peth sòn angel, ara nòsta fraia Elena de White, pendent eth sòn ministèri.

Versículo 11: “ Eth quau ei injust, tornatz a èster injust, eth quau ei immundo, tornatz a èster immundo; e qu'eth just practicatz encara era justícia, e eth quau ei sant, santifíquese encara. »

En prumèra lectura, aquest versículo confirme era entrada en aplicacion deth decret de Dan.8:14. Era separacion des adventistas seleccionadi per Diu entre 1843 e 1844 confirme eth messatge de “ Sardis ” a on trobam as protestantes “ viui ” mès “ mòrti ” e “ contaminadi ” espiritualmente, e as pionèrs adventistas “ dignes dera blancor ” cridada en aquest versículo “ justícia e santificación ”. Mès era dubertura d'eth “ librito ” ei progressiua coma “ eth camin des justis que creish coma eth lum deth dia, des der alba enquiath sòn cenit ”. E es adventistas pionèrs pas sabien qu'ua pròva de fe les anaue a tamizar entre 1991 e 1994, coma mos ac revelèc er estudi dera “ cincau trompeta ”. Coma resultat, se hèn possibles d'auto lectures d'aquest versículo.

Eth temps de sagerar ei per fenir coma liegem en Apocalipsis 7:3: “ Pas hetz damatge ena tèrra, ne ara mar, ne as arbes, enquia qu'ajam sagerat es tèstes des siervos deth nòste Diu. » A on auem de plaçar era autorizacion entà dañar era tèrra, era mar e es arbes? Existissen dues possibilitats. Abans dera “ sièisau trompeta ” o abans des “ sèt darrères plagues ”? Era “ sièisau trompeta ”, que constituís un sièisau puniment d'advertencia dat per Diu as pecadores terrenaus, me semble logic en aquest cas mantier era dusau possibilitat. Pr'amor qu'es “ sèt darrères plagues dera ira de Diu ” an coma objectiu era “tèrra ” protestante e era “mar ” catolica. Considerem qu'es destruccions realizades pera “ sièisau trompeta ” pas empedissen, mès que promòn era conversion des escuelhudi cridadi redimidos pera sang de Jesucristo.

Donques, ei dempús dera “ sièisau trompeta ” e just abans des “ sèt darrères plagues ”, e en moment dera detencion deth sellamiento que mèrque era fin deth temps dera gràcia collectiva e individuau qu'encara podem plaçar es mots d'aquest versículo: “ Eth quau ei injust,

tornatz a èster injust, eth quau se contamine, tornatz a contaminar-se; e qu'eth just practicat encara era justícia, e eth quau ei sant, santifíquese encara. » Toti poderàn veir ací era manèra en qu'er Esperit confirme en aquest versículo era bona traduccion que presentè deth versículo "adventista" fonamentau qu'ei Daniel 8:14: "... era santidad serà justificada ". Es mots " justícia e santidad " son fòrtaments apiejades e donques confirmades per Diu. Per tant, aquest messatge anticipa eth moment dera fin deth periòde de gràcia, mès d'auta explicacion ei era següenta. Ar arribar ara fin deth libre, er Esperit apunte ath moment en qu'eth libre totauments descifrado se convertís en " librito daurit " e, tre aquest moment, era sua acceptacion o arrefús mercarà era diferéncia que " ei entre eth just e eth quau se contamine". " E eth nòste Senhor convida " ath sant a santificarse encara mès ". Arrebrembe nauaments qu'era " contaminacion " siguec atribuïda ath protestantismo en messatge de " Sardes ". Er Esperit apunte damb es sòns mots ad aquest protestantismo e adventismo institucionau que compartís era sua maladeta des de 1994, quan se junhec ada eth en tot entrar dins era aliança ecuménica. Era acceptacion deth messatge descifrado d'aquest libre harà, per tant, " un còp mès , mès era darrèra, era diferéncia que servís entre eth a Diu e eth quau pas li servís " segontes Mau. 3:18.

Alavetz resumisqui es leçons d'aquest versículo. Prumèr, confirme era separacion adventista deth protestantismo entre 1843 e 1844. En dusau lectura, s'aplique contra er adventismo oficiau que tornèc ara aliança protestante e ecuménica dempús de 1994. E prepausi ua tresau lectura que s'aplicarà ara fin deth temps de temps de gràcia en 2029 abans deth retorn de Jesucristo fixat entath començament dera primauera que ven abans deth 3 d'abriu dera Pasca 2030.

Dempús d'aquestes explicacions, mos demore comprèner qu'era causa dera casuda der adventismo institucionau, qu'ac amièc a èster " vomitado " per Jesucristo en sòn messatge dirigit a Laodicea, ei mens era negativa a creir en sòn retorn entà 1994, qu'era negativa a préner en compde er apòrte de lum qu'a vengut a illuminar era veritabla traduccion de Daniel 8:14; un lum demostrat de manèra incontestabla peth pròpri tèxte bíblic ebrèu originau. Aquest pecat sonque pòt èster condemnat peth Diu de justícia que pas considèra innocent a ath colpable.

Versículo 12: " È ací jo vengui lèu , e eth mèn recompensa ei amb ieu, entà pagar a cadun segontes era sua òbra ".

En 9 ans, Jesús tornarà en ua glòria divina indescriptible. En Apocalipsis 16 ath 20, Diu mos revelèc era natura dera porción dera sua retribucion reservada entàs pecadores catolics, protestantes e adventistas rebèls, injusti e intolerantes. Tanben mos presentèc era porción reservada entàs sues adventistas elegidi que demorèren fidèus e aunorèren eth sòn mot profètica e eth sòn sant dissabte deth setau dia, en Apocalipsis 7, 14, 21 e 22. Era " retribucion " " tornarà a cadun segontes era sua quina "ei era sua òbra ", que dèishe pòc espaci entà que es colpables se justifiquen deuant es uelhs de Crist. Es mots que se justifiquen se tornen inutils pr'amor qu'alavetz serà massa tard entà transformar es errors des eleccions darrères.

Versículo 13: " Jo sò er alfa e era omega, eth prumèr e eth darrèr, eth principi e era fin. »

Çò Qu'a un principi tanben a ua fin. Aguest principi s'aplique ara durada deth temps terrenau previst per Diu entara sua seleccion d'escuelhudi. Entre alfa e omega auràn passat 6000 ans. En an 30 eth 3 d'abriu, era mòrt expiatoria voluntària de Jesucristo tanben aurà mercat eth temps alfa dera aliança crestiana de 2000 ans; Era primauera de 2030 mercarà era sua epòca omega damb tota era sua fòrça.

Mès er alfa tanben ei 1844 damb eth sòn omega 1994. E fin finau, er alfa ei tà jo e es darrèri escuelhudi, 1995 damb eth sòn omega 2030.

Versículo 14: “ Bienaventurados es quaus sauven es sòns mandamientos (e pas ruscar es sues ròbes) , entà auer dret ar arbe dera vida e entrar pes pòrtes ena ciutat! »

Era dusau forma dera “ grana tribulaci3n ” ei deuant nosati damb era sua corolario de multituds de mòrts. Per tant, se h8 urgent obtier emparament e ajuda de Diu a trau8s de Jesucristo. Coma suggerís era imatge, eth pecador a de “ salvar es sòns mandamientos”. » ; Es de Diu e es de Jesús, “ er Anh8th de Diu ”, çò que signifie qu'a de renonciar a totes es formes que pogue préner eth pecat. Era traduccion velhada d'aguest versículo conservada enes n8stes Bíblies actuaus s'a d'a eth catolicismo roman liderat des deth Vaticano. Es auti manuscrits, es mès ancians e, per tant, mès fid8us, prepausen: “ Bienaventurados es quaus sauven es sòns mandamientos ”. E coma eth pecat ei transgresi3n dera lei, eth messatge se distorsiona e substituís era de besonh e vitau obediencia pera simpla reivindicacion d'aperten8a crestiana. Qui8n Se beneficie deth crim? Ad aqueri que lutaràn contra eth dissabte enquiath retorn glorioso de Jesucristo. Eth veritable messatge se resumís atau: “Bienaventurado eth quau aubedís ath sòn Creador”. Aguest messatge sonque repetís çò de citat en Apocalipsis 12:17 e 14:12, a saber: “ es quaus sauven es mandamientos de Diu e era fe de Jesús ”. Aguesti son es destinatarios deth darr8r messatge enviat per Jesús. Qui jutge eth resultat obtengut ei eth madeish Jesucristo, e era sua exig8ncia ei pari8ra ath patiment suportat en sòn martirio. Era recompensa entàs seleccionadi serà f8rça gran; obtieràn era immortalidad e entraràn dins era vida et8rna a trau8s deth camin adventista simbolizat pes “ dotze pòrtes ” dera simbolica “ naua Jerusalem ”.

Versículo 15: “ Siguesse es gossets, es magos, es fornicarios, es assassins, es idólatras e tot aqueth qu'estime e practique era mentida! »

Qui8nes Son aqueri a qui Jesús nomena atau? Aguesta acusacion amague se h8 refer8ncia a tota era fe crestiana qu'a apostatado; era fe catolica, era fe protestante multiforme, incluida era fe adventista, qu'a entrat dins era sua aliança des de 1994; era fe adventista tan ricamente quirn8cha per eth ar inici dera sua exist8ncia, e mai encara respecto des sòns darrèri representants obligadi ara disidencia. Es “ gossets ” son es paganos mès tanben, e sustot, aqueri que diden èster es sòns frairs e çò traicionan . Aguest tèrme “ gossets ” ei, paradoxauments, entàs umans occidentaus contemporan8us eth der animau considerat coma simb8u de fidelitat, mès entara orientau ei era imatge madeisha dera execraci3n. E ací Jesús quitament desafie era sua natura umana e les consid8re animaus p8qui fiables. Es auti tèrmes confirmen aguest jutjament. Jesús confirme es mots h8ti en Apocalipsis 21:8 e ací era addicion deth tèrme “ gossets ” exprimís eth sòn jutjament personau. Dempús dera sublime demostracion d'amor que d8c as òmes, bric i a mès terrible qu'èster traicionado per qui diden apartier-li ada eth e ath sòn sacrifici.

Dempús, Jesús les cride “ magos ” peth sòn comèrç damb es angels dolenti, er espiritismo, que prumèr sedusic ara fe catolica damb es aparicions dera “Vèrge María”, quauquarren bíblicamente impossibla. Mès es miracles realizadi pes demònis son similars que lirealizèren ada eth es “ magos ” de Faraon deuant Moisés e Aarón.

Ath cridar-les “ impúdicos ”, Jesús condemne era desliurança des costums, mès especiuaments es aliances religioses antinaturales qu'establisson es glèises protestantes damb era fe catolica, denunciada pes profètes de Diu coma sierva deth diable. Reprodusissen, “coma hilhes”, era “fornicaci3n ” dera sua “ mair prostituta Babilonia era Grana ”, denunciada en Apocalipsis 17:5.

Es ap3statas tanben son “ assassins ” que se prepararàn entà aucir as escuelhudi de Jesús se eth pas interven entà empedir-les mejançant eth sòn glorioso advenimiento.

Son “ id3latras ” pr'amor qu'eth da mès interès ara vida materiau qu'a era vida espiritua. Demoren indiferentes quan Diu les aufrís eth sòn lum, qu'eri refusen descaradamente demonizando as sòns veritables messatgèrs.

E entà finalizar aquest versículo, precisa: “ e eth quau estime e practique mentís! » Ath hè'c, den3ncia ad aqueri cuya natura ei estacada ara mentida, enquiath punt d'èster totauments insensibles ara vertat. S'a dit de gosti e colors que pas se pòden discutir; çò de madeish arribe damb er amor ara vertat o ara mentida. Mès entath sòn eternidad, Diu seleccione, exclusivaments, entre es sues creatures que lida ada eth origina era reproduccion umana, aqueres qu'an aquest amor ara vertat.

Eth resultat finau deth plan de salvacion de Diu ei terrible. Son expulsadi, successivaments, es endurecidos pecadores antediluvianos e impenitentes, era anciana aliança josiva incrédula, era abominable fe catolica papal romana, era id3latra fe ortodoxa, era fe calvinista protestante e, fin finau, era fe institucionau adventista, darrèra victima der esperit de tradicion qu'es anteriores an favorit totes per pariera.

Eth messatge “adventista” au ec consequéncias fatals, prumèr, entàs josivi, qui queigueren pera sua negativa a creir ena prumèra venguda deth Mesías anonciada en Dan.9:24 ath 27. Dusau, es crestians expulsadi per Jesús, qui toti compartissen era colpa de mostrar falta d'interès en darrèr messatge “adventista” qu'an3ncie era sua dusau venguda . Era sua falta d'amor pera sua vertat les resulte fatal. En 2020, totes aquestes principaus religions oficiaus compartissen aquest terrible messatge que Jesús dirigic en 1843 ath protestantismo de l'ère “ Sardis ” en Apocalipsis 3:1: “ Se ditz qu'ètz viui, mès ètz mòrti ”.

Versículo 16: “ Jo Jesús è eniat eth mèn angel entà dar-vos testim3ni d'aquestes causes enes glèises. Jo s3 era arraítz e eth seme de David, era brilhanta estela deth maitin. »

Jesús envièc ath sòn angel Gabriel a Juan e, a trauès de Juan, a nosati, es sòns fidèus servidors des darrèri dies. Pr'amor que sonque aué aquest messatge totauments descifrado mos permet comprèner es messatges que dirigís as sòns servidors e discipols des sèt ères o sèt Assemblades. Jesús despeja eth dobeste sus era sua evocacion simbolica d'Apo.5: “ era arraítz e posteridad de David ”. E ahig: “ era brilhanta estela deth maitin ”. Aquesta estela ei eth solei mès eth sonque s'identifique damb eth coma simbèu. Pr'amor que, inconscientemente, es

èssers sincèri qu'estimen a Jesucristo peth sòn sacrifici aunoren ath nòste solei, aguesta estela divinizada pes paganos. Se fòrça pas son consciènti d'açò, multituds, quitament illustrades sus eth tèma, pas son preparades ne son capaces de comprèner era gravetat d'aguesta accion idòlatra pagana. Er òme a de desbrembar-se de se madeish, entà poner-se en lòc de Diu, que sent es causes de manèra fòrça desparièra a causa de qu'era sua ment ja seguís es accions des òmes des de hè quasi 6000 ans. Identifique cada accion per çò que reaments represente; çò cual pas ei eth cas d'òmes cuyas cuertes vides se preocupen principaments per satisfèr es sòns desirs, principaments carnales e terrenaus, mès tanben eth cas d'aqueri que son espirituas e fòrça religiosi e que demoren bloquejati per respècte as tradicions des pairs.

Ara fin deth messatge de Tiatira , er Esperit didec a eth “ que vencesse ”: “ E li darè era estela deth maitin ”. Ací Jesús se presente coma era “estela deth maitin ”. Eth vencedor obtierà atau a Jesús e damb eth tot eth lum dera vida qu'a era sua hònt en eth. Eth recordatorio d'aguest tèrme suggerís era plea atencion des veritables darrèri “adventistas” ad aguesti versículos de 1 Pedro. 2:19-20-21: “ E auem tant mès cèrt eth mot profètica, que lihètz ada eth plan en prestar atencion”. Atencion, coma a ua lutz qu'alumbra en lòc escur, enquia que despunte eth dia e eth lucero deth maitin gessetz enes vòsti còrs; en tot saber deuant tot vosati madeishi que cap profecia dera Escritura pòt èster objècte d'interpretacion privada, pr'amor que pas siguec per voluntat umana qu'ua profecia quauque còp siguec portat, mès qu'ei moigut per Esperit Sant qu'es òmes an parlat per part de Diu. » Pas poderiem didé'c mejor. Dempús d'escotar aguesti mots, er escuelhut les transforme en òbres prenudes en compde per Jesucristo.

Versículo 17: “ E er Esperit e era nòvia dideren: Vietz. E eth quau sent, didetz: Ven. E eth quau age sigatz, vietz; eth quau volgatz, que prene gratuïtaments dera aigua dera vida ”.

Des deth començament deth sòn ministèri terrenau, Jesús lancèc aguesta telefonada: “ Vietz ”. Mès ath préner era imatge dera “ set ”, sap que qui pas a “ sigatz ” pas vierà a béuer. Era sua telefonada serà escotada, sonque, per aqueri que “ an sigatz ” d'aguesta vida etèrna qu'era sua perfècta justícia mos aufrís sonque pera sua gràcia, coma ua dusau oportunitat. Sonque Jesús paguèc eth prètz; per açò ac aufrís “ gratuïtaments ”. Cap “indulgècia” catolica o divina permet obtier-la per sòs. Aguest cridat universau prepare ua reünion de foncionarís elegidi de totes es nacions e totes es origines. Eth cridat “ Vietz ” se convertís ena clau d'aguest agrupamiento d'escuelhudi que crearà era pròva de fe des darrèri dies. Mès experimentaràn era pròva escampada ena tèrra e sonque s'amassaràn quan Jesucristo tornarà ena sua glòria entà trèr-les dera tèrra deth pecat.

Versículo 18: “ Declari a tot eth quau sent es mots dera profecia d'aguest libre: Se quauqu'un ahig quauquarren a eth, Diu ac herirà damb es plagues descrites en aguest libre; »

Er Apocalipsis pas ei un libre bíblico quinsevolhe. Ei ua òbra literària divinamente codificada en lenguatge bíblico que pòt èster arreconeishuda per qui cerquen en tota era Bíblia de principi a fin. Es expressions se tornen familhaus a trauès dera lectura repetida. E es “concordancias bíblicas” permeten trobar expressions similares. Mès justaments pr'amor qu'eth sòn còdi ei fòrça precís, es arreviradors e transcriptors son avertidi: “ Se quauqu'un ahig quauquarren, Diu li punirà damb es plagues descrites en aguest libre ”.

Versículo 19: “ E se quauqu'un lhèue quauquarren des mots deth libre d'aguesta profecia, Diu lheuarà era sua part der arbe dera vida e dera ciutat santa, descrita en aquest libre. »

Pes madeishes arrasons, Diu menace a quinsevolhe que “ lhèue quauquarren des mots deth libre d'aguesta profecia ”. Qui cor aquest risc tanben ei avertit: “ Diu talharà era sua part der arbe dera vida e dera ciutat santa, descrita en aquest libre ”. Es cambiaments observadi auràn, per tant, terribles conseqüències entà qui les cometeren.

Cridi era sua atencion sus aquesta leçon. S'era modificacion d'aquest libre codificado incomprendible ei punida per Jesucristo d'aguestes dues formes rigoroses, qué serà entà qui refusen eth sòn messatge decodificado perfectaments comprensible?

Diu a bones arrasons entà presentar claraments aquesta advertencia, pr'amor qu'aguesta Revelacion, cuyas mots escuelh, a era madeisha valor qu'eth tèxte des sòns “dètz mandamientos” “grauadi damb eth sòn dit en taules de pèira”. Ara, en Dan.7:25, profetizó qu'era sua “ lei ” reau serie “ cambiada ” atau coma es “ tempsi ”. Era accion siguec realizada, coma auem vist, pera autoritat romana, successivaments imperiau en 321, dempús papal, en 538. Aquesta accion que considerèc “ arrogante ” serà punida damb era mòrt, e Diu mos exhorta a pas reproduir-la. Cap ara profecia, aquest tipe de falta que condemne firmemente.

Era òbra de Diu contunhe d'èster era sua òbra independentaments deth temps en que se realize. Descifrar Era sua profecia ei impossibla sense era sua guida. Açò signifie qu'era òbra descifrada a era madeisha valor qu'era numerotada. Comprenetz, donques, qu'aguesta òbra a on se revèle claraments eth pensament de Diu ei de nauta “ santidad ”. Constituís eth “ testimòni de Jesús ” suprèm que Diu dirigís as sòns darrèri siervos adventistas deth setau dia dissidents; e ath madeish temps, damb era practica deth veritable dissabte dissabte, ei en 2021 era darrèra “ santidad justificada ” programada des dera entrada en vigor deth decret de Dan.8:14 en 1843.

Versículo 20: “ Eth quau da testimòni d'aguestes causes ditz: Òc, vengui lèu . Amén! Ven, Senhor Jesús! »

Per contier es darrèri mots que Jesucristo dirigic as sòns discipols, aquest libre der Apocalipsis ei de nauta santidad. En eth trobam er equivalent as taules dera lei, grauades damb eth dit de Diu e liurades a Moisés. Jesús testifica; Quién s'ausarà a qüestionar aquest testimòni divin? Tot ei dit, tot ei revelat, pas a bric mès que díder excepto: “ Òc, vengui lèu ”. Un simple “ Òc ” qu'implique tota era sua persona divina, signifie qu'era sua venguda ei segura pr'amor que renauís era sua promesa: “ Vengui lèu ”; un “ lèu » date qu'aquerís tot eth sòn significat: ena primauera de 2030. E confirme era sua declaracion en tot díder “ Amén ”; que signifie: “En vertat”.

Quién Ditz alavetz: “ Ven, Senhor Jesús ”? Segontes eth versículo 17 d'aquest capítol, eri son “ er Esperit e era nòvia ”.

Versículo 21: “ Era gràcia deth Senhor Jesús sigue damb toti es sants! »

Aquest darrèr versículo der Apocalipsis barre eth libre en tot evocar “ era gràcia deth Senhor Jesús ”. Aquest ei un tèma que soent s'opausaue ara lei ath començament dera

Assemblada crestiana. En aqueth temps, era gràcia ère oponible contra era lei per aqueri que refusauen era aufèrta de Crist. Er eretatge dera lei per part des josivi significaue que sonque vedien era justícia divina a traùes d'era. Jesús pas volec escartar-les dera obediencia ara lei mès vin a “ complir ” çò qu'es sacrificis d'animaus li auien profetizado. Per açò didec en Mat.5:17: “ Pas pensetz qu'è vengut entà abrogar era lei o es profètes; È pas vengut entà abolir, mès entà complir ”.

Çò mès estonant ei escotar as crestians opausar-se ara lei e era gràcia. Pr'amor que, coma explique er apostòl Pablo, era gràcia a coma objectiu ajudar ar òme a complir era lei enquiath punt que Jesús declare en Juan 15:5: “ Jo sò era vinha, vosati ètz es pámpanos. Eth quau demore en mí e en qui jo demori, da fòrça frut, pr'amor que sense mí bric podetz hèr ”. De quines causes “ hèr ” parle e de quin “ frut ” ei? Deth respècte ara lei qu'era sua gràcia hè possibla mercés ara sua ajuda en Esperit Sant.

Auesse estat deseable e saludable que “ era gràcia deth Senhor Jesús auesse estat ” e auesse pogut actuar “ en toti ”; mès aguest vèrs distorsionado sonque exprimís un desir irrealizable. Demorem toti que siguen muchísimos; tanti coma sigue possible; eth nòste admirable Diu, Creador e Salvador, ac merite; eth ei sumamente digne d'açò. Ar especificar “ damb toti es sants ”, eth tèxte originau elimine quina ambigüitat que sigue; era gràcia deth Senhor pòt beneficiar exclusivaments a eri, aqueri “ a qui santifica ena sua vertat ” (Juan 17:17). E a qui pensen en arténher era vida etèrna en tot recórrer eth camin reclamat per Jesucristo, les arrebrembi qu'entre “ camin ” e “ vida ”, ei era “ vertat ” essenciau, segontes Juan 14,6. Sense otratar as rebèls que reclamen era benediccion d'aguest versículo, des de 1843, era gràcia deth Senhor sonque a beneficiat ad aqueri a qui santifica mejançant era restauracion dera sua santa pòsa sabático en dissabte. Ei aguesta accion era quau, associada ath testimòni d'amor pera sua “ vertat ”, hè as sants escuelhudi dignes dera gràcia en ahèr. Per tant era gràcia pas pòt dedicar-se a “toti”. Atau qu'age suenhat damb es traduccions dolentes e enganholes dera Bíblia, que conduissen a ua terribla desillusion finau entad aqueri que depenen d'eres entara sua desgràcia!

Era Revelacion divina presentada en aguesta òbra a confirmat es leçons profetizadas en relat deth Génesis, cuya vitau importància auem pogut constatar. Ara fin d'aguest trabalh, semble util arrebrebar aguestes principaus leçons. Açò ei justificat e tanben m'agradarie soslinhar qu'en nòste mon contemporanèu era fe crestiana se presente masivamente de forma distorsionada a causa der eretatge de culte deth catolicismo roman. Era vertat requerida per Diu s'a mantengut en estat simple e logic comprenut pes prumèrs apostòls de Jesucristo, mès aguesta simplicitat soent ignorada se torne, peth sòn caractèr minoritari, complèxa entàs pas iniciadi. De hèt, entà identificar as darrèri Santos des Darrèri Dies de Jesucristo e era estructura espirituau der Apocalipsis, eth decret de Daniel 8:14 ei indispensable. Mès entà identificar aguest decret tanben ei fonamentau er estudi de tot eth libre de Daniel e eth desciframiento des sues profecies. Comprenudes aguestes causes, er Apocalipsis mos revèle es sòns secrets. Aguesti estudis de besonh expliquen era dificultat que trobam quan sajam convéncer ar òme incrédulo deth nòste temps en Cogant, e especiuaments en França.

Jesús didec qu'arrés pòt vier ada eth excepto eth Pair qu'ac guide e tanben didec, respecto as sòns escuelhudi, qu'an de nèisher dera aigua e der Esperit. Aguestes dues ensenhaments

signifiquen complementariament que Diu coneish era natura espiritua des sòns escuelhudi entre totes es sues creatures. En conseqüència, cadun d'eri reaccionarà segontes era sua pròpria natura; tanben aqueri qu'an prejudicis favorables sus eth dissabte ja practicat pes josivi acceptaràn sense demasiada dificultatz es revelacions proféticas que mòstren que Diu ac exigís des de 1843. Peth contrari, aqueri qu'an prejudicis desfavorables sus eth refusaràn toti es arguments bíblicos presentadi e trobarà bones arrasons entà justificar era sua negativa. Compréner aquest principi mos protegís de desillusionar-mos d'aqueri a qui presentam era vertat de Crist. Ath revelar era vertat deth pensament divin, era profecia da tot era sua poder a eth "Evangèli etèrn " qu'es discipols de Jesús an de " ensenhar as nacions enquiara fin deth mon ".

Es " bèsties " der Apocalipsis

Cronològica e successivaments es enemics de Diu e es sòns escuelhudi apareisher en forma de " bèsties ".

Eth prumèr designe era Roma imperiau representada per eth " dragon damb dètz cuernos e sèt caps qu'amie diademas ", en Apocalipsis 12:3; " Es nicolaítas " en Apocalipsis 2:6; " eth diable " en Apocalipsis 2:10.

Eth dusau se hè referéncia ena Roma catolica papal representada per " era bèstia que puge dera mar, damb dètz cuernos, diadema e sèt caps " d'Apocalipsis 13:1; " eth tròn de Satanás " en Apocalipsis 2:13; " era hemna Jezabel " en Apocalipsis 2:20; " era lua tinturada de sang " en Apocalipsis 6:12; " eth tresau lum dera lua " dera " quatau trompeta " en Apocalipsis 8:12; " era mar " en Apocalipsis 10:2; " era cana coma òm encalhe " en Apocalipsis 11:1; " era coa " d'eth " dragon " en Apocalipsis 12:4; " era serpiente " en Apocalipsis 12:14; e " dragon " des vèrsi 13, 16 e 17; " Babilonia era grana " en Apocalipsis 14:8 e 17:5.

Eth tresau apunte ar ateísmo revolucionari francés, representat pera " bèstia que sorgís der abisme " en Apocalipsis 11:7; era " grana tribulaciòn " en Apocalipsis 2:22; era " quatau trompeta " en Apocalipsis 8:12; " era boca qu'engolís er arriu " que simbolize en pòble catolic, en Apocalipsis 12:16. Açò se hè referéncia ara prumèra forma d'eth " dusau ay " citat en Apocalipsis 11:14. Era sua dusau forma se complirà damb era " sièisau trompeta " d'Apo.9:13, segontes Apo.8:13 jos eth títol de " dusau ay ", entre eth 7 de març de 2021 e 2029, jos er aspècte reau d'un Mon. Era Tresau Guèrra fenís en guèrra nucleara. Eth genocidi uman que despobla era tèrra (er abisme) ei eth ligam que s'establís entre " era quatau e era sièisau trompeta ". Es detalhs deth desenvolopament d'aquesta guèrra se revèlen en Dan.11:40 ath 45.

Era quatau " bèstia " designe era fe protestante e era fe catolica, era sua aliada, ena darrèra pròva dera fe ena istòria terrenau. Era " sorgís dera tèrra ", en Apocalipsis 13:11; çò que signifie qu'era ei era madeisha, gessuda dera fe catolica simbolizada per " era mar ". De manèra abrumadora, l'ère dera Reforma establic ua religion protestante, damb multiples aspèctes, mercadi pera apostasía, atestiguando enes òbres de Juan Calvino, un caractèr guerrero, dur, crusèl e persecutor . Era entrada en vigor deth decret de Dan.8:14 ac condemnèc globauments des dera primauera de 1843.

Era fe adventista institucionau, que sorgic visque dera pròva de fe protestante de 1843-1844, a retrocedit e a tornat en estat dera fe protestante e era sua maladeta divina des dera tardor de 1994; açò a causa der arrefús oficiau ath lum profética divina revelada en aguesta òbra de 1991. Aguesta mòrt espirituau de forma institucionau ei profetizada dins Apocalipsis 3:16: " Vos vomitaré dera mia boca ".

Es compliments finaus des profecies son deuant nosati e era fe de toti serà provada. Eth Senhor Jesucristo arreconeisherà, entre toti es èssers umans, que li liapartien a eth, que liacuelhen ada eth damb alegror e fidelitat arregraïda es sues revelacions vitaus, frut der amor divin.

Ena ora dera darrèra eleccion, es escuelhudi se distinguiràn pr'amor que saberàn per què quèn es queigudi, era Revelacion divina harà atau era diferéncia entre es salvos e es perdudi que des de la lièra ada eth apostólica " Éfeso ", en Apo 2:5, Diu didec: " Acòrda-te, donques, d'a on as queigut "; e en 1843, en l'ère " Sardis ", tanben didec as protestantes, en Apocalipsis 3:3: " acordatz-vos de com arrecebèretz e sentèretz; e saue e arrepientete "; açò s'esten as adventistas queigudi des de 1994, qui, encara qu'obsèrven eth dissabte, arreceben de Jesús aguest messatge d'Apocalipsis 3:19: " Reprendo e puniment a toti es quaus estimi; Per tant, sabi celoso e arrepientete ".

Ath preparar aguesta Revelacion profética, eth Diu creador, trobat ena persona de Jesucristo, se prepausèc coma objectiu perméter as sòns escuelhudi identificar claraments as sòns enemics; era causa ei hèta e era intencion de Diu s'artenh. Atau, enriquida espiritualment, era sua Escuelhuda se convertís en " era Esposa preparada entà la Sope des Nòces der Anhèth ". Eth " la vestic de lino defunti e blanc, que son es òbres de justícia des sants " en Apocalipsis 19:7. Tu qu'as liejut eth contengut d'aguesta òbra, s'as era oportunitat e era benediccion d'èster entre eri, " prepara-te entà trobar-te damb eth tòn Diu " (Amós 4:12), ena sua vertat!

Se plan eth desciframiento des misterioses profecies de Daniel e der Apocalipsis ei complet e ara coneishem eth temps deth veritable retorn de Crist, aguesta qüestion de Jesucristo citada en Lucas 18:8 dèishe un dobte un tant angustiosa: " Vos digui qu'eth hèr-les justícia rapidaments. Mès quan vierà eth Hilh der Òme, trobarà fe ena tèrra? ". Pr'amor qu'era abundancia de coneishença intellectuau dera vertat pas pòt compensar era feblesa dera qualitat d'aguesta fe. Era umanitat que s'afrontarà ath retorn de Jesucristo s'a desvolopat en un climat favorable a totes es formes d'egoísmo fòrtaments fomentat. Era capitada individuau s'a convertit en objectiu a arténher a quin prètz que sigue, quitament en tot esclafar ath vesin, e açò pendent un long periòde de patz mondiau de mès de 70 ans. Quan sabem qu'es valors deth cèu prepausat per Jesucristo son dins absoluta oposicion ad aguesta nòrma deth nòste temps, era sua qüestion semble trágicamente justificada, pr'amor que pòt hèr-se referéncia a persones que se credien "escuelhudi", mès que sonque demoraràn pera desgràcia des "cridadí"; pr'amor que Jesús aurà pas trobat en eri era qualitat de fe de besonh entà èster dignes dera sua gràcia.

Era letra aucís mès er Esperit da vida.

Aguest darrèr capítol completè eth desciframiento dera Revelacion der Apocalipsis. En efècte, acabi de presentar es còdis bíblicos que permeten identificar es simbèus que Diu utilize enes sues profecies, mès se plan eth sòn objectiu ei revelar era sua exigéncia entath retorn deth dissabte des de 1843-1844, eth mot dissabte pas apareish. Sonque un còp en aguesti tèxtes proféticos de Daniel o Apocalipsis. Tostemp se suggerís mès pas se cite claraments. Era arrason entà pas nomentà'c claraments ei qu'era practica deth dissabte ei ua normalitat basica dera fe crestiana apostólica, donques toti pòden veir qu'eth tèma deth dissabte jamès siguec motiu de controvèrsia entre es josivi e es prumèrs apostòls, discipòls de Jesús Crist. Maugrat açò, eth diable a pas deishat d'atacà'c, en tot incitar prumèr as josivi a “contaminà'c” e dempús as crestians, en tot hèr-li “ignorar” entièraments. Entà arténher aguest resultat, inspirèc traduccions fausses des tèxtes originaus qu'ac mencionauen. Ath delà, aguesta presentacion dera vertat divina pas serie complèta sense era denóncia d'aguestes odiosas fechorías, cuyas victimas son, prumèr, Diu en Jesucristo, dempús aqueri a qui era sua mòrt expiatoria poderie auer aufrít era vida etèrna.

Afirmi, deuant Diu, que pas existís enes escrits der ancian e nau pacte, ei díder, en tota era Bíblia, cap versículo qu'ensenhe un cambiament en estatus deth dissabte respecto dera cramba des sues dètz mandamientos; ath delà, santificado per Diu, des deth principi dera creacion deth nòste mon terrenau.

Des dera apostasía protestante pera entrada en vigor deth decret de Daniel 8:14, ena primauera de 1843 enquia aué, era lectura dera Bíblia aucís. Volesse soslinhar que pas ei era Bíblia era quau aucís deliberadamente, ei er emplec que se hè d'era en tot basar-se en errors de traduccion qu'apareishen enes versions arrevirades des tèxtes originaus “ ebrèu e grèc ”; mès sustot tanben ei un problèma per dolentes interpretacions. Diu madeish confirme era causa, en imatges, en Apocalipsis 9:11: “ Auien sus eri per rei ar angel der abisme, cridat en

ebrau Abaddon, e en grèc Apollyon. ". Arrebrembe ací eth messatge amagui en aguest versículo: " Abbadon e Apollyon " signifiquen, " en ebrau e grèc ": Destructor. " Er angel der abisme " destruis era fe en tot usar es " dus testimònis " bíblicos d'Apocalipsis 11:3.

Ath delà, des de 1843, es fausses credentes an cometut dus errors ath liéger eth testimòni istoric dera Bíblia. Eth primèr ei auer dat mès importància ara neishença de Jesucristo qu'a era sua mòrt e era dusau refortilhe aguest error, ath dar-li mès importància ara sua resurrecció qu'a era sua mòrt. Aguest doble error atestigua contra eri, pr'amor qu'era demostracion der amor de Diu cap as sues creatures pause, essenciauments, ena sua decision voluntària de dar, en Crist, era sua vida entara redenció des sòns escuelhudi. Dar prioritat ara resurrecció de Jesús consistís en desvirtuar eth projècte salvífic de Diu, e açò compòrte entàs colpables era conseqüència d'isolar-se d'eth e trincar era sua aliança santa, justa e bona. Era victòria de Crist pause ena sua acceptacion dera mòrt, era sua resurrecció ei sonque era erosa e justa conseqüència dera sua perfeccion divina.

Colosenses 2:16-17: " Per tant, arrés vos jutge sus eth minjar o dera bevenda, o des hèstes, des lues naues o des dies de pòsa; açò ère era ombra de çò qu'auie de vier, mès eth còs ei dins Crist. »

Aguest versículo s'use soent entà justificar eth cessament dera practica d'eth " dissabte " setmanau. Dues arrasons condemnen aguesta eleccion. Era primèra ei qu'era expression " dissabtes " designe " es dissabtes " ocasionadi pes " hèstes " religioses annaus ordenades per Diu en Levítico 23. Aguesti son " dissabtes " conmovedores que se placen a la debuta e a viatges ara fin pendent es " hèstes " religioses. ". Son evocadi pera expression " pas haràs cap trabalh servil en aqueth dia ". Pas an cap relacion damb eth "dissabte " setmanau mès qu'eth sòn nòm " dissabte " que signifie "cesar, pausar" e qu'apareish per primèr còp en Gén.2:2: " Diu pausèc ". Cap soslinhar tanben qu'eth mot " dissabte " citat en tèxte ebrau dera cramba mandamiento pas apareish ena traduccion de L.Segond Qu'ac designe, unicaments, jos eth nòm de " dia de pòsa " o " setau dia ". Maugrat açò, a era sua arraitz en vèrb citat en Génesis 2:2: " pòsa " o " eth dissabte ", que se nomena claraments ena version JNDarby dera Bíblia.

Era dusau arrason ei aguesta: Pablo didec sus " es hèstes e es dissabtes " que son " ombres de çò per vier ", ei díder, causes que profetizan ua realitat qu'anèc o serà. En tot supausar qu'en aguest versículo se tracte d'eth " setau dia de pòsa ", demore ua " ombra venidera " enquiara arribada deth setau milenio que profetiza. Era mòrt de Jesucristo revelèc eth significat d'eth " dissabte deth setau dia " que profetiza, a causa dera sua victòria sus eth pecat e era mòrt, es " mil ans " celestiales qu'es sòns escuelhudi jutjaràn pendent eth as mòrti terrenaus e celestiales queigudi.

En aguest versículo, " es hèstes, es lues naues " e es sòns " dissabtes " èren restacadi ara existència dera forma nacionau der Israèl der ancian pacte. Ar establir, mejançant era sua mòrt, eth nau pacte, Jesucristo hec inutils aguestes causes proféticas; lescalec cesar e desaparéisher coma ua " ombra " que se desvanece deuant era realitat deth sòn ministèri terrenau complit. Deth temps que eth "dissabte" setmanau demore era arribada deth setau milenio entà complir damb era sua realitat profetizada e pèrder era sua utilitat.

Pablo tanben mencione " minjar e béuer ". Coma siervo fidèu, sap que Diu a parlat sus aguestes causes en Levítico 11 e Deuteronomio 14 a on prescriu es neurituds pures permetudi e es impuros proïbidi. Es observacions de Pablo pas pretenen desafiar aguestes ordenances divines mès sonque opinions umanes (qu'arrés...) Exprimides sus aguest tèma que desvoloparà en Romans 14 e 1 Cor.8 a on es sòns pensaments apareishen mès claraments. Eth tèma se hè referéncia a neurituds sacrificades a ídolos e deidades fausses. Les arrebrebe as escuelhudi que formen er Israèl espirituau de Diu es sòns déuers envèrs eth, en tot díder en 1 Cor.10:31: " Ja sigatz que mingetz, o beuatz, o hetz quina auta causa que sigue, hetz-ac tot entara glòria de Diu ". Ei Diu glorificado per aqueri qu'ignòren e desprecian es sues ordenances revelades sus aguesti ahèrs?

Ei Santiago, eth frair de Jesús, qui parle en nòm des apostòls sus eth tèma dera circuncisió , en Hèts 15:19-20-21: " Per tant, sò dera opinion que pas auem de preocupar-mos es des nacions que se tornen cap a Diu, mès escriuer-les que s'abstenguen dera inmundicia des ídolos, dera fornicació, de çò d'estofat e dera sang; pr'amor que Moisés, des dera antiquitat, a en cada ciutat qui li predican, en tot èster liejut enes sinagogas toti es dissabtes ".

Utilizadi soent entà justificar era libertat des paganos convertidi cap ath dissabte, aguesti versículos constituïssen peth contrari era melhora pròva dera sua practica fomentada e ensenhada pes apostòls. En efècte, Jacques considère que pas ei util imposar-les era circuncisió e resumís es principis essenciaus pr'amor que se les presentarà un ensenhament religiós prigonda quan anaràn " cada dissabte " as sinagogas josives des sues localitats.

Aut a desexcusa utilizat entà justificar eth cessament deth classament des neurituds pures e impuros: era vision dada a Pedro en Hèts 10. Era sua explicacion se desvolòpe en Hèts 11 a on identifique es "animaus inmundos" dera vision damb es "òmes" paganos que venguec a pregar-li entà que anèsse ath centurió roman "Cornelio". En aguesta vision, Diu represente era natura impura des paganos que pas li servissen e servissen a deidades fausses. Maugrat açò, era mòrt e resurrecció de Jesucristo pòrte un gran cambiament entà eri, pr'amor que se les daurís era pòrta dera gràcia a trauès dera fe en sacrifici expiatorio de Jesucristo. Ei a trauès d'aguesta vision que Diu li ensenhe a Pedro aguesta novetat. En conseqüéncia, eth classament de puri e impuros establida per Diu en Levítico 11 demore e contunhe enquiara fin deth mon. Excepto Que, des de 1843, damb eth decret de Dan.8:14, era dièta des èssers umans a reprenut era nòrma dera " santificació " originau establida e ordenada en Gèn.1:29: " E didec Diu: È ací, jo È dat tota planta que da seme qu'ei sus era faz de tota era tèrra, e tot arbe dins qu'i a frut d'arbe que da seme; açò serà minjar entà vosati ".

Jesús dèc era sua vida en torture fisica e mentau entà salvar as sòns escuelhudi. Pas dobtetz deth naut nivèu de santidad qu'aguesta mòrt apassionada exigís a qui sauve. Reauments!

Eth temps terrenau de Jesucristo

Era pèrta deth dissabte 20 de març de 2021

Des deth començament deth mèn ministèri siguí convençut, e ac cantè, que “Jesús neishec en primavera”. En aguest dissabte 20 de març de 2021, er equinoccio de primavera se placèc as 10:37 ores ar inici d'ua amassada espirituau. Er Esperit m'amièc alavetz a cercar es pròves de çò qu'enquia alavetz ère sonque ua simpla conviccion de fe. Un calendari josieu mos permetec plaçar era epòca der equinoccio de primavera der an (6) abans dera nòsta data crestiana oficiau dera neishença de Salvador, en “dissabte” deth 21 de març.

Per qué an – 6?

Pr'amor qu'era nòsta data oficiau dera neishença de Jesucristo se basèc en dus errors. Pas siguec enquiath sègle VI d.C. Qu'eth monge catolic Dionisio eth Petit se prepausèc establir un calendari. A falta de detalhs bíblicos o istorics, placèc aguesta neishença ena data dera mòrt deth rei Herodes, que placèc en an 753 dera fondacion de Roma. Des d'alavetz, es istorians an confirmat un error de 4 ans en sòn calcul; que place era mòrt de Herodes en an 749 des dera fondacion de Roma. Mès Jesús neishec abans dera mòrt de Herodes e Mateo 2:16 mos da precision que place era edat de Jesús en " dus ans " en moment dera "massacre des innocents" ordenada per enojado rei Herodes, pr'amor que sofric e sentec vier era mòrt qu'ac arrancaríe de les gaudisques deth poder. Eth detalh ei important, pr'amor qu'eth tèxte especificque, " dus ans, segontes era data que nei auie consultat cuidadosamente as savis ". Somadi as quate ans der error anterior, s'establís bíblicamente er an 6, o 747 dera fondacion de Roma.

Er equinoccio de primavera der an – 6

en tot Quèir en dissabte, en enguan – 6, era Bíblia mos ditz qu'un angel se presentèc a “ es pastors que suenhauen es sues vegades ”. Eth dissabte proïbís eth comèrç, mès pas era

tenencia e eth suenh des animaues; Jesús confirmèc açò en tot díder: " Quién de vosati a ua oelha que què en un clòt e pas ven a liurar-la ne en dia de dissabte? ? ". Atau, per un angel, era neishença d'eth " Bon Pastor ", salvador e guida des oelhes umanes, siguec anonciat, en prumèr lòc, as pastors umans, guardianes e protectori des animaues oelhes. Er angel esclaric: " ...pr'amor que vos a neishut aué, ena ciutat de David, Salvador, qu'ei Crist eth Senhor ". Aguest " aué " ère, per tant, dia de pòsa e en tot èster era anóncia hèta de net, era neishença de Jesús auec lòc entre es sies dera tarde, començament deth dissabte, e era ora nocturna dera anóncia hèta per angel as pastors. Ara auem d'establir era ora precisa que, en dial deth temps d'Israèl, se complic en eth er equinoccio de primavera der an – 6. Mès açò encara non ei possible pr'amor que pas auem cap informacion sus aguest periòde.

Era neishença de Jesús en dissabte hè qu'eth plan salvador de Diu sigue brillant e perfèctaments logic. Jesús se declarèc eth " Hilh der Òme ", " eth Proprietari deth dissabte ". Pr'amor qu'eth dissabte ei temporau e era sua utilitat contunhe enquiath dia dera sua dusau venguda, aguest còp poderós e gloriosa. Jesús da ath dissabte eth sòn plen significat, donques que profetiza qu'eth rèste deth setau milenio ac guanharàn sonque es sòns escuelhudi mejançant era sua victòria sus eth pecat e era mòrt.

A l'escasença dera sua entrada ena edat adulta, ara edat de "dotze ans", Jesús interven espiritualmente damb es religiosi a qui interroga sus eth Mesías anonciat enes Sagrades Escritures. Separat des sòns pairs qu'ac cerquèren pendent tres dies, dèc testimòni dera sua independéncia divina e dera sua consciéncia dera sua mission en favor des umans terrenaues.

Dempús arribe eth moment deth sòn ministèri terrenau actiu e oficiau. Es ensenhaments de Daniel 9:27 ac presenten en forma d'un " pacte " de " ua setmana " que simbolize sèt ans entre era tardor 26 e era tardor 33. Entre aguesti dus tardors ei, dins posicion centrau, era primavera e era hèsta dera Pasca der an 30 a on, as 15 ores, "a mitat dera Setmana Santa, eth dimèrcles 3 d'abriu de 30 Jesucristo hec cesar eth "sacrifici e ofrenda" d'animaues deth rito ebrèu , ar aufrir era sua vida entà expiar es pecats des sòns sonque foncionarís elegidi. Eth dia dera sua mòrt, Jesús auie 35 ans e 13 dies. Ath morir victoriosu sus eth pecat e era mòrt, Jesús podec manar eth sòn esperit a Diu, en tot díder: " Consumado ei ". Era sua victòria sus era mòrt siguec confirmada mès tard pera sua resurrecció. Atau acompanhèc e instruyó as sòns apostòls e discipòls enquia que, deuant eth sòn guardar, ascendió ath cèu abans dera hèsta de Pentecostés, segontes eth testimòni dat en Hèts 1,1 ath 11. Mès es angels preparèren en aguesta escasença era anóncia deth sòn retorn gloriosu, en tot díder: " Òmes galileos, per qué ètz ací en tot guardar ath cèu? Jesús , que siguec amiat de vosati ath cèu, vierà dera madeisha manèra coma li auetz vist pujar ath cèu. ". En Pentecostés inicièc eth sòn ministèri celestial de "Esperit Sant" que li permet actuar enquiara fin deth mon, ath madeish temps, en esperit de cadun des sòns escuelhudi escampadi sus era tèrra. Ei alavetz quan eth sòn nòm profetizado en Isaías 7:14, 8:8 e Mateo 1:23, " Emanuel ", que signifie "Diu damb nosati", aquerís, encara mès, eth sòn veritable significat.

Es detalhs proporcionadi en aguest document constituïssen recompensas que Jesús da as sòns escuelhudi coma senhau d'arregraïment pera sua demostracion de fe. Ei atau coma era data dera sua mòrt mos permet conéisher e compartir damb eth era dera sua gloriosu retorn

finau eth quau programèc entath prumèr dia de primavera der an 2030; ei díder, 2000 ans dempús dera primavera dera sua crucifixión eth 3 d'abriu deth 30.

Santidad E santificaci3n

Santidad E santificaci3n son inseparables e condicions dera salvacion aufrida per Diu en Jesucristo. Pablo arrebrebe açò en Heb. 12:14: " Cercatz era patz damb toti e era santidad, qu'arrés veirà sense eth ath Senhor ".

Aguest concèpte divin de " santificaci3n " a de comprendre-se perfèctaments pr'amor que se tracte de "tot çò qu'ei de Diu" e coma tot propietari, pas pòt èster desposseidit sense conseqüències entà qui s'ause a hè'c. Ara plan, pas ei de besonh identificar e establir ua lista des causes que li apartien; Creador dera vida e de tot çò qu'i a en era, tot li aparten. Per tant, a dret de vida e mòrt sus toti es sòns èssers viuenti. Maugrat açò, en tot deishar a cadun eth dret de víuer damb eth o morir sense eth, es sòns escuelhudi se junhen ada eth pera eleccion liura e voluntària d'apartier-li eternamente. Aguesta reconciliacion damb eth convertís as sòns escuelhudi ena sua propietat. Aqueri a qui acuelh e arreconeish entren dins eth sòn concèpte de santificaci3n , que ja afectaue a totes es leis que liei ada eth subjècta era vida ena tèrra. Era santificaci3n consistís, per tant, en acceptar someter-se as leis fisiques e moraus establides, e per tant aprovades, per Diu. Ei per aguesta dobla arrason qu'eth dissabte e es Dètz Mandamientos exprimissen concrètaments aguesta santificaci3n divina, cuya transgresi3n requerirà era mòrt deth Mesías Jesús.

Aguest concèpte de santificaci3n ei tan fonamentau que Diu auec a plan definí'c des deth principi dera Bíblia en Gén.2:3, santificando eth setau dia. Donques, pas ei estonant qu'aguest nombre sèt se convertisque en sòn "sagèth reau" ath long dera Bíblia e mai particularaments en Apocalipsis 7:2: " E vedí d'aute angel, que pujaue cap ath solei naciente , e qu'auie eth

sagèth ena man. Deth Diu viu ; Clamèc a grana votz as quate angels a qui les sigueren dadi hèr damatge ena tèrra e ara mar, e didec : Aqueri qu'an audides entà escotar eth suggeriment deth subtil Esperit de Diu auràn notat qu'aguest “ sagèth deth Diu viuent ” se cite en aguest capítol “7” d'Apocalipsis.

En aguest dia de Pasca e dissabte deth 3 d'abriu de 2021, aniversari dera mòrt deth nòste Salvador Jesucristo, er Esperit de Diu dirigic es mèns pensaments ath santuari ebrèu de Moisés e ath Temple bastit peth Rei Salomón en Jerusalem. Aquiu notè un detalh que confirme fòrtaments era interpretacion que hí d'aguest santuari; ei díder, un papèr profético deth gran projècte salvífico preparat entàs escuelhudi redimidos per Diu.

Des de 1948, encara en tot cargar damb era maladeta divina pera sua negativa a arreconéisher a Jesucristo coma eth “Mesías” enviat per Diu, es josivi an recuperat era sua tèrra nacionau. Des d'alavetz, ua idèa, un solet pensament les obsessione: rebastir eth Temple de Jerusalem. Malastrosaments entà eri, açò jamès succedirà, pr'amor que Diu a ua bona arrason entà empedí'c; eth sòn papèr fenic damb era mòrt e resurrección de Jesucristo. Era santidad deth temple trobèc eth sòn plen compliment ena anma d'eth “Mesías”, ena sua carn e eth sòn esperit, perfèctes e sense desanor quauqu'ua. Jesús revelèc aguesta leçon quan didec en Juan 2:14, en tot parlar deth sòn còs: “ destruïtz aguest temple, e en tres dies ac lhearè ”.

Diu confirmèc era fin dera utilitat deth temple de diuèrses manères. Prumèr, hec qu'es tropes romanes de Tito ac destruïssen en an 70 d. C., Coma se profetizó en Daniel 9:26. Dempús, en tot auer expulsat as josivi, liurèc eth lòc deth temple ara religion der Islam, que bastic aqui dues mesquites; eth “Ath-Aqsa” mès ancian e era Copòla dera Arròca. Israèl per tant pas a, per part de Diu, ne era possibilitat ne era autorizacion entà rebastir eth sòn temple. Pr'amor qu'aguesta reconstruccion distorsionaría eth sòn projècte de salvacion profetizado.

Eth temps de vigéncia deth temple de Jerusalem demorèc grauat ena forma deth sòn bastiment. Mès entà veir mèns claraments, auem d'examinar ja es detalhs reveladi d'aguesta bastissa religiosa portador de santidad. Observem qu'eth temple anaue a èster bastit peth rei David, qui exprimic eth desir e i auie escuelhut Jerusalem entà acuelhé'c; Diu siguec d'acòrd. Entad açò, i auie embellecido e fortificado aguesta anciana ciutat cridada “Jebús” des tempsi d'Abraham. Atau, entre David e “eth hilh de David”, eth “Mesías”, passèren “mil ans”. Mès Diu pas s'ac permetec, e li hec saber eth motiu; s'i auie convertit en un òme de sang ath hèr aucir ath sòn fidèu siervo “Urías eth hitita” entà préner ara sua esposa, “Betsabé”, qui mès tard se convertic ena mair deth rei Salomón. Atau David carguèc damb eth prètz dera sua colpa, punit damb era mòrt deth sòn primèr hilh, neishut de Betsabé, dempús, en tot auer hèt sense er orde de Diu eth nombre deth sòn pòble, siguec punit e Diu li prepausèc escuelher eth sòn puniment entre tres opcions. Segontes 2 Sam.24:15, escuelhec era mortalitat dera plaga epidémica qu'aucic a 70.000 victimes en tres dies.

En 1 Reyes 6 trobam era descripcion deth temple bastit per Salomón. Li da eth nòm de “casa de YaHWÉH”. Aguest tèrme “maride” suggerís un lòc de reünion familhau. Era casa

bastida profetiza era familia deth Diu creador redentor. Ei format per dus elements contiguos: eth santuari e eth temple.

Ena tèrra se realizen ritos religiosi que se practiquen ena zòna autorizada entad òme. Salomón Ac cride: temple. Coma extension deth lòc sant, ath que eth cride santuari, e que sonque neei separat per un vè-ac, era camèra deth temple a quaranta codes de long, o sigatz eth doble de gran qu'eth santuari. Eth temple corbís atau $2/3$ de tota era casa.

Encara que bastit mès tard ena epòca de Moisés, eth pacte josieu ei enteramente jos eth paraplujèja deth pacte hèt entre Diu e Abraham ath començament deth tresau milenio des d'Adán. Eth "Mesías se presentarà en pòble josieu ath començament deth cincau milenio, 2000 ans dempús. Maugrat açò, eth temps assignat per Diu ena tèrra entara seleccion des sòns escuelhudi ei de 6000 ans. Trobam atau entath temps, era proporcion $2/3 + 1/3$ dera casa de YaHWÉH. E en aguesta comparason, $2/3$ deth pacte d'Abraham corresponen a $2/3$ dera casa de YaHWÉH que fenís en vè-ac separador. Èst velhi jògue un papèr principau donques que mèrque eth pas de çò de terrèstre a çò celestial; açò en tot saber qu'aguest cambiament mèrque era consumación deth papèr profético deth temple terrenau. Aguestes nocions dan ath velhi separador eth significat de pecat que separe ath Diu celestial perfècte der òme terrenau imperfècte e pecador des d'Adán e Eva. Eth vè-ac separador a un caractèr dual, pr'amor qu'a d'ajustar-se ara perfeccion celestial e ara imperfección terrenau des dues pèces junhudes. Ei alavetz quan apareish eth papèr deth Mesías pr'amor qu'eth encarna perfèctaments aguesta característica. Ena sua perfeccion divina, Jesucristo se hec pecat ar amiar as des sòns escuelhudi en sòn lòc entà expiarlos e pagar eth prèt mortau.

Aguesta analisi mos amie a veir en santuari era imatge d'ua succession profética des granes fases espirituaus mercades cada 2000 ans: 1.er Sacrifici aufrit per Adán - Sacrifici aufrit per Abraham ena montanha Moriah, futur Gòlgota - Sacrifici de Crist as pès dera Montanha Gòlgota – Sacrifici des darrèri escuelhudi empedit peth retorn glorioso deth salvador Jesucristo en Miguel.

Entà Diu, entà qui segontes 2 Pedro 3,8, " un dia ei coma mil ans, e mil ans coma un dia ", (veir tanben Salmo 90,4), eth programa terrenau se bastís a imatge dera setmana en ua succession de: 2 dies + 2 dies + 2 dies. E darrèr d'aguesta succession se daurís un etèrn " setau dia ".

Eth contengut des dues sales dera santa casa ei sumamente revelador.

Eth santuari o lòc sant

Es dus querubines damb es ales estenudes.

Eth santuari cridat lòc sant mesuraue vint codes de long per vint codes d'ample. Ei un quarrat perfècte. E era sua nautor tanben ei de vint codes; çò qu'ac convertís en un cubo; era imatge triplada dera perfeccion (= $3 : L = l = H$); açò ei era descripcion dera " naua Jerusalem

que descen deth cèu, de Diu ” en Apocalipsis 20. Aguest lòc sant ei proïbit per Diu ar òme jos pena de mòrt. Era arrason ei simpla e logica; aguest lòc sonque pòt dar era benvenguda a Diu pr'amor que simbolize eth cèu e represente eth caractèr celestial de Diu. En sòn pensament ei eth sòn plan de salvacion que jòguen dins eth eth sòn papèr toti es elements simbolicos que s'installen en aguest santuari. Era realitat ei dins Diu dins era dimension celestial, e dins era tèrra eth da era illustracion d'aguesta realitat a trauès de simbèus. Arribi atau ath tèma d'aguesta descubèrta especifica d'aguesta Pasca 2021. Liegem en 1 Reyes 6, 23 ath 27: “ Hec en santuari dus querubines de husta d'olivo silvestre, de dètz codes de nautor. Cadua des dues ales d'òm des querubines auie cinc codes, o sigatz dètz codes des dera punta d'ua des sues ales enquiara punta dera auta. Eth dusau querubín tanben auie dètz codes. Era mesura e era forma èren parièras entad ambdús querubines. Era nautor de cadun des dus querubines ère de dètz codes. Salomón Placèc es querubines al mitan dera casa, laguens. Es sues ales èren estenudes: era ala deth primèr tocaue ua des parets, e era ala deth dusau tocaue era auta paret; e es sues autes ales se junhien ara fin al mitan dera casa ”.

Aguesti querubines pas existien en tabernáculu de Moisés, mès ath plaçar-les en temple de Salomón, Diu illumine eth significat d'aguest lòc sant. En sens dera sua amplada, era pèça ei trauessada pes dus parelhs d'ales des dus querubines, en tot dar-li atau un estandard celestial, efectivaments inaccessible entad èster uman que sonque viu ena tèrra. Profiti ací entà denonciar e restablir ua vertat sus aguesti querubines que, en un deliri místico pagano, pintors tan famosi coma “Miguel Angel” lian dat ada eth era aparència de mainatjons alados en tot tocar estruments o en tot tirar flechas damb es mans. Pas i a mainatjons en cèu. E entà Diu, segontes Sau.51:5 o 7: “ È ací, jo neishí en maldad, e era mia mair me concebec en pecat ”, e Rom.3:23: “ Per quanto toti pequèren e son privadi dera glòria”. De Diu ”, pas existís un mainatjon innocent o pur, pr'amor que des d'Adán er òme a neishut pecador per eretatge. Toti es angels celestiales sigueren creadi en tot èster òmes joeni, coma çò siguec Adán ena tèrra. Pas envejecen e demoren perpetuamente parièrs. Eth vielhèr ei ua característica exclusivaments terrenau, conseqüència deth pecat e dera mòrt, era sua pague fin, segontes Rom.6:23.

Era Arca dera Santa Aliança

1 Reyes 8:9: “ Ena arca sonque èren es dues taules de pèira que Moisés ponec aqui en Horeb, quan Jehová hec pacte damb es hilhs d'Israèl, quan gesseran dera tèrra d'Egipte ”.

En santuari o lòc sant se tròben, donques, dus enòrmes querubines damb es ales estenudes, simbèus deth caractèr celeste actiu, mès tanben e sustot, era arca dera aliança qu'ei plaçada en centre dera sala entre es dus grani querubines. Pr'amor qu'ei entà acuelher-la que se bastís era casa. En orde en que Diu presente a Moisés es causes religioses qu'aurà de realizar, se tròbe en primèr lòc, era arca deth pacte. Mès aguest recipient ei mens precioso qu'eth sòn contengut: es dues taules de pèira que Diu a grauat en eth damb eth sòn dit eth sòn ultrasanta lei des dètz mandamientos. Ei eth reflèxe deth sòn pensament, era sua nòrma, eth sòn caractèr immutable. En un estudi separat (2018-2030, era maximala expectativa adventista), è ja demostrat eth sòn caractèr profético entà l'ère crestiana. En santuari liegem es pensaments secrèti de Diu. Aquiu trobam es elements que favorissen e hèn possible era

comunió damb eth. Baste Díder qu'eth pecador que contunhe d'èster un transgresor voluntari des sòns dètz mandamientos s'enganhe a se madeish se cre que pòt reclamar era sua salvacion. Era relacion se base unicaments ena fe ponuda enes realitats simbolizadas que se tròben en aquest lòc sant. En dètz mandamientos, Diu resumís era sua nòrma de vida prescrita as èssers umans formadi ara sua imatge; çò que signifie que Diu madeish aunore e complís es sòns mandamientos. Era vida dada ar òme se base en respècte ad aguesti mandamientos. E eth sòn transgresión da origina ath pecat punit damb era mòrt deth colpable. E des d'Adán e Eva, eth desaubediment a ponut a tota era umanitat jos aguesta condicion mortau. Per tant, era mòrt queiguec sus es umans coma ua malautia sense suenh.

Eth propiciatorio

En presbiterio, dessús eth propiciatorio, imatge simbolica der autar qu'a de sus eth èster inmolado er Anhèth de Diu, d'audi dus angels mès petiti guarden er autar e es sues ales se junhen en miei. En aguesta imatge, Diu mòstre er interès qu'es angels fidèus dan ath plan de salvacion que se base ena mòrt expiatoria de Jesucristo. Pr'amor que Jesús descenec deth cèu entà préner era aparència d'un mainatjon uman. Qui dèc era sua vida ena crotz deth Gòlgota siguec prumèr eth sòn amic celestial "Miguel", cap des angels e expression celestial visibla deth Diu Esperit creador e es angels damb arrason se considèren " consiervos " des sòns escuelhudi.

En lòc sant, era arca corbida peth propiciatorio se place jos es ales des dus querubines majors e deth mendre. En aguesta imatge, trobam era illustracion d'aguest versículo de Mau.4:2: " Mès entà vosati que temetz eth mèn nòm, gesserà eth solei de justícia , e aurà curación jos es sues ales ; gesseratz e sautaratz coma terneros en ua bòrda ". Eth propiciatorio, simbèu que prefigura era crotz que Jesús siguec en eth crucificado, cèrtaments portarà curación contra era malautia mortau deth pecat. Jesús moric entà liurar-mos deth pecat e resuscitèc entà liurar as sòns escuelhudi des mans dolentes des pecadores rebèls e impenitentes. Era transgresión dera lei contenguda ena arca portèc era mòrt a totes es creatures umanes sus era tèrra. E entàs escuelhudi per Diu en Crist, sonque entà eri, eth propiciatorio plaçat sus era arca que conten era lei transgredida a realizat eth trionf dera vida etèrna qu'entraràn en eth dins era ora dera prumèra resurrección; era des sants redimidos pera sang vessada per Jesucristo sus aquest propiciatorio. Alavetz eth sòn curación dera mòrt serà complèta. Segontes Mau.4:2, es querubines son era imatge deth Diu Esperit celestial a qui Apocalipsis 4 designe damb eth simbèu des " quate èssers viuents ". Pr'amor qu'era curación junhuda ath propiciatorio ei plan plaçada jos es dues ales centraus des dus grani querubines.

Atau coma en rito ebrèu annau d'eth "dia dera expiación", la sagne animau deth mascle cabrió ère rociada en front e en propiciatorio, cap ar Èst ère de besonh qu'era sang de Jesucristo fluyera tanben eth. En aquest madeish propiciatorio. Entad aguesta intencion, Diu pas recorrec ath servici d'un sacerdot uman. Eth i auie planeado e organizat tot d'antemano, en tot hèr transportar era arca e es causes santes des deth lòc sant e eth lòc sant en temps deth profèta Jeremías a ua cauva plaçada jos tèrra ath pè dera montanha Gòlgota, jos un terren rocoso, A sies mètros de prigondor, just jos era cavidat de 50 cm cubics, catada ena superfícia dera arròca, qu'es soldats romans erigieron era crotz que Jesús siguec en eth

crucificado. A trauès d'ua longa e prigonda manque creada peth tèrratrem mencionat ena Bíblia, era sua sang fluyó literalaments cap ath costat esquèr deth propiciatorio, ei díder, cap ath costat dreit de Crist crucificado. Donques, pas en vano Mateo 27:51 da testimòni d'aguestes causes: “ E è ací, eth vè-ac deth temple s'esquincèc en dus, d'ensús a tà baish, era tèrra tremolèc, es arròques se partiren en dues ... ”. En 1982, un examen científic revelèc qu'era sang shuta recuelhuda per Ron Wyatt ère compausada anormalmente per 23 cromosomas X e un unic cromosoma E qu'eth divin creador volec deishar dempús de se, pròva dera sua natura divina que s'ahig ath sòn sant sudario. Qu'apareish en eth en negatiu era imatge dera sua cara e deth sòn còs. Atau, era lei transgredida contenguda ena arca obtenguec eth sòn complèt aparellament ar arreceber sus eth sòn autar era sang vertadièraments pura de tot pecat deth nòste Salvador Jesucristo. Pr'amor qu'a eth revelar aguestes causes a Ron Wyatt, Diu pas cerquèc satisfèr era curiositat umana, mès que volec enfortir era doctrina dera santificaciòn dera sua divinidad en Jesucristo. Pr'amor qu'a er auer ua sang desparièra ara de d'auti umans, da motius entà creir ena sua natura perfècta e pura, liura de tota forma de pecat. Confirme atau que venguec a encarnar un nau o " darrèr Adán " coma ditz Pablo en 1 Cor.15:45, pr'amor qu'encara que siguec vist, audida e mòrt en un còs de carn similara ath nòste, pas auie cap ligam genetic. Damb era espècia umana. Tau atencion ath detalh ena realizacion deth sòn projècte salvífic revèle era importància que Diu da as simbèus deth sòn ensenhament. E comprenem mejor per qué Moisés siguec punit per auer desvirtuado aguest projècte divin de salvacion ar auer tustat dus còps era arròca de Horeb. Eth dusau còp, segontes era orde dada per Diu, sonque licalèc parlar ada eth entà arténher era aigua.

L'encalhe de Moisés, eth maná, eth rollo de Moisés

Nombres 17:10: “ Yahweh didec a Moisés: Pòrte l'encalhe d'Aarón abans deth testimòni , entà que sigue sauvada coma senhau entàs hilhs dera rebellion, entà que pones fin as sues murmuraciones deuant mí e entà que Pas morisque eth punt ”.

Éxo.16:33-34: “ E Moisés didec a Aarón: Pren ua vasiya, pon en era un omer plen de maná e pon-ac deuant YaHWÉH, entà que sigue conservat entath tòn descendencia. Segontes eth mandat dat per YaHWÉH a Moisés, Aarón ac ponec deuant eth testimòni , entà que siguesse preservat ”.

Deuteronomio 31:26: “ Pren aguest libre dera lei e pon-ac ath costat dera arca deth pacte de Yahweh eth tòn Diu, e serà aqui per testimòni contra tu ”.

Damb basa en aguesti versículos, perdonem ar apostòl Pablo eth sòn error qu'ac amièc a plaçar aguesti elements ena arca e pas ath costat o tèsta a era, en Heb.9:3-4: “ Darrèr deth dusau velhi ère era part deth tabernáculo cridat eth lòc sant , que contiege er autar d'aur entad encens e era arca deth pacte, enteramente corbida d'aur. Deuant era arca i auie un veire d'aur que contiege eth maná, l'encalhe d'Aarón qu'i auie reverdecido e es taules deth pacte . Atau madeish, er autar der encens pas ère dins eth santuari mès dins eth costat deth temple, tèsta ath velhi. Mès es elements plaçadi ath costat dera arca èren aqui entà dar testimòni des miracles realizadi per Diu entath sòn pòble ebrèu, que s'i auie convertit en Israël, ua nacion liura e responsabla.

ATH COSTAT DERA arca, l'encalhe de Moisés e Aarón, exigís confiança enes veritables profètes de Diu. Segontes Deuteronomio 8:3, eth maná arrebrebe as escuelhudi deuant Jesús que “ non solaments de pan e d'aigua viuerà er òme, mès de tot mot que ges dera boca de YaHWÉH ”. E aguest mot tanben ei representada aqui ena forma deth rollo escrit per Moisés, baish dictat de Diu. Sus era arca , er autar deth propiciatorio enenhe que sense fe en sacrifici voluntari dera vida de Jesucristo, era connexion damb Diu ei impossibla. Aguest conjunt de causes constituís era basa teològica deth nau pacte establít sus era sang umana vessada per Jesucristo. E fòrça logicaments, eth dia en qu'en eth se realizèc e complic eth projècte de Diu, eth papèr des simbèus e dera hèsta d'eth “Yom Kippur” o “dia dera expiación” que çò profetizaba demorèn obsolets e inutills. Tèsta ara realitat, es ombres se desvanecen. Per açò eth temple, que se practicauen en eth es ritos proféticos, licalec desaparéisher e pas tornar a aparéisher jamès mès. Coma enenhèc Jesús, er adorador de Diu a d'adorarlo “ en esperit e en vertat ”, en tot auer “ liure accés ” ath sòn Esperit celestial mejançant era mediacion de Jesucristo. E aguesta adoración pas ei estacada a cap lòc terrenau, ne en Samaria, ne en Jerusalem, e mens encara en Roma, Santiago de Compostela, Lourdes o Era Meca.

Encara que pas ei estacada a un lòc terrenau, era fe se demòstre mejançant òbres que Diu a preparat d'antemano entàs sòns escuelhudi mentre viuen ena tèrra. Eth simbolismo deth santuari cesó a principis deth cincau milenio dempús de 4.000 ans de pecat. E s'eth projècte de Diu s'auesse bastít ath long de 4000 ans, es escuelhudi aurien entrat ara pòsa de Diu profetizado peth dissabte setmanau. Mès aguest pas siguec eth cas, pr'amor que des de Zacarías, Diu a profetizado dues aliances. Eth elabòre sus eth dusau, en tot díder en Zac.2:11: “ Fòrça nacions se junheràn a YaHWÉH en aqueth dia, e seràn eth mèn pòble; Abitarè entre vosati e saberatz que Jehová des armades m'a enuiat a vosati. » Es dues aliances son ilustrades per “ dues olivos ” en Zac.4:11 ath 14: “ Arresponí e li didí: Qué signifiquen aguesti dus olivos, ara dreita deth candelero e ara sua quèrra? Parlè per dusau còp , e li didí: Qué signifiquen es dues branques d'olivo que son prèdes des dus conductos d'aur d'a on mana er aur? Eth m'arresponec: Pas sabes çò que signifiquen? Jo digui: Pas, eth mèn senhor . E eth didec: Aguesti son es dus ungidos que son deuant eth Senhor de tota era tèrra . Era lectura d'aguesti versículos me hè descorbir ua sublime sutileza deth Diu creador, Esperit Sant qu'inspire eth mot bíblica. Zacarías Se ve obligat a preguntar dus còps qué signifiquen es “ dus olivos ” entà que Diu li arrespone. Açò pr'amor qu'eth projècte dera aliança divina passarà per dues fases successives mès era dusau fasa s'ensenhe tre es leçons dera prumèra. I a dus, mès en realitat son sonque òm, pr'amor qu'era dusau ei sonque era culminacion deth prumèr. De hèt, quina valor a er ancian pacte sense era mòrt expiatoria deth Mesías Jesús? Bric, ne era coa d'ua pera, coma aurie dit eth monge Martín Lutero. E aguesta ei era causa dera tragèdia qu'encara aué afècte as josivi nacionaus. En aguesti versículos Diu tanben profetiza eth sòn arrefús deth nau pacte mejançant era responsa que da Zacarías ara qüestion " Pas sabes çò que signifiquen?" Jo digui: Pas, eth mèn senhor . Pr'amor que, de hèt, es josivi nacionaus ignoraràn aguest significat enquiath moment dera darrèra pròva que precedís ath retorn de Jesucristo, a on se convertiràn o confirmaràn eth sòn arrefús a còsta dera sua existéncia.

Evidentaments, era conversion crestiana des pòbles paganos a demostrat qu'eth plan divin efectivaments se complic ena persona de Jesucristo e aguesta ei era unica senhau que Diu encara aufrís as josivi nacionaus entà demorar ena sua santa aliança. Atau confirmat, aguest

dusau o nau pacte s'estenerie pendent eth darrèr tèrç des 6000 ans deth temps deth pecat terrenau. E ei sonque mejançant eth sòn glorioso retorn finau que Jesucristo mercarà eth temps dera consumación deth dusau pacte; pr'amor qu'enquia aguest retorn, er ensenhament profetizada pes simbèus contunhe d'èster util entà compréner eth projècte globau preparat per Diu, donques que li auem dera coneishença deth temps deth sòn retorn glorioso: eth començament dera primavera de 2030. Atau, en 1844, ath dar eth dissabte Entàs sòns escuelhudi, Diu recor as leçons inscrites en simbolismo deth santuari ebrèu e deth temple de Salomón. Denóncie eth pecat deth dimenge catolic heredado der emperaire Constantino des deth 7 de març de 321, en tot suggerir eth besonh d'ua naua "purificacion deth santuari" que vertadièraments se complic d'un còp per totes en Jesucristo crucificado e ressuscitat. De hèt, Diu demorèc enquia 1844 entà denonciar mès claraments eth sòn condemne d'eth "dimenge roman". Pr'amor qu'era sua adopcion placèc era fe crestiana originalmente pura jos era maladeta deth pecat que tringue era relacion damb Diu cossent damb era anóncia dada en Dan.8:12.

Donques, era santificación implique necessàriaments respècte peth sant dissabte, santificado per Diu des dera fin dera prumèra setmana dera sua creacion deth sistèma terrèstre. Sustot pr'amor que profetiza era entrada des escuelhudi en rèste obtengut pera victòria de Jesús e ei presenta ena cramba des dètz mandamientos de Diu contengut ena arca deth testimòni en lòc sant, eth santuari, simbèu der Esperit deth Diu celestial tres còps sants, sant ena perfeccion des sues tres ròtles successius de Pair, Hilh e Esperit Sant. Tot çò qu'aquiu se tròbe ei volut en còr de Diu e a d'èster-ac egalaments en pensament e en còr des sòns escuelhudi, des sòns hilhs, dera gent dera sua "casa". Demore atau establida e identificada era eleccion dera autentica santidad des escuelhudi.

A diferéncia dera lei de Moisés, que sofrís adaptacions entad auanç deth projècte de Diu, çò qu'ei grauat en pèires aquerís ua valor perpetuo enquiara fin deth mon. E èst ei eth cas des sòns dètz mandamientos, cap que nepòt èster modificat e mens encara eliminat, coma s'ausèc a hèr era Roma papal damb eth dusau d'aguesti dètz mandamientos. Era intencion diabólica d'enganhar as candidats ara eternidad apareish ena addicion d'un mandamiento entà mantier eth nombre dètz. Mès era proïbicion divina d'inclinar-se deuant creatures, imatges talhades o representacions a estat efectivaments eliminada. Podem lamentar aguest tipe de causes mès, maugrat açò, mos permeten desenmascarar era faussa fe. Eth quau pas cerque compréner e demore superficialu logicaments sofrís es conseqüéncias dera sua conducta; ignòre es tèrmes deth sòn jutjament enquiath sòn condenación per part de Diu.

Eth temple o lòc sant

Deishem er aspècte celestial religiós vist des deth cèu entà guardàc qu'era santidad religiosa li da jos eth ena tèrra. Ac descorbim enes elements plaçadi en la partís "temple" dera "casa de YaHWÉH". En tabernáculu dera epòca de Moisés, aguesta abitacion ère era botiga de reünion. I a tres d'aguesti elements e se hèn referéncia ara taula des pans dera proposicion, eth candelabro damb sèt tuèus e sèt lutzes e er autar der encens plaçat just deuant eth velhi en miei dera abitacion. Vist des de dehòra, era taula deth pan ei ara quèrra, ath nòrd e eth candelero ara dreita, ath sud. Aguesti simbèus son es d'ua realitat que se concrète ena vida des

escuelhudi redimidos pera sang vessada per Jesucristo. Son perfèctaments complementaris e inseparables.

Eth candelabro daurat damb sèt lutzés.

Éxodo 26:35: “ Poneràs era taula siguesse deth velhi, e eth candelero front ara taula, ath costat sud deth tabernáculu; e poneràs era taula ath costat nòrd ”.

En temple se place ara quèrra, en costat sud. Es simbèus se liegen ath long deth temps, de Sud a Nòrd. Eth candelero represente er Esperit e eth lum de Diu des deth començament der ancian pacte. Era santa aliança se base ja en sacrifici d'eth “anhèth de Diu ” pasqual simbolizat e precedit per anhèths o motons aufridi en sacrifici des d'Adán. En Apocalipsis 5:6 se li atribuïssen es simbèus deth candelero: “ sèt uelhs, que son es sèt esperits de Diu enviat per tota era tèrra ” e “ sèt cuernos ” que li atribuïssen era santificaciòn deth poder.

Eth candelero ei ací entà satisfèr eth besonh de lum des escolhudi. Ac obtien en nòm de Jesucristo en qui ei era santificaciòn (= 7) deth lum divin. Aquesta santificaciòn ei simbolizada peth nombre “sèt” present ena revelacion bíblica des dera creacion dera setmana de sèt dies des deth principi. En Zacarías, er Esperit atribuís “ sèt uelhs ” ara pèira principau que Zorobabel rebastirà sus eth temple de Salomón destruit pes babilonios. E d'aguesti “ sèt uelhs ” ditz : “ Aguesti sèt son es uelhs de YaHWÉH, que recorren tota era tèrra. » En Apocalipsis 5:6, aguest messatge s'atribuís a Jesucristo, “ er Anhèth de Diu ”: “ E vedí al mitan deth tròn e des quate èssers viuenti e al mitan des ancianos, un anhèth qu'ère aqui coma inmolado. Auie sèt cuernos e sèt uelhs, que son es sèt esperits de Diu enviat per tota era tèrra ”. Aquest versículu afirmè firmementè era santificaciòn dera divinidad deth Mesías Jesús. Eth gran Diu creador s'envièc ena tèrra entà complir eth sòn sacrifici expiatorio voluntari en Jesús. Ei ara accion d'aguest Esperit divin a çò qu'è des explicacions presentades enes mies òbres. Eth lum ei progressiu e era coneishença creish damb eth temps. Li auem de tota era nòsta comprenença des sòn mots proféticas.

Er autar des perhums

Ar aufrir eth sòn còs físic ara mòrt, ena perfècta nòrma deth sòn esperit e de tota era sua anma, Jesucristo pòrte deuant Diu ua aulor agradabla qu'eth rito ebrèu simbolize damb perhums. Crist ei representat en aguesti perhums mès tanben en papèr der oficiante que les aufrís.

Just deuant eth velhi, e tèsta ara arca deth testimòni e eth sòn propiciatorio, se tròbe er autar der encens que conferís ar oficiante, eth somi sacerdot, eth sòn papèr d'intercesor pes fautes cometudes unicaments pes sòn escolhudi. Pr'amor que Jesús pas carguèc sus òc es pecats deth mon entièr, mès sonque es des sòn escolhudi, a qui dèc signes dera sua gratitud. Ena tèrra, eth somi sacerdot a sonque ua valor profético simbolic, pr'amor qu'eth dret d'intercesiòn aparten sonque a Crist Salvador. Era intercesiòn ei eth sòn dret exclusiu e a un caractèr " perpetuo " segontes er orde de Melquisedec, coma s'esclarís encara mès en

Dan.8:11-12: " Se lheuèc contra eth cap dera armada, li lheuèc eth sacrifici perpetuo". Eth , e derribó eth lòc deth sòn santuari. Era armada siguec liurada damb eth sacrifici perpetuo , a causa deth pecat; eth cuerno lancèc per tèrra era vertat, e trionfèc enes sues enterprises "; e en Heb.7:23. Es mots " sacrifici " raiat pas se citen en tèxte ebrèu originau. En aquest versícolo, Diu denóncie es consequéncies deth govèrn papal roman. Era relacion dirècta deth crestian damb Jesús se desvie en benefici deth cap papal; Diu pèrd as sòns siervos que pèrden es sues anmes. Ena sua perfeccion divina, sonque Diu en Crist pòt legitimar eth sòn intercesión, pr'amor qu'aufrís, en rescat per aqueri per qui intercedís, eth sòn sacrifici voluntari e compasivo qu'amie ua aulor grato entath Diu jutge Amor e Justícia a qui represente ath madeish temps. Temps . Eth sòn intercesión pas ei automatica; l'exercís o pas, segontes s'eth suplicante la merite o pas. Era intercesión de Jesucristo ei motivada pera sua compasió pes febleses carnales naturaus des sòns escuelhudi, mès arrés pòt enganhà'c, eth jutge e esgatussada damb justícia e rectitud e arreconeish as sòns veritables adoradores e esclaus; quini son es sòns veritables discipols. En rituai, es perhums simbolizen era agradabla aulor de Jesús, qui atau pòt aufrir es oracions des sues fidèles sants damb eth sòn perhum personau agradable a Diu. Eth principi ei similar ath de condimentar un plat que se va a minjar. Imatge profética de Crist victorioso, eth Sòmi Sacerdòt terrenau demore obsoleta e a de desaparèisher amassa damb eth temple que practique en eth es sòns ritos religiosi. Eth principi d'intercesión demore dempús d'açò, pr'amor qu'es oracions dirigides a Diu pes sants se presenten en nòm e pes merits de Jesucristo intercesor celestial e Diu en plenitud ath madeish temps.

Era taula des pans dera proposicion.

En temple se place ara dreita, en costat nòrd. Eth pan dera proposicion represente era neuritud espirituai que constituís era vida de Jesucristo, veritable maná celestial dat as escuelhudi. Son dotze pans coma i a dotze tribus ena aliança divina e umana complida en Jesucristo pleaments Diu (= 7) e pleaments Òme (= 5); en tot Èster eth nombre dotze eth nombre d'aguesta aliança entre Diu e er òme, Jesucristo ei era aplicacion e eth modèl perfècte. Ei sus eth que Diu bastís es sues aliances damb es 12 patriarcas, es 12 apostòls de Jesús, es 12 tribus sagerades en Apocalipsis 7. Ena lectura dera sua orientacion ath Nòrd d'eth "temple", aquesta taula ei deth costat deth nau pacte e deth costat deth gran Querubín plaçat ara quèrra en santuari.

Era plaça

Er autar des sacrificis

En Apocalipsis 11:2, er Esperit atribuís ua destinacion particulara a eth " atrio " deth santuari: " Mès er atrio exterior deth temple, dèisha-ac en dehòra, e pas ac mesures; pr'amor qu'a estat liurada as nacions, e hollarán era ciutat santa pendent quaranta dus mesi ". Eth " atrio " designe eth pati exterior plaçat abans dera entrada ath lòc sant o temple corbit. Aquiu trobam elements de rituai religiós que tanhen ar aspècte fisic des èssers. En prumèr lòc, ei er

autar des sacrificis que se cremen dins eth es animaus sacrificadi. Des dera venguda de Jesucristo, qui venguec a realizar eth sacrifici perfècte, aguest rituai demorèc obsolet e fenic cossent damb era profecia de Dan.9:27: “ Harà damb fòrça un pacte fòrt per ua setmana, e pendent era mitat dera setmana. Harà cesar eth sacrifici e era ofrenda ; eth devastador cometerà es causes mèns abominables, enquia qu'es tarcums e çò de resolut quèiguen sus eth devastador ”. En Heb.10:6 ath 9, se confirme era causa: “ Auetz pas acceptat olocausts ne sacrificis peth pecat . Alavetz didí: È ací, vengui (En rollo deth libre se parle de jo) Entà hèr era tua voluntat, oh Diu. Dempús d'auer dit prumèr: Sacrificis e ofrendes pas voleres ne acceptères, Ne olocausts ne ofrendes peth pecat (que s'aufrissen segontes era lei), dempús didec: È ací, vengui a hèr era tua voluntat. Suprimís atau çò de prumèr entà establir çò de dusau. Ei en vertut d'aguesta voluntat qu'èm santificados, mejançant era ofrenda deth còs de Jesucristo, un còp per totes ”. Semble que Pablo, presumptiu autor d'aguesta epístola dirigida as "ebrèus", l'escriuec baish dictat de Jesucristo; çò que justifique eth sòn immens lum e eth sòn incomparable precision. En efècte, sonque Jesucristo en persona poderie dider-li: “(En rollo deth libre se tracte de jo) ”. Mès eth versículo 8 deth tèxte deth Salmo 40 ditz: “ damb eth rollo deth libre escrit tà jo ”. Aguesta modificacion pòt, donques, justificar-se per aguesta accion personau de Crist damb Pablo, que demorèc isolat pendent tres ans en Arabia, preparat e instruïdo dirèctaments per Esperit. E les arrebrembi, aguest ja siguec eth cas deth rollo escrit per Moisés qu'ac escriuec baish dictat de Diu.

Era mar, tanc d'abluciones

Eth dusau element dera plaça ei era cisterna d'abluciones, prefiguración deth rituai deth bautismo. Diu li da eth mot "mar" peth sòn nòm. Ena experiéncia umana era mar ei sinonima de “mòrt”. S'engolic as antediluvianos damb eth sòn inundación e estofèc a tota era caballería deth Faraon que perseguie a Moisés e eth sòn pòble ebrèu. En bautismo, necessàriaments en immersión totau, eth vielh pecador a de morir entà gèsser dera aigua coma naua creatura, redimida e regenerada per Jesucristo, que li atribuís era sua perfècta justícia. Mès açò ei sonque un principi teoríc cuya aplicacion depenerà dera natura deth candidat que se present. Ven, coma Jesús, en bautismo, a hèr era voluntat de Diu? Era resposta ei individuau e Jesús impute o pas era sua justícia segontes eth cas. Çò Cèrt ei que qui volgue hèr era sua voluntat respectarà damb alegror e gratitud era santa lei divina, cuya transgresión constituís pecat. S'a de morir ena aigua deth bautismo, pas se tracte de renacer ath servici de Crist, saui accidentalmente pera feblesa carnal der èster uman.

Atau, net des sòns pecats e revestit dera justícia imputada de Jesucristo, coma eth sacerdot der ancian pacte, eth crestian escuelhut pòt entrar ath lòc sant o temple entà servir a Diu en Jesucristo. Eth camin dera veritabla religion divina se revèle atau a trauès d'aguest bastiment pictóric pr'amor qu'aguesti son sonque simbèus, era realitat apareisherà enes òbres qu'es escuelhudi justificadi portaràn deuant es òmes, es angels e eth Diu creador.

Eth plan de Diu profetizado en imatges

En sòn plan, Diu lheuèc eth pecat des escuelhudi a trauès dera sang de Jesucristo amiada ath propiciatorio deth santuari o lòc sant. Damb permís entà realizar catacions excepcionaus en lòc dera Montanha Gòlgota en Jerusalem enquia 1982, er infermièr arqueólogo adventista Ron Wyatt revelèc qu'era sang de Jesús en realitat fluyó peth costat esquèr deth propiciatorio plaçat en ua cauva sosterranha a sies mètros jos era crotz. Dera crucifixión de Crist; çò qu'arribèc ath pè dera montanha Gòlgota. En rito sacerdotal, eth sacerdot plaçat en lòc sant s'afronte ath propiciatorio e as causes celestiales installades en lòc sant, eth santuari. Per tant, çò qu'ei ara quèrra der òme ei ara dreita de Diu. Atau madeish, era escritura der ebrèu se hè de dreita a quèrra der òme, en tot préner era direccion Nòrd-Sud, per tant, de quèrra a dreita de Diu. Atau, eth plan des dues aliances son escrites ena lectura d'aguest lòc sant, de dreita a quèrra der òme; o çò de contrari entà Diu. Es josivi der Ancian Pacte servien a Diu jos era imatge simbolica deth querubín plaçat en santuari ara sua dreita. Pendent era sua aliança, era sang deth mascle cabrió sacrificat en "dia dera expiación" ère rociada sus eth front e sus eth propiciatorio. Era aspersion la hège sèt còps damb eth dit eth somi sacerdot cap ar Èst. Ei cèrt qu'era anciana aliança siguec era fasa orientau deth sòn projècte salvador. Es pecadores qu'auien d'èster perdonadi èren eri madeishi en Autan, en Jerusalem. Eth dia que Jesús vessèc era sua sang, aguesta queiguec sus aguest madeish propiciatorio, e eth nau pacte establít sus era sua sang e era sua justícia comencèc jos eth signe deth dusau querubín plaçat en costat esquèr, sud. Atau, vist per Diu, aguesta progression se hège dera sua quèrra ara sua " dreita ", eth costat dera sua benediccion, coma ei escrit en Salmos 110:1: " De David. Salmo. Mot de Yahweh ath mèn Senhor: Sè-te ath mèn diestra , enquia que pone as tòns enemics per estrado des tòns pès . E en tot confirmar Heb.7:17, es vèrsi 4 ath 7 especificuen: " YahWeH a jurat, e pas s'arrepentirá: Tu ès sacerdot entà totemp, ara manèra de Melquisedec. Eth Senhor ei ath tòndi diestra quebranta reis dins eth dia dera sua ira. Eth exercís justícia entre es nacions: tot ei plen de cadavres; Trínque caps en tot eth país. Beu der arriuet mentre camine: per açò lhèue era cap ". Atau, eth manso mès just Jesucristo hè pagar as burladores e rebèls eth prètz deth sòn mensprètz peth testimòni sublime deth sòn amor compasivo pes sòns escuelhudi redimidos.

Entà que, ar entrar dins er atrio o dins eth temple, es ebrèus dèssen era esquia a eth "solei naciente" adorado ath long des tempsi pes paganos en diuèrsi lòcs dera tèrra, Diu volec qu'eth santuari se bastisse, en tota era sua longitud, en Autan. Èish oèst. Donques, en sòn ample, eth mur dreit deth lòc sant ère plaçat cap a eth "Nòrd" e eth mur esquèr ère cap ath costat "Sud".

En Mateo 23:37, Jesús se dèc a se madeish era imatge d'ua " garia que protegís as sues polluelos jos es sues ales ": " Jerusalem, Jerusalem, qu'aucisses as profètes e acalhaues que te lison ada eth enviadi, guairi còps è volut Amasse as tòns hilhs, coma era garia amasse as sues polluelos jos es ales, e pas voleres! ". Açò ei çò qu'ensenhen es ales estenudes des dus querubines, entà cadua des dues aliances successives. Segontes Éxodo 19:4, Diu se compare damb ua " agla ": " Auetz vist çò que hí en Egipte, e com vos amiè sus ales d'agla e vos portè a jo ". En Apocalipsis 12:14, especifique " grana agla ": " E es dues ales dera grana agla sigueren dades ara hemna, entà que volèsse ath desèrt, ath sòn lòc, a on serie alimentada per un temps, temps. , E miei temps, luenh dera faz dera serpiente ". Aguestes imatges illustren era madeisha realitat: Diu protegís que liestime ada eth pr'amor que li estimen, enes dues aliances successives, abans e dempús de Jesucristo.

Fin finala, simbolicaments, eth temple ebrèu representau eth còs de Crist, eth des escuelhudi e colectivament, era Esposa de Crist, es sòns Escuelhudi, era assemblada des escuelhudi. Per totes aguestes arrasons, Diu a establìt nòrmes dietéticas sanitàries entà que aguestes diuèrses formes deth temple siguen santificadas e respectades; 1Cor.6:19: " Pas sabetz qu'eth vòste còs ei temple der Esperit Sant qu'ei dins vosati, eth quau auetz de Diu, e que pas ètz vòsti? »

Aur, bric mès qu'aur.

Tanben cau soslinhar era importància d'aguest critèri: toti es mòbles e utensilios, es querubines e es pròpies parets interiores son d'aur o revestidi d'aur batut. Era característica der aur ei eth sòn caractèr inalterable; aguest ei era unica valor que Diu li da. Pas ei d'estranyar que hesse der aur eth simbèu dera fe perfècta, cuyo modèl unic e perfècte siguec Jesucristo. Er interior deth temple e deth santuari imatge er aspècte interior der esperit de Jesucristo abitat pera santificaciòn, era pureza der Esperit Sant de Diu; eth sòn caractèr ère inalterable e aguesta siguec era causa dera sua victòria sus eth pecat e era mòrt. Er exemple dat per Jesús ei presentat per Diu coma modèl a imitar per toti es sòns escuelhudi; aguesta ei era sua exigéncia, era unica condicion entà tornar-se individuau e colectivament compatible damb era vida celestial etèrna, salari e recompensa des vencedors. Es valors qu'èren sòns an de convertir-se enes nòsti, auem de semblar-mos ada eth coma clones, coma ei escrit en 1 Juan 2:6: " Eth quau ditz que demore en eth, que tanben camine coma eth caminèc -quitament ". Eth significat der aur se mos da en 1 Pedro 1:7: " entà que era pròva dera vòsta fe, qu'ei mèis preciosa qu'er aur que perece (eth quau, maugrat açò, ei provat per huec), resultatz en alabanza, glòria e aunore". , Quan apareish Jesucristo . Diu pròve era fe des sòns escuelhudi. Encara qu'ei inalterable, er aur pòt contier trazas de materiaus impuros e, entà eliminà'c, ei de besonh cauà'c e honé'c. Dempús, era escoria o es impurezas pugon ara superfícia e pòden eliminar-se. Ei imatge dera experiéncia dera vida terrena des discipòls redimidos, que Crist desarraitze pendent eth eth mau e es purifica, en tot someter-les a diuèrses pròves. E sonque jos era condicion dera sua victòria ena pròva, ara fin dera sua vida, era sua destinacion etèrna serà decidida peth gran jutge Jesucristo. Aguesta victòria sonque pòt obtier-se damb eth sòn supòrt e ajuda, coma declarèc en Juan 15,5-6 e 10 ath 14: " Jo sò era vinha, vosati ètz es pámpanos. Eth quau demore en mí e en qui jo demori, da fòrça frut, pr'amor que sense mí bric podetz hèr. Eth quau pas demore en mí, serà tirat siguesse coma ua branca e se seque; dempús apletam es branques, les tiram ath huec e cremen ". Se requerís obediéncia as mandamientos divini: " Se sauvatz es mèns mandamientos, demoraratz en mèn amor, atau coma jo è sauvat es mandamientos deth mèn Pair, e demori en sòn amor. ". Morir pes amics se convertís ena culminacion perfècta dera nòrma der amor sublimado: " Aguest ei eth mèn mandamiento: estimatz-vos òm a d'auti coma jo vos è estimat". Pas i a major amor que dar era vida pes amics ". Mès aguesta reconeishença de Jesús ei condicional: " Vosati ètz es mèns amics, se hètz çò que vos mani ".

Pera sua part, eth candelero de sèt lutzes ère d'aur massís. Alavetz sonque poderie simbolizar era perfeccion de Jesucristo. Er aur que se trobèc posterioraments enes glèises deth catolicismo roman rebut era afirmacion dera sua faussa fe. Per açò, per contra, es temples protestantes èren despolhadi de tot ornamento, umili e austeros. En simbolismo deth santuari e deth temple, era preséncia der aur pròve qu'eth santuari sonque pòt representar ath divin

Jesucristo. Mès per extension, ei escrit qu'eth ei era Cap, era cap dera Glèisa qu'ei eth sòn còs en Efesios 5:23-24: “ pr'amor qu'eth marit ei cap dera hemna, coma Crist ei cap dera Glèisa”. , Qu'ei eth sòn còs , e qu'eth neei Salvador. Ara plan, atau coma era Glèisa ei subjècta a Crist, atau tanben es esposas an d'èster subjèctes as sòns marits en tot. » Mès dempús er Esperit especificque: “ Marits, estimatz as vòstes hemnes, coma Crist estimèc ena Glèisa, e se liurèc a se madeish per era, entà santificarla damb eth mot , dempús d'auer-la purificado damb eth bautismo d'aigua, entà hèr aguesta Glèisa. Presentar-se deuant eth glorioso, sense desauonar ne arrua ne causa semblabla, mès sant e irrepreensible. ". Ací donques, claraments exprimit, ei dins qué consistís era veritabla religion crestiana. Eth sòn estandard pas ei sonque teoric mès qu'ei ua practica implementada en tota era sua realitat. Se requerís èster cossent damb era nòrma deth sòn “ mot ” revelat ; qu'implique sauvar es mandamientos e ordenances de Diu e conéisher es mistèris reveladi enes sues profecies bíblicas. Aguest critèri, “ irrepreensible o irreprochable ” des escuelhudi, ei arrebrebat e confirmat en Apocalipsis 14:5 a on s'atribuís as sants “adventistas” deth veritable retorn finau de Crist. Son designadi peth simbèu des “ 144.000 ” sageradi damb eth “ sagèth de Diu ” en Apocalipsis 7. Era sua experiéncia ei era de tot eth santificaciòn . Aguest estudi mòstre qu'eth tabernáculu, eth santuari, eth temple e toti es sòns simbèus profetizaron eth gran projècte salvador de Diu. Trobèren era sua intencion e compliment ena manifestacion deth ministèri terrenau de Jesucristo revelat as èssers umans. Atau, era relacion qu'er escuelhut manten damb eth ei de natura e caractèr profético; er òme ignorante se mane ath Diu creador que tot ac sap; qui bastís eth sòn futur e s'ac revèle.

Er estudi deth temple bastit peth rei Salomón mos acabe de mostrar que pas auem de confóner la partís “temple” accessible as òmes damb eth “santuari” reservat exclusivaments ath Diu celestial. Coma resultat d'açò, eth mot "santuari" utilizat en lòc deth mot "santidad" en Dan.8:14 pèrd aguest còp tota legitimitat , pr'amor que se tracte d'un lòc celestial a on pas ei de besonh cap purificacion en 1843. E peth contrari, eth mot "santidad" se hè referéncia as sants qu'an de trincar damb era practica deth pecat ena tèrra entà èster santificados o seleccionadi entara eleccion de Diu.

Ara mòrt de Jesucristo, eth vè-ac que separaue eth “temple” d'eth “santuari” siguec esquinçat per Diu, mès sonque es oracions des sants obtierien accés espirituau ath santuari celestial a on Jesús intercedirie per eri. Era part deth temple auie de contunhar eth sòn papèr coma casa de reünion entàs escuelhudi ena tèrra. Çò de madeish arribèc en 1843, eth principi siguec renauit. Eth “temple” des sants demore ena tèrra e en “santuari”, sonque celestial, se repren oficiauments era intercesiòn de Crist en favor sonque des escuelhudi adventistas seleccionadi. Per tant, ena naua aliança ja non existís un “santuari” ena tèrra a on eth sòn simbèu desapareish. Tot çò que demore ei eth “temple” espirituau des escuelhudi redimidos.

Era unica contaminacion que requeric neteja siguec es pecats des òmes ena tèrra, pr'amor que cap des sòns pecats arribèc a contaminar eth cèu. Sonque era preséncia deth diable e es sòns demònis rebèls podie hèr açò, per açò, victorioso, en Miguel, Jesucristo les expulsèc deth cèu e les lancèc ena tèrra deth pecat a on auràn de demorar enquiara mòrt.

I a ua causa mès qu'auem de compréner dempús d'analisar eth simbolismo dera santidad. Per mès sants que siguen aguesti simbèus, son sonque causes materiaus. Era veritabla santidad ei dins es viui, per açò Jesucristo siguec mès qu'eth temple qu'existie unicaments entà

albergar era lei de Diu, imatge deth sòn caractèr e dera sua justícia otrajada peth pecador terrenau. Diu hec que Moisés e es sòns obrèrs complissen aquestes causes sonque entà servir de supòrt ar ensenhament des sòns escuelhudi. Ei entà evitar comportaments idòlatras que Diu autorizèc a un òme, eth sòn siervo, Ron Wyatt, a trobar e tocar era arca deth sòn testimòni en 1982. Pr'amor qu'eth "testimòni de Jesús" que "ei er esperit de profecia" ei fòrça superior entà eth e mai utila pr'amor que venguec personalaments a revelar eth significat deth projècte de salvacion preparada entàs sòns escuelhudi ena tèrra. A Ron Wyatt se li permetec filmar es Dètz Mandamientos trèti dera arca pes angels, mès se neguèc a demorar-se damb era pellicula. Aquesti hèts pròven que Diu sabie d'antemano era sua negativa, mès aquesta eleccion mos protegís dera idolatría que tau grabación poderie auer producit en quauqui uns des sòns escuelhudi mès vulnerables. Aquesta realitat mos a estat revelada, entà que la sauvem en pensament deth nòste còr coma un doç privilègi autrejat peth nòste Diu d'Amor.

Es separacions deth Génesis

Se plan er estudi d'aquesta òbra mos a revelat es secrèts amagadi enes profecies de Daniel e er Apocalipsis, ara è d'ajudar-les a descorbir es profecies que sigueren revelades en libre deth Génesis, mot que signifie "principi".

Atencion !!! Eth testimòni que notaram en aquest estudi deth libre deth Génesis gessec dirèctaments dera boca de Diu qui s'ac dictèc ath sòn siervo Moisés. Pas creir en aquesta istòria constituís eth major otratge que se li pòt hèr a Diu dirèctaments, un otratge que barre definitiuaments era pòrta deth cèu pr'amor que revèle era absència totau de "era fe, qu'ei sense eth impossibla èster agradabla a Diu", segontes Ebrèus 11:6.

En prefaci deth sòn Apocalipsis, Jesús insistic fòrtaments en aquesta expression: "Jo sò er alfa e era omega, eth principi e era fin", que cite nauaments ara fin dera sua Apocalipsis en Apocalipsis 22,13. Auem ja notat eth caractèr profético deth libre deth Génesis, particularaments en çò que toque ara setmana de sèt dies que profetiza sèt mil ans. M'apròpi ací ad aquest libre deth Génesis des deth punt de vista deth tèma dera "separacion" que, coma veiram, ac caracterize particularaments.

Génesis 1

Eth 1er dia

Génesis 1:1: "En principi creèc Diu es cèus e era tèrra"

indique eth mot “ principi ” , era “ tèrra ” siguec efectivaments creada per Diu coma centre e basa d'ua naua dimension, parallela as formes de vida celestial que la precediren. Entà utilizar era imatge d'un pintor, entà eth se tracte de crear e implementar era creacion d'ua naua pintura. Mès notem donques que, des dera sua origina, “ es cèus e era tèrra ” son separadi . Es “ cèus ” designen eth cosmos interestelar uet, escur e infinit; e era “ tèrra ” apareish alavetz en forma de bòla corbida d'aigua. Era “ tèrra ” pas auec preexistencia ara setmana dera creacion donques qu'ei creada a la debuta o “ principi ” dera creacion d'aguesta dimension terrenau especifica. Sorgís dera bric e pren forma per mandat de Diu entà complir un papèr que se hec de besonh a causa dera libertat qu'ei dins era origina deth pecat cometut en cèu pera sua prumèra creatura; aqueth a qui Isaías 14:12 designe damb es nòms de “ estela deth maitin ” e “ hilh dera aurora ” s'a convertit en Satanás des dera sua provocacion ara autoritat de Diu. Des d'alavetz, a estat eth cap deth camp rebèl celestial existent e deth futur camp terrenau.

Gén.1:2: “Era tèrra ère desordenada e ueda; i auie tenèbres sus era faz der abisme, e er Esperit de Diu se moiguie sus es aigües ”.

Quan un pintor comence en tot aplicar era capa de hons ath lienzo, Diu presente era situacion que prevalece ena vida celestial ja creada e era vida terrenau qu'eth crearà. Designe atau damb eth mot " escuror " tot çò que pas ei dins era sua aprobacion , a çò que cridarà " lum " en absoluta oposicion. Notem eth ligam qu'aguest versículo establís entre eth mot “ escuror ”, tostemp en plurau pr'amor qu'es sòns aspèctes son multiples, e eth mot “ abisme ”, que designe era tèrra sense forma de vida. Diu usèc aquest simbèu entà designar as sòns enemics: es revolucionaris e librepensadores “impíos” en Apocalipsis 11:7 e es rebèls deth catolicismo papal en Apocalipsis 17:8. Mès es protestantes rebèls se junheren ada eri en 1843, en tot passar ath sòn còp jos eth domeni de Satanás, er "angel der abisme " d'Apocalipsis 9:11; que se lijunhec ada eth er adventismo desleiau en 1995.

Ena imatge que s'aufrís en aquest versículo, vedem que “ es tenèbres ” separen “ er esperit de Diu ” de “ es aigües ” que profetizarán en simbèu, en Daniel e er Apocalipsis, masses de “ pòbles, nacions e de lengües ” jos es simbèus. " Mar " en Dan.7:2-3 e Apocalipsis 13:1, e jos eth de " arrius " en Apocalipsis 8:10, 9:14, 16:12, 17:1-15. Era separacion lèu serà atribuïda a eth “ pecat ” originau que cometeràn Eva e Adán. Coma ena imatge dada, Diu se codea damb eth mon d'escuro junhuda as angels rebèls que seguissen a Satanás ena sua eleccion de desafiar era autoritat de Diu.

Gèn.1:3: “ Didec Diu: Hetz-vos eth lum! E eth lum ère

Diu establís era sua nòrma de “ plan ” segontes eth sòn pròpri e sobiran jutjament. Aquesta opcion d'eth “ plan ” ei estacada ath mot “ lum ” peth sòn aspècte glorioso, visible entà toti e per toti, pr'amor qu'eth plan pas genèr era “ vergonha ” qu'amie ar òme a amagar-se entà realizar es sues òbres de maldad. Aquesta “vergonha” la senterà Adán dempús deth pecat segontes Gén.3, en comparason damb Gén.2:25.

Gèn.1:4: “ Vedec Diu qu'eth lum ère bon; e Diu separèc eth lum des tenèbres ”.

Aguest ei eth primèr jutjament exprimit per Diu. Revèle era sua eleccion deth plan evocat peth mot " lum " e eth sòn condemne deth mau designat peth mot " tenèbres ".

Diu mos revèle era intencion dera sua creacion terrena e per tant eth resultat finau qu'artenherà eth sòn projècte: era separacion definitiva de qui estimen eth sòn " lum " de qui preferissen es " tenèbres ". " Luz e escuror " son es dues opcions possibles mercés ath principi de libertat que Diu volec dar a totes es sues creatures celestiales e terrèstres. Aguesti dus camps opausadi an en darrèra instància dues caps; Jesucristo per eth " lum " e Satanás pes " tenèbres ". E aguesti dus camps opausadi, coma es dus polos dera tèrra, tanben auràn dues fins absolutes desparières; es escuelhudi viueràn entà tostemp ath lum de Diu segontes Apocalipsis 21:23; e destruïdi peth retorn de Crist, es rebèls feniràn coma " povàs " ena tèrra desolada qu'un còp mès se convertís en " abisme " de Gén.1:2. Ressuscitadi entath jutjament, seràn definitivaments aniquilados en tot èster consumidi en " lac de huec " dera " mòrt dusau " segontes Apocalipsis 20:15.

Gèn.1:5: " Diu cridèc ath lum dia, e as tenèbres cridèc net. E siguec era tarde e eth maitin: aguest siguec eth primèr dia ".

Aguest " primèr dia " dera Creacion ei dedicat ara separacion definitiva des dus partits formadi pes opcions " lum e escuror " que s'afrontaràn ena tèrra enquiara victòria finau de Jesucristo e eth renauiment terrèstre. Eth " primèr dia " ei atau " mercat " pera autorizacion que Diu da as rebèls entà lutar contra eth pendent es " sèt mil " ans profetizados per tota era setmana. Donques, ei ideau entà convertir-se en signe , o era " mèrca " dera faussa adoración divina que se tròbe ath long de sies milenios entre es pòbles paganos o josivi desleiaus, mès particularaments en l'ère crestiana, des dera adopcion d'eth " dia deth Solei Invicto " coma dia de pòsa setmanau impòst pera autoritat imperiau de Constantino I , eth 7 de març de 321. Ei atau coma des d'aguesta data, er actuau dimenge " crestian " s'a convertit ena " mèrca dera bèstia " dempús deth supòrt religiós que li dèc era fe catolica papal des der an 538. Evidentaments, eth " alfa " deth Génesis auie fòrça qu'aufrir as fidèus servidors de Jesucristo dera epòca " omega ". E açò encara pas a fenit.

Eth dusau dia

Gèn.1:6: " Didec Diu: Age expansion entre es aigües, e separe es aigües des aigües ".

Tanben en aguest cas se tracte d'ua separacion : " aigües d'aigües ". Era accion profetiza era separacion des creatures de Diu simbolizat pes " aigües ". Aguest versículo confirme era separacion naturau dera vida celestial dera vida terrenau e en ambdues, era separacion des " hilhs de Diu " des " hilhs deth diable " cridat maugrat açò a convíuer amassa enquiath jutjament mercat, pera mòrt de Jesucristo pes angels dolenti rebèls, e enquiath retorn en glòria de Jesucristo entàs terrícolas. Aguesta separacion justificarà eth hèt qu'er òme serà creat un shinhau inferior as angels celestiales donques qu'era dimension celestial li serà inaccessible. Era istòria dera tèrra serà era d'un long procès enquiara sua fin. Eth pecat establic eth parrabastatge e Diu organize aguest parrabastatge mejançant un classament selectiu.

Gèn.1:7: “ E Diu hec era expansion, e separèc es aigües que son jos era expansion des aigües que son sus era expansion. E atau siguec ”.

Era imatge dada separe era vida terrenau profetizada pes “ aigües que son dejós ” dera vida celestial qu'ei “ sus era expansion ”.

Gèn.1:8: “ Diu cridèc ara expansion cèu. E siguec era tarde e eth maitin: aguest siguec eth dia dusau ”.

Aguest cèu designe era capa atmosfèrica que, formada pes dus gasi (hidrógeno e oxigèn) que compausen era aigua, entornege tota era superfícia dera tèrra e que pas ei naturauments accessible ar òme. Diu ac restaque ara preséncia d'ua vida celestial invisibla, çò cual ei atau donques qu'eth madeish diable arreceberà eth nòm de “ prince dera potestat der aire ” en Efesios 2:2: “... que caminaues en eth un còp, segontes eth camin d'aguest mon, segontes eth prince dera potestat der aire, der esperit qu'ara actue enes hilhs dera rebellion ”; actitud que ja auie en mon celestial.

Eth tresau dia

Gèn.1:9: “ Didec Diu: Junhetz-vos en un solet lòc es aigües que son jos eth cèu, e apareishe era tèrra shuta. E atau siguec ”.

Enquia aguest moment, " es aigües " corbien tota era tèrra mès encara pas contiegen cap forma de vida animau marin que se crearà eth cincau dia . Aquesta precision darà tota era sua autenticidad ara accion deth diluvio deth Génesis 6 que poderà difóner era forma de vida animau marin sus era tèrra immergida; çò que dempús justificarie era trobalha de fossils marini e conchas aqui.

Gén.1:10: “ Diu cridèc a çò de shut tèrra, e ara massa d'aigües la cridèc mars. Diu vedec qu'ère bon ”.

Aquesta naua separacion ei jutjada “ bona ” per Diu pr'amor que mès delà des oceans e des continents, da ad aguesti dus tèrmes “ mar e tèrra ” eth papèr de dus simbèus que designaràn respectivaments ena Glèisa catolica crestiana e ena Glèisa catolica crestiana protestante dera prumèra quèrra. Jos eth nòm de Glèisa Reformada. Per tant, Diu considèrè “ bona ” era sua separacion , realizada entre 1170 e 1843 . E eth sòn alend entàs sòns fidèus servidors en moment dera Reforma siguec revelat en Apocalipsis 2:18 ath 29. En aguesti versículus trobam aquesta importanta aclaración des versículus 24 e 25 que dan testimòni d'ua situacion provisionau excepcionau: “ A vosati, A toti es auti en Tiatira, que pas arreceben aquesta doctrina e qu'an pas coneishut es prigondors de Satanás, coma les criden, vos digui: Pas vos imposi d'auta carga ; Sonque conserve çò qu'as enquia que jo vengue ”. Un còp mès, a trauès d'aguest reagropament, Diu pon orde en parrabastatge creat per esperits angélicos e umans rebèls. Notem aguest aute ensenhament, era “ tèrra ” darà nòm en tota era planeta pr'amor que çò “ de shut ” ei preparat entà èster er ambient naturau entara vida der òme entà qui

aguesta creacion ei hèta per Diu. En tot èster era superfícia marina quate còps majors qu'era superfícia dera tèrra shuta, era planeta poderie auer prenut eth nòm de " mar " mès meritad mès pas justificat en projècte divin. Es mots d'aguest "dit": "es audèths se junhen e es audèths deth madeish plumaje", se tròben en aguestes agropacions. Atau, entre 1170 e 1843, es protestantes fidèus e pacifiqui sigueren sauvadi pera justícia de Crist que les siguec imputada excepcionalmente sense obediencia ara pòsa sabático deth veritable setau dia: eth dissabte. E ei era exigéncia d'aguesta pòsa era quau hè dera " tèrra " eth simbèu d'ua faussa fe crestiana des de 1843, segontes Dan.8:14. Era pròva d'aguest jutjament divin apareish en Apocalipsis 10:5 donques que Jesús pon " es sòns pès " sus era " mar e era tèrra " entà esclafar-les damb era sua ira.

Gén.1:11: " Alavetz didec Diu: Prodisis que era tèrra verdum, èrba que dongue seme, e arbes frutales que donguen frut segontes era sua espècia, qu'agen en eri eth sòn seme sus era tèrra. E atau siguec . »

Se confirme era prioritad dada per Diu ena tèrra shuta: prumèr, arrecep eth poder de " produir " " verdum, èrba que dongue seme, arbes frutales que donguen frut segontes era sua espècia "; totes es causes produsides en prumèr lòc entàs besonhs der òme, e en dusau lòc entàs animaus terrèstres e celestes qu'ac entornejaràn. Aguestes produccions dera tèrra seràn utilizades per Diu coma imatges simboliques entà revelar es sues leçons as sues siervos. Er òme, coma eth "arbe ", darà fruts, boni o dolenti.

Gén.1 :12: " Era tèrra produsic verdum, èrba que daue seme segontes era sua espècia, e arbes que dauen frut e auien en eri eth sòn seme segontes era sua espècia. Diu vedec qu'ère bon. »

En aguest tresau dia , cap culpe desauonor era òbra creada per Diu, era natura ei perfècta, considerada " bona ". En perfècta pureza atmosfèrica e terrèstre, era tèrra multiplique es sues produccions. Es fruts son destinadi as èssers qu'abitarràn era tèrra: òmes e animaus qu'a eth sòn còp produsiràn fruts segontes era sua personalitat.

Gén.1:13: " E siguec era tarde e eth maitin: siguec eth dia tresau ".

Era cramba dia

Gèn.1:14: " Didec Diu: Age lumbreras en firmamento deth cèu, entà separar eth dia dera net; siguen senhaus entà mercar es tempsi, es dies e es ans ".

Apareish ua naua separacion : " dia e net ". Enquia aguest quatau dia, cap còs celeste obtenguec eth lum deth dia. Era separacion deth dia e era net ja existie en ua forma virtuu

creada per Diu. Entà independizar era sua creacion dera sua preséncia, Diu crearà en quatau dia esclafes celestes que permeteràn as òmes establir calendaris basadi ena posicion d'aguestes esteles en cosmos interestelar. Atau apareisheràn es signes deth Zodíaco, era astrología auançada ath sòn temps mès sense era adivinación actuau que se li atribuís, ei díder, era astronomia.

Gèn.1:15: “ E siguen lumbreras ena expansion des cèus, entà alumbrar ena tèrra. E atau siguec ”.

Era " tèrra " a d'èster illuminada tant per eth " dia " coma pera " net ", mès eth " lum " d'eth " dia " a de superar ara dera " net " pr'amor qu'ei era imatge simbolica deth Diu dera vertat, creador de tot. Que viu. E era succession en orde “ net dia ” profetiza era sua victòria finau contra toti es sòns enemics que son tanben es des sòns estimadi e benditos escuelhudi. Aguesta foncion que consistís en “ illuminar era tèrra ” darà ad aguestes esteles un significat simbolic d'accion religiosa en tot ensenhar vertats o mentides presentades en nòm deth Diu creador.

Gén.1:16: “ Diu hec es dues granes lumbreras, era lumbrera major entà señorear en dia, e era lumbrera mendre entà señorear ena net; eth tanben hec es esteles ”.

Notem atentaments aguest detalh: ar evocar “ eth solei ” e “ era lua ”, “ es dues granes luminarias ”, Diu designe ath solei damb era expression “ eth mès gran ” mentre les eclipses ac pròven, se mos apareishen es dus discs solari e lunar. Jos eth madeish tamaño, òm en tot corbir ar aute recíprocamente. Mès Diu, qu'ac creèc, sap abans qu'er òme qu'eth sòn petit aspècte s'a d'a era sua distància dera tèrra, en tot èster eth solei 400 còps mès grani mès 400 còps mès luenh qu'era lua. Damb aguesta precision confirme e afirme eth sòn títol suprèm de Diu creador. Ath delà, a nivèu espirituauc, revèle eth sòn incomparable “granesa” front ara pequeñez dera lua, simbèu dera net e era escuror. Era aplicacion d'aguesti ròtles simbolicas se harà referéncia a Jesucristo cridat “ lum ” en Juan 1:9: “ Aguest lum ère eth lum veritable, era quau, en tot vier en mon, illumine a tot òme ”. Notem qu'era anciana aliança deth pòble josieu carnal bastida sus un calendari lunar siguec ponuda jos eth signe d'òm ère “escura”; açò enquiara prumèra e dusau venguda de Crist. Atau coma era celebracion des “hèstes des lues naues”, temps qu'era lua que desapareish en eth se torne invisibla, profetizaba era arribada de l'ère solara de Crist, que Mau.4:2 compare damb un “ solei de justícia ”: “ Mès entà vosati, es quaus temetz eth mèn nòm, gesserà eth solei de justícia, e aurà curación jos es sues ales; gesseratz, e sautaratz coma terneros d'ua bòrda, ...”. Dempús dera anciana aliança josiva, " era lua " se convertic en simbèu dera faussa fe crestiana, successivaments catolica des de 321 e 538, dempús protestante des de 1843, e... adventista Institucionau des de 1994.

Eth vèrs tanben mencione “ es esteles ”. Eth sòn lum ei fèble mès son tan nombrosi que, maugrat açò, illuminen eth cèu des nets terrèstres. “ Era estela ” se convertís atau en simbèu des messatgèrs religiosi que demoren en pè o que quèn coma era senhau d'eth “ 6to sagèth ” d'Apocalipsis 6:13 qu'era casuda des esteles venguec en eth a profetizar eth 13 de noveme de 1833 as escuelhudi. , Era casuda massiva deth protestantismo en an 1843. Aguesta casuda afectèc ath madeish temps as messatgèrs de Crist, destinatarios deth messatge de “ Sardis ”, a qui Jesús declarèc: “ se te considère viu e Sò mòrt .” Aguesta casuda s'arrebrembe en Apocalipsis 9:1: “ Eth cincau angel toquèc era trompeta. E vedí ua estela qu'i auie queigut deth

cèu ena tèrra . Se li dèc era llave deth potz der abisme ”. Abans dera casuda des protestantes, Apocalipsis 8, 10 e 11 evoque era deth catolicismo definitiuaments condemnat per Diu: “ Eth tresau angel toquèc era trompeta. E queigüec deth cèu ua grana estela en tot cremar coma ua halha ; e queigüec sus era tresau part des arrius e sus es gotilhs d'aigües. » Eth versículo 11 li da eth nòm “ Ajenjo ”: “ Eth nòm d'agüesta estela ei Ajenjo ; e era tresau part des aigües se transformèc en ajenjo , e fòrça òmes moriren ath costat des aigües, pr'amor que s'auien tornat amares ”. Era causa se confirme en Apocalipsis 12:4: “ Era sua coa rosiguèc era tresau part des esteles deth cèu e les lancèc ena tèrra. Eth dragon se parèc deuant era hemna qu'ère a punt de dar a lum, entà devorar ath sòn hilh quan auesse dat a lum . Es messatgèrs religiosi seràn alavetz victimes des execucions des revolucionaris francesi en Apocalipsis 8:12: “ Eth quatau angel toquèc era trompeta. E sigüec herida era tresau part deth solei, e era tresau part dera lua, e era tresau part des esteles, de manèra qu'ua tresau part s'oscureció , e eth dia perdec era tresau part deth sòn lum, e tanben era net . Es objectius des revolucionaris librepensadores e ostili a tota forma de religion son tanben, tostemp parciauments (eth tresau), “ eth solei ” e era “ lua ”.

En Gén.15:5, es “ esteles ” simbolizen era “ descendencia ” prometuda a Abraham: “ E en tot trèc sigüesse, didec: Guarde ath cèu e compde es esteles, se pòdes compdar-les. E eth li didec: Agüesta serà eth tòn descendencia ”. Atencion ! Eth messatge indique ua quantitat nombrosa mès pas ditz bric sus era qualitat dera fe d'agüesta multitud que Diu trobarà en eth “ fòrça cridadi mès pòqui escuelhudi ” segontes Mateo 22:14. Es “ esteles ” nauaments simbolizen as escuelhudi en Dan.12 :3: “ Es intelligenti brillharàn coma er esplendor deth cèu, e es quaus ensenhen justícia a fòrça brillharàn coma es esteles pes sègles des sègles ”.

Gén.1:17: “ Diu les ponec ena expansion deth cèu, entà alumbrar era tèrra ” .

Vedem ací, per ua arrason espirituau, era insisténcia de Diu en agüest papèr des esteles: “ illuminar era tèrra ”.

Gèn.1:18: “ entà governar eth dia e era net, e separar eth lum des tenèbres. Diu vedec qu'ère bon ”.

Ací Diu confirme eth papèr simbolic espirituau d'agüestes esteles ath restacar “ dia e lum ” per un costat, e “ net e escuror ” per aute.

Génesis 1:19: “ E sigüec era tarde e eth maitin: sigüec eth dia quatau ”.

Era Tèrra ara pòt beneficiar-se deth lum e era calor solara entà assegurar era sua fertilitat e era produccion de neurituds vegetaus. Mès eth papèr deth solei sonque crubarà importància dempús deth pecat que cometeràn Eva e Adán. Era vida enquia agüest tragic moment depen deth poder milagroso deth poder creatiu de Diu. Era vida terrenau ei organizada per Diu entad agüest temps qu'eth pecat tustarà en eth era tèrra damb tota era sua maladeta.

Eth cincau dia

Gèn.1:20: “ Didec Diu: Produisquen es aigües èssers viuents en abundancia, e es aves vòlen sus era tèrra enquiara expansion des cèus ”.

En aquest cincau dia , Diu da as “ aigües ” eth poder de “ produir en abundancia animaus viuents ” tan nombrosos e tan variats qu'era sciéncia modèrna a dificultats entà enumerarlos toti. En hons der abisme, en totau escuror, descobrim ua forma de vida desconeguda de diminutos animaus fluorescents que parpadean, parpadean e cambien era intensitat deth lum e quitament era color. Atau madeish, era extension deth cèu arreceberà era animacion deth vòl des “ audèths ”. Ací apareish eth simbèu des “ ales ” que permeten as animaus carnales alados mòir-se per aire. Eth simbèu s'adjuntará as esperits celestials que pas ac an de besonh pr'amor que pas son subjèctes as leis fisiques terrèstres e celestials. E enes espècies aladas dera tèrra, Diu s'atribuirà era imatge dera “ agla ” que s'elève a major nautor entre totes es espècies d'aves e animaus voladores. “ Era agla ” tanben se convertís en simbèu der empèri, deth rei Nabucodonosor en Dan.7:4 e eth de Napoleon I en Apocalipsis 8:13: “ Guardè, e sentí ua agla volar al mitan deth cèu , en tot díder a grana votz: Ay, ay, ay des moradores dera tèrra, pes auti sons des trompetas des tres angels que son entà sonar! » Era aparicion d'aquest regim imperiau profetizò es tres grani “ malurs ” que tustaràn as abitants des païsi occidentaus jos eth simbèu des tres darrèras “ trompetas ” d'Apo. 9 e 11, de 1843, quan entrèc dins vigor eth decret de Dan.8:14.

Escarte dera “ agla ”, es auti “ audèths deth cèu ” simbolizaràn as angels celestes, es boni e es dolenti.

Gèn.1:21: “ Diu creèc es grani peishi e tot èster viuent que se mò, es quaus es aigües produsiren en abundancia segontes era sua espècia; tanben creèc tota ave alada segontes era sua espècia. Diu vedec qu'ère bon ”.

Diu prepare era vida marina entara condicion de pecat, eth temps en qu'es “ peishi mès grani ” haràn des mès petiti era sua neuritud, èst ei era destinacion programada e era utilitat dera sua abundancia en cada espècia. Es “ audèths alados ” pas escaparàn ad aquest principi pr'amor qu'eri tanben s'auciràn entre s'entà alimentar-se. Mès abans deth pecat, cap animau marin ne ave daña a d'aute, era vida les anime a toti e conviuen amassa en perfècta armonia. Per açò Diu jutge era situacion coma “ bona ”. Es “ animaus ” e “ audèths ” marini exerciràn un papèr simbolic dempús deth pecat. Es combats mortaus entre espècies daràn alavetz ara “ mar ” eth significat de “ mòrt ” que Diu li da en rituaus des ablucions des sacerdots ebrèus. Era tinaja utilizada entad aquesta fin arreceberà eth nòm de “ mar ” en arrebrembe deth horcadís dera “mar Ròia”, en tot èster ambdues causes un presagio deth bautismo crestian. Atau, ath dar-li eth nòm de “ bèstia que puge dera mar ” en Apocalipsis 13:1, Diu identifique era religion catolica romana e era monarquia que la sosten damb ua assemblada de “ mòrti ” qu'aucissen e devoran as sòns vesins coma es peishi. Dera “ mar ”. Atau madeish es agles, es halcones e es halcones devorarán as todons e as tòrtolas, a causa deth pecat d'Eva e Adán e de fòrça mès des sòns descendents umans enquiath retorn en glòria de Crist.

Gèn.1:22: “ Diu es bendijo, en tot díder: Fructificad e multiplicatz-vos, e aumplitz es aigües des mars; e qu'es aves se multipliquen sus era tèrra .

Era benediccion de Diu se materialize ena multiplicación, en aquest context des animaues e des aves marines, mès lèu tanben des èssers umans. Era Glèisa de Crist tanben ei cridada a multiplicar eth nombre des sòns seguidors, mès ací era benediccion de Diu pas ei sufisent, pr'amor que Diu cride, mès pas obligue ad arrés a arrespóner ara sua aufèrta de salvacion.

Gén.1:23: “ E siguec era tarde e eth maitin: siguec eth dia cincau ”.

Ajatz en compde qu'era vida marina se cree en cincau dia, separada atau dera creacion dera vida terrèstre, a causa dera sua simbolismo espirituaue que se hè referéncia ara prumèra forma de cristianisme maldito e apóstata; çò que representarà era religion catolica de Roma des deth 7 de març de 321, data d'adopcion deth faus dia pagano de pòsa, prumèr dia e "dia deth solei", rebautizado posterioraments: dimenge, dia deth Senhor. Aquesta explicacion ei confirmada pera aparicion deth catolicismo roman pendent eth cincau milenio e era deth protestantismo qu'apareishec pendent eth sièisau milenio .

Eth sièisau dia

Gén.1:24: “ Didec Diu: Prodisisque era tèrra animaues viuents segontes es sues espècies, bestial vacuno e reptiles, e animaues dera tèrra segontes es sues espècies. E atau siguec ”.

Eth sièisau dia ei mercat pera creacion dera vida terrèstre que, ath sòn còp, dempús dera mar, “ produisís animaues viui ”. Segontes era sua espècia, des bestials, des reptiles e des animaues terrèstres, segontes era sua espècia ” . Diu comence un procès de reproduccion de toti aguesti èssers viuents . S'esteneràn pera superfícia terrèstre.

Gén.1:25: “ Diu hec es bèsties dera tèrra segontes era sua espècia, eth bestial segontes era sua espècia, e tot animau que se rosigue sus era tèrra segontes era sua espècia. Diu vedec qu'ère bon ”.

Aquest versículo confirme era accion ordenada en anterior. Notem aquest còp que Diu ei eth creador e director d'aquesta vida animau terrèstre produisit ena tèrra. Ar atau coma es dera mar, es animaues terrèstres viueràn en harmonia enquiath moment deth pecat uman. Diu tròbe “ bona ” aquesta creacion animau que se creen en eth ròtles simbolicos e les usarà enes sòns messatges proféticos dempús der establiment deth pecat. Entre es reptiles, “ era serpiente ” jogarà un papèr principau coma miei instigador deth pecat utilizat peth diable. Dempús deth pecat, es animaues dera tèrra se destruiràn entre se, espècia contra espècia. E aquesta agressivitat justificarà, en Apocalipsis 13:11, eth nòm de " bèstia que se lhèue dera tèrra " que designe era religion protestante en sòn darrèr estatus maudita per Diu en context dera pròva definitiva dera fe adventista justificada peth veritable retorn. De Jesucristo prevista entara primauera de 2030. Maugrat açò, cap soslinhar qu'eth protestantismo amie artenhi aquesta maladeta ignorada pes multituds des de 1843.

Gèn.1:26: “ Alavetz didec Diu: Hem ar òme ara nòsta imatge, conformatz ara nòsta semblança, e señooree enes peishi dera mar, enes aves des cèus, enes bèsties e enes bèsties. Tota era tèrra, e sus toti es reptiles que se rosiguen sus era tèrra ”.

Ath díder “ hem ”, Diu assòcie ara sua òbra creadora eth mon angelical fidèu qu'ei testimòni dera sua accion e ac entornege plen d'entusiasme. Jos eth tèma dera separacion , notatz-vos ací, acorropades en dia 6 , era creacion animau terrèstre e era der òme que se mencione en aguest versículo 26, nombre deth nòm de Diu, nombre obtengut pera soma des quate letres ebrèes “Yod = 10 +, È = 5 +, Wav = 6 +, È = 5 = 26”; Es letres que compausen eth sòn nòm se transcriben “YaHWéH”. Aquesta eleccion ei tant mès justificada cuanto que, “ hèt a imatge de Diu ”, eth “ òme ” Adán ven a representà'c simbolicaments ena creacion terrena coma imatge de Crist. Diu li da eth sòn aspècte fisic e mentau, ei díder era capacitat de jutjar entre eth ben e eth mau que li harà responsable. Creat eth madeish dia qu'es animaus, eth “ òme ” poderà escuelher era sua “ semblança ”: Diu o er animau, “ era bèstia ”. Maugrat açò, ath deishar-se sedusir per “un animau”, “ era serpiente ”, Eva e Adán se separaràn de Diu e perderàn era sua “ semblança ”. Ath dar-li ar òme domeni sus “ es reptiles que se rosiguen sus era tèrra ”, Diu convida ar òme a auer domeni sus “era serpiente” e per tant a pas deishar-se ensenhar per era. Lamentablement Entara umanitat, Eva serà isolat e separada d'Adán quan era sigue sedusida e hèta colpabla deth pecat de desaubediment.

Diu confie ar òme tota era sua creacion terrenau damb es vides que conten e produsís enes mars, ena tèrra e en cèu.

Gèn.1:27: “ Diu creèc ar òme ara sua imatge, a imatge de Diu ac creèc, òme e femelha creèc ”.

Eth sièisau dia dure coma es auti, 24 ores e semble qu'es creacions der òme e era hemna s'acorropèn ací damb era intencion educativa de resumir era sua creacion. De hèt, Gén.2 repren aguesta creacion der òme en tot revelar fòrça accions que probablaments se realizèren en diuèrsi dies. Era istòria d'aguest capítol 1 aquerís atau un caractèr normatiu en tot revelar es valors simboliques que Diu volec dar as prumèrs sies dies dera setmana.

Aquesta setmana a ua valor tanta mès simbolic quanto que rebat eth projècte salvífico de Diu. “Er òme” simbolize e profetiza a Crist e “era hemna”, era “Glèisa Escuelhuda” que d'eth se lhearà. Ath delà, abans deth pecat, eth temps reau pas impòrte pr'amor qu'en estat de perfeccion eth temps pas se compde e eth compde enreire des "6000 ans" començarà ena prumèra primauera mercada peth prumèr pecat uman. Damb perfècta regularidad, es nets de 12 ores e es dies de 12 ores se succedissen continualaments. En aguest versículo, Diu enfatiza era semblança der òme creat segontes era sua pròpria imatge. Adán pas ei fèble, ei plen de fòrça e siguec creat capaç de resistir es temptacions deth diable.

Gén.1:28: “ E Diu es bendijo, e les didec Diu: Fructificad e multiplicatz-vos, e aumplitz era tèrra, e sojuzgadla; e auràs domeni sus es peishi dera mar, e sus es aves deth cèu, e sustot èster viuent que se mò sus era tèrra ”.

Eth messatge ei dirigit per Diu a tota era umanitat, qu'Adán e Eva neson modèls originaus. Ar atau coma es animaus, son ath sòn còp quirnòcha e encoratjat a procrear entà multiplicar

as èssers umans. Er òme obten de Diu eth domeni sus es creatures animaus, çò que signifie que pas a de deishar-se dominar per eres, per sentimentalismo e feblesa sentimentau. Pas a de hèr-les damatge mès víuer en harmonia damb eri. Açò, en contèxt que precedís ara maladeta deth pecat.

Gén.1:29: “ E didec Diu: È ací, vos dongui tota èrba que da seme, qu'ei sus era faz de tota era tèrra, e tot arbe qu'a frut en se, que da seme: serà era tua neuritud ”.

Ena sua creacion vegetau, Diu revèle tota era sua bontat e generositat ath multiplicar eth nombre de semes de cada espècia de plantes, arbes frutales, granatges, èrbes e ortalécies. Diu aufrís ar òme eth modèl de nutrición perfècta que promò ua bona salut fisica e mentau favorabla a tot er organisme e ara anma umana, tant aué coma enes tempsi d'Adán. Aguest tèma a estat presentat des de 1843 per Diu coma ua exigéncia des sòns escuelhudi e crube encara major importància enes nòsti darrèri dies a on eth minjar ei victima dera quimia, es fertilizantes, es pesticides e uns auti que destruïssen era vida en lòc de promòir-la.

Gèn.1:30: “ E a tota bèstia dera tèrra, e a tota ave deth cèu, e a tot çò que se mò sus era tèrra, qu'age alend de vida, les darè tota èrba verda entà minjar. E atau siguec ”.

Aguest versículo presente era clau que justifique era possibilitat d'aguesta vida armoniosa. Toti es èssers viui son veganos, per çò que pas an motius entà hèr-se damatge. Dempús deth pecat, es animaus sòlen atacar-se òm a d'auti entà alimentar-se, e era mòrt les tustarà a toti d'ua forma o d'auta.

Gèn.1:31: “ Vedec Diu tot çò qu'i auie hèt, e è ací, ère bon en grana manèra. E siguec era tarde e eth maitin: siguec eth dia sièisau ”.

Ara fin deth sièisau dia , Diu ei satisfèt damb era sua creacion que, damb era preséncia der òme ena tèrra, ei jutjada aguest còp " fòrça bon ", deth temps que sonque ère " bona " ara fin deth cincau dia .

Era intencion de Diu de separar es prumèrs 6 dies dera setmana deth 7 se demòstre ar acorropar-les en aguest capítol 1 deth Génesis. D'aguesta manèra prepare era estructura dera cramba mandamiento dera sua lei divina que presentarà en sòn temps as ebrèus liberadi dera esclavitud egipciana. Des d'Adán, es èssers umans an agut 6 dies ara setmana, cada setmana, entà realizar es sues aucupacions terrenaus. Entà Adán, es causes comencèren plan, mès dempús d'èster creada tre eth, era hemna, era sua “ ajudant ” dada per Diu, portarà eth pecat ara creacion terrenau coma ac revelarà Gén.3. Per amor ara sua esposa, Adán minjarà ath sòn còp eth frut proïbit e tot eth coble se veirà tustada pera maladeta deth pecat. En aguesta accion, Adán profetiza a Crist que vierà a compartir e pagar en sòn lòc era colpa dera sua estimada Glèisa Escuelhuda. Era sua mòrt ena crotz, ath pè dera montanha Gòlgota, expiarà eth pecat cometut e vencedor deth pecat e dera mòrt, Jesucristo obtierà eth dret de hèr qu'es sòns escuelhudi se beneficien dera sua perfècta justícia. Atau pòt aufrir-les era vida etèrna perduda des d'Adán e Eva. Es escuelhudi entraràn amassa ath madeish temps en aguesta vida etèrna ath començament deth setau milenio , ei alavetz quan se complirà eth papèr profético deth dissabte. Donques, se pòt comprèner per qué aguest tèma dera pòsa deth setau dia se presente en capítol 2 deth Génesis, separat des prumèrs 6 dies acorropadi en capítol 1.

Génesis 2

eth setau dia

Gèn.2:1: “ Atau sigueren completadi es cèus e era tèrra, e tot era sua armada ”.

Es prumèrs sies dies son separadi d'eth “ setau ” pr'amor qu'era òbra creativa de Diu ena tèrra e es cèus arribe ara sua fin. Açò siguec cèrt, entara collocacion des fondaments dera vida creada ena prumèra setmana, mès mès encara, entàs 7000 ans que tanben profetizó. Es prumèrs sies dies anóncien que Diu obrarà ena desfortuna en tot afrontar eth campament deth diable e es sues accions destructives pendent 6000 ans. Eth sòn labor consistirà en atrèir cap a s'a es sòns escuelhudi entà seleccionar-les entre toti es èssers umans. Les darà diuèrses pròves deth sòn amor e restancarà a qui ac estimen e ac apròven en toti es sòns aspèctes e en toti es contorns. Pr'amor qu'aqueri que pas hèsquen açò se junheràn ath campament maldito deth diable. " Era armada " citada designe es fòrces viues des dus partits que s'opausaràn e lutaràn entre s'en " era tèrra " e en " es cèus ", a on es " esteles deth cèu " les simbolizen. E aguesta luta pera seleccion durarà 6000 ans.

Génesis 2:2: “ Acabèc Diu en dia setau era òbra qu'i auie hèt; e reposèc eth dia setau de tota era òbra qu'i auie hèt ”.

Ara fin dera prumèra setmana dera istòria terrenau, era pòsa de Diu ensenhe ua prumèra leçon: Adán e Eva encara pas an pecat; çò qu'explique era possibilitat que Diu experimente era veritabla pòsa. Era pòsa de Diu ei, per tant, condicionat pera abséncia de pecat enes sues creatures.

Era dusau leçon ei mès subtila e s'amague en aspècte profético d'aguest “ setau dia ” qu'ei imatge d'eth “ setau ” milenio deth gran projècte salvífico programat per Diu.

Era entrada a eth “ setau ” milenio, cridat “ mil ans ” en Apocalipsis 20:4-6-7, mercarà era finalizacion dera seleccion des escuelhudi. E entà Diu e es sòns escuelhudi sauvadi viui o resuscitadi, mès en tot èster toti glorificados, era pòsa obtenguda serà conseqüència dera victòria de Diu en Jesucristo sus toti es sòns enemics. En tèxte ebrèu, eth vèrb " pausat " ei "shavat" dera madeisha arraitz qu'eth mot " dissabte ”.

Gèn.2:3: “ Diu bendijo eth dia setau e çò santificó, pr'amor qu'en eth reposèc de tota era òbra qu'i auie creat ath hè'c ”.

Eth mot dissabte pas se mencione mès era sua imatge se tròbe ja ena santificación d'eth “ setau dia ”. Per tant, comprenez plan era causa d'aguesta santificación per part de Diu. Era profetiza eth moment en qu'eth sòn sacrifici en Jesucristo arreceberà eth sòn recompensa fin: era felicitat d'èster entornejada de toti es sòns escuelhudi, qu'en sòn temps dèren testimòni dera sua fidelitat en martirio, en patiment, enes privacions, era majoritat des còps, enquiara

mòrt. E ath començament d'eth " setau " milenio, toti seràn viui e ja non lescalerà témer ara mòrt. Entà Diu e eth sòn partit fidèu, pòt òm imaginar-se era causa d'ua " pòsa " major qu'èst? Diu ja non veirà sofrir a qui ac estimen, ja non licalerà compartir eth sòn patiment, ei aguesta " pòsa " eth quau celèbre cada " setau dia dissabte " des nòstes setmanes perpetuas. Aguest frut dera sua victòria finau ac aurà obtengut pera victòria de Jesucristo sus eth pecat e era mòrt. En se madeish, ena tèrra e entre es auti umans, realizèc ua òbra a pena creïble: preneç sus s'era mòrt entà crear en sòn pòble escuelhut e eth dissabte anoncièc des d'Adán ara umanitat que vencerie eth pecat entà aufrir era sua justícia e vida etèrna ad aqueri. Que li estimen e servissen fidèlaments; quauquarren qu'Apocalipsis 6:2 proclame e confirme: " Guardè, e è ací apareishec un shivau blanc. Eth quau ac montae auie un arc; li siguec dada ua corona e partic victorioso e a véncer ".

Era entrada ath setau milenio mèrque era entrada des escuelhudi ara eternidad de Diu, per açò, en aguesta divina istòria, eth setau dia pas se barre damb era expression " siguec era tarde, anèc eth maitin, anèc eth maitin". ...Dia ." En sòn Apocalipsis dat a Juan, Crist evocarà aguest setau milenio e revelarà que tanben serà compausat de " mil ans ", segontes Apocalipsis 20, 2-4, coma es sies prumèrs qu'ac precediren. Serà un temps de jutjament celestial qu'es escuelhudi lescalerà pendent eth jutjar as mòrti deth campament maldito. Per tant, era memòria deth pecat se mantierà en aguesti darrèri " mil ans " deth gran dissabte profetizado cada dimenjada. Sonque eth jutjament finau ponerà fin ath pensament deth pecat quan, ara fin deth setau milenio, toti es queigudi auràn estat destruïdi en "lac de huec dera mòrt dusau ".

Diu da explicacions sus era sua creacion terrenau

Advertencia: Persones descarriadas sémien dobtes ath presentar aguesta part de Génesis 2 coma un dusau testimòni que contradeciría eth dera istòria de Génesis 1. Aguestes persones an pas comprenut eth metòde narratiu usat per Diu. Eth presente en Génesis 1, era totalitat des prumèrs sies dies dera sua creacion. Dempús, des de Gén.2:4, torne entà proporcionar detalls addicionaus sus cèrti tèmes pas explicadi en Génesis 1.

Gèn.2:4: " Aguesti son es origines des cèus e dera tèrra, quan sigueren creadi "

Aguestes explicacions addicionaus son absolutaments de besonh pr'amor qu'eth tèma deth pecat a d'arrecéber es sues pròpies explicacions. E coma auem vist, aguest tèma deth pecat ei omnipresente dins es formes que Diu a dat as sues realizacions terrenas e celestiales. Eth bastiment madeish dera setmana de sèt dies compòrte fòrça mistèris que sonque eth temps revelarà as escuelhudi de Crist.

Gèn.2:5: " Quan YaHWéH Diu hec era tèrra e es cèus, encara pas i auie ena tèrra ne un arbusto deth camp, ne èrba deth camp encara caneraue; pr'amor que YaHWéH Diu pas i auie enviada ploja sus era tèrra, e pas i auie cap òme entà cultivar era tèrra .

Notatz-vos era aparicion deth nòm “ YaHWÉH ” que Diu se nomentèc damb eth a peticion de Moisés segontes Éxodo 3:14-15. Moisés Escriu aguesta revelacion jos eth dictat de Diu a qui cride “ YaHWÉH ”. Era revelacion divina ací pren era sua referéncia istorica der éxodo d'Egipte e era creacion dera nacion d'Israèl.

Darrèr d'aguesti detalhs aparentaments fòrça logics s'amaguen idèes profetizadas. Diu evoque eth creishement dera vida vegetau, “ arbustos e èrbes deth camp ”, a çò qu'ahig era “ ploja ” e era preséncia d'eth “ òme ” que “ cultivará era tèrra ”. En 1656, dempús deth pecat d'Adán, en Gén.7:11, “ era ploja ” d'eth “ diluvio ” destruirà era vida vegetau, “ es arbustos e es èrbes deth camp ”, atau coma eth “ òme ” e es sòns “ cultius ” a causa dera intensificacion deth pecat.

Gèn.2:6: “ Mès un vapor s'elevèc dera tèrra e adaigüèc tota era superfícia dera tèrra ”.

Abans de destrüir quinsevolhe causa, abans deth pecat, Diu hè que “ era tèrra sigue adaiguada per un vapor en tota era sua superfícia ”. Era accion ei doça e eficaça e avienta entà ua vida sense pecat, gloriosa e perfèctaments pura. Dempús deth pecat, eth cèu enviarà tempèstes destructives e ploges torrencials coma senhau dera sua maladeta.

Era formacion der òme.

Gén.2:7: “ Yahvé Diu formèc ar òme deth povàs dera tèrra, e bohèc en sòn nas encoratgi de vida, e er òme se convertic en un èster viuent ”.

Era creacion der òme se base en ua naua separacion : era d'eth “ povàs dera tèrra ”, ua partida deth cual se pren entà formar ua vida hèta a imatge de Diu. En aguesta accion, Diu revèle eth sòn plan entà obtier e fin finala seleccionar persones escuelhudes d'origina terrenau a qui harà etèrni.

Quan Diu ac cree, er òme ei objècte d'especial atencion per part deth sòn Creador. Notatz-vos qu'eth ac “ forme ” tre eth “povàs dera tèrra ” e aguesta unica origina profetiza eth sòn pecat, era sua mòrt e eth sòn retorn en estat de “ povàs ”. Aguesta accion divina ei comparabla ara d'un “ alfarero ” que da forma a ua “ vasija de hanga ”; imatge que Diu reclamarà en Jer.18:6 e Rom.9:21 . Ath delà, era vida d'eth “ òme ” depenerà d'eth “ alend ” que Diu insufla enes sues “ hòsses nasales ”. Donques , fòrça pensen en “ alend ” pulmonar e pas en alend espiritua. Toti aguesti detalhs se revèlen entà arrebrembar-mos cuán fragila ei era vida umana, que depen de Diu entath sòn prolongación. contunhe d'èster frut d'un miracle permanent pr'amor qu'era vida sonque se tròbe en Diu e sonque en eth. Siguec pera sua voluntat divina que “ er òme se hec un èster viu .” S'era vida d'un òme bon o dolent s'esperlongue ei sonque pr'amor que Diu ac permet. E quan era mòrt ac tuste, çò que seguís en dobte ei era sua decision.

Abans deth pecat, Adán siguec creat perfècte e innocent, possedit d'ua poderosa vitalitat e entrèc dins era vida etèrna, entornejat de causes etèrnes. Sonque era forma dera sua creacion profetiza era sua terribla destinacion.

Gèn.2:8: “ Alavetz YaHWÉH Diu plantèc un jardin en Edén, ath costat orientau, e ponec aqui ar òme qu'i auie format ”.

Un jardin ei era imatge deth lòc ideau entad òme que tròbe aquí amassadi toti es sòns encantadores elements nutricionales e visuaus; flors magnifiques que pas se marchitan e jamès pèrden es sòns perhums d'agradables aulors multiplicadi enquiari infinit. Aquesta neuritud aufrida en òrt pas bastís era vida que, abans deth pecat, pas depen deth minjar. Per tant, er òme consumís es neurituds unicaments entath sòn plaser. Era precision “ Diu plantèc un jardin ” testimonia eth sòn amor pera sua creatura. Se hè jardinero entà aufrir ar òme aguest maravilloso lòc a on víuer.

Eth mot Edén signifie "jardin des delicias" e en tot préner en Israèl coma punt centrau de referéncia, Diu place aguest Edén ar èst d'Israèl. Entàs sòns “delicias”, er òme ei plaçat en aguest delicioso jardin per Diu, eth sòn Creador.

Gén.2:9: “ Yahvé Diu hec que dera tèrra creishessen arbes de tota espècia, agradables ara vista e boni entà minjar, e er arbe dera vida al mitan der òrt , e er arbe dera sciéncia deth plan e deth mau ”.

Eth caractèr d'un jardin ei era preséncia d'arbes frutales qu'aufrissen eth “esperdigalhat entà minjar” que constituïssen es sòns fruts damb multiples sabors docí e docí. Toti son aquí entad exclusiu plaser d'Adán, encara sonque.

En jardin tanben i a dus arbes de caractèrs diametralmente opausadi: eth “arbe dera vida ” qu'aucupe eth lòc centrau, “ al mitan deth jardin ”. D'aguesta manèra, eth jardin e eth sòn exuberante aufèrta demoren enteramente junhudi a eth. Près d'eth ei eth “arbe dera coneishença deth plan e deth mau ”. Ja ena sua designacion eth mot “ mau ” profetiza er accés ath pecat. Podem alavetz compréner qu'aguesti dus arbes son imatges des dus partits que s'afrontaràn ena tèrra deth pecat: eth partit de Jesucristo representat per "arbe dera vida " contra eth partit deth diable que, coma eth nòm d'eth “arbe ” indique, a coneishut o experimentat, successivaments, eth “ plan ” des dera sua creacion enquiath dia en qu'eth “ mau ” li hec entrar dins rebellion contra eth sòn Creador; çò que Diu cride “pecar contra eth”. Les arrebrembi qu'aguesti principis d'eth “ plan e deth mau ” son es dues eleccions o dus possibles fruts extrèmi opausadi que produsís era libertat totau d'un “ èster viu ”. S'eth prumèr angel ac auesse pas hèt, d'auti angels s'aurien rebelado egalaments, coma ja ac demòstre era experiéncia terrena deth comportament uman.

En tota era generosa ofrenda der òrt preparat per Diu entà Adán ei aguest arbe " dera coneishença deth plan e deth mau " qu'ei ací entà provar era fidelitat der òme. Aquest tèrme “ coneishença ” a de comprendre-se plan pr'amor qu'entà Diu eth vèrb “ conéisher ” aquerís un significat extrèm d'experimentar eth “ ben o eth mau ” que se basarà en actes d'obediéncia o desaubediment. Er arbe en òrt ei sonque eth supòrt materiau entara pròva dera obediéncia e eth sòn frut sonque transmet eth mau pr'amor que Diu li dèc aguest papèr en tot presentà'c coma ua proïbicion. Eth pecat pas ei dins eth frut mès dins minjà'c en tot saber que Diu ac a proïbit.

Gén.2:10: “ Un arriu gessie der Edén entà adaiguar eth jardin, e d'aquí se dividie en quate braci ”.

Un nau messatge de separacion , atau coma er arriu que ges der Edén se dividís en " quate braci ", aguesta imatge profetiza era neishença dera umanitat cuya descendencia s'estenerà universalmente ja sigue as quate punts cardinaus, o as quate vents deth cèu per tota era tèrra. Eth " arriu " ei eth simbèu d'un pòble, en tot èster era aigua eth simbèu dera vida umana. Per aguesta division " en quate braci ", er arriu que ges der Edén escamparà era sua aigua de vida sus tota era tèrra e aguesta idèa profetiza eth desir de Diu de difóner era sua coneishença sus tota era sua superfícia. Eth sòn projècte se complirà segontes Gén.10 damb era separacion de Noé e es sses tres hilhs dempús dera fin deth diluvio des aigües. Aguesti testimònis deth diluvio transmetèràn de generacion en generacion er arrebrembe deth terrible puniment divin.

Pas coneishem er aspècte visuau qu'auie era tèrra abans deth diluvio, mès abans dera separacion des pòbles, era tèrra abitada auec d'aparéisher coma un solet continent adaiगत unicaments per aguesta hònt d'aigua que caneraue deth jardin der Edén. Es mars interiores actuaus pas existien e son conseqüència dera inundación que corbic tota era tèrra pendent un an. Enquith diluvio, tot eth continent ère irrigado per aguesti quate arrius e es sòns afluentes distribuïen aigua doça per tota era superfícia dera tèrra shuta. Pendent era inundación, er Estret de Gibraltar e era Mar Ròia saturèren, en tot preparar era formacion dera Mar Mediterranèa e era Mar Ròia aucupadi per aigua salina des oceans. Sàpie qu'ena naua tèrra a on Diu establirà eth sòn reiaume, pas aurà mar segontes Apocalipsis 21:1 atau coma pas aurà mès mòrt. Era division ei conseqüència deth pecat e era forma mès intensa deth madeish serà punida pes aigües destructives deth diluvio. En tot liéger aguest messatge, sonque jos eth sòn aspècte profético, es " quate braci " der arriu designen quate pòbles que caracterizen ara umanitat.

Gén.2:11: " Eth nòm deth primèr ei Pison; ei çò qu'entornege tot eth país de Havilah, a on se tròbe er aur " .

Eth nòm deth primèr arriu cridat Pishon o Phison signifie: abundancia d'aigua. Era zòna a on siguec plaçat er Edén plantat per Diu auec d'èster a on an era sua neishença es actuaus Tigris e Éufrates; per Éufrates enquiara montanha Ararat e peth Tigris enquia Taur. Ar èst e en centre de Turquia se tròbe encara er immens lac Van, que constituís ua enòrma resèrva d'aigua doça. Damb era sua benediccion divina, era aigua abondiua promoigüec era extrèma fertilitat deth jardin de Diu. Eth país de Havila, famós peth sòn aur, ère segontes quauque plaçat en noreste dera actuau Turquia . S'estenie enquiara còsta dera actuau Georgia. Mès aguesta interpretacion somet un problèma pr'amor que segontes Génesis 10:7, " Havila " ei un " hilh de Cus " , eth madeish " hilh de Cam " , e designe en Etiopia plaçada ath sud d'Egipte. Açò m'amie a localizar aguest país de "Havila " en Etiopia, o en Yemen, a on se trobauen es mines d'aur qu'era reina de Saba aufric ath rei Salomón.

Gén.2:12: " Er aur d'aguesta tèrra ei pur; Aquiu tanben se tròben pèires de bedelio e ónice .

Eth " aur " ei eth simbèu dera fe e Diu profetiza entà Etiopia, fe pura. Serà ja er unic país deth mon que conservarà er auiatge religiós dera reina de Saba dempús deth sòn sojorn damb eth rei Salomón. Ahigem tanben entath sòn benefici que, ena sua independència conservada pendent es sègles d'escuror religiosa que caracterizèc enes pòbles dera Euròpa occidentau "crestiana", es etiopes conservèren era fe crestiana e practiquèren eth veritable dissabte arrecebut ena amassada de Salomón. Er apostòl Felipe cristianèc ath primèr crestian

etíope coma se revèle en Hèts 8:27-39. Siguec ministre eunuco dera reina Candace e tot eth pòble arrecebec eth sòn ensenhament religiós. Aute detalh testimonia era benediccion d'aguest pòble, Diu les auec protegidi contra es sòns enemics pera accion belica emprenuda e decidida voluntàriaments peth famós navigaire Basc da Gamma.

En tot confirmar era color nera dera pèth etíope, era “ pèira d'ónix ” ei de color “nera” e ei compausada de dióxido de silicio; riquesa addicionau entad aguest país; pr'amor qu'eth sòn emplec entara fabricacion de transistores ac hè especiuaments apreciat actuauments.

Gén.2:13: “ Eth nòm deth dusau arriu ei Gihón; ei çò qu'entornege tota era tèrra de Cus ”.

Desbremem-mos des "arrius" e ponam en sòn lòc as personas que simbolizen. Aguest dusau pòble “ entornege era tèrra de Cus ”, ei díder, Etiopia. Es descendientes de Sem se desvoloparàn ena tèrra d'Arabia e enquia Persia. En realitat entornege eth territòri d'Etiopia, per çò que pòt simbolizar-se e aperar-se damb eth nòm d'eth “ arriu ” “ Gihón ”. Enes nòsti darrèri dies, aguest séquito ei era religion "musulmana" d'Arabia e Persia. Atau era configuracion der inici dera creacion se reproduís ara fin des tempsi.

Gén.2:14: “ Eth nòm deth tresau ei Hiddekel; ei eth quau fluye cap ar èst d'Asiria. Eth quatau arriu ei er Éufrates ”.

“ Hiddekel ” Designe a eth “Arrisqui Tigre”, e eth pòble designat serie era Índia simbolizada per eth “tigre de Bengala”; Donques, se profetiza e preocupe Asia e era sua civilizacion orientau, falsamente designada coma "era raça auriòla", e que de hèt se tròbe " ar èst d'Asiria ". En Dan.12, Diu usèc eth simbèu d'èst “ arrisqui ” “Tigre” devorador d'òmes entà ilustrar era terribla experiéncia adventista experimentada entre 1828 e 1873, a causa des multituds de mòrts espirituaus que causèc.

Eth nòm “ Éufrates ” signifie: florido, fructífero. Ena profecia der Apocalipsis, " er Éufrates " simbolize Euròpa occidentau e es sues extensions, America e Australia, que Diu presente dominades peth regim religiós papal roman ath que nomenete damb era sua ciutat, " Babilonia era grana ". Aguest descendiente de Noé serà eth de Jafet que s'esten ar oèst cap a Grècia e Euròpa, e ath nòrd cap a Rússia. Euròpa siguec eth solèr a on era fe crestiana experimentèc toti es sòns boni e dolenti desvolopaments dempús dera casuda nacionau d'Israèl; es adjectius “florido, fructífero” son justificadi e segontes eth presagio, es hilhs de Liege, era hemna pas estimada, seràn mès nombrosi qu'es de Raquel, era esposa a qui Jacob estimaue.

Ei bon trobar en aguest messatge eth recordatorio que maugrat totes es sues divisions religioses finaus, aguesti quate tipas de civilizacions terrenaus auien ath madeish Diu creador coma Pair, entà justificar era sua existéncia.

Gèn.2:15: " Yahweh Diu prenec ar òme e ac ponec en jardin der Edén entà que çò cultivara e ac sauvèsse ”.

Diu aufrís a Adán ua aucupacion que consistís en “ cultivar e suenhar ” eth jardin. Era forma d'aguest cultiu mos ei desconeishuda mès s'amièc a tèrme sense fatiga quauqu'ua abans deth pecat. Atau madeish, sense cap forma d'agression en tota era creacion, era sua custòdia se

simplificó ar extrèm. Maugrat açò, aquest papèr de guardián implicaue era existéncia d'un perill que lèu prenerà un aspècte reau e precís: era seduccion diabólica deth pensament uman en aquest madeish jardin.

Gén.2:16: “ Yahweh Diu dèc aquest mandamiento ar òme: De toti es arbes deth jardin poderàs minjar; »

Adán dispòse gratuïtaments de multitud d'arbes frutales. Diu ac satisfè mès delà des sòns besonhs que consistissen en satisfèr es desirs alimentaris en tot variar sabors e aròmes. Era aufèrta de Diu ei agradabla, mès ei sonque era prumèra part d'un " orde " qu'eth li da a Adán. De contunh ven era dusau part d'aquesta “ orde ”.

Gén.2:17: “ Mès pas minjaràs der arbe dera coneishença deth plan e deth mau; pr'amor qu'eth dia que d'eth mingèsses, moriràs ”.

Orde " de Diu , aquesta part ei fòrça grèu, pr'amor qu'era menaça presentada serà aplicada implacablement tanlèu coma eth desaubediment, frut deth pecat, sigue consumada e complida. E pas ac desbremen, entà que se complisque eth projècte dera solucion universau deth pecat, Adán licalerà quèir. Entà compréner mejor çò que va a passar, arrebremem qu'Adán encara ei sonque quan Diu li avertís en tot presentar-li eth sòn “ orde ” de pas minjar d'eth “ arbe dera sciéncia deth plan e deth mau ” o, de pas deishar-se alimentar per eth. Es idèes deth diable. Ath delà, en contèxte dera vida etèrna, Diu licalec explicar-li çò que signifie “morir”. Pr'amor qu'era menaça ei ací, dins aquest “ moriràs ”. En resumit, Diu aufrís a Adán un bòsc mès li proibís un solet arbe. E entà quauques persones aquesta proibicion per se soleta ei insuportabla, ei alavetz quan er arbe amague eth bòsc, coma ditz eth refrán. Minjar d'eth “arbe dera sciéncia deth plan e deth mau ” signifie: alimentar-se des ensenhaments deth diable ja animat per un esperit de rebellion contra Diu e era sua justícia. Pr'amor qu'eth “arbe ” proibit plaçat en òrt ei imatge dera sua persona, atau coma eth “arbe dera vida ” ei imatge deth personatge Jesucristo.

Gèn.2:18: “ Didec Yahweh Diu: Pas ei bon qu'er òme sigues solet; Ac ajudarè coma eth ”.

Diu creèc era tèrra e ar òme entà revelar era sua bontat e era maldad deth diable. Eth sòn projècte salvador se mos revèl en çò que seguís. Entà compréner, sapiatz qu'er òme exercís eth papèr de Diu en persona que li hè a pensar, actuar e parlar coma eth madeish pense, actue e parlar. Aquest prumèr Adán ei ua imatge profética de Crist a qui Pablo presentarà coma eth nau Adán.

Entà revelar era maldad deth diable e era bontat de Diu, ei de besonh qu'Adán peque entà que era tèrra sigue dominada peth diable e es sues dolentes òbres siguen universalmente revelades. Era nocion de coble sonque existís ena tèrra creada entath pecat, pr'amor qu'eth dúo atau format a ua arrason espirituau que profetiza era relacion deth divin Crist damb eth sòn Espós que designe as sòns escuelhudi. Era Escuelhuda a de saber qu'ei ath madeish temps victima e beneficiària deth plan salvífico planeado per Diu; era ei victima deth pecat hèt de besonh entà que Diu pogue condemnar fin finala ath diable, e beneficiària dera sua gràcia salvadora pr'amor que, conscienta dera sua responsabilitat pera existéncia deth pecat, eth madeish pagarà eth prètze dera expiacion deth pecat. Pecat en Jesucristo. Alavetz, a la debuta,

Diu pas trobèc bona era solitud e eth sòn besonh d'amor ère tan gran que siguec disposat a pagar caro eth prètz entà obtié'c. Ad aguesta companhia, ad aguesta cara a cara, que permet compartir, Diu ac cride "ajuda" e er òme utilizarà eth tèrme ar evocar ara sua omològa umana femenina. En tèrmes d'ajuda, era ac harà quèir e ac amiarà ath pecat per amor. Mès aguest amor d'Adán per Eva ei a imatge der amor de Crist pes sòns escuelhudi, pecadores trobadi, dignes dera mòrt etèrna.

Gèn.2:19: "Yahweh Diu formèc dera tèrra tota bèstia deth camp e tota ave deth cèu, e les portèc ar òme, entà veir com les cridarie, e entà que tot èster viuient amièsse eth nòm qu'er òme ac darie .

Ei eth superior qui da nòm a çò qu'ei inferior a eth. Diu se dèc a se madeish eth sòn nòm e ath concedir a Adán aguest dret, confirme atau eth domeni der òme sustot çò que viu ena tèrra. En aguesta prumèra forma de creacion terrenau, es espècies d'animaus deth camp e aves deth cèu se redusissen e Diu les pòrte a Adán, tau coma les conducic abans deth diluvio en cobles a Noé.

Gén.2:20: " E er òme ponec nòms a totes es bèsties, e as aves deth cèu, e a totes es bèsties deth camp; mès entad òme pas trobèc ajuda coma eth ". Es cridadi monstres preistorics sigueren creadi dempús deth pecat entà intensificar es conseqüències dera maladeta divina qu'afectarà en tota era tèrra, includit era mar. En temps dera innocéncia, era vida animau se compause de " bestial " util entad òme, " es audèths". Deth cèu " e " es animaus deth camp " mès independent. Mès en aguesta presentacion a pas trobat junhe contraparte umana pr'amor qu'encara pas existís.

Gèn.2:21: " Alavetz YaHWÉH Diu hec quèir un sòn prigond sus er òme, e dormic; prenec ua des sues costillas e barrèc era carn en sòn lòc ".

Era forma dada ad aguesta operacion quirúrgica revèle encara mès eth projècte salvador. En Miguel, Diu s'elimine des cèus, se va e se separe des sòns angels boni, qu'ei era nòrma d'eth " sòn prigond " qu'ei en eth sumido Adán. En Jesucristo neishut ena carn, se pren era costilla divina e dempús dera sua mòrt e resurrección, sus es sues dotze apostòls, cree era sua " ajuda ", que neprenec er aspècte carnal e es sòns pecats e a qui da eth sòn "Sant Esperit". Eth significat espirituau d'aguest mot " ajude " ei gran pr'amor que conferís ena sua Glèisa, as sòns escuelhudi, eth papèr de " ajuda " ena realizacion deth plan de salvacion e dera solucion globau universau deth pecat e dera sòrt des pecadores.

Gèn.2:22: " YHWH Diu formèc ua hemna dera costilla qu'i auie prenut der òme, e la portèc ar òme ".

Atau, era formacion dera hemna profetiza era des Escuelhudi de Crist. Pr'amor qu'ei en tot vier en carn coma Diu forme era sua glèisa fidèla, victima dera sua natura carnal. Entà salvar as escuelhudi dera carn, Diu licalec préner forma ena carn. E ath delà, en tot auer en se madeish era vida etèrna, venguec a compartir-la damb es sòns escuelhudi.

Gèn.2:23: " E er òme didec: È ací aguest còp era quau ei uas des mèns uassi e carn dera mia carn! Era serà cridada hemna, pr'amor que der òme siguec prenuda ".

Diu venguec ena tèrra entà abraçar era nòrma terrenau entà poder díder deth sòn Escuelhut çò qu'Adán ditz deth sòn contraparte femenina a qui li da eth nòm de "hemna". Era causa ei mès vesedaira en ebrèu pr'amor qu'eth mot masculin òme ei, "ish" se convertís en "isha" entath mot femenin hemna. En aguesta accion confirme eth sòn domeni sus era. Mès ar auer-li estat arrancada, aguesta "hemna" li resultarà indispensable, coma s'era "costilla" arrancada deth sòn còs volesse tornar ada eth e aucupar eth sòn lòc. En aguesta experiéncia unica, Adán senterà pera sua esposa es sentiments que senterà era mair peth mainatge que da a lum dempús d'aué'c amiat en sòn ventre. E aguesta experiéncia tanben la viu Diu pr'amor qu'es èssers viuenti que cree ath sòn ath torn son hilhs que gessen d'eth; çò qu'ac convertís tant en Mair coma en Pair.

Gén.2:24: " Per tant, er òme deisharà ath sòn pair e ara sua mair, e se junherà ara sua hemna, e seràn ua soleta carn ".

En aguest versículo Diu exprimís eth sòn plan entàs sòns escuelhudi qui fòrça còps lescalerà trincar relacions carnales familhaus entà restacar-se damb es Escuelhudi quirnòches per Diu. E pas desbremem, prumèr, en Jesucristo, Miguel deishèc era sua condicion de Pair celestial entà vier a guanhar-se er amor des sòns discipòls escuelhudi ena tèrra; açò ena mesura en que renoncièc a utilizar eth sòn poder divin entà lutar contra eth pecat e eth diable. Ací comprenem qu'es tèmes de separacion e comunió son inseparables. Ena tèrra, es escuelhudi an de separar-se carnalmente d'aqueri a qui estime entà entrar dins comunió espirituaue e tornar-se "òm" damb Crist e toti es sòns escuelhudi, e es sòns fidèus angels boni.

Eth desir dera "costilla" de tornar ath sòn lòc iniciau tròbe eth sòn significat en acoplamiento sexuau des èssers umans, acte de carn e esperit a on òme e hemna formen físicaments ua soleta carn.

Gén.2:25: " Èren ambdús desnudos, er òme e era sua hemna, e pas s'avergonhien ".

Era desnudez física pas shòrde en tot eth mon. I a fanáticos deth naturismo. E ath començament dera istòria dera umanitat, era desnudez física pas causau "vergonha". Era aparéncia de "vergonha" serà eth resultat deth pecat, coma se minjar der "arbe dera sciéncia deth plan e deth mau" podesse daurir era ment umana a efèctes enquia ara desconeishudi e ignoradi. En realitat, eth frut der arbe proïbit pas serà er autor d'aguest cambiament, serà sonque eth mieï, pr'amor que qui càmbie es valors des causes e dera consciéncia ei Diu e sonque eth. Ei eth qui desvelharà eth sentiment de "vergonha" qu'eth coble pecedora senterà ena sua ment pera sua desnudez física que pas nesarà responsabla; pr'amor qu'era colpa serà morau e sonque tanh ath desaubediment implementat, soslinhada per Diu.

Ath resumir er enshament de Génesis 2, Diu mos presentèc prumèr era santificació dera pòsa o dissabte deth setau dia que profetiza era grana pòsa que serà dat en setau milenio tant a Diu coma as sòns fidèus escuelhudi. Mès aguesta pòsa aurà de guanhar-se mejançant eth combat terrenau que Diu liurarà contra eth pecat e eth diable, encarnándose en Jesucristo. Era experiéncia terrenau d'Adán illustrèc aguest plan salvador dessenhats per Diu. En Crist, se

hec carn entà crear ath sòn escuelhut de carn que fin finala arreceberà un còs celeste similar as des angels.

Génesis 3

separacion deth pecat

Gén.3:1: “ Era serpiente ère era mès astuta de totes es bèsties deth camp que Jehová Diu i auie hèt. E didec ara hemna: De bòrds didec Diu: Pas minjaratz de tot arbe deth jardin? »

Era prauba “ serpiente ” auec era desgràcia d'èster utilizada coma mèdiu peth mès “ astuto ” des angels creadi per Diu. Animaus que reptiles coma era “ serpiente ” pas neparlauen; Eth lenguatge ère ua particularitat dera imatge de Diu dat ar òme. Soslinhe eth plan, eth diable li hè parlar ara hemna en moment en qu'ei separada deth sòn marit. Aguest isolament li resultarà fatal pr'amor que, en preséncia d'Adán, eth diable aurie agut mès dificultats entà amiar as èssers umans a desaubedir er orde de Diu.

Jesucristo Revelèc era existéncia deth diable que lidesigne ada eth en tot díder en Juan 8:44, qu'eth ei “ pair de mentida e homicida des deth principi ”. Es sòns mots pretenen gigotar es certituds umanes e a eth “S'o Pas” qu'exigís Diu, ahig eth “mès” o eth “tau còp” qu'elimine es certituds que dan fòrça ara vertat. Era orde dada per Diu siguec arrecebuda per Adán qui dempús se la transmetec ara sua esposa, mès era pas escotèc era votz de Diu que dèc era orde. Ath delà, es sòns dobtès requè sus eth sòn marit, coma: “compre nec çò que Diu li didec? »

Gèn.3:2: “ Era hemna arresponec ara serpiente: Deth frut des arbes der òrt minjam ”.

Era evidéncia semble apiejar es mots deth diable; razona e parlar intel·ligentement. Era “ hemna ” comet eth sòn prumèr error ar arrespóner ara “ serpiente ” parlante ; çò cual pas ei normau. En prumèr lòc, justifique era bontat de Diu que les dèc era possibilitat de minjar de toti es arbes, excepto que neei proïbit.

Gén.3: 3: “ Mès en çò que tanh ath frut der arbe qu'ei al mitan der òrt, Diu a dit: Pas minjaratz d'eth, ne ac tocaratz, entà que pas morigatz ”.

Era transmission per part d'Adán deth messatge deth mandat divin apareish ena frasa “ entà que pas morisque ”. Aguestes pas son es mots exactes dites per Diu pr'amor que li didec a Adán: “ eth dia que minges d'eth, moriràs ”. Eth debilitamiento des mots divini fomentará eth consum deth pecat. Ath justificar eth sòn obediéncia a Diu per ua causa de “ temor ”, era “

hemna ” aufris ath diable era possibilitat de confirmar aguesta “ temor ” que segontes eth pas ei justificat.

Gèn.3:4: “ Alavetz era serpiente didec ara hemna: Pas moriràs ; »

E eth Mentiroso en Cap se revèle en aguesta afirmacion que contradice es mots de Diu: “ pas moriràs ”.

Gén.3:5: “ Mès Diu sap qu'eth dia que mingetz d'eth, se vos dauriràn es uelhs e seratz coma dius, en tot saber eth ben e eth mau ”.

Ara a de justificar era orde dada per Diu que liatribuís ada eth un pensament perverso e egoísta: Diu vò mantier-vos ena bajeza e era inferioridad. Eth vò egoístamente empedir que te tornes coma eth. Presente era coneishença deth plan e deth mau coma òm ventaja que Diu vò reservar sonque entà se madeish. Mès s'i a ventaja en conéisher eth plan, a on ei era ventaja dins conéisher eth mau? Eth ben e eth mau son opausadi absoluts coma eth dia e era net, eth lum e era escuror e entà Diu era coneishença consistís en experimentar o actuar. En realitat, Diu ja li i auie dat ar òme era coneishença intellectuau deth plan e deth mau ath perméter es arbes deth jardin e proïbir eth quau represente “eth ben e eth mau”; pr'amor qu'ei ua imatge simbolica deth diable qu'experimentèc concrètaments successivaments eth “ ben ” e dempús eth “ mau ” ath rebelarse contra eth sòn Creador.

Gén.3:6: “ Era hemna vedec qu'er arbe ère bon entà minjar e agradable ara vista, e qu'ère precioso entà daurir era ment; prenech deth sòn frut e mingèc; tanben dèc un shinhau ath sòn marit, qu'ère damb era, e eth mingèc d'açò ”.

Es mots provenenti dera serpiente surten eth sòn efècte, eth dobte desapareish e era hemna ei de mès en mès convençuda qu'era serpiente li didec era vertat. Eth frut li semble bon e agradable ara vista, mès sustot ac considèrè “ precioso entà daurir era intelligéncia ”. Eth diable obten eth resultat desirat, acabe de reclutar un seguidor dera sua actitud rebèla. E ath minjar eth frut proïbit, era madeisha se convertís en arbe dera coneishença deth mau. Plen d'amor pera sua esposa que pas neei disposat a acceptar era separacion , Adán preferís compartir era sua destinacion desastroso pr'amor que sap que Diu li aplicarà era sua sancion mortau. E ath minjar ath sòn còp eth frut proïbit, ei tot eth coble era quau sofrirà eth domeni tiránico deth diable. Maugrat açò, paradoxauments, aguest amor apassionat ei a imatge que Crist neexperimentarà pera sua Escuelhuda, en tot acceptar tanben morir per era. Ath delà, Diu pòt compréner a Adán.

Génesis 3:7: “ Se dauriren es uelhs d'ambdús, e coneisherèn qu'èren desnudos, e en tot cóser huelhes de higuera, se heren centures ”.

En aguest moment, quan eth pecat siguec consumado peth coble uman, comencèc eth compde regresiva de 6000 ans planificadi per Diu. Prumèr, era sua consciéncia ei transformada per Diu. Es uelhs qu'auien estat responsables deth desir deth frut “ agradable ara vista ” son víctimes d'un nau jutjament des causes. E era ventaja demorada e cercada se convertís en desauantatge, donques que senten “vergonha ” pera sua desnudez, qu'enquia alavetz pas les i auie sometut cap problèma, ne entà eri ne entà Diu. Era desnudez fisica descorbit ère sonque er aspècte carnal dera desnudez espirituau que se trobaue en eth eth coble desobediente.

Aguesta desnudez espirituau les privèc dera justícia divina e entrèc dins eri era sancion dera mòrt, de manèra qu'era descubèrta dera sua desnudez siguec eth prumèr efècte dera mòrt dada per Diu. Atau, era mòrt ère conseqüència dera coneishença experimentada deth mau; çò que Pablo ensenhe ath díder en Rom.6:23: " pr'amor que la pague deth pecat ei mòrt ". Entà boçar eth sòn desnudez, es cónyuges rebèls recorreren a ua iniciatiua umana que consistic en " cóser huelhes de higuera " entà hèr " centures ". Aguesta accion represente espiritualmente er assag uman d'autojustificaciòn. Eth " cinto " se convertirà en simbèu de " era vertat " en Efesios 6:14. Era " cintura " hèta de " huelhes de higuera " per Adán ei, donques, en oposicion, simbèu dera mentida darrèr qu'eth pecador se nerefúgie entà tranquillizar-se.

Gèn.3:8: " Alavetz senteren era votz de YaHWÉH Diu que passaue per òrt ath ser, e er òme e era sua hemna s'amaguèren dera preséncia de YaHWÉH Diu, entre es arbes der òrt ."

Qui escudriña es arnelhs e eth còr sap çò qu'acabe de succedir e çò qu'ei coerent damb eth sòn projècte salvador. Aguest ei sonque eth prumèr pas que proporcionarà ath diable un airau entà revelar es sòns pensaments e era sua natura dolenta. Mès a de conéisher ar òme pr'amor qu'a fòrça causes que compdar-li. Ara er òme pas a prèssa per trobar-se damb Diu, eth sòn Pair, eth sòn Creador, de qui ara sonque cerque hugir, tant tem escotar es sòns retrègues. E a on amagar-mos en aguest jardin deth guardar de Diu? Un còp mès, creir que " es arbes deth jardin " pòden amagà'c dera sua cara, atestigua er estat mentau que queigüec en eth Adán des de que se hec pecador.

Gèn.3:9: " Mès YaHWÉH Diu cridèc ar òme, e li didec: A on ès? »

Diu sap perfèctaments a on s'amague Adán mès li hè era qüestion: " A on ès?" » Entà tender-li ua man amiga e atrèr-li cap ara confession dera sua falta.

Gèn.3:10: " E eth didec: Sentí era tua votz en òrt, e auí paur, pr'amor qu'ère despolhi, e m'amaguè ".

Era resposta dada per Adán ei en se madeisha ua confession deth sòn desaubediment e Diu espetarà es sòns mots entà obtier era sua manèra de presentar era experiéncia deth pecat.

Gèn.3:11: " E YaHWÉH Diu didec: Quién t'a dit qu'ès despolhi? Mingères der arbe que te neproïbí minjar? »

Diu vò arrancar d'Adán era confession dera sua colpa. De deducción en deducción fenís en tot hèr-li claraments era qüestion: " Mingères der arbe que te nei auie proïbit minjar?" ".

Gèn.3:12: " Er òme didec: Era hemna que me dères me dèc der arbe, e mingè ".

Encara qu'ei cèrta, era resposta d'Adán pas ei gloriosa. Amie en s'era mèrca deth diable e ja non sap arrespóner òc o pas, mès coma Satanás, arrespon de manèra indirecta entà pas adméter simplaments era sua pròpria e immensa colpa. Arribe quitament a arrebrembar-li a Diu era sua part ena experiéncia, donques que li liurèc ara sua esposa, era prumèra colpabla, pense abans de se madeish. Çò de melhor dera istòria ei que tot ei vertat e Diu pas ac ignòre donques qu'eth pecat ère de besonh en sòn projècte. Mès en çò que se confon ei en qu'en tot seguir er exemple dera hemna, mostrèc era sua preferéncia per era en detriment de Diu, e èst

siguec eth sòn major error. Pr'amor que des deth principi, eth requisit de Diu siguec èster estimat peth dessús de tot e de toti.

Gèn.3:13: “ E Jehová Diu didec ara hemna: Per qué as hèt açò? Era hemna arresponec: “Era serpiente m'enganhèc e jo la mingè ”.

Eth gran Jutge se dirigís alavetz ara hemna acusada per òme e ací nauaments era responsa dera hemna ei coerenta damb era realitat des hèts: “ Era serpiente me sedusic e me la mingè ”. Alavetz era se deishèc sedusir e aguesta ei era sua colpa mortau.

Gén.3:14: “ E Jehová Diu didec ara serpiente: Per auer hèt açò, maldita seràs entre totes es bèsties e entre totes es bèsties deth camp pendent es dies dera tua vida ”.

Aguest còp, Diu pas li pregunte ara “ serpiente ” per qué hec açò, pr'amor que Diu ei conscient que siguec utilizat coma mèdiu per Satanás, eth diable. Era destinacion que Diu assigne ara “ serpiente ” en realitat tanh ath madeish diable. Entà “ era serpiente ” era aplicacion siguec immediata, mès entath diable siguec sonque ua profecia que se complirie dempús dera victòria de Jesucristo sus eth pecat e era mòrt. Segontes Apocalipsis 12:9, era prumèra forma d'aguesta aplicacion siguec era sua percaça deth reiaume des cèus, atau coma es angels malignes deth sòn campament. Sigueren lançadi ena tèrra que jamès negesseràn enquiara sua mòrt e pendent mil ans, isoladi ena tèrra desolada, Satanás se rosigarà en povàs qu'acuelhec que limoriren ada eth pera sua causa e pera libertat qu'abusèc damb eth d'era. Ena tèrra maldita per Diu, se comportaràn coma serpientes, temerosas e cautelosas ath madeish temps, pr'amor que sigueren derrotades per Jesucristo e hugiren der òme que s'a convertit en sòn enemic. Dañarán As òmes amagadi ena invisibilidad des sòn còssi celestes en tot afrontar-les òm contra d'auti.

Génesis 3:15: “ Ponerè enemistad entre tu e era hemna, e entre era tua descendencia e era d'era; era te herirà ena cap, e tu li heriràs en calcañar ”.

Aplicada ara “serpiente”, aguesta frasa confirme era realitat viscuda e observada. Era sua aplicacion ath diable ei mès subtila. Se confirme e arreconeish era enemistad entre eth sòn partit e era umanitat. “ Era simiente dera hemna que li esclafe era cap ” serà era de Crist e es sues fidèles escuelhudi. Era acabarà aniquilándolo, mès abans, es demònis auràn agut era perpetua possibilitat de “ herir eth calcañar ” de “ era hemna ”, era Escuelhuda de Crist madeish representada, en prumèr lòc, per aguest “ calcañar ”. Pr'amor que “ eth talón ” ei eth punt de supòrt deth còs uman, atau coma “ era pèira angular ” ei era pèira qu'ei sus eth bastit eth temple espirituau de Diu.

Gèn.3:16: “ Didec ara hemna: Aumentarè eth dolor deth tòt alumbramiento, parirás damb dolor, e eth tòt desir serà entath tòt marit, mès eth s'enseñoreará de tu ”.

Abans d'èster liurada pera sua mòrt, era hemna aurà de “ sofrir enes sues embarazos ”; era “ darà a lum damb dolor ”, totes es causes literalaments complides e anotades. Mès ací tanben conven soslinhar eth significat profético dera imatge. En Juan 16:21 e Apocalipsis 12 :2 “ era hemna en dolors de part ” simbolize era Glèisa de Crist enes persecucions imperiaus romanes e dempús papales de l'ère crestiana.

Génesis 3:17: “ E didec ar òme: Per cuanto as aubedit era votz dera tua hemna, e as minjat der arbe que te manè, pas minjaràs d'eth! Era tèrra serà maldita pera tua colpa. Ei a fòrça de trabalh que d'eth obtieràs era tua neuritud toti es dies dera tua vida ” .

En tot tornar ar òme, Diu li presente era veritabla descripcion dera sua situacion que vergonzosamente i auie tractat d'amagar. Era sua colpa ei totau e Adán descobrirà tanben qu'abans de liberà'c, era sua mòrt serà precedida per ua seria de maladetes qu'amiaràn a quauqui uns a preferir era mòrt ara vida. Era maladeta dera tèrra ei quauquarren terribla e Adán l'aprenerà pes dolentes.

Gén.3:18: “ Eth vos produsirà espinos e espinos, e minjaratz era èrba deth camp ”.

Enreire demorèc eth facil cultiu deth Jardin der Edén, a estat remplaçat pera luta incesante contra era èrba curandera, es “ arrominguères, espies ” e es dolentes èrbes que se multipliquen en solèr dera tèrra. Tant mès cuanto qu'aguesta maladeta deth solèr accelerarà era mòrt dera umanitat pr'amor que, damb eth "progrès" scientific, er òme enes darrèri dies s'empodoarà en tot póner veneno quimic en solèr des sòns cultius, entà eliminar es dolentes èrbes e es plagues de babaus. Dehòra deth jardin que nesarà expulsat eth e era sua esposa predilecta de Diu ja non aurà neurituds abondiuas e de facil accés.

Gén.3:19: “ Damb era sudor dera tua tèsta minjaràs eth pan, enquia que tornes ena tèrra d'a on sigueres prenut; pr'amor que povàs ès, e ath povàs tornaràs ”.

Aguesta destinacion que requè sus er èster uman justifique era forma en que Diu revelèc era sua creacion e era sua formacion justaments, “ deth povàs dera tèrra ”. Adán apren a còsta sua e nòsta en qué consistís era mòrt evocada per Diu. Observem qu'eth mòrt pas ei mès que “ povàs ” e que dehòra d'aguest “ povàs ” pas demore un esperit viu que sorgisque d'aguest cadavre. Eccl.9 e ues autes cites confirmen aquest estat mortau.

Gén.3:20: “ Adán cridèc ara sua esposa Eva, pr'amor qu'era ère mair de toti es viuents ”.

Ací tanben Adán soslinhe eth sòn domeni sus “ era hemna ” en tot dar-li eth nòm de “ Eva ” o “Vida”; un nòm justificat coma ua realitat basica dera istòria umana. Toti èm descendientes alunhadi, neishudi d'Eva era esposa sedusida d'Adán a trauès de qui se transmetec era maladeta dera mòrt e çò seram enquiath retorn en glòria de Jesucristo a principis dera primauera de 2030.

Gén.3:21: “ Yahweh Diu hec ròbes de pèths entà Adán e era sua esposa, e les vestic damb eres .

Diu pas desbrembe qu'eth pecat des esposi terrenaus hège part deth sòn projècte salvador qu'ara prenerà forma demostrada. Dempús deth pecat, eth perdon divin ei disponible en nòm de Crist, que serà sacrificat e crucificado pes soldats romans. En aquesta accion, un èster innocent, liure de tot pecat, acceptarà morir entà expiar , en sòn lòc, es pecats des sòns unics fidèus escuelhudi. Des deth principi, Diu aucic animaics innocents entà que es sues “ pèths ” corbissen era desnudez d'Adán e Eva. En aquesta accion substituís “ era justícia ” imaginada per èster uman per aquera qu'eth sòn plan de salvacion li impute a trauès dera fe. Era “ justícia ” imaginada per òme ère sonque ua mentida enganhsosa e en sòn lòc, Diu les impute “ ua

vestidura ” simbolica de “ era sua autentica justícia”, “ era cintura dera sua vertat ” que se base en sacrifici voluntari de Crist e er aufriment dera sua vida pera redención de qui li estimen fidèlaments.

Gén.3:22: “ Yahweh Diu didec: È ací er òme ei coma òm de nosati, entara coneishença deth plan e deth mau. Empedim-li ara qu'estene era sua man e prene der arbe dera vida, e minge, e viuva entà tostep ”.

En Miguel, Diu se dirigís as sòns angels boni que son testimònis deth drama qu'acabe d'auer lòc ena tèrra. Eth les didec: “ È ací, er òme s'a hèt coma òm de nosati, ena coneishença deth plan e deth mau ”. Eth dia abans dera sua mòrt, Jesucristo usarà era madeisha expression en çò que toque a Judas, eth traïdor qu'ac liurarie as josivi religiosi e dempús as romans entà èster crucificado, açò en Juan 6:70: “ Jesús les arresponec: Ère Pas sò jo qui vos escuelhec a vosati, es dotze? E òm de vosati ei un demòni! ”. Eth “ nosati ” en aquest versícolo se convertís en “ tu ” a causa deth contèxt desparièr, mès er enfoque de Diu ei eth madeish. Era frasa “ òm de nosati ” se hè referéncia a Satanás qu'encara a liure accès e moviment en reiaume celestial de Diu entre toti es angels creadi ath començament dera creacion terrenau.

Eth besonh d'empedir qu'er òme mingèsse d'eth “arbe dera vida ” ère ua exigéncia dera vertat que Jesús nevenguec a dar testimoni enes sòns mots dirigidi ath prefecto roman Poncio Pilato. “ Er arbe dera vida ” ère era imatge de Crist redentor e minjà'c significaue nutrirse deth sòn ensenhament e de tota era sua personalitat espirituau, prené'c coma substitut e salvador personau. Aquesta ère era unica condicion que poderie auer justificat eth consum d'aquest “ arbe dera vida ”. Eth poder dera vida pas ère dins er arbe mès dins aqueth qu'er arbe simbolizau: Crist. Ath delà, aquest arbe condicionèc era vida etèrna e dempús deth pecat originau aquesta vida etèrna se perdec perpetuamente enquiath retorn finau de Diu en Crist e Miguel. Per tant, eth “ arbe dera vida ” e es auti arbes poderien desaparéisher, atau coma eth jardin de Diu.

Gèn.3:23: “ E YaHWÉH Diu ac tirèc deth jardin der Edén, entà que cultivara era tèrra d'a on auie estat prenut ”.

Sonque li demore ath Creador expulsar deth jardin maravilloso ath coble uman que, formada tre eth prumèr Adán (mot que designe era espècia umana: es ròis = es sanguini), s'a mostrat indigna peth sòn desaubediment. E dehòra deth jardin, començarà entà eth ua vida dolorosa, en un còs afeblit fisica e mentalmente. Eth retorn en ua tèrra que s'a tornat dura e rebèla arrebrembarà ar èster uman era sua origina “ povàs ”.

Génesis 3:24: “ Atau expulsèc a Adán; e ponec ar autan deth jardin der Edén querubines que bandejauen ua espasa de huec, entà salvar eth camin der arbe dera vida ”.

Ja non ei Adán qui saue eth jardin mès que son es angels es quaus li impedissen entrar dins eth. Eth jardin desapareisherà fin finala un shinhau abans deth diluvio que se produisic en 1656 dempús deth pecat d'Eva e eth de Adán.

En aquest versícolo auem ua aclaración utila entà localizar era ubicacion deth Jardin der Edén. Es angels guardianes son plaçadi “ ar èst deth jardin ”, qu'ei per tant ar oèst deth lòc a on se retiren Adán e Eva. Era supausada zòna presentada ar inici d'aquest capítol s'ajuste ad

aguesta aclaración: Adán e Eva se retiren ena tèrra ath sud dera montanha Ararat e eth jardin proibit ei plaçat ena zòna de "aigües abondiues" de Turquia prèss deth lac de Van, be ar oèst dera sua posicion.

Génesis 4

Separacion per mòrt

Aguest capítol 4 mos permeterà comprèner melhor per qué siguec de besonh que Diu aufrisse a Satanás e es sòns demònis rebèls un laboratòri de demostracion que revelèsse era posita dera sua maldad.

En cèu era maldad auie limits pr'amor qu'es èssers celestiales pas auien eth poder d'aucirse entre se; pr'amor que toti sigueren momentáneamente inmortales. Donques, aguesta situacion pas permetec que Diu revelèsse eth naut nivèu de maldad e cruseltat que neèren capaces es sòns enemics. Per tant, era tèrra siguec creada damb er objectiu de perméter era mòrt enes sues formes mès crusèles qu'era ment d'un èster coma Satanás pogue imaginar.

Aguest capítol 4, plaçat jos eth significat simbolic d'aguest nombre 4 qu'ei era universalidad, evocarà donques es circumstàncies des primèras mòrts dera umanitat terrèstre; en tot èster era mòrt eth sòn caractèr universau particular e unic entre totes es creacions hètes per Diu. Dempús deth pecat d'Adán e Eva, era vida terrenau siguec " un spectacle entath mon e entàs angels " coma ditz en 1 Cor.4:9, er inspirat e fidèu testimòni Pablo, ex Saulo de Tarso, eth primèr perseguidor comissionat dera glèisa de Crist.

Gèn.4:1: " Adán coneishec a Eva era sua esposa; era concebec e dèc a lum a Caín e didec: È format ar òme damb era ajuda de YaHWÉH .

En aguest versículo, Diu mos revèle eth significat que li da ath vèrb " conéisher " e aguest punt ei vitau en principi dera justificacion pera fe coma ei escrit en Juan 17:3: " E era vida etèrna ei que vos coneishen ". , Er unic Diu veritable, e ath que tu as enviat, Jesucristo . Conéisher a Diu signifieue entablar ua relacion d'amor damb Eth, espirituau en aguest cas, mès carnal en cas d'Adán e Eva. En tot seguir nauaments aguest modèl deth primèr coble, d'aguest amor carnal neishec un "mainatge"; donques un "mainatge" tanben a de renacer ena nòstra relacion spirituau d'amor viscut damb Diu. Aguesta naua neishença a causa dera veritabla " coneishença " de Diu se revèle en Apocalipsis 12: 2-5: " E era ère encinta, e clamaue de part e

damb dolors de part. ... Era dèc a lum un hilh, que regirà a totes es nacions damb encalhe de hèr. E eth sòn hilh siguec arrancat entà Diu e entath sòn tròn ". Eth hilh neishut de Diu a de reproduir eth caractèr deth sòn Pair mès pas anèc atau damb eth prumèr hilh neishut des òmes.

Eth nòm Caïn signifie aquesiment. Aguest nòm li augure ua destinacion carnal e terrenau, opausat ar òme espiutau que serà eth sòn frair mendre Abel.

Notem qu'en aguest inici dera istòria dera umanitat, era mair que da a lum assòcie a Diu damb aguesta neishença pr'amor qu'ei conscienta qu'era creacion d'aguesta naua vida ei conseqüència d'un miracle realizat peth gran Diu creador YaHWÉH. Enes nòsti darrèr dies aguest ja non ei eth cas, o rara còp ac ei.

Gèn.4:2: " Era tornèc a dar a lum ath sòn frair Abel. Abel ère pastor e Caïn ère pagés ".

Abel signifie alend. Mès que Caïn, eth mainatge Abel se presente coma ua còpia d'Adán, eth prumèr en arreceber er alend des paumons de Diu. De hèt, damb era sua mòrt, assassinat peth sòn frair, represente era imatge de Jesucristo, veritable Hilh de Diu, salvador des escuelhudi a qui redimirá damb era sua sang.

Es professions des dus frairs confimen es sues natures opausades. Coma Crist, " Abel ère un pastor " e coma er incrèdulo materialista terrenau, " Caïn ère un pagés ". Aguesti prumèrs hilhs dera istòria umana anóncien era destinacion profetizado per Diu. E vien a brindar detalhs sus eth sòn projècte salvador.

Gèn.4:3: " Dempús de quauque temps, Caïn hec ua ofrenda a YaHWÉH des fruts dera tèrra; »

Caïn sap que Diu existís e entà demostrar-li que vò aunorà'c li hè " ua ofrenda des fruts dera tèrra ", ei díder, causes qu'era sua activitat a produsit. En aguest papèr, pren era imatge dera multitud de religiosi josivi, crestians o musulmani que destaquen es sues bones òbres sense preocupar-se per sajar conéisher e comprèner çò que Diu estime e demora d'eri. Es regals sonque an significat se son apreciadi pera persona que les arrecep.

Gèn.4:4: " E Abel, pera sua part, la hec ua des primogénitas dera sua vegada e deth sòn grèish. YaHWÉH Guardèc damb boni uelhs a Abel e era sua ofrenda; »

Abel imita ath sòn frair, e pera sua profession de pastor, hè ua ofrenda a Diu " des primogénitos dera sua vegada e deth sòn grèish ". Açò agrade a Diu pr'amor que ve en sacrifici d'aguesti " primogénitos " era imatge anticipada e profetizada deth sòn pròpri sacrifici en Jesucristo. En Apocalipsis 1:5 liegem: "... e de Jesucristo, eth testimòni fidèu, eth primogénito des mòrti , e eth Prince des reis dera tèrra". Ath que mos estime, que mos liurèc des nòsti pecats damb era sua sang, ...". Diu ve en aufriment d'Abel eth sòn projècte salvador e sonque pòt trobà'c agradable.

Gèn.4:5: " mès pas guardèc damb boni uelhs a Caïn e era sua ofrenda. Caïn S'enojó fòrça e era sua cara decayó. »

En comparason damb era aufèrta d'Abel, ei logic que Diu li dongue pòc interès ara aufèrta de Caín, qui, damb era madeisha logica, sonque pòt senter-se decebut e entristit. " A era cara abatuda ", mès observem qu'er enfado li amie a " irritar-se fòrça " e açò pas ei normau pr'amor qu'aguesta reaccion ei frut d'un orgulh decebut. Era irritacion e er orgulh lèu produsiràn un frut mès grèu: er assassinat deth sòn frair Abel, objècte des sues gelosies.

Gèn.4:6: " E YaHWéH didec a Caín: Per qué ès enojado, e per qué ès abatut? »

Sonque Diu sap eth motiu dera sua preferéncia pera aufèrta d'Abel. Caín Sonque pòt trobar injusta era reaccion de Diu, mès en lòc d'enojarse, aurie de pregar-li a Diu que li permete compréner eth motiu d'aguesta eleccion aparentaments injusta. Diu a plea coneishença dera natura de Caín qui inconscientemente exercís entà eth eth papèr deth siervo dolent de Mateo 24:48-49: " Mès s'ei un siervo dolent, que ditz laguens se: Eth mèn senhor trigue en vier, se comence a tustar as sòns companhs , se minge e beu damb borrachos,... ". Diu li hè ua qüestion cuya responsa coneish perfèctaments, mès nauaments, ath hè'c, li da a Caín era oportunitat de compartir damb eth era causa deth sòn patiment. Agustes qüestions demoraràn sense responsa entà Caín, per çò que Diu li avertís contra eth mau que s'apoderarà d'eth.

Gèn.4:7: " Cèrtaments, se hès eth plan, lheuaràs era tua cara; e se hès eth mau, eth pecat jatz ara pòrta, e es sòns desirs son entà tu ; mès tu as domeni sus eth . »

Dempús de qu'Eva e Adán agen minjat e assumit er estatus deth diable ar auer " coneishut eth ben e eth mau ", aguest reapareish entà empénher a Caín a aucir ath sòn frair Abel. Es dues opcions, " eth ben e eth mau ", son deuant eth; " eth plan " li amiarà a resignarse e a acceptar era eleccion de Diu encara que pas la comprene. Mès era eleccion d'eth " mau " li harà pecar contra Diu, en tot hèr-li transgredir eth sòn sièisau mandamiento: " Pas cometeràs omicidi "; e pas, " pas auciràs ", coma ac presentèren es arreviradors. Eth mandamiento de Diu condemne eth crim, pas er assassinat de criminaus colpables qu'eth legalizò ar ordenà'c e en aguest cas, era venguda de Jesucristo pas cambièc bric en aguest just jutjament de Diu.

Notatz-vos era forma en que Diu parle d'eth " pecat " coma se parlèsse d'ua hemna, que li i auie segontes eth dit a Eva en Gén.3:16: " es tòns desirs seràn entath tòn marit, mès eth aurà domeni sus tu". Tu ". Entà Diu era temptacion " deth pecat " ei similara ara d'ua hemna que vò sedusir ath sòn marit e eth pas a de deishar-se " dominar " per era ne per eth. D'aguesta manèra, Diu dèc ar òme era orde de pas deishar-se sedusir per eth " pecat " representat pera hemna.

Gèn.4:8: " Maugrat açò, Caín parlèc ath sòn frair Abel; mès mentre èren dins eth camp, Caín s'abalanzó sus eth sòn frair Abel e ac aucic. »

Maugrat aguesta adverténcia divina, era natura de Caín produsirà es sòns fruts. Dempús d'un escambi de mots damb Abel, Caín, assassin en esperit des deth principi coma eth sòn pair espirituau, eth diable, " se lancèc sus eth sòn frair Abel e ac aucic ". Agustea experiéncia profetiza era destinacion dera umanitat qu'un frair aucirà en eth a d'aute, soent per gelosies seculares o religioses, enquiara fin deth mon.

Gèn.4:9: “ Yahweh didec a Caín: A on ei eth tòñ frair Abel? Eth arresponec: Pas ac sabi; Sò eth guardián deth mèn frair? »

Coma li i auie dit a Adán, que s'amagaue d'eth: “ A on ès? ”, Didec Diu a Caín " A on ei eth tòñ frair Abel? », Tostemp entà dar-li era oportunitat de coheissar era sua falta. Mès estúpidamente , coma pas pòt ignorar que Diu sap qu'ac aucic, arrespon descaradamente " Pas ac sabi ", e damb incresibla arrogància, ath sòn còp li hè a Diu ua qüestion: " Sò eth guardián deth mèn frair?". »

Gèn.4:10: “ E didec Diu: Qué as hèt? Era votz dera sang deth tòñ frair clame des dera tèrra cap a mí ”

Diu li da era sua responsa que signifie: pas ès eth sòn guardián pr'amor qu'ès eth sòn assassin. Diu sap plan çò qu'a hèt e s'ac presente en un quadre: “ era votz dera sang deth tòñ frair clame des dera tèrra cap a mí ”. Aquesta formula pictórica que da ara sang vessada ua votz que clame a Diu serà utilizada en Apo.6 entà evocar en “cincau sagèth ”, eth crit des martirs executadi pes persecucions papales romanes ara religion catolica: Apo. 6:9-10: “ Quan dauric eth cincau sagèth, vedí jos er autar es anmes que neaiuen estat mòrti a causa deth mot de Diu e deth testimòni qu'auien dat. Clamèren a grana votz , en tot díder: Enquia quan, oh Sant e veritable Mèstre, tragues en jutjar e vengar nòsta sang que neabiten ena tèrra? ”. Per tant, era sang vessada injustaments exigís venjança deth colpable. Aquesta venjança legitima arribarà mès ei quauquarren que Diu resèrve exclusivaments entà Se madeish. Declare en Deuteronomio 32:35: “ Mia ei era venjança e eth puniment quan eth sòn pè empunte! Pr'amor qu'eth dia deth sòn perdición ei apròp, e çò que les demore pas trigarà ”. En Isa.61:2, amassa damb " er an de gràcia ", " eth dia dera venjança " ei dins eth programa deth mesías Jesucristo: "... M'a eniat...A proclamar un an de gràcia de YaHWÉH, e dia de venjança deth nòste Diu ; assolaçar a toti es afligidi ; ...”. Arrés poderie auer comprenut qu'era “ publicacion ” d'aguest “ an de gràcia ” auie d'èster separada d'eth “ dia dera venjança ” per 2000 ans.

Atau, es mòrti sonque pòden clamar ena memòria de Diu, cuya memòria ei illimitada.

Eth crim cometut per Caín merite un puniment just.

Gèn.4:11: “ Ara seràs maldito pera tèrra que dauric era sua boca entà arrecéber dera tua man era sang deth tòñ frair . »

Caín Serà maudit des dera tèrra e pas morirà. Entà justificar aguesta indulgència divina, auem d'adméter qu'aguest prumèr crim pas auie precedents. Caín Pas sabie çò que significaue aucir, e siguec era ira que cegó tot razonamiento era quau ac amièc a ua brutalidad fatal. Ara qu'eth sòn frair a mòrt, era umanitat ja non poderà díder que pas sabie qué ei era mòrt. Alavetz entrarà dins vigor era lei establida per Diu en Éxodo 21:12: “ Eth quau herís mortalmente a un òme, serà punit damb era mòrt ”.

Aguest versículo presente tanben aguesta expression: “ era tèrra que dauric era sua boca entà arrecéber dera tua man era sang deth tòñ frair ”. Diu personifica era tèrra en tot dar-li ua boca qu'absorbe era sang vessada sus era. Alavetz aguesta boca li parle e li arrebrembe er acte mortau que la contaminèc. Aquesta imatge serà reprenuda en Deuteronomio 26:10: “ Era tèrra dauric era sua boca e les engolic amassa damb Coré, quan moriren es quaus s'aiuen amassat, e

eth huec consumic as dus cents cinquanta òmes: servien en pòble d'advertencia. ". Dempús serà en Apocalipsis 12:16: " E era tèrra ajudèc ara hemna, e era tèrra dauric era sua boca e engolic er arriu qu'eth dragon i auie tirat dera sua boca ". Eth " arriu " simbolize es ligues monàrquicas catoliques franceses cuyo còs militar de "dragons" especiuaments creat perseguie as protestantes fidèus e les perseguie enquias montanhas deth país. Aguest vèrs a un doble significat : era resisténcia armada protestante e dempús era sagnanta Revolucion Francesa. En ambdús casi era expression " era tèrra dauric era sua boca " la descriu coma s'acuelhesse era sang de multituds de persones.

Gèn.4:12: " Quan cultives era tèrra, ja non te darà es sues riqueses. Pelegrin e errante seràs sus era tèrra. »

Eth puniment de Caín se limite ena tèrra qu'eth siguec eth prumèr en profanar en tot vessar sus era sang umana; era der òme que siguec creat originalmente a imatge de Diu. Des deth pecat, conserve es sues caracteristiques de Diu mès ja non possedís era sua perfècta pureza. Era activitat der òme consistie principauments en produir neurituds en tot trabalhar era tèrra. Donques, Caín licalerà trobar d'autes formes d'alimentar-se.

Gèn.4:13: " Caín didec a YaHWÉH: Eth mèn puniment ei massa gran entà suportà'c ".

Çò Que signifie: en aguestes condicions, ei melhora que me suicide.

Gèn.4:14: " È ací, aué me tires d'aguesta tèrra; M'amagarè dera tua preséncia, serè un vagabundo e un vagabundo sus era tèrra, e eth quau me tròbe m'aucirà ".

Ací ara se mòstre fòrça locuaz e resumís era sua situacion coma ua senténcia de mòrt.

Gèn.4:15: " Yahvé li didec: Se quauqu'un aucisse a Caín, Caín serie vengado sèt còps. E Yahweh ponec ua senhau sus Caín entà que quinsevolhe qu'ac trobèsse pas ac aucisse ".

Decidit a perdonar era vida a Caín pes arrasons ja exposades, Diu li didec qu'era sua mòrt serie pagada, " vengada ", " sèt còps ". Dempús mencione " ua senhau " qu'ac protegirà. En aguesta mesura, Diu profetiza era valor simbolica deth nombre "sèt" que designarà eth dissabte e era santificaciòn dera pòsa que, profetizado ara fin des setmanes, trobarà eth sòn plen compliment en setau milenio deth sòn projècte salvífico. Eth dissabte serà era senhau d'apertenença ath Diu creador en Ezequiel 20:14-20. E en Ezequiel 9 se pon " ua senhau " que liapartien ada eth a Diu entà que pas siguen assassinadi ena ora deth puniment divin. Fin finala, entà confirmar aguest principi de separacion protegida , en Apocalipsis 7, " ua senhau ", " eth sagèth deth Diu viu ", ven a " sagerar era tèsta " des siervos de Diu, e aguest " sagèth e senhau " ei eth sòn dissabte deth setau dia.

Gèn.4:16: " Alavetz Caín s'escartèc dera faz de YaHWÉH, e abitèc ena tèrra de Nod, ar autan der Edén ".

Ja ère ar èst der Edén a on Adán e Eva s'auien retirat dempús d'auer estat expulsadi deth jardin de Diu. Aguesta tèrra ací arrecep eth nòm de Nod que signifie: patiment. Era vida de Caín serà atau mercada peth patiment mentau e fisic pr'amor qu'èster refusat luenh dera cara

de Diu dèishe peades quitament en dur còr de Caín, qu'i auie dit en versículo 13, en tot temer-li: " M'amagarè luenh dera tua preséncia". Cara "

Gèn.4:17: " Caín coneishec ara sua esposa; era concebec e dèc a lum a Enoc. Dempús edificó ua ciutat e li ponec eth nòm deth sòn hilh Enoc "

Caín Se convertirà en patriarca dera poblacion d'ua ciutat que li lida ada eth eth nòm deth sòn primèr hilh: Enoc que signifie: iniciar , instruir, ejercitar e començar a utilizar ua causa. Aguest nòm resumís tot çò que representen aguesti vèrbs e ei acertat pr'amor que Caín e es sòns descendientes inauguren un tipe de societat sense Diu que durarà enquiara fin deth mon.

Gén.4:18: " Enoc engendró a Irad, Irad engendró a Mehujael, Mehujael engendró a Metuschael, e Metuschael engendró a Lamec . »

Aguesta breve genealogía se deten intencionalmente en personatge cridat Lamec, cuyo significat exacte encara se desconeish, mès eth mot d'aguesta arraïtz se hè referéncia a instruccions coma eth nòm Enoc, e tanben a ua nocion de poder.

Gén.4:19: " Lamec prenec dues hemnes: eth nòm d'òm ère Ada, e eth nòm dera auta Zilla .
»

Trobam en aguest Lamec un primèr signe dera ruptura damb Diu que " er òme deisharà segontes eth ath sòn pair e ara sua mair entà junher-se ara sua hemna, e es dus seràn ua soleta carn " (veir Gén. 2, 24). Mès en Lamec er òme se junh a dues hemnes e es tres seràn ua soleta carn. Evidentaments era separacion de Diu ei totau.

Gén.4:20: " Ada dèc a lum a Jabal: eth siguec pair que neabiten en botigues e ath costat des vegades "

Jabal Ei eth patriarca des pastors nomades, coma ac contunhen d'èster aué cèrti pòbles arabi.

Gén.4:21: " Eth nòm deth sòn frair ère Jubal; eth ère eth pair de toti es quaus tòquen era urpa e eth flautista . »

Jubal Siguec eth patriarca de toti es musicians qu'aucupen un lòc important enes civilizacions sense Diu, quitament aué a on era cultura, era coneishença e er artista son es fondaments des nòstes societats modèrnes.

Gèn.4:22: " Zilla, pera sua part, dèc a lum a Tubal Caín, qui forjó toti es estruments de bronze e de hèr. Era fraia de Tubal Caín ère Naama . »

Aguest versículo contradice es ensenhaments oficials des istorians que supausen ua Edat deth Bronze anterior ara Edat deth Hèr. En vertat segontes Diu es primèrs òmes saberen forjar eth hèr, e dilhèu des deth madeish Adán pr'amor qu'eth tèxte pas ditz de Tubal Caín que siguesse eth pair que forjan eth hèr. Mès aguesti detalhs reveladi se mos dan entà que necomprenam qu'era civilizacion existís des des primèrs òmes. Es sues cultures impías pas èren mens refinadas qu'es nòstes actuaus.

Gèn.4:23: “ Lamec didec as sues esposas: Ada e Zillah, escotatz era mia votz! Hemnes de Lamec, escotatz eth mèn mot! Auci a un òme pera mia herida e a un joen peth mèn hematoma. »

Lamec Se jacta deuant es sòns dus esposas d'auer aucit a un òme, çò que li perjudicava deuant eth jutjament de Diu. Mès damb supèrba e trufe ahig que tanben aucia a un joen, çò qu'agrava eth sòn cas deuant eth jutjament de Diu e que li convertís en un autentic “assassin” e reincidente.

Gèn.4:24: “ Caín serà vengado sèt còps, e Lamec setanta sèt còps. »

Dempús se trufe dera indulgència que Diu mostrèt cap a Caín. Donques que dempús d'aucir a un òme, era mòrt de Caín auie d'èster vengada "sèt còps", dempús d'aucir a un joen e a un joen, Lamec serà vengado per Diu "setanta sèt còps". Pas podem imaginar comentaris tan abominables. E Diu volec revelar ara umanitat qu'es sòns primèrs representants dera dusau generacion, era de Caín enquiara setau, era de Lamec, auien arrenhutat eth nivèu mès naut d'impiedad. E aguesta ei era sua demostracion des consequéncias d'èster separat d'eth.

Gèn.4:25: “ Adán encara coneishie ara sua esposa; e era dèc a lum un hilh, e cridèt eth sòn nom Set, pr'amor que didec: Diu m'a dat ua auta descendencia en lòc d'Abel, a qui Caín aucia .

Eth nom Seth, prononciat “cheth” en ebrèu, designa eth fondament deth còs uman. Quauqui uns ac arreviren coma “equivalent o restitucion” mès è pas pogut trobar ua justificacion entad aguesta proposicion en ebrèu. Conservi, donques, "eth fondament deth còs" pr'amor que Set passarà a èster era arraitz o fondament basic deth linaje fidèu que Gén.6 designarà damb era expression " hilhs de Diu ", en tot deishar as "hemnes" descendentes rebèles deth linaje de Caín que les enganhe, per oposicion, damb er apelativo de “ hilhes des òmes ”.

En Set, Diu sèmie e lhèue ua naua “ simiente ” que se da en eth coma exemple ath setau descendente, d'auè Enoc, en Gén. 5:21 ath 24. Auec eth privilègi d'entrar viu ath cèu, sense passar pera mòrt, dempús de 365 ans de vida terrena viscudi en fidelitat ath Diu creador. Aguest Enoc amiaue plan eth sòn nom pr'amor qu'era sua “educacion” siguec entara glòria de Diu, a diferéncia deth sòn omonim, hilh de Lamec, hilh deth linaje de Caín. E ambdús, Lamec eth rebèl e Enoc eth just èren eth “setau” descendentes deth sòn linaje.

Gén.4:26: “ Set tanben auec un hilh, e cridèt eth sòn nom Enós. Siguec alavetz qu'era gent comencèt a invocar eth nom de YaHWÉH . »

Enoch Signifique: er òme, eth mortau, eth dolent. Aguest nom ei restacat ath moment en qu'era gent comencèt a invocar eth nom de YaHWÉH. Çò Que Diu vò dider-mos ath connectar aquestes dues causes ei qu'er òme deth linaje fidèu a prenut consciéncia dera maldad dera sua natura, qu'ath delà ei mortau. E aguesta consciéncia ac amicèc a cercar ath sòn Creador entà aonorà'c e render-li fidèlaments un culte que li agradèsse.

Separacion per santificaci3n

En aquest capítol 5, Diu amassèc eth linaje que demorèc fidèu a Eth. Les presenti er estudi detalhat de sonque es prumèrs versículus que mos permeten comprèner eth porqué d'aguesta enumeraci3n qu'abaste eth temps entre Adán e eth fam3s Noé.

Gèn.5:1: “ Aquest ei eth libre dera simiente d'Adán. Quan Diu creèc ar òme, ac hec a semblança de Diu ”.

Aquest versículo establís er estandard entara lista de nòmms des òmes citadi. Tot se base en aquest recordatorio: “ Quan Diu creèc ar òme, ac hec a semblança de Diu ”. Per tant, auem de comprèner qu'entà entrar dins aquesta lista er òme a d'auer conservat era sua “ semblança de Diu ”. Atau podem comprèner per qué nòmms tan importants coma eth de Caín pas entren dins aquesta lista. Pr'amor que pas se tracte d'ua semblança fisica mès d'ua semblança de caractèr, e eth capítol 4 mos acabe de mostrar eth de Caín e eth s3n descendencia.

Gèn.5:2: “ Creèc ar òme e ara hemna, e es bendijo, e les cridèc per nòm òme quan sigueren creadi ”.

Tanben ací eth recordatorio dera benediccion de Diu entad òme e era hemna signifie qu'es nòmms que se citaràn an estat quirnòches per Diu. Era insistència dera sua creacion per part de Diu pon de relèu era importància que da ara reconeishença coma Diu creador qu'escarte, santifica as s3ns siervos, mejançant era senhau deth dissabte, en tot observar era p3sa pendent eth setau dia de totes es sues setmanes. Mantier era benediccion de Diu damb era santificaci3n deth dissabte e era semblança deth s3n caractèr son es condicions requerides per Diu entà que un èster uman contunhatz d'èster digne d'èster cridat " òme ". Escarte d'aguesti fruts, er èster uman se convertís ath s3n jutjament en un “animau” mès desvolopat e educat que d'outes espècies.

Gén.5:3: “ Adán, en tot èster de cent trenta ans, engendr3 un hilh ara sua semblança, conformatz ara sua imatge, e cridèc eth s3n nòm Set ”.

Visiblaments entre Adán e Set manquen dus nòmms: es de Caín (que pas ei deth linaje fidèu) e Abel (que moric sense descendencia). Se demòstre atau er estandard dera seleccion bendita. Çò de madeish s'aplicarà a toti es auti nòmms mencionadi.

Gén.5:4: “ Es dies d'Adán dempús dera neishença de Set sigueren ueit cents ans; e engendr3 hilhs e hilhes ”.

Çò Qu'auem de comprèner ei qu'Adán " engendr3 hilhs e hilhes ", abans dera neishença de " Seth " e dempús deth madeish, mès aguesti pas manifestèren era fe deth pair ne era de "Seth". Se junheren as “òmes animaus” que sigueren desleiaus e irrespetuosos damb eth Diu viu. Atau, entre toti es quaus li neisheren, dempús dera mòrt d'Abel, “ Set ” siguec eth prumèr

en distinguir-se pera sua fe e era sua fidelitat ath Diu YaHWÉH que creèc e formèc ath sòn pair terrenau. Ei possible qu'uns auti dempús d'eth, en tot demorar anonimi, agen seguit eth sòn exemple, mès çò son pr'amor qu'era lista seleccionada per Diu se bastís sus era succession des prumèrs òmes fidèus de cadun des descendientes presentadi. Aquesta explicacion hè comprensibla era ja anautita edat d'Adán, "130 ans", quan neishec eth sòn hilh "Set". E aquest principi s'aplique a cadun des escuelhudi citadi ena longa lista que se deten en Noé, pr'amor qu'es sues tres hilhs: Sem, Cam e Jafet pas seràn escuelhudi, ath pas èster ara sua semblança espirituau.

Gèn.5:5: " Toti es dies que viuec Adán sigueren nau cents trenta ans; dempús moric ".

Vau dirèctaments ath setau escuelhut cuyo nòm ei Enoc; un Enoc cuyo caractèr ei absolutaments opausat ath de Enoc hilh de Caín.

Gén.5:21: " Enoc, en tot èster de seishanta cinc ans, engendró a Matusalén ".

Gén.5:22: " Enoc, dempús dera neishença de Matusalén, caminèc damb Diu tres cents ans; e engendró hilhs e hilhes ".

Gén.5:23: " Toti es dies d'Enoc sigueren tres cents seishanta cinc ans ".

Gén.5:24: " Enoc caminèc damb Diu; alavetz ja non ère, pr'amor que Diu s'ac amièc ".

Ei damb aquesta expression especifica deth cas Enoc que Diu mos ac revèle: tanben es antediluvianos heren amiar a Elías "" ath cèu sense passar pera mòrt. En efècte, era formula d'aquest versículo se diferèncie de toti es auti que fenissen coma ena vida d'Adán, damb es mots " dempús moric ".

Dempús ven Metushelah, er òme que viuec mès temps ena Tèrra, 969 ans; dempús d'aute Lamec d'aquest linaje bendito de Diu.

Gèn.5:28: " Lamec, en tot èster de cent ueitanta dus ans, engendró un hilh ".

Gèn.5:29: " Cridèc eth sòn nòm Noé, en tot díder: Aquest mos assolaçarà dera nòsta cansadera e deth trabalh dur des nòstes mans, en tot vier d'aguesta tèrra que YaHWÉH a maudit ".

Entà compréner eth significat d'aquest versículo, as de saber qu'eth nòm Noé signifie: pòsa. Lamec Cèrtaments pas imaginaue enquia quin punt es sòn mots se harien realitat, pr'amor que sonque vedie " era tèrra maldita " des deth cuic de " era nòsta cansadera e eth dolorós trabalh des nòstes mans ", didec. Mès en temps de Noé, Diu la destruirà a causa dera maldad des òmes que pòrte, coma mos permeterà compréner Génesis 6. Maugrat açò, Lamec, pair de Noé, anèc un escuelhut que, coma es pòqui escuelhudi deth sòn temps, auec de lamentar-se ath veir créisher era maldad des òmes qu'ac entornejauen.

Gén.5:30: " Lamec viuec, dempús dera neishença de Noé, cinc cents nauanta cinc ans; e engendró hilhs e hilhes ".

Gén.5:31: “ Toti es dies de Lamec sigueren sèt cents setanta sèt ans; dempús moric »

Gèn.5:32: “ Noé, de cinc cents ans, engendró a Sem, Cam e Jafet ”

Génesis 6

Era separacion manque

Gén.6:1: “ Quan es òmes comencèren a multiplicar-se sus era faz dera tèrra, e les neisheren hilhes ” ,

Segontes es leçons aprenudes anterioraments, aguesta multitud umana ei era nòrma animau que desprecia a Diu qui, per tant, a bones arrasons entà refusar-les tanben. Era seduccion d'Adán pera sua esposa Eva se reproduís en tota era umanitat e ei normau segontes era carn: es gojates sedusissen as òmes e obtien d'eri çò que desiren.

Gèn.6: 2: “ Vederen es hilhs de Diu qu'es hilhes des òmes èren polides, e preneren per esposas entre totes es quaus escuelheren ”

Ací ei a on es causes se ponen complicades. Era separacion entre es incrédulos santificados e es irreligiosos fin finala desapareish. Es santificados ací logicaments cridadi “ es hilhs de Diu ” quèn jos era seduccion de “ es hilhes des òmes ” o, deth grop uman “animau”. Es alianças a traucèr deth matrimòni se convertissen atau en causa der escrancament dera separacion desirada e cercada per Diu. Siguec aguesta indesbrenbhabla experiéncia era quau mès tard li amiarie a proïbir as hilhs d'Israèl préner coma esposas a hemnes estrangèras. Era inundacion que resultarà mòstra enquia quin punt s'a d'aubedir aguesta proïbicion. A tota nòrma i a excepcions, pr'amor que quauques hemnes amièren ath Diu veritable damb eth marit josieu coma Rut. Eth perill pas ei qu'era hemna sigue estrangèra mès que condusisque a un “ hilh de Diu ” ara apostasia pagana en tot hèr-li adoptar era religion pagana tradicionau des sues origines. Ath delà, tanben ei proïbit çò de contrari pr'amor qu'ua hemna “hilha de Diu” se pon en perill de mòrt ath maridar-se damb un “hilh d'òmes”, “animaus” e de religion faussa, çò qu'ei encara mès perillós entà era. Donques tota “hemna” o “mainada” ei “hemna” sonque pendent era sua vida ena tèrra, e es escuelhudi entre eres arreceberàn coma es òmes un còs celeste asexual similar as angels de Diu. Era eternidad ei unisex e imatge deth caractèr de Jesucristo, modèl divin perfècte.

Eth problèma deth matrimòni seguís present. Pr'amor que qui se maride damb quauquarrés que pas ei dera sua religion da testimòni contra era sua pròpria fe, sigatz bona o dolenta. Ath delà, aguesta accion demòstre indiferéncia cap ara religion e per tant cap a Diu madeish. Es escuelhudi an d'estimar a Diu peth dessús de tot entà èster dignes d'eleccion. Maugrat açò, era aliança damb er estrangèr li desagrada, eth foncionari elegit que la contracte

se torne indigne dera eleccion e era sua fe se torne presuntuosa, illusion que desbocarà en ua terribla desillusion. Demore per trèir ua deducción fin. S'eth matrimòni encara somet aquest problèma ei pr'amor qu'era societat umana modèrna se tròbe en madeish estat d'immoralidad qu'era des temps de Noé. Donques, aquest messatge ei entath nòste temps finau a on es mentides dominen es ments umanes e se barren totauments ara "vertat" divina.

A causa dera sua importància entàs nòsti "darrèri temps", Diu m'amièc a desvolopar fin finau aquest messatge revelat en aquest relat de Génesis. Pr'amor qu'era experiéncia des escuelhudi antediluvianos se resumís en un "començament" erós e ua "fin" tragica en apostasia e abominación. Maugrat açò, aquesta experiéncia tanben resumís era dera sua darrèra glèisa ena sua forma institucionau "Adventista deth Setau Dia", quirnòcha oficiau e istoricaments en 1863 mès espiritualmente en 1873, en "Filadelfia", en Apocalipsis 3:7, peth sòn "començament"., E "vomitado" per Jesucristo en Apocalipsis 3:14, en "Laodicea" en 1994, ena sua "fin", pera sua tibieza formalista e pera sua aliança damb eth camp. Enemic ecuménico en 1995. Eth temps dera aprobacion de Diu entad aquesta institucion religiosa crestiana ei fixada atau per "un principi e ua fin". Mès atau coma eth pacte josieu siguec contunhat pes dotze apostòls escuelhudi per Jesús, atau era òbra adventista ei contunhada per ieu e per toti es quaus arreceben aquest testimòni profético e reproduissen es òbres de fe que Diu originalmente bendijo enes pionèrs der adventismo de 1843 e 1844. Precís que Diu bendijo es motivacions dera sua fe e pas era nòrma des sues interpretacions proféticas que dempús serie qüestionada. Era practica deth dissabte possiblaments se torne formalista e tradicionau, eth tamiz deth jutjament de Diu ja non bendice mès qu'er amor ara vertat constatada enes sòns escuelhudi, "des deth principi enquiara fin" o, enquiath veritable retorn glorioso de Crist, fixat entad eth darrèr còp ena primauera de 2030.

Ath presentar-se en Apocalipsis 1:8 coma "er alfa e era omega", Jesucristo mos revèle ua clau entà comprèner era estructura e er aspècte que mos revèle en eth ath long dera Bíblia, eth sòn "jutjament". Tre ua observacion dera situacion d'eth "principi" e que neapareish ara "fin", d'ua vida, d'ua aliança o d'ua glèisa. Aquest principi apareish en Dan.5 a on es mots escrits ena paret per Diu, "compdadi, compdadi", seguides de "pesadi e divididi", representen eth "començament" dera vida deth rei Belsasar e eth temps dera sua "fin". D'aquesta manèra, Diu confirme qu'eth sòn jutjament se base en contraròtle permanent deth subjècte jutjat. Siguec jos era sua observacion des deth sòn "principi" o "alfa" enquiara sua "fin", era sua "omega".

En libre der Apocalipsis e en tèma des cartes dirigides as "sèt Glèises", eth madeish principi fixe "eth principi e era fin" de totes es "Glèises" interessades. En prumèr lòc, trobam ena Glèisa apostólica, cuyo glorioso "començament" s'arrebrembe en messatge prononciat en "Éfeso" e cuyo "fin" la place jos era menaça que se li retire er Esperit de Diu pera sua falta de gelosia. Erosaments, eth messatge prononciat en "Esmirna" abans der an 303 testifica qu'eth cridat de Crist ar arrepentimiento aurà estat escotat entà glòria de Diu. Dempús, era glèisa catolica papal romana comence en "Pérgamo", en an 538, e fenís en "Tiatira", ena epòca dera Reforma Protestante mès sustot oficiauments era dera mòrt deth Papa Pío 6 recluido en preson en Valéncia, ena mia ciutat., En França, en 1799. Dempús ven eth cas dera fe protestante, cuya aprobacion per part de Diu tanben ei limitada en temps. Eth sòn "principi" se mencione en "Tiatira" e era sua "fin" se revèle en "Sardes" en 1843 pera

sua practica deth dimenge heredada dera religion romana. Jesús pas pòt èster mès clar, eth sòn messatge, “ ès mòrt ”, pas indusís a confusion. E en tresau lòc baish “ Filadelfia e Laodicea ”, eth cas der adventismo institucionau que vedérem anterioraments barre eth tèma des messatges dirigidis as “ sèt glèises ” e ath temps de les ères que simbolizen.

Ath revelar-mos aué com jutjaue es causes ja realizades, e des d'eth “ principi ” coma eth Génesis, Diu mos da es claus entà comprèner com jutge es hèts e es glèises en nòste temps. Eth “ jutjament ” que sorgís deth nòste estudi amie atau eth “ Sagèth ” der Esperit deth sòn divinidad.

Gèn.6:3: “ Alavetz YaHWÉH didec: Eth mèn esperit pas demorarà en òme entà totemp, pr'amor qu'er òme ei carn, e es sòns dies seràn cent vint ans . »

Mens de dètz ans abans deth retorn de Crist, aguest messatge aquerís aué ua actualitat estonanta. Er esperit de vida dada per Diu “ pas demorarà en òme entà totemp, pr'amor qu'er òme ei carn, e es sòns dies seràn cent vint-e-nau ans ” . De hèt, aguest pas siguec eth significat que Diu dèc as sòns mots. Comprenetz-me e comprenen a Eth: Diu pas renóncie ath sòn projècte de sies mil ans de cridar e seleccionar as escuelhudi. Eth sòn problèma radica ena enòrma durada de vida que dèc as antediluvianos des d'Adán que moric as 930 ans, dempús d'eth, d'aute Matusquela viuerà enquias 969 ans. Se son 930 ans de fidelitat, açò ei soportable e enquia agradabla a Diu, mès se se tracte d'un Lamec arrogant e abominable, Diu estime que suportà'c pendent un promiei de 120 ans serà mès que sufisent. Aquesta interpretacion ei confirmada pera istòria, donques que des dera fin deth diluvio, era durada dera vida umana s'a redusit a ua mieja de 80 ans en nòste temps.

Gèn.6:4: “ Es gigants èren dins era tèrra dins aqueri dies, e tanben dempús qu'es hilhs de Diu vengueren as hilhes des òmes, e les dèren hilhs: aguesti son es eròis qu'èren famosi ena antiquitat .

Mecalec agregar era precision “ e tanben ” deth tèxte ebrèu, pr'amor que se transforme eth significat deth messatge. Diu mos revèle qu'era sua prumèra creacion antediluviana siguec d'un estandard gigantesc, eth quite Adán auèc de mesurar apuprètz 4 o 5 mètros de nautor. Era gestion dera superfícia terrèstre cambie e se redusís. Un solet pas d'aguesti “ gigants ” valie cinc des nòsti, e auie de trèir dera tèrra cinc còps mès neuritud qu'un òme actuau. Per tant, eth territòri originau siguec rapidaments poblat e abitat en tota era sua superfícia. Era precision “ e tanben ” mos ensenhe qu'aguest estandard de “ gigants ” a pas estat modificat pes aliances des santificados e es refusadi, “ es hilhs de Diu ” e “ es hilhes des òmes ”. Per tant, Noé ère un gigant de 4 a 5 mètros, ar atau coma es sòns hilhs e es sues esposas. Ena epòca de Moisés, aguesti estandards antediluvianos encara se trobauen ena tèrra de Canaan, e anèren aguesti gigants, es “ anakim ”, qui aterrorizaron as espions ebrèus enviadi ena tèrra.

Gén.6:5: “ Vedec Yahweh qu'era maldad des òmes ère gran ena tèrra, e que toti es pensaments des sòns còrs anauen cada dia sonque cap ath mau ”.

Semblabla observacion hè comprensibla era sua decision. Vos arrebrembi qu'eth creèc era tèrra e ar òme entà revelar aguesta maldad amagada enes pensaments des sues creatures

celestiales e terrenaus. S'obtinguec atau era demostracion desirada donques que “ toti es pensaments des sòns còrs se dirigien cada dia unicaments cap ath mau ”.

Gén.6:6: “ Yahweh s'arrepintió d'auer hèt ar òme ena tèrra, e s'entristic en sòn còr ”.

Saber d'antemano çò que va a succedir ei ua causa, mès d'experimentà'c en sòn compliment ei aute. E tèsta ara realitat de dominar eth mau, eth pensament d'arrepentimiento, o mès justaments d'arrepentimiento, pòt sorgir momentáneamente ena ment de Diu, tan gran ei eth sòn patiment deuant aguest desastre morau.

Gén.6:7: “ E didec Yahweh: Destruirè dera faz dera tèrra as òmes qu'è creat, des der òme enquiath bestial, e des des reptiles e es aves deth cèu; pr'amor que m'arrepiento d'auer-les hèt ”.

Just abans deth diluui, Diu obsèrve eth trionf de Satanás e es sòns demònis sus era tèrra e es sues abitantes. Entà eth, eth calvario siguec terrible mès obtinguec era demostracion que desiraue. Sonque demore destruiè aguesta prumèra forma de vida qu'es òmes viuen en eth massa e son massa poderosi en tamaños gigants. Es animaus terrèstres pròplèus ar òme, coma eth bestial, es reptiles e es aves deth cèu, lescalerà desaparéisher entà tostemp damb eri.

Gèn.6:8: “ Mès Noé trobèc gràcia deuant es uelhs de YaHWÉH .”

E segontes Ezé.14 siguec er unic que trobèc gràcia deuant Diu, pas en tot èster es sòns hilhs e es sues esposas dignes d'èster salvos.

Gèn.6:9: “ Agustè son era simiente de Noé. Noé Siguec un òme just e dreit en sòn temps; Noé caminèc damb Diu ”.

Ar atau coma Job, Noé ei jutjat “ just e dreit ” per Diu. E ar atau coma eth just Enoc abans qu'eth, Diu li impute " caminar " damb eth.

Gén.6:10: " Noé auèc tres hilhs: Sem, Cam e Jafet ”.

Segontes Génesis 5:22, de 500 ans d'edat, “ Noé engendró tres hilhs: Sem, Cam e Jafet ”. Agustè hilhs creisheràn, se convertiràn en òmes e preneràn esposas. Per tant, Noé serà assistit e ajudat pes sòns hilhs quan licalerà bastir era arca. Entre eth moment dera sua neishença e eth diluui passaràn 100 ans. Açò pròve qu'es “120 ans” deth versículo 3 pas se hèn referència ath temps que se li dèc entà completar eth sòn bastiment.

Gén.6:11: “ Era tèrra ère corrompida deuant Diu, era tèrra ère plea de violéncia ”.

Era corrupcion pas ei necessàriaments violenta, mès quan era violéncia era mèrca e caracterize, eth patiment deth Diu amorós se torne intens e insuportable. Agustè violéncia, qu'artenhec eth sòn punt maximal, ei deth tipe que se jactaba Lamec en Gén. 4:23: " neÈ aucit a un òme pera mia herida, e a un joen peth mèn hematoma ”.

Gén.6:12: “ E guardèc Diu era tèrra, e è ací, ère corrupta; pr'amor que tota carn i auie corrompido eth sòn camin sus era tèrra ”.

En mens de 10 ans, Diu tornarà a guardar era tèrra e la trobarà en madeish estat qu'en moment deth diluviu, " tota carn aurà corrompido eth sòn camin ". Mès ei de besonh compréner çò que Diu vò díder quan parlar de corrupcion. Pr'amor que s'era referéncia d'aguest mot ei umana, es responses son tan nombroses coma es opinions sus eth tèma. Damb eth Diu Creador, era responsa ei simpla e precisa. Críde corrupcion a totes es perversions qu'er òme e era hemna apòrten ar orde e as nòrmes qu'eth a establít: Ena corrupcion, er òme ja non assumís eth sòn papèr d'òme, ne era hemna eth sòn papèr de hemna. Eth cas de Lamec, bígamo, descendiente de Caín, ei un exemple, pr'amor qu'era nòrma divina li ditz: " er òme deisharà ath sòn pair e ara sua mair entà junher-se ara sua hemna ". Era aparéncia dera sua estructura corporau revèle es ròtles d'òmes e hemnes. Mès entà compréner mejor eth papèr d'aquerò que se da coma " ajuda " a Adán, era sua imatge simbolica dera Glèisa de Crist mos da era responsa. Quina " ajuda " pòt dar era Glèisa a Crist? Eth sòn papèr consistís en aumentar eth nombre des escuelhudi sauvadi e acceptar sofrir per eth. Çò de madeish arribe damb era hemna liurada a Adán. Desprovista deth poder muscular d'Adán, eth sòn papèr ei dar a lum e criar as sòns hilhs enquia qu'eri ath sòn còp formen ua família e atau era tèrra serà poblada, segontes er orde ordenat per Diu en Gén.1:28: " E Diu es bendijo". , E Diu les didec: Fructificad e multiplicatz-vos, e aumplitz era tèrra, e sojuzgadla ; e auràs domeni sus es peishi dera mar, e sus es aves deth cèu, e sustot èster viuents que se mò sus era tèrra ". En sòn perversión, era vida modèrna a dat era esquia ad aguesta nòrma. Era vida urbana concentrada e er emplec industriau creèren amassa un besonh cada viatge major de sòs. Açò a amiat as hemnes a abandonar eth sòn papèr de mairs entà trabalhar en fabrices o comèrci. Mau educadi, es mainatges s'an tornat caprichosos e exigenti e produsissen un frut de violéncia en 2021 e coïncidissen entièraments damb era descripcion dada per Pablo a Timoteo en 2 Tim.3:1 ath 9. Te convidi a que te prenes eth temps de liéger. , Damb tota era atencion que meriten, integralaments, es dues epístolas que dirigís a Timoteo, entà trobar en eres es nòrmes fixades per Diu, des deth principi, en tot saber qu'eth pas càmbie. E pas cambiarà enquiath sòn retorn ara glòria ena primavera de 2030.

Gèn.6:13: " Alavetz didec Diu a Noé: Era fin de tota carn per ieu ac decidisqui; pr'amor qu'an aumplit era tèrra de violéncia; è ací, les destruirè amassa damb era tèrra ".

Damb eth mau establít irreversiblement, era destrucció des abitants dera tèrra contunhe d'èster çò d'unic que Diu pòt hèr. Diu li da a conéisher ath sòn amic terrenau eth sòn terrible projècte pr'amor qu'era sua decisió a estat prenuda e definitiuaments decidida. Auem de soslinhar era destinació particulara que Diu assigne a Enoc, er unic qu'entre dins era eternidad sense passar pera mòrt, e a Noé, er unic òme trobat digne de subervíuer ath diluviu exterminador. Pr'amor qu'enes sòns mots Diu ditz " an ... " e " les destruirè ". A causa de que demorèc fidèu, Noé pas se vedec afectat pera decisió de Diu.

Gèn.6:14: " He-te ua arca de husta motha; ordenaràs aguesta arca en celdas e la corbiràs damb brea per laguens e per dehòra .

Noé A de subervíuer e pas sonque eth pr'amor que Diu vò qu'era vida dera sua creació contunhatz enquiara fin des 6000 ans de selecció deth sòn projècte. Entà preservar era vida seleccionada pendent era inundació, serà de besonh bastir ua arca flotante. Diu li da es sues instruccions a Noé. S'utilizarà husta motha resistent a l'aigua e er arc s'impermeabilizará

mejançant ua capa de brea, resina extrèta de pino o abeto. Bastirà celdas entà que cada espècia viua per separat entà evitar afrontaments estresantes entàs animaus a bòrd. Eth sojorn ena arca durarà un an entièr, mès era òbra ei dirigida per Diu, entà qui bric ei impossible.

Gén.6:15: “ Atau la haràs: era arca aurà tres cents codes de long, cinquanta codes d'ample e trenta codes de naut ”.

S'eth “ code ” siguesse eth de un gigant, poderie èster cinc còps eth des ebrèus qu'ère apuprèt 55 cm. Diu revelèc aguestes dimensions en estandard coneishut pes ebrèus e Moisés qui arreceberen aguest relat de Diu. Er arc bastit auie, per tant, 165 m de long per 27,5 m d'ample e 16,5 m de naut. Er arc en forma de caisha rectangular auie, per tant, un tamaño imponente, mès siguec bastit per òmes cuyo tamaño ère restacat damb eth. Pr'amor que trobam, pera sua nautor, tres estatges d'apuprèt cinc mètros entà òmes qu'a eth sòn còp mesurauen entre 4 e 5 m de nautor.

Gén.6:16: “ Haràs ua hièstra entara arca , era quau redusiràs a un code ena part superiora; poneràs ua pòrta ath costat dera arca; e bastiràs un estatge inferior, un dusau e un tresau . »

Segontes aguesta descripcion, era unica “ pòrta ” dera arca ère plaçada en nivèu deth prumèr estatge “ en costat dera arca “. Era arca ère entièraments barrada, e jos eth tet deth tresau nivèu, s'auie de mantier barrada ua soleta hièstra de 55 cm de naut e ample enquiara fin deth diluvio, segontes Gén.8:6. Es ocupants dera arca viueren ena escuror e jos eth lum artificiau de lutzes d'òli pendent tot eth diluvio.

Gèn.6:17: “ E portarè un diluvio d'aigües sus era tèrra, entà destrúir tota carn qu'age alend de vida jos eth cèu; tot çò qu'i a ena tèrra perecerà ”.

Diu vò deishar damb aguesta destruccion un messatge d'advertencia as òmes que repoblarán era tèrra dempús deth diluvio e enquiath retorn en glòria de Jesucristo ara fin des 6000 ans deth projècte divin. Tota vida desapareisherà damb era sua nòrma antediluviana. Pr'amor que dempús deth diluvio, Diu redusirà gradualmente eth tamaño des èssers viui, òmes e animaus, ath tamaño des pigmeos africans.

Gèn.6:18: “ Mès establirè eth mèn pacte damb vosati; entraràs dins era arca tu e es tòns hilhs, era tua hemna e es hemnes des tòns hilhs contigo . »

I a ueit d'aguesti subviventis deth diluvio venidero, mès sèt d'eri se beneficien excepcionalmente dera benediccion particulara e individuau de Noé. Era pròva apareish en Eze.14:19-20 a on Diu ditz: “ O s'envii plaga sus aguesta tèrra, e vèssi contra era mia ira en forma de mortalitat, entà destrúir d'era òmes e bèsties, e ère entre eth Noé , Daniel e Job, viu! Ditz eth Senhor Yahweh, pas sauvarien a hilhs ne a hilhes, mès que pera sua justícia sauvarien es sues pròpies anmes .” Seràn utils entara repoblacion dera tèrra, mès ath pas èster deth nivèu espiritau de Noé, pòrten en nau mon eth sòn imperfecció que pas trigarà en dar es sòns dolenti fruts.

Gén.6:19: “ De tot èster viuient, de tota carn, hicaràs ena arca dues de cada espècia, entà que agen vida contigo: aurà un mascle e ua femelha ”.

Un coble per espècia “ de tot çò que viu ” ei just era nòrma de besonh entara reproduccion, aguesti seràn es unics subreviventi entre eth genre d'animaus terrèstres.

Gén.6:20: “ Des aves segontes era sua espècia, e des bestials segontes era sua espècia, e de tot reptil dera tèrra segontes era sua espècia, dues de cada espècia vieràn a tu, entà que presèrves era sua vida ”.

En aguest versícolo, en sòn enumeración, Diu pas mencione es animaus sauvatges, mès se mencionaràn coma pujadi a bòrd dera arca en Génesis 7:14.

Gén.6:21: “ E tu, pren de tota era neuritud que se minge, e sauva-ac contigo, entà que sigue neuritud entà tu e entà eri ”.

Eth minjar ère de besonh entà alimentar a ueit personas pendent un an e toti es animaus que se pujauen a bòrd auien d'aucupar un lòc gran ena arca.

Gèn.6:22: “ Açò ei çò que hec Noé: complic tot çò que Diu li i auie manat ”.

Fidèlaments e apiejadi per Diu, Noé e es sòns hilhs amièren a tèrme eth prètzhet que Diu li i auie manat. E ací cau arrebrembar qu'era tèrra ei un unic continent adaigat unicaments per arrius e arrius. Ena zòna dera montanha Ararat a on residissen Noé e es sòns hilhs, sonque i a ua plana e pas i a mar. Es sòns contemporanèus ven a Noé en tot bastir un bastiment flotante al mitan d'un continent sense mar. Podem imaginar-mos alavetz, la trufe, eth sarcasmo. E insults que lescalec damb eth satisfèr ath petit grop quirnòcha per Diu. Mès es burladores lèu deisharàn de trufar-se der escuelhut e aguest s'estofarà enes aigües deth diluvio que pas volien en eth creir.

Génesis 7

Era separacion finau deth diluvio.

Gén.7:1: “ Yahweh didec a Noé: Entre dins era arca tu e tota era tua casa; pr'amor que vos è vist deuant mí en aguesta generacion . »

Arribe eth moment dera vertat e s'artenh era separacion finau dera creacion. A eth “ entrar dins era arca ”, se salvaràn es vides de Noé e era sua familha. Existís ua connexion entre eth mot “ arca ” e era “ justícia ” que Diu atribuís a Noé. Aguest ligam passe pera futura “ arca deth testimòni ”, que serà eth cofre sagrat que contierà era “ justícia ” de Diu, exprimida en forma de dues taules qu'eth sòn dit grauarà en eth es sòns “ dètz mandamientos ”. En aguesta comparason, Noé e es sòns companhs se mòstren parièrs ena mesura en que toti se beneficien

deth rescat ar entrar dins era arca, encara que Noé ei er unic digne d'èster identificat damb aguesta lei divina coma ac indique era precision divina: " Vedí as arrason ." Donques, Noé ère dins perfècta conformitat damb era lei divina ja ensenhada enes sòns principis as sòns siervos antediluvianos.

Gén.7:2: " Preneràs sèt cobles de toti es animaus nets, eth mascle e era sua femelha; un coble d'animaus que pas son puri, eth mascle e era sua femelha; »

Èm dins un contèxt antediluviano e Diu evoque era distincion entre er animau classificat " pur o impuro ". Aguesta nòrma ei, per tant, tan anciana coma era creacion dera tèrra e en Levítico 11, Diu sonque a arrebrembat aguestes nòrmes qu'establic des deth principi. Per tant, Diu a, coma " eth dissabte ", bones arrasons entà exigir des sòns escuelhudi, enes nòsti dies, respècte per aqueres causes que glorifican eth sòn orde establít entad òme. Ath seleccionar " sèt cobles puri " entà ua soleta " impura ", Diu mòstre era sua preferéncia pera pureza que mèrque damb eth sòn "sagèth", eth nombre "7" dera santificaciòn deth temps deth sòn projècte terrenau.

Gèn.7:3: " tanben sèt cobles d'aves deth cèu, mascle e femelha, entà mantier visque era sua raça sus era faz de tota era tèrra ".

A causa dera sua imatge de vida angelical celestial, tanben se sauven " sèt cobles " de " aves deth cèu ".

Gén.7:4: " Per sèt dies mès, e harè llover sus era tèrra quaranta dies e quaranta nets, e destruirè dera faz dera tèrra tota creatura qu'è hèt ".

Eth nombre " sèt " (7) que designe es " sèt dies " que separen eth moment dera entrada des animaus e des òmes ena arca, des des prumèras casudes d'aigua. Diu provocarà ploja incesante pendent " 40 dies e 40 nets ". Aguest nombre "40" ei eth dera pròva. Se tractarà des " 40 dies " der enviament des espions ebrèus ena tèrra de Canaán e des " 40 ans " de vida e mòrt en desèrt coma consequéncia dera sua negativa a entrar dins era tèrra poblada de gigantes. E ar entrar dins eth sòn ministèri terrenau, Jesús serà liurat ara temptacion deth diable dempús de " 40 dies e 40 nets " de dejun. Tanben aurà " 40 dies " entre era resurrecciòn de Crist e eth derramamiento der Esperit Sant en Pentecostés.

Entà Diu, era intencion d'aguesta ploja torrencial ei destruir es " èssers qu'eth a creat ". Arrebrembe atau que, coma Diu creador, li apartien es vides de totes es sues creatures, entà salvar-les o destruir-les. Vò dar as generacions futures ua amara leçon que pas an de desbrembar.

Gèn.7:5: " Noé complic tot çò que YaHWÉH li i auie manat ".

Fidèu e obediente, Noé pas fraudèc a Diu e amièc a tèrme tot çò que li ordenèc.

Gén.7:6: " Noé auie sies cents ans quan eth diluvio des aigües descenec sus era tèrra . »

Se daràn mès detalhs sus era epòca, mès ja aguest versículo place eth diluvio en an 600 dera vida de Noé. Des dera neishença deth sòn prumèr hilh en sòn an 500 , an passat 100 ans.

Gén.7:7: “ E Noé entrèc dins era arca damb es sòns hilhs, era sua esposa e es esposas des sòns hilhs, entà escapar des aigües deth diluvio ”.

Sonque ueit personas escaparàn dera inundación.

Gén.7:8: “ Entre es animaus nets e es animaus pas nets, es aves e tot çò que se mò sus era tèrra ”.

Diu ei afirmatiu. Entren dins era arca un parelh de “ tot çò que se mò sus era tèrra ” entà èster salvos. Mès de quina “ tèrra ”, antediluviana o posdiluviana? Eth temps present deth vèrb “ se mò ” suggerís era tèrra posdiluviana dera epòca de Moisés que Diu se lidirigís ada eth ena sua istòria. Aguesta sutileza poderie justificar er abandon e er exterminio complèt de cèrtes espècies monstruosas, pas desirades ena tèrra repoblada, s'existissen abans deth diluvio.

Gèn.7:9: “ Entrèc dins era arca damb Noé, de dues dins dues, un mascle e ua femelha, coma Diu li i auie ordenat a Noé ”

Eth principi se hè referéncia as animaus mès tanben tàs tres cobles umans formadi pes sòns tres hilhs e es sues hemnes e era sua pròpria, que se hè referéncia ada eth e ara sua hemna. Era eleccion de Diu de seleccionar sonque cobles mos revèle eth papèr que Diu les darà: reproduir-se e multiplicar-se.

Gén.7:10: “ Sèt dies dempús es aigües deth diluvio queigueren sus era tèrra ”.

Segontes aguesta aclaración, era entrada ena arca auec lòc eth detau dia deth dusau mes der an 600 dera vida de Noé, ei díder, 7 dies abans deth dia 17. Indicat en versículo 11 que seguís. Sigüec en aquest detau dia que Diu madeish barrèc “ era pòrta ” dera arca a toti es sòns ocupants, segontes era precision citada en versículo 16 d'aquest capítol 7.

Génesis 7:11: “ En an sies cents dera vida de Noé, en mes dusau, as dètz-e-sèt dies deth mes, en aqueth dia canerèren totes es hònts deth gran abisme, e se vessèren es compuertas deth cèu. Daurit »

Diu escuelhec eth “ dia dètz-e-sèt deth dusau mes ” der an 600 de Noé entà “ daurir es hièstres des cèus ”. Eth nombre 17 simbolize eth jutjament en sòn còdi numérico dera Bíblia e es sues profecies.

Eth calcul establít pes successions des escuelhudi deth Gèn.6 place eth diluvio en 1656, des deth pecat d'Eva e Adán, ei díder, 4345 ans abans dera primauera der an 6001 dera fin deth mon que se complirà en nòste calendari abituaü ena primauera de 2030, e 2345 ans abans dera mòrt expiatoria de Jesucristo qu'auec lòc eth 3 d'abriü, 30 deth nòste faus e enganhós calendari uman.

Era següenta explicacion serà renauida en Gén.8:2. Ar evocar eth papèr complementari des “ hònts der abisme ”, en aquest versículo Diu mos revèle qu'eth diluvio pas sigüec causat sonque pera ploja que quège deth cèu. En tot saber que “ er abisme ” designe era tèrra corbida enteramente per aigua des deth primèr dia dera creacion, es sues “ hònts ” suggerissen ua pujada deth nivèu dera aigua provocada pera pròpria mar. Aquest fenomèn

s'obten per ua modificacion deth nivèu deth hons der ocean que, ar ascender, elève eth nivèu dera aigua enquia arténher eth nivèu que corbie tota era Tèrra eth prumèr dia. Sigüec mejançant er en-honsament des abismes des oceans qu'era tèrra shuta emergió dera aigua ath tresau dia e anèc mejançant ua accion inversa qu'era tèrra shuta sigüec corbida pes aigües deth diluvio. Era ploja cridada " es compuertas deth cèu " sonque servic a indicar qu'eth puniment viege deth cèu, deth Diu celestial. Posterioraments aguesta imatge " barrada deth cèu " assumirà eth papèr opausat des benediccions que provien deth madeish Diu celestial.

Gén.7:12: " Era ploja queigüec sus era tèrra quaranta dies e quaranta nets ".

Agüest fenomèn a d'auer estonat as pecadores incrédulos. Sustot pr'amor qu'abans d'agüesta inundación pas llovía. Era tèrra antediluviana ère irrigada e adaguada pes sòns arriuets e arrius; Donques, era ploja pas sigüec de besonh; era arrosada deth maitin la remplacèc. E açò explique per qué es incrédulos aueren dificultats entà creir en diluvio d'aigües anonciades per Noé, tant de mot coma de hèt, donques que bastic era arca sus tèrra shuta.

Eth temps de " 40 dies e 40 nets " apunte a un temps de pròva. Ath sòn còp, er Israèl carnal recentaments gescut d'Egipte serà provat pendent era abséncia de Moisés que Diu mantierà damb eth pendent agüest periòde. Eth resultat serà "eth becerro d'aur" derretido damb er acòrd d'Aarón, eth frair carnal de Moisés. Dempús vieràn es " 40 dies e 40 nets " dera exploración dera tèrra de Canaán damb, coma resultat, era negativa deth pòble a entrar dins era a causa des gigants que l'abiten. Jesús, ath sòn còp, serà provat pendent " 40 dies e 40 nets ", mès agüest còp, encara qu'afeblit per agüest long dejun, resistirà ath diable qu'ac temptarà e fenirà en tot deishà'c sense auer obtengut era victòria. Entà Jesús, sigüec çò que hec possible e legitim eth sòn ministèri terrenau.

Génesis 7:13: " Aqueth madeish dia entrèren dins era arca Noé, Sem, Cam e Jafet, hilhs de Noé, e damb eri era hemna de Noé e es hemnes des sues tres hilhs :

Agüest versículo destaque era seleccion d'ambdús sèxes des creatures umanes terrenaus. Cada òme uman ei acompanhat de " eth sòn ajudant ", era sua femelha cridada " esposa ". D'agüesta manèra, cada matrimòni se presente a imatge de Crist e dera sua Glèisa, "era sua ajuda", eth sòn Escuelhut a qui eth salvarà. Pr'amor qu'eth refugi dera "arca" ei era prumèra imatge dera salvacion qu'agüesta revelarà as èssers umans.

Gèn.7:14: " eri e tot animau segontes era sua espècia, tot guanhat segontes era sua espècia, tot animau que se rosigue sus era tèrra segontes era sua espècia, tota ave segontes era sua espècia, tot audèth petit, tot çò qu'a ales .

Ath soslinhar eth mot " espècia ", Diu arrebrebe es leis dera sua natura qu'era umanitat en nòste darrèr temps se complace en qüestionar, transgredir e qüestionar en favor des animaues e quitament dera umanitat. Pas pòt auer major defensor dera pureza dera espècia qu'eth. E exigís as sòns escuelhudi que compartisquen era sua divina opinion sus eth tèma pr'amor qu'era perfeccion dera sua creacion originau ère dins agüesta pureza e agüesta absoluta separacion d'espècies.

Ar enfatizar fòrtaments es espècies aladas, Diu suggerís era tèrra e er aire deth pecat coma un reiaume subjècte ath Diable, eth madeish cridat " prince dera potestat der aire " en Ef. 2:2.

Gèn.7:15: " Entrèren dins era arca de Noé, de dues dins dues, de tota carn qu'auie alend de vida " .

Cada coble seleccionat per Diu se separe des dera sua espècia entà que era sua vida contunhatz dempús deth diluvió. En aguesta separacion definitiva , Diu pon en practica eth principi des dus camins qu'antepone ara liura eleccion umana: eth deth plan condusís ara vida, mès eth deth mau condusís ara mòrt.

Gèn.7:16: " E entrèren, mascle e femelha, de tota carn, coma Diu i auie manat a Noé. Alavetz YaHWÉH li barrèc era pòrta . »

Era finalitat dera reproduccion des " espècies " se confirme ací damb era mencion " mascle e femelha " .

È ací era accion que da ad aguesta experiéncia tota era sua importància e eth sòn caractèr profético dera fin deth temps dera gràcia divina: " Alavetz YaHWÉH li barrèc era pòrta " . Ei eth moment en qu'era destinacion dera vida e eth dera mòrt se separen sense cambiament possible. Çò de madeish arribarà en 2029, quan es subviventis dera epòca auràn escuelhut aunar a Diu e eth sòn setau dia, eth dissabte, o aunar en Roma e eth sòn prumèr dia, eth dimenge, segontes er ultimátum presentat. En forma de decret dera umanitat rebèla. Ací nauaments " era pòrta dera gràcia " serà barrada per Diu, " eth quau daurís e eth quau barre " , segontes Apocalipsis 3:7.

Gén.7:17: " Eth diluvió durèc quaranta dies sus era tèrra. Es aigües aumentèren e lheuèren era arca, e s'elevèc sus era tèrra " .

Er arc ei anautit.

Gén.7:18: " Es aigües creisheren e aumentèren fòrça sus era tèrra, e era arca flotó sus era superfícia des aigües " .

Era arca flòta.

Gén.7:19: " Es aigües aumentèren mès e mai, e totes es montanhes nauti qu'i a jos tot eth cèu sigueren corbidi " .

Eth solèr shut desapareish universalmente immergit en aigua.

Gén.7:20: " Es aigües pugèren quinze codes sus es montanhes, e sigueren corbides " .

Era montanha mès nauta dera epòca ei corbida per apuprèt 8 m d'aigua.

Gèn.7:21: " Tot çò que se mò sus era tèrra pereció, tant es aves coma es bestials e es animaus, tot çò que se rosigue sus era tèrra e toti es òmes " .

Toti es animaus que respiren aire s'estofen. Era precision sus es aves ei tant mès interessant cuanto qu'eth diluvio ei ua imatge profética deth jutjament finau, qu'es èssers celestiales, coma Satanás, seràn en eth aniquilados amassa damb es terrèstres.

Gèn.7:22: “ Tot çò qu'auie alend, alend de vida enes sòns nasi, e qu'ère sus era tèrra shuta, moric ”.

Toti es èssers viui creadi coma er òme cuya vida depen dera sua respiracion morissen estofadi. Aquesta ei era unica ombra sus eth puniment deth diluvio, pr'amor qu'era colpa ei estrictaments der òme e endacòm, era mòrt d'animaus innocents ei injusta. Mès entà estofar per complet ara umanitat rebèla, Diu se ve obligat a destruír damb eri ad aqueri animaus que, coma eri, respiren er aire dera atmosfèra terrèstre. Fin finala, entà compréner aguesta decision, cau auer en compde que Diu creèc era tèrra entad òme hèt ara sua imatge e pas entad animau creat entà entornejà'c, acompanhà'c e, en cas deth bestial, serví'c.

Gén.7:23: “ Tot èster qu'i auie sus era faz dera tèrra siguec talhat, des der òme enquiath bestial, es reptiles e es aves deth cèu: sigueren talhadi dera tèrra. Sonque demorèren Noé e es quaus èren damb eth dins era arca ”.

Aguest versículo confirme era diferéncia que Diu hè entre Noé e es sòns companhs umans que se tròben acorropadi damb es animaus, toti evocadi e preocupadi per " çò qu'ère damb eth". Ena arca ”.

Gén.7:24: “ Es aigües sigueren abondiues sus era tèrra pendent cent cinquanta dies ”.

Es “ cent cinquanta dies ” comencèren dempús des 40 dies e 40 nets de ploja incesante que creèren era inundación. En tot auer arrenhut era nautor maximala de “ 15 codes ” o apuprètz 8 m peth dessús de “ es montanhes mès nautes ” dera epòca, eth nivèu dera aigua se mantenguec establa pendent “ 150 dies ”. Dempús amendrirà paulatinamente enquiath secat desirat per Diu.

Nòta : Diu creèc era vida en un estandard gigant que tanhie a òmes e animaus antediluvianos. Mès dempús deth diluvio, eth sòn projècte preten redusir proporcionaments eth tamaño de totes es sues creatures, entà que atau nèishen vides ena nòrma posdiluviana. Ar entrar dins Canaán, es espions ebrèus testifican que vederen damb es sòns pròpris uelhs racimos d'arradims tan grani que s'auien de besonh dus òmes deth sòn tamaño entà transportar-les. Donques, era reduccion de tamaño tanben afècte necessàriaments as arbes, frutes e ortalécies. Atau, eth Creador jamès dèishe de crear, pr'amor que damb eth temps modifique e adapte era sua creacion terrenau as naues condicions de vida que se presenten. Creèc era pigmentación nera dera pèth des umans que viuen exposadi a fòrts radiacions solari enes regions tropicales e equatoriaus dera tèrra a on es rais solari subervien sus era tèrra a 90 grads. Autes colors de pèth son mès o mens blanqui o esblancossidi e mai o mens cobrizos segontes era quantitat de lum solar. Mès eth ròi basic d'Adán (Ròi) a causa dera sang se tròbe en toti es èssers umans.

Era Bíblia pas especifica es nòms detalhadi des espècias d'animaus antediluvianos viui. Diu en tot deishar aquest tèma misteriós, sense cap revelacion particulara, cadun ei liure ena sua manèra d'imaginar es causes. Maugrat açò, prepausi era ipotèsi que, en tot auer volut dar un caractèr perfècte ad aquesta prumèra forma de vida terrèstre, Diu pas i auie creat, en aqueth moment, es monstres preistorics cuyos uassi se tròben aué, pes investigadors scientificos, en solèr dera Tèrra. Tèrra. Tanben someti era possibilitat que sigueren creadi per Diu dempús deth diluui, entà intensificar era maladeta dera tèrra sus es èssers umans que, rapidaments, tornaràn a aluenhar-se d'eth. Ath separar-se d'eth, perderàn era sua intelligéncia e era grana coneishença que Diu i auie dat des d'Adán a Noé. Açò, enquiath punt qu'en cèrti lòcs dera tèrra, er òme se trobarà en estat degradat der "òme des cavèrnes", atacat e menaçat per animaus herotges, que, en grops, poderà maugrat açò destrúir damb era preciosa ajuda dera natura. Eth mau temps e era compasiva bona voluntat de Diu.

Génesis 8

Era separacion momentánea des ocupants dera arca

Gén.8:1: “ Diu s'acordèc de Noé, e de toti es animaus e de tot eth bestial qu'èren damb eth dins era arca; e Diu hec passar un vent sus era tèrra, e es aigües se calmèren ”.

Agen era seguretat que jamès ac desbrenbèc, mès ei cèrt qu'aquesta reünion unica de vides barrades ena arca flotante da ara umanitat e as espècias animaus un aspècte tan reduit que semblen abandonadi per Diu. De hèt, aquestes vides son perfèctaments segures pr'amor que Diu les suenhe coma a un tresaur. Son çò mès preciado: es prumèrs fruts que repoblaràn era tèrra e s'esteneràn pera sua superfícia.

Gén.8:2: “ Es hònts der abisme e es hièstres des cèus se barrèren, e ja non queigüec ploja deth cèu ”

Diu cree es aigües deth diluui segontes eth sòn besonh. D'a on vien? Deth cèu, mès sustot deth poder creador de Diu. En tot préner era imatge d'un guardián dera esclusa, a daurit es simboliques compuestas celestiales e arribe eth moment en que les torne a barrar.

Ar evocar eth papèr complementari des “ hònts der abisme ”, en aquest versículu Diu mos revelè qu'eth diluui pas sigüec causat sonque pera ploja que quège deth cèu. En tot saber que “ er abisme ” designe era tèrra corbida enteramente per aigua des deth prumèr dia dera creacion, es sues “ hònts ” suggerissen ua pujada deth nivèu dera aigua provocada pera pròpria mar. Aquest fenomèn s'obten per ua modificacion deth nivèu deth hons der ocean que , ar ascender, elève eth nivèu dera aigua enquia arténher eth nivèu que corbie tota era tèrra

eth prumèr dia. Sigüec mejançant er en-honsament des abismes des oceans qu'era tèrra shuta emergió dera aigua ath tresau dia e anèc mejançant ua accion inversa qu'era tèrra shuta sigüec corbida pes aigües deth diluvio. Era ploja cridada " es compuertas deth cèu " sonque servic a indicar qu'eth puniment viege deth cèu, deth Diu celestial. Posterioraments agüesta imatge de " barrat deth cèu " assumirà eth papèr opausat des benediccions que provien deth madeish Diu celestial.

En tot èster creador, Diu poderie auer creat eth diluvio en un daurir e barrar d'uelhs, a voluntat. Maugrat açò, preferic actuar gradualmente sus era sua creacion ja creada. Mòstra atau ara umanitat qu'era natura ei enes sues mans ua arma poderosa, un miei poderós que manipule entà aufrir-li era sua benediccion o era sua maladeta segontes camine en ben o en mau.

Gén.8:3: " Es aigües sigüeren en tot escartar-se d'envolòpa era tèrra, en tot anar mès e mai, e es aigües amendriren ath cap de cent cinquanta dies ".

Dempús de 40 dies e 40 nets de ploja incesante seguides de 150 dies d'estabilitat en nivèu mès naut dera aigua, comence era recesión. Lentaments, eth nivèu der abisme marin descen mès pas descen tan prigondaments coma abans dera inundación.

Génesis 8:4: " En mes setau, as dètz-e-sèt dies deth mes, era arca reposèc sus es montanhes d'Ararat ".

Ath cap de cinc mesi, enquiath dia " dètz-e-sèt deth setau mes ", era arca dèishe de flotar; pause sus era montanha mès nauta d'Ararat. Agüest nombre "dètz-e-sèt" confirme era fin der acte deth jutjament divin. D'agüesta aclaración se despren que, pendent eth diluvio, era arca pas s'aluenhèc fòrça der airau a on sigüec bastida per Noé e es sòn hilhs. E Diu volec qu'agüesta pròva deth diluvio demorèsse visible enquiara fin deth mon, en agüest madeish cim dera montanha Ararat, cuyo accés ère e seguís proibit pes autoritats russes e turques. Mès en moment escuelhut per Eth, Diu favoric la pren de fotografies aerianes que confirmèren era preséncia d'un tròç dera arca atrapada en gèu e era nhèu. Aué en dia, era observacion satelital poderie confirmar poderosamente agüesta preséncia. Mès es autoritats terrenaues pas cerquen justaments glorificar ath Diu creador; se compòrten coma enemics cap a eth, e damb tota justícia, Diu les recompensa, en tot flagelar-les damb ua epidemia e atacs terroristes.

Gèn.8:5: " Es aigües contunhèren d'amendrir enquiath mes detau. En detau mes, eth prumèr dia deth mes, apareisherèn es cims des montanhes ".

Era reduccion d'aigua ei limitada pr'amor que dempús dera inundación eth nivèu dera aigua serà mès naut qu'eth dera tèrra antediluviana. Es ancianes vals demoraràn immergidi e preneràn era aparéncia des actuaus mars interiores coma era Mar Mediterranèa, eth Caspio, era Mar Ròia, era Mar Nera, eca.

Gèn.8:6: " Ath cap de quaranta dies, Noé dauric era hièstra qu'i auie hèt entara arca ".

Dempús de 150 dies d'estabilitat e 40 dies de demora, per prumèr còp, Noah daurís era petita hièstra. Eth sòn petit tamaño, un code o 55 cm, ère justificat donques qu'eth sòn unic emplec ère eth de soltar audèths qu'atau podien escapar dera arca dera vida.

Génesis 8:7: “ Soltó ath cuervo, e aguest gessec, en tot anar e en tot tornar, enquia que se sequèren es aigües sus era tèrra .

Era descubèrta dera tèrra shuta s'evoque segontes er orde de “ escuror e lum ” o “ net e dia ” ar inici dera creacion. Atau madeish, eth prumèr descubridor enviat ei er impuro “ cuervo ”, de plumaje “ nere ” coma eth dera “ net ”. Actue liuraments e independentaments cap a Noé, er escuelhut de Diu. Per tant, simbolize religions escuras que s'activaràn sense cap relacion damb Diu.

De manèra mès precisa simbolize en Israèl carnal der ancian pacte ath que Diu envièc as sòns profètes en multiples escasences, coma es anades e vengudes deth cuervo, entà tractar de rescatar en sòn pòble des practiques deth pecat. Coma “ eth cuervo ”, aguest Israèl fin finala refusat per Diu contunhèc era sua istòria separada d'eth.

Gèn.8:8: “ E soltó tanben eth todon, entà veir s'es aigües auien amendrit dera faz dera tèrra ”.

En madeish orde, eth “ todon ” pur , de plumaje “ blanc ” coma era nhèu, ei enviada a reconeishença. Se place jos eth signe de “ dia e lum ”. Coma tau, profetiza era naua aliança basada ena sang vessada per Jesucristo.

Génesis 8:9: “ Mès eth todon pas trobèc lòc a on posar era planta deth sòn pè, e tornèc ada eth ara arca, pr'amor qu'i auie aigües sus era faz de tota era tèrra. Estenec era sua man, la prene e la hiquèc artenhi ena arca ”.

cuervo ” Nere independent , eth “ todon ” blanc ei dins estreta relacion damb Noé, qui li aufrís “ era sua man entà prener-la e amiar-la ara arca ” damb eth. Ei ua imatge deth ligam que junh ar escuelhut damb eth Diu deth cèu. Eth “ todon ” quauque dia se posará envolòpa Jesucristo quan se presentatz deuant Juan Bautista entà èster cristianat per eth.

Te suggerisqui que compares aguestes dues cites bíblicas; eth de aguest versículo: “ Mès eth todon pas trobèc lòc a on reposar era planta deth sòn pè ” damb aguest versículo de Mat.8:20: “ Jesús li arresponec: Es guèines an guaridas, e es aves deth cèu nins; mès eth Hilh der Òme pas a a on recostar era sua cap ”; e aguesti versículos de Juan 1:5 e 11, a on en tot parlar de Crist encarnación deth divin “ lum ” dera vida , ditz: “ Eth lum brilhe enes tenèbres, e es tenèbres pas l'arreceberen ... / ...Era venguec en sòn pròpri pòble, e eth sòn pròpri pòble pas l'arrecebec ”. Atau coma eth “ todon ” tornèc a Noé ath deishar-se amiar per eth, en “ era sua man ”, ressuscitada, atau eth Redentor Jesucristo ascendió as cèus cap ath sòn divinidad de Pair celestial, en tot auer deishat dempús d'òc eth messatge ena tèrra. Dera redención des sòns escuelhudi, es sues bones nau cridat “ Evangèli Etèrn ” en Apocalipsis 14:6. E en Apocalipsis 1,20: les aurà “ ena sua man ” enes “ sèt ères ” profetizadas pes “ sèt Glèises ”, a on les harà compartir ena santificación divina eth sòn “ lum ” representat pes “ sèt candeleros ”.

Gén.8:10: “ E demorèc sèt dies mès, e un autre viatge soltó eth todon siguesse dera arca ”.

Aguest doble recordatorio des “ sèt dies ” mos ensenhe que pare Noé, coma entà nosati aué, era vida siguec establida e ordenada per Diu sus era unitat dera setmana des “ sèt dies ”,

tanben era unitat simbolica des " sèt mil " ans. Deth sòn gran projècte salvador. Aquesta insisténcia ena mencion d'aguest nombre " sèt " mos permet compréner era importància que Diu li da; çò que justificarà que sigue atacat particularaments peth diable enquiath retorn en glòria de Crist que ponerà fin ath sòn domeni terrenau.

Gén.8:11: " Eth todon tornèc ada eth ath ser; e è ací, auie en pic ua huelha d'olivo trincada. Alavetz Noé sabec qu'es aigües auien amendrit sus era tèrra .

Dempús de longui tempsi de " escuror " anonciada peth mot " tard ", era esperança dera salvacion e era alegor dera desliurança deth pecat vieràn jos era imatge d'eth " olivo ", successivaments era anciana e dempús era naua aliança. Atau coma Noé sabec a trauès d'ua " huelha d'olivo " qu'era tèrra demorada e demorada serie lista entà arrecebé'c, es " hilhs de Diu " apreneràn e comprenèràn qu'eth reiaume des cèus les a estat daurit per enviat deth cèu Jesucristo.

Aguesta " huelha d'olivo " testificó a Noé qu'era germinación e eth creishement des arbes tornauen a èster possibles.

Gén.8:12: " E demorèc sèt dies mès; e soltó eth todon. Mès era jamès tornèc damb eth ".

Aguesta senhau siguec decisiva, pr'amor que demostraue que " eth todon " i auie escuelhut demorar-se ena natura, qu'un còp mès li aufrie neuritud.

Atau coma eth " todon " desapareish dempús d'auer liurat eth sòn messatge d'esperança, dempús d'auer dat era sua vida ena tèrra entà redimir as sòns escuelhudi, Jesucristo, eth " Prince dera patz ", deisharà era tèrra e as sòns discipols, en tot deishar-les liures e independenti. Víuer es sues vides enquiara sua glorioso retorn finau.

Gén.8:13: " En an sies cents òm, en mes primèr, eth primèr dia deth mes, se sequèren es aigües sus era tèrra. Noé Lheuèc era tampa dera arca e guardèc, e è ací, era superfícia dera tèrra ère shuta .

Eth secas dera tèrra encara ei parciau mès prometeire, per çò que Noé comence a daurir eth tet dera arca entà guardar er exterior dera arca e ath saber que s'a demorat encalhada en cim dera montanha Ararat, era sua vision s'estenec fòrça luenh e fòrça luenh. Largaments sus er orizon. Ena experiéncia deth diluvio, era arca adòpte era imatge d'un ueu entà incubar. Quan nèish, eth polluelo trinque eth casquelh qu'ère en eth barrat. Noé Hè çò de madeish; eth " lhèue era tampa dera arca " que ja non servirà a protegir-la dera ploja torrencial. Notatz-vos que Diu pas ven a daurir era pòrta dera arca qu'eth madeish i auie barrat; açò signifie que pas qüestione ne càmbie era nòrma deth sòn jutjament cap as rebèls terrenaus entà qui era pòrta ara salvacion e ath cèu serà tostemp barrada.

Gén.8:14: " En mes dusau, as vint-e-sèt dies deth mes, era tèrra ère shuta ".

Era tèrra torne a èster habitable dempús deth totau confinamiento ena arca pendent 377 dies des deth dia der embarcatz e eth barrament dera pòrta per part de Diu.

Génesis 8:15: " Alavetz Diu parlèc a Noé, en tot díder: "

Gén.8:16: “ Sau dera arca tu e era tua hemna, es tòns hilhs e es hemnes des tòns hilhs contigo ”.

Ei nauaments Diu qui da era senhau de gessuda dera “ arca ”, aqueth qu'i auie barrat as sòns ocupants era unica “ pòrta ” abans deth diluvio.

Gén.8:17: “ Trè contigo tot èster viuient de tota carn qu'ei contigo, atau es aves coma es bestials e tot reptil que se rosigue sus era tèrra; fructifiquen e multiplicatz-vos sus era tèrra .

Era scèna se semble ara deth cincau dia dera setmana dera creacion, mès pas se tracte d'ua naua creacion, pr'amor que dempús deth diluvio, era repoblacion dera tèrra ei ua fasa deth projècte profetizado entàs prumèrs 6000 ans dera istòria terrèstre. . Diu volec qu'aguesta fasa siguesse terribla e disuasoria. Li dèc ara umanitat pròves mortaus des efèctes deth sòn jutjament divin. Ua pròva que s'arrebrembarà en 2 Pedro 3, 5 ath 8: “ Vòlen ignorar, en efècte, qu'es cèus existiren en d'aute temps peth mot de Diu, coma era tèrra prenuda dera aigua e formada pera aigua, e per aquestes causes pereció eth mon d'aqueth temps, immergit pera aigua, deth temps que peth madeish mot es cèus e era tèrra d'ara son sauvadi e reservadi entath huec, entath dia deth jutjament e des tarcums d'òmes impíos. Mès i a ua causa, estimadi, que pas auetz d'ignorar: qu'entà eth Senhor un dia ei coma mil ans, e mil ans coma un dia ”. Eth diluvio de huec previst se complirà ara fin deth setau milenio, damb escasença deth jutjament finau, damb era dubertura des hònts llameantes de magma sosterranh que corbiràn tota era superfícia dera tèrra. Aquest “ lac de huec ” citat en Apocalipsis 20:14-15, consumirà era superfícia dera tèrra damb es sues abitantes rebèles desleiaus atau coma es sues òbres que volien privilegiar despreciando er amor demostrat de Diu. E aquest setau milenio siguec profetizado peth setau dia dera setmana, açò segontes era definicion “ un dia ei coma mil ans e mil ans son coma un dia ”.

Gén.8:18: “ E gessec Noé damb es sòns hilhs, era sua hemna e es hemnes des sòns hilhs ”.

Un còp liberat es animaus, es representants dera naua umanitat emergèn ath sòn còp dera arca. Tròben eth lum deth solei e eth vasto e quasi illimitat espaci que les aufrís era natura, dempús de 377 dies e nets de confinamiento en un espaci barrat, estret e escur.

Gén.8:19: “ Toti es animaus, tot reptil, tota ave, tot çò que se mò sus era tèrra, segontes es sues espècies, gesserèn dera arca ”.

Era gessuda dera arca profetiza era entrada des escuelhudi ath reiaume des cèus mès sonque entraràn aqueri que siguen jutjats puri per Diu. En tempsi de Noé, açò encara pas ei atau, donques que puri e impuros viueràn amassa, ena madeisha tèrra, en tot lutar òm contra uns auti enquiara fin deth mon.

Gén.8:20: “ Noé edificó un autar a YaHWÉH; preneç de toti es animaus nets e de totes es aves netes, e aufric olocausts sus er autar ”.

Er olocaust ei un acte qu'er escuelhut Noé mòstre mejançant eth a Diu eth sòn arregraiment. Era mòrt d'ua victima innocent, en aquest cas animau, arrebrembe ath Diu creador es mejans que, en Jesucristo, vierà per eth a redimir es anmes des sòns escuelhudi. Es

animaus puri son dignes de representar eth sacrifici de Crist, qui encarnará era pureza perfècta en tota era sua anma, còs e esperit.

Gèn.8:21: “ E olió Jehová ua aulor agradabla, e didec Yahweh en sòn còr: Pas maudiderè mès era tèrra per causa der òme, pr'amor qu'es pensaments deth còr der òme son dolenti des deth principi; e ja non herirè mès a tot èster viuent, coma ac è hèt ”.

Er olocaust aufrít per Noé ei un autentic acte de fe, e de fe obediente. Pr'amor que, s'aufrís un sacrifici a Diu, ei en responsa a un rito sacrificial qu'eth li ordenèc, fòrça abans d'ensenhà'c as ebrèus que gesserèn d'Egipte. Era expression “ aulor agradabla ” pas se hè referéncia ath divin olfato mès ath sòn divin Esperit, qu'aprècie tant era obediéncia des sues fidèls escuelhudi coma era vision profètica qu'aguest rito da ath sòn futur sacrifici compasivo, en Jesucristo.

Enquiath jutjament finau, pas aurà mès inundaciones destructives. Era experiéncia acabe de demostrar qu'er òme ei naturau e hereditariament “ dolent ” ena carn, coma didec Jesús des sòns apostòls en Mateo 7:11: “ Se, donques, en tot èster dolenti coma ètz, sabetz dar bones dádivas as vòsti hilhs” . , Guaire mès eth vòste Pair qu'ei dins es cèus darà bones dádivas a qui s'ac demanen ! Diu aurà, per tant, qu'adondar ad aguest “ animau ” “ dolent ”, opinion compartida per Pablo en 1 Cor.2:14, e en tot demostrar en Jesucristo eth poder deth sòn amor per eri, quauqui uns des cridadi “ dolenti ” se convertiràn enes escuelhudi .

Gén.8:22: “ Mentre era tèrra duratz, era semençalha e era cuelhuda, eth heired e era calor, er estiu e er iuèrn, eth dia e era net, pas cesarán ”.

Aguest ueitau capítol fenís en tot arrebrebar es alternancias d'opausadi absoluts que governen es condicions dera vida terrena des deth primèr dia dera creacion que, pera sua constitucion " net e dia ", Diu revelèc en eth eth combat terrenau entre " es tenèbres " e " eth lum " que fin finala vencerà a trauès de Jesucristo. En aguest versículu enumera aquestes alternancias extrèmes que s'an d'a qu'eth pecat madeish ei conseqüéncia dera liura eleccion dada ad aquestes creatures celestiales e terrèstres que son atau liures d'estimà'c e serví'c o de refusà'c enquia odiarlo. Mès era conseqüéncia d'aquesta libertat serà era vida entàs partidaris deth plan e era mòrt e era aniquilación entàs deth mau, coma acabe de demostrar eth diluvio.

Toti es tèmes citadi amien un messatge espirituau:

“ Era semençalha e era cuelhuda ”: suggerissen er inici dera Evangelización e era fin deth mon; imatges reprenudes per Jesucristo enes sues parábolas, especiuaments en Mateo 13:37 ath 39: “ Eth arresponec: Eth quau semençalha bona seme, ei eth Hilh der òme; eth camp ei eth mon; eth bon seme ei es hilhs deth reiaume; era cizaña son es hilhs deth maligne; er enemic qu'ac semièc ei eth diable; era cuelhuda ei era fin deth mon ; es recolectores son es angels ”.

“ Heired e calor ”: “ calor ” se cite en Apocalipsis 7:16: “ Ja non auràn hame, ne sigatz, ne les herirà eth solei, ne cap calor. ”. Mès, peth contrari, eth “ costipat ” ei tanben ua conseqüéncia dera maladeta deth pecat.

“ Estiu e iuèrn ”: son es dues estacions extrèmes, ambdues tan desagradables coma era auta enes sòns excèssi.

“ Eth dia e era net ”: Diu les cite en orde que li da er òme, pr'amor qu'en sòn projècte, en Crist arribe eth moment deth dia, eth deth cridat a entrar dins era sua gràcia, mès dempús d'aguest temps ven eth dera “ era net en qu'arrés pòt trabalhar ” segontes Juan 9,4, ei díder, cambiar era destinacion pr'amor qu'ei definitiuaments fixat entara vida o entara mòrt des dera fin deth temps de gràcia.

Génesis 9

Separacion dera nòrma de vida.

Gén.9:1: “ E bendijo Diu a Noé e as sòns hilhs, e les didec: Fructificad e multiplicatz-vos, e henchid era tèrra. »

Aguest serà eth primèr papèr que Diu li dongue as èssers viuenti seleccionadi e sauvadi pera arca bastida pes òmes: Noé e es sòns tres hilhs.

Gén.9:2: “ Seràs temor e espanti a tota bèstia dera tèrra, e a tota ave deth cèu, e a tot animau que se mò sus era tèrra, e a tot peish dera mar: eri son liuradi enes tues mans ”.

Era vida animau a dera sua subervivença ar òme, per çò que, quitament mès qu'abans deth diluvio, er òme poderà dominar as animaues. Excepto Quan per paur o irritacion un animau pèrd eth contraròtle, per nòrma generau, toti es animaues an paur der òme e tracten de hugar d'eth quan ac tròben.

Gèn.9:3: “ Tot çò que se mò e a vida vos serà entà neuritud : tot açò vos darè coma èrba verda ”.

Aguest cambiament de dièta a diuèrses justificacions. Sense dar demasiada importància ar orde presentat, en primèr lòc, citi era absència immediata de neuritud vegetau agotada pendent era inundación e era tèrra corbida d'aigua salada que se torne parciauments estéril e que sonque pòc a pòc recuperarà era sua plea e complèta fertilitat e era sua productivitat. Ath delà, er establiment des ritos sacrificiales ebrèus requerirà, en sòn temps, eth consum dera carn dera victima sacrificada en ua vision profética dera Santa Sope a on se minjarà eth pan coma simbèu deth còs de Jesucristo, e eth chuc d'arradim begut coma simbèu dera sua sang. Ua tresau arrason, mens admissible, mès pas mens cèrta, ei que Diu vò escuerçar era vida der òme; e eth consum dera carn que se corrompe e pòrte ath còs uman elements destructius dera vida seràn era basa dera capitada deth desir e dera decision. Sonque era experiència

damb ua dièta vegetariana o vegana proporcionè ua confirmacion personau. Entà refortilhar aquest pensament, notatz-vos que Diu pas proïbís ar òme consumir animaus impuros , encara que siguen perjudicials entara sua salut.

Gèn.9:4: “ Sonque que pas minjaràs carn damb era sua anma, ne damb era sua sang ”.

Aguesta proïbicion contunharà d'èster valida en ancian pacte segontes Levítico 17:10-11: “ S'un òme dera casa d'Israèl o des estrangèrs qu'abiten entre eri minge sang de quina classa que sigue , tornarè era mia cara que minge contra eth”. Sang, e ac talharè d'al mitan deth sòn pòble . " E enes notícies, segontes Hèts 15, 19 ath 21: " Per tant, sò d'opinion que pas ponam dificultats as gentiles que se convertissen a Diu, mès que les escriuam que s'abstenguen des inmundicias des ídolos, dera fornicación, de çò estrangulado e dera sang . Pr'amor que des de hè fòrça generacions Moisés a agut en cada ciutat gent que çò predica, donques que se lieg toti es dies de pòsa enes sinagogas ”.

Diu cride " anma " a tota era creatura compausada d'un còs de carn e un esperit enteramente depenent dera carn. En aquesta carn, er organ motor ei eth cervèth, abastecido pera pròpria sang, qu'ei purificada en cada respiracion per oxigèn aspirat pes paumons. En estat de vida, eth cervèth cree es senhaus electricas que genèren eth pensament e era memòria e gestione eth foncionament de toti es auti organs carnales que compausen eth còs fisic. Era foncion dera "sang", qu'ath delà, segontes eth genòma, ei unica entà cada anma viuenta, pas a de consumir-se per motius de salut, pr'amor que transpòrte dèishes e impurezas creades per tot eth còs, ne per motius espirituaus. Diu a reservat de manèra absolutaments exclusiva, entath sòn ensenhament religiós, eth principi de béuer era sang de Crist, mès sonque ena forma simbolizada deth chuc des arradims. S'era vida ei dins era sang, eth quau beu era sang de Crist ei rebastida ena sua natura santa e perfècta, segontes eth principi reau que ditz qu'eth còs ei hèt de çò que nutre.

Gèn.9:5: “ Sapiatz tanben açò: demandaré era sang des vòstes anmes, era demandaré de tot animau; e demandaré era anma der òme der òme, der òme qu'ei eth sòn frair ”.

Era vida ei çò mès important entath Diu Creador que la creèc. Auem d'escotà'c entà encuedar-mos der otratge que constituís eth crim cap a eth, veritable propietari dera vida arrancada. Coma tau, ei er unic que pòt legitimar era orde de lheuar era vida. En versículo anterior, Diu autorizèc ar òme a préner vida animau entà convertir-la ena sua neuritud, mès ací se tracte d'un crim, d'un assassinat que pon fin definitivaments a ua vida umana. Aguesta vida aluenhada ja non aurà era oportunitat d'apropar-se a Diu, ne de presenciar un cambiament de conducta s'enquia alavetz pas s'i auie conformat ara sua nòrma de salvacion. Ací Diu sè es bases dera lei deth talió, “uelh per uelh, dent per dent e vida per vida”. Er animau pagarà er assassinat d'un òme damb era sua pròpria mòrt e er òme tipe Caín serà assassinat s'aucís ath sòn pròpri “ frair ” de sang deth tipe Abel.

Gén.9:6: “ Se quauqu'un vèsse sang d'òme, per òme era sua sang serà vessada; pr'amor que Diu hec ar òme ara sua imatge ”.

Diu pas cerque aumentar eth nombre de mòrts pr'amor que, peth contrari, ar autorizar era execucion d'un assassin, compde damb un efècte disuasorio e que, peth risc que corren, eth

major nombre d'èssers umans aprenen a controlar eth sòn comportament, entà pas convertir-se en un assassín, ath sòn còp, digne de mòrt.

Sonque qui ei animat per ua fe reau e autentica pòt compréner çò que signifie “ Diu hèt ar òme ara sua imatge ”. Especialment quan era umanitat se torne monstruosa e abominable coma arribe aué en mon occidentau e per tot dera Tèrra sedusida pera coneishença scientifica.

Gèn.9:7: “ E vosati, fructificad e multiplicatz-vos, extendíos sus era tèrra e multiplicatz-vos en era ”.

Diu reauments vò aguesta multiplicación, e damb arrason, eth nombre des escuelhudi ei tan petit, quitament en relacion damb es cridadi que quèn en camin, que cuanto major sigues eth nombre des sues creatures , mès entre eres poderà trobar e seleccionar as sòns escuelhudi; pr'amor que segontes era precision anotada en Dan.7:9, era proporcion ei un milion escuelhut per dètz mil milions de cridadi, o 1 per 10.000.

Gèn.9:8: “ Diu parlèc un autre viatge a Noé e as sòns hilhs a eth, en tot díder: ”

Diu se dirigís as quate òmes pr'amor qu'a eth dar eth domeni ath representant masculin dera espècia umana, aguesti seràn responsables de çò qu'an permetut que hèsquen es hemnes e es mainatges que son ponudi jos era sua autoritat. Era dominacion ei ua senhau de confiança aufrida per Diu as òmes mès les hè enteramente responsables deuant era sua cara e eth sòn jutjament.

Gén.9:9: “ È ací, establisqui eth mèn pacte contigo e damb eth tòndescendència dempús de tu; »

Ei important qu'aué mos encuedem qu'è aguesta “ simiente ” que Diu a establít damb eth sòn “ pacte ”. Era vida modèrna e es sues atractiues invencions pas càmbien bric sus es nòstes orígenes umanes. Èm eretièrs deth nau començament que Diu li dèc ara umanitat dempús deth terrible diluvió. Eth pacte establít damb Noé e es sòns tres hilhs son específics. Compromet a Diu a pas destrúir mès a tota era umanitat damb es aigües deth diluvió. Dempús vierà era aliança que Diu establirà damb Abraham, era quau se complirà enes sòns dus aspèctes successius centradi, literalaments en temps e espiritualmente, en ministèri redentor de Jesucristo. Aguesta aliança serà fonamentauments individuau coma er estatus de salvacion que se netracte. Pendent es 16 sègles que precediràn ara sua prumèra venguda, Diu revelarà eth sòn plan de salvacion a trauès des ritos religiosi ordenadi en pòble ebrèu. Dempús, dempús deth compliment en Jesucristo d'aguest plan revelat en tot eth sòn lum, pendent apuprètz d'auti 16 sègles era infidelidad succedirà ara fidelitat e pendent 1260 ans, es tenèbres mès escuras reinaràn jos era égida deth papado roman. Des der an 1170, quan Pedro Valdo podèc practicar de nau era fe crestiana pura e fidèla damb era observancia deth veritable dissabte incluidada, dempús d'eth sigueren seleccionadi foncionarís elegidi mens illustradi ena òbra dera Reforma comprometuda mès pas completada. Ath delà, anèc recentaments tre 1843 que, a trauès d'ua dobla pròva de fe, Diu podèc trobar entre es pionèrs der adventismo fidèus escuelhudi. Mès encara ère massa lèu entà compréner pleaments es mistèris reveladi enes sues profecies. Eth signe dera aliança damb Diu ei en tot moment portar e arrecéber eth sòn lum, per açò era òbra qu'escriui en sòn nòm, entà illuminar as sòns escuelhudi, constituís coma

un “ testimoni de Jesús ”, era sua darrèra forma, era senhau qu'era sua aliança ei fòrça reau e confirmada.

Gèn.9:10: “ damb tot èster viuient qu'ei damb vosati, atau damb aves coma damb bestial e damb tot animau dera tèrra, ja damb toti es quaus gesseran dera arca, ja damb toti es animaues dera tèrra ”.

Era aliança presentada per Diu tanben tanh as animaues, a tot çò que viu e se multiplicarà sus era tèrra.

Gén.9:11: “ Establisqui eth mèn pacte damb vosati: jamès mès era carn serà destruïda pes aigües deth diluvió, ne aurà mès diluvió entà destruïr era tèrra ”.

Era leçon que deishèc era inundación a de contunhar d'èster unica. Diu entrarà ara dins combat còs a còs pr'amor qu'eth sòn objectiu ei conquistar eth còr des sòns escuelhudi.

Gèn.9:12: “ E didec Diu: Aquesta ei era senhau deth pacte qu'establisqui entre mí e vosati, e tot èster viuient qu'ei damb vosati, per totes es generacions: ”

Aquesta senhau que Diu da tanh a tot çò que viu, pur e impuro. Encara pas ei era senhau d'apertenença ara sua persona, çò que serà eth dissabte deth setau dia. Aquest signe arrebrembe as èssers viui eth compromís qu'assumic de jamès mès destruïr-les damb es aigües deth diluvió; aquest ei eth sòn limit.

Gèn.9:13: “ È ponut eth mèn arc enes bromalhs, e serà senhau deth pacte entre jo e era tèrra ”

Era sciéncia explicarà era causa fisica dera existéncia der arcoíris. Ei ua ruptura der espèctre luminoso deth lum solar que suberven envolòpa defuntes capes d'aigua o nauta umiditat. Toti auem notat qu'er arcoíris apareish quan llueve e eth solei lance es sòns rais de lum. Eth hèt ei qu'era ploja arrebrembe eth diluvió e eth lum deth solei ei ua imatge deth lum apreciable, benéfica e tranquilizadora de Diu.

Gén.9:14: “ Quan apletarà bromalhs sus era tèrra, apareisherà er arc enes bromalhs; »

Donques, Diu inventèc es bromalhs entà crear era ploja sonque dempús deth diluvió e ath madeish temps coma principi der arc iris. Maugrat açò, enes nòsti tempsi abominables, òmes e hemnes impíos an distorsionado e profanado aquest tèma der arc iris ar adoptar aquest simbèu dera aliança divina entà convertí'c en acrónimo e emblema dera reünion de perversos sexuaus. Diu a de trobar en açò ua bona arrason entà tustar ad aquesta umanitat odiosa e irrespetuosa cap ada eth e era espècia umana. Lèu apareisheràn es darrèri signes dera sua ira, ardientes coma eth huec e destructius coma era mòrt.

Génesis 9:15: “ E m'acordarè deth mèn pacte entre mí e tu, e tot èster viuient de tota carn, e es aigües jamès mès se convertiràn en diluvió entà destruïr tota carn ”.

Ath liéger aquesti mots de bontat que gessen dera boca de Diu, mesuri era paradòxa en tot pensar enes mots qu'eth pòt díder aué a causa dera perversidad umana qu'a arthenhut eth nivèu des antediluvianos.

Diu complirà eth sòn mot, pas aurà mèis diluvió d'aigua, mèis entà toti es rebèls, ei reservat un diluvió de huec entath dia deth jutjament; qu'er apostòl Pedro mos arrebrebèc en 2 Pedro 3:7. Mès abans d'aguest jutjament finau, e abans deth retorn de Crist, vierà eth huec nuclear dera Tresau Guèrra Mondiau o "6ta trompeta " d'Ap.9:13 ath 21, en forma de multiples e sinistres "hongos" mortaus. , Lheuar es refugis dera inequidad en que s'an convertit es granes ciutats, principaus o pas, dera planeta Tèrra.

Gén.9:16: “ Er arc serà dins eth bromalh; e la guardarè entà acordar-me deth pacte etèrn entre Diu e tot èster vivent, quitament de tota carn qu'i a sus era tèrra ”.

Aguest temps ei luenh de nosati e poderie deishar as nau representants dera umanitat era grana esperança d'evitar es errors cometudi pes antediluvianos. Mès aué ja non se permet era esperança pr'amor qu'eth frut des antediluvianos apareish arreu entre nosati.

Gèn.9:17: “ E didec Diu a Noé: Aguesta ei era senhau deth pacte qu'establisqui entre mí e tota carn qu'ei sus era tèrra ”.

Diu enfatiza eth caractèr d'aguest pacte que s'establís damb “tota carn”. Aguesta ei ua aliança que tostemp interessarà ara umanitat en sens collectiu.

Gén.9:18: “ Es hilhs de Noé, que gesseran dera arca, sigueren Sem, Cam e Jafet. Cam Siguec eth pair de Canaán ”.

Se mos da ua aclaración: “ Cam siguec eth pair de Canaán ”. Arrebrembatz, Noé e es sòns hilhs son toti gigants que contunhèren d'èster deth tamaño des antediluvianos. Atau, es gigants contunharàn de multiplicar-se, en particular ena tèrra de "Canaán", a on es ebrèus que gessen d'Egipte les descobriràn entara sua desgràcia, donques qu'era paur causada pera sua tamaño les condemnarà a vagar pendent 40 ans en desèrt. E morir aquíu.

Gén.9:19: “ Aguesti son es tres hilhs de Noé, e es sòns descendientes poblèren tota era tèrra ”.

Ajatz en compde qu'originalmente, toti es antediluvianos auien un solet òme coma origina: Adán. Era naua vida posdiluviana se base en tres personas, Sem, Cham e Jafet. Per tant, es pòbles des sòns descendientes demoraràn separadi e divididi . Cada naua neishença serà restacada ath sòn patriarca, Sem, Cam o Jafet. Er esperit de division s'apiejarà en aquestes desparières origines entà afrontar a òmes apegados as sues tradicions ancestrales.

Génesis 9:20: “ Noé comencèc a cultivar era tèrra e plantèc vinhes ”.

Aguesta activitat, en definitiva, laguens era normalitat, aurà pas obstante grèus conseqüències. Pr'amor qu'ara fin deth sòn cultiu, Noé aplete es arradims e, en tot auer-se oxidado eth mosto prensado, beuec alcoòl.

Gèn.9:21: “ Beuec vin e s'emborrachó, e se descobric al mitan dera sua botiga. »

Ath pèrder eth contraròtle des sues accions, Noé se cre sonque, se descorbís e se despolhe per complet.

Gén.9:22: “Cam, eth pair de Canaán, vedec era desnudez deth sòn pair e ac denuncièc dehòra as sòns dus frairs. »

En aquera epòca, era ment umana ère encara fòrça sensibla ad aguesta desnudez descorbida peth pecador Adán. E Cham, divertit e seguraments un shinhau trufaire, a era dolenta idèa de compdar era sua experiéncia visuau as sues dues frairs.

Gén.9:23: “ Alavetz Sem e Jafet preneren eth saile, s'ac poneren sus es espatles, caminèren cap a enreire e corbiren era desnudez deth sòn pair; coma es sues cares èren tornadi, pas vederen era desnudez deth sòn pair ”.

Damb totes es precauciones de besonh, es dus frairs corbiren eth còs despolhi deth sòn pair.

Gén.9:24: “ Quan Noé desvelhèc deth sòn vin, sentec çò que li i auie hèt eth sòn hilh mendre ”.

Alavetz es dus frairs lescalec ensenhar-li. E aguesta denóncia excitará a Noé, que sent violat eth sòn aunor de Pair. Pas i auie begut alcoòl voluntàriaments e i auie estada victima d'ua reaccion naturau deth chuc d'arradim que s'oxida damb eth temps e cuyo sucre se transforme en alcoòl.

Gèn.9:25: “ E eth didec: Maldito sigue Canaán! Que sigue esclau des esclaus des sòns frairs!
»

De hèt, aguesta experiéncia sonque servís coma desencusa entà que eth Diu creador profetice sus era descendencia des hilhs de Noé. Pr'amor qu'eth pròpri Canaán pas auèc bric que veir damb era accion deth sòn pair Cam; per tant, ère innocent dera sua colpa. E Noé ac maudidec per auer pas hèt bric. Era situacion establida comence a revelar-mos un principi deth jutjament de Diu qu'apareish en dusau des sòns dètz mandamientos liejut en Éxodo 20:5: “ Pas te prostraràs deuant eri, ne les serviràs; pr'amor que jo, Jehová eth vòste Diu, sò Diu celoso, que visiti era iniquidad des pairs sus es hilhs enquiara tresau e quatau generacion que me neaborrissen ” . En aguesta aparenta injustícia residís tota era sabença de Diu. Pr'amor que, pensatz-ac plan, eth ligam entre hilh e pair ei naturau e eth hilh tostemp se ponerà deth costat deth sòn pair quan serà atacat; damb raras excepcions. Se Diu tuste ath pair, eth hilh çò odiarà e defenerà ath sòn pair. Ath maudíder ath sòn hilh Canaán, Noé punís a Cam, eth pair preocupat pera capitada des sues descendientes. E Canaán, pera sua part, amiarà artenhi es conseqüéncias d'èster hilh de Cam. Donques, experimentarà un resentimiento duradero contra Noé e es dus hilhs a qui bendice: Sem e Jafet. Ja sabem qu'es descendientes de Canaán seràn destruïdi per Diu entà aufrir en Israèl, eth sòn pòble liberat dera esclavitud egipciana (d'aute hilh de Cam: Mizraim), eth sòn territòri nacionau.

Gèn.9:26: “ E tornèc a díder: Bendito sigue YaHWéH, Diu de Sem, e sigue Canaán eth sòn esclau! »

Noé profetiza Sus es sòns hilhs eth plan que Diu a entà cadun d'eri. Alavetz es descendientes de Canaán seràn esclaus des descendientes de Sem. Cham S'expandirà cap ath sud e poblarà eth continent african enquiara tèrra der actuau Israèl. Sem S'expandirà cap ar èst

e sureste, en tot poblar es actuaus païsi arabi musulmani. De Caldea, çò qu'aué ei Iraq, Abraham sorgirà coma un semita pur. Era istòria ac confirme, er Africa de Canaán siguec efectivaments esclava des arabi descendientes de Sem.

Génesis 9:27: “ Que Diu estene es possessions de Jafet, e abite enes botigues de Sem, e que Canaán sigue eth sòn esclau! »

Jafet S'expandirà ath nòrd, ar èst e ar oèst. Pendent longtemps, eth Nòrd dominarà ath Sud. Es païsi cristianizados deth nòrd experimentaràn un desenvolopament tecnic e scientific que les permeterà espetar enes païsi arabi deth sud e esclavizar enes pòbles d'Àfrica, descendientes de Canaán.

Génesis 9:28: " Noé viu ec Dempús deth diluvio tres cents cinquanta ans ".

Pendent 350 ans, Noé podec dar testimòni deth diluvio as sòns contemporanèus e avertir-les des errors des antediluvianos.

Gén.9:29: “ Toti es dies de Noé sigueren nau cents cinquanta ans; Dempús moric ”.

En 1656, an deth diluvio d'Adán, Noé auie 600 ans, per çò que moric en 2006 des deth pecat d'Adán, en tot auer 950 ans. Segontes Gén.10:25, ena neishença de " Peleg ", en 1757, " era tèrra siguec dividida ", per Diu a causa dera experiéncia dera rebellion rebèla deth rei Nimrod e era sua Tor de Babel. Era division, o separacion, siguec conseqüéncia des desparièrs lenguatges que Diu dèc enes pòbles entà que se separèssen e ja non formèssen un blòc junhut deuant era sua cara e era sua voluntat. Donques, Noé experimentèc er eveniment e auie en aguest moment 757 ans.

Quan Noé moric, Abram ja i auie neishut (en 1948, 2052 ans abans dera mòrt de Jesucristo plaçada en an 30 deth nòste faus calendari comun), mès ère dins Ur, dins Caldea, luenh de Noé que viuie ath nòrd cap a Montanha Ararat.

Neishut en 1948, quan eth sòn pair Térach auie 70 ans, Abram deishèc Haràn, entà arrespòner ar orde de Diu, ara edat de 75 ans en 2023, ei díder, 17 ans Dempús dera mòrt de Noé en 2006. Eth relèu espirituau dera aliança ei atau assegurat e assolit.

En 2048, ara edat de 100 ans, Abram se convertís en pair d'Isaac. Moric as 175 ans en 2123.

En 2108, ara edat de 60 ans, Isaac se convertic en pair des bessoni Esaú e Jacob, segontes Génesis 25:26.

Era separacion des pòbles

Aguest capítol mos presente as descendientes des tres hilhs de Noé. Aquesta revelacion serà utila pr'amor qu'enes sues profecies Diu tostemp harà referéncia as nòms originaus des territòris en ahèr. Quauqui uns d'aguesti nòms son facilaments identificables coma nòms actuaus pr'amor qu'an conservat es sues arraïtzes principaus, exemples: " Madai " entà Mede, " Tubal " entà Tobolsk, " Mesech " entà Moscòu.

Gén.10:1: " Aguesti son es descendientes des hilhs de Noé, Sem, Cam e Jafet. Les neisheren hilhs dempús deth diluvio. »

Es hilhs de Jafet

Gén.10:2: " Es hilhs de Jafet sigueren: Gomer, Magog, Madai, Javán, Tubal, Mesec e Lances . »

" Madai " Ei Mieis; " Java ", Grècia; " Tubal ", Tobolsk, " Mesech ", Moscòu.

Gèn.10:3: " Es hilhs de Gomer: Ashkenaz, Rifat e Togarmah. »

Gén.10:4: " Es hilhs de Javán: Eliseo, Tarsis, Kittim e Dodanim. »

" Tarsis " Signifique Tarso; " Kittim ", Chipre.

Gén.10:5: " Per eri sigueren poblades es isles des nacions segontes es sues tèrres, segontes era sua lengua , segontes es sues familhes, segontes es sues nacions. »

Era expression " es isles des nacions " se hè referéncia as nacions occidentaus dera actuaeu Euròpa e es sues granes extensions coma America e Australia.

Era precision " segontes eth lengatge de cadun " trobarà era sua explicacion ena experiéncia dera Tor de Babel revelada en Gén.11.

Es hilhs de Cam

Gèn. 10:6: " Es hilhs de Cam sigueren: Cus, Mizraim, Put e Canaán. »

Cus Designe en Etiopia; " Mitzraim ", Egipte; " Puth ", Libia; e " Canaán ", er actuaeu Israèl o era anciana Palestiniana.

Gén.10:7: " Es hilhs de Cus: Seba, Havilah, Sabta, Raema e Sabteca. Es hilhs de Raema: Seba e Dedán. »

Gén.10:8: " Cus tanben engendró a Nimrod; siguec eth qui comencèc a èster poderós ena tèrra. »

Aguest rei " Nimrod " serà eth constructor dera " Tor de Babel ", causante dera separacion de lengües per part de Diu que separe e isòle as òmes en pòbles e nacions segontes Gén.11.

Gèn.10:9: “ Eth ère valent caçaire deuant YaHWÉH; per açò se ditz: Coma Nimrod, valent caçaire deuant YaHWÉH. »

Gén.10:10: “ Reinó prumèra envolòpa Babel, Erec, Accad e Calneh, ena tèrra de Sinar. »

“ Babel ” Designe era anciana Babilonia; “ Acad ”, era anciana Acadia e era actua ciutat de Bagdad; “ Shinear ”, Iraq.

Génesis 10:11: “ D'aquera tèrra venguec Asur; edificó Nínive, Rehobot Hir, Calah ” .

" Assur " Se hè referéncia a Asiria. “ Nínive ” Se convertic en çò qu'aué ei Mosul.

Gèn.10:12: “ e Resen entre Nínive e Calah; ei era grana ciutat. »

Aguestes tres ciutats èren plaçades en actua Iraq en nòrd e ath long der arrisqui “Tigre”.

Gén.10:13: “ Mitzraim engendró as ludim, es anamim, es lehabim e es naftuhim ” .

Gén.10:14: “ es Patrusim, es Casluhim, d'a on vengueren es filisteos e es caftoreos. »

Es “ filisteos ” designen as actuaus palestiniani, encara en guèrra contra Israèl coma ena anciana aliança. Son hilhs d'Egipte, d'aute enemic istoric d'Israèl enquia 1979 quan Egipte hec ua aliança damb Israèl.

Gén.10:15: “ Canaán engendró a Sidón, eth sòn primogénito, e a Het; »

Gén.10:16: “ e es jebuseos, es amorreos e es gergeseos ” ,

“ Jebus ” designe en Jerusalem; es “ amorreos ” sigueren es prumèrs abitants deth territòri dat per Diu en Israèl. Encara que demorèren ena nòrma giganta, Diu les aucic e es aniquiló damb avispones venenosos front en sòn pòble entà liberar eth lòc.

Gén.10:17: “ es heveos, es araceos, es sineos ” ,

“ Pecat ” se hè referéncia en China.

Gén.10:18: “ es arvaditas, es zemaritas e es hamateos. Alavetz es familhes des cananeos s'escampilhèren. »

Gén.10:19: “ Es limits des cananeos èren des de Sidón, deth costat de Gerar, enquia Gaza, e deth costat de Sodoma, Gomorra, Adma e Zeboim, enquia Leshan. »

Aguesti nòms ancians demarcan era tèrra d'Israèl ar oèst des deth nòrd a on ei Sidón, ath sud a on encara se tròbe era actua Gaza, e ar èst des deth sud, segontes er establiment de Sodoma e Gomorra en lòc. Dera “mar mòrta”, ath nòrd a on se place Zeboim.

Gèn. 10:20: “ Aguesti son es hilhs de Cam, segontes es sues familhes, segontes es sues lengües, segontes es sues tèrres, segontes es sues nacions. »

Es hilhs de Sem

Gén.10:21: “ Tanben li neisheren hilhs a Sem, pair de toti es hilhs de Heber, e frair de Jafet eth major. »

Gén.10:22: “ Es hilhs de Sem sigueren: Elam, Assur, Arpacshad, Lud e Aram. »

“ Elam ” Designe en ancian pòble persa der actuau Anaràn, atau coma as arios deth nòrd dera Índia; “ Assur ”, anciana Asiria der actuau Iraq; “ Lud ”, dilhèu Lod en Israèl; “ Aram ”, es arameos de Siria.

Gén.10:23: “ Es hilhs d'Aram: Uz, Hul, Geter e Mash. »

Génesis 10:24: “ Arpaxhad engendró a Shelach; e Selac engendró a Heber. »

Gén.10:25: “ A Heber li neisheren dus hilhs: eth nòm d'òm ère Peleg, pr'amor qu'enes sòns dies ère dividida era tèrra , e eth nòm deth sòn frair ère Joctán. »

Trobam en aquest versículo era precision: “ pr'amor qu'en sòn temps siguec dividida era tèrra ”. Ada eth li auem dera possibilitat de datar, en an 1757 deth pecat d'Adán, era separacion de lengües resultante der assag d'unificacion rebèla mejançant era elevacion dera Tor de Babel. Per tant, ei eth temps deth reinatge deth rei Nimrod.

Génesis 10:26: “ Joctán engendró a Almodad, Selef, Hazarmavet e Jera ” .

Génesis 10:27: “ Hadoram, Uzal, Diklah ” ,

Gén.10:28: “ Obal, Abimael, Seba ”,

Gén.10:29: “ Ofir, Havilah e Jobab. Toti aguesti sigueren hilhs de Joctán. »

Gén.10:30: “ E abitèren des de Taula, ath costat de Sefar, enquiara montanha der autan. »

Gén.10:31: “ Aguesti son es hilhs de Sem, segontes es sues familhes, segontes es sues lengües, segontes es sòns païsi, segontes es sues nacions. »

Gén.10:32: “ Aguestes son es familhes des hilhs de Noé, segontes es sues generacions, segontes es sues nacions. E d'eri sorgiren es nacions que s'escampèren pera tèrra dempús deth diluvio . »

Génesis 11

Separacion per idiòmes

Gèn.11:1: “ Tota era tèrra auie un madeish idiòma e es madeishi mots ” .

Diu arrebrembe ací era conseqüència logica deth hèt que tota era umanitat descenetz d'un solet coble: Adán e Eva. Per tant, era lengua parlada se transmetec a toti es descendientes.

Gén.11 :2: “ en tot Partir der autan, trobèren ua plana ena tèrra de Sinar, e abitèren aqui ”

A eth “èst” deth país de “Shinear”, en actuau Iraq, se trobaue er actuau Anaràn. En tot deishar es zònes mès nautes, es òmes s'amassen en ua plana, plan adaiçada pes dus grani arrius, “er Éufrates e eth Tigris” (ebrèu: Phrat e Hiddekel) e fértil. Ena sua epòca, tanben escuelhec aguest lòc entà establir-se Lot, nebot d'Abraham, ath separar-se deth sòn oncle. Era grana plana favorirà eth bastiment d'ua grana ciutat, “ Babel ”, que contunharà d'èster famosa enquiara fin deth mon.

Gèn.11:3: “ Dideren òm a d'auti: Vietz! Hem ladrillos e cocímoslos ath huec. E eth ladrillo les servic de pèira, e eth betún les servic de ciment .

Es òmes amassadi ja non viuen en botigues de campanha, descorbissen era fabricacion de ladrillos codudi que permeten bastir abitatge permanents. Aquesta descubèrta ei dins era origina de totes es ciutats. Pendent eth sòn esclavitud en Egipte, era fabricacion d'aguesti ladrillos, entà bastir Ramsés entath faraon, serà era causa deth patiment des ebrèus. Era diferéncia ei qu'es sues ladrillos pas seràn codudi ath huec, mès que, hèti de tèrra e palha, seràn secadi ath solei abrasador d'Egipte.

Gèn.11:4: “ E dideren un autre viatge: Anem-mos! Edifiquémonos Ua ciutat e ua tor cuya cim arribatz ath cèu , e hem-mos un nòm, entà que pas sigam escampadi sus era faz de tota era tèrra ” .

Es hilhs de Noé e es sòns descendientes viueren dispersos pera tèrra, coma nomades, e tostemp en botigues adaptades as sòns viatges. Diu apunte en aquesta revelacion ath moment en que per prumèr còp ena istòria dera umanitat es òmes decidissen establir-se en un lòc e en abitatge permanents, en tot constituïr atau eth prumèr pòble sedentari. E aquesta prumèra amassada les amie a junher-se entà sajar escapar dera separacion que da lòc a discussions, esgatussades e mòrts. Apreneren de Noé era maldad e era violéncia des antediluvianos; enquiath punt que Diu licalc destrúir-les. E entà controtlar mejor eth risc de tornar a cométer es madeishi errors, pensen qu'en tot amassar-se en un solet lòc artenheràn evitar aquesta violéncia. Coma ditz eth refrán: era union hè era fòrça. Des des tempsi de Babel, toti es grani governants e es granes dominacions an basat era sua fòrça ena union e era reünion. Eth capítol anterior citaue ath rei Nimrod qui siguec, ath semblar, eth prumèr cap unificador dera umanitat deth sòn temps, justaments, ath bastir Babel e era sua tor.

Eth tèxte especificque: “ ua tor cuya cim tòque eth cèu ”. Aquesta idèa de “tocar eth cèu” indique era intencion de junher-se a Diu en cèu entà mostrar-li qu'es òmes pòden prescindir d'eth e qu'an idèes entà evitar e resòlver eri madeishi es sòns problèmes. Se tracte bric mès e bric mens que d'ua provocacion ath Diu creador.

Gén.11:5: “ Yahweh descenec entà veir era ciutat e era tor qu'èren edificando es hilhs des òmes ” .

Ei sonque ua imatge que mos revèle que Diu coneish eth projècte d'ua umanitat animada nauaments per pensaments rebèls.

Gèn.11 :6: “ E YaHWÉH didec: È ací, son un solet pòble, e toti an ua madeisha lengua, e açò ei çò qu'an emprenut; ara bric les empedirie hèr tot çò que planearon ” .

Era situacion des tempsi de Babel ei envejada pes universalistas contemporanèus que sónien damb aguest ideau: formar un solet pòble e parlar ua soleta lengua. E as nòsti universalistas, que Nimrod i auie coma eth amassat, pas les impòrte çò que Diu pense sus aguest tèma. Maugrat açò, en 1747 des deth pecat d'Adán, Diu a parlat e exprimit era sua opinion. Coma indiquen es sòns mots, era idèa deth projècte uman pas li agrade e li shòrde. Maugrat açò, pas se tracte de tornar a aniquillarlos. Mès observem que Diu pas qüestione era eficacitat der apropament dera umanitat rebèla. Era sonque a un inconvenient e ei entà eth: cuanto mès s'amassen, mès ac refusen, ja non li servissen, o peyor encara, servissen a fausses deidades deuant eth.

Gèn.11:7: “ Anam! Baishem, e aqui conforam era sua lengua, entà que ja non senten era lengua des auti ” .

Diu a era sua solucion: “ conforam era sua lengua, entà que ja non senten era lengua des auti ”. Aguesta accion a coma objectiu provocar un miracle divin. En un instant, es òmes s'exprimissen en desparièrs idiòmes e ath pas comprendre-se, se ven obligadi a aluenhar-se òm de d'auti. Era unitat desirada ei trincada . Era separacion des òmes, tèma d'aguest estudi, seguís ací, plan assolida.

Gén.11:8: “ E Yahweh les escampèc des d'aqui sus era faz de tota era tèrra; e deishèren de bastir era ciutat ” .

Es quaus parlen eth madeish idiòma s'acorròpen e s'aluenhen des auti. Ei per tant dempús d'aguesta experiéncia des “ lengües ” qu'es pòbles s'asentarán en diuersi lòcs a on fondaràn ciutats hètes de pèires e ladrillos. Se formaràn nacions e entà punir es sues fautes, Diu poderà afrontar-les òm contra d'auti. Er assag de “ Babel ” d'establir era patz universau fracassèc.

Gèn.11:9: “ Per açò se cridèc eth sòn nòm Babel, pr'amor qu'aqui confonec Yahweh era lengua de tota era tèrra, e des d'aqui les escampèc Yahweh sus era faz de tota era tèrra ” .

Eth nòm “Babel”, que signifie “confusion”, merite èster coneishut pr'amor que testimonia as òmes com reaccionèc Diu deuant eth sòn assag d'union universau: “ era confusion des lengües ”. Era leçon auie coma objectiu avertir ara umanitat, enquiara fin deth mon, donques que Diu volec revelar aguesta experiéncia en sòn testimòni, dictat a Moisés, qui atau escriuec es prumèrs libres dera sua santa Bíblia qu'encara liegem aué. Donques, Diu pas licalec usar era violéncia contra es rebèls d'aguesta epòca. Mès pas serà çò de madeish ena fin deth mon a on, en tot reproduir aguesta reünion universau condemnada per Diu, es darrèri rebèls subviventis dera Tresau Guèrra Mondiau seràn destruïdi peth retorn glorioso de Jesucristo. Dempús lescalerà afrontar “era sua ira” en tot auer prenut, ath delà, era decision

d'aucir as sòns darrèri escuelhudi pr'amor qu'auràn demorat fidèus ath sòn dissabte santificado des dera creacion deth mon. Era umanitat jamès observèc era leçon dada per Diu e constantaments per tota era Tèrra se formèren granes ciutats enquia que Diu hec que d'auti pòbles o epidemias mortaus en grana escala les destruïssen.

Es descendientes de Sem

Cap a Abraham eth pair des credentes e es religions monoteístas actuaus

Gén.11:10: " Agustes son era simiente de Sem. Sem, De cent ans d'edat, engendró a Arpacchad, dus ans dempús deth diluvio .

Hilh de Sem, Arpacshad neishec en 1658 (1656+2)

Gèn.11:11: " Sem viuec cinc cents ans dempús dera neishença d'Arpacchad; e engendró hilhs e hilhes " .

Sem Moric en 2158 ara edat de 600 ans (100 + 500)

Gén.11:12: " Arpacchad, de trenta cinc ans, engendró a Shelach " .

Hilh d'Arpacschad, Schélach neishec en 1693 (1658 + 35).

Gén.11:13: " Arpacchad viuec dempús dera neishença de Shelaj quate cents tres ans; e engendró hilhs e hilhes " .

Arpacschad Moric en 2096 ara edat de 438 ans (35 + 403)

Gén.11:14: " Selac, de trenta ans, engendró a Heber " .

Héber Neishec en 1723 (1693 + 30)

Gén.11:15: " Selaj viuec dempús dera neishença de Heber quate cents tres ans; e engendró hilhs e hilhes " .

Schélach Moric en 2126 (1723 + 403) ara edat de 433 (30 + 403)

Gèn.11:16: " Heber, de trenta quate ans, engendró a Peleg " .

Péleg Neishec en 1757 (1723+34). En moment dera sua neishença, segontes Gén.10:25, " era tèrra siguec dividida " pes lengües parlades creades per Diu entà dividir e separar as òmes amassadi en Babel.

Gèn.11:17: " Dempús dera neishença de Peleg, viuec Heber quate cents trenta ans; e engendró hilhs e hilhes " .

Héber Moric en 2187 (1757 + 430) ara edat de 464 (34 + 430)

Gén.11:18: “ Peleg, de trenta ans, engendró a Rehu ” .

Rehu Neishec en 1787 (1757 + 30)

Gén.11:19: “ Peleg viuec dempús dera neishença de Rehu dus cents nau ans; e engendró hilhs e hilhes ” .

Péleg Moric en 1996 (1787 + 209) ara edat de 239 ans (30 + 209). Obsèrve eth brutau acortamiento dera vida probablaments a causa dera rebellion dera Tor de Babel perpetrada ena sua epòca.

Gén.11:20: “ Rehu, de trenta dus ans, engendró a Serug ” .

Serug Neishec en 1819 (1787 + 32)

Gén.11:21: “ Rehu viuec dempús dera neishença de Serug dus cents sèt ans; e engendró hilhs e hilhes ” .

Rehu Moric en 2096 (1819 + 207) ara edat de 239 ans (32 + 207)

Gèn.11:22: “ Serug, de trenta ans, engendró a Nacor ” .

Nacor Neishec en 1849 (1819 + 30)

Gèn.11:23: “ Serug viuec dempús dera neishença de Nacor dus cents ans; e engendró hilhs e hilhes ” .

Serug Moric en 2049 (1849 + 200) ara edat de 230 (30 + 200)

Gén.11:24: “ Nacor, de vint-e-nau ans, engendró a Taré ” .

Térach Neishec en 1878 (1849 + 29)

Gén.11:25: “ Dempús dera neishença de Taré, Nacor viuec cent dètz-e-nau ans; e engendró hilhs e hilhes ” .

Nacor Moric en 1968 (1849 + 119) as 148 ans (29 + 119)

Gèn.11:26: “ Taré, de setanta ans, engendró a Abram, Nacor e Haràn ” .

Abram Neishec en 1948 (1878 + 70)

Abram aurà eth sòn primèr hilh legitim, Isaac, quan aurà 100 ans, en an 2048 , segontes Gén. 21:5: “ Abraham auie cent ans quan neishec eth sòn hilh Isaac ” .

Abram Morirà en 2123 ara edat de 175 ans , segontes Gén.25:7: “ Aguesti son es dies des ans dera vida d'Abraham: viuec cent setanta cinc ans. » .

Gén.11:27: “ Aguesti son es descendientes de Taré. Taré engendró A Abram, Nacor e Haràn. Haràn engendró a Lot .

Ajatz en compte qu'Abram ei eth major des tres hilhs de Taré. Donques, ei eth qui neishec quan eth sòn pair Taré auie 70 ans, coma s'especifica en versículo 26 anterior.

Gèn.11:28: “ E Haràn moric en preséncia de Taré eth sòn pair, ena tèrra dera sua neishença, en Ur des caldeos ” .

Aguesta mòrt explique per qué Lot acompanyarà mès tard a Abram enes sòns viatges. Abram Ac prenec jos eth sòn emparament.

Siguec en Ur en Caldea a on neishec Abram e anèc tà Babilonia tà Caldea a on er Israèl rebèl serie amiat ath cautiverio ena epòca deth profèta Jeremías e eth profèta Daniel.

Gèn.11:29: " Abram e Nacor preneren hemnes: eth nòm dera hemna d'Abram ère Sarai, e eth nòm dera hemna de Nacor ère Milca, hilha de Haràn, pair de Milca e pair de Jisca " .

Es aliances d'aguesta epòca son fòrça consanguíneas: Nacor se maridèc damb Milca, hilha deth sòn frair Haràn. Ère era nòrma e era obediéncia a un déuer qu'auie per objècte preservar era pureza dera raça des descendientes. Ath sòn còp, Isaac enviarà ath sòn sirviente a cercar ua esposa entath sòn hilh Isaac ena familha pròplèu de Labán er arameo.

Gèn.11:30: “ Sarai ère estéril: pas auie hilhs ” .

Aguesta esterilidad permeterà ath Diu creador revelar eth sòn poder creador; açò en tot hèr-la capaç de dar a lum un mainatge quan aurà quasi cent ans coma eth sòn espós Abram. Aguesta esterilidad ère de besonh a nivèu profético, pr'amor qu'Isaac se presente coma eth tipe deth nau Adán que Jesucristo encarnará en sòn temps; ambdús òmes sigueren en sòn temps es “ hilhs dera promesa divina”. Donques, tostemp peth sòn papèr profético de “hilh de Diu” pas escuelherà eth madeish ara sua esposa, pr'amor qu'ena carn de Jesús, ei Diu qui escuelh as sòns apostòls e as sòns discipòls, ei díder, er Esperit Pair qu'ei dins eth. E quién ac anime.

Gén.11:31: “ Térach prenec a Abram eth sòn hilh, e a Lot hilh de Haràn, hilh deth sòn hilh, e a Sarai era sua ireua, esposa d'Abram eth sòn hilh. Partiren amassa d'Ur des caldeos ena tèrra de Canaán. Arribèren a Haràn e abitèren aquíu .

Tota era familha, includit Abram, s'establic en nòrd deth país, en Charan. Aguest prumèr moviment les amie a apropar-se ath lòc dera neishença dera umanitat. Se separen des granes ciutats, ja fòrça poblades e ja fòrça rebèles, dera plana fértil e próspera.

Gén.11:32: “ Es dies de Taré sigueren dus cents cinc ans; e Taré moric en Haràn .

Neishut en 1878, Térach moric as 205 ans en 2083.

Ara fin der estudi d'aguest capítol, observem qu'eth projècte entà redusir era esperança de vida a 120 ans va camin dera capitada. Entre es “600 ans” de Sem e es “148 ans” de Nacor o es “175 ans” d'Abraham, er acortamiento dera vida ei evidenta. Apuprètz quate sègles dempús, Moisés viuerà exactaments 120 ans. Eth nombre citat per Diu s'obtierà coma modèl complet.

Ena experiéncia viscuda per Abraham, Diu mòstre çò qu'eth madeish ei disposat a hèr entà redimir era vida des sòns escuelhudi, a qui seleccione entre totes es sues creatures umanes segontes que presèrven era sua imatge d'eth. En aguest scenari istoric, Abraham ei Diu en Pair, Isaac, Diu en Hilh e eth compliment se harà en Jesucristo e deth sòn sacrifici voluntari neisherà era naua aliança.

Génesis 12

Separacion dera família terrenau

Gèn.12:1: “ Yahweh didec a Abram: Ve dera tua tèrra, dera tua patria e dera casa deth tòñ pair, ena tèrra que jo te mostrarè ”.

Per orde de Diu, Abram va a deishar era sua família terrenau, era casa deth sòn pair, e auem de veir en aguest orde eth significat espirituau que Diu li dèc en Gén.2:24, as sòns mots que didien: “ C 'Per tant, er òme deisharà ath sòn pair e ara sua mair, e se junherà ara sua hemna, e seràn ua soleta carn .' Abram A de “ deishar ath sòn pair e ara sua mair ” entà entrar dins eth papèr spirituau profético de Crist, entà qui sonque compde era “Nòvia ”, era sua assemblada d'escuelhudi. Es ligams carnales son obstacles ar auanç spirituau qu'es escuelhudi an d'evitar, entà arténher hèr, a imatge simbolica, “ ua soleta carn ” damb Jesucristo eth Diu creador YaHWÉH.

Gén.12:2: “ Harè de tu ua nacion grana, e te bendeciré; Engrandeceré eth tòñ nòm e seràs hònt de benediccion ”.

Abram Se convertirà en prumèr des Patriarcas dera Bíblia, arreconeishut pes monoteístas coma eth “pair des credentes”. Tanben ei dins era Bíblia, eth prumèr siervo de Diu cuyos detahs dera sua vida seràn seguidi e reveladi detalhadaments.

Gèn.12:3: “ Bendeciré que te bendigan, e que te limaudiguen a eth, maudiderè; e totes es famílies dera tèrra seràn benditas en tu ”.

Es viatges e amassades d'Abram daràn pròva d'açò e ja en Egipte quan eth faraon volec acostarse damb Sarai, en tot creir qu'era ère era sua fraia segontes didec Abram entà protegir era sua vida. En ua vision, Diu li hec saber que Sara ère era esposa d'un profèta e quasi morís.

Era dusau part d'aguest versículo, " totes es famílies dera tèrra seràn benditas en tu ", trobarà eth sòn compliment en Jesucristo, hilh de David dera tribu de Judá, hilh d'Israèl, hilh d'Isaac, hilh d'Abram. Ei envolòpa Abram a on Diu bastirà es sòns dus aliances successives que presentaràn es nòrmes dera sua salvacion. Pr'amor qu'aguesti estandards lescalec evolucionar

entà passar deth tipe simbolic ath tipe reau; segontes s'er òme pecador viu abans de Crist o dempús d'eth.

Gèn.12:4: “ Abram siguec, coma YaHWÉH li i auie dit, e Lot siguec damb eth. Abram Auie setanta cinc ans quan gessec de Haràn .

As sòns 75 ans, Abram ja a ua longa experiéncia de vida. Auem d'aquerir aguesta experiéncia d'escotar e cercar a Diu; çò cual se hè dempús de descorbir es maladetes dera umanitat separada d'eth. Se Diu ac cridèc ei pr'amor qu'Abram ac cercaue, per açò quan Diu se li revèle, s'apresura a aubedí'c. E aguesta obediéncia saludable serà confirmada e arrebrebada ath sòn hilh Isaac en aguest versículo citat en Gén. 26:5: " pr'amor qu'Abraham aubedic era mia votz, e sauvèc es mies mandamientos, es mies mandamientos, es mèns estatuts e es mies leis ". Abram Sonque poderie auer conservat aguestes causes se Diu se les auesse presentades. Aguest testimòni de Diu mos revèle que s'an artenhut fòrça causes que pas se mencionen ena Bíblia. Era Bíblia sonque mos presente un resumit dera longa existéncia des vides umanes. E dera vida d'un òme de 175 ans, sonque Diu pòt díder çò que viuec menuta a menuta, dusau a dusau, mès a nosati mos basta un resumit de çò d'essenciau.

Atau, era benediccion de Diu dat a Abram pause en sòn obediéncia, e tot eth nòste estudi dera Bíblia e es sues profecies serie en vano se non comprenéssem era importància d'aguesta obediéncia pr'amor que Jesucristo mos dèc coma exemple era sua en tot díder en Juan 8: 29: “ Eth quau m'envièc ei amb ieu; m'a pas deishat soleta, pr'amor que tostemp hèsqui çò que li agrade ”. Ei çò de madeish damb quinsevolhe; quina bona relacion que sigue s'artenh en tot hèr “ çò qu'ei agradiu ” a qui se vò agradar. Donques, era fe, sigue era veritabla religion, pas ei quauquarren complèx, mès un tipe simple de relacion hèta agradabla a Diu e a òm madeish.

Enes nòsti darrèri tempsi, eth signe que sorgís ei eth deth desaubediment des mainatges cap as sòns pairs e cap as autoritats nacionaus. Diu organize aguestes causes entà hèr qu'es adults rebèls, ingratos o indiferentes damb eth descorbisquen çò qu'eth madeish viu a causa dera sua maldad . Atau, es accions creades per Diu criden fòrça mès fòrt qu'es crits e es discorsi, entà exprimir era sua justa indignacion e es sòns justis retrèigues.

Gèn.12:5: “ Abram prenec a Sarai era sua esposa e a Lot hilh deth sòn frair, damb toti es bens qu'auien e es sirvientes qu'auien aquerit en Haràn. Partiren entà anar ena tèrra de Canaán, e arribèren ena tèrra de Canaán ”.

Charan Se tròbe ath noreste de Canaán. Abram, Donques, va de Haràn cap ar oèst, dempús cap ath sud, e entre dins Canaán.

Gén.12:6: “ Abram viatgèc pera tèrra enquia un lòc cridat Siquem, enquias encinas de Moreh. Es cananeos èren alavetz dins era tèrra ”.

Auriem d'arrebrebà'c? “ Es cananeos ” son gigants, mès qué passe alavetz damb eth pròpri Abram? Pr'amor qu'eth diluvio encara ère fòrça apròp e Abram plan poderie auer estat deth tamaño d'un gigant. Ar entrar dins Canaán, pas informe dera preséncia d'aguesti gigants, çò cual ei logic se eth madeish encara se tròbe en aguesta nòrma. En tot descéner cap ath sud, Abram crotze era actuau Galilea e arribe ara actuau Samaria, en Siquem. Aguesta tèrra de Samaria serà un lòc d'evangelizaciòn favorit per Jesucristo. Aquiu trobarà era fe ena “hemna

samaritana” e era sua família, a qui, per primèr còp, entath sòn gran estonament, se li permetec entrar a un josieu.

Gén.12:7: “ Yahweh s'apareishec a Abram e li didec: Ath tòn descendencia darè aguesta tèrra. E Abram edificó aqui un autar a YaHWÉH que se li i auie apareishut ”.

Diu escuelhec primèr era actuau Samaria entà mostrar-se a Abram, qui santificará aguesta amassada en tot bastir aqui un autar, simbèu profético dera crotz deth tormento de Crist. Aguesta eleccion suggerís un ligam damb era futura evangelización deth país per part de Jesucristo e es sòn apostòls. Ei des d'aguest lòc que Diu li anóncie que liurarà aguest país ath sòn posteridad. Mès quin, eth josieu o eth crestian? Maugrat es hèts istorics en favor des josivi, aguesta promesa sembla tånher as escuelhudi de Crist entath sòn compliment ena tèrra naua; pr'amor qu'es escuelhudi de Crist son tanben, segontes eth principi dera justificacion pera fe, era simiente prometuda a Abram.

Gén.12:8: “ D'aqui passèc ara montanha qu'ei ar autan de Betel, e plantèc es sues botigues, en tot auer Betel ar oèst e Hai ar èst. Tanben edificó aqui un autar a YaHWÉH, e invocó eth nòm de YaHWÉH ”.

En tot descéner cap ath sud, Abram acampó enes montanhes entre Betel e Hai. Diu especificque era orientacion des dues ciutats. Betel Signifique "casa de Diu" e Abram la place ath cogant, ena orientacion que se li darà ath tabernáculo e ath temple de Jerusalem, entà que ar entrar cap ara santidad de Diu, era sua casa, es oficiantes li donguen era esquia. Eth solei naciente que ges per èst, er èst. En èst se tròbe era ciutat d'Ai cuya arraitz signifie: cantierada de pèires, tarcums o colina e monument. Diu mos revèle eth sòn jutjament: tèsta ara entrada des escuelhudi ena casa de Diu, ar èst sonque i a tarcums e cantierades de pèires. En aguesta imatge, Abram auie dauridi deuant eth es dus camins cap ara libertat: ar oèst, Betel e era vida o, ar èst, Hai e era mòrt. Erosaments ja i auie escuelhut era vida damb YaHWÉH.

Gén.12:9: “ Abram contunhèc es sòn viatges, en tot auançar cap ath sud ”.

Notatz-vos qu'en aguesta primèra trauèssa de Canaán, Abram pas se dirigís a “Jebús”, nòm dera futura ciutat de David: Jerusalem, que per tant ei totauments ignorada per eth.

Gén.12:10: “ Auec hame ena tèrra; e Abram descenec en Egipte entà residir aqui, pr'amor qu'era hame ère grana ena tèrra ”.

Coma serie eth cas, en moment en que José, hilh de Jacob, Israèl, se convertic en primèr visir d'Egipte, anèc era hame çò qu'amièc a Abram en Egipte. Es experiéncias qu'auèc aqui se relaten en rèste des versículos d'aguest capítol.

Abram Ei un òme pacific e quitament temeroso. En tot témer èster assassinat entà amiar-se ara sua esposa Saraï, qu'ère fòrça polida, decidic presentar-la coma era sua fraia, ua vertat a mieges. Damb aguesta estratagama, Faraon ac agradec e ac corbic de bens que li daràn riquesa e poder. Obtengut açò, Diu tuste a Faraon damb plagues e aguest s'assabente que Sarai ei era sua esposa. Dempús perseguís a Abram, qui dèishe en Egipte ric e poderós. Aguesta experiéncia profetiza eth sojorn des ebrèus que, dempús d'auer estat esclaus d'Egipte, ac

abandonaràn en tot amiar-se eth sòn aur e es sues riqueses. E aguest poder lèu li serà de grana utilitat.

Génesis 13

Era separacion d'Abram de Lot

Ath tornar d'Egipte, Abram, era sua familia e Lot, eth sòn nebot, tornèren a Betel, ath lòc a on i auie lheuut un autar entà invocar a Diu. Mentre toti siguen dins aguest lòc entre Betel e Hai be, entre “era casa de Diu” e es “tarcums”. A arraitz des riñas entre es sues sirvientes, Abram se separe de Lot, a qui dèishe escuélher era direccion que desire préner. E Lot profitèc era oportunitat entà escuélher era plana e era sua fertilitat prometie prosperidad. Eth versículo 10 ditz: “ Lot aucèc es sòns uelhs e vedec tota era plana deth Jordán, qu'ère entièraments adaiçada. Abans que Yahweh destruísse a Sodoma e Gomorra, enquia Zoar ère un òrt de Jehová, coma era tèrra d'Egipte . Ath hè'c, escuelh es “tarcums” e la descorbirà quan Diu tustarà damb huec e azufre es ciutats d'aguesta val aué parciauments corbit pera “Mar Mòrta”; puniment que neescaparà damb es sòns dus hilhes, mercés ara misericòrdia de Diu qu'enviarà dus angels entà avertir-li e hèr-li gèsser de Sodoma a on viuerà. Liegem en versículo 13: “ Eth pòble de Sodoma ère dolent e grani pecadores contra YaHWÉH ”.

Per tant, Abram demore, prèc de Betel, “era casa de Diu” ena montanha.

Gén.13:14 ath 18: “ Didec Yahweh a Abram, dempús que Lot s'auèc separat d'eth: Auce es tòns uelhs, e des d'a on ès, garde cap ath nòrd e eth sud, cap ar autan e eth cogant; pr'amor que tota era tèrra que ves te la darè a tu e ara tua descendencia entà tostemp. Harè eth tòndescendencia coma eth povàs dera tèrra , de manèra que se quauqu'un pòt compdar eth povàs dera tèrra , tanben era tua descendencia serà compdada. Lhèua-te e recor era tèrra a çò de long e ample; pr'amor que t'ac darè . Abram Plantèc es sues botigues e vin a abitar ena encina de Mamre, qu'ei prèc de Hebrón. E edificó aqui un autar a YaHWÉH ”.

En tot auer deishat era eleccion a Lot, Abram arrecep era porción que Diu vò dar-li e aqui nauaments renauís es sues benediccions e es sues promesas. Era comparason deth sòn “ seme ” damb eth “ povàs dera tèrra ”, origina e fin dera anima, còs e esperit uman, segontes Gén. 2:7, serà confirmada pera des “ esteles deth cèu ” en Gén. .15: 5.

Génesis 14

Separacion per poder

Quate reis der èst vien a hèr guèrra contra es cinc reis dera val a on se tròbe Sodoma, que viu en eth Lot. Es cinc reis son tustadi e hèti presoèrs ar atau coma Lot. Avertit, Abram va ena sua ajuda e libèrre a toti es ostatics cautivos. Notem er interès deth versículo que seguís.

Gèn.14:16: “ Eth recuperèc totes es riqueses; Tanben portèc de torn a Lot, eth sòn frair, damb es sòns bens, atau coma as hemnes e en pòble ”.

En realitat, Abram intervenguec sonque per Lot. Mès ath relatar es hèts, Diu mascare aguesta realitat entà evocar era sua retrèigue cap a Lot que prenec era dolenta decision de víuer ena ciutat des dolenti.

Gén.14:17: “ Dempús qu'Abram tornèc victorios de Quedorlaomer e des reis qu'èren damb eth, eth rei de Sodoma gessec a arrecebé'c ena val de Shaweh, qu'ei era val deth rei ”.

Cau arregraïr ath guanhador. Eth mot “Shavéh” signifie: simple; Justaments, çò que sedusic a Lot e influïc ena sua eleccion.

Gèn.14:18: “ Melquisedec, rei de Salem, portaue pan e vin: ère sacerdot deth Diu Naut ”.

Aguest rei de Salem ère “ sacerdot deth Diu Naut ”. Eth sòn nòm signifie: “eth mèn Rei ei era Justícia”. Era sua preséncia e era sua intervencion dan pròva d'ua contunhitat deth culte ath Diu veritable ena tèrra des dera fin deth diluvio, que contunhe d'èster fòrça present en pensament des òmes dera epòca d'Abram. Mès aguesti adoradores deth Diu veritable pas saben bric deth projècte salvador que Diu revelarà a trauès des experiéncias proféticas viscudes per Abram e era sua descendéncia.

Gèn.14:19: “ E bendijo a Abram, e didec: Bendito sigue Abram deth Diu Naut, senhor deth cèu e dera tèrra! »

Era benediccion d'aguest representant oficiau de Diu confirme encara mès era benediccion que Diu li dèc dirèctaments a Abram en persona.

Gèn.14:20: “ Bendito sigatz eth Diu Naut, que liurèc as tòns enemics enes tues mans! E Abram li dèc eth diezmo de tot ”.

Melquisedec bendice A Abram mès a suenhat de pas atribuir-li era sua victòria; ac atribuí a eth “ Diu Naut que liurèc as sòns enemics enes sues mans . E auem un exemple concrèt dera obediéncia d'Abram as leis de Diu donques que “ dèc eth diezmo de tot ” a Melquisedec cuyo nòm signifie: “Eth mèn Rei ei era Justícia”. Donques, aguesta lei deth diezmo ja existie des dera fin deth diluvio ena tèrra e probablaments quitament abans d'eth “diluvio”.

Gèn.14:21: “ Eth rei de Sodoma didec a Abram: Da-me pòble e pren entà tu es riqueses ”.

Eth rei de Sodoma ei dins deute damb Abram, qui liurèc en sòn pòble. Per açò vò pagar ua grana soma pes sòns servicis.

Gèn.14:22: “ Abram arresponec ath rei de Sodoma: Auci era mia man a YaHWÉH, Diu Naut, senhor deth cèu e dera tèrra: ”

Abram profite era situacion entà arrebrebar-li ath perverso rei era existéncia de “ YaHWÉH Diu Naut ”, er unic “ Estimi deth cèu e dera tèrra ”; çò que li convertís en unic propietari de totes es riqueses qu'eth rei obten damb eth sòn maldad.

Gèn.14:23: “ Pas prenerè bric de çò de tòn, ne un hiu, ne un correg de sabata, entà que pas digues: Jo enriquí a Abram. Bric tà jo! »

En aguesta actitud, Abram testifica ath rei de Sodoma que sonque venguec ad aguesta guèrra entà sauvar ath sòn nebot Lot. Abram Condemne coma Diu ad aguest rei que viu en mau, era perversión e era violéncia. E s'ac dèishe clar en tot refusar es sues riqueses obtengudes indignamente.

Gén.14:24: “ Sonque çò que mingèren es joens, e era porción des òmes que caminèren amb ieu, Aner, Eshcol e Mamre: eri preneràn eth sòn porción ”.

Mès aguesta eleccion d'Abram sonque li tanh a eth, er òme siervo de Diu, e es sòns siervos pòden arreceber era sua part des riqueses aufrides.

Génesis 15

Separacion per pacte

Génesis 15:1: “ Dempús d'aguesti eveniments venguec mot de Yahweh a Abram en vision, e li didec: Abram, pas tèmes; Jo sò eth tòn escut e eth tòn recompensa serà fòrça gran ”.

Abram Ei un òme pacífic que viu en un mon brutau, tanben en ua vision Diu, eth sòn amic YaHWÉH, ven a tranquillizà'c: “ Jo sò eth tòn escut, e eth tòn recompensa serà fòrça gran ”.

Gèn.15:2: “ Abram arresponec: Senhor YaHWÉH, qué me daràs? Vau sense hilhs; e er eretièr dera mia casa ei Eliezer de Damasc ”.

Pendent longtemps, Abram sofrís per auer pas pogut èster pair a causa dera esterilidad de Sarai, era sua legitima esposa. E sap que quan morirà, un parent pròplèu heredarà es sòns bens: “ Eliezer de Damasc ”. Observem de pas era antiquitat d'aguesta ciutat “ Damasc ” en Siria.

Gèn.15:3: “ E Abram didec: È ací, m'as pas dat descendencia, e eth quau nèish ena mia casa serà eth mèn eretièr ”.

Abram Pas compren es promesas hètes entara sua posteridad donques que pas a cap, ath pas auer hilhs.

Gèn.15:4: “ Alavetz venguec ada eth mot de Yahweh: Pas serà eth tòn eretièr, mès eth quau ges deth tòn còs serà eth tòn eretièr ”.

Diu li ditz que vertadièraments serà pair d'un mainatge.

Gèn.15:5: “ E en tot trè'c siguesse, didec: Guarde ath cèu e compde es esteles, se pòdes compdar-les. E eth li didec: Aquesta serà eth tòn descendencia ”.

A l'escasença d'aguesta vision dada a Abram, Diu mos revèle ua clau simbolica deth significat que li da espiritualmente ath mot “ esclafe ”. Citada originalment en Gén.1:15, “ era estela ” a era foncion de “ illuminar era tèrra ” e aguesta foncion ja ei era d'Abram a qui Diu cridèc e escartèc entad aguesta intencion, mès tanben serà era de totes es credentes que reclamarà era sua fe e eth sòn servici a Diu. Ajatz en compde que segontes Dan.12:3, er estatus de “ esteles ” se darà as escuelhudi ar entrar dins era eternidad: “ Es intelligenti brillharàn coma er esplendor deth cèu, e es quaus ensenhen justícia, ara multitud. Brillharà coma es esteles, pes sègles des sègles ”. Era imatge dera “estela ” simplaments se les atribuís a causa dera sua seleccion per Diu.

Gèn.15:6: “ Abram confièc en YaHWÉH, qui s'ac compdèc per justícia ”.

Aguest cors de vèrsi constituís er element oficiau dera definicion de fe e eth principi de justificacion pera fe. Pr'amor qu'era fe pas ei d'auta causa que confidança illuminada, justificada e digna. Era confidança en Diu sonque ei legitima ena coneishença illuminada dera sua voluntat e de tot çò que li agrade, que se torne sense eth ilegítima. Confiar en Diu ei creir qu'eth bendice sonque a qui Li aubedissen, en tot seguir er exemple d'Abram e er exemple perfècte de Jesucristo.

Aguest jutjament de Diu sus Abram profetiza eth quau portarà a toti aqueri qu'actuaràn coma eth, ena madeisha obediencia ara vertat divina prepausa e exigida en sòn temps.

Gén.15:7: “ Yahweh li didec un autre viatge: Jo sò Yahweh, que te treigui d'Ur des caldeos, entà dar-te aguesta tèrra en possession ”.

Coma preambul ara presentacion dera sua aliança damb Abram, Diu li arrebrembe a Abram qu'ac treiguesse d'Ur des caldeos. Aquesta formula seguís eth modèl dera presentacion deth prumèr des “dètz mandamientos” de Diu citat en Éxodo 20:2: “ Jo sò YaHWÉH, eth tòn Diu, que te treigui dera tèrra d'Egipte, de casa de servitud ”.

Gèn.15:8: “ Abram arresponec: Senhor YaHWÉH, en qué saberè que la possedirè? »

Abram Li demane ua senhau a YaHWÉH.

Gèn.15:9: “ E YaHWÉH li didec: Pren ua novilla de tres ans, un cabrito de tres ans, un moton de tres ans, òm tórtola e un palomino ”.

Gén.15:10: “ Abram prenec toti aguesti animaús, les talhèc pera mitat e placèc cada tròç un front ar aute; mès pas compartic es audèths .

Era responsa de Diu e era accion d'Abram requerissen explicacion. Aquesta cerimònia de sacrifici se base ena idèa de compartir que tanh tàs dues parts que s'alien, ei díder: compartim amassa. Es animaus talhadi en mejan simbolizen eth còs de Crist que, en tot èster òm, serà compartit espiritualmente entre Diu e es sòns escuelhudi. Es oelhes son imatge der òme e de Crist mès es aves pas an aquesta imatge der òme que serà eth Crist enviat per Diu. Per açò, coma simbèu celestial, apareishen en pacte mès pas son talhadi. Era expiación de Jesús peth pecat serà propícia sonque entàs escuelhudi terrenaus, pas entàs angels celestiales.

Génesis 15:11: “ Es aves rapaces queigueren sus es cadavres; e Abram les tirèc ”.

En projècte profetizado per Diu, sonque es cadavres des dolenti e rebèls seràn liuradi coma neuritud as aves rapaces en retorn en glòria de Crist salvador. En temps dera fin, aquesta destinacion pas afectarà ad aqueri que hèn un pacte damb Diu en Crist e pes sues leis. Pr'amor qu'es cadavres d'animaus atau exposadi son de fòrça gran santidad entà Diu e entà Abram. Eth gèst d'Abram ei justificat pr'amor qu'es hèts pas an de contradecir era profecia que se hè referéncia ara destinacion futura e fin dera santidad de Crist.

Gèn.15:12: “ Ath poner-se eth solei, un sòn prigond queigues sus Abram; e è ací, vengues sus eth temor e grana escuror ”.

Aguest sòn pas ei normau. Ei un “ sòn prigond ”, coma aqueth que Diu immergic en eth a Adán entà formar tre ua des sues costillas ua hemna, era sua “ ajuda ”. Coma part dera aliança que hè damb Abram, Diu li revelarà eth significat profético dat ad aquesta “ ajuda ” que serà objècte der amor de Diu en Crist. De hèt, sonque en aparència, Diu li hè morir entà entrar dins era sua preséncia etèrna, en tot anticipar atau era sua entrada ena vida etèrna, ei díder, ena vida veritabla, segontes eth principi que cap òme pòt veir a Diu e víuer.

Era “ grana escuror ” signifie que Diu ac cèga ara vida terrena entà bastir ena sua ment imatges virtuaus de caractèr profético, incluida era aparicion e preséncia de Diu madeish. Immergit atau enes tenèbres, Abram sent ua “ paura ” legitima. Ath delà, soslinhe eth caractèr formidable deth Diu creador que li parle.

Gèn.15:13: “ E YaHWÉH didec a Abram: Coneish qu'eth tòndescendencia serà estrangèra en ua tèrra que pas serà sua; aqui seràn esclavizados e oprimidi pendent quate cents ans ”.

Diu anóncie a Abram eth futur, era destinacion reservada ara sua descendencia.

“... Eth tòndescendencia serà estrangèra en ua tèrra que pas serà sua ”: açò ei Egipte.

“... Aqui seràn esclavizados ”: deuant eth cambiament d'un nau faraon que pas i auie coneishut a José, er ebrèu que se convertic en gran visir deth sòn predecessor. Aquesta esclavitud se complirà en temps de Moisés.

“... E seràn oprimidi pendent quate cents ans ”: Pas se tracte sonque dera opresión egipciana, mès mès largaments dera opresión qu'afectarà as descendientes d'Abram enquia qu'agen possessions en Canaán, era sua tèrra nacionau prometuda per Diu.

Gèn.15:14: “ Mès jo jutjarè ara nacion que liservissen a eth, e alavetz gesseràn damb granes riqueses ”.

Era nacion objectiu aguest còp ei sonque Egipte, que neabandonaràn, en tot amiar-se artenhi tota era sua riquesa. Ajatz en compde qu'en aguest versículo Diu pas atribuís en Egipte era "opresión" citada en versículo anterior. Açò confirme eth hèt qu'es " quate cents ans " mencionadi pas s'apliquen unicaments en Egipte.

Gén.15:15: " Anaràs tà patz as tòns pairs, seràs sepultado en un vielhèr erós ".

Tot succedirà coma Diu li didec. Serà enterrat en Hebrón, ena cauva de Macpela, en un terren crompat per Abram pendent era sua vida a un hitita.

Gèn.15:16: " Ena quatau generacion tornaràn ací; pr'amor qu'era iniquidad des amorreos encara pas a arribat ath sòn apogeo ".

Entre aguesti amorreos, es hititas an bones relacions damb Abram, a qui considèren un representant deth gran Diu. Alavetz acòrden vener-li eth terren entath sòn cavòt. Mès laguens " quate generacions " o " quate cents ans ", era situacion serà desparièra e es pòbles cananeos auràn arribat ath lindau dera rebellion pas apiejada per Diu e seràn toti aniquilados entà deishar era sua tèrra as ebrèus que la haràn. Eth sòn solèr nacionau.

Entà comprèner mejor aguest desastroso projècte entàs cananeos, auem d'arrebrembar que Noé i auie maudit a Canaán, qu'ère eth prumèr hilh deth sòn hilh Cam. Era tèrra prometuda ère, donques, poblada per aguest descendente de Cam maudit per Noé e per Diu. Era sua destruccion siguec sonque un ahèr de temps soslinhat per Diu entà complir Es sues intencions ena tèrra.

Gén.15:17: " Quan eth solei se ponec, auèc prigonda escuror; e è ací, ère un horn humeante, e ahlames passauen entre es animaus divididi ".

En aguesta ceremònia ei proïbit eth huec alugat per òme. Per ausar-se a transgredir aguest principi, es dus hilhs d'Aarón quauque dia serà consumit per Diu. Abram i auie demanat a Diu ua senhau e aguesta arribèc en forma de huec celestial que passèc entre es animaus talhadi en dus. Atau testifica Diu pes sòns siervos coma eth profèta Elías deuant es profètes des Baal apiejadi pera reina estrangèra e esposa deth rei Acab, telefonada Jezabel. Eth sòn autar estofat en aigua, eth huec enviat per Diu consumirà er autar e era aigua preparada per Elías, mès er autar des faussi profètes serà ignorat peth sòn huec.

Gén.15:18: " En aqueth dia Jehová hec pacte damb Abram, e didec: Ath tòn descendencia darè aguesta tèrra, des der arriu d'Egipte enquiar arriu gran, er arriu Éufrates " .

Ara fin d'aguest capítol 15, confirme aguest versículo, eth sòn tèma principau ei justaments eth dera aliança que separe as escuelhudi des auti òmes entà que compartisquen aguesta aliança damb Diu e li servisquen.

Es limits dera tèrra prometuda as ebrèus excedissen es quaus aucuparà era nacion dempús dera conquista de Canaán. Mès Diu includís ena sua aufèrta es immensi desèrts de Siria e Arabia que se junhen a eth "Éufrates " cap ar èst, atau coma eth desèrt de Shur que separe " Egipte " d'Israèl. Entre aguesti desèrts, era tèrra prometuda pren era aparència d'un jardin de Diu.

Ena lectura espirituau profética, es " arrius " simbolizen pòbles, per çò que Diu pòt profetizar sus era posteridad d'Abram, sus Crist que trobarà as sues adoradores e as sòns escuelhudi mès delà d'Israèl e Egipte, ar oèst en "Euròpa" simbolizada en Apocalipsis 9: 14 jos eth nòm de " gran arriu Éufrates " .

Gén.15:19: " era tèrra des ceneos, des cenezeos, des cadmonitas " ,

Gén.15:20: " des hititas, des ferezeos, des refaitas " ,

Gén.15:21: " des amorreos, e es cananeos, e es gergeseos, e es jebuseos " .

En tempsi d'Abram, aguesti nòms designen as familhes amassades enes ciutats que compausen e pòblen era tèrra de Canaán. Entre eri, se tròben es refaitas, qu'auràn conservat mès qu'es auti era gigantesca nòrma des antediluvianos quan Josué prenerà eth territòri " quate generacions " o " quate cents ans " dempús.

Abram Ei eth patriarca des dus pactes deth plan de Diu. Era sua descenuda a trauès dera carn generarà nombrosi descendientes que neisheràn en pòble escuelhut per Diu, mès pas escuelhut per eth. Coma resultat , aguesta prumèra aliança basada ena carn distorsiona eth sòn projècte salvífico e confon era sua comprenença, pr'amor qu'era salvacion sonque pausará en acte de fe enes dues aliances. Era circuncisión dera carn pas sauvèc ar òme ebrèu encara que siguec requerida per Diu. Çò Que li permetec èster saui sigueren es sues òbres obedientes que revelèren e confirmèren era sua fe e confidança en Diu. E ei çò de madeish que condicione era salvacion en nau pacte, qu'era fe en Crist se hè en eth via pes òbres d'obediencia as mandamientos, ordenances e principis divini reveladi per Diu, ath long dera Bíblia. En ua relacion plea damb Diu, er ensenhament dera letra ei illuminat pera intelligéncia der esperit; Per açò Jesús didec: " era letra aucís, mès er Esperit vivifica " .

Génesis 16

Separacion per legitimitat

Gèn.16:1: " Sarai, era esposa d'Abram, pas li dèc hilhs. Auie òm sirvienta egipciana telefonada Agar .

Gèn.16:2: " E Sarai didec a Abram: È ací, YaHWÉH m'a deishat estéril; Vietz, vos pregui, ath mèn siervo; tau còp ajatz hilhs a trauès d'era. Abram Escotèc era votz de Sarai " .

Gèn.16:3: " Alavetz Sarai, hemna d'Abram, prenec a Agar era egipciana, era sua sierva, e se la dèc per hemna a Abram eth sòn marit, dempús de qu'Abram i auie viscut dètz ans ena tèrra de Canaán " .

Ei facil entà nosati criticar aguesta desgraciada eleccion deguda ara iniciatiua de Saraï, mès guardem era situacion tau coma se presentèc ara bendita coble.

Eth sòn ventre neisherie un mainatge . Mès eth pas li parlèc de Sarai era sua esposa, qu'ère estéril. Ath delà, Abram pas cridèc ath sòn Creador entà obtier detalhs des sues anóncies. Demoraue que Diu li parlèsse segontes era sua voluntat sobirana. E ací cau comprèner qu'aguesta falta d'explicacion pretenie justaments provocar aguesta iniciatiua umana que Diu cree per eth ua contraparte ilegítima en tèrmes de promesa de benediccion, mès utila, entà plaçar tèsta ath futur Israèl bastit sus Isaac, ua competència guerrera e reivindicativa, adversària e quitament enemiga. Diu comprene que, ath delà des dus camins, eth ben e eth mau, ponudi deuant es eleccions der òme, "era carròta e eth pal" èren tan de besonh coma er aute, entà hèr auançar ar "ase" recalitrante. Era neishença d'Ismael, tanben hilh d'Abram, impulsarà era formacion der estat major arab enquiara sua darrèra forma ena istòria, era religiosa, er Islam (sumisión; satisfèsqui entad aguest pòble naturau e hereditariamente rebèl).

Gèn.16:4: “ Eth siguec a Agar, e era concebec. Quan se vedec embarassada, guardèc ara sua mestressa damb mensprètz .

Aguesta actitud despectiva d'Agar, era egipciana cap ara sua amant, caracterize encara aué enes pòbles arabi musulmani. E ath hè'c, pas son deth tot confonudi pr'amor qu'eth mon occidentau a ignorat er immens privilègi d'auer estat evangelizado en nòm deth divin Crist Jesús. Entà que aguesta faussa religion araba contunhe de proclamar que Diu ei gran quan Cogant ac a esborrat des registres deth sòn pensament.

Era imatge dada en aguest versículo represente era situacion exacta dera nòsta fin des tempsi, pr'amor qu'eth cristianisme occidentau, quitament distorsionado, coma Sarai, ja non da hilhs e s'enfonse ena esterilidad espirituau des tenèbres. E ditz eth refrán: en país des cècs, es tuertos son reis.

Gèn.16:5: “ E Sarai didec a Abram: Er insult que m'an hèt ei sus tu. È ponut ath mèn siervo en tòn seno; e quan vedec qu'ère embarassada, me guardèc damb mensprètz. Que Yahvé sigue jutge entre tu e jo! »

Gèn.16:6: “ Abram didec a Sarai: È ací, eth tòn sierva ei dins era tua man; hè damb era ço que mejor te semble. Alavetz Sarai la matractèc; e Agar hugic d'era ”.

Abram Assumís era sua responsabilitat e pas culpe a Sarai d'èster era inspiracion d'aguesta neishença ilegítimo. Atau, des deth principi, era legitimitat impose era sua lei ara ilegitimidat e en tot seguir aguesta leçon, d'ara en tà deuant es matrimònis sonque junheràn a persones dera madeisha familia immediata enquiar Israèl deth futur e era sua forma nacionau obtenguda dempús dera gessuda d'Israèl dera esclavitud.

Gèn.16:7: “ Er angel de YaHWÉH la trobèc ath costat d'un gotilh d'aigua en desèrt, ath costat deth gotilh qu'ei camin a Shur ”.

Aguest escambi dirècte entre Diu e Agar sonque ei possible en vertut der estatus bendito d'Abram. Diu ac tròbe en desèrt de Schur, que se convertirà en larèr d'arabi nomades que viuen en botigues de campanha en constanta recèrca de neuritud entàs sues oelhes e

camellos. Era hònt d'aigua ère era mieja de subervivença d'Agar e era tròbe eth "gotilh des aigües dera vida", que ven a animar-la a acceptar era sua condicion de sirvienta e era sua destinacion prolífico.

Gèn.16:8: “ Eth didec: Agar, esclava de Sarai, d'a on vies e a on vas? Era arresponec: Hugisqui de Sarai, era mia madama .

Agar Arrespon tàs dues qüestions: a on vas? Respona: hugisqui. D'a on ès? Respona: de Sarai, era mia mestressa.

Gèn.16:9: “ Er angel de YaHWÉH li didec: Torna-te ara tua madama, e umília-te jos era sua man ”.

Eth gran jutge pas li dèishe opcion, li ordene devolucion e umilitat, pr'amor qu'eth veritable problèma siguec causat peth mensprètz mostrat cap ath sòn amant que, escarte deth sòn esterilidad, contunhe d'èster era sua amant legitima e a d'èster servida e respectada.

Gèn.16:10: “ Er angel de YaHWÉH li didec: Multiplicarè eth tòndescendencia, e serà tan nombrosa que pas se poderà compdar .”

YaHWÉH Ac anime en tot aufrir-li ua “carròta”. Li promet ua posteridad “ tan nombrosa que pas podem compdar-la ”. Pas se confonen, aguesta multitud serà carnal e pas espirituau. Pr'amor qu'es oráculos de Diu seràn transmetudi enquiar establiment deth nau pacte, unicaments pes descendientes ebrèus. Mès, per supausat, quin arab que sigue sincèr pòt entrar dins eth pacte de Diu en tot acceptar Es sues nòrmes escrites pes ebrèus ena Bíblia. E des dera sua aparicion, eth Corán musulman pas complís aquest critèri. Acuse, critique e distorsiona es vertats bíblicas autenticadas per Jesucristo.

Ar utilizar entà Ismael era expression ja utilizada entà Abram, " tan nombrosi que pas se pòden compdar ", comprenem que se tracte sonque de proliferacions umanes e pas d'escuelhudi escuelhudi entara vida etèrna. Es comparasons prepausades per Diu son tostemp subjèctes a condicions qu'an de complir-se. Exemple: es “ esteles deth cèu ” se hèn referència a quina activitat religiosa que sigue que consistisque en “ illuminar era tèrra ”. Mès quin lum? Sonque eth lum dera vertat legitimada per Diu hè ua “ estela ” digna de “ brillhar entà tostemp ” enes cèus, segontes Dan.12:3, pr'amor qu'auràn estat vertadièraments “ intelligenti ” e vertadièraments auràn “ ensenhat justícia ” segontes Diu.

Gèn.16:11: “ Er angel de YaHWÉH li didec: È ací qu'ès encinta, e daràs a lum un hilh, e li poneràs per nòm Ismael; pr'amor que YaHWÉH t'a escotat en tòndegrèu ”.

Gèn.16:12: “ Serà coma un ase montés; era sua man serà contra toti, e era man de toti serà contra eth; e abitarà tèsta a toti es sòns frairs ”.

Diu compare a Ismael e as sòns descendientes arabi damb un “ ase sauvatge ”, er animau famós peth sòn caractèr recalcitrante e testarudo; e ath delà, brutau des d'alavetz cridat “ sauvatge ”. Per tant, pas se dèishe domesticar, domesticar ne engatusar. En definitiva, pas estime ne se dèishe estimar, e amie enes sòns gèns un eretatge agressiu cap as sòns pròpris frairs e estranhs. Aquest jutjament establert e revelat per Diu ei de grana importància, en aquest

temps dera fin, entà compréner eth papèr castigador, entà Diu, dera religion der Islam que siguec contra eth combatuda eth faus cristianisme en tempsi en qu'eth " lum " crestian ère sonque " escuror ". Des deth sòn retorn ath solèr des sòns ancessors, Israël s'a convertit un còp mès en sòn objectiu, ar atau coma eth Cogant crestian protegit peth poder nòrd-american, ath que criden, sense confoner-se massa, "eth gran Satán". Ei cèrt qu'un petit "Satanás" pòt arreconéisher "ath gran".

Ath dar a lum a Ismael, nòm que signifie "Diu a sentut", eth hilh de la dispute, Diu cree ua separacion addicionau laguens era familia d'Abram. Se some ara maladeta des linguatges creadi ena experiéncia de Babel. Mès se prepare es mejans entà punir ei pr'amor que coneish d'antemano eth comportament rebèl des umans enes sòns dus aliances successives enquiara fin deth mon.

Gèn.16:13: " Cridèc Atta Eth roi eth nòm de YaHWÉH que li i auie parlat; pr'amor qu'era didec: È vist quauquarren ací dempús de qu'eth me vedec? »

Eth nòm Atta Eth Roï signifie: Tu ès eth Diu que ve. Mès aguesta iniciatua de dar un nòm a Diu ja ei un otratge ara sua superioritat. Eth rèste d'aguest versículo arrevirat de fòrça manèras desparières se redusís ad aguest pensament. Agar Pas pòt credé'c. Era, era petita sierva, anèc objècte dera atencion deth gran Diu creador que ve era destinacion e ac revèle. Dempús d'aguesta experiéncia, a qué pòt témer?

Gén 16:14 " Per açò aguest potz siguec cridat potz deth rei Lchai; ei entre Kadès e Bared ".

Es lòcs terrenaus a on Diu s'a manifestat son prestigiosos mès es aunors qu'es òmes les renden son causadi fòrça còps peth sòn esperit idòlatra, que pas les reconcílie damb Eth.

Génesis 16:15 " Agar li dèc un hilh a Abram; e Abram ponec eth nòm d'Ismael ath hilh que li dèc Agar ".

Ismael Ei, en efècte, er autentic hilh d'Abram, e especiuaments eth sòn prumèr hilh, ath que naturauments s'apegará. Mès eth pas ei eth hilh dera promesa anonciada per Diu abans. Maugrat açò, escuelhut per Diu, eth nòm " Ismael " que se li da o " Diu a sentut " se base sustot en degrèu d'Agar, victima des decisions prenudes pera sua mestressa e eth sòn mèstre. Mès en dusau sens, tanben se base en error d'Abram e Sarai d'auer creigut momentáneamente qu'aguest hilh concebut per Agar, era egipciana, ère era confirmacion, era "respona" e eth compliment dera anóncia de Diu. Er error aurà conseqüéncias sagnantes enquiara fin deth mon.

Diu a entrat dins eth jòc deth pensament uman e entà eth se complís çò d'essenciau: eth hilh de la dispute e dera separacion conflictiva ei viu.

Génesis 16:16: " Abram auie ueitanta sies ans quan Agar dèc a lum a Abram Ismael ".

Per tant, "Ismael" neishec en 2034 (1948 + 86), quan Abram auie 86 ans.

Génesis 17

Separacion pera circuncisi6n: ua senhau ena carn

Gèn.17:1: “ Quan Abram auie nauanta nau ans, Yahweh s'apareishec a Abram e li didec: Jo s6 eth Diu Todopoderoso. Camine deuant mí e sabi irreprochable ”.

En 2047, damb 99 ans e Ismael 13, Abram ei visitat en esperit per Diu que se presente deuant eth per prumèr c6p coma “ Diu Todopoderoso ”. Diu prepare ua accion que revelarà aguest caractèr “todopoderoso”. Era aparicion de Diu ei principauments d'orde verbau e auditivo pr'amor qu'era sua gl6ria demore invisibla mès se p6t veir ua imatge semblanta ara sua persona sense morir.

Gèn.17:2: " Establirè eth mèn pacte entre mí e tu, e te multiplicarè sense fin ”.

Diu renauís era promesa dera sua multiplicaci6n, en tot especificar aguest c6p “ enquiar infinit ”, ja sigatz, coma “ eth povàs dera tèrra ” e “ es esteles deth cèu ” que “ arrés p6t compdar ”.

Gén.17:3: “ Abram queigues sus era sua cara; e Diu li parlèc, en tot díder :

Ar encuedar-se que qui li parle ei “Diu Todopoderoso”, Abram què de bruces entà pas guardar a Diu, mès escote es s6ns mots que deleitan tota era sua anma.

Gèn.17:4: “ Aguest ei eth mèn pacte que hèsqui damb vosati. Seràs pair de multitud de nacions . »

Aguest dia se refortilhèc eth pacte hèt entre Diu e Abram : “ Seràs pair de multitud de nacions ”.

Gèn.17:5: “ Ja non te cridaràs Abram; mès eth tòu nòm serà Abraham, pr'amor que t'è ponut pair de f6rça nacions . »

Eth cambiament de nòm d'Abram a Abraham ei decisiu e en s6n temps Jesús harà çò de madeish en tot cambiar es nòms des s6ns apostòls.

Gén.17:6: “ Vos harè fructíferos en abundancia, harè de vosati nacions; e reis gesseràn de tu . »

Abram Ei eth prumèr pair des nacions arabes en Ismael, en Isaac, serà eth pair des ebrèus, es hilhs d'Israèl; e en Madián serà pair des descendientes de Madián; a on Moisés trobarà ara sua esposa Séfora, hilha de Jetro.

Gén.17:7: “ Establirè eth mèn pacte entre mí e tu, e eth tòñ descendencia dempús de tu, pes sues generacions; serà un pacte perpetuo, que serè Diu entà tu e entath tòñ descendencia dempús de tu ”.

Diu escuelh sutilmente es mots dera sua aliança que seràn “perpetuas” mès pas etèrnes. Açò signifie qu'era aliança concludida damb es sues descendientes carnales aurà ua durada limitada. E aguest limit s'artenherà quan, ena sua prumèra venguda e ena sua encarnación umana, eth divin Crist establirà, ena sua mòrt expiatoria voluntària, es bases dera naua aliança qu'aurà conseqüències etèrnes.

En aguest punt, cau auer en compde que toti es primogénitos umans seleccionadi e nomentadi des deth principi pèrden era sua legitimitat. Èst siguec eth cas de Caín, primogénito d'Adán, d'Ismael, hilh primogénito mès ilegítim d'Abram, e dempús d'eth, serà eth cas d'Esaú primogénito d'Isaac. Aguest principi deth fracàs deth primogénito profetiza eth fracàs dera aliança carnal josiva. Era dusau aliança serà espirituau e beneficiarà sonque as paganos vertadièraments convertidi, maugrat es aparències enganholes causades per fausses pretensions umanes.

Gén.17:8: “ Te darè a tu e ath tòñ descendencia dempús de tu, era tèrra a on abites coma estrangèr, tota era tèrra de Canaán, en possession perpetua , e jo serè eth sòn Diu.

Atau madeish, era tèrra de Canaán serà dada “ en possession perpetua ” mentre Diu sigue obligat peth sòn pacte. E er arrefús deth Mesías Jesús ac harà nul, ath delà, 40 ans dempús d'aguest atropello, era nacion e era sua principau Jerusalem seràn destruïdes pes soldats romans, e es josivi subviventis seràn escampadi pes diuèrsi païsi deth mon. Pr'amor que Diu especifique ua condicion deth pacte: “ Jo serè eth sòn Diu ”. Ath delà, quan Jesús, enviat per Diu, serà oficiauments refusat pera nacion, Diu poderà trincar era sua aliança damb totau legitimitat.

Gèn.17:9: “ Didec Diu a Abraham: Sauvaràs eth mèn pacte, tu e eth tòñ descendencia dempús de tu, pes sues generacions ” .

Aguest versículo tòrç eth còth a totes aquestes pretensions religioses que hèn de Diu eth Diu des religions monoteístas amassades ena aliança ecuménica maugrat es sòns ensenhaments incompatibles e opausadi. Diu sonque ei obligat pes sòns pròpris mots, qu'establisson era basa dera sua aliança, ua espècia de contracte celebrat damb qui li aubedissen exclusivaments. S'un òme saue eth sòn pacte, ac valide e ac esten. Mès er òme a de seguir a Diu en sòn projècte bastit en dues fases successives ; eth prumèr ei carnal, eth dusau ei espirituau. E aguest passatge deth prumèr ath dusau pon a pròva era fe individuau des umans e, en prumèr lòc, era des josivi. Ath refusar a Crist, era nacion josiva tringue era sua aliança damb Diu que daurís era pòrta as paganos, e qu'es quaus se convertissen entre eth a Crist son adoptadi per eth e imputadi coma hilhs espirituaus a Abraham. Donques, toti es quaus sauen eth sòn pacte son carnal o espiritualmente hilhs o hilhes d'Abraham.

En aguest versículo vedem qu'Israèl, era futura nacion d'aguest nòm, a era sua origina en Abraham. Diu decidís hèr des sòns descendientes un pòble “escartat” entà ua manifestacion terrenau. Pas se tracte d'un pòble sauvat, mès dera constitucion d'ua congregación umana que

represente as candidats terrenaus entara seleccion des escuelhudi sauvadi pera gràcia futura de Diu que serà obtenguda per Jesucristo.

Gén.17:10: “ Aguest ei eth mèn pacte, que sauvaratz entre mí e vosati, e vòsta descendencia dempús de vosati: tot òme entre vosati serà circuncidado ” .

Era circuncisióon ei un signe dera aliança concludida entre Diu, Abraham e eth sòn posteridad, eth sòn descendencia carnal. Era sua feblesa ei era sua forma collectiva que s'aplique a toti es sòns descendientes, animadi pera fe o pas, obedientes o pas. Per d'auta part, ena naua aliança, era seleccion pera fe ponuda a pròva serà viscuda individualmente pes escuelhudi que dempús obtieràn era vida etèrna qu'ei dins jòc dins aguesta aliança. Ara circuncisióon cau ahíger ua conseqüència lamentabla: es musulmani tanben son circuncidados des deth sòn patriarca Ismael e dan ad aguesta circuncisióon ua valor espirituau que les amie a reclamar un dret ara eternidad. Maugrat açò, era circuncisióon sonque a efèctes carnales perpetuos, pas etèrni.

Gén.17:11: “ Vos circuncidaréis; e serà senhau d'aliança entre tu e jo .

Ei efectivaments un signe d'aliança damb Diu, mès era sua eficacitat ei sonque carnal e es versículos 7, 8 e eth següent 13 confirmen era sua unica aplicacion “ perpetua ” .

Gén.17:12: “ Quan tot òme ajatz ueit dies, segontes es vòstes generacions, serà circuncidado tot òme entre vosati, ja sigue neishut en casa, ja sigue crompat per sòs a hilh d'estrangèr, sense apartier ara tua raça ' .

Quauquarren encara fòrça estonant, mès que maugrat eth sòn caractèr perpetuo constituís ua profecia que revèle eth projècte de Diu entad ueitau milenio . Aguesta ei era arrason dera eleccion d'ueit dies", pr'amor qu'es prumèrs sèt dies simbolizen eth temps terrenau dera seleccion des escuelhudi de sies mil ans e eth jutjament deth setau milenio. Ar organizar ena tèrra ua estreta aliança damb era nacion josiva e era sua embrióon iniciau, Abram, Diu revèle era imatge dera eternidad futura des escuelhudi, liberadi dera feblesa sexuau carnal concentrada en prepucio talhat as òmes. Alavetz, atau coma es escuelhudi vieràn de totes es origines des pòbles dera tèrra, mès sonque en Crist, en ancian pacte era circuncisióon a d'aplicar-se quitament as estrangèrs quan voleràn víuer damb eth partit escuelhut per Diu.

Era idèa principau dera circuncisióon ei ensenhar qu'en reiaume etèrn de Diu es òmes ja non se reproduiràn e es desirs carnales ja non seràn possibles. Ath delà, er apostòl Pablo compare era circuncisióon dera carn en ancian pacte damb era des còrs des escuelhudi en nau. En aguesta perspectiva, suggerís era pureza dera carn e era deth còr que se liure a Crist.

Circuncidar Signifique talhar e aguesta idèa revèle que Diu vò establir ua relacion unica damb era sua creatura. En un Diu “celoso”, exigís era exclusividad e prioritat der amor des sòns escuelhudi, qui an de, s'ei de besonh, talhar ath sòn ath torn es relacions umanes nocives entara sua salvacion e trincar es ligams damb es causes e persones que perjudicien era sua relacion damb eri. A eth. Coma imatge profètica pedagogica, aguest principi tanh en sòn Israèl carnal, en prumèr lòc, e en sòn Israèl espirituau de toti es tempsi, que se revèle en Jesucristo ena sua perfeccion.

Gèn.17:13: “ Eth quau nèish en casa e eth quau ei crompat damb sòs a d'èster circuncidado; e eth mèn pacte serà ena vòsta carn un pacte etèrn » .

Diu insistís en aguesta idèa: eth hilh legitim e er ilegítimò pòden èster junhudi ada eth pr'amor qu'atau profetiza es dues aliances deth sòn projècte salvador... Dempús, era insisténcia mercada peth retorn dera expression " aquerida preneç sòs ", profetiza Jesús Crist que serà estimat en 30 denarios pes josivi religiosi rebèls. E atau, per 30 denarios, Diu aufrirà era sua vida umana en redención des escuelhudi josivi e paganos en nòm dera sua santa aliança. Mès s'arrebrembe eth caractèr “ perpetuo ” deth signe dera circuncisión e era precision “ ena tua carn ” confirme eth sòn caractèr momentáneo. Pr'amor qu'aguesta aliança que comence ací fenirà quan apareisherà eth Mesías “ entà póner fin ath pecat ”, segontes Dan.7:24.

Gèn.17:14: “ Er òme incircunciso, qu'age pas estat circuncidado ena carn, serà talhat d'entre eth sòn pòble: aurà violat eth mèn pacte ”

Eth respècte as nòrmes fixades per Diu ei fòrça estricte e pas admet excepcions pr'amor qu'es sues transgresiones distorsionan eth sòn projècte profético, e eth demostrarà, en tot empedir a Moisés era entrada en Canaán, qu'aguesta falta ei fòrça grana. Es incircuncisos ena carn pas son mès legitimi entà víuer en pòble josieu terrenau de çò qu'ac serien es incircuncisos de còr en futur etèrn reiaume celestial de Diu.

Gèn.17:15: “ Didec Diu a Abraham: Ja non cridaràs Sarai ara tua hemna Sarai; mès eth sòn nòm serà Sara ”.

Abram Signifique pair d'un pòble mès Abraham signifie pair d'ua multitud. De manèra similara, Sarai signifie nòbla mès Sarah signifie princessa.

Abram Ja ei pair d'Ismael, mès eth cambiament de nòm Abraham se justifique ena multiplicación dera sua posteridad en Isaac eth hilh que Diu li anonciarà, pas en Ismael. Pera madeisha arrason, era estéril Sarai procrearà e darà a lum multitudes a trauès d'Isaac e eth sòn nòm serà Sara.

Gèn.17:16: “ Era bendeciré e te darè un hilh d'era; Era bendeciré e se convertirà en nacions; d'era gesseràn reis de pòbles ”.

Abram Camine damb Diu, mès era sua vida jornalièra ei terrenau e se base en condicions naturaus terrenaus, pas en miracles divini. Tanben en sòn pensament da as mots de Diu eth sens d'ua benediccion peth miei que Sarai obtenguec per eth un hilh a trauès d'Agar eth sòn sierva.

Gén.17 :17: “ Abraham queiguec sus era sua cara; eth s'arric e didec en sòn còr: A un òme de cent ans li neisherà un hilh? E Sara, de nauanta ans, darie a lum? »

Ar encuedar-se que Diu poderie voler díder que Sarai poderie auer hilhs maugrat que ei estéril e ja a 99 ans, s'arric en sòn còr. Era situacion ei tan inimaginabla a nivèu uman terrenau qu'aguest reflèxe deth sòn pensament semble naturau. E da sentut as sòns pensaments.

Gèn.17:18: “ E Abraham didec a Diu: Oh! Qu'Ismael visque deuant era tua cara! »

Ei clar qu'Abraham razona carnalment e que sonque compren eth sòn multiplicación a trauès d'Ismael, eth hilh ja neishut e de 13 ans.

Gèn.17:19: “ Didec Diu: Sara era tua esposa seguraments te darà a lum un hilh; e cridaràs eth sòn nòm Isaac. Establirè eth mèn pacte damb eth coma pacte etèrn entath sòn descendencia dempús d'eth ”.

En tot conéisher es pensaments d'Abraham, Diu çò reprende e renauís era anóncia sense deishar era mès minima possibilitat d'error d'interpretacion.

Eth dobte exprimit per Abraham sus era neishença milagroso d'Isaac profetiza eth dobte e era incredulidad qu'era umanitat manifestarà cap a Jesucristo. E eth dobte prenerà era forma d'un arrefús oficiau per part dera posteridad carnal d'Abraham.

Gén 17:20 En çò que tanh a Ismael, t'è sentut. È ací, jo çò bendeciré, ac harè fructífero e ac multiplicarè en grana manèra; eth engendrarà dotze princes e jo harè d'eth ua grana nacion ”.

Ismael Signifique que Diu a sentut, ath delà, en aguesta intervencion, Diu encara justifique eth nòm que li dèc. Diu la harà fructificar, se multiplicarà e formarà era grana nacion araba formada per “dotze princes”. Aguest nombre 12 ei similar as 12 hilhs de Jacob dera sua santa aliança que seràn succedidi pes 12 apostòls de Jesucristo, mès similar pas signifie identic pr'amor que confirme era ajuda divina mès pas ua aliança salvadora respecto ath sòn projècte de vida etèrna. Ath delà, Ismael e es sòns descendientes seràn ostili cap a toti aqueri qu'entren dins era santa aliança de Diu, successivaments josivi e dempús crestiani. Aguest papèr nociu sancionarà ua neishença ilegítim mejançant procèssi egalaments ilegítimos imaginadi pera mair estéril e eth pair excessivaments complacient. Ei per açò qu'es hilhs carnales d'Abraham amiaràn era madeisha maladeta e fin finala sofriràn eth madeish arrefús de Diu.

En tot auer coneishut a Diu e es sues valors, es descendientes d'Ismael pòden escuelher víuer segontes es sues nòrmes enquia entrar dins era aliança josiva, mès aguesta eleccion serà individuau coma era salvacion etèrna que s'aufirà as escuelhudi. Atau madeish, coma a d'anti òmes de totes es origines, se les aufrirà era salvacion en Crist e se les daurirà eth camin ara eternidad, mès sonque jos era nòrma obediente de Crist salvador, crucificado, mòrt e resuscitat.

Gén.17:21: “ Establirè eth mèn pacte damb Isaac, eth quau Sara te darà a lum er an que ven per aguestes dates ” .

Ismael Auie 13 ans en moment d'aguesta vision segontes eth versículo 27, donques aurà 14 ans quan neisherà Isaac. Mès Diu insistís en aguest punt: era sua aliança s'establirà damb Isaac, pas damb Ismael. E neisherà de Sara.

Gén.17 :22: “ Quan fenic de parlar-li, Diu s'exaltèc sus Abraham ”.

Es aparicions de Diu son raras e excepcionaus, e açò explique per qué er èster uman pas s'acostume ath miracle divin e per qué, coma Abraham, eth sòn razonamiento demore condicionat pes leis naturaus dera vida terrena. Eth sòn messatge liurat, Diu se retire.

Gén.17:23: “ Abraham prenec a Ismael eth sòn hilh, e a toti es quaus neisheren ena sua casa, e a toti es quaus i auie crompat damb sòs, a toti es òmes deth pòble dera casa d'Abraham; e es circuncidó aqueth madeish dia, conformatz ath mandat que Diu li i auie dat ”.

Era orde dada per Diu s'execute immediataments. Eth sòn obediencia justifique eth sòn pacte damb Diu. Aquest poderós estimi dera antiquitat crompauè sirvientes e era condicion d'esclau existie e pas ère qüestionada. De hèt, çò que harà qu'eth tèma sigue cuestionable ei er emplec dera violéncia e eth matractament as sirvientes. Era condicion d'esclau ei tanben era de toti es redimidos de Jesucristo, quitament aué .

Gén.17:24: “ Abraham auie nauanta nau ans quan siguec circuncidado ”.

Aguesta aclaración mos arrebrebe que Diu exigís obediencia as òmes, quinsevolhe que sigue era sua edat; des deth mès joen enquiath mès major.

Gén.17:25: “ Ismael eth sòn hilh auie tretze ans quan siguec circuncidado ”.

Serà, per tant, 14 ans majors qu'eth sòn frair Isaac, çò que li assegurarà era capacitat de causar un damatge reau ath sòn frair mendre, hilh dera esposa legitima.

Gén.17:26: “ Aquest madeish dia siguec circuncidado Abraham, atau coma Ismael eth sòn hilh ” .

Diu arrebrebe era legitimitat d'Ismael cap a Abraham, qu'ei eth sòn pair. Eth sòn circuncisió comun ei tan enganosa coma es afirmacions des sues descendientes qu'afirmen èster deth madeish Diu. Pr'amor qu'entà reclamar a Diu pas basta auer eth madeish pair carnal ancestral. E quan es josivi incrédulos afirmen aguesta connexion damb Diu a causa deth sòn pair Abraham, Jesús refusarà aquest argument e les imputarà ath diable, Satanás, pair dera mentida e assassin des deth principi. Çò Que Jesús didec as josivi rebèls deth sòn temps s'aplique egalaments as pretensions arabes e musulmanes dera nòsta.

Gén.17:27: “ E toti es òmes dera sua casa, ja neishudi ena sua casa, ja aqueridi per sòs a estranhs, sigueren circuncidados damb eth ”.

Dempús d'aquest modèl d'obediencia, veiram qu'es desgràcies des ebrèus que gessen d'Egipte vieràn tostemp deth sòn subestimación d'aguesta obediencia que Diu exigís absoludaments, en toti es tempsi e enquiara fin deth mon.

Génesis 18

Era separacion des frairs enemics.

Gén.18 :1 : “Yahweh se li apareishec entre es encinas de Mamre, mentre ère seigut ara pòrta dera sua botiga sus era calor deth dia ”.

Génesis 18:2: “ E en tot auçar es sòns uelhs, guardèc, e è ací tres òmes èren ath costat d'eth. Quan les vedec, correc a arreceber-les des dera entrada dera sua botiga e s'inclinèc enquiath solèr .

Abraham Ei un òme centenari, se sap vielh mès manten bona forma fisica, donques que “ cor ara amassada ” des sues visitantes. Les arreconeishec coma messatgèrs celestiales? Podem supausà'c donques que “ se pròstre ena tèrra ” deuant eri. Mès çò que ve son "tres òmes" e alavetz podem veir ena sua reaccion, eth sòn sens de hospitalidad espontanèa qu'ei frut deth sòn caractèr amorós naturau.

Gèn.18:3: “ E eth didec: Senhor, s'è trobat gràcia deuant es tòns uelhs, te pregui que pas t'escartes deth tònn siervo ”.

Cridar “senhor” a un visitant siguec eth resultat dera grana umilitat d'Abraham e nauaments pas i a evidéncia que pensèsse que se dirigie a Diu. Pr'amor que, aguesta visita de Diu en aparéncia totauments umana ei excepcionau donques que ne Moisés serà autorizat a veir “ era glòria ” dera cara de Diu segontes Éxo.33:20 ath 23: “ YaHWéH ditz: Pas poderàs entà veir era mia cara, pr'amor qu'er òme pas pòt veder-me e víuer. Yahweh Didec: Ací i a un lòc près de mí; te pararàs sus era arròca. Quan era mia glòria passatz, te ponerè ena cavidat dera peña, e te corbirè damb era mia man enquia que jo age passat. E quan tornarà era man, me veiratz darrèr, mès pas se veirà era mia cara ”. Se se proíbís era vision dera “glòria ” de Diu, Eth pas se proíbís préner aparéncia umana entà apropar-se as sues creatures. Diu ac hè entà visitar a Abraham, eth sòn amic, e ac tornarà a hèr ena forma de Jesucristo des dera sua concepcion embrionaria e enquiara sua mòrt expiatoria.

Gèn.18:4: “ Que quauquarrés pòrte un shinhau d'aigua entà ruscar-vos es pès; e pausar jos aguest arbe ”.

Eth versículo 1 ac deishèc clar, hè calor e era sudor des pès ei corbit de povàs dera tèrra. Justifique ruscar es pès des visitants. Ei ua aufèrta agradabla que se les hè. E aguesta atencion ei entà crèdit d'Abraham.

Gèn.18:5: “ Anarè e prenerè un tròç de pan, entà enfortir eth tònn còr; dempús de çò cual, contunharàs eth tònn viatge; pr'amor que per açò passes per naut ath tònn siervo. Eri arresponeren: Hè çò qu'as dit ”.

Ací vedem qu'Abraham pas identifiquèc ad aguesti visitants coma èssers celestiales. Era atencion que les mòstre ei, per tant, un testimòni des sues qualitats umanes naturaus. Ei umil, amorós, gentil, generós, servicial e espitalari; causes que li hèn voler a Diu. En aguest aspècte uman, Diu apròve e accèpte totes es sues prepauses.

Gén.18:6: “ Abraham entrèc rapidaments dins era sua botiga a on Sara, e li didec: Rapidaments, tres mesures de flor de haria, amasa e hè còces ”.

Era neuritud ei utila ath còs carnal e en tot veir tres còssi de carn deuant eth, Abraham hec preparar minjar entà renauir es fòrces fisiques des sues visitantes.

Gén.18:7: “ E Abraham correc cap as sues oelhes, e preneç un becerro tendre e bon, e s'ac dèc a un siervo, eth quau s'apresuró a preparà'c ”.

Era eleccion d'un ternero tendre mòstre encara mès era sua generositat e benevolencia naturau; eth sòn plaser en complacer ath sòn prójimo. Entà arténher aquest resultat aufrís çò de melhor as sòns visitants.

Gèn.18:8: “ E preneç mès crèma e lèit, damb eth becerro qu'ère preparat, e les ponec deuant eri. Eth madeish ère ath costat d'eri, jos er arbe. E mingèren ”.

Aguesti apetitosos neurituds se presenten a estranhs que passen, persones que pas coneish mès a qui tracte coma membres dera sua pròpria familha. Era encarnación des visitants ei fòrça reau donques que mingen neurituds hètes entad òme.

Gèn.18:9: “ Alavetz li dideren: A on ei Sara era tua hemna? Eth arresponec: Era ei aqui, dins era botiga .

Damb era terribla experiéncia der anfitrión coma ua capitada entara glòria de Diu e era sua pròpria, es visitants revèlen era sua veritabla natura ath nomenar eth nòm dera sua esposa, "Sara", que Diu li autregèc ena sua vision anteriora.

Gèn.18:10: “ Òm d'eri didec: Jo tornarè a vosati en aquest madeish temps; e è ací, Sara era tua hemna aurà un hilh. Sara escotaue des dera entrada dera botiga, qu'ère darrèr d'eth ”.

Notem qu'ena aparicion des tres visitants, pas i a bric qu'identifique a YaHWéh des dus angels qu'ac acompanhen. Era vida celestial se manifèste ací e revèle eth sens igualitari qu'aquiu reina.

Mentre òm des tres visitants anóncie era imminente neishença de Sarah, escote des dera entrada dera botiga çò que se ditz e eth tèxte especificque quién " ère darrèr d'eth "; çò que vò díder qu'eth pas la vedec e humanamente pas podec encuedar-se dera sua preséncia. Mès pas èren òmes.

Gèn.18:11: “ Abraham e Sara ère vielh e auançadi en ans, e Sara ja non podie demorar auer hilhs ”.

Eth versículo definís es condicions umanes normaus comunes a tota era umanitat.

Gèn.18:12: “ E era s'arric entà se , en tot díder: Ara que sò vieilha, encara desirarè? Eth mèn senhor tanben ei vielh ”.

Notatz-vos nauaments era precision: “ Era s'arric entàs sòns adentros ”; entà que arrés li age sentut arri excepto eth Diu viu qu'escudriña es pensaments e es còrs.

Gèn.18:13: “ Yahweh didec a Abraham: Per qué alavetz s'arric Sara, en tot díder: Vertadièraments aurè un hilh, encara que sò vielha? »

Diu profite entà revelar era sua identitat divina, çò que justifique era mencion de YaHWÉH pr'amor qu'ei eth qui parle en aguesta aparència umana a Abraham. Sonque Diu pòt conéisher es pensaments ocults de Sara e ara Abraham sap que Diu li parle.

Gèn.18:14: “ I a quauquarren d'estonant per part de YaHWÉH? Ara ora soslinhada tornarè a vosati, ad aguesta madeisha ora; e Sara aurà un hilh ”.

Diu se torne autoritario e renauís claraments era sua prediccion en nòm YaHWÉH deth sòn divinidad.

Gèn.18 :15: “ Sara mentic, en tot díder: Pas m'arrí. Pr'amor qu'auie paur. Mès eth didec: Ath contrari, t'arrires ”.

“ Sara mentic ” ditz eth tèxte pr'amor que Diu escotèc eth sòn pensament secrèt, mès dera sua boca pas gessec rire quauqu'ua; alavetz anèc sonque ua petita mentida entà Diu mès pas entad òme. E se Diu era reprende ei pr'amor que pas admet que Diu a eth contraròtle des sòn pensaments. Era da pròves, en tot arribar quitament a mentir-li. Per açò insistís en tot díder: “ Ath contrari (ei faus), t'arrires ”. Pas desbrembem qu'er èster uman quirnòcha per Diu ei Abraham e pas Sara, era sua legitima esposa, que sonque se beneficie dera benediccion deth sòn marit. Es sues idèes an ja resultat ena maladeta dera neishença d'Ismael, eth futur enemic hereditario e competitor d'Israèl; ei vertat arténher un projècte divin.

Gèn.18:16: “ E aguesti òmes se lheuèren entà partir e guardèren cap a Sodoma. Abraham Siguec damb eri entà acompanhar-les .

Apagados, nutridos E renauidi entà Abraham e Sara era futura neishença deth hilh legitim Isaac, es visitants celestiales revèlen a Abraham qu'era sua visita ena tèrra a tanben d'auta mission en ment: se tracte de Sodoma.

Gèn.18:17: “ Alavetz YaHWÉH didec: Amagarè a Abraham çò que vau a hèr?... ”

Ací auem era aplicacion precisa d'aguest versículo d'Amós 3:7: “ Pr'amor que bric hè eth Senhor YaHWÉH sense auer revelat eth sòn secrèt as sòn siervos es profètes ”.

Gén.18:18: “ Cèrtaments Abraham arribarà a èster ua nacion grana e poderosa, e en eth seràn benditas totes es nacions dera tèrra ”.

A causa dera abituau pèrta de significat que se li aplique ar advèrbi “ cèrtaments ”, arrebrebe que signifie: de manèra cèrta e absoluta. Abans de revelar eth sòn projècte destructiu, Diu s'apresura a tranquilizar a Abraham sus eth sòn pròpri estatus deuant eth e li renauís es benediccions que li concedirà. Diu comence a parlar d'Abraham en tresau persona entà elevà'c ath reng de gran personatge istoric dera umanitat. En tot actuar atau, mòstra as sues descendentes carnales e espirituaus eth modèl que bendice e qu'arrebrebe e definís en versículo que ven.

Gén.18:19: “ Pr'amor qu'ac è escuelhut entà que mane as sòns hilhs e ena sua casa dempús d'eth que sauen eth camin de Yahweh, en justícia e rectitud en favor d'Abraham es promesas que li hec... ”

Çò Que Diu descriu en aquest versículo mèrque era diferéncia damb Sodoma, qu'eth destruirà. Enquiara fin deth mon, es sòns escuelhudi seràn atau: salvar eth camin de YaHWÉH consistís en practicar rectitud e jutjament; era veritabla rectitud e era veritabla justícia que Diu bastirà sus es tèxtes dera lei entà ensenhar en sòn pòble Israèl. Eth respècte ad aquestes causes serà era condicion entà que Diu respectatz es sòns promesas de benediccions.

Gèn.18:20: “ E YaHWÉH didec: Eth clam contra Sodoma e Gomorra a aumentat, e eth sòn pecat ei gran ”.

Diu pòrte aquest jutjament contra Sodoma e Gomorra, es ciutats des reis a qui Abraham vin a ajudar quan sigueren atacadi. Mès tanben siguec en Sodoma a on eth sòn nebot Lot i auie escuelhut establir-se, damb era sua familia e es sues sirvientes. En tot conéisher eth ligam d'apego qu'Abraham a peth sòn nebot, Diu multiplique es formes d'atencion cap ar anciano entà anonciar-li es sues intencions. E entad açò se rebaishe ath nivèu der òme entà humanizarse çò mèns possible entà poner-se ath nivèu deth razonamiento uman d'Abraham eth sòn siervo.

Gèn.18:21: “ Per tant, descenerè e veirè s'an obrat enteramente segontes er informe que m'a arribat; e se non ei atau, ac saberè ”.

Aguesti mots contrasten damb era coneishença des pensaments de Sara, donques Diu pas pòt ignorar eth nivèu d'immoralidad arrenhut en aquestes dues ciutats dera plana e era sua abondia prosperidad. Aquesta reaccion revèle eth suenh que pon entà que eth sòn fidèu servidor accèpte era justa senténcia deth sòn jutjament.

Gèn.18:22: “ E es òmes partiren e anèren a Sodoma. Mès Abraham encara ère dins preséncia de YaHWÉH ”.

Ací, era separacion des visitants permet a Abraham identificar entre eri ath Diu viu, YaHWÉH, present damb eth en ua simpla aparéncia umana que favorís er escambi de mots. Abraham S'envalentonarà enquiath punt d'entablar damb Diu ua espècia de tracte entà obtier era salvacion des dues ciutats, ua que neei abitada peth sòn benvolut nebot Lot.

Gèn.18:23: “ Abraham s'apropèc e didec: Destruiràs tanben ath just damb er impío? »

Era qüestion d'Abraham ei justificada, pr'amor qu'ena sua accion collectiva de justícia, era umanitat provòque era mòrt de victimas innocentes cridades damatges collateraus. Mès s'era umanitat pas pòt notar era diferéncia, Diu òc pòt. E darà pròva d'açò a Abraham e a nosati que liegem eth sòn testimòni bíblico.

Gèn.18:24: “ Tau còp age cinquanta justis al mitan dera ciutat: les destruiràs tanben a eri, e pas perdonaràs ena ciutat a causa des cinquanta justis que son al mitan d'era? »

Ena sua anma doça e amorosa, Abraham ei plen d'illusion e imagine qu'ei possible trobar aumens 50 justis en aquestes dues ciutats e invoca ad aguesti 50 possibles justis entà obtier de

Diu era gràcia des dues ciutats en nòm madeish dera sua justícia perfècta que pas pòt herir ar innocent damb eth colpable.

Gén.18:25: “ Hèr morir ath just damb er impío, entà que sigue damb eth just coma damb er impío, luenh de tu! Luenh de tu! Pas exercirà justícia eth quau jutge en tota era tèrra? »

Abraham Pense atau resòlver eth problèma en tot arrebrebar a Diu çò que pas pòt hèr sense negar era sua personalitat tan apegada ath sens dera justícia perfècta.

Gèn.18:26: “ E YaHWÉH didec: Se tròbi cinquanta justis en Sodoma, al mitan dera ciutat, perdonarè en tota era ciutat per causa d'eri ”.

Damb paciència e bontat, YaHWÉH deishèc parlar a Abraham e ena sua resposta li da era arrason: per 50 justis es ciutats pas seràn destruïdes.

Gèn.18:27: “ Arresponec Abraham e didec: È ací, jo que sò povàs e cendre m'è ausat a parlar a Jehová ”.

Ei eth pensament de “ povàs e cendre ” que demoraràn òmes impíos dempús dera destruccion des dues ciutats ena val? Totun, Abraham coheisse qu'eth madeish pas ei mès que “ povàs e cendre ”.

Gèn.18:28: “ Dilhèu mancaràn cinc des cinquanta justis: per cinc destruiràs tota era ciutat? E didec Yahweh: Pas la destruirè, se tròbi aqui quaranta cinc justis .

Era audacia d'Abraham li amiarà a contunhar era sua regateo en tot redusir cada viatge eth nombre des escuelhudi possiblaments trobadi e se detierà en versículo 32 en nombre de dètz justis. E cada viatge Diu concedirà era sua gràcia peth nombre prepausat per Abraham.

Gèn.18:29: “ Abraham contunhèc de parlar-li, e didec: Tau còp age aqui quaranta justis. E didec Yahweh: Pas harè bric per amor d'aguesti quaranta .

Gèn.18:30: “ Abraham didec: Pas s'enoje Jehová, e parlarè. Dilhèu age aqui trenta justis. E didec Yahvé: Pas harè bric se tròbi aqui trenta justis .

Gèn.18:31: “ Abraham didec: È ací, m'è ausat a parlar ath Senhor. Dilhèu age aqui vint personas justes. E didec Yahweh: Pas la destruirè per causa d'aguesti vint .

Gèn.18:32: “ Abraham didec: Pas s'enoje Jehová, e pas parlarè mès qu'aguest còp. Dilhèu age aqui dètz justis. E didec Yahweh: Pas la destruirè per causa d'aguesti dètz justis .

Ací fenís eth regateo d'Abraham, que compren que cau fixar un limit mès delà qu'era sua insistència neserie irrazonable. Se deten en nombre de dètz justis. Cre damb optimisme qu'aguest nombre de personas justes a de trobar-se en aquestes dues ciutats corruptas, encara que sonque sigatz en tot compdar a Lot e es sues familhaus.

Gèn.18:33: “ Yahweh se siguec quan fenic de parlar a Abraham. E Abraham tornèc ara sua abitada ”.

Era amassada terrenau de dus amics, òm celestial e Diu Todopoderoso e er aute, er òme, povàs dera tèrra, fenís, e cadun torne as sues aucupacions. Abraham Cap ara sua abitada e YaHWÉH cap a Sodoma e Gomorra que queirà sus eth eth sòn jutjament destructiu.

En sòn escambi damb Diu, Abraham revelèc eth sòn caractèr, imatge de Diu, preocupat per que se realize era veritabla justícia, en tot dar ara vida era sua fòrta e precioso valor. Per açò eth regateo deth sòn siervo sonque pòt deleitar e alegrar eth còr de Diu, que compartís pleaments es sòns sentiments.

Génesis 19

Separacion en cas d'emergéncia

Gén.19 :1: “ Es dus angels arribèren a Sodoma ath ser; e Lot se seiguec ara pòrta de Sodoma. Quan Lot les vedec, se lheuèc entà arreceber-les e queiguec cara en tèrra .

Arreconeishem en aguest comportament era bona influéncia d'Abraham sus eth sòn nebot Lot, donques que mòstre era madeisha consideracion cap as visitants que passen. E ac hè damb tanta mèns atencion cuanto que coneish es dolentes costums des abitants dera ciutat de Sodoma que s'a establhit en eth a víuer.

Gèn.19:2: “ Alavetz dídec: È ací, senhors mèns, entratz ara en casa deth vòste siervo, e passatz aqui era net; rusque es tòns pès; Te lheuaràs d'ora peth maitin e contunharàs eth tònn camin. Pas, arresponeren, passaram era net en carrèr ”.

Lot A eth déuer acuelher as personas que passen pera sua casa entà protegir-les des accions desvergonzadas e maliciosas des abitants corruptos. Trobam es madeishi mots de benvenguda qu'Abram i auie dirigit as sòns tres visitants. Lot Ei en vertat un òme just que pas se deishèc corromper pera sua convivéncia damb es èssers perversos d'aguesta ciutat. Es dus angels an vengut a destrúir era ciutat mèns abans de destrúir-la vòlen confóner era maldad des abitants en tot estonar-les en acte, en demostracion activa dera sua maldad. E entà obtier aguest resultat les basta damb passar era net en carrèr entà èster atacadi pes sodomitas.

Gèn.19:3: “ Mès Lot les sollicitèc tant que vengueren ada eth e entrèren dins era sua casa. Les dèc ua taulejada e codec pans sense levadura. E mingèren ”.

Per tant, Lot arrenh convencer-les/convéncer-les e eri accèpten eth sòn hospitalidad; çò qu'encara li da era oportunitat de demostrar era sua generositat coma ac i auie hèt Abraham abans qu'eth. Era experiéncia les ensenhe a describir era polida anma de Lot, un òme just al mitan des injusti.

Gén.19:4: “ Encara pas s'auien acostado, quan era gent dera ciutat, es abitants de Sodoma, entornegèren era casa, des des mainatges enquias ancianos; tota era poblacion correc ”.

Era demostracion dera maldad des abitants va mès delà des expectatives des dus angels, donques que vien a cercar-les quitament ena casa a on Lot les arrecebec. Notatz-vos eth nivèu de contagion d'aguesta maldad: “ des des mainatges enquias ancianos ”. Per tant, eth jutjament de YaHWÉH ei enteramente justificat.

Gèn.19:5: “ E cridèren a Lot e li dideren: A on son es òmes que vengueren a tu aguesta net? Trè-les-mos entà que les coneisham ”.

Es ingenuos pòden èster enganhadí pes intencions des sodomitas, pr'amor que pas se tracte d'ua peticion de coneishença mès de coneishença en sens bíblico deth tèrme der exemple "Adán coneishec ara sua hemna e era dèc a lum un hilh". Era depravación d'aguestes persones ei, per tant, totau e sense remèdi.

Gén.19:6: " Lot gessec ada eri ara pòrta dera casa, e barrèc era pòrta darrèr de se ".

Lot Valent que s'apresura a anar eth madeish ara amassada des èssers abominables e que se suenhe de barrar darrèr de s'era pòrta dera sua casa entà protegir as sues visitantes.

Gèn.19:7: “ E eth didec: Frairs mèns, vos pregui que pas hetz mau; »

Er òme bon exhorta as dolenti a pas hèr eth mau. Les cride “frairs” pr'amor que son òmes coma eth e a conservat en s'era esperança de salvar a quauqui uns d'eri dera mòrt que les lidirigís ada eth eth sòn comportament.

Gèn.19:8: “ È ací è dues hilhes que jamès an coneishut òme; Jo te les portarè dehòra e poderàs hèr damb eri çò que volgues. Sonque que pas les hetz bric ad aguesti òmes donques qu'an arribat ara ombra deth mèn tet ”.

Entà Lot, eth comportament des sodomitas arteneh nautors jamès abans artenhudes en aguesta experiència. E entà protegir as sues dues visitants, ven a aufrir en sòn lòc as sòn dus hilhes encara vèrges.

Gèn.19:9: “ Dideren: Partitz! Dideren un autre viatge: Aguest a vengut coma estranh e vò èster jutge! Bon, te haram peyor qu'eri. E en tot pressionar violentamente a Lot, s'auancèren pare derribar era pòrta .

Es mots de Lot pas calmen ara manada amassada, e aguesti èssers monstruosos, diden, se preparen entà hèr-li peyor qu'a eri. Dempús sagen derribar era pòrta.

Génesis 19:10: “ E es òmes esteneren es sues mans, hiquèren a Lot laguens era casa e barrèren era pòrta ”.

Damb eth valent Lot en perilh, es angels intervien e amien a Lot ar interior dera casa.

Gèn.19:11: “ E cegaron que lièren ada eth ara pòrta dera casa, des deth mès petit enquiath major, de manèra qu'en vano s'esforçauen en trobar era pòrta ”.

Dehòra, es personas excitadas mès pròplèus demoren cègues; Per tant, es ocupants dera casa son protegidi.

Gèn.19:12: “ Es òmes dideren a Lot: A quién as encara ací? Gendres, hilhs e hilhes e tot çò que vos aparten ena ciutat, trètz-ac d'aguest lòc ”.

Lot Trobèc favor deuant es uelhs des angels e de Diu que les envièc. Entà salvar era sua vida, a de “ gésser » dera ciutat e dera val dera plana pr'amor qu'es angels destruiràn as abitants d'aguesta val que se convertirà en ua zòna de tarçums coma era ciutat d'Ai. Era ofrenda des angels s'esten a tot çò que li aparten enes creatures umanes viuentes.

En aguest tèma dera separacion, eth mandat divin de “ gésser ” ei permanent. Pr'amor que sollicite as sues creatures a separar-se deth mau en totes es sues formes, coma es fausses glèises crestianes. En Apocalipsis 18:4 ordene as sòns escuelhudi que “ gesquen » de “ Babilonia era grana ”, que se hè referéncia en prumèr lòc ara religion catolica e en dusau lòc ara multiforme religion protestante, jos cuya influéncia an demorat enquiath moment. E ar atau coma Lot, es sues vides sonque se salvaràn s'aubedissen immediataments eth mandat de Diu. Pr'amor que, tanlèu coma se promulgue era lei que harà obligatòri era pòsa dominicau deth prumèr dia, era fin deth temps de gràcia arribarà ara sua fin. E alavetz serà massa tard entà cambiar d'opinion e posicion deuant aguest problèma.

Ací cridi era sua atencion sus eth perill que represente posponer entà mès tard era de besonh pren de decisions. Era nòsta vida ei fragila, podem morir per ua malautia, un accident o un atemptat, causes que pòden succedir se Diu pas aprècie era nòsta lentor entà reaccionar, e en aguest cas, era fin deth temps de gràcia collectiva pèrd tota era sua importància. , Pr'amor qu'eth quau morís abans qu'era, morís ena sua injustícia e ena sua condenación per part de Diu. Conscient d'aguest problèma, Pablo ditz en Heb.3:7-8: “ Se sentéssetz aué era sua votz, pas endurezcáis eth vòste còr coma ena rebellion... ”. Donques, tostemp existís era urgéncia d'arrespóner ara aufèrta hèta per Diu, e Pablo ei d'aguesta opinion segontes Heb.4:1: “ Temem, donques, que mentre encara demore era promesa d'entrar dins era sua pòsa, que quauqu'un de vosati Pas semble auer arribat massa tard ”.

Gèn.19:13: “ Pr'amor que destruiram aguest lòc, pr'amor qu'ei gran eth clam contra es sòns abitants deuant YaHWÉH. YaHWÉH Mos a enuiat a destrui-la ”.

Aguest còp, eth temps s'acabe, es angels li hèn saber a Lot eth motiu dera sua preséncia ena sua casa. Era ciutat a d'èster rapidaments destruída per decision de YaHWÉH.

Gèn.19:14: “ Gessec Lot e parlèc as sòns gendres qu'auien prenut as sues hilhes: Lhèua-te, didec, sau d'aguest lòc; pr'amor que YaHWÉH destruirà era ciutat. Mès, as uelhs des sòns gendres, semblaue badinar ”.

Es gendres de Lot cèrtaments pas èren ath nivèu de maldad des auti sodomitas, mès entara salvacion sonque compde era fe. E claraments pas ac auien. Es credences deth sòn suer les auien pas interessat, e era subta idèa qu'eth Diu YaHWÉH ère esperdigalhat entà destrui era ciutat les resultèc simplaments incresebila.

Gèn.19:15: “ Des der alba deth dia es angels sollicitèren a Lot, en tot díder: Lhèua-te, pren ara tua hemna e as tues dues hilhes que son ací, pas sigatz que perezcas enes tarcums dera ciutat ”.

Era destrucció de Sodoma da lòc a separacions desgarradoras que revèlen era fe e era absència de fe. Es hilhes de Lot lescau escuelher entre seguir ath sòn pair o seguir ath sòn marit.

Gèn.19:16: “ E coma trigaue, es òmes li preneren dera man, a eth, ara sua hemna e as sues dues hilhes, pr'amor que YaHWÉH volie perdonà'c; S'ac amièren e ac deishèren dehòra dera ciutat .

En aguesta accion, Diu mos mòstre “ un tizón trèt deth huec ”. Un còp mès ei entath just Lot a qui Diu saue, amassa damb eth, es sòns dus hilhes e era sua esposa. Atau, arrancadi dera ciutat, se tròben dehòra, liures e viui.

Gèn.19:17: “ Quan les auet trèti, òm d'eri didec: “Sauve era tua vida; pas guardes enreire, ne te detengues en tot eth llano; Hugís ena montanha, pas sigatz que perezcas ”.

Era salvacion serà dins era montanha, era eleccion demorarà en mans d'Abraham. Lot Pòt atau comprèner e lamentar eth sòn error ar auer escuelhut era plana e era sua prosperidad. Era sua vida ei dins jòc e licalerà dar-se prèssa se vò èster a saui quan eth huec de Diu arribatz ena val. Se li ordene pas guardar enreire. Era orde a de prener-se literal e figuradament. Eth futur e era vida son per deuant es sobrevivents de Sodoma, pr'amor que darrèr d'eri lèu pas demoraràn mès que tarcums incandescentes alugades per pèires d'azufre lançades des deth cèu.

Gèn.19:18: “ Lot les didec: Oh! Pas, Senhor! »

Era orde dada per angel aterroriza a Lot.

Gèn.19:19: “ È ací, è trobat favor deuant es tòns uelhs, e as mostrat era granesa dera tua misericòrdia entà amb ieu, ath preservar era mia vida; mès pas pogui escapar ena montanha abans de que m'artenhe eth desastre e perezca ”.

Lot Coneish aguesta region a on viu e sap qu'arribar ena montanha li amiarà longtemps. Per açò implora ar angel e li aufrís d'auta solucion.

Gèn.19:20: “ È ací, aguesta ciutat ei pro apròp entà que pogue refugiar-me en era, e ei petita. Oh ! Qu'aquiu pogue escapar,... pas ei petit?... E que visque era mia anma! »

Ara fin dera val ei Tsoar, mot que signifie petit. Era suberviuec ara tragèdia dera val entà servir de refugi a Lot e era sua familia.

Gèn.19:21: “ E eth li didec: È ací, jo tanben te concedisqui aguesta gràcia, e pas destruirè era ciutat que parlars ”.

Era preséncia d'aguesta ciutat encara ei testimòni d'aguest dramatic episòdi qu'afectèc enes ciutats dera val dera plana a on se trobauen es dues ciutats de Sodoma e Gomorra.

Gèn.19:22: “ Da-te prèssa e refúgia-te aqui, pr'amor que bric pogui hèr enquia qu'arribes aqui. Per açò se li dèc en aguesta ciutat eth nòm de Zoar .

Er angel ara depen deth sòn acòrd e demorarà enquia que Lot entratz dins Zoar entà atacar era val.

Génesis 19:23: “ Eth solei gessie sus era tèrra quan Lot entrèc dins Zoar ”.

Entàs sodomitas semblaue anonciar-se un nau dia jos un polit amanecer; un dia coma quin aute que sigue...

Gèn.19:24: “ Alavetz YaHWÉH hec llover azufre e huec deth cèu sus Sodoma e Gomorra per part de YaHWÉH ”.

Aguesta milagrosa accion divina arrecebec un poderós testimòni a trauès des descubèrtes der arqueólogo adventista Ron Wyatt. Identifiquèc eth lòc dera ciutat de Gomorra, cuyas abitatges s'apiejauen ues sus d'autes en vessant occidentau dera montanha que bordeja aguesta val. Eth solèr d'aguest lòc ei format per pèires d'azufre que, ar exposar-se ath huec, encara aué s'aluguen. Eth miracle divin demore atau pleaments confirmat e digne dera fe des escuelhudi.

Contràriaments a çò que soent se pensaue e se didie, Diu pas recorrec ara energia nucleara entà destrúir aguesta val, mès a pèires d'azufre e d'azufre pur, estimat en 90% de pureza, çò qu'ei excepcionau segontes es especialistes. Eth cèu pas amie bromalhs d'azufre, per açò pogui díder qu'aguesta destruccion ei òbra deth Diu creador. Pòt crear quina matèria que sigue segontes eth sòn besonh donques qu'eth creèc era tèrra, eth cèu e tot çò que contien.

Gén.19:25: “ Destruïc aqueres ciutats, e tota era plana, e toti es abitants des ciutats, e es plantes dera tèrra ”.

Qué pòt subervíuer en un lòc sometut a ua ploja de pèires d'azufre llameante? Bric, saubi arròques e pèires d'azufre encara presents.

Gèn.19:26: " Era hemna de Lot guardèc cap a enreire e se convertic en ua estatua de sau ”.

Aguest guardar retrospectiu dera esposa de Lot revèle arrepenimientos e un interès mantengut en aguest lòc maldito. Aguest estat d'ànim pas agrade a Diu e ac hè saber en tot transformar eth sòn còs en ua colomna de sau, imatge dera esterilidad espirituau absoluta .

Gèn.19:27: “ Abraham se lheuèc fòrça de maitin entà anar ath lòc a on i auie estat dins preséncia de YaHWÉH ”.

Sense encuedar-se deth drama arribat, Abraham arribe ath roble de Mamre a on arrecebec as sòns tres visitants.

Gèn.19:28: “ E guardèc cap a Sodoma e Gomorra, e cap a tot eth territòri dera plana; e è ací vedec hum que pujaue dera tèrra, coma eth hum d'un horn ”.

Era montanha ei un excellent observatòri. Des dera sua nautor, Abraham domine era region e sap a on ei plaçat era val de Sodoma e Gomorra. S'eth solèr deth lòc ei encara un

brasero incandescente, ensús s'elève un hum acre provocat per azufre e peth consum de toti es materiaus apletadi en ua ciutat per òme. Eth lòc ei condemnat ara esterilidad enquiara fin deth mon. Aquiu sonque trobam arròques, pèires, pèires d'azufre e sau, fòrça sau que favorís era esterilidad deth solèr.

Gén.19:29: “ Quan Diu destruïc es ciutats dera plana, s'acordèc d'Abraham; e hec escapar a Lot d'al mitan deth desastre que destruïc damb eth es ciutats a on Lot i auie hèt era sua abitada ”.

Aguesta aclaración ei importanta pr'amor que mos revèle que Diu sauvèc a Lot sonque entà agradar a Abraham, eth sòn fidèu siervo. Per açò pas deishèc de retrèr-li era sua eleccion deth próspero val e es sues ciutats corruptas. E açò confirme qu'efectivaments siguec sauvat dera destinacion coneishuda per Sodoma coma "un tizón arrancat deth huec" o, damb extrèma precision.

Gén.19:30: “ Lot gessec de Zoar cap as nautors e s'establic ena montanha damb es sues dues hilhes, pr'amor qu'auie paura de demorar-se en Zoar. Viuie en ua cauva, eth e es sòn dus hilhes ”.

Eth besonh dera separacion ara se hè clara entà Lot. E ei eth qui decidís pas demorar-se en Zoar que, encara que “petita”, tanben ère poblada per gent corrupta e pecadora deuant Diu. Ath sòn còp, va ena montanha e, luenh de quina comoditat que sigue, viu damb es sues dues hilhes en ua cauva, un refugi naturau segur qu'aufrís era creacion de Diu.

Gèn.19:31: “ Era major didec ara mendre: Eth nòste pair ei vielh; e pas i a òme en país que vengue a nosati, segontes era costum de toti es païsi ”.

Pas i a bric d'escandaloso enes iniciatiues prenudes pes dues hilhes de Lot. Era sua motivacion ei justificada e aprovada per Diu pr'amor qu'actuen damb guardes a dar posteridad ath sòn pair. Sense aguesta motivacion era iniciatiua serie incestuosa.

Gèn.19:32: " Vietz, dem a béuer vin ath nòste pair, e dormigam damb eth, entà preservar era raça deth nòste pair ”.

Gén.19:33: “ Alavetz heren béuer vin ath sòn pair aquera net; e era major s'anèc a dormir damb eth sòn pair: eth pas s'encuedèc ne quan era s'acostó ne quan se lheuèc ”.

Gén.19 :34: “ Londeman, era major didec ara mendre: È ací, jo dormí anet damb eth mèn pair; Hem que beue venguec un autre viatge aguesta net, e anem a dormir damb eth, entà preservar era raça deth nòste pair .

Gén.19:35: “ Aquera net tornèren a hèr béuer vin ath sòn pair; e era mendre s'anèc a dormir damb eth: pas s'encuedèc ne quan era s'acostó ne quan se lheuèc ”.

Era totau inconsciencia de Lot en aguesta accion da ar abordaje era imatge dera inseminación artificiau aplicada as animaus e ar èster uman en nòste temps finau. Pas i a era mès minima recèrca de plaser e era causa pas ei mès impactante qu'er emparejamiento de frairs e fraies enes inicis dera umanitat.

Gèn.19:36: " Es dues hilhes de Lot demorèren embarassades deth sòn pair " .

Observam en aquestes dues hilhes de Lot qualitats excepcionaus d'abnegación en benefici der aunor deth sòn pair. Coma mairs celibatàries, criaràn soletes as sòns hilhs, oficiauments sense pair, e renóncien atau a préner un marit, un cónyuge, un companh.

Gén.19:37: " Era primogénita dèc a lum un hilh, e cridèc eth sòn nòm Moab; eth ei eth pair des moabitas enquiath dia d'aué " .

Gèn.19:38: " Era mendre tanben dèc a lum un hilh, e cridèc eth sòn nòm Ben Ammi: ei eth pair des amonitas enquiath dia d'aué " .

Trobam, ena profecia de Daniel 11:41, era mencion des descendientes des dus hilhs: " Eth entrarà dins era tèrra mès polida, e fòrça queirà; mès Edom e Moab e es caps des hilhs d'Amón seràn liuradi dera sua man " . Un ligam carnal e espirituau junherà, donques, ad aquesta descendencia damb er Israèl fondat en Abraham, arraïtz dempús de Heber deth pòble ebrèu. Mès aquestes arraïtzes comunes provocaràn disputes e poneràn ad aquesti descendientes en contra dera nacion d'Israèl. En Sofonías 2:8 e 9, Diu profetiza un desastre entà Moab e es hilhs d'Amón: " Sentí es insults de Moab e es insults des hilhs d'Amón, quan insultèren en mèn pòble e se lheuèren damb arrogància contra es sues termières. Per açò sò viu! Ditz Jehová des armades, Diu d'Israèl, Moab serà coma Sodoma, e es hilhs d'Amón coma Gomorra, lòc corbit d'espinos, mina de sau, desèrt entà tostemp; eth rèste deth mèn pòble es saqueará, eth rèste dera mia nacion les possedirà " .

Açò pròve qu'era benediccion de Diu siguec sonque entà Abraham e que pas siguec compartida pes sòns frairs neishudi deth madeish pair, Taré. Se Lot podèc beneficiar-se der exemple d'Abraham, pas serà eth madeish eth des sòns descendientes neishudi des sòns dus hilhes.

Génesis 20

Separacion pera condicion de profèta de Diu

en tot Renair era experiéncia damb Faraon relatat en Génesis 12, Abraham presente ara sua esposa Sara coma era sua fraia a Abimelec, rei de Gerar (era actuau Palestiniana près de Gaza). De nau , era reaccion de Diu qu'ac punís li hè descorbir qu'eth marit de Sara ei eth sòn profèta. Eth poder e era temor d'Abraham s'esteneren atau per tota era region.

Génesis 21

Era separacion de çò de legitim e çò ilegítim

Separacion mejançant eth sacrifici de çò qu'estimam.

Gén.21:1: “ E visitèc Yahweh a Sara coma i auie dit, e hec Yahweh damb Sara coma i auie dit. »

En aguesta visita, Diu pon fin ara longa esterilidad de Sara.

Gèn.21:2: “ E Sara concebec e li dèc a Abraham un hilh en sòn vielhèr, en temps soslinhat que Diu li i auie dit. »

Isaías 55:11 ac confirme: “ Atau succedís damb eth mèn mot que ges dera mia boca: pas torne a jo ueda, sense auer hèt era mia volontat e sense auer complit es mèns plans ”; se complís era promesa hèta a Abraham, per çò qu'eth versículo demore justificat. Aguest hilh ven en mon dempús de que Diu anóncie era sua neishença. Era Bíblia ac presente coma eth “hilh dera promesa”, çò que convertís a Isaac en un tipe profético d'eth “Hilh de Diu” mesiánico: Jesús.

Gén.21:3: “ E Abraham cridèc eth nòm deth sòn hilh que li neishec, que Sara li i auie dat a lum, Isaac. »

Eth nòm Isaac signifie: s'arrís. Tant Abraham coma Sara s'arriren quan escotèren a Diu anonciar ath sòn futur hilh. S'eth rire d'alegror ei positiu, pas ac ei eth rire trufaire. De hèt, ambdús cónyuges aueren era madeisha reaccion ar èster victimas deth prejudici uman. Pr'amor que s'arrien ath pensar enes reaccions umanes de qui les entornejauen. Des deth diluui, era esperança de vida s'a escuerçat considerablaments e, entàs èssers umans, era edat de 100 ans mèrque un vielhèr auançat; aqueth que demoram en eth pòc dera vida. Mès era edat pas signifie bric en contèxt d'ua relacion damb eth Diu creador qu'establís es limits de totes es causes. E Abraham descorbís açò ena sua experiéncia e arrecep, a trauès de Diu, riquesa, auor e paternidad, aguest còp legitim.

Gèn.21:4: “ E Abraham circuncidó ath sòn hilh Isaac quan auie ueit dies, coma Diu li i auie manat. »

Ath sòn còp, eth hilh legitim ei circuncidado. S'auedís eth mandat de Diu.

Gén.21:5: “ E Abraham auie cent ans quan li neishec Isaac eth sòn hilh. »

Era causa ei notabla, mès pas segontes es estandards antediluvianos.

Gèn.21:6: “ E Sara didec: Diu m'a dat motius entà arrir; qui ac sente s'arrirà amb ieu. »

Sarah tròbe era situacion ridicula pr'amor qu'ei umana e victima de prejudicis umans. Mès aguesti desirs d'arrir rebaten tanben ua alegror inesperada. Coma Abraham, eth sòn marit, obten era possibilitat de dar a lum a ua edat que ja non ei imaginable en tèrmes de normalitat umana.

Gèn.21 :7: “ E era didec: Quién auesse dit a Abraham: Sara amamantarà hilhs? Pr'amor que li è dat un hilh en sòn vielhèr. »

Era causa ei vertadièraments excepcionau e enteramente milagrosa. En tot guardar aguesti mots de Sara a nivèu profético, podem veir en Isaac eth hilh que profetiza eth nau pacte en Crist, deth temps que Ismael profetiza ath hilh deth prumèr pacte. Peth sòn arrefús a Crist Jesús, aguest hilh naturau neishut segontes era carn peth signe dera circuncisió serà refusat per Diu en favor deth hilh crestian escuelhut per miei dera fe. Coma Isaac, Crist fondador deth nau pacte neisherà milagrosamente entà revelar e representar a Diu en aparència umana. En contrast, Ismael ei concebut unicaments sus bases carnales e entendements estrictaments umans.

Gén.21:8: “ E eth mainatge creishec e siguec despopat; e Abraham hec ua grana taulejada eth dia que despoperen a Isaac. »

Eth mainatjon amamantado se convertirà en un adolescent, e entath Pair Abraham se daurís un futur plen de promesas e de felicitat que celèbre damb alegror.

Gén.21:9: “ E Sara vedec ath hilh d'Agar era egipciana, qu'era li i auie dat a Abraham, en tot arrir-se; e era didec a Abraham: ”

Eth rire claraments aucupe un lòc important ena vida dera bendita coble. Era animosidad e es gelosies d'Ismael cap a Isaac, eth hilh legitim, ac amien a arrir, en tot trufar-se d'eth. Entà Sara s'a arribat ath limit de çò soportable: dempús de la trufe dera mair ven era deth hilh; ei massa.

Gèn.21:10: “ Tire dehòra ad aguesta sierva e ath sòn hilh; pr'amor qu'eth hilh d'aguesta sierva pas heredarà damb eth mèn hilh, damb Isaac. »

Podem comprèner era exasperación de Sarah, mès garde amb ieu ensús. Sara profetiza era indignidad dera prumèra aliança que pas heredarà damb es escuelhudi era naua, basada ena fe ena justícia de Crist Jesús.

Gèn.21:11: “ E siguec fòrça dolent deuant es uelhs d'Abraham, a causa deth sòn hilh. »

Abraham Pas reaccione coma Sara pr'amor qu'es sòns dus hilhs compartissen es sòns sentiments. Era neishença d'Isaac pas elimine es 14 ans d'afècti qu'ac junhen a Ismael.

Gèn.21:12: “ E didec Diu a Abraham: Pas te semble dolent a causa deth mainatge e deth tòn sierva. En tot çò que Sara te didesse, escote era sua votz: pr'amor qu'en Isaac te cridaràn descendencia. »

En aguest messatge, Diu prepare a Abraham entà acceptar er aluenhament d'Ismael, eth sòn hilh major. Aquesta separacion ei dins eth projècte profético de Diu; donques que

profetiza eth fracàs der ancian pacte mosaico. Coma consolacion, en Isaac multiplicarà era sua descendencia. E eth compliment d'aguest mot divin serà mejançant er establiment deth nau pacte a on es “ escuelhudi ” seràn “ cridadi ” peth messatge der evangèli etèrn de Diu en Jesucristo.

Atau, paradoxauments, Isaac serà eth patriarca dera anciana aliança e ei sustot en Jacob, eth sòn hilh, que segontes era carn e eth signe dera circuncisió, er Israèl de Diu s'establirà sus es sòns fonaments. Mès era paradòxa ei qu'aguest madeish Isaac sonque profetiza leçons concernientes ath nau pacte en Crist.

Gén.21:13: “ E tanben harè deth hilh dera sierva ua nacion, pr'amor qu'eth ei era tua descendencia. »

Ismael Ei eth patriarca de fòrça pòbles de Miei Autan. Enquia que Crist apareishec entath sòn ministèri salvador terrenau, era legitimitat espirituaü apartiege unicaments as descendientes d'aguesti dus hilhs d'Abraham. Eth mon occidentau viuie en multiples formes de paganismo, en tot ignorar era existéncia deth gran Diu creador.

Gèn.21:14: “ E Abraham se lheuèc fòrça de maitin, e prenec pan e un odre d'aigua, e se lèc a Agar, en tot poner-les sus era sua espatla, e li dèc eth mainatge, e la dèc comiat. E era siguec e vaguèc peth desèrt de Beerseba. »

Era intervencion de Diu calmèc a Abraham. Sap que Diu madeish velharà per Agar e Ismael e accèpte separar-se d'eri, pr'amor que confie en que Diu les protegirà e guidarà. Pr'amor qu'eth madeish a estat protegit e guidat enquia ara per Eth.

Gén.21:15: “ E quan s'acabèc era aigua der odre, tirèc ath mainatge jos ua des arrominguères ” .

En desèrt de Beersheba, era aigua que s'amie se consumís rapidaments e sense aigua, Agar sonque ve era mòrt coma eth resultat finau dera sua desgraciada situacion.

Gèn.21:16: “ siguec e se seiguec afronte, a posita der arc; pr'amor qu'era didec: Pas me dèishes veir morir ath mainatge. E era, seiguda afronte, aucèc era votz e plorèc. »

En aguesta situacion extrèma, per dusau còp, Agar vèsse es sues lèrmes deuant era cara de Diu.

Gèn.21:17: “ E sentec Diu era votz deth mainatge, e er angel de Diu cridèc a Agar des deth cèu, e li didec: Qué te passe, Agar? Pas tematz, pr'amor que Diu a sentut era votz deth mainatge a on ei. »

E per dusau còp, Diu interven e li parle entà tranquilizar-la.

Gèn.21:18: “ Lhèua-te, pren ath mainatge e pren-ac ena tua man; pr'amor que harè d'era ua grana nacion. »

Les arrebrembi, eth mainatge Ismael ei un adolescent de 15 a 17 ans, mès pas dèishe d'èster un mainatge subjècte ara sua mair Agar e es dus ja non an aigua entà béuer. Diu vò

qu'era apiege ath sòn hilh pr'amor que li demore ua destinacion poderosa.

Gèn.21:19: “ E Diu dauric es sòns uelhs, e vedec ua hònt d'aigua; e siguec e aumplic er odre d'aigua, e dèc de béuer ath mainatge. »

Frut d'un miracle o pas, aguest potz d'aigua apareish en moment de besonh entà dar-li a Agar e ath sòn hilh eth gost pera vida. E an dera sua vida ath poderós Creador que daurís o barre era vision e era intelligéncia des causes.

Gén.21:20: “ E Diu ère damb eth mainatge, e aguest creishec, e abitèc en desèrt, e se hec arquero. »

Donques, eth desèrt pas ère uet donques qu'Ismael caçau animaues qu'aucie damb eth sòn arc entà minjar.

Gén.21:21: “ E abitèc en desèrt de Parán; e era sua mair li prenec hemna dera tèrra d'Egipte. »

Donques, eth ligam entre es ismaelitas e es egipciani s'enfortirà e, damb eth temps, era rivalitat d'Ismael damb Isaac aumentarà enquiath punt de convertir-les en enemics naturaus permanents.

Génesis 21:22: “ E venguec en aqueth temps qu'Abimelec e Picol, capitan dera sua armada, parlèren a Abraham, en tot díder: Diu ei contigo dins tot çò que hès. »

Es experiéncias provocades pera presentacion de Sara coma era sua fraia, causes relatades en Gén.20, li ensenhèren a Abimelec qu'Abraham ère eth profèta de Diu. Ara ei temut e temut.

Gèn.21:23: “ E ara jura-me ací per Diu que pas haràs mentida amb ieu, ne damb es mèns hilhs, ne damb es mèns arrèhilhs, conformatz ara bontat que t'è mostrat, actuaràs amb ieu e cap ath país que demorèc en eth. »

Abimelec Ja non vò èster victima des artimañas d'Abraham e desire obtier d'eth compromisi fèrmi e decididi entà ua aliança pacifica.

Gèn.21:24: “ E Abraham didec: Jurarè. »

Abraham Pas a dolentes intencions cap a Abimelec e per tant pòt acceptar aguest pacte.

Gèn.21:25: “ E Abraham reprenió a Abimelec a causa d'un potz d'aigua qu'es siervos d'Abimelec auien prenut pera fòrça. »

Gèn.21:26: “ E Abimelech didec: Pas sabi quién a hèt açò, e tu pas m'ac as pas, e sonque aué ac è sentut. »

Gén.21:27: “ E Abraham prenec oelhes e vaques, e se les dèc a Abimelec, e es dus heren un pacte. »

Gèn.21:28: “ E Abraham separèc sèt oelhes dera vegada; »

Era eleccion hèta per Abraham des “sèt oelhes” testimonia eth sòn ligam damb eth Diu creador, ath que atau vò associar ara sua òbra. Abraham S'a establìt en un país estrangèr mès vò qu'eth frut deth sòn trabalh contunhatz d'èster dera sua propietat.

Gèn.21:29: “ E Abimelec didec a Abraham: Quini son aguestes sèt oelhes qu'as escartat? »

Gèn.21:30: “ E eth didec: Preneràs dera mia man aguesti sèt anhèths, entà testimòni amb ieu qu'è cavat aguest potz. »

Gèn.21:31: “ Per açò cridèren aqueth lòc Beerseba, pr'amor qu'ambdús jurèren aqui. »

Eth potz en dispute amie eth nòm deth mot “sheba”, qu'ei era arraitz deth nombre “sèt” en ebrèu, e que trobam en mot “shabbat” que designe eth setau dia, eth nòste dissabte santificado ena pòsa setmanau per Diu. Des deth començament dera sua creacion terrenau. Entà preservar era memòria d'aguesta aliança, eth potz siguec cridat “eth potz des sèt”.

Gèn.21:32: “ E heren un pacte en Beersheba. E se lheuèren Abimelec e Picol, capitan dera sua armada, e tornèren ena tèrra des filisteos. »

Gén.21:33: “ E Abraham plantèc un tamarisco en Beerseba; e aqui invocó eth nòm de Yahweh, Diu etèrn. »

Gèn.21:34: “ E Abraham residic longtemps ena tèrra des filisteos. »

Diu i auie organizades condicions de patz e tranquillitat entara sua siervo.

Génesis 22

Era separacion deth pair e der unic hilh sacrificat

Aguest capítol 22 presente eth tèma profético de Crist aufrit coma sacrifici per Diu coma Pair. Represente eth principi de salvacion preparada en secrèt per Diu des deth principi dera sua decision de crear tèsta ada eth èssers liures, intelligenti e autonòms. Aguest sacrifici serà eth prètz a pagar entà obtier ua devolucion d'amor des sues creatures. Es escuelhudi seràn aqueri qu'agen arresponut as expectatives de Diu damb totau libertat d'eleccion.

Gèn.22:1: “ Dempús d'aguestes coses Diu provèc a Abraham, e li didec: Abraham! E eth arresponec: Ací sò! »

Abraham Ei fòrça obediente a Diu, mès enquia a on pòt arribar aguesta obediencia? Diu ja sap era responsa, mès Abraham a de deishar dempús de se, coma testimòni entà toti es escuelhudi, era pròva concrèta dera sua obediencia exemplar qu'ac hè tan digne der amor deth sòn Diu qu'ac convertís en patriarca cuya posteridad serà sublimada pera neishença de Crist Jesús.

Gèn.22:2: “ Didec Diu: Pren eth tòn hilh, eth tòn unic, eth quau mestresses, Isaac; ve ena tèrra de Moriah e aufrís-ac aqui en olocaust sus òm des montanhas que jo te diderè. »

Diu pressione deliberadamente çò que duele, enquiath limit de çò soportable entad aguest anciano de mès de cent ans. Diu milagrosamente li concedic era alegror d'auer un hilh neishut entà eth e Sara, era sua legitima esposa. Ath delà, amagarà a qui ac entornegen er increíble demanat de Diu: “ Aufrís ath tòn unic hilh en sacrifici ”. E era responsa positiva d'Abraham aurà conseqüències etèrnes entà tota era umanitat. Pr'amor que, dempús de qu'Abraham age consentit en aufrir ath sòn hilh, Diu madeish ja non poderà renonciar ath sòn projècte salvífic; s'auesse pogut considerar renonciar ad açò.

Notem er interès dera precision: “ en ua des montanhas que te diderè ”. Aguest precís lòc ei programat entà arreceber era sang de Crist.

Génesis 22:3: “ Abraham se lheuèc fòrça de maitin, serèc eth sòn ase e prenec artèni a dus siervos e ath sòn hilh Isaac. Partic lenha entad olocaust e se ponec en camin cap ath lòc que Diu li i auie indicat. »

Abraham Resolvec aubedir aguest excès e damb era mòrt ena anma, organizèc era preparacion dera sagnanta cerimònia ordenada per Diu.

Gén.22:4: “ Ath tresau dia, Abraham aucèc es sòns uelhs e vedec eth lòc de luenh. »

Eth país de Morija ei a tres dies de camin deth lòc a on residís.

Gèn.22:5: “ E Abraham didec as sòns siervos: Demoratz-vos ací damb er ase; Eth joen e jo anaram tan luenh entà adorar e tornaram a tu. »

Era terribla accion qu'ei a punt de comèter pas a de besonh testimònis. Eth per açò se separa des sòns dus sirvientes que lescalerà demorar eth sòn retorn.

Gén.22 :6: “ Abraham prenec era lenha entad olocaust, la carguèc sus eth sòn hilh Isaac, e amiaue eth huec e eth guinhauet ena sua man. E ambdús caminèren amassa . »

En aguesta scèna profética, atau coma Crist licalerà cargar eth pesat “patibulum” ath que seràn clauades es sues pipes, Isaac ei cargat damb era lenha que, alugada, consumirà eth sòn còs sacrificat.

Gèn.22:7: “ Alavetz Isaac parlèc a Abraham eth sòn pair, en tot díder: Pair mèn! E eth arresponec: Ací sò, hilh mèn! Isaac arresponec: Ací ei eth huec e era lenha; mès a on ei er anhèth entad olocaust? »

Isaac a estat testimòni de fòrça sacrificis religiosi e a arrason en estonar-se pera absència der animau que va a èster sacrificat.

Gèn.22:8: “ Abraham didec: Hilh mèn, Diu se provedirà der anhèth entad olocaust. E ambdús caminèren amassa. »

Aguesta responsa d'Abraham siguec dirèctaments inspirada per Diu pr'amor que profetiza magníficament er enòrme sacrifici que Diu harà ar aufrir-se a se madeish ara crucifixión en carn umana, en tot satisfèr atau eth besonh des pecadores escuelhudi d'un Salvador eficaç e just ena perfeccion divina. Mès Abraham pas ve aguest futur salvador, aguest papèr de Crist Salvador profetizado per animau sacrificat a YaHWÉH, Diu creador todopoderoso. Entà eth, aguesta responsa simplaments li permet guanhar temps, mentre garde damb orror eth crim que licalerà cométer.

Gèn.22:9: “ Quan arribèren ath lòc que Diu li i auie dit, Abraham edificó aqui un autar e disposèc era lenha. Estaquèc ath sòn hilh Isaac e ac ponec sus er autar, dessús era lenha. »

Desafortunadament Entà Abraham front ar autar, ja non i a forma d'amagar-li a Isaac que serà eth qui serà era oelha deth sacrifici. S'eth pair Abraham se mostrèc sublime en aguesta extraordinària acceptacion, eth comportament dócil d'Isaac ei un reflèxe de çò que serie Jesucristo en sòn temps: sublime en sòn obediencia e abnegación.

Gén.22:10: “ Alavetz Abraham estenec era sua man e prenec eth guinhauet entà aucir ath sòn hilh. »

Ajatz en compde qu'entà reaccionar, Diu demore enquiara darrèra fin dera pròva entà dar eth testimòni dera sua valor reau e autenticidad. Eth “ guinhauet en man ”; sonque demore sacrificar a Isaac coma as fòrça oelhes ja sacrificades.

Gèn.22:11: “ Alavetz er angel de YaHWÉH ac cridèc des deth cèu, e didec: Abraham! Abrahán! E eth arresponec: Ací sò! »

Era demostracion dera fe obediencia d'Abraham se hè e s'amie a tèrme perfèctaments. Diu pon fin ath calvario der anciano e ath deth sòn hilh tan digne d'eth e deth sòn amor.

Ajatz en compde que cada viatge qu'ei cridat per Diu o peth sòn hilh, Abraham totemp arrespon en tot dider: " Ací sò ". Aguesta responsa espontànèa que canèr d'eth atestigua eth sòn caractèr generós e daurit cap ath prójimo. Ath delà, contraste damb era actitud d'Adán atrapat en situacion de pecat que s'amaguèc de Diu, enquiath punt que Diu se vedec obligat a dider-li: “ A on ès? ”.

Gén.22 :12: “ E er angel didec: Pas estenes era tua man sus eth mainatge, ne li hèsques causa quaqu'ua; pr'amor qu'ara sigues que temes a Diu, e que m'as pas negat ath tòc unic hilh. »

Damb era demostracion dera sua fe fidèla e obediencia, Abraham poderà èster as uelhs de toti, e enquiara fin deth mon, èster mostrat coma modèl dera veritabla fe, per Diu, enquiara venguda de Crist que çò encarnará. Convertís-te ena perfeccion divina. Ei en aguest modèl d'obediencia impecable qu'Abraham se convertís en pair espirituaus des veritables credenti salvadi pera sang vessada de Jesucristo. En aguesta experiéncia, Abraham acabe d'exercir eth

papèr de Diu Pair qu'aufrirà coma sacrifici reau e mortau ath sòn unic hilh, cridat Jesús de Nazaret.

Gén.22:13: “ Aucèc Abraham es sòns uelhs e vedec darrèr d'eth un moton subjècte pes cuernos en ua arrominguèra; e Abraham siguec, prenec eth moton e ac aufric en olocaust en lòc deth sòn hilh. »

En aguest punt, Abraham pòt encuedar-se qu'era sua responsa a Isaac, " hilh mèn, Diu se provedirà der anhèth entad olocaust ", i auie estat inspirada per Diu, pr'amor qu'er "anhèth ", en realitat, “eth moton joen ”. , Ei de hèt “ provisto ” per Diu e aufric per eth. Notatz-vos qu'es animaus sacrificadi a YaHWÉH son totemp mascles a causa dera responsabilitat e domeni dat ar òme, Adán mascle. Crist Redentor tanben serà òme.

Gèn.22:14: “ Abraham cridèc ad aguest lòc YaHWÉH Jireh. Per açò aué se ditz: Ena montanha de YaHWÉH serà vist. »

Eth nòm “ YaHWÉH Jireh ” signifiec: YaHWÉH serà vist. Era adopcion d'aguest nòm ei ua veritabla profecia qu'anóncie qu'ena tèrra de Moriah, eth gran Diu invisible qu'inspire temor e pavor serà vist en ua aparèncià umana mens formidabla, entà portar e obtier era salvacion des escuelhudi. E era origina d'aguest nomentament, er aufriment d'Isaac en sacrifici, confirme eth ministèri terrenau d'eth " Anhèth de Diu que lhèue es pecats deth mon ". En tot conéisher er interès de Diu en sòn respècte pes tipas e modèls reproduhidi e repetidi, ei probable e quasi segur qu'Abraham aufric eth sòn sacrifici en madeish lòc a on, 19 sègles dempús, Jesús anauè a èster crucificado, ath pè dera Montanha Gólgota. , Dehòra de Jerusalem, era ciutat, sonque per un temps, santa.

Gén.22:15: “ Er angel de YaHWÉH cridèc a Abraham des deth cèu per dusau còp ” ,

Aguesta terribla pròva serà era darrèra que licalerà passar Abraham. Diu trobèc en eth ath digne patriarca modèl de fe obediente, e s'ac hec saber.

Gèn.22:16: “ e didec: Per ieu madeish ac juri, mot de YaHWÉH! Pr'amor qu'as hèt açò e as pas refusat ath tòn hilh, eth tòn unic hilh ” .

Diu enfatiza aguesti mots " eth tòn unic hilh ", pr'amor que profetizan eth sòn futur sacrifici en Jesucristo segontes Juan 3:16: " Tant estimèc Diu en mon, que dèc ath sòn Hilh unigénito , entà que tot eth quau cree en eth, pas perezcan, mès ajatz vida etèrna ”.

Gèn.22:17: “ Te bendeciré e multiplicarè eth tòn descendencia, coma es esteles deth cèu e coma eth sable qu'ei ar arribatge dera mar; e eth tòn descendencia possedirà era pòrta des sòns enemics. »

Atencion ! Era benediccion d'Abraham pas se hereda, ei sonque entà eth e cada òme o hemna dera sua descendencia a de, ath sòn còp, meritar era benediccion de Diu. Pr'amor que Diu li promet ua posteridad nombrosa mès entre aguesta posteridad , sonque es escuelhudi qu'actuen damb era madeisha fidelitat e era madeisha obediencia seràn quirnòches per Diu. Se pòt alavetz mesurar tota era ignorància espirituau des josivi qu'orgullosamente afirmauen èster hilhs d'Abraham e per tanti hilhs que meritauen er eretatge des sues benediccions. Jesús

es refutó en tot mostrar-les pèires e en tot díder que d'aguestes pèires Diu pòt dar-li descendencia a Abraham. E eth les considerèc coma eth sòn pair, pas a Abraham, mès ath diable.

Ena sua conquista dera tèrra de Canaán, Josué possedirà era pòrta des sòns enemics, era prumèra que nequeiguesc siguesc era ciutat de Jericó. Fin finau, damb Diu, es sants escuelhudi possediràn era pòrta ath darrèr enemic: “ Babilonia era Grana ” segontes diuèrsi ensenhaments revelades en Apocalipsis de Jesucristo.

Gén.22:18: “ Totes es nacions dera tèrra seràn benditas ena tua descendencia, pr'amor qu'as aubedit era mia votz. »

Se tracte, en efècte, de “ totes es nacions dera tèrra ”, pr'amor qu'era aufèrta de salvacion en Crist s'aufrís a toti es èssers umans, de totes es origines e de toti es pòbles. Mès aguestes nacions tanben an d'a Abraham eth hèt de poder descorbir es oráculos divini reveladi en pòble ebrèu gescut dera tèrra d'Egipte. Era salvacion en Crist s'obten pera dobla benediccion d'Abraham e era sua posteridad representada peth pòble ebrèu e Jesús de Nazaret, Jesucristo.

Ei deseable notar claraments, en aguest versículo, era benediccion e era sua causa: era obediencia aprovada per Diu.

Gén.22:19: “ Quan Abraham tornèc damb es sòns siervos, eri se lheuèren e sigueren amassa a Beerseba; pr'amor qu'Abraham abitèc en Beerseba. »

Génesis 22:20: “ Dempús d'aguestes causes siguesc informat a Abraham, en tot díder: È ací, tanben Milca a dat hilhs a Nacor eth tòn frair ” .

Es versículos que seguissen an coma objectiu preparar eth ligam damb “ Rebeca ” que se convertirà ena esposa ideau escuelhuda per Diu entath fidèu e dócil Isaac. Era serà prenuda dera familha pròplèu d'Abraham ena descendencia deth sòn frair Nacor.

Génesis 22:21: " Uz eth sòn primogénito, Buz eth sòn frair Kemuel, pair d'Aram ",

Gén.22:22: “ Kesed, Hazo, Pildash, Jidlaf e Betuel. »

Génesis 22:23: “ Bethuel engendró a Rebeca . Aguesti son es ueit hilhs que Milca li dèc a Nacor, frair d'Abraham . »

Génesis 22:24: “ Eth sòn concubina, telefonada Reuma, tanben dèc a lum a Tebach, Gaham, Tahash e Maaca. ”.

Eth compliment des promesas hètes a Abraham

Génesis 23 relate era mòrt e er enterrament de Sara era sua esposa en Hebrón, ena cauva de Macpela. Abraham Prenec possession d'un lòc d'enterrament ena tèrra de Canaan mentre demoraue que Diu li dèsse tota era tèrra as sues descendientes uns 400 ans dempús.

Dempús, en Génesis 24, Abraham encara conserve eth papèr de Diu. Entà demorar separat des pòbles paganos locaus, enviarà ath sòn siervo a un lòc alunhat, ara sua familha immediata, entà cercar ua esposa entath sòn hilh Isaac e eri deisharàn que Diu escuelhe per eri. Dera madeisha manèra, Diu seleccionarà as escuelhudi que constituiràn era esposa de Crist, eth Hilh de Diu. En aguesta seleccion er òme pas a bric que veir pr'amor qu'era iniciatiua e eth jutjament apartien a Diu. Era eleccion de Diu ei perfècta, irreprochable e eficaça, coma Rebeca, era esposa escuelhuda, amorosa, inteligente e polida en aparència, e sustot, espirituau e fidèla; era pèrta que tot òme espirituau que volgue préner esposa a de cercar.

Jacob E Esaú

Mès tard, segontes Gén.25, Rebeca ei originalmente estéril coma Sarai, era esposa d'Abram, abans qu'era. Aguesta esterilidad compartida s'a d'a eth hèt qu'es dues hemnes amiaràn ua posteridad bienaventurada a Crist, que serà eth madeish format per Diu en seno

d'ua joena vèrge cridada María. D'aguesta manèra, eth linaje deth projècte salvífico de Diu ei mercat pera sua accion milagrosa. En tot sofrir d'aguesta esterilidad naturau, Rebeca apele a YaHWÉH e obten d'eth dues bessoni que luten en sòn ventre. Preocupada, qüestion a Diu sus açò: " E YaHWÉH li didec : Dues nacions son dins eth tòn ventre, e dus pòbles se separaràn des deth tòn ventre; ua d'aguestes persones serà mès fòrta qu'era auta, e era major serà subjècta ara mendre . » Da a lum a dus bessoni. A causa dera sua intensa vellosidad, e qu'ère enteramente " ròi ", d'ací eth nòm " Edom " dat ath sòn posteridad, eth major se cride " Esau ", nòm que signifie "pelut". Eth mendre se cride " Jacob ", nòm que signifie: "Engañador". Es dus nòms ja profetizan es sues destinacions. "Velu" Venerà eth sòn primogenitura as mès joeni en escambi d'un succulent plat de " roux " o dentilhes ròies. Ven aguesta primogenitura pr'amor que subestima era sua valor justa. Peth contrari, eth "Engañador" espirituau envejadura aguest títol que pas ei sonque aonorific, pr'amor qu'amie artenhi era benediccion de Diu. Eth "engañador" ei deth tipe d'aguesti violenti que vòlen a tota còsta obligar ath reiaume des cèus a préner possession d'eth e siguec en tot pensar en eth que Jesús parlèc sus aguest tèma. E ath veir aguesta gelosia hirviente, eth còr de Diu s'alegre fòrça. Ath delà, tant peyor entà "Pelut" e fòrça melhor entà "Engañador", pr'amor qu'ei eth qui se convertirà en "Israèl", per decision de Diu. Pas se confonen, Jacob pas ei un engañador comun e corrent e ei un òme extraordinari, pr'amor que pas i a d'aute exemple bíblico dera sua determinacion d'obtier era benediccion de Diu, e ei sonque entà arténher aguest objectiu qu'"enganhe". Atau toti poderam imitarlo e es fidèus deth cèu s'alegraràn. Pera sua part, Esaú aurà coma descendente en pòble de " Edom ", nòm que signifie " ròi ", damb era madeisha arraitz e significat qu'Adán, aguest pòble serà adversari d'Israèl coma ac anóncie era profecia divina.

Precís qu'era color "ròia" designe eth pecat, unicaments, enes imatges proféticas deth projècte salvífico revelat per Diu e aguest critèri s'aplique, unicaments, as actors des sues produccions, coma "Esaú". Enes tempsi escuri dera Edat mejana, es mainatges pelirrojos consideradi dolenti èren assassinadi. Per açò, soslinhi, era color ròia pas hè ar òme comun e corrent mès pecador qu'eth brun o eth rubio, pr'amor qu'eth pecador s'identifique pes dolentes òbres dera sua fe. Donques, eth "ròi", era color dera sang umana, ei sonque en valor simbolica un simbèu deth pecat, segontes Isaías 1,18: " Vietz e supliquemos! Ditz YaHWÉH. S'es vòsti pecats son coma era escarlata, seràn blanqui coma era nhèu; se son ròis coma era púrpura, seràn coma lan . » Atau madeish, en sòn Apocalipsis, era sua Revelacion, Jesús restaque era color ròia a estruments umans que servissen, inconscientemente o pas, ath diable, Satán eth prumèr pecador dera vida creada per Diu; exemples: eth " shivau ròi " d'Apocalipsis 6:4, eth " dragon ròi o ròi de huec " d'Apocalipsis 12:3, e era " bèstia escarlata " d'Apocalipsis 17:3.

Ara qu'a aguesta primogenitura, Jacob, ath sòn còp, viuerà experiéncias de vida que profetizan es plans de Diu, coma successor d'Abraham.

Deishèc ara sua familha per temor ara ira deth sòn frair Esaú, damb arrason, segontes Gén. 27,24, pr'amor qu'i auie decidit aucí'c, dempús deth desvii dera benediccion deth sòn pair moribundo, "enganhat" per un treta dehòra dera ment de Rebecca era sua esposa. En aguesta sequestracion, es dus nòms des bessoni revèlen era sua importància. Pr'amor qu'eth "Tempeur" usèc ua pèth peluda entà enganhar a Isaac, qui s'i auie demorat cèc, en tot hèr-se passar peth sòn frair major naturauments "Pelut". Es persones espirituaus s'apiegen ues a

d'autes e Rebeca se semblaue mès a Jacob qu'a Esaú. En aguesta accion, Diu contradice era eleccion umana e carnal d'Isaac que preferic a Esaú, eth caçaire que li portaue ua caça qu'apreciaue. E Diu concedís era primogenitura a qui ei mès digne d'era: Jacob er Engañador.

Ar arribar a Labán, eth sòn oncle arameo, frair de Rebeca, entà trabalhar entà eth, Jacob s'enamore de Raquel, era mès joena mès mès polida des hilhes de Labán. Çò Que pas sap ei qu'ena sua vida reau, Diu li hè exercir un papèr profético qu'a de profetizar eth sòn projècte salvífico. Ath delà, dempús de “sèt ans” de trabalh entà obtier ara sua estimada Raquel, Labán li impose ara sua hilha major “Liege” e s'eth liurament coma esposa. Entà obtier e maridar-se damb Rachel, licalerà trabalhar “sèt ans mès” entath sòn oncle. En aguesta experiéncia, “Jacob” profetiza çò que Diu licalerà passar en sòn projècte salvífico. Pr'amor que tanben eth harà ua prumèra aliança pas conforme ath desir deth sòn còr, pr'amor qu'era experiéncia d'un Israèl carnal e nacionau pas serà mercada pera capitada e era glòria que merite era sua bontat. Es successions de “Jutges” e “reis” tostemp fenissen mau, saui quauques raras excepcions. E era esposa desirada e digna deth sòn amor, sonque l'obtierà en ua dusau aliança dempús d'auer demostrat eth sòn amor e revelat eth sòn plan de salvacion en ministèri de Jesucristo; eth sòn ensenhament, era sua mòrt e era sua resurrección. Ajatz en compde qu'es preferéncias umanes e divines son entièraments invertides. Era estimada de Jacob ei era estéril Raquel, mès era de Diu ei era prolífica Liege. Ath dar-li a Jacob, prumèr, a Liegetz coma era sua esposa, Diu hè qu'eth sòn profèta experiente era desillusion qu'ambdús experimentaràn ena sua prumèra aliança. En aguesta experiéncia, Diu anóncie qu'era sua prumèra aliança serà un terrible fracàs. E er arrefús deth Mesías Jesús per part des sòns descendientes confirmèc aguest messatge profético. Liegetz, que pas siguec era estimada escuelhuda peth nòvi, ei ua imatge que profetiza as escuelhudi dera naua aliança que, d'origina pagano, viueren pendent longtemps ena ignorància dera existéncia der unic Diu creador. Maugrat açò, era natura prolífica de Liege profetizó un pacte que darie fòrça frut entara glòria de Diu. E Isaías 54:1 ac confirme, en tot díder: “ Alegra-te, oh estéril, era quau pas engendras mès! Qu'esclate era vòsta alegror e eth vòste gòi, vosati que ja non auetz dolor! Pr'amor qu'es hilhs dera desamparada seràn mès nombrosi qu'es hilhs dera maridada, ditz Yahweh . Ací profetiza eth desamparado, a trauès de Liege, eth nau pacte, e eth maridat, a trauès de Raquel, er ancian pacte ebrèu.

Jacob Se convertís en Israèl

en tot Auer deishat ath ric e próspero Labán, Jacob e es sòns familhaus tornen damb eth sòn frair Esaú, cuya ira justa e vengativa tem. Ua net, Diu se li apareish e luten entre s'enquiar amanecer. Diu fin finala ac herís ena cadera e li ditz que d'ara en tà deuant se cridarà "Israèl", pr'amor que gessec victorioso en tot lutar contra Diu e es òmes. En aguesta experiéncia, Diu volec retratar era imatge dera anma luchadora de Jacob ena sua luta de fe. Cridat Israèl per Diu, obten çò que desesperadamente desiraue e cercaue: era benediccion de Diu. Era benediccion d'Abraham en Isaac se materializèc atau a trauès dera constitucion der Israèl carnal que, bastit sus Jacob que se convertic en Israèl, lèu se convertirie en ua nacion temuda, dempús dera gessuda d'Egipte dera esclavitut. En tot auer preparat era gràcia de Diu a Esaú, es dus frairs se tròben en patz e alegror.

Damb es sues dues esposas e es sues dues sirvientas, Jacob se convertic en pair de 12 mainatges e sonque ua mainada. Estéril A la debuta coma Sarai e Rebeca, mès idólatra, Raquel obten de Diu dus hilhs, José eth major e Benjamín eth mendre. Moric ath dar a lum ath sòn dusau hilh. Era profetiza atau era fin dera anciana aliança, que cesará damb er establiment dera naua basada ena sang expiatoria de Jesucristo. Mès en dusau aplicacion, aquestes circumstàncies mortaus profetizan era destinacion finau des sòns escuelhudi que seràn sauvadi pera sua erosa intervencion quan tornarà ena sua glorioso aspècte divin en Miguel Jesucristo. Aquesta inversion dera situacion des darrèri escuelhudi ei profetizada peth cambiament de nòm deth mainatge que cridat " Ben-Oni " o "hilh deth mèn dolor", pera mair moribunda, passe a cridar-se Jacob, eth pair, " Benjamín » ja sigatz, "hilh dreit" (costat dreit) o, hilh bendito. En confirmacion, en Mateo 25:33, Jesucristo plaçarà " es sues oelhes ara sua dreita e es cabritos ara sua quèrra ". Aquest nòm " Benjamín " siguec escuelhut per Diu, unicaments entath sòn projècte profético, donques entà nosati, pr'amor que pare Jacob auie pòc significat; e entà Diu, era idólatra Raquel pas meritaua eth calificativo de " dret ". Aquestes causes relatives ara fin deth mon se desvolòpen enes explicacions d'Apocalipsis 7:8.

Er admirable José

Ena istòria d'Israèl, eth papèr que Diu assigne a José li amiarà a dominar as sòns frairs qui, exasperados pera sua dominacion espiritua, ac venen a mercaderes arabes. En Egipte, era sua aunestetat e leiautat ac heren apreciat, mès era esposa dera sua estimi volec abusar d'eth, e ath resistir-se, José se trobèc en preson. Aquiu, en tot explicar es sòns, es eveniments li condusirà ath reng mès naut per jos eth faraon: prumèr visir. Aquesta elevacion se base en sòn don profético en çò que tanh a Daniel dempús d'eth. Aquest regal ac hec apreciat peth faraon que li confièc Egipte. Pendent ua hame, es frairs de Jacob anaràn en Egipte e aquiu José se reconciliarà damb es sòns dolenti frairs. Ada eri se junheràn Jacob e Benjamín e atau ei coma es ebrèus s'installen en Egipte ena region de Gosén.

Er Éxodo e eth fidèu Moisés

Esclavizados, es ebrèus trobaràn en Moisés, eth mainatge ebrèu cuyo nòm signifie "sauvat des aigües" deth Nilo, mossardet e adoptat pera hilha deth Faraon, eth libertador preparat per Diu.

Mentre es condicions dera sua esclavitud s'endurecen e aumenten, entà deféner a un ebrèu, Moisés aucís a un egipcian e èst hugís d'Egipte. Eth sòn viatge ac amie a Madián, en Arabia Saudita, a on viuen es descendentes d'Abraham e Keturah, era sua dusau esposa, maridada dempús dera mòrt de Sara. Ath maridar-se damb Séfora, era hilha major deth sòn

suer Jetro, 40 ans dempús, Moisés coneishec a Diu mentre pastoreaba es sues vegades cap ara montanha de Horeb. Eth creador se li apareish en forma d'ua arrominguèra incandescente que creme mès pas se consumís. Li revèlè eth sòn plan entà Israèl e ac envie en Egipte entà guidar era gessuda deth sòn pòble.

Seràn de besonh dètz plagues entà obligar ath Faraon a deishar liures as sòns preciosos esclaus. Mès ei eth decim eth quau aquerirà ua importància profética major. Pr'amor que Diu hec morir a toti es primogénitos d'Egipte, tant d'òmes coma d'animaus. E aguest madeish dia es ebrèus celebrèren era prumèra Pasca dera sua istòria. Era Pasca profetizó era mòrt deth Mesías Jesús, eth “ primogénito ” e eth “ Anhèth de Diu ” pur e sense desamor, aufrìt en sacrifici coma eth “ anhèth ” inmolado eth dia der éxodo d'Egipte. Dempús deth sacrifici d'Isaac sollicitat per Diu a Abraham, era Pasca der Éxodo d'Egipte ei era dusau anòncia profético dera mòrt deth Mesías (Ungido) Jesús, o, en tèrmes grècs, de Jesús Crist. Er éxodo d'Egipte se produisic eth dia 14 deth prumèr mes der an, ath torn deth sègle XV a.C., Uns 2500 ans dempús deth pecat d'Eva e Adán. Aguestes chifres confirman eth temps de “400 ans” des “ quate generacions ” dades per Diu as amorreos, abitants dera tèrra de Canaan.

Er orgulh e er esperit rebèl deth Faraon desapareisheràn damb era sua armada enes aigües dera “mar ròia” qu'atau tròbe eth sòn significat, pr'amor que se barre sus eri dempús d'auer-se daurit entà perméter as ebrèus entrar dins era tèrra d'Arabia Saudita, per extrèm sud dera peninsula egipciana. En tot evitar a Madián, Diu condusís en sòn pòble a trauès deth desèrt cap ara montanha Sinaí, a on les presentarà era sua lei des “dètz mandamientos”. Deuant er unic Diu veritable, Israèl ei ara ua nacion erudita qu'a d'èster ponuda a pròva. Entad açò, Moisés ei cridat a eth, ena montanha deth Sinaí e Diu ac manten aqui pendent 40 dies e 40 nets. Li liure es dues taules dera lei grauada damb eth sòn dit divin. En campament deth pòble ebrèu, era absència esperlongada de Moisés favorís as esperits rebèls que pressionen a Aarón e fenissen per hèr-li acceptar era fundición e moldura d'un “ becerro d'aur ”. Aquesta experiéncia per se soleta resumís eth comportament cap a Diu des pòbles rebèls de toti es tempsi. Era sua negativa a someter-se ara sua autoritat les amie a preferir dobtar dera sua existéncia. E es multiples puniments de Diu pas cambien bric. Dempús d'aguesti 40 dies e nets de pròva, era paur as gigants de Canaan condemnarà en pòble a vagar peth desèrt pendent 40 ans e, sonque d'aguesta generacion provada, Josué e Caleb poderàn entrar dins era tèrra prometuda aufrida per Diu. Ath torn der an 2540 des deth pecat d'Adán.

Es personatges principaus dera istòria deth Génesis son es actors d'ua produccion organizada peth Diu creador. Cadun d'eri transmet, damb finalitat profética o pas, ua leçon, e aguesta idèa d'espectacle siguec confirmada per apostòl Pablo qui didec en 1 Cor.4:9: “ Pr'amor que me semble que Diu mos a hèt , apostòls, es darrèri des òmes, condemnadi en cèrta manèra a mòrt, donques qu'auem estat espectacle entath mon, entàs angels e entàs òmes . » Des d'alavetz, era messatgèra deth Senhor, Elena G. De White, escriuec eth sòn famós libre titolat “Era Tragèdia des Tempsi”. Se confirme atau era idèa d'eth “ spectacle ”, mès dempús des “esteles, es esteles” deth libre sagrat, mos tòque a cadun exercir eth nòste pròpri papèr, en tot saber que, instruidos pes sues experiéncias, èm ponudi en déuer imitar es sues bones òbres, sense reproduir es sòns errors. Entà nosati, coma pare Daniel (Eth mèn Jutge ei

Diu), Diu contunhe d'èster "eth nòste Jutge", compasivo, cèrtaments, mès "Eth Jutge" que pas hè excepcion damb arrés.

Era experiéncia der Israèl nacionau josieu ei desastrosa, mès pas ac ei mès qu'era dera fe crestiana de nòsta ère, que fenís en ua apostasía generalisada. Pas aurie d'estonar-mos aguesta semblança, pr'amor qu'er Israèl der ancian pacte ère sonque un microcosmos, ua mòstra, des èssers umans que pòblen tota era tèrra. Per açò era veritabla fe ère tan rara aqui coma en nau pacte bastit sus Salvador e " Testimòni fidèu " Jesucristo.

Dera Bíblia en generau

Tota era Bíblia, dictada e dempús inspirada per Diu as sòns siervos umans, conten leçons proféticas; des de Génesis enquia Apocalipsis. Es actors escuelhudi per Diu se mos presenten tau coma reauments son ena sua veritabla natura. Mès entà bastir messatges proféticos en aguest espectacle perpetuo, eth Diu creador se convertís en Organizador des eveniments. Dempús dera gessuda d'Egipte, Diu da en Israèl er aspècte liure dera sua lei celestial pendent 300 ans, eth temps des "jutges" que fenís cap a 2840. E en aguesta libertat, eth retorn ath pecat, obligue a Diu a punir en sòn pòble "sèt tempsi" a qui fin finala liure as filisteos, es sòns enemics hereditarios. E "sèt còps" lhèue "libertadores". Era Bíblia ditz qu'en aqueri dies " cadun hège çò que volie ". E siguec de besonh aguest temps de totau libertat entà que se revelèsse eth frut que da cadun. Çò de madeish arribe enes nòsti " darrèr tempsi ". Aguesti tres cents ans de libertat mercada peth constant retorn des ebrèus ath pecat, Diu mos convida a comparar-les damb es tres cents ans dera vida deth just Enoc a qui mos presente coma modèl exemplar des sòns escuelhudi, en tot díder: " Enoc caminèc damb Diu tres cents ans, dempús ja non existie pr'amor que Diu s'ac amièc "; damb eth, en tot hèr-li entrar prumèr en sòn eternidad coma, dempús d'eth, Moisés e Elías, e es sants ressuscitadi ena mòrt de Jesús, abans que toti es auti escuelhudi, includidi es apostòls de Jesucristo; toti seràn transmutados o ressuscitaràn en darrèr dia.

Dempús deth des "jutges", venguec eth temps des reis e aqui nauaments Diu da as sòns dus prumèrs actors un papèr profético que confirme eth messatge dera progression deth mau cap ath plan finau, ei díder, dera net, o des tenèbres, cap ath lum. Atau profetizaron aguesti dus òmes, Saúl e David, eth projècte globau deth plan de salvacion preparada entàs escuelhudi terrenaus, ei díder, es dues fases o dues santes aliances successives. Pren-ac amb ieu, David se convertís en rei sonque dempús dera mòrt deth rei Saúl, atau coma era mòrt der ancian pacte perpetuo li permet a Crist establir eth sòn nau pacte, eth sòn reinatge e eth sòn domeni etèrn.

È ja mencionat aguest tèma, mès les arrebrembi, es monarquies terrenaus pas an legitimitat divina pr'amor qu'es ebrèus demanèren a Diu auer un rei " coma es autes nacions terrenas", eri, "paganos". Çò Que vò díder qu'eth modèl d'aguesti reis ei deth tipe de valors satánicos e pas divini. Atau coma entà Diu eth rei ei manso, umil de còr, plen d'abnegación e compasió, en tot hèr-se servidor de toti, tant atau eth deth diable ei dur, capinaut, egoísta e despectivo, e exigís entà èster atengut per toti. Injustaments herit per arrefús deth sòn pòble,

Diu concedic eth sòn demanat e entara sua desgràcia, li dèc un rei segontes es estandards deth diable e totes es sues injustícies. A compdar d'alavetz, entath sòn pòble Israèl, mès sonque entà eth , era realeza obtenguec era sua legitimitat divina.

Eth parlar verbau o escrit ei eth miei d'escambi entre dues persones individuaus. Era Bíblia ei mot de Diu en sens qu'entà transmèter es sues leçons as sues creatures terrenaus, Diu a amassat testimònis dictadi o inspiradi as sòns siervos; testimònis ordenadi, seleccionadi e acorropadi per eth ath long deth temps. Pas auem d'estonar-mos ath constatar era imperfección dera justícia establida ena tèrra, pr'amor que separadi de Diu, es òmes sonque pòden establir era sua justícia sus era letra dera lei. Ara, Diu mos ditz a trauès de Jesús que “ era letra aucís mès er esperit vivifica ”, aguesta carta. Donques, es Sagrades Escritures dera Bíblia sonque pòden èster “ testimònis ” coma s'indique en Apocalipsis 11:3, mès en cap cas “jutges”. Ar arreconéisher qu'era letra dera lei ei emplàstica d'eméter un jutjament just, Diu revèle ua vertat que pause unicaments ena natura divina dera sua persona. Sonque eth pòt eméter un jutjament just, pr'amor qu'era sua capacitat entà analizar es pensaments secrèti des ments des sues creatures li permet conéisher es motivacions d'aqueri a qui jutge, causes amagues e ignorades per d'aites creatures. Donques, era Bíblia sonque proporcione era basa entàs testimònis utilizadi entath jutjament. Pendent es “ mil ans ” deth jutjament celestial, es sants escuelhudi accediràn as motivacions des anmes jutjades. Damb Jesucristo poderàn atau eméter un jutjament perfècte, de besonh donques qu'eth verdicte finau establís era durada deth patiment sofrit ena mòrt dusau. Aguesta coneishença dera veritabla motivacion deth colpable mos permet comprèner mejor era clemencia de Diu cap a Caín, eth prumèr assassín terrenau. Segontes er unic testimòni escrit ena Bíblia, Caín siguec empenhut as gelosies pera decision de Diu de bendecir era ofrenda d'Abel e despreciar era de Caín, sense qu'aguest sabesse eth motiu d'aguesta diferéncia espirituau e encara ignorada. Atau son es causes, era vida se compause d'innombrables paramètres e condicions que sonque Diu pòt identificar e jutjar damb plea coneishença des hèts. Dit açò, era Bíblia contunhe d'èster entàs òmes er unic libre que presente en letres es bases dera lei que jutge es sues accions, ara demora qu'es sòns pensaments secrèti siguen reveladi as sants escuelhudi en cèu. Maugrat açò, era foncion dera carta ei condemnar o jutjar era accion. Per açò, ena sua Revelacion, Jesús arrebrembe as òmes era importància des sues “ òbres ” e rara còp parle dera sua fe. En Santiago 2:17, er apostòl Santiago arrebrembèc que “ sense òbres era fe ei mòrta ”, en tot confirmar tanben aguesta opinion, Jesús sonque parle des “ òbres ” bones o dolentes generades pera fe. E entà èster generades pera fe, aguestes òbres son exclusivaments aqueres qu'era Bíblia ensenhe jos leis divines. Pas s'an en compde es bones òbres avalorades pera Glèisa catolica, pr'amor que son òbres de caractèr e inspiracion umanistes.

En temps dera fin, era Bíblia ei totauments despreciada e era societat umana presente un aspècte globalizado mistificador e mentiroso. Ei alavetz quan eth mot “ vertat ” que caracterize ara Santa Bíblia, mot deth Diu viu e, mès largaments, eth sòn projècte universau globau, aquerís tota era sua importància. Pr'amor qu'eth mensprèt per aguesta “ vertat ” unica amie ara umanitat a bastir-se sus mentides en toti es contorns relacionales, seculars, religiosi, politics o economics.

Aguest article escrit eth dissabte 14 d'agost de 2021, deman 15 d'agost, en granes reünions, es victimes enganhadés pera religion faussa renderàn aumenatge ara mistificación

satànica mès exitosa dera sua carrèra, des deth sòn emplec dera “ serpiente ” coma òm mèdiu en “ Edén ”: era sua aparicion jos era imatge dera “Vèrge María”. Era veritabla ja non ère vèrge, donques dempús de Jesús, dèc a lum hilhs e hilhes; frairs e fraies de Jesús. Mès es mentides son malaisides d'eliminar e resistissen quitament es melhors arguments bíblicos. Pas impòrte, dempús d'aguest 15 d'agost, ad aguest otratge sonque li demoraràn, coma maxim, ueit celebracions entà irritar a Diu e desvelhar era sua justa ira que requeirà sus es caps des colpables . Ajatz en compde qu'en aguesta aparicion, es mainatges sigueren escuelhudi entà autentifcar era vision dera “vèrge”. Son tan innocents coma era gent ditz e finge? Pecadores natos, Se les atribuís erróneamente innocéncia, mès pas podem, per tant, acusar-les de complicitat. Era vision qu'arreceberen aguesti mainatges sigueren fòrça reaus, mès eth diable tanben ei un esperit rebèl fòrça reau e Jesucristo li dediquèc fòrça des sòns mots entà avertir as sòns siervos sus eth. Era istòria da testimòni deth sòn enganhós poder de seduccion que condusís as sues victimas sedusides e enganhadés ara “ mòrt dusau ”. Era adoracion deth diable en tota era Glèisa Papal e Catolica Romana ei denunciada per Diu en aguest versículo d'Apocalipsis 13:4: “ E adoraron ath dragon, pr'amor qu'i auie dada autoritat ara bèstia ; adoraron ara bèstia, en tot díder: Quién coma era bèstia, e quién poderà pelejar contra era? ”. En realitat, sonque dempús dera fin d'aguesta “ adoracion ” dera “ bèstia ” coaccionadora e perseguidora des veritables sants escuelhudi de Jesucristo, en un temps de tolerància qu'es circumstàncies li an imposat, aguesta adoracion comence. Pes mejans seductores des aparicions dera “vèrge” diabólica; ua “ hemna ” entà remplaçar ara “ serpiente ” dempús de qu'era “ serpiente ” sedusisse ara “ hemna ” que sedusic ath sòn marit. Eth principi contunhe d'èster eth madeish e contunhe d'èster parièr d'eficaç.

Ora dera darrèra eleccion

Aguest estudi des revelacions divines fenís damb era analisi deth libre deth Génesis que mos revelèc quién ei Diu en toti es sòns aspèctes de caractèr. Acabam de veir com se mòstre decidit ena sua exigéncia d'obediéncia as sues creatures ath sométer a Abram a ua extraordinària pròva de fe quan auie quasi cent ans; Donques, ja non ei de besonh demostrar aguest requisit divin.

En moment dera darrèra eleccion prepausada per Diu des dera primauera de 1843, e mai justaments exigida des deth 22 d'octobre de 1844, Diu exigís era observancia deth dissabte coma pròva der amor que li profesan es sòns veritables sants escuelhudi. Era situacion espiritua universau se presente atau en forma d'ua unica qüestion dirigida exclusivaments a toti es membres d'organizacions religioses crestianes.

Era qüestion qu'aucís o te hè víuer entà tostemp

Ei un emperaire, un rei o un papa facultado e autorizat entà cambiar es mot parlades e escrites per Diu, o jos eth sòn dictat coma ac hec Moisés?

En tot auer previst tot, quitament aguesta qüestion, Jesús dèc era sua responsa d'antemano, en tot díder en Mat.5:17-18: " Pas pensetz qu'è vengut entà abrogar era lei o es profètes; Pas venguí a abolir, mès a complir. Pr'amor que de cèrt vos digui qu'enquia que passen eth cèu e era tèrra, ne òm jota ne òm tilde passarà dera lei, enquia que tot se complisque . » Eth madeish Jesús tanben anoncièc qu'es sòns mots que prononcièc mos jutjaràn, en Juan 12:47 ath 49: " Se quauqu'un sent es mèns mots e pas les sauve, pas sò jo qui ac jutge; pr'amor qu'è pas vengut a jutjar en mon, mès a salvar en mon. Eth quau me refuse e pas arrecep es mèns mots, a eth sòn jutge; eth mot qu'è parlat ac jutjarà en dia postrero . Pr'amor qu'è pas parlat de jo madeish; mès eth Pair que m'envièc, eth madeish m'a prescrit çò qu'è de díder e proclamar. »

Aguesta ei era concepcion que Diu a dera sua lei. Mès Dan.7:25 revelèc qu'era intencion de " cambià'c " anaue a aparéisher en l'ère crestiana, en tot díder deth papado catolic roman: " Parlarà mots contra eth Naut, oprimirà as sants deth Naut". -Naut, e demorarà cambiar es tempsi e era lei ; e es sants seràn liuradi enes sues mans per temps, e tempsi, e era mitat d'un temps. » Un otratge que cesará e qu'eth saberà punir damb justícia segontes eth versículo 26 que seguís: " Alavetz vierà eth jutjament, e li serà lheuath eth sòn domeni, eth quau serà destruït e aniquilado entà tostemp. » Aguesti " tempsi " o ans proféticos anóncien eth sòn reinatge persecutor complit pendent 1260 ans, deth 538 ath 1798.

Aguest " jutjament " se realize en diuèrses fases.

Era prumèra fasa ei preparatoria; ei era òbra dera separacion e santificación dera fe "adventista" establida per Diu des dera primavera de 1843. Er adventismo ei separat des religions catoliques e protestante. En Apocalipsis, aguesta fasa se hè referéncia a les ères " Sardis, Filadelfia e Laodicea " en Apocalipsis 3:1-7-14.

Era dusau fasa ei ejecutable: " li lheuaram eth domeni ". Ei eth retorn gloriós de Jesucristo demorat ena primavera de 2030. Es adventistas elegidi entren dins era eternidad separadi des indignes rebèls catolics, protestantes e adventistas que morissen ena tèrra. Era accion s'artenh ara fin de l'ère " Laodicea " d'Apocalipsis 3:14.

Era tresau fasa ei era deth jutjament des mòrti queigudi, executat pes escuelhudi qu'an entrat dins eth reiaume celestial de Diu. Es victimes s'an convertit en jutges e per separat , se jutge era vida de cadun des rebèls e se pronóncie ua senténcia finau proporcionau ara sua culpabilitat. Aguestes senténcias determinen era durada deth temps de " tormento " que provocarà era accion dera sua " mòrt dusau ". En Apocalipsis, aguest tèma ei eth tèma d'Apocalipsis 4; 11:18 e 20:4; açò des de Dan.7:9-10.

Cramba, ara fin deth setau milenio, eth gran dissabte entà Diu e es sòns escuelhudi en Crist, ven era fasa executiva des senténcias prononciades per Crist e es sòns escuelhudi. Ena tèrra deth pecat a on ressusciten, es rebèls condemnadi son aniquilados, " entà tostemp ", per " eth huec de dusau mòrt . En Apocalipsis, aguest jutjament executiu o "jutjament finau" ei eth tèma d'Apocalipsis 20:11-15.

En moment dera darrèra eleccion, dues concepcions religioses irreconciliables se separen definitivament, pr'amor que son extrèmament opausades entre se. Es escuelhudi de Crist escoten era sua votz e s'adaptan as sues exigéncias en moment en qu'eth les parle e era ahlama. Ena auta posicion son es crestians que seguissen tradicions religioses centenarias coma s'era vertat siguesse un ahèr de temps e pas d'intelligéncia, razonamiento e testimòni. Aguest pòble pas comprenie çò que " eth nau pacte " representaue peth profèta Jeremías en Jer.31:31 ath 34: " È ací vien dies, ditz YaHWÉH, en que harè damb era casa d'Israèl e damb era casa de Judá. Un nau pacte, pas coma eth pacte que hí damb es sòns pairs eth dia que les preni dera man entà trèr-les dera tèrra d'Egipte, pacte qu'eri trinquèren, encara que jo ère eth sòn mèstre, ditz YaHWÉH. Mès èst ei eth pacte que harè damb era casa d'Israèl dempús d'aqueri dies, ditz Yahweh: Ponerè era mia lei laguens eri, l'escriuerè enes sòns còrs ; e jo serè eth sòn Diu, e eri seràn eth mèn pòble. Aguest ja non ensenharà ath sòn prójimo, ne ath sòn frair, en tot díder: Coneish a YHWH! Pr'amor que toti me coneisheràn, des deth mendre enquiath major, ditz Yahweh; Pr'amor que perdonarè eth sòn iniquidad e pas m'acordarè mès deth sòn pecat . » Com pòt Diu arténher " escriuer en còr " ? » Der òme er amor ara sua santa lei, quauquarren qu'era nòrma dera anciana aliança pas i auie artenhut obtier? Era responsa ad aguesta qüestion, e era unica diferéncia entre es dues aliances, ven en aspècte dera demostracion der amor divin assolida pera mòrt expiatoria deth substitut Jesucristo en qui s'encarnó e revelèc. Maugrat açò, era mòrt de Jesús pas venguec entà póner fin ara obediéncia mès, ath contrari, dèc as escuelhudi motius entà èster encara mès obedientes cap ath Diu capaç d'estimar damb tanta fòrça. E quan guanhe eth còr der òme, s'artenh era mèta cercada per Diu; obten un escuelhut bon e digne de compartir eth sòn eternidad.

Eth darrèr messatge que Diu les presentèc en aguesta òbra ei eth tèma dera separacion . Aguest ei eth punt vitau que mèrque era diferéncia entre es escuelhudi e es cridadi. Ena sua natura normau, ar òme pas li agrade que li perturben es sues abituds e es sues concepcions des causes. Maugrat açò, aguesta perturbacion se hè de besonh donques que, acostumat ara mentida establida, entà convertir-se en sòn escuelhut, er òme a d'èster desarraïtzat e desviat entà adaptar-se ara vertat que Diu li mòstre. Ei alavetz quan se hè de besonh era separacion d'aqueri a qui Diu pas apròve . Er escuelhut a de demostrar era sua capacitat entà desafiar concrètaments es sues idèes, es sues abituds e es sòns ligams carnales damb èssers cuyo destinacion jamès serà era vida etèrna.

Entàs foncionaris elegidi, era prioritat religiosa ei verticau; er objectiu ei crear un ligam solid damb eth Diu creador, encara que sigue en detriment des relacions umanes. Entàs queigudi, era religion ei orizontau; dan prioritat ara connexion establida damb d'auti umans, encara que sigue en detriment de Diu.

Adventismo Deth setau dia: ua separacion, un nòm, ua istòria

Es darrèri escuelhudi dera fe crestiana s'amassen espiritualmente entà formar er Israèl des " 12 tribus " d'Apocalipsis 7. Era sua seleccion se realizèc a trauès d'ua seria de pròves de fe basada en interès mostrat peth mot profètica qu'anóncie en Dan.8:14 era data 1843. Auie de

mercar era reanudación per part de Diu deth cristianisme, enquia aqui representat pera fe catolica. Des de 538 e pera fe protestante resultante deth temps dera Reforma des de 1170. Eth versículo de Dan.8:14 siguec interpretat coma en tot anonciar eth retorn glorioso de Crist, eth sòn advenimiento çò que provoquèc era sua “demora”, en latin “adventus” d'ací eth nòm adventista que se li dèc ara experiéncia e as sòns seguidors entre 1843 e 1844. Ath semblar, aquest messatge pas parlaue deth dissabte, mès sonque en aparéncia, pr'amor qu'eth retorn de Crist mercarà era entrada en setau milenio, ei díder, eth gran dissabte profetizado, cada setmana, peth dissabte deth setau dia: eth dissabte des josivi. Sense encuedar-se d'aguesta connexion, es prumèrs adventistas pas descorbiren era importància que Diu li da ath dissabte enquia dempús d'aquest temps de pròva. E quan compreneren açò, es pionèrs ensenhèren fermement era vertat deth dissabte arrebrebat en nòm dera glèisa formada, "deth setau dia". Mès damb eth temps, es eretièrs dera òbra ja non dèren ath dissabte era importància que Diu li da, ath restacar eth sòn exigibilidad ath temps deth retorn de Jesucristo en lòc de restacàc ara data de 1843 indicada pera profecia de Daniel. Ajoinar ua exigéncia divina tan fonamentau constituïc ua falta cuya conseqüéncia siguec, en 1994, er arrefús per part de Diu dera organizacion e des sues membres, a qui liurèc ath camp rebèl ja condemnat per eth des de 1843. Aquesta trista experiéncia e aquest fracàs deth darrèr foncionari Era institucion dera fe crestiana atestigua aquesta incapacitat deth faus cristianisme d'acceptar era separacion des ligams umans . Ei dins jòc era abséncia d'amor ara vertat divina e, per tant, a Diu madeish, e aquesta ei era leçon definitiva dera istòria dera fe crestiana que pogui explicar-vos, ensenhar-vos e avertir-vos, en nòm de Diu Todopoderoso. , YaHWÉH-Miguel-Jesucristo.

Fin finala, tostemp en aquest madeish tèma, pr'amor que me costèc eth prètz d'ua dolorosa separacion espirituau, les arrebrembi aquest versículo de Mateo 10:37 e, pr'amor qu'es versículos qu'ac precedissen resumit claraments eth caractèr separativo dera veritabla fe crestiana. , Les mencioní toti des deth vèrs 34 ath vèrs 38:

“ Pas pensetz qu'è vengut a portar patz ena tèrra; Pas venguí a portar patz, mès espasa. Pr'amor qu'è vengut a hèr division entre er òme e eth sòn pair, entre era hilha e era sua mair, e entre era ireua e era sua suera; e es enemics der òme seràn es dera sua pròpria casa. Eth quau estime ath sòn pair oa era sua mair mès qu'a jo pas ei digne de jo , e eth quau estime ath sòn hilh oa era sua hilha mès qu'a jo pas ei digne de jo ; Eth quau pas pren era sua crotz e me seguís, pas ei digne de jo. » Aquest versículo 37 justifique era benediccion d'Abraham; testificó qu'estimaue a Diu mès qu'a eth sòn hilh carnal. E ar arrebrebar-li a un frair adventista eth sòn déuer, ath citar-li aquest versículo, es nòsti camins se separèren e arrecebí ua benediccion especiau de Diu. Dempús aquest “frair” me cridèc fanático e des d'aguesta experiéncia, i auie seguit eth camin adventista tradicionau. Aqueth que m'introdusic en adventismo e es beneficis deth vegetarianismo moric mès tard dera malautia d'Alseimer, mentre jo encara gòi de bona salut, viu e actiu en servici deth mèn Diu, ara edat de 77 ans, e pas recorri ne a mètgès ne a medecines. Tota era glòria ei entath Diu creador e es sòns preciosos conselhs. Reauments!

Entà resumir era istòria der adventismo auem d'arrebrebar es següents hèts. Jos aquest nòm “adventista”, Diu acorròpe as sòns darrèri sants dempús d'un long domeni dera fe catolica que legitimèc religiosamente eth dimenge instaurat jos eth sòn nòm pagano “dia deth solei invicto” per Constantino I eth 7 de març de 321. Mès Es prumèrs adventistas èren protestantes o catolics qu'aunorauen devotamente eth dimenge crestian heredado. Donques,

sigueren seleccionadi per Diu peth sòn comportament, en tot auer estat regocijados peth retorn de Jesucristo que les siguec anonciat successivaments entara primavera de 1843 e eth 22 d'octobre de 1844. Siguec sonque dempús d'aguesta seleccion qu'eth lum deth dissabte les dèc eth sòn lum. Presentat. Ath delà, es sues interpretacions des profecies de Daniel e der Apocalipsis contiegen enòrmes errors que corregisqui en aquest trabalh. Sense coneishença deth dissabte, es pionèrs bastiren era teoria deth cridat jutjament "investigador" que jamès poderen qüestionar; quitament dempús de que les siguec dada eth lum deth dissabte. Entà qui pas ac sap, les arrebrebi que segontes aguesta teoria, des de 1843, dempús 1844, en cèu Jesús examine es libres des testimònis entà seleccionar as sòns darrèri escuelhudi qu'an d'èster salvos. Maugrat açò, era clara identificacion deth pecat deth dimenge dèc un significat precis ath messatge de Dan.8:14, quitament ena sua forma mau arrevirada de "neteja deth santuari ". E aguesta dolenta traduccion creèc controvèrsies insolubles, pr'amor qu'aguesta expression se hège referéncia principauments ath compliment pera mòrt expiatoria de Jesucristo segontes Heb.9:23: " Ère, donques, de besonh, donques qu'es imatges des causes que son dins es cèus auien d'èster purificados d'aguesta manèra, s'es madeishes causes celestiales sigueren purificadas damb sacrificis mès excellenti qu'aguesti . Pr'amor que Crist pas entrèc dins un santuari hèt de man, a imitacion deth veritable, mès en cèu madeish, entà presentar-se ara per nosati deuant Diu ". Atau, tot çò qu'auie d'èster purificado en cèu siguec purificado pera mòrt de Jesucristo: per tant, eth jutjament investigador ja non a cap significat logic. Dempús dera mòrt e resurreccion de Jesús, cap pecat o pecador entre ath cèu entà contaminà'c nauaments, pr'amor que Jesús netegèc eth sòn airau celestial en tot lançar ena tèrra a Satanás e es sòns seguidors angelicales, segontes Apocalipsis 12:7 ath 12 e especuaments en versículo 9: " E siguec lançat siguesse eth gran dragon, era serpiente anciana, que se cride diable e Satanás, eth quau enganhe en tota era tèrra, siguec lançat ena tèrra , e es sòns angels sigueren lançadi damb eth. »

Eth dusau error der adventismo oficiau tanben sorgic dera ignorancia originau deth papèr deth dissabte e aqueric grana importància fòrça dempús. Es adventistas an centrat erròneamente era sua atencion en temps dera darrèra e darrèra pròva de fe qu'en realitat sonque tanh ad aqueri qu'encara seràn viui en moment deth veritable retorn de Jesucristo. En particular, pensèren erròneamente qu'eth dimenge se convertirie en " era mèrca dera bèstia " sonque en moment d'aguesta darrèra pròva, e açò explique era recèrca d'amistat damb es practicantes deth dimenge maldito per Diu, en realitat, des dera sua origina. Era pròva que dongui ei era existéncia des "sèt trompetas" d'Apocalipsis 8, 9 e 11, es prumères sies que neavertissen dempús deth 321, ath long de l'ère crestiana, en pòble dera sua practica deth pecat deth dimenge condemnat per Diu. Çò cual Dan.8:12 ja ac i auie revelat ath díder: " Era armada siguec liurada en sacrifici perpetuo , a causa deth pecat ; eth cuerno lancèc era vertat ath solèr e auèc capitada enes sues enterpreses. » Agust " pecat " ja ère, era practica deth dimenge heredada civilmente de Constantino I des de 321 e justificada religiosamente pera Roma papal des de 538, " era mèrca dera bèstia " citada en Apo.13:15; 14:9-11; 16:2. En 1995, dempús d'auer manifestat un arrefús ath lum profética que prepausè entre 1982 e 1991, er adventismo oficiau cometec eth grèu error d'aliar-se damb es enemics declaradi e reveladi de Diu. Er exemple des nombrosi retrègues que Diu dirigic en ancian Israèl pes sues aliances damb Egipte, imatge simbolica deth pecat tipic, ei, en aguesta accion, totauments ignorat; çò que hè qu'eth pecat adventista sigue encara major.

De hèt, ath préner consciéncia deth papèr deth dissabte e dera importància que li da ath títol de Diu Creador, eth pòble adventista auec d'identificar claraments as sòns enemics religiosi e evitar quina aliança que sigue fraternal damb eri. Pr'amor que, en tot èster eth dissabte dissabte eth " sagèth deth Diu viu " d'Apocalipsis 7:2, era mèrca reau deth Diu creador, eth sòn adversari, eth dimenge , sonque podie èster " era mèrca dera bèstia " d'Apocalipsis 13:15. .

Arrebrembe ací qu'es causes dera casuda der adventismo institucionau oficiau son multiples, mès era principau e mai grèu se hè referéncia ar arrefús deth lum lançat sus era veritabla traduccion de Daniel 8:14 e eth mensprètz mostrat cap ara flambanta explicacion de Daniel 12. , cuya Leçon ei destacar era legitimitat divina der Adventismo deth Setau Dia . Dempús ven era colpa d'auer pas ponut era esperança en retorn de Jesucristo anonciat entà 1994; coma çò auien hèt es pionèrs dera òbra en 1843 e 1844.

Es principaus jutjaments de Diu.

Completada era sua creacion dera tèrra e es cèus, en sièisau dia Diu installe ar òme ena tèrra. E ei a causa deth comportament desobediente dera umanitat, e per tant deth pecat, que Diu la someterà, successivaments, pendent era sua istòria de sèt mil ans, as sòns nombrosi jutjaments. Damb cadun d'aguesti jutjaments se realizen e perceben cambiaments de forma concrèta e visibla. Es excèssi seguidi pera umanitat requerissen aguestes intervencions divines que pretenen retornar-la ath camin dera vertat aprovada peth sòn jutjament sobiran.

Es Jutjaments der Ancian Pacte .

1er jutjament: Diu jutge eth pecat cometut per Eva e Adán, qui ei maudit e expulsadi d'eth " Jardin der Edén " .

2don jutjament: Diu destruí ara umanitat rebèla damb es aigües d'eth " diluvio " globau.

3º jutjament: Diu separe as òmes per desparières lengües dempús dera sua elevacion dera " Tor de Babel " .

Quatau jutjament: Diu hè ua aliança damb Abram qui dempús se convertís en Abraham. En aguest temps, Diu destruí Sodoma e Gomorra, es ciutats a on se practique eth pecat extrèm; er odioso e abominable " coneishença " .

5º jutjament: Diu libèr en Israèl dera esclavitud d'Egipte, Israèl se convertís en ua nacion liura e independenta que Diu lipresente ada eth es sues leis.

6º jutjament: Pendent 300 ans, jos era sua direccion e mejançant era accion de 7 jutges liberadores, Diu libèr en Israèl aucupat pes sòns enemics a causa deth pecat.

7mo jutjament: A peticion deth pòble, e pera sua maladeta, Diu ei remplaçat per reis terrenaus e es sues longues dinasties (Reyes de Judá e reis d'Israèl).

8º jutjament: Israèl ei deportado a Babilonia .

9º jutjament: Israèl refuse ath divin “Mesías” Jesús – Fin dera anciana aliança. Eth nau pacte comence sus fondaments doctrinales perfèctes.

Detau jutjament: Er estat nacionau d'Israèl ei destruït pes romans en an 70.

Es Jutjaments dera Naua Aliança .

Son mencionadi en Apocalipsis pes “ sèt trompetas ”.

1º jutjament : Invasions barbares dempús deth 321 entre 395 e 538.

Dusau jutjament: Establiment deth regim religiós papal dominante en 538 .

3º jutjament: es Guèrres de Religions: opausen as catolics as reformadores protestantes desaprobados per Diu: “ es hipócritas ” de Dan.11:34.

4.º Jutjament: er ateísmo revolucionari francés desròque era monarquia e pon fin ath despotismo catolic roman .

Senténcia 5ª : 1843-1844 e 1994.

– Eth començament: Entre dins vigor eth decret de Dan.8:14 – exigís era culminacion dera òbra iniciada pera Reforma des de Pedro Valdo, er exemple perfècte, des de 1170. Era fe protestante què e er adventismo nèish victorios: Es religiosi Era practica deth dimenge roman ei condemnada e era deth dissabte dissabte ei justificat e requerida per Diu en Jesucristo des de 1843. Era òbra de reforma demore atau completada e completada.

– Era fin: “ vomitada ” per Jesús, moric institucionalmente en 1994, segontes eth messatge dirigit a “ Laodicea ”. Eth jutjament de Diu comencèc quan Era sua casa passèc per ua pròva fatal de fe profética. Desaprobado, Er ex foncionari elegit se junhec ath partit des rebèls catolics e protestantes.

Sièisau jutjament: Era “ sièisau trompeta ” se complís ena forma dera Tresau Guèrra Mondiau, aguest còp nuclear, descrita en Dan.11:40 ath 45. Es sobreviventi organizen eth govèrn universau definitiu e restauren eth rèste deth prumèr dia obligatòri mejançant decret. Coma resultat, era pòsa deth setau dia dissabte, eth dissabte, siguec proïbit, proïbit jos pena de sancions sociaus a la debuta e dempús, fin finala, punit damb era mòrt mejançant un nau decret.

Setau jutjament: precedit peth temps des sèt darrères plagues descrites en Apocalipsis 16, ena primauera de 2030, eth retorn glorioso de Crist pon fin ara preséncia dera civilizacion umana terrenau. Era umanitat ei exterminada. Sonque Satanás demorarà presoèr ena tèrra desolada, eth “abisme” d'Apocalipsis 20, pendent “ mil ans ”.

8º jutjament: Amiat ath cèu per Jesucristo, es sòns escuelhudi procedissen a jutjar as impíos mòrti . Aguest ei eth jutjament citat en Apocalipsis 11:18.

Nauau jutjament: Eth jutjament finau ; es impíos mòrti son ressuscitadi entà sofrir er estandard dera “ mòrt dusau ” a causa d'eth “lac de huec ” que corbís era tèrra e consumís artenhi tot tralha des òbres degudes ath pecat.

Detau jutjament: Era tèrra e es cèus contaminadi son renaudi e glorificados. Benvengudi es escuelhudi ath nau e etèrn reiaume de Diu!

Divin dera Ad a era Z, d'Aleph a Tav, d'alfa a omega

Era Bíblia pas a bric en comuna damb d'auti libres escrits per èssers humans excepto era sua aparència visuau superficial. Pr'amor qu'en realitat sonque vedem era sua superfície, que liegem segontes es convencions d'escritura especifica des lengües ebrèes e grègues , que mos sigueren en eth transmetudi es tèxtes originaus. Mès ena sua escritura dera Bíblia, Moisés utilizèc un ebrèu arcaico cuyas letres der alfabet èren desparières as letres actuaus, sigueren remplaçada letra per letra pendent er exili en Babilonia, sense causar problèmes. Mès es letres èren trucades entre se sense espaciar es mots, çò que pas hège que siguessen facilis de liéger. Mès darrèr d'aguest desauantatge s'amague era ventaja de formar desparières mots en tot depèner dera letra escuelhuda entà mercar eth sòn inici. Açò ei possible e a estat demostrat, çò que demòstre qu'era Bíblia vertadièraments ei fòrça mès delà des possibilitats dera imaginacion e es assolidatges humans. Sonque eth pensament e era memòria deth Diu creador illimitat poderen auer concebut tau òbra. Pr'amor qu'aguesta observacion de multiples lectures dera Bíblia revèle que cada mot qu'aquí apareish siguec escuelhuda e inspirada per Diu as diuèrsi escrivans des sòns libres ath long deth temps enquiath darrèr, eth sòn Apocalipsis o Apocalipsis.

Cap a 1890, eth matematic rus Yvan Panin demostrèc era existència de chiffres numéricas en diuèrsi aspèctes deth bastiment des tèxtes bíblicos. Pr'amor qu'er ebrèu e eth grèc an en comun eth hèt qu'es letres des sòns alfabet tanben s'utilizen coma chiffres e nombres. Es manifestacions de Yvan Panin an agravat considerablaments era colpa des òmes que pas prenen en seriós era Bíblia de Diu. Pr'amor que se plan aquestes descubèrtes pas influïssen en hèr as òmes capaci d'estimar a Diu, rèsten maugrat açò tota legitimitat a pas creir ena sua existència. Yvan Panin Demonstrèc com eth nombre “sèt” siguec omnipresente dins tot eth bastiment dera Bíblia, particularaments dins eth primèr versículo, en Gén.1:1. En tot auer demostrat jo madeish qu'eth dissabte deth setau dia ei eth “ sagèth deth Diu viu ” d'Apocalipsis 7:2, aquest trabalh pas hè mès que confirmar era evidència descorbida per aquest brillant matematic qu'aufric as exigenti scientifics, deth sòn temps e deth nòste, pròves scientificas incontestables. .

Des de Yvan Panin, era informatica modèrna a analisat es 304.805 signes des letres que compausen era Escritura dera unica aliança anciana e eth logicial aufrís innombrables lectures desparières en tot plaçar cada letra sus un immens tablero d'ajedrez cuyas possibilitats d'alineación comencen damb ua unica linha horizontau dera 304805 letres enquia obtier fin

finala ua soleta linha verticau d'aguestes 304805 letres; e entre aguesti dus alineamientos extrèmi totes es innombrables combinacions intermediàries. Descorbim messatges sus eth mon terrèstre, es sòns eveniments internacionaus e es nòms de pòbles ancians e modèrnes e es possibilitats son immenses pr'amor qu'er unic imperatiu ei mantier un espaci identic (de 1 a n...) entre cada letra des mots formadi. Ath delà des alineaciones orizontaus e verticaus, existissen multitud d'alineaciones oblicuas, d'ensús cap a tà baish e de tà baish cap a ensús, de dreita a quèrra e de quèrra a dreita.

Per tant, en tot préner era imatge der ocean, confirmi qu'era nòsta coneishença dera Bíblia ei ath nivèu dera sua superfícia. Çò Qu'a estat amagui serà revelat as escuelhudi pendent era eternidad qu'entraràn en eth. E Diu contunharà d'estonar as sòns estimadi damb eth sòn immens e illimitat poder.

Desafortunadamente, Aguestes deslumbrantes demostracions son emplàstiques de cambiar eth còr des èssers umans entà que arriben a estimar a Diu “ damb tot eth sòn còr, damb tota era sua anma, damb totes es sues fòrces, damb tota era sua ment ” (Deu.6:5; Mat. 22:37); segontes era sua justa peticion. Era experiéncia terrena ac aurà demostrat, les retrègues, es reprimendas e es puniments pas càmbien as òmes, per açò eth projècte salvador de Diu s'a basat des der inici dera vida liura en aguest versículo: “ er amor perfècte tire dehòra era temor ” (1 Juan 4:18). Era seleccion des escuelhudi se base ena sua demostracion de perfècte amor per Diu, eth sòn Pair Celestial. En aguest “ amor perfècte ”, ja non i a besonh de lei ne de mandamientos, e eth prumèr en comprené'c siguec eth vielh Enoc, que mostrèc a Diu eth sòn amor “ en tot caminar” damb eth, en tot suenhar de pas hèr bric que li desengustèsse. Pr'amor qu'aubedir ei estimar e estimar consistís en aubedir damb er objectiu de dar plaser e alegror ar èster estimat. Jesús, ena sua perfeccion divina, venguec ath sòn còp a confirmar aguesta leçon d'amor “ veritable ” segontes es prumèrs modèls umans: Abraham, Moisés, Elías, Daniel, Job e fòrça auti cuyos nòms sonque Diu coneish.

Deformaciones Peth temps

Pas i a ua soleta lengua ena tèrra qu'age pas sofrit evolucions e transformacions provocades per esperit perverso dera umanitat. E en aguesta matèria er ebrèu a pas escapat ad aguesta perversión umana de manèra qu'eth tèxte ebrèu que consideram originau ja non ei mèns qu'er originau des escrits de Moisés en un estat parciauments distorsionado. È d'aguest descubèrta ath trabalh d'Ivan Panin e ath hèt qu'ena version deth tèxte ebrèu qu'utilizèc en 1890, en Gén.1:1, digitalizèc eth mot Diu damb eth tèrme ebrèu "elohim". En ebrèu, "elohim" ei eth plurau d'"eloha", que signifiec diu en singular. Existís ua tresau forma: “Eth”. S'utilize entà connectar eth mot Diu damb nòms: Daniel; Samuel; Capèla entà marini; eca... Aguesti tèrmes que designen ath Diu veritable arreceben ua letra majuscula enes nòstes traduccions entà mercar era diferéncia entre eth Diu veritable e es faussi dius paganos des umans.

Era Bíblia enfatiza damb arrason e insistentaments eth hèt que Diu ei “òm”, çò qu'ac convertís en un “eloha”, er unic “eloha” veritable. Per açò, ar atribuïr-se eth mot plurau

"elohim", en Génesis 1 e en d'alti lòcs, Diu mos envie un messatge qu'afirme mejançant eth damb arrason èster ja Pair de multituds de vides que preexistissen ara creacion deth nòste sistèma terrèstre. O dimension, e de totes es vides qu'apareisheràn ena tèrra. Aguestes vides celestiales ja creades ja èren dividides peth pecat qu'apareishec ena sua prumèra creatura liura. Ath designar-se damb eth mot "elohim", eth Diu creador afirme era sua autoritat sustot çò que viu e nèish d'eth. Ei en aguesta capacitat que mès tard poderà, en Jesucristo, amiar es pecats dera multitud des sòns escuelhudi e salvar, sonque mejançant era sua mòrt expiatoria, multituds de vides umanes. Eth mot "elohim", en plurau, designe per tant a Diu en sòn poder creador de tot çò que viu. Aguest tèrme profetiza tanben es multiples ròtles qu'exercirà en sòn projècte de salvacion que ja ei en eth principau e successivaments " Pair, Hilh e Esperit Sant " qu'actuarà dempús deth bautismo entà purificar e santificar era vida des sòns escuelhudi. Aguest plurau tanben se hè referéncia as diuèrsi nòms que Diu amiarà: Miguel entàs sòns angels; Jesucristo pes sòns èssers umans escuelhudi e cromptadi damb era sua sang.

Coma exemple des distorsiones degudes ara perversión umana poni eth deth vèrb "benedicir", exprimit en ebrèu pera arraïtz "brq" e cuya eleccion des vocaus utilizades acabarà en tot arrevirar-se coma "benedicir" o "maudíder". Aguesta perversa distorsión distorsiona eth significat deth messatge sus Job, a qui en realitat era sua esposa li ditz " bendice a Diu e morís ", e pas " mauditz a Diu e morís ", coma prepausen es arreviradors. Aute exemple de cambiament insidios e perverso, en lengua francesa era expression "cèrtaments", qu'originalmente significauè cèrt e absolut, a prenut en pensament uman eth significat de "dilhèu", totauments opausat. E aguest darrèr exemple merite èster citat pr'amor que guanharà importància e aurà grèus conseqüéncias. En diccionari "petit Larousse" notè un cambiament ena definicion deth mot "dimenge". Introdusit coma eth prumèr dia dera setmana ena version de 1980, se convertic en setau dia ena version der an següent. Es hilhs deth Diu dera vertat an de, per tant, desconfiar des convencions evolutives establides pes òmes pr'amor que, pera sua part, a diferéncia d'eri, eth gran Diu creador pas càmbie e es sues valors pas vàrien, ar atau coma er orde des causes e des causes. Temps qu'eth establic des dera fondacion deth mon.

Es òbres perversas dera umanitat an mercat quitament eth tèxte ebrèu dera Bíblia, a on es vocaus son injustaments assignades sense conseqüéncias entara salvacion, mès entà protegir era sua version oficiau, Diu a preparat, peth metòde numérico, es mejans entà identificar eth tèxte reau deth faus. . Açò mos permeterà verificar e constatar era existéncia de nombroses chifres numéricas que caracterizen de forma unica era version bíblica autentica, tant en ebrèu coma en grèc, cuyos signes an pas estat modificadi des deth sègle II a.C.

Er Esperit restaure era vertat sus era justificacion pera fe (pera fe d'òm)

Acabi de mencionar es distorsiones deth tèxte bíblico; causes a causa des multiples arreviradors des escrits originaus. Entà illuminar en sòn pòble dera fin des tempsi, er Esperit dera vertat restaure era sua vertat, en tot dirigir es ments des sòns escuelhudi cap a tèxtes a on encara demoren importants distorsiones. Açò ei çò que s'acabe de complir en aguest

dissabte deth 4 de seteme de 2021, enquiath punt que li dè eth nòm de “dissabte de veire”. Deishè era eleccion deth tèma a estudiar a ua fraia ruandesa damb qui compartim eth progrès des nòsti dissabtes en linha. Era prepausèc era “justificacion pera fe”. Er estudi mos portèc quauques descubèrtes reaments importantes qu'esclarissen era nòsta comprenença d'aguest tèma.

Ena Bíblia, en 1 Pedro 1:7, er Esperit simbolize era fe mejançant er aur purificado: “ qu'era pròva dera vòsta fe, qu'ei mès preciosa qu'er aur que perece, encara que provada peth huec, resultatz en alabanza, glòria e aunore quan Jesucristo apareish ”. D'aguesta comparason ja comprenem qu'era fe, era veritabla fe, ei quauquarren extrèmaments raro; es calhaus e es pèires se tròben per tot, çò que pas arribe damb er aur.

Dempús, de versículo en versículo, restanquèrem prumèr que: “ sense fe ei impossibla agradar a Diu ”, segontes Heb.11:6: “ E sense fe ei impossibla agradar-li; pr'amor qu'eth quau ven a Diu a de creir que Diu existís, e qu'eth ei remunerador qu'ac necerquen. » Dus ensenhaments son restacadi ara fe: era creença ena sua existència, mès tanben era certitud que bendice “ a qui la cerquen ”, damb sinceritat, detalh important que pas se pòt sus eth enganhar. E coma er objectiu dera fe ei agradar-li, er escuelhut arresponerà ar amor de Diu en tot aubedir totes Es sues ordenances e mandamientos qu'eth presente en madeish nòm deth sòn amor pes sues creatures. Eth frut d'aguest ligam d'amor, que junh coma un imán a qui s'estimen e estimen a Diu en Crist, se mos presente en famós ensenhament citada en 1 Cor.13 que descriu eth veritable amor agradable a Diu. Dempús d'aguesta lectura, pensè en pas mens famós messatge dat en HabaKuk 2:4: “... eth just pera sua fe viuerà ”. Mès, en aguest versículo era traduccion prepausada per Louis Segond mos ditz: “ È ací, era sua anma ei espompida, pas ei dreita en eth; mès eth just viuerà pera sua fe. » Pendent longtemps, aguest versículo me sometec un problèma que pas i auie sajat resòlver. Com pòt Diu jutjar “ just ” a un òme “ inflado ” d'orgulh? Aqueth que, segontes Pro 3,34, Santiago 4,6 e 1 Pedro 5,5, “ resistís as supèrbi, mès da gràcia as umili ”? Era solucion apareishec en tot trobar en tèxte ebrèu eth mot “ incrédulo ” en lòc deth mot “ espompit ” citada en Segond e damb estonament trobam, en ua version “catolica” de Vigouroux, era bona e tan logica traduccion que dèishe perfèctaments clara eth messatge der Esperit. Pr'amor que, en efècte, er Esperit inspire en Habacuc un messatge en un estil ja inspirat en rei Salomón en forma des sòns arrepervèris qu'opausa en eth paramètres d'opausadi absoluts; ací en Habacuc, “ incredulidad ” e “ fe ”. E segontes Vigouroux e era basa dera Vulgata Latina dera sua traduccion, eth versículo ditz: “ È ací, eth quau ei incrédulo pas a (un) anma dreita en eth; mès eth just viuerà pera sua fe . » Ar imputar ambdues parts deth versículo ath madeish tèma, Louis Segond distorsiona eth messatge der Esperit e es sòns lectors se ven empedidi de comprèner eth veritable messatge dat per Diu. Un còp apraiat era causa, ara descorbiram com Habacuc descriu damb precision es pròves “adventistas” de 1843-1844, 1994, e era data finau que tanh ath veritable retorn finau de Crist, era primauera de 2030. De hèt, aguest nau lum recent que fixe eth retorn de Crist entad an 2030 mos permet comprèner melhor e autenticar es successives experiéncias adventistas ja confirmades, en Apocalipsis 10:6-7, pera expression: “ pas aurà mès demore ... mès qu'eth mistèri de Diu se complirà ”. Entad aguesta demostracion preni eth tèxte de Habacuc 2 des deth sòn inici, intercalando es comentaris explicatius.

L.Segond Version modificada per ieu

Versículo 1: “ Serè dins eth mèn lòc, e serè sus era tor; Serè atent a veir qué me diderà YahWéH, e qué arresponerè en mèn argument. »

Notatz-vos era actitud de “demora” deth profèta que caracterizarà eth jutjament adventista, er Esperit mos ditz en messatge de Dan.12:12: “ Bienaventurado eth quau demore enquia 1335 dies ”. Entà comprené'c claraments, eth significat d'aguest " argument " mos ac da eth capítol anterior, a on eth problèma sometut per Habacuc ei era prolongación dera prosperidad des impiós ena tèrra: " Vaciará eth sòn hilat entad açò e aucirà?". Hè tostemp nacions, sense perdonar? » (Hab 1:17). En aguesta reflexion e en aguest cuestionamiento, Habacuc imagine eth comportament de toti es òmes que hèn era madeisha observacion enquiara fin deth mon. Ath delà, Diu presentarà era sua resposta en tot suggerir proféticamente eth tèma deth retorn de Jesucristo, que ponerà fin, definitivaments, ath domeni des dolenti, despectivos, incrédulos, desleiaus e rebèls.

Versículo 2: “ YahWeH me parlèc e me didec: Escriu era profecia; graua-la en taules, entà que sigue liejuda comúnmente. »

Entre 1831 e 1844, William Miller presentèc taules que resumien es sues anóncies que profetizaban eth retorn de Jesucristo entara primavera de 1843 prumèr, dempús entara tardor de 1844. Entre 1982 e 1994, tanben prepausè e prepausi as adventistas e a d'auti umans. , En quate taules, eth resumit des nauí lums proféticas inspirades peth Senhor dera Vertat entara nòsta “ fin des tempsi ”. S'es conseqüències reaus d'aguesta terribla experiéncia de 1994 sonque se compreneren dempús deth temps soslinhat, coma arribèc en 1844, era data e eth sòn calcul son enquia aué autenticados per Esperit deth Diu viu.

Versículo 3: " Pr'amor qu'ei ua profecia cuyo temps ja ei soslinhat ".

Aguest temps soslinhat per Diu a estat revelat des de 2018. En tot auer coma objectiu era data deth retorn de Jesucristo, aguest temps soslinhat ei era primavera de 2030.

“ Era camine cap ara sua fin e pas mentirà; »

Eth retorn de Crist victorioso se realizarà ath sòn degut temps, e era profecia qu'ac anóncie “ pas mentirà ”. Jesucristo Definitivaments tornarà ena primavera de 2030.

“ Se se demore, demoratz-ac, pr'amor que succedirà, cèrtaments succedirà. »

S'era data siguec fixada per Diu, entà eth, eth veritable retorn de Crist se realizarà en aguest temps soslinhat que sonque eth coneishec enquia 2018. Eth retard suggerit, " se se demore ", sonque pòt afectar as òmes, pr'amor que Diu se resèrve eth dret a utilizar anóncies fausses deth retorn de Jesucristo que li permeteràn experimentar, successivaments, en 1843, 1844, 1994 e enquiath nòste temps finau, era fe des crestians que reclamen era sua salvacion, çò que li permet escuélher as sòns escuelhudi. Aguestes fausses anóncies anticipadi deth retorn de Jesucristo son utilizadi per Diu, entà separar enquiara fin deth mon, " eth forment dera palha, es oelhes des crabes ", es fidèus des desleiaus, " es credentes des incrédulos". », Er escuelhut des queigudi.

Eth versículo confirme eth paramètre dera “demora” adventista , que contunhe d'èster un element descriptivo des darrèri sants apartats e sageradi pera practica deth veritable dissabte deth setau dia des dera tardor de 1844, era fin dera dusau pròva adventista. En aquest versículo, er Esperit enfatiza era nocion de certitud que caracterize aquest retorn de Crist vencedor, libertador e vengador.

Version vigorosa

Versículo 4: “ È ací, eth quau ei incrédulo pas a en òc ua anma dreita; mès eth just viuerà pera sua fe . »

Aquest messatge revèle eth jutjament que Diu amie sus es umans sometudi as quate jutjaments adventistas restacadi as dates 1843, 1844, 1994 e 2030. Eth verdicte de Diu ei tajante en cadua de les ères. Mejançant era anóncia profético Diu desenmascara as crestians “ hipócritas ” que revèlen era sua natura “ incrédula ” , despreciando es anóncies proféticos des sòns messatgèrs escuelhudi o des sòns profètes. En mercat contrast, es escuelhudi dan glòria a Diu ar arreceber Es sòns messatges proféticos e aubedir es naues direccions que revèlen. Aquesta obediencia, jutjada per Diu coma “ agradable ”, ei, ath madeish temps, jutjada digna de preservar era justícia imputada ath nòm de Jesucristo.

Sonque aquesta fe obediente “per amor” a Diu ei jutjada digna d'entrar dins era eternidad venidera. Sonque aqueth a qui era sang de Crist netege des sòns pecats ei sauvi “ pera sua fe ”. A causa de qu'era responsa dera fe ei personau , ei per açò que Jesús dirigís es sòns messatges, individualmente , as sòns escuelhudi, exemple: Mateo 24:13: “ Mès eth quau persevere enquiara fin, serà sauvi .” Era fe pòt tornar-se colectiva s'arrespon a ua nòrma unica. Mès ages suenh! Es afirmacions umanes son enganholes, pr'amor que sonque Jesús decidís quién se salvarà o quién se perderà segontes eth sòn jutjament sus era fe demostrada pes candidats que desiren entrar ath cèu.

En resumit, en aguesti versículos de Habacuc, er Esperit revèle e confirme eth ligam estret e inseparable dera “ fe ” e “ es òbres ” qu'era genèr; quauquarren ja sometut per apostòl Santiago (Santiago 2:17: “ Atau succedís damb era fe: se non a òbres, en se madeisha ei mòrta .”); çò Qu'implique que des der inici dera evangelización eth tèma dera fe siguec mau comprenut e mau interpretat. Quauqui uns, coma aué , sonque li atribuïssen er aspècte de credença, en tot ignorar eth testimòni des òbres que li dan era sua valor e era sua vida. Eth comportament des òmes, a qui Diu hè conéisher es sues anóncies deth retorn de Jesucristo, revèle era veritabla natura dera sua fe. E en un moment en que Diu vèsse eth sòn gran lum sus es sòns darrèri siervos, ja non i a desencusa entà qui pas comprene es naui requisits establidi per Diu des de 1843. Era salvacion per gràcia contunhe, mès des d'aquesta data, sonque beneficie as escuelhudi seleccionadi per Jesucristo, a trauès deth testimòni de demostracions reaus der amor que li renden. A la debuta eth dissabte ère eth signe d'aquesta benediccion divina, mès des de 1844 jamès a estat sufisenta en se madeish, pr'amor qu'er amor dera sua veritat profética, revelada entre 1843 e enquia 2030, tanben a estat tostemp requerit per Diu. De hèt, es naui lums arrecebudes des de 2018 an ua estreta connexion damb eth dissabte deth setau dia, que s'a convertit ena imatge profética deth setau milenio que començarà damb eth retorn de Jesucristo ena primauera de 2030. Des de 2018, “era justificacion pera fe » arribe a bon tèrme e beneficie as cridadi que se convertissen en escuelhudi ath manifestar eth sòn

amor a Diu e toti es sòns lums vielhes e naues revelades en nòm de Jesucristo coma ensenhe Mateo 13:52: “ E eth les didec: Per tant, tot escriuetz que coneish eth reiaume des cèus ei semblable ath propietari de casa, que trè deth sòn tresaur coses naues e causes vielhes ”. Qui estime a Diu sonque pòt estimar descorbir es sòns projèctes e es sòns secrèts que pendent longtemps an demorat ocults e ignoradi pes umans.

Habacuc E era prumèra venguda deth Mesías

Aguesta profecia tanben trobèc compliment entad Israèl nacionau josieu, ath que anoncièc era prumèra venguda deth Mesías. Eth temps d'aguesta venguda siguec fixat e anonciat en Dan.9:25. E era clau deth sòn calcul se trobèc en libre d'Esdras, en capítol 7. Resulte qu'es josivi placèren eth libre de Daniel entre es libres istorics, e precedic ath libre d'Esdras. Mès d'aguesta manèra eth sòn papèr profètic demorèc redusit e mens visible entath lector. Jesús siguec eth prumèr profèta que cridèc era atencion des sòns apostòls e discipòls sus es profecies de Daniel.

La demore anonciada, “ se se demore, demora-la ”, tanben auec eth sòn compliment, pr'amor qu'es josivi demorauen a un mesías que siguesse vengador e libertador des romans, en tot apiejar-se en Isaías 61 a on er Esperit ditz de Crist en versículo 1. : “ Er esperit de Jehová, YaHWÉH, ei sus mí, pr'amor que YaHWÉH m'a unguido entà amiar bones naues as praubes; M'a enviat a sanar as quebrantados de còr, a proclamar libertat as cautivos, e desliurança as cautivos; ”. En versículo 2, er Esperit especificue: “ Entà proclamar un an de gràcia de YaHWÉH , e un dia de venjança deth nòste Diu ; Entà assolaçar a toti es afligidi; ”. Es josivi pas sabien qu'entre " er an de gràcia " e " eth dia dera venjança " encara auien de passar 2000 ans entà conduir en pòble ath retorn de Crist vencedor, libertador e vengador, segontes Isaías 61,2. Aguesta leçon se ve claraments en testimoni citat en Lucas 4:16-21: “ Siguec a Nazaret, a on s'i auie mossardet, e, segontes era sua costum, entrèc dins era sinagoga dins dia de dissabte. Se lheuèc entà liéger e li dèren eth libre deth profèta Isaías. Desenrollándolo, Trobèc eth lòc a on ère escrit: Er Esperit deth Senhor ei sus mí, per quanto m'a unguido entà predicar bones naues as praubes; M'a enviat a sanar as quebrantados de còr, a proclamar desliurança as cautivos, e vista as cècs, a liberar as oprimidi, a proclamar er an de gràcia deth Senhor. Dempús enrolló eth libre, s'ac liurèc ath mossardet e se seiguec. » Ath detier ací era sua lectura, confirmèc qu'era sua prumèra venguda sonque se hège referéncia ad aguest “ an de gràcia ” anonciada peth profèta Isaías. Eth versículo 21 contunhe de dider: “ Toti es quaus èren dins era sinagoga ac guardauen. Alavetz comencèc a dider-les: Aué s'a complit era Escritura qu'acabat de sénter. » Er ignorat e pas liejut “ dia dera venjança ” siguec fixat per Diu, entara primauera de 2030, entara sua dusau venguda, aguest còp, en tot Eth sòn poder divin. Mès abans d'aguest retorn, era profecia de Habacuc licalec complir-se per “ retard ”, a traues des jutjaments “adventistas”, en 1843-1844 e 1994, coma acabam de veir.

Era dedicacion finau

afrontar era vertat

Ena primavera de 2021, començament der an divin, era umanitat occidentau rica mès falsamente crestiana acabe de demostrar eth sòn desir de preservar era vida des ancianos, encara que sigue a còsta des tarçums economics nacionau. Per açò Diu ac liurarà ara Tresau Guèrra Mondiau que s'amiarà multitud de vides de persones de totes es edats, en tot saber que pas i a suenh ne vacuna entad aguest dusau puniment divin. Deuant nosati, laguens 8 ans, serà er an 6000 dera creacion terrenau, cuyo fin serà mercada peth retorn de Jesucristo. Triunfante E victorioso, conduirà as sòns redimidos, as sòns escuelhudi viui e que liressuscitarà a eth, ath sòn reiaume des cèus e destruirà tota vida umana ena tèrra, que deisharà en eth sonque, isolat enes tenèbres, ar angel rebèl des deth principi. , Satanás, Eth diable.

Era fe en principi des 6000 ans son essenciaus entà acceptar aguest programa. Es calculs precisi tre es chifres dades ena Bíblia sigueren impossibles a causa d'ua "vaguedad" en çò que tanh ara data dera neishença d'Abraham (ua data unica entàs tres hilhs de Taré: Gén. 11:26). Mès era sequéncia des successions des generacions umanes des d'Adán enquiath retorn de Crist confirme era proximitat d'aguest nombre 6000. Ath dar era nòsta fe ad aguest nombre redon e precís, atribuïm aguesta eleccion a un èster "intelligent", ei díder, ath Diu creador, hònt de tota intelligéncia e vida. Segontes eth principi d'eth "dissabte" citat ena sua cramba mandamiento, Diu li dèc ar òme "sies dies" e siec mil ans entà hèr tota era sua òbra, mès eth setau dia e eth setau milenio son tempsi "santificados" de pòsa (fixadi). Escarte) entà Diu e es sòns escuelhudi.

Eth contengut d'aguesta òbra a demostrat qu'era fe agradabla a Diu se bastís mejançant eth comportament "intelligent o savi" des sòns escuelhudi qui se beneficien de tot çò que Diu ditz, profetiza o pense (veir Daniel 12:3: "E es savis brillharàn coma er esplendor dera expansion, e es quaus ensenhèren era justícia ara multitud, coma es esteles, pes sègles des sègles, en tot justificar atau era eleccion de Diu entà hèr-les beneficiar-se dera sua justícia redentora manifestada en ". Jesús Crist.

Entà barrar aguesta òbra, just abans deth drama venidero, volesse dedicar, ath mèn còp, a toti es veritables hilhs de Diu que la liegeràn e l'acuelheràn damb fe e alegror, aguest versículo de Juan 16,33 que siguec dedicat per dues hònts desparières a l'escasença dera mia bautismo eth 14 de junh de 1980; òm ena mia acta de bautismo dera institucion, er aute en prefacio deth libre "Jesucristo" que me siguec aufric en aguesta escasença peth mèn companh de servici en aquera epòca, quasi enquiara edat en que Jesús aufric era sua vida en sacrifici. : "Aguestes causes vos è parlat entà que en mí ajatz patz. Auràs tribulacion en mon; mès anima-te, jo è conquistat eth mon".

Samuel, eth bendito siervo de Jesucristo, "En vertat"!

Era ultima cridada

Mentre escriui aquest messatge, a fins de 2021, eth mon encara gaudís d'ua patz religiosa universau apreciable e apreciada. Maugrat açò, en tot basar-me ena mia coneishença des revelacions proféticas descifradas preparadas per Diu, afirmi, sense eth mendre dobte, qu'ua terribla Guèrra Mondiau ei dins preparacion e dins camin de consumarse laguens es pròplèus 3 a 5 ans. Ath presentar-la jos eth nòm simbolic de " sièisau trompeta " en Apocalipsis 9, er Esperit mos arrebrebe qu'an ja arribat cinc terribles puniments entà punir er abandon dera fidelitat ath sòn sant dissabte e as sues autes ordenances irrespetadas des deth 7 de març de 321. Aquesti Es puniments deth Diu immortal abastèren 1600 ans d'istòria umana organizada segontes un programa religiós divin. Eth sòn sièisau puniment ven a avertir, per darrèr còp, ath cristianisme culpable d'infidelidad cap a eth. Sense Diu e eth sòn projècte salvador, era vida umana pas a sens. Per açò, en tot auer es " trompetas " un caractèr graduau revelat per analogia en Levítico 26, era intensitat assassine dera " sièisau " artenherà nautors d'orror qu'era umanitat a temut e temut pendent longtemps. Era " sièisau trompeta " se hè referéncia ara darrèra Guèrra Mondiau qu'acabarà damb multituds d'èssers umans, " era tresau part des òmes " segontes Apocalipsis 9:15. E aquesta proporcion se pòt arténher literalaments en ua guèrra a on s'afrontaràn 200.000.000 de combatentes professionaus armadi, entrenadi e equipadi, segontes era precision dada en Apocalipsis 9:16: " Eth nombre des jinetes ena armada ère dues miríadas de miríadas: Escotè eth nombre d'eri "; ei díder, 2 x 10000 x 10000. Abans d'aquest darrèr conflicte, pendent eth sègle XX , es dues guèrres mondiaus de 1914-1918 e 1939-1945 sigueren presagios deth gran puniment que s'avecina entà póner fin ara epòca des nacions liures e independents. Diu a pas proporcionat ciutats de refugi entàs sòns escuelhudi, mès mos a deishat indicacions sufisentaments clares entà que hugigam des zònes objectiu prioritari dera sua ira divina. Eth dirigirà es còps qu'an de dar es èssers umans cridadi entad aquest prètzhet. Mès cap d'eri serà òm des sòns escuelhudi. Es rebèls incrédulos o incrédulos escampadi pera tèrra seràn es estruments e victimes dera sua ira divina. Era Dusau Guèrra Mondiau se liurèc entre pòbles occidentaus cuyas religions èren crestianes e concorrien. Mès ena Tresau Tresau, eth motiu des afrontaments serà essenciauments religiós, en tot afrontar a religions en competéncia que jamès an estat doctrinalmente compatibles entre se. Sonque era patz e eth comèrc an permetut qu'aquesta illusion creishetz. Mès en temps escuelhut per Diu, segontes Apocalipsis 7:2-3, era universalidad demoníaca sostenguda pes angels de Diu serà liberada entà " hèr damatge ena tèrra e ara mar " o, un còp decodificados es simbèus, " entà perjudiciar " a "protestantes e catolics" que son desleiaus a Jesucristo. Fòrça logicaments, era fe crestiana desleiau constituís eth blanc principau dera ira deth just Jutge Jesucristo; ar atau coma ena anciana aliança, Israèl siguec punit pes sues constantes infidelidades enquiara sua destruccion nacionau en an 70. Parallèlaments ad

aguesta " sièisau trompeta ", era profecia de Dan.11:40 ath 45, confirme, ar evocar " tres reis ".
", Era implicacion des tres religions deth monoteísmo: eth catolicismo europèu, er islam arab e norteafricano e era ortodoxia russa. Eth conflicte fenic damb un cambiament de situacion a causa dera intervencion deth protestantismo nòrd-american, que pas siguec nomenat rei, mès siguec suggerit coma un tradicionau enemic potenciau de Rússia. Era eliminacion des potències en competència daurís er accés ara sua darrèra dominacion jos eth títol de " era bèstia que se lhèue dera tèrra ", descrita en Apocalipsis 13:11. Precistem qu'en aquest contèxte finau, era fe protestante nòrd-americana a passat a èster minoritària, en tot èster majoritària era fe catolica romana, a causa des successives immigracions hispanas. En 2022, eth sòn president d'origina irlandesa ei catolic, coma eth president assassinat John Kennedy.

En Apocalipsis 18:4, en Diu Todopoderoso, Jesucristo ordene a toti es quaus cren e demoren en Eth, Es sòns escuelhudi, que " gesquen de Babilonia era Grana ". Identificada damb evidéncia en aquesta òbra entara Glèisa Catolica Romana Papal, " Babilonia " ei jutjada e condemnada a causa de " es sòns pecats ". Per eretatge istoric de " es sòns pecats ", era colpa deth catolicismo s'esten as protestantes e ortodoxos que justifiquen, mejançant era sua practica religiosa, era pòsa dominicau hereditado de Roma. Era gessuda de Babilonia implique er abandon de " es pecats ", eth mès important que, pr'amor que Diu li nepon ua " mèrca " identificativa: eth dia de pòsa setmanau, prumèr dia dera setmana der orde divin, eth dimenge roman.

En aquest messatge, dada era urgéncia des tempsi, solliciti as hilhs e hilhes de Diu a abandonar era zòna nòrd de França centrada en sòn cap-lòc, París. Pr'amor que lèu serà tustada pera ira de Diu, en tot sofrir eth " huec deth cèu ", aquest còp nuclear, coma era ciutat de " Sodoma " que la licompare a eth, ena sua Apocalipsis, en Apocalipsis 11,8. Ac designe tanben damb eth nòm de " Egipte ", imatge simbolica d'eth " pecat ", a causa dera actitud rebèla deth sòn compromís irreligioso que s'opausa a Diu, coma eth faraon en relat istoric der Éxodo deth pòble ebrèu. En ua situacion de guèrra, damb carretères talhades e proïbides, serà impossibla abandonar era zòna atacada e escapar dera tragèdia mortau.

Samuel siervo deth Diu viu, Jesucristo

Qui volguen descorbir, en prumèr lòc, çò que se presente ara fin d'aquesta òbra, auràn dificultats entà compréner per qué sò tan convençut deth caractèr irrevocable dera destruccion imminente de França e d'Euròpa. Mès qui ac age liejut, des deth principi enquiara fin, aurà apletat, en transcors dera lectura, es pròves que s'acumulen continualaments, enquiath punt de permeter-li, en darrèra instància, compartir era conviccion inquebrantable qu'er Esperit de Diu a edificado en mí e en toti es quaus li apartien; en vertat. ADA ETH aparten tota era GLÒRIA.

Es dolenti estonaments sonque vieràn d'aqueri qu'obstinadamente se nèguen a arreconéisher eth sòn poder incomparable, eth mèr nombrós, e era sua capacitat de dirigir tot segontes eth sòn plan enquiara sua perfècta realizacion.

Barri ací aguest trabalh, mèr era inspiracion que Jesús me contunhe de dar demore anotada e enregistrada perpetuamente en forma de messatges presentadi ena òbra “ Maná celestial des darrèri caminantes adventistas ”.